BIBLIOTHECA INDICA:

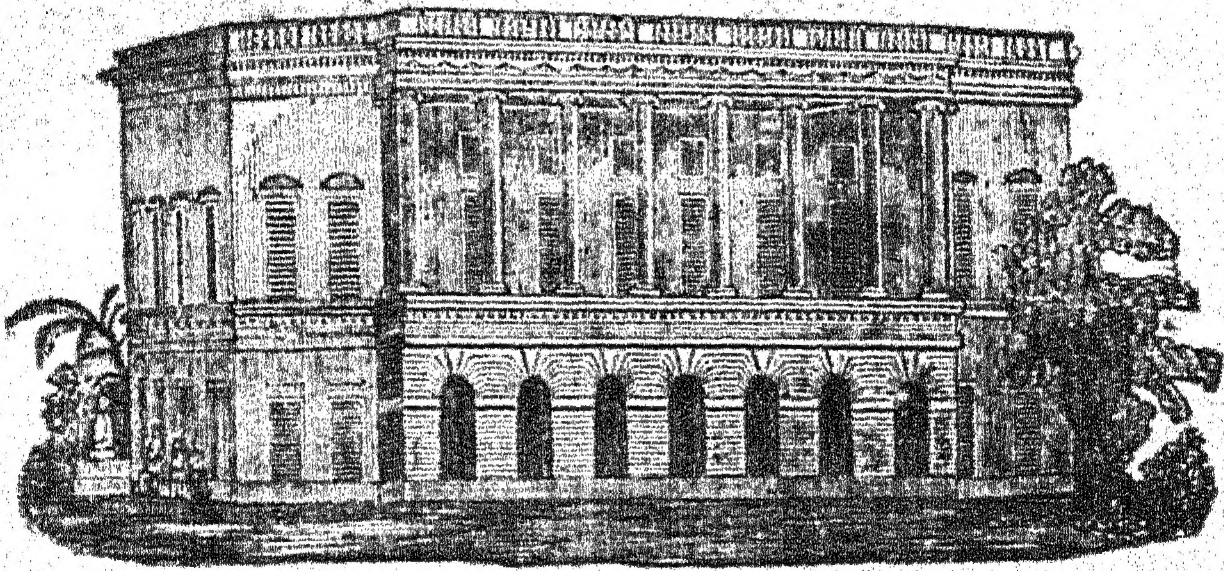
A

COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY THE

ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES, No. 228.

चतुर्वर्गचिन्तामणिः।

CHATURVARGA-CHINTÁMAṆI,

BY

HEMÁDRI.

EDITED BY

PAṆḌITA BHARATACHANDRA S'IROMAṆI.

Professor of Law, Sanskrit College of Calcutta.

PART. I. DÁNAKHAṆḌA.

FASCICULUS I.

CALCUTTA

BIBLIOTHECA INDICA:

A

COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY

THE ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES, NOS. 228, 237,242, 245,257, 262, 267,274, 278, 281 & 290.

Chaturvarga Chintámani.

BY

HEMÁDRI.

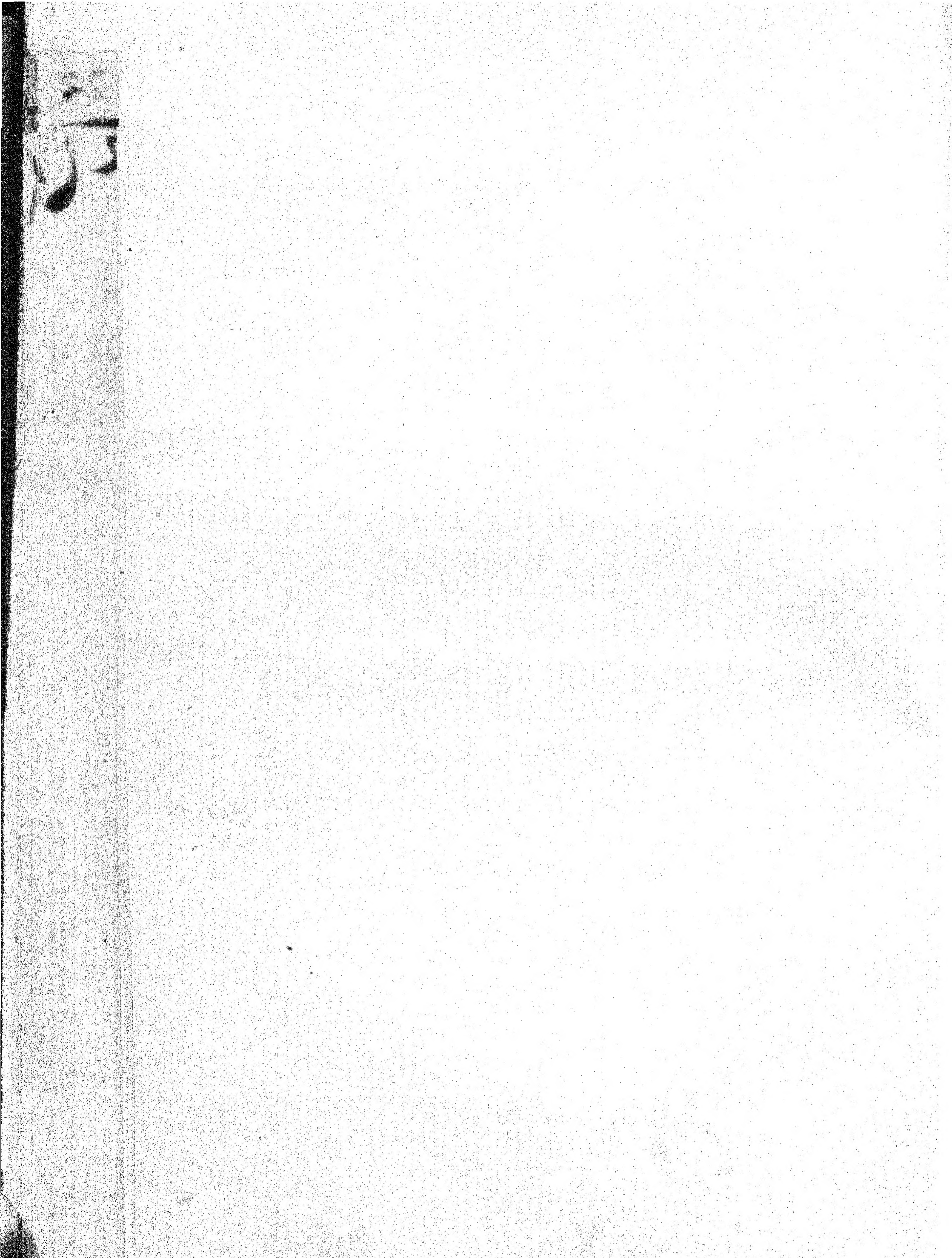
EDITED BY

PANḌITA BHARATACHANDRA ŚIROMAṆI.

VOL. I.

DÁNAKHAṆḌA.

CALCUTTA:

चतुर्व्वर्गचिन्तामणि-
दानखण्डम् ।

त्रयोदशाध्यायात्मकम् ।

श्रीहेमाद्रिणा विरचितम् ।

आसियाटिक्-सोसायिटिनामक समाजानुमत्या-साहाय्येन च

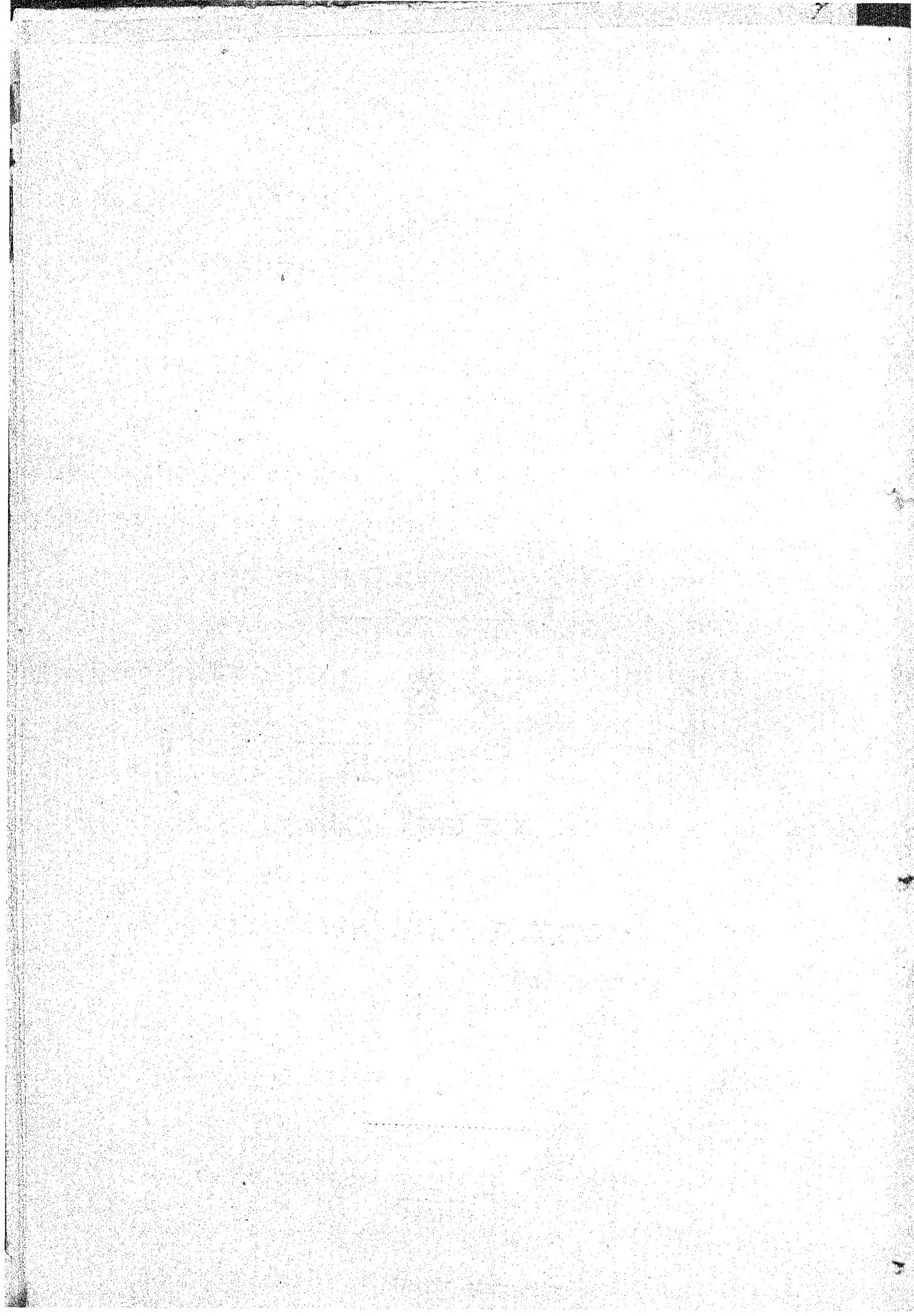
प्रचारितम् ।

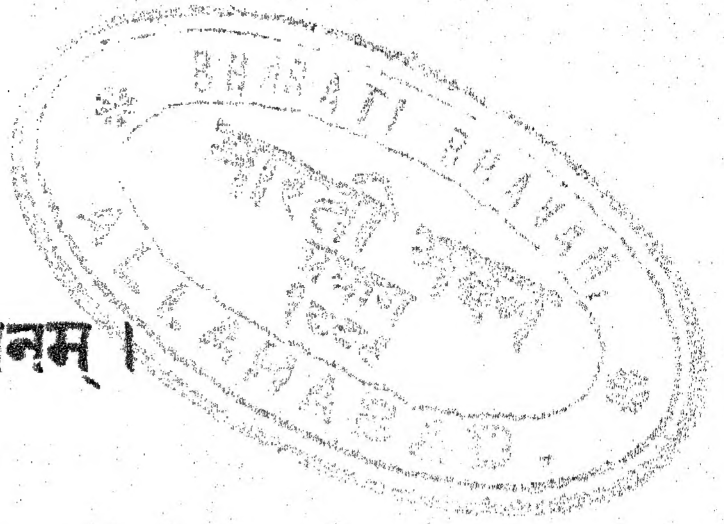
श्रीभरतचन्द्रशिरोमणिना

परिशोधितम् ।

कलिकाता

गणेशयन्त्रे मुद्रितम् ।

विज्ञापनम्।

महामहोपाध्यायश्रीहेमाद्रिविरचितश्चतुर्व्वर्गचिन्तामणिर्नाम ग्रन्थोऽयं, यश्च व्रतखण्ड-दानखण्ड-कालखण्ड-श्राद्धखण्ड-परिशेषखण्डैः पञ्चभिर्व्विभक्तस्तेषां दानखण्डात्मकश्चिन्तामणिः, आसियाटिकसोसाइटी सभाध्यक्षमहोदयानामनुमत्या संस्कृतविद्यामन्दिरस्थस्मृतिशास्त्राध्यापकचरेण मयाधुना मुद्रितः, परिशोधितश्च, चतुर्व्वर्गचिन्तामणौ स्मृतिनिबन्धे महाशास्त्रे ब्राह्मणादीनां वर्णानां ब्रह्मचर्य्यादीनामाश्रमाणामनुलोम--प्रतिलोमज-सङ्करजातीनाञ्च षड्विधधर्म्मा अशेषेण निर्णीताः सन्ति, ग्रन्थोऽयमतीव विस्तरः, सर्व्वसाधारणैर्व्वहुवित्तव्यायायाससाध्यतया संग्रहीतुं वहुलतया च स्वयं लेखितुमशक्यस्तेनास्य विरलप्रचारतया सर्व्वधर्म्माः समाचार-व्यवहारसंश्रयाः साधारणैर्निःसन्देहमवगन्तुमशक्यन्तेऽतः करुणया सर्व्वजनगोचरार्थं सुमूल्यं मुद्रादिकरणव्ययोपयुक्तं न तु लाभार्थं कृत्वा मुद्रितः, अस्य तु मुद्राङ्कनेन हिन्दुजातीनां महोपकारः सम्भाव्यतेऽत्राणुरपि संशयो नास्तीति, साम्प्रतं विज्ञाप्यते हेमाद्रिस्तु, देवगिरिस्थ-यादववंशमहाराजाधिराजमहादेवचक्रवर्त्तिनो राज्ञो धर्म्माधिकरणपण्डित आसीत्, हेमाद्रिरपि स्वयं नृपतिः, यस्य सभापण्डितो महामहो-

इति, वोपदेवकृतपदार्थादर्शाभिधानग्रन्थकारिकाम् अनेकस्थाने उत्थाप्य यथातत्त्वं कारिकाव्याख्यानङ्कृत्वा प्रामाण्यसम्पादनार्थं मूलं हेमाद्रौ चिन्त्यमित्यादिनिर्णयसिन्धुप्रभृतिसन्दर्भेणैवं प्रतीयते, यद्यपि क्रमप्राप्तं व्रतखण्डमेवादौ मुद्रयितु मुचितमासीत् तत् विहाय व्युत्क्रमेण दानखण्डमुद्राङ्कने सन्दिहानस्य जिज्ञासोर्जिज्ञासाविनिवारणवीजमिदं। व्रतखण्डस्यादर्शभूतमेकमात्रं पुस्तकं लब्धं दानखण्डस्य चत्वारि पुस्तकानि परिप्राप्तानि अतो हेतोः क्रमप्राप्तमपि तन्न मुद्रितम् एकमात्रपुस्तकदर्शनविश्वासेन मुद्राङ्कनस्यानौचित्यं चतुर्णां पुस्तकानां द्वे तु संस्कृतविद्यामन्दिरपुस्तकागारस्थिते एकन्तु शोभावाजारस्थ श्रीराजेन्द्रनारायण वाहादूरसदनस्थं अन्यत्तु आसियाटिकसोसायिटीपुस्तकसदनस्थम् एतेषामपेक्षाकृतं उत्तराजवाटीस्थं पुस्तकं समीचीनं प्रतिभाति, चतुर्णां पुस्तकानां केनचित् केनचिदंशेन विरोधोऽस्ति कुत्रचित् कतिचित् श्लोका अधिकाः क्वचिच्च न्यूनाः कस्मिंश्चिदंशे अक्षराणि विलुप्तानीदृग्दशायां सत्यामपि बहुतरपरिश्रमेण परस्परपाठं विचार्य्य मन्वादिसंहिताः स्मार्त्तादिस्मृतिनिबन्धान् सामञ्जस्यार्थं समालोच्य स्थिरीकृत्य मुद्रितो यद्यपि तथापि।

महारम्भच्छेदात् परमपि कियच्छिष्टमपरं
ततश्छेत्तुर्दोषो नहि भवति भाव्येहि विषये।
वनन्यायादत्र क्वचिदपि भवेद्दृष्टमपरं

यद्यपि शिरोभागे चतुर्व्वर्गचिन्तामणिनामलिखनस्यौचित्येऽपि सर्व्वत्र ग्रन्थेषु हेमाद्रौ ि[illegible]यं, हेमाद्रावभिहितमित्यादि भूरि-भूरि प्रयोगदर्शनेन प्रसिद्धमेतन्नामेति वृद्धावाकलय्य पुरुषस्य व्यावहारिकनामराश्याश्रितनाम्नो व्यावहारिकनाम्नः प्रसिद्धत्वमिव चतुर्व्वर्गचिन्तामणिसमाख्यां विहाय हेमाद्रिनामोल्लिखितमिति न किञ्चिदनुचितम् ।

श्रीभरतचन्द्रशर्म्मा ।

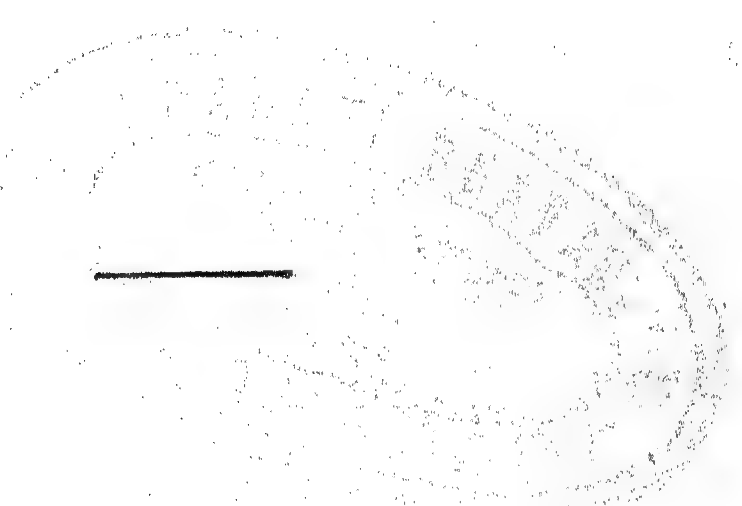
सूचीपत्रम्।

व

भ

म

य

ग्रन्थानां वचनसंख्या।

गणेशाय नमः ।

हेमाद्रिः ।

तत्र दानखण्डं ।

प्रथमोध्यायः ।

कल्याणानि ददातु वो गणपतिर्यस्मिन्नतुष्टे सति
क्षोदीयस्यपि कर्म्मणि प्रभवितुं ब्रह्मापि जिह्मायते ।
जाते तच्चरणप्रणामसुलभे सौभाग्यभाग्योदये
रङ्कस्याङ्कमनङ्कुशा निविशते देवेन्द्रलक्ष्मीरपि ॥ १ ॥
शश्वत्पुण्यहिरण्यगर्भरसनासिंहासनाध्यासिनी
सेयं वागधिदेवता वितरतु श्रेयांसि भूयांसि वः ।
यत्पादामलकोमलाङ्गुलिनखज्योत्स्नाभिरुद्वेलितः
शब्दब्रह्मसुधाम्बुधिर्व्बुधमनस्युच्छृङ्खलं खेलति ॥ २ ॥
रागः कृष्ण नवस्तवश्रुतिरियं चेतश्चमत्कारिणी
मुग्धे बेत्थ यथा मया शुभरते वैदग्ध्यमाविष्कृतं ।
जानीते दयितैव सा शुभरते यद्यद्विधत्ते भवान्
इत्युक्तो मधुजिन्निरुत्तरमुखः श्लिष्यन् प्रियां पातु वः ॥ ३ ॥
संसक्तो धरणीधरेश्वरभुवि क्रीडन्मृगाङ्कानन-
श्रेणीमाकलयन् गुणान्वयमिलत्पञ्चाननख्यातिमान् ।
कान्तारागबिनोदिनान्निजपदं मुक्तामयं दर्शयन्
भूयान्नित्यमनेकपापहतये श्रीकण्ठकण्ठीरवः ॥ ४ ॥
ते देवस्य गभस्तयो दिनपतेरापन्नखेदच्छिदो
निष्कृन्तन्तु कृतान्तपत्तनपथप्रस्थानदौस्थ्यानि वः ।

यैः सौवर्णमिवाखिलं करुणया निर्म्मातुमभ्युद्यतैः
कीर्णस्वर्णपरागरागघटितं दिक्चक्र मालक्ष्यते ॥ ५ ॥

अस्ति प्रशस्तगुणस्तोमः सोमवंशविभूषणं।
महादेव इति ख्यातो राजराजेव भूतले ॥ ६ ॥

संग्रामेष्वधमर्णता मुपगता वीराः पराःकोटयः
सर्व्वस्वप्रतिपादनेन विविधानाधीन्निरस्य क्षणात्।
स्वस्मादाददते निरत्ययसुखं तत्रैतदीयंयशो
दिक्कालानिव साध्वतां गमयितुंदिङ्मण्डलीं मुञ्चति ॥७॥

मैत्रीमर्ज्जय गुर्जरव्रजपरां नेपालपालक्षमा-
माज्ञां पालय मालवेश्वर भयं नीरन्ध्रमन्ध्र स्मर।
सप्तद्वीपमहीपतीनिति हितामध्यापयन्तो धियं
यत्कीर्त्तिः सुखदायिनी रिपुकुले मानुष्यदा मन्यते ॥८॥

हेलासादितलक्षमार्गणगणं श्रुत्वैतदीयंगुणं
येषां श्रेणि रनुस्मरन्त्यहरहस्तुष्टाव दानाद्भुतं।
तेषामेव महाहवेषु मिलतां प्रत्यर्थिनामर्थिना-
मप्यस्याथ भुजं व्रजन्ति विलयं सैन्यानि दैन्यानि च ॥ ९ ॥

अस्योच्चैर्भीमभूमीरुहगहनगुहागर्भगर्जन्मृगेन्द्र-
त्रासव्यासप्रसङ्गोच्चलनकुलकुलव्याकुलव्यालमालां।
वारं वारं स्मृतैतद्भुजभुजगयुगस्फीतिभीतिज्वरौघां
मूर्च्छांमृच्छन्ति हन्त क्षितिधरधरणीं लङ्घयन्तो द्विषन्तः ॥१०॥

षोड़शक्रतवो येन चक्रिरे चक्रवर्त्तिना।
अपूर्णपञ्चयज्ञानां नृपाणां तेन का तुला ॥ ११ ॥

अनेन चिन्तामणि कामधेनु

कल्पद्रुमानर्थिजनाय दत्तान् ।
विलोक्य शङ्के किममुष्य सर्व्वं
गीर्व्वाणनाथोऽपि करप्रदोऽभूत् ॥ १२ ॥
तस्यास्ति नाम हेमाद्रिः सर्व्वश्रीकरणप्रभुः ।
निजोदारतया यश्च सर्व्वश्रीकरणप्रभुः ॥ १३ ॥
तस्य श्रीकरणेशस्य कापि लेखनचातुरी ।
यशःप्रशस्तिभिस्तूर्णं येन दिग्भित्तयो भृताः ॥१४॥
लिपिं विधात्रा लिखितां जनस्य भाले विभूत्या परिमृज्य दुष्टां ।
कल्याणिनीमेष लिखत्यथैनां चित्रां प्रमाणो कुरुते विधिश्च॥१५॥
संचिन्त्य संचिन्त्य तदेतदीयं धत्ते मनो विस्मय मस्मदीयं ।
प्राग्जन्मविद्यास्मरणक्षमोऽयं क्षणेन तद्विस्मृतिमेति दत्वा १६ ॥
मन्ये तत्कृतदानवारिलहरीपूर्णोऽयमर्णोनिधिः
कल्पान्तेऽपि न शोषदोषविषमां धत्ते कदाचिद्दशां ।
किञ्चैतं जलधिस्थितिप्रतिभुवं निश्चित्य दैत्यारिणा-
निश्चिन्तेन भुजङ्गपुङ्गवतनूतल्पे सुखं सुप्यताम् ॥ १७ ॥
चित्रं तद्घनदानवृष्टिपयसस्तत्तस्य किं ब्रूमहे
यस्मिन्नन्य वदान्यकीर्त्तिरतुला धत्ते तृणश्रेणितां ।
यद्भूमौ पतितं ग्रसिष्णु जनतापङ्कानि यच्चार्थिनां ।
न्यस्तं हस्ततलेषु भालफलके पापां लिपिं लुम्पति ॥ १८ ॥
तत्तर्पितो देवगणः स नूनमरोचकी चन्द्रमसः सुधायां ।
क्षयन्तु चन्द्रस्य तदीयकीर्त्तिस्पर्द्धासमुद्भानि फलन्त्यघानि ॥ १९ ॥
शूराणामवधि र्निधिश्च यशसामेकाश्रयः सम्पदां
दातॄणां प्रथमः कलाकुलगृहे वैदग्ध्यभाजां गुरुः ।

धौरेयश्च विपश्चितां सुकृतिनामद्वैतवादास्पदं
नैवासीन्नच वर्त्तते न भविता हेमाद्रिसूरेः परः ॥२०॥
विभर्त्ति नूनं द्विजवेश मेष स एव हेमाद्रिरिति प्रतीमः।
उदारसन्तानवतो यदस्य कल्पद्रुमं दक्षिणबाहुमाहुः ॥ २१ ॥
अथा मूना धर्म्मकथादरिद्रं त्रैलोक्यमालोक्य कलेर्वलेन।
तस्योपकारे दधता नुचिन्तां चिन्तामणिः प्रादुरकारि चारुः॥२२॥
पञ्चखण्डात्मके शास्त्रे व्रतखण्डादनन्तरं।
दानखण्डमिदं,-तत्र द्वितीय मथ कथ्यते॥ २३ ॥
अस्मिन्ननेकदानौघरत्नरत्नाकरायिते।
महाप्रकरणानाञ्च विज्ञेयोऽयमनुक्रमः ॥ २४ ॥
दानस्तुति स्ततोदानस्वरूपस्य विरूपणम्।
अङ्गप्रसङ्गो दानानां परिभाषाभिभाषणम् ॥ २५ ॥
श्रोतुः श्रद्धाभिवृद्ध्यर्थमथदानफलावलिः।
तुलापुरुषमुख्यानि महादानानि षोड़श ॥ २६ ॥
अखर्वपर्वतश्रेणि विश्राणनविधिस्ततः।
परस्तादतिदानानां विधिर्विधुतपातकः ॥ २७ ॥
ततोदशमहादानविधिवैभववर्णनम्।
कृष्णाजिनानि दानानि देवतादानसंग्रहः ॥ २८ ॥
अथ कालविशेषेण बहुधा दानवर्णनम्।
अनन्तफलदानानामनन्तरमुपक्रमः ॥ २९ ॥
एवं प्रकरणान्यत्र त्रयोदश महामतिः।
ब्रवीति प्राज्यराज्यादिसाधनानि मनीषिणाम् ॥ ३० ॥
अथ दानप्रशंसा तावदभिधीयते।——तत्र व्यासः।

वर्णानामाश्रमाणाञ्च चातुर्वर्ण्ये युधिष्ठिर।
दानधर्म्मं प्रवक्ष्यामि यथा देवेन भाषितम्॥
नन्दिपुराणे। दानं परं प्रशंसन्ति दानमेव परायणं।
दानं बन्धुर्म्मनुष्याणां दानं कोषो ह्यनुत्तमं*॥
दानं † तन्त्रःपरं द्रव्यं दानं माता पिता यथा।
दानेन न विना किञ्चित्प्रार्थितं फल माप्यते॥
अपि वालाग्रमात्रस्य तुला तस्य न विद्यते।
न दानशीलिनामापत्तस्माद्दानं समाश्रयेत्॥
हारनूपुरसंघोषपूरितोत्तममन्दिरः।
लावण्यगुणसम्पत्ति र्दानादेव हि लभ्यते॥
सौरपुराणे। न दानादधिकं किञ्चिद्दृश्यते भुवनत्रये।
दानेन प्राप्यते स्वर्गः श्रीर्दानेनैव लभ्यते॥
दानेन शत्रून् जयति व्याधिर्दानेन नश्यति।
दानेन लभ्यते विद्या दानेन युवतीजनः।
धर्म्मार्थकाममोक्षाणां साधनं परमं स्मृतम्॥
उशना। दानादृते नोपचारो विद्यते धनिनोऽपरः।
दीयमानं हि तत्तस्य भूय एवाभिवर्द्धते॥
आह वेदव्यासः। यद्ददासि विशिष्टेभ्यो यच्चाश्नासि दिने दिने।
तत्ते वित्तमहं मन्ये शेषं कस्यापि रक्षति॥
यद्ददाति यदश्नाति तदेव धनिनो धनं।
अन्ये मृतस्य क्रीड़न्ति दारैरपि धनैरपि॥

---

* दानं कामफलावृक्षो दानं चिन्तामणि र्नृणामिति क्वचित्पाठः।
† पुनरिति क्वचित्पाठः।

बृहस्पतिः। तपोधर्म्मः कृतयुगे ज्ञानं त्रेतायुगे स्मृतं।
द्वापरे चाध्वराः प्रोक्ताः कलौ दानं दया दमः॥
अत्रार्थे शतपथश्रुतिः।
तदेतत् त्रयं शिक्षेत् दमं दानं दयामिति।
दानेन भोगी भवति मेधावी वृद्धसेवया।
अहिंसया च दीर्घायुरिति प्राहुर्म्मनीषिणः॥
यमः। यतीनान्तु शमो धर्म्मस्त्वनाहारो वनौकसां।
दानमेव गृहस्थानां शुश्रूषा ब्रह्मचारिणां॥
पापकर्म्मसमायुक्तं पतन्तं नरके नरं।
त्रायते दान मेकन्तु पात्रभूते द्विजे कृतं॥
तथा न्यायेनार्जनमर्थानां वर्द्धनं चाभिरक्षणं।
सत्पात्रप्रतिपत्तिश्च सर्व्वशास्त्रेषु पठ्यते॥
कूर्म्मपुराणं। दानधर्म्मात्परो धर्म्मो भूतानां नेह विद्यते।
तस्माद्विप्राय दातव्यं श्रोत्रियाय द्विजातिभिः॥
द्विजातिभिरित्युपलक्षणं दानस्य सर्व्वसाधारणत्वात्।
महाभारते। आयासशतलब्धस्य प्राणेभ्योऽपि गरीयसः।
गतिरेकैव वित्तस्य दान मन्या विपत्तयः॥
ब्राह्मणायाभिरूपाय यो दद्यादर्थमर्थिने।
निदधाति निधिं श्रेष्टं पारलौकिकमात्मनः॥
कूर्म्मपुराणे। न हि दानात् परतरमन्यदस्तीति मे मतिः।
धनधान्यवतः किञ्चिदहार्य्यं राजतस्करैः॥
वह्निपुराणे। तपःसु चैव तीर्थेषु व्रतेषु नियमेषु च।
सम्यक् चीर्णेषु विप्रर्षे पश्चाद्दानं समाचरेत्॥

यस्य वित्तं न दानाय नोपभोगाय देहिनां।
नापि कीर्त्त्यै, न धर्म्माय तस्य वित्तं निरर्थकं॥
तस्माद्वित्तं समासाद्य दैवाद्वा पौरुषादथ।
दद्यात्सम्यक् द्विजातिभ्यः कीर्त्तनानिच कारयेत्॥

व्यासः। अहन्यहनि याचन्तमहं मन्ये गुरुं यथा।
मार्जनं दर्पणस्येव यः करोति दिने दिने॥
किं धनेन करिष्यन्ति देहिनो भङ्गुराश्रयाः।
यदर्थं धनमिच्छन्ति तच्छरीरमशाश्वतं॥
यदि नाम न धर्म्माय न कामाय न कीर्त्तये।
यत्परित्यज्य गन्तव्यं तद्धनं किं न दीयते॥
* इच्छानुरूपो विभवः कदा कस्य भविष्यति।
अदाता पुरुषस्त्यागी धनं सन्त्यज्य गच्छति॥
दातारं कृपणं मन्ये मृतोऽप्यर्थं-न मुञ्चति।

मनुः। दानधर्म्मं निषेवेत नित्यमैष्टिकपौर्त्तिकं।
परितुष्टेन भावेन पात्र मासाद्य शक्तितः॥
इष्टे यज्ञे यद्दीयते दक्षिणादि तदैष्टिकं।
वहिर्वेदि च यद्दानं दीयते तत् पौर्त्तिकं।
यत् किञ्चिदपि दातव्यं याचितेनानसूयया।
उत्पत्स्यते हि तत्पात्रं यत्तारयति सर्व्वतः॥
स्वर्गायुर्भूतिकामेन तथा पापोपशान्तये।
मुमुक्षुणा च दातव्यं ब्राह्मणेभ्य स्तथान्वहं॥

विष्णुधर्म्मात्। न ददाति च दानानि मोघं तस्य धनार्जनं।

---

* ग्रासादर्द्ध मपिग्रासमर्थिभ्यः किं न दीयते कचित्पाठः।

उत्थायोत्थाय दातव्यं ब्राह्मणेभ्यो युधिष्ठिर॥

वह्निपुराणे। अन्नं मूलं फलं शाक मुदपात्रं तपोधनाः।

दानं विभवतोदत्त्वा नराः स्वर्य्यान्ति धर्म्मिणः॥ तथा,।

यद्यजन्ति ददन्तीह भोगान् भुञ्जन्ति नित्यशः।

मा मुदिश्य न ते मूढ़ा इहैव सुखिनः परे॥

याज्ञवल्क्यः। दातव्यं प्रत्यहं पात्रे निमित्तेषु विशेषतः।

याचितेनापि दातव्यं श्रद्धापूतन्तु शक्तितः॥

मत्स्यपुराणे। * उक्तसर्वगुणोपेत मुक्तदोषैर्विवर्जितम्।

कामधुक् धेनुवद्दानं फलत्यात्मेप्सितं फलम्॥

† इह-कीर्त्तिं वदान्याख्यां-स्फीतान् भोगांस्त्रिपिष्टपे।

दानं श्रद्धां तृतीयेऽपि जन्मनि प्रभवोत्तमे॥ वदान्योवहुप्रदः।

दानमेव परोधर्म्मो दानमेव परन्तपः।

न हि दानात् परतरमिह लोके-परत्र च॥

दानेन भोगानाप्नोति दानेनायुश्च विन्दति।

नरः स्वर्गापवर्गौ च दानेनैव समश्नुते॥

मार्कण्डेय पुराणे। कुटुम्बं पीडयित्वापि ब्राह्मणाय महात्मने।

दातव्यं भिक्षवेऽन्यन्नं आत्मनोभूतिमिच्छता॥

देवलः। दुर्लभं भारते वर्षे जन्म तस्मान्मनुष्यता।

मानुष्याद्ब्राह्मणत्वञ्च दुर्लभं सुतरां मतं॥

विप्रत्वे सति दुष्प्रापा विद्यादिगुणयोगिता।

---

* उक्तः सर्वगुणोपेत मुक्तदोषैर्विवर्जितः क्वचित्पाठः।

† इह-कीर्त्तिं-वदान्याख्या-क्वचित्पाठः।

तत्र न्यायार्जितार्थाप्तिस्ततो भक्त्याप्तिरिष्यते ॥
लब्ध्वैतद्गुणसंयोगं तीर्थं पात्रञ्च पर्व्व च ।
दानानि ये प्रयच्छन्ति कृतार्थास्ते नरा भुवि ॥
अगस्त्यः । गोभिर्विप्रैश्च वेदैश्च सतीभिः सत्यवादिभिः ।
अलुब्धैर्दानशीलैश्च सप्तभिर्धार्य्यते मही ॥
येन भुक्तं न च हुतं न तीर्थे* मरणं कृतम् ।
हिरण्यमन्नमुदकं ब्राह्मणेभ्यो न चार्च्चितम् ॥
दीना विवसना रुक्षाः कपालाङ्कितपाणयः ।
दृश्यन्ते हि महाराज जायमानाः पुनः पुनः ॥
विष्णुधर्म्मात् । सीदते द्विजमुख्याय योऽर्थिने न प्रयच्छति ।
सामर्थ्ये सति दुर्बुद्धिर्नरकायोपपद्यते ॥
कूर्म्मपुराणे । यस्तु द्रव्यार्जनं कृत्वा नार्चयेत् ब्राह्मणान् सुरान् ।
सर्वस्वमपहृत्यैनं राजा राष्ट्रात् प्रवासयेत् ॥
ब्रह्मपुराणे । सदाचाराः कुलीनाश्च रूपवन्तः प्रियंवदाः ।
बहुश्रुताश्च धर्म्मज्ञा याचमानाः परात् गृहात्† ॥
दृश्यन्ते दुःखिनः सर्वे प्राणिनः सर्वदा मुने ।
अदत्तदानाज्जायन्ते परभाग्योपजीविनः ॥
व्यासः । अक्षरद्वयमभ्यस्तं नास्ति नास्तीति यत्पुरा ।
तदिदं देहि देहीति विपरीतमुपस्थितम् ॥
स्कान्दपुराणे । बोधयन्ति न याचन्ते देहीति कृपणं जनाः ।
अवस्थेयमदानस्य माभूदेवं भवानपि ॥

---

* सुतीर्थमरणमिति पाठान्तरम् ।

† परान् गृहानिति पाठान्तरम् ।

देहीत्येवं ब्रुवन्नर्थी जनं बोधयतीव सः।
यदिदं कष्टमर्थित्वं प्रागदानफलं हि तत्॥
एकेन तिष्ठताधस्तादन्येनोपरितिष्ठता।
दातृयाचकयोर्भेदः कराभ्यामेव सूचितः॥
दीयमानन्तु यो मोहाद्गोविप्राग्निसुरेषु च।
निवारयति पापात्मा तिर्य्यग्योनिं व्रजेत्तु सः॥
'दीयमानं' तदुद्देशेन त्यज्यमानमित्यर्थः।
शातातपः। माददस्वेति यो ब्रूयात् गव्यग्नौ ब्राह्मणेषु च।
तिर्य्यग्योनिशतं गत्वा चाण्डालेष्वभिजायते॥
यमः। कन्याप्रदाने यज्ञे वा यस्मिन् वा धर्म्मसङ्कटे।
विघ्नमाचरति यस्तु तमाहुर्ब्रह्मघातकम्॥
तस्माद्विभूतिमन्विच्छन्नदाने विघ्नमाचरेत्।
दद्यादहरहः पात्रे लोकद्वयजिगीषया॥
महाभारते। अर्हतामनुरूपाणां नादेयं ह्यस्ति किञ्चन।
उच्चैःश्रवसमप्यश्वं प्रापणीयं सतां विदुः॥
अनुनीय यथाकामं सत्यसन्धो महाव्रतः।
स्वैः प्राणै र्ब्राह्मणः प्राणान् परित्राय दिवं गतः॥
रन्तिदेवश्च साङ्कृत्यो वशिष्ठाय महात्मने।
अपः प्रदाय शीताश्च नाकपृष्ठमितोगतः॥
आत्रेयचन्द्रदमयोरर्हतोर्विधिवद्धनम्।
दत्त्वा लोकान् ययौ धीमाननन्तान् स महीपतिः॥
शिविरौशीनराङ्गानि पुत्रञ्च प्रियमौरसम्।
ब्राह्मणार्थमुपाकृत्य नाकपृष्ठमुपागतः॥

प्रतर्दनः काशपतिः प्रदाय नयने स्वके ।
ब्राह्मणायातुलां कीर्त्तिमिह चामुत्र चाश्नुते ॥
दिव्यं मृष्टशलाकन्तु सौवर्णं परमर्द्धि तत् ।
छत्रं देवावृधो दत्त्वा सराष्ट्रोऽभ्यपतद्दिवम् ॥
'मृष्टशलाकं' उज्ज्वलपञ्जरम् ।
सङ्कृतिश्च तथात्रेयः शिष्येभ्यो ब्रह्म निर्गुणम् ।
उपदिश्य महातेजा गतो लोकाननुत्तमान् ॥
अम्बरीषो गवीर्दत्त्वा ब्राह्मणेभ्यः प्रतापवान् ।
अर्बुदानि दशैकञ्च सराष्ट्रोऽभ्यपतद्दिवम् ॥
सावित्री कुण्डले दिव्ये शरीरं जनमेजयः ।
रम्यमावसथञ्चैव दत्त्वामुं लोकमास्थितः ॥
ब्राह्मणार्थे परित्यज्य जग्मतुर्लोकमुत्तमम् ।
सर्व्वरत्नं वृषा दर्भी युवानोऽश्वाः प्रियास्त्रियः ॥
रम्यमावसथञ्चैवदत्त्वामुं लोकमास्थितः ।
निमीराष्ट्रञ्च वैदेहो जामदग्न्यो वसुन्धराम् ॥
ब्राह्मणेभ्यो ददौ चापि गयश्चोर्व्वीं सपत्तनाम् ।
अवर्षिणि च पर्य्यन्ये सर्व्वभूतानि चासकृत् ॥
राजा मित्रसहश्चश्च वशिष्ठाय महात्मने ।
मदयन्तीं प्रियां दत्त्वा तया सह दिवंगतः ॥
सहस्रजिच्च राजर्षिः प्राणानिष्टान् महायशाः ।
ब्राह्मणार्थे परित्यज्य गतो लोकाननुत्तमान् ॥
सर्व्वकामैश्च सम्पूर्णं दत्त्वा वेश्म हिरण्मयम् ।
मुद्गलाय गतः स्वर्गं शतद्युम्नो महामतिः ॥

नाम्ना च द्युतिमान्नाम शाल्वराजः प्रतापवान्।
दत्त्वा राज्यमृचीकाय गतो लोकाननुत्तमान्॥
मदिराश्वश्च राजर्षिर्दत्त्वा कन्यां सुमध्यमाम्।
सुवर्णहस्ताय गतो लोकान् देवैरभिष्टुतान्॥
लोमपादश्च राजर्षिः स तां दत्त्वा सुतां प्रभुः।
ऋष्यशृङ्गाय विपुलैः सर्वकामैरयुज्यत॥
दत्त्वा शतसहस्रन्तु गवां राजा प्रसेनजित्।
सवत्सानां महातेजा गतो लोकाननुत्तमान्॥
एते चान्ये च बहवो दानेन तपसा सह।
महात्मानो गताः स्वर्गं शिष्टात्मानो जितेन्द्रियाः॥
तेषां प्रतिष्ठिता कीर्त्तिर्यावत् स्थास्यति मेदिनी।
दानयज्ञप्रजासर्गैरेके हि दिवमाप्नुयुः॥

दानेन भूता वशीभवन्ति दानेन वैराण्यपि यान्ति नाशम्। परोऽपि बन्धुत्वमुपैति दानात् दानं हि सर्वव्यसनानि हन्ति॥ इति-श्रीमहाराजाधिराज-श्रीमहादेवस्य समस्तकरणाधीश्वरसकल-विद्या-विशारद-श्रीहेमाद्रिविरचिते चतुर्वर्गचिन्तामणौ दानखण्डे दानप्रशंसाप्रकरणम्।

द्वितीयोऽध्यायः ।

अथ दानस्वरूपमुपवर्ण्यते ॥

प्राचामाचारभाजां धुरमनुसरता येन सृष्टैर्विशिष्टै-
रिष्टापूर्त्तैं रणाह्वीकृतकृतिनिवहै * र्विश्वमास्थां समेति ।
सोऽयं हेमाद्रिसूरिर्विविधबुधमनस्विन्नमैत्रीपवित्रं
नानादान-स्वरूप-प्रकरणमधुना वक्ति निर्म्मुक्तदोषः ॥

तत्र देवलः । अर्थानामुदिते पात्रे श्रद्धया प्रतिपादनम् ।
दानमित्यभिनिर्द्दिष्टं व्याख्यानं तस्य कथ्यते ॥

'उदिते' शास्त्रनिरूपिते । अर्थानां प्रतिपादनं नाम पात्रं प्रति स्वस्वामिभावापादनपर्य्यन्तस्त्यागः । 'द्विहेतु षड़धिष्ठानं षड़ङ्गं षड़्विपाकयुक्। चतुःप्रकारं त्रिविधं त्रिनाशं दानमुच्यते' ॥ अस्य विवरणं तेनैवोक्तम् । तत्र द्विहेत्विति । नाल्पत्वं वा 'बहुत्वं वा दानस्याभ्युदयावहम् । श्रद्धा भक्तिश्च दानानां वृद्धिक्षयकरे स्मृते ॥ 'श्रद्धा' आस्तिक्यबुद्धिः । स्नेहपूर्व्वमभिध्यानं 'भक्तिः' । शक्तिरितिपाठे शक्तिरौदार्य्यम् । षड़धिष्ठानमिति । 'षड़-धिष्ठानानि' आश्रयाः निमित्तत्वेन यस्य तत्तथा । तान्याह ।

धर्म्ममर्थञ्च कामञ्च व्रीड़ाहर्षभयानि च ।
अधिष्ठानानि दानानां षड़ेतानि प्रचक्षते ॥

---

* रनाह्वीकृतकृतीति पाठान्तरम् ।

तानि विविनक्ति। पात्रेभ्यो दीयते नित्यमनपेक्ष्य प्रयोजनम्।

केवलं त्यागबुद्ध्या यद्धर्म्मदानं तदुच्यते॥

'प्रयोजनमनपेक्ष्य' दृष्टफलाननुसन्धानेनेत्यर्थः।

प्रयोजनमपेक्ष्यैव प्रसङ्गाद्यत्प्रदीयते।

तदर्थदानमित्याहुरैहिकं फलहेतुकम्॥

स्त्री-पान-मृगयाक्षाणां प्रसङ्गाद्यत् प्रदीयते।

अनर्हेषु च रागेण कामदानं तदुच्यते॥

संसदि व्रीड़या स्तुत्याचार्य्योऽर्थिभ्यः प्रयाचितः।

प्रदीयते च तद्दानं व्रीड़ादानमिति स्मृतम्॥

दृष्ट्वा प्रियाणि श्रुत्वा वा हर्षवद्यत्प्रदीयते।

हर्षदानमिति प्राहुर्द्दानं तद्धर्म्मचिन्तकाः॥

आक्रोशानर्थहिंसानां प्रतीकाराय यद्भवेत्।

दीयते तापकर्त्तृभ्यो भयदानं तदुच्यते॥

षड़ङ्गमिति। दाता प्रतिग्रहीता च श्रद्धा देयञ्च धर्म्मयुक्।

देशकालौ च दानानामङ्गान्येतानि षड़् विदुः॥

तानि विवृणोति। अपापरोगी धर्म्मात्मा दित्सुरव्यसनः शुचिः।

अनिन्द्याजीवकर्म्मा च षड़्भिर्द्दाता प्रशस्यते॥

'अपापरोगी' राजयक्ष्मादिरोगरहितः।

त्रिशुक्तः कृशवृत्तिश्च घृणालुः सकलेन्द्रियः।

विमुक्तो योनिदोषेभ्यो ब्राह्मणः पात्रमुच्यते॥

त्रिशुक्त इति।

'त्रीणि' विद्यान्वयवृत्तानि 'शुक्तानि' विशुद्धानि यस्य स तथा।

'घृणालुः' कृपालुः। 'सकलेन्द्रियः' अविकलेन्द्रियः।

सौमुख्याद्यतिसम्प्रीति रर्थिनां दर्शने सदा ।
सत्कृतिश्चानसूया च तदा श्रद्धेति कीर्त्त्यते ॥
अपराबाधमक्लेशं* प्रयत्नेनार्ज्जितं धनम् ।
स्वल्पं वा विपुलं वापि देयमित्यभिधीयते ॥
यद्यत्र दुर्लभं भद्रं यस्मिन् कालेऽपि वा पुनः ।
दानार्हौ देशकालौ तौ स्यातां श्रेष्ठौ न चान्यथा ॥
अवस्था देशकालानां पात्रदात्रोश्च सम्पदा ।
हीनं वापि भवेच्छ्रेष्ठं श्रेष्ठं वाप्यन्यथा भवेत् ॥

षड्विपाकत्वमाह । दुष्फलं निष्फलं हीनं तुल्यं विपुलमक्षयम् ।
षड् विपाकयुगुद्दिष्टं षडेतानि विपाकतः ॥

तानि व्याचष्टे । नास्तिक-स्तेन-हिंस्रेभ्यो जाराय पतिताय च ।
पिशुन-भ्रूण-हन्तृभ्यां प्रदत्तं दुष्फलं भवेत् ॥

'दुष्फलं' विरीतफलम् । महदप्यफलं दानं श्रद्धया परिवर्जितम् ।
परबाधाकरं दानं परमप्यूनतां व्रजेत् ॥

'निष्फलं' अपकृष्टफलम् । अत्यन्ताफलत्वे तु यदेव श्रद्धया करोति तदेव वीर्य्यवत्तरं भवतीतीतरार्थोऽनुपपन्नः स्यात् फलवचन-विपाकशब्दविरोधश्च । 'परं' श्रेष्ठम् । 'ऊनत्वञ्च' किञ्चिन्न्यूनताभिप्रायम् । अन्यथा पूर्वेण पौनरुक्त्यप्रसङ्गात् ।

यथोक्तमपि यद्दत्तं चित्तेन कलुषेण तु ।
तत्तु सङ्कल्पदोषेण दानतुल्यफलं भवेत् ॥
युक्ताङ्गैः सकलैः षड्भिर्दानं स्यात् विपुलोदयम् ॥

---

* स्वयं तेनार्ज्जितंधनमिति पाठान्तरम् ।

अनुक्रोशवशाद्दत्तं दानमक्षयतां व्रजेत् ॥

'अनुक्रोशः', दया। चतुःप्रकारमाह।

ध्रुवमाजस्रिकं काम्यं नैमित्तिकमिति क्रमात्।
वैदिको दानमार्गोऽयं चतुर्द्धा वर्ण्यते द्विजैः ॥
प्रपा-राम-तड़ागादि सर्व्वकामफलं ध्रुवम्।
तदाजस्रिकमित्याहुर्दीयते यद्दिने दिने ॥
अपत्य-विजयैश्वर्य्य-स्त्री-बालार्थं यदिष्यते।
इच्छासंस्थन्तु तद्दानं काम्यमित्यभिधीयते ॥
कालापेक्षं क्रियापेक्षमर्थापेक्षमिति स्मृतम्।
त्रिधा नैमित्तिकं प्रोक्तं सहोमं होमवर्जितम् ॥

त्रैविध्यमाह। नवोत्तमानि चत्वारि मध्यमानि विधानतः।
अधमानीति शेषाणि त्रिविधत्वमिदं विदुः ॥

तदेव विविनक्ति। अन्नं दधि मधुत्राणं गो-भू-रुक्माश्व-हस्तिनः।
दानान्युत्तमदानानि, उत्तमद्रव्यदानतः ॥
विद्यादानादनावास-परिभोगौषधानि च।
दानानि मध्यमानीह मध्यमद्रव्यदानतः ॥

'परिभोग इति' परिभोगसाधनं खट्वासनादि।

उपानत्-प्रेङ्ख-यानानि छत्रपानासनानि च।
दीप-काष्ठ-फलादीनि चरमं बहुवार्षिकम् ॥
बहुत्वादर्थजातानां सङ्ख्या शेषेषु नेष्यते।
अधमान्यवशिष्टानि सर्व्वदानान्यतो विदुः ॥

'बहुवार्षिकं' बहूनि वर्षाणि प्राप्तं पुरातनमिति यावत्। एतेनोत्तममपि हस्त्यश्वादि, जीर्णतां प्राप्तमधमं भवति।

विनाशत्वमाह। इष्टं दत्तमधीतं वा विनश्यत्यनुकीर्त्तनात्।
श्लाघा-नुशोचनाभ्याञ्च भग्नतेजो विपद्यते॥
तस्मादात्मकृतं पुण्यं न वृथा परिकीर्त्तयेत्।
भुक्तवानिति तत्प्राहुस्तमेव कृतवादिनम्* ॥
'श्लाघा' प्रशंसा, 'वृथा' रक्षादिप्रयोजनव्यतिरेकेण।
कूर्म्मपुराणात्। नित्यं नैमित्तिकं काम्यं विमलञ्चेति कथ्यते
अहन्यहनि यत्किञ्चिद्दीयतेऽनुपकारिणे॥
अनुद्दिश्य फलं तत् स्यात् ब्राह्मणाय तु नित्यकं।
यत्तु पापोपशान्त्यर्थं दीयते विदुषां करे॥
नैमित्तिकं तदुद्दिष्टं दानं सद्भिरनुष्ठितम्॥
'पापोपशान्त्या इति' नियतनिमित्तोपलक्षणम्॥
अपत्य-विजयै-श्वर्य्य-स्वर्गार्थं यत्प्रदीयते।
दानं तत् काम्यमाख्यातमृषिभिर्धर्म्मचिन्तकैः॥
यदीश्वरप्रीणनार्थं ब्रह्मवित्सु प्रदीयते।
चेतसा भक्तियुक्तेन दानं तद्विमलं शिवम्॥
मनुः। येन येन हि भावेन यद्यद्दानं प्रयच्छति।
तेन तेन हि भावेन तत्प्राप्नोति हि पूजितः॥
'येन येन हि भावेन' सात्विकराजसादिना।
तदुक्तं भगवद्गीतासु। दातव्यमिति यद्दानं दीयतेऽनुपकारिणे।
देशे कालेच पात्रेच तद्दानं सात्विकं स्मृतम्॥
यत्तु प्रत्युपकारार्थं फलमुद्दिश्य वा पुनः।
दीयते च परिक्लिष्टं तद्दानं राजसं स्मृतम्॥

---

* वादिन इति पाठान्तरम्।

अदेशकाले यद्दानमपात्रेभ्यश्च दीयते ।
असंस्कृतमवज्ञातं तत्तामसमुदाहृतम् ॥

विष्णुधर्म्मोत्तरात् ॥ कृतानि विधिहीनानि वञ्चनार्थं परस्य वा ।
क्रोधलोभाभिभूतेन-तामसानि विनिर्द्दिशेत् ॥
सात्विकानि भवन्तीह श्रद्धया परया द्विज ।
तामसानां फलं भुङ्क्ते तिर्य्यक्त्वे मानवः सदा ॥
वर्णसंस्कारभावेन वार्द्धके यदि वा पुनः ।
बाल्ये वा दासभावे वा नात्र कार्य्या विचारणा ॥
अतोऽन्यथा तु मानुष्ये राजसानां फलं भवेत् ।
सात्विकानां फलं भुङ्क्ते देवत्वे नात्र संशयः ॥

मत्स्यपुराणात् ॥ येषां पूर्वकृतं कर्म सात्विकं मनुजोत्तम ।
पौरुषेण विना तेषां केषाञ्चिद्दृश्यते फलम् ॥
कर्म्मणा प्राप्यते लोके राजसस्य तथा फलम् ।
कृच्छ्रेण कर्म्मणा विद्धि तामसस्य तथा फलम् ॥

गारुड़पुराणात् । कायिकं वाचिकं दानं मानसञ्च त्रिधा मतम् ।
अर्हते यत्सुवर्णादिदानं तत्कायिकं मतम् ॥
आर्त्तानामभयं दद्मीत्येतद्वै वाचिकं स्मृतम् ।
विद्ययाध्याप्यया योगि* तद्दानं मानसं द्विजाः ॥

हारीतः । असद्द्रव्यदान-मस्वर्गं,† यच्च दत्त्वा परितप्यते तद्व्यर्थ-दानमफलं, यच्चोपकारिणे ददाति तन्मानं परिक्लिष्टं,‡ यच्च सोपधं

---

* योगीति पाठान्तरम् ।

† असद्द्रव्यप्रदाने न स्वर्गमिति वा पाठः ।

‡ परिशिष्टमिति क्वचित्पाठः ।

ददाति अभ्याचित * मल्पफलं, यच्चापात्राय ददाति अनिष्टदानं भवति, यच्च दत्त्वा परिकीर्त्त्यते यच्च स्मयदानं आसुरं, यच्चाश्रद्धया ददाति-क्रोधाद्राक्षसम्, यच्चाक्रुश्य ददाति दत्त्वा च क्रोशति असत्कृतं पैशाचं, यच्चावज्ञातं ददाति दत्त्वाचावजानीते मुमूर्षोस्तामसं यच्चाप्राकृतो ददाति, एते दानोपसर्गा यैरूपसृष्टं दानं असिद्ध†मसम्बद्ध-मस्वर्ग-मयशस्य-मध्रुव-मफलं वा। ‡ तद्धिदानम्, तस्मिन्नेव संकल्पकाले दीयमानद्रव्यासमर्पणम्। उपकारिणे, § प्रत्युपकारसमीहयेत्यर्थः। 'तन्मात्रं' यावद्दत्तं तावन्मात्रं। 'सोपधं' स्नेहाद्युपाधिसहितं, अभ्याचितम्, लोकप्रतिपत्त्यर्थं ख्यापितम्। 'अनिष्टदानं' शत्रवे दानं, स्मयदानं, मादृशोऽन्योदाता नास्तीत्येवम्बिधो भावविशेषः स्मयः, तेन यद्दानं। अप्राकृतः, मत्तादिः। भविष्यपुराणे॥ महादानानि वै विद्यादतिदानानि सर्वदा।

पुण्यमिष्टञ्च पूर्त्तञ्च तथा दानञ्च यत्नतः॥

'महादानानि' वक्ष्यमाणानि षोड़श तुलापुरुषादीनि।

कनकाश्वतिलानागा दासीरथमहीगृहाः।

कन्याच कपिला धेनुर्म्महादानानि वै दश॥

सामवेदोपनिषदि। त्रीण्याहु रतिदानानि गावः पृथ्वी सरस्वती।

नरकादुद्धरन्त्येव जपवापनदोहनात्॥

शङ्खः। इष्टिभिः पशुबन्धैश्च चातुर्म्मास्यैर्यजेत्तु यः।

---

* अन्यथाचितमिति वा पाठः।

† अप्रसिद्धमिति क्वचित् पाठः।

‡ तद्धित्यागानन्तरकाले हस्तार्पणसम्भवेप्यादान मसमर्पणमितिवा पाठः।

§ व्यसनोपकारिणे इति पाठान्तरम्।

अग्निष्टोमादिभिर्यज्ञैर्येनेष्टं च स इष्टवान्॥

अग्निहोत्रं तपः सत्यं वेदानाञ्चैव पालनम्।

आतिथ्यं वैश्वदेवञ्च इष्टमित्यभिधीयते॥

एकाग्निकादौ यत्कर्म त्रेतायां यच्च हूयते।

अन्तर्वेद्याञ्च यद्दानं इष्टं तदभिधीयते॥

शङ्खः। रोगिणां परिचर्य्या च पूर्त्तमित्यभिनिर्द्दिशेत्।

व्यासः। पुष्करिण्य स्तथावाप्यो, देवतायतनानि च।

अन्नदानमथारामाः पूर्त्तमित्यभिधीयते॥

नारदः॥ ग्रहोपरागे यद्दानं सूर्य्यसंक्रमणेषु च।

द्वादश्यादौ तु यद्दानं तदेतत् पूर्त्तमुच्यते॥

इति श्रीमहाराजाधिराज-श्रीमहादेवस्य समस्तकरणा

धीश्वरसकलविद्याविशारद-श्रीहेमाद्रिविरचिते

चतुर्वर्गचिन्तामणौ दानखण्डे दानस्वरूप-

प्रकरणम्॥ २॥

तृतीयोऽध्यायः ।

अथ दानाङ्गनिरूपणम् ।

तानि च द्रव्य-काल-श्रद्धा-संज्ञकानि ।

तदुक्तं भविष्यपुराणे । प्रतिग्रहीता द्रव्यञ्च कालो देशश्च पावनः ।
श्रद्धा च सात्विकी ज्ञेयं दानाना-मङ्गपञ्चकं ॥

तत्र पात्रनिरूपणम् ।

स्कन्दपुराणे देवीं प्रति ईश्वरवचनं ।

श्रुतीनामाकराह्येते रत्नानामिव सागराः ।
विप्रा विप्राधिपमुखे पूजनीयाः प्रयत्नतः ॥

विप्राधिपः, चन्द्रः तद्वन्मुखं यस्याः सा तथा देवीसम्बोधनमेतत् ।

यत्र वेदविदो विप्रा न प्राश्नन्त्युत्तमं हविः ।
न तत्र देवा देवेशि हविरश्नन्ति कर्हिचित् ॥

तथाच तैत्तिरीयश्रुतिः । यावती र्वै देवता स्ताः सर्व्वा वेदविदि ब्राह्मणे वसन्तीत्यादि ।

वियदित्युच्यते व्योम, प्रकारः प्रापणे स्मृतः ।
दिवं सम्प्रापयन्त्येते दातृन् विप्रास्ततः स्मृताः ॥
अपि नारायणोऽनन्तो ब्रह्मा स्कन्दोऽनिलः शिखी ।
तज्ज्ञान नाभिनन्दन्ति यत्र विप्रा न पूजिताः ॥
येषां प्रसादस्सुलभ-मायु-र्धर्म्मः सुखं धनम् ।
श्री-र्यशः-स्वर्गवासश्च तान् विप्रानर्च्चयेद्बुधः ॥

विष्णुधर्म्मोत्तरे श्रीभगवानुवाच ।

ब्राह्मणैः पूजितैर्नित्यं पूजितोऽहं न संशयः।
निर्भत्सितैश्च निर्भत्स्ये तैरहं सर्व्वकर्म्मसु॥
विप्राः परा गतिर्म्मह्यं यस्तान् पूजयते नृप।
तमहं स्वेन रूपेण प्रपश्यामि युधिष्ठिर॥
काणाः कुण्ठाश्च षण्डाश्च दरिद्रा व्याधिताश्च ये।
एवंरूपाश्च ये विप्राः पश्य रूपं ममैव ते॥

एतत्तु ब्राह्मणजातिमात्रस्तुतिपरं।

याज्ञवल्क्यः। तपस्तप्त्वासृजद्ब्रह्मा ब्राह्मणान् वेदगुप्तये।
तृप्त्यर्थं पितृदेवानां धर्म्मसंरक्षणाय च॥

मत्स्यः। नास्ति विप्रसमो देवो नास्ति विप्रसमो गुरुः।
नास्ति विप्रात्परः शत्रु र्नास्ति विप्रात्परो विधिः॥

वह्निपुराणात्। न जाति र्न कुलं राजन् न स्वाध्यायः श्रुतं न च।
कारणानि द्विजत्वस्य वृत्तमेव तु कारणं॥
किं कुलं वृत्तहीनस्य करिष्यति दुरात्मनः।
कृमयः किं नजायन्ते कुसुमेषु सुगन्धिषु॥
नैकमेकान्ततो ग्राह्यं पठनं हि विशाम्पते।
वृत्तमन्विष्यतां तात रक्षोभिः किं न पठ्यते॥
बहुना किमधीतेन नटस्येव दुरात्मनः।
तेनाधीतं श्रुतंवापि यः क्रियामनुतिष्ठति॥
कपालस्थं यथा तोयं स्वदृते च यथा पयः।
दूष्यं स्यात् स्थानदोषेण, वृत्तहीनं तथा श्रुतम्॥
तस्माद्विद्धि महाराज वृत्तं ब्राह्मणलक्षणम्।
चतुर्व्वेदोपि दुर्व्वृत्तः शूद्रादल्पतरः स्मृतः॥

सत्यं दम-स्तपोदान-महिंसेन्द्रियनिग्रहः।
दृश्यन्ते यत्र राजेन्द्र स ब्राह्मण इति स्मृतः॥

वशिष्ठः। यं न सन्तं न चासन्तं नाश्रुतं न बहुश्रुतम्।
न सुवृत्तं न दुर्व्वृत्तं वेद कश्चित् स ब्राह्मणः॥

सन्, विशिष्टः, असन्, तद्विपरीतः। अत्र चात्मोत्कर्षप्रकाशनं यो न करोति स पात्रमिति तात्पर्य्यमिति।

यमः। अहिंसानिरतो नित्यं जुह्वानो जातवेदसम्।
स्वदारनिरतो दाता स वै ब्राह्मण उच्यते॥
श्रुतं प्रज्ञानुगं यस्य प्रज्ञा चैव श्रुतानुगा।
असम्भिन्नार्य्यमर्य्यादः स वै ब्राह्मण उच्यते॥
आशिषोर्थार्थं-पूजाञ्च प्रसङ्गान्नकरोति यः।
निवृत्तो लोभमोहाभ्यां तं देवा ब्राह्मणं विदुः॥

'आशिषः' आशीर्व्वादान्,-'अर्थार्थं' धनलाभाय। 'प्रसङ्गः' अत्यासक्तिः।

सत्यं दानं क्षमा शीलं आनृशंस्यं दया घृणा।
दृश्यन्ते यत्र लोकेऽस्मिं स्तं देवा ब्राह्मणं विदुः॥

यमशातातपौ। तपोधर्म्मौ दया दानं सत्यं शौचं श्रुतं घृणा।
विद्या-विज्ञान-मास्तिक्य-मेतद्ब्राह्मणलक्षणम्॥

बौधायनः। विद्या तपश्च योनिश्च एतद्ब्राह्मणलक्षणं।
विद्या तपोभ्यां योहीनो जातिब्राह्मण एव सः॥

वशिष्ठः। ये क्षान्तदान्ताः श्रुतपूर्णकर्णा जितेन्द्रियाः प्राणिवधे निवृत्ताः।
प्रतिग्रहे सङ्कुचिताग्रहस्तास्ते ब्राह्मणास्तारयितुं समर्थाः॥

यमः। विद्यावन्तश्च ये विप्राः सुव्रताश्च तपस्विनः।

सत्य-संयम-संयुक्ता ध्यानयुक्ता जितेन्द्रियाः॥

पुनन्ति दर्शनं प्राप्ताः किं पुनः संगतिं गताः।

तेषां दत्त्वाच भुक्त्या च प्राप्नुयुः परमां गतिम्॥

दत्त्वा द्विजाय शुद्धाय दाता याति शुभां गतिम्।

विद्यातपःशीलवांश्च स च तारयते नरः॥

कूर्म्मपुराणे॥ स्वाध्यायवन्तो ये विप्रा विद्यावन्तोजितेन्द्रियाः।

सत्यसंयमयुक्ताश्च तेभ्यो दद्यात् द्विजोत्तमाः॥

श्रोत्रियाय कुलीनाय विनीताय तपस्विने।

व्रतस्थाय दरिद्राय प्रदेयं शक्तिपूर्वकम्॥

सम्वर्त्तः। श्रोत्रियाय दरिद्राय अर्थिने च विशेषतः!

यद्दानं दीयते तस्मै तद्दानं शुभकारकम्॥

श्रोत्रियस्तु, यमेनोक्तः।

ओंकारपूर्व्विकास्तिस्रः सावित्रीर्य्यश्च विन्दति।

चरितब्रह्मचर्य्यश्च सवै श्रोत्रिय उच्यते॥

ओंकारपूर्व्विका, महाव्याहृतीरिति शेषः।

याज्ञवल्क्यः। सर्व्वस्य प्रभवोविप्रा श्रुताध्ययनशालिनः॥

तेभ्यः क्रियापराः श्रेष्ठास्तेभ्योऽप्यध्यात्मवित्तमाः।

पद्मपुराणे। यथाहि सर्वदेवानां ज्येष्ठः श्रेष्ठः पितामहः॥

तथा ज्ञानी सदा पूज्यो निर्म्ममोनिष्परिग्रहः॥

मत्स्यपुराणे। शीलं संवसता ज्ञेयं शौचं संव्यवहारतः।

प्रज्ञा संकथनात्ज्ञेया त्रिभिः पात्रं परीक्ष्यते॥

भविष्यपुराणे। क्षान्ति-स्पृहा-दया-सत्यं-दानं शीलं तपः श्रुतम्।

एतदष्टाङ्गमुद्दिष्टं परमं पात्रलक्षणम् ॥

वशिष्ठः । स्वाध्यायाढ्यं योनिमन्तं प्रशान्तं वैतानस्थं पापभीरुं बहुज्ञं । स्त्रीषु क्षान्तं धार्म्मिकं गोशरण्यं व्रतैः क्लान्तं तादृशं पात्रमाहुः ॥ 'योनिमान्' प्रशस्तकुलोद्भवः । 'वैतानस्थः' अग्निहोत्रादिकर्म्मपरः । 'स्त्रीषु क्षान्तः' स्त्रीविषये क्षान्तः । 'गोशरण्यः, गोशुश्रूषारतः ।

यमः । विद्यायुक्तो धर्म्मशीलः प्रशान्तः क्षान्तोदान्तः सत्यवादी कृतज्ञः । वृत्तिग्लानो गोहितो गोशरण्यो दाता यज्वा ब्राह्मणः पात्रमाहुः ॥

स्वाध्यायवान् नियमवां स्तपस्वी ध्यानविच्च यः ।
क्षान्तो दान्तः सत्यवादी विप्रः पात्रमिहोच्यते ॥

महाभारते । साङ्गांस्तु चतुरो वेदान् योऽधीते वै द्विजर्षभः ।
षड्भ्योऽनिवृत्तः कर्म्मभ्यस्तं पात्रमृषयोविदुः ॥
'पात्रं, पात्रतममित्यर्थः ।

वशिष्ठः । किञ्चिद्वेदमयं पात्रं किञ्चित्पात्रं तपोमयम् ।
पात्राणामपि तत् पात्रं शूद्रान्नं यस्य नोदरे ॥

वृहस्पतिः । किञ्चिद्वेदमयं पात्रं किञ्चित्पात्रं तपोमयम् ।
आगमिष्यति यत् पात्रं तत्पात्रं तारयिष्यति ॥
ब्रह्मचारी भवेत्पात्रं पात्रं वेदस्य पारगः ।
पात्राणामुत्तमं पात्रं शूद्रान्नं यस्य नोदरे ॥

व्यासः । किञ्चिद्वेदमयं पात्रं किञ्चित्पात्रं तपोमयम् ।
असङ्कीर्णं च यत्पात्रं तत्पात्रं तारयिष्यति ॥
'असङ्कीर्णं, योन्यादिसङ्कररहितम् ।

याज्ञवल्क्यः। न विद्यया केवलया तपसा वापि पात्रता।
यत्र वृत्त मिमे चोभे तद्धि पात्रं प्रकीर्त्तितम्॥
देवलः। मात्रश्च ब्राह्मणश्चैव श्रोत्रियश्च ततः परः।
अनूचानस्तथा भ्रूण-ऋषिकल्प-ऋषि-र्मुनिः॥
इत्येतेऽष्टौ समुद्दिष्टा ब्राह्मणाः प्रथमं स्तुतौ।
तेषां परः परः श्रेष्ठो विद्या-वृत्त-विशेषतः॥
ब्राह्मणानां कुले-जातो जातिमात्रो यदा भवेत्।
अनुपेतः क्रियाहीनो मात्र इत्यभिधीयते॥
'अनुपेतः', उपनयनरहितः।
एकदेशमतिक्रम्य वेदस्याचारवानृजुः।
स ब्राह्मण इति प्रोक्तो निभृतः सत्यवाग्घृणी॥
'एकदेशातिक्रमः', वेदस्य किञ्चिन्न्यूनस्याध्ययनम्।
'निभृतः', शान्तः।
एकां शाखां सकल्पाम्वा षड्भिरङ्गैरधीत्य वा।
षट्कर्म्मनिरतो विप्रः श्रोत्रियो नाम धर्म्मवित्॥
वेद-वेदाङ्ग-तत्त्वज्ञः शुद्धात्मा पापवर्जितः।
शेषं श्रोत्रियवत् प्राप्तः सोऽनूचान इति स्मृतः॥
अनूचानगुणोपेतो यज्ञ-स्वाध्यायमन्वितः।
भ्रूण इत्युच्यते शिष्टैः शेषभोजी जितेन्द्रियः॥
वैदिकं लौकिकञ्चैव सर्वं ज्ञान-मवाप्य यः।
आश्रमस्थो वशी नित्यमृषिकल्प इति स्मृतः॥
'लौकिकम्, अर्थार्जनादिज्ञानम्।
ऊर्द्धरेतास्तपस्युग्रे नियताशी न संशयी।

शापानुग्रहयोः शक्तः सत्यसन्धो भवेद्द्विजः ॥
निवृत्तः सर्वतत्त्वज्ञः कामक्रोधविवर्जितः।
ध्यानस्थो निष्क्रियो दान्तस्तुल्यमृत्काञ्चनो-मुनिः ॥

'निवृत्तः' निषिद्धकाम्यकर्म्मभ्यः। 'निष्क्रियः, अर्थार्जनादिक्रियारहितः।

एवमन्वय-विद्याभ्यां वृत्तेन च समुच्छ्रिताः।
त्रिशुक्ला नाम विप्रेन्द्राः पूज्यन्ते सवनादिषु ॥

'सवनादिषु' यज्ञादिषु।

प्रतिग्रहसमर्थोऽपि कृत्वा विप्रो यथाविधि।
निस्तारयति दातारमात्मानञ्च स्वतेजसा ॥

'समर्थोऽपि, समर्थएवेत्यर्थः।

न लोके ब्राह्मणेभ्योऽन्यत् पवित्रं पुण्यमेव वा।
अशक्यञ्च द्विजेन्द्राणां नास्ति वृत्तवतामिति ॥
योक्तव्यो हव्य-कव्येषु त्रिशुक्लो ब्राह्मणो द्विजैः।
अभिभूतश्च पूर्व्वोक्तैर्दोषैः स्पृष्टश्च नेष्यते ॥

'अभिभूतः, अपकृष्टः।

'पूर्व्वोक्तैः, कुलविद्याचारैः। 'दोषैः, उपपातकादिभिः॥

मनुः। पात्रस्य हि विशेषेण श्रद्धधानस्तथैवच।
अल्पम्वा बहु वा प्रेत्य दानस्य प्राप्यते फलम् ॥

दक्षः। समं-द्विगुण-साहस्र-मनन्तञ्च यथाक्रमम्।
दाने फलविशेषःस्याद्धिंसायामेव मेव हि ॥
शतमब्राह्मणे दानं द्विगुणं ब्राह्मणब्रुवे।
सहस्रगुणमाचार्य्ये अनन्तं वेदपारगे ॥

'अब्राह्मणः', राजभृतादिः।

यदाह शातातपः।

अब्राह्मणास्तु षट्प्रोक्ता ऋषिः शातातपोऽब्रवीत्।
आद्योराजभृतस्तेषां द्वितीयः क्रयविक्रयी॥
तृतीयो बहुयाज्यः स्यात् चतुर्थो ग्रामयाजकः।
बहवो याज्या यस्य स बहुयाज्यः।
पञ्चमस्तु भृतस्तेषां ग्रामस्य नगरस्य वा॥
ग्रामस्य नगरस्य भृत इत्यन्वयः।
अनागतान्तु यः पूर्वां सादित्याञ्चैव पश्चिमाम्।
नोपासीत द्विजःसन्ध्यां स षष्ठोऽब्राह्मणः स्मृतः॥
'ब्राह्मणब्रुवस्तु' पुरस्तादपात्रेषु व्याख्यास्यते।

आचार्य्यस्तु महाभारते।

अध्यापयेत्तु यः शिष्यं कृतोपनयनं द्विजः।
सरहस्यञ्च सकलं वेदं भरतसत्तम॥
तमाचार्य्यं महाबाहो प्रवदन्ति मनीषिणः।
एकदेशन्तु वेदस्य वेदाङ्गान्यपि वा पुनः॥
योऽध्यापयति वृत्त्यर्थमुपाध्यायः स उच्यते।
निषेकादीनि कर्म्माणि यः करोति नृपोत्तम॥
सम्भावयति चान्नेन स विप्रोगुरुरुच्यते।
अग्न्याधेयं पाकयज्ञा*नग्निष्टोमादिकं यथा॥
यः करोति वृतो†नूनं स तु स्यादृत्विजो द्विजः।

---

* अग्निष्टोमादिकान् मखानिति क्वचित् पाठः।
† यस्य मतस्त्वृत्विगिहोच्यते इति क्वचित् पाठः।

यमः । सममब्राह्मणे दानं द्विगुणं ब्राह्मणब्रुवे ॥

प्राधीते शतसाहस्रमनन्तं वेदपारगे ।

'प्राधीतः, प्रारब्धाध्ययनः ।

उत्पत्तिं प्रलयञ्चैव भूतानामागतिं गतिम् ।

वेत्ति विद्यामविद्याञ्च स भवेद्वेदपारगः ॥

बृहस्पतिः । शूद्रे समगुणं दानं वैश्ये तु द्विगुणं स्मृतम् ।

क्षत्रिये त्रिगुणं प्राहुः षड्‌गुणं ब्राह्मणे स्मृतम ॥

श्रोत्रिये चैव साहस्रमाचार्य्ये द्विगुणं ततः ।

आत्मज्ञे शतसाहस्रमनन्तं त्वग्निहोत्रिणि ॥

विष्णुधर्म्मोत्तरे । अमानुषे समं दानं गोषु ज्ञेयं फलं तथा ।

द्विगुणञ्च तदेवोक्तं तथा त्रैवर्णसङ्करे ॥

शूद्रे चतुर्गुणं प्रोक्तं विशि चाष्टगुणं भवेत् ।

क्षत्रिये षोड़शगुणं ब्रह्मबन्धौ तदेव तु ॥

द्वात्रिंशद्‌घ्नं स्मृतं दानं वेदाध्ययनतत्परे ।

शतघ्नं तद्विनिर्द्दिष्टं प्राधीते लक्षसम्मितम् ॥

अनन्तञ्च तदेवोक्तं ब्राह्मणे वेदपारगे ।

एतेषु, केषाञ्चिदब्राह्मणब्राह्मणब्रुवादीनामपात्राणामपि पात्रत्वनिरूपणं मन्त्रवन्नवादिदानव्यतिरिक्तदानविषयम् ।

मन्त्रपूर्वञ्च यद्दानमपात्राय प्रदीयते दातुर्निकृत्य हस्तं तद्गोक्तुर्जिह्वां निकृन्तति

शातातपवचनात्। उपरुदन्ति दातारं गौरश्वः काञ्चनं क्षितिः ।

अश्रोत्रियस्य विप्रस्य हस्तं दृष्ट्वा निराकृते-

रिति वशिष्ठवचनाच्च । मन्त्रपूर्व्वं गवादिदानानामपात्रप्रति-

पादकानिषेधात् शूद्रादीनान्तु पात्रत्वनिरूपणम् अन्नदानविषयम्। कृतान्नमितरेभ्य इतिगौतमवचनात्। अन्नं सर्व्वत्र दातव्यमितिवक्ष्यमाणत्वाच्च।

दक्षः। व्यसनापद्दणार्थञ्च कुटुम्बार्थञ्च याचते।
एवमन्विष्य दातव्यं सर्वदानेष्वयं विधिः॥
व्यसनं, राजचौराद्युपद्रवः।

'आपत्, दुर्भिक्षादिपीड़ा। 'आद्योऽर्थशब्दो, निवृत्तिवचनः॥

मनुः। सान्तानिकं यक्ष्यमाणमध्वगं सार्व्ववेदसम्।
गुर्व्वर्थं पितृमात्रर्थं स्वाध्यायार्थ्युपतापिनः॥
नवैतान् स्नातकान् विद्याद् ब्राह्मणान् धर्म्मभिक्षुकान्॥
'सान्तानिकः, सन्तानप्रयोजनविवाहार्थीत्यर्थः।
'अध्वगः' अत्र धर्म्मार्थं प्रचलितः।
(सार्व्ववेदसः) सर्व्वस्वदक्षिणयज्ञकृत्।
'उपतापी, व्याधिपीड़ितः।

निःस्वेभ्यो देयमेतेभ्यो दानं विद्याविशेषतः। एतेभ्यो हि द्विजाग्र्येभ्यो देयमन्नं सदक्षिणम् इतरेभ्यो बहिर्व्वेदिकृतान्नन्तु विधीयते॥ 'विद्याविशेषत' इति, अल्पविद्याय अल्पं बहुविद्याय बह्वित्यर्थः।

बौधायनः। सुब्राह्मण-श्रोत्रिय-वेदपारगेभ्यो गुर्व्वर्थ-निवेशौषधार्थ-वृत्तिक्षीण-यक्ष्यमाणाध्ययनाध्वसंयोग-वैश्वजितेषु द्रव्यविभागो यथाशक्ति कार्य्यो बहिर्व्वेदि भिक्षमाणेषु कृतान्नमितरेषु॥ निवेशः, विवाहः। 'वैश्वजितः, सर्व्वस्वदक्षिणया कृतविश्वजिद्यागः। बहिर्वेदिग्रहणादेतेभ्यो बहिर्वेद्यपि धनमवश्यं देयम् अन्येभ्यस्तु अन्तर्वेद्येव धनदाननियमः। बहिर्वेदि तु कृतान्नस्यैव।

आपस्तम्बः । भिक्षमाणो निमित्त-माचार्य्यो विवाहो यज्ञो मातापित्रोर्बुभूर्षाऽर्हतश्च नियमादिलोपः । तत्र, गुणान् समीक्ष्य यथा देयं, इन्द्रिय-प्रीत्यर्थस्य तु भिक्षमाणमनिमित्तं न तथाद्रियेत । 'बुभूर्षा, भर्तुमिच्छा ॥ अर्हतश्च नियमादिलोप इति, अधिकारिण-श्चावश्यककर्म्मविधिलोपप्रसङ्गः ।

यमः । वेदेन्धनसमृद्धेषु हुतं विप्रमुखाग्निषु । सन्तारयति दातारं महतः किल्बिषादपि ॥

पद्मपुराणे । एकं वेदान्तगं विप्रं भोजयेत् श्रद्धयान्वितः ।
तस्य भुक्ता स वै कोटिविप्राणां नात्र संशयः ॥

शातातपः । वेदपूर्णमुखं विप्रं सुभुक्तमपि भोजयेत् ।
न तु मूर्खं निराहारं षड्रात्रमुपवासिनं ॥

व्यासः । यत्सिक्थं वेदविद्भुङ्क्ते षट्कर्म्मनिरतः शुचिः ।
दातुः फलमसंख्येयं जन्म जन्म तदक्षयम् ॥
वेद-विद्या-व्रत-स्नाते श्रोत्रिये गृहमागते ।
क्रीड़न्त्योषधयः सर्व्वा यास्यामः परमां गतिम् ॥

'ओषधयः, अन्नानि ।

महाभारते । तद्भक्तास्तदना-राजंस्तद्गृहा-स्तद्व्यपाश्रयाः ।
अर्थिनश्च भवन्त्यर्थे तेषु दत्तं महाफलम् ॥
(अत्र) तच्छब्देन पूर्व्वोक्ताः पितरो देवताश्च परामृश्यन्ते ।
अथवा, तदेव दीयमानं भक्तमदनीयं येषां ते तथा एवं तदनादिशब्दा अपि ।
तस्करेभ्यः परेभ्यो वा ये भयार्त्ता युधिष्ठिर ।
अर्थिनो भोक्तुमिच्छन्ति तेषु दत्तं महाफलम् ॥

हृतस्वा-हृतदाराश्च ये विप्रा देशसंप्लवे।
अर्थार्थमभिगच्छन्ति तेषु दत्तं महाफलम्॥
चारित्रनियता राजन् ये कृशाः कृशवृत्तयः।
अर्थिनश्चोपगच्छन्ति तेषु दत्तं महाफलम्॥
अव्युत्क्रान्ताः स्वधर्म्मेषु पाषण्डसमयेषु च।
कृशप्राणाः कृशाहारास्तेषु दत्तं महाफलम्॥
तपस्विनस्तपोनिष्ठास्तथा भैक्ष्यचराश्च ये।
अर्थिनः किञ्चिदिच्छन्ति तेषां दत्तं महाफलम्॥

आदित्यपुराणात्। अक्रोधना धर्म्मपराः शान्ता-दमदमे रताः।
तादृशाः साधवो विप्रास्तेभ्यो दत्तं महाफलम्॥
हृतसर्व्वस्वहरणा-निर्द्दोषा-प्रभविष्णुभिः।
स्पृहयन्ति सुभक्तानां तेषु दत्तं महाफलम्॥

अथ शातातपपराशरौ।

सन्निकृष्टमधीयानं ब्राह्मणं यो व्यतिक्रमेत्।
भोजने चैव दाने च दहत्यासप्तमं कुलम्॥

भविष्यपुराणे।

यस्त्वासन्न मतिक्रम्य ब्राह्मणं पतितादृते।
दूरस्थं भोजयेन्मूढ़ो गुणाढ्यं नरकं व्रजेत्।
तस्मान्नातिक्रमेत् प्राज्ञो ब्राह्मणान् प्रातिवेश्मिकान्॥
'प्रातिवेश्मिकान्, स्वगृहाददूरवर्त्तिगृहान्।
सम्बन्धिनस्तथा सर्व्वान् दौहित्रं विट्पतिं तथा।
भागिनेयं विशेषेण तथा बन्धून् गृहाधिप॥
नातिक्रमेन्नरस्त्वेतान् सुमूर्खानपि गोपते।

अतिक्रम्य महारौद्रं रौरवं नरकं व्रजेत् ॥

'विट्पतिः, जामाता ।

'सुमूर्खानपि नातिक्रमेदित्येतत्, अन्नदानविषयम् ।

'हिरण्यादिदाने तु' सन्निहितमूर्खव्यतिक्रमे दोषाभावात् ।

तदुक्तं व्यास-वशिष्ठ-बोधायन-शातातप-पराशरैः ।

यस्य चैको गृहे मूर्खो दूरे चापि बहुश्रुतः ।

बहुश्रुताय दातव्यं नास्ति मूर्खे व्यतिक्रमः ॥

ब्राह्मणातिक्रमो नास्ति विप्रे वेदविवर्जिते ।

ज्वलन्तमग्निमुत्सृज्य न हि भस्मनि हूयते ॥

महाभारते । यदि स्यादधिको विप्रो दूरे वृत्तादिभिर्युतः ।

तस्मै यत्नेन दातव्यमतिक्रम्यापि सन्निधिम् ॥

'विष्णुः । पुरोहितस्वात्मन एव पात्रं स्वसृ-दुहितृ-पुत्रजामातरश्चेति ।

'यस्यैते पुरोहितादयः, तस्यैव ते अन्यगुणरहिता

अपि पुरोहितादित्वेनैव पात्राणि ।

व्यासः । मातापितृषु यद्दत्तं भ्रातृषु स्वसुतासु च ।

जायापत्योस्तु यद्दत्तं * सोऽनिम्यः स्वस्तिसंक्रमः ॥

पितुः शतगुणं दानं सहस्रं मातुरुच्यते ।

अनन्तं दुहितुर्द्दानं सोदर्ये दत्तमक्षयम् ॥

विष्णुधर्म्मोत्तरात् ।

आत्मनस्तु भवेत् पात्रं नान्यस्य स्यात् पुरोहितः ।

पुरोहिते तु स्वे दत्तं दानमक्षय्यमुच्यते ॥

उपाध्याय-त्विंजोश्चैव गुरावपि च मानवैः ।

---

* सोऽनन्तस्वर्गसंक्रम इति पाठान्तरम् ।

वर्णापेक्षा न कर्त्तव्या मातरं पितरं प्रति ॥
'उपाध्यायादयस्तु, पूर्व्वमेव व्याख्याताः।
तथा। मातृष्वसा स्वसाचैव तथैव च पितृष्वसा।
मातामही भागिनेयी भागिनेयस्तथैव च ॥
दौहित्रो-विट्पतिश्चैव तेषु दत्तञ्च अक्षयम्।
श्रोत्रिये यत्तथा दत्तं तदप्यक्षयमुच्यते ॥
माता-पित्रोर्गुरौ मित्रे विनीते चोपकारिणि।
दीना-नाथ-विशिष्टेभ्योदातव्यं भूतिमिच्छता ॥
अदत्तदानाज्जायन्ते परभाग्योपजीविनः ॥
'उपकारिणि' परोपकारपरे।
'विशिष्टाः' गुणातिशयशालिनः।
ब्रह्मपुराणे। यत् कन्यासु पिता कुर्य्याद्दानं पूजनमर्च्चनम्।
यत्कृतं सुकृतं विद्यात्तासु दत्तं तदक्षयम्।
यद्दत्तं तासु कन्यासु तद्दानं पुण्यमेव च ॥
कालिकापुराणात्। यद्दत्तं वेदविद्विप्रे यद्दत्तं ब्रह्मचारिणि।
तपोनिधेस्तु यद्दत्तं कारुण्येन च यत् सदा।
तत् सर्व्वमक्षयं दानं वैमल्येन विधाय यत् ॥
विष्णुधर्म्मोत्तरात्। अन्नदाने न कर्त्तव्यं पात्रापेक्षणमण्वपि।
अन्नं सर्व्वत्र दातव्यं धर्म्मकामेन वै द्विज ॥
सदोषेऽपि तु निर्द्दोषं सगुणेऽपि गुणावहम्।
तस्मात् सर्व्वप्रयत्नेन देयमन्नं सदैव तु ॥
विद्या-ध्ययनसक्तानामन्नदानं महाफलम् ॥
तथा। दत्त्वा नृपतिभीतानां धनिनाञ्च तथा धनम्।

तस्करेभ्यश्च भीतानां फलमक्षयमुच्यते ॥
यियक्षतां तथा दत्तं व्यसनं तर्त्तुमिच्छताम् ।
दुःखान्वितानां दीनानामक्षयं परिकीर्त्तितम् ॥
विवाह-मेखलाबन्ध-प्रतिष्ठादिषु कर्म्मसु ।
आपन्नेषु तु यद्दत्तमक्षयं तदुदाहृतम् ॥

सम्बर्त्तः। दानान्येतानि देयानि तथान्यानि च सर्वशः।
दीना-न्ध-कृपणा-र्थिभ्यः श्रेयःकामेन धीमता ॥

पद्मपुराणे। दीना-न्ध-कृपणा-नाथ-वाग्विहीनेषु यत्तथा।
विकलेषु तथान्येषु जड़-वामन-पङ्गुषु ।
रोगार्त्तेषु च यद्दत्तं तत्स्याद्बहुफलं धनम् ॥

अथ अपात्रनिरूपणम् ।

तत्रमनुः। गोरक्षकान् वाणिजकां स्तथा कारु-कुशीलवान् ।
प्रैष्यान्वार्द्धुषिकांश्चैव विप्रान् शूद्रवदाचरेत् ॥
ये व्यपेताः स्वकर्म्मभ्यः परपिण्डोपजीविनः।
द्विजत्वमभिकाङ्क्षन्ति तांश्च शूद्रवदाचरेत् ॥
नानृग्ब्राह्मणो भवति नवणिग्न कुशीलवः।
न शूद्रप्रेषणं कुर्व्वंन्नस्तेनो न चिकित्सकः ॥
अव्रता ह्यनधीयाना यत्र भैक्ष्यचरा द्विजाः।
तं ग्रामं दण्डयेद्राजा चौरभक्तप्रदोहि सः ॥

वसिष्ठः। उदक्यान्वासते येषां येच केचिदनग्नयः।
कुलञ्चाश्रोत्रियं येषां सर्व्वे ते शूद्रधर्म्मिणः ॥
'अन्वासते' कर्म्मकाले समीप एव तिष्ठति ।

विष्णुः। नादनं यशसे दद्यान्नभयान्नोपकारिणि।

न नृत्य-गीतशीलेभ्यो धर्म्मार्थमिति निश्चयः॥

'उपकारिणि, आत्मोपकारपरे-प्रत्युपकारसमीहयेत्यर्थः।

महाभारते। यस्तु प्रेष्यान् द्विजान् मूढ़ो योजयेद्धव्य-कव्ययोः।

न भवेत्तत्फलं तस्य वैदिकीयं तथा श्रुतिः॥

यमः। अव्रतानाममन्त्राणां जातिमात्रोपजीविनाम्।

नैषां प्रतिग्रहोदेयो न शिलातारयेच्छिलाम्॥

अपविद्धा-ग्निहोत्रस्य गुरोर्व्विप्रियकारिणः।

द्रविणं नैव दातव्यं सततं पापकर्म्मणः॥

न प्रतिग्रहमर्हन्ति वृषला-ध्यापका द्विजाः।

शूद्रस्याध्यापनाद्विप्रः पतत्यत्र न संशयः॥

तथा। राजधानी तथा शून्या यथा कूपश्च निर्जलः।

यथा हुतमनग्नौ च तथा दत्तं द्विजेऽनृचे॥

वसिष्ठः। यथा काष्ठमयो हस्ती* यथा चर्म्ममयो मृगः।

यश्च विप्रोऽनधीयानस्त्रयस्ते† नामधारकाः॥

विद्वद्भोज्यान्यविद्वांसो येषु राष्ट्रेषु भुञ्जते।

अप्यनावृष्टिमिच्छन्ति महद्वा जायते भयम्॥

व्यास-शातातपौ। नष्टशौचे व्रतभ्रष्टे विप्रे वेद-विवर्जिते।

रोदित्यन्नं दीयमानं किं मया दुष्कृतं कृतम्॥

शौचहीनास्तु ये विप्रा न च यज्ञोपवीतिनः।

हुतं दत्तं तपस्तेषां नश्यत्यत्र न संशयः॥

---

* यश्चेति क्वचित्पाठः।

† नाम बिभ्रतीति क्वचित्पाठः।

ऊषरे वापि तं बीजं यच्च भस्मनि हूयते ।
क्रियाहीनेषु यद्दत्तं त्रिषु नाशोविधीयते ॥
प्रस्तरे पतितं बीजं भिन्नभाण्डेच दोहनम ।
भस्मन्यपि हुतं द्रव्यं तद्दानमसाधुषु ॥

'पूर्व्वत्र पात्रगुणकथने कृतेऽपि' पुनर्द्दोषवचनमेवंविधदोष-भाग्जनप्रतिषेधार्थम् ।

मनुः । पात्रभूतो हि यो विप्रः प्रतिगृह्य प्रतिग्रहम् ।
असत्सु विनियुञ्जीत तस्य देयं न किञ्चन ॥
सञ्चयं कुरुते यश्च प्रतिगृह्य समन्ततः ।
धर्म्मार्थं नोपयुङ्क्ते यो न तं तस्करमर्च्चयेत् ॥

'असत्सु, निषिद्धेषु द्यूतादिषु ।

दक्षः । विधिहीने तथापात्रे योददाति प्रतिग्रहम् ।
न केवलं हि तद्याति शेषमप्यस्य नश्यति ॥

मनुः । अनर्हते यद्ददाति न ददाति यदर्हते ।
अर्हा-नर्हापरिज्ञानाद्दानाद्धर्म्माच्च हीयते ॥

यमः । यस्तु निर्ग्रन्थगतां वृत्तिमलिङ्गिभ्यः प्रयच्छति ।
घोरायां ब्रह्महत्यायां पच्यते नात्र संशयः ॥

भविष्यपुराणे । नाब्राह्मणाय दातव्यं नदेयं ब्राह्मणाक्रिये ।
न ब्राह्मणब्रुवे चैव न च दुर्ब्राह्मणे धनम् ॥

व्यासः । ब्रह्मबीजसमुत्पन्नो मन्त्र-संस्कार-वर्ज्जितः ।
जातिमात्रोपजीवी च भवेद्ब्राह्मणः स तु ॥
गर्भाधानादिभिर्युक्तस्तथोपनयनेन च ।
न कर्म्मविन्नचाधीते स भवेद्ब्राह्मणाक्रियः ॥

वाराहपुराणे। अव्रतौ वैश्य-राजन्यौ शूद्रस्याब्राह्मणास्त्रयः।
वेद-व्रतविहीनस्य ब्राह्मणो ब्राह्मणब्रुवः॥
यमः। यस्य विद्या वेदौ च विच्छिद्येते त्रिपौरुषम्।
स वै दुर्ब्राह्मणो नाम यश्चैव वृषलीपतिः॥
कूर्म्मपुराणे। न वार्य्यपि प्रयच्छेत नास्तिके हैतुकेऽपि वा।
न पाषण्डिषु सर्व्वेषु नावेदविदि धर्म्मवित्॥
'नास्तिकः', परलोकवासनाशून्यः।
'हैतुकः', हेतुभिः परलोकं निराकरिष्णुः।
मनुविष्णुश्च। न वार्य्यपि प्रयच्छेत वैड़ालव्रतिके द्विजे।
नबकव्रतिके पापे नावेदविदि धर्म्मवित्॥
त्रिष्वप्येतेषु दत्तं हि विधिनोपार्जितं धनम्।
दातुर्भवत्यनर्थाय परत्रादातुरेव च॥
'अनर्थः', प्रत्यवायः।
यथा प्लवेनोपलेन निमज्जत्युदके तरन्।
दातृ-प्रतिग्रहीतारौ तथैवाज्ञौ निमज्जतः॥
यमः। यः कारणं पुरस्कृत्य व्रतचर्य्यां निषेवते।
पापं व्रतेन प्रच्छाद्य वैड़ालं नाम तद्व्रतम्॥
अर्थञ्च विपुलं गृह्य दत्त्वा लिङ्गं विवर्ज्जयेत्।
आश्रमान्तरितं रचेद्वैड़ालं नाम तद्व्रतम्॥
यतीनामाश्रमं गत्वा प्रत्यवस्येत्तु यः पुनः।
यतिधर्म्मविलोपेन वैड़ालं नाम तद्व्रतम्॥
विष्णुः। धर्म्मवर्ज्जी सदालुब्धः* शूद्रिको लोकदम्भकः।

* छाद्मिक इति क्वचित्पाठः।

बैड़ालव्रतिको ज्ञेयो हिंस्रः सर्व्वाभिसन्धकः ॥
यस्य धर्म्मध्वजो नित्यं सुराध्वज इवोच्छ्रितः ।
प्रच्छन्नानि च पापानि बैड़ालं नाम तद्व्रतम् ॥
अधोदृष्टिर्नैकृतिकः स्वार्थसाधनतत्परः ।
शठो मिथ्याविनीतश्च बकव्रतचरो द्विजः ॥
ये बकव्रतिनो विप्रा ये च मार्ज्जारलिङ्गिनः ।
ते पतन्त्यन्धतामिस्रे तेन पापेन कर्म्मणा ॥

चतुर्व्विंशतिमतात् ।

रोदित्यन्नं दीयमानं किं मया दुष्कृतं कृतम् ।
अश्रोत्रियस्य विप्रस्य हस्तं दृष्ट्वा निराकृतेः ॥

कात्यायनस्त्वन्यथाह ।

यः स्वाध्याया-ग्निमालः स्याद्देवादीन्नैभिरिष्टवान् ।
निराकर्त्तामरादीनां स विज्ञेयो निराकृतिरिति ॥

शातातपः । नेष्टं देवलके दत्तमप्रतिष्ठञ्च वार्द्धुषौ ।
यच्च वाणिज्यके दत्तं न च तत्प्रेत्य नो इह ॥

दक्षः । धूर्त्ते बन्दिनि मल्ले च कुवैद्ये कितवे शठे ।
चाट-चारण-चौरेभ्यो दत्तं भवति निष्फलम् ॥

स्कन्दपुराणे । देव-पितृ-विहीने यदीश्वरेभ्यश्च दीयते ।
दत्त्वा तु कीर्त्तितं यच्च वेदाग्नित्यागिने तथा ॥
अन्यायो-पार्ज्जित-धनैर्दत्तमब्राह्मणे च यत् ।
गुरवेऽनृतवक्त्रे च स्तेनाय पतिताय च ॥
कृतघ्नाय च यद्दत्तं सर्व्वदा ब्रह्मविद्विषे ।
याजकाय च सर्व्वस्य वृषल्याः पतये तथा ॥

परिचाराय भृत्याय सर्व्वस्य पिशुनाय च।
इत्येतानि च राजेन्द्र वृथादानानि षोड़श ॥
गर्भस्थोऽज्ञानबालोपि भुङ्क्ते वृद्धो न यौवने।
तद्दत्तस्येह नाशोस्ति सर्व्वथा रिपुसूदन ॥

तदीयफलमितिशेषः।

विष्णुधर्म्मात्। परस्थाने वृथा दानं सदोषं परिकीर्त्तितम्।
आरूढ़पतिते चैव अन्यायात्तैर्द्धनैश्च यत्।
व्यर्थं हि ब्राह्मणे दानं पतिते तस्करे तथा।
गुरोश्चाप्रीतिजनके कृतघ्ने ग्रामयाजके ॥
वेदविक्रायके चैव यस्य चोपपति गृहे।
स्त्रीभिर्जितेषु यद्दत्तं व्यालग्राहे तथैव च ॥
ब्रह्मबन्धौच यद्दत्तं यद्दत्तं वृषलीपतौ।
परिचारके च यद्दत्तं वृथा दानानि षोड़श ॥

महाभारते। पङ्ग्वन्ध-बधिरा मूका व्याधिनोपहताश्च ये।
भर्त्तव्यास्ते महाराज न तु देयः प्रतिग्रहः ॥

इति प्रतिग्रहीतृ निरूपणम्।

अथ द्रव्याख्यं दानाङ्गमुच्यते।

तत्र देयनिरूपणम्।

भविष्यपुराणे। यद्यदिष्टं विशिष्टञ्च न्यायप्राप्तञ्च यद्भवेत्।
तत्तद्गुणवते देयमित्येतद्दानलक्षणम्॥

वह्निपुराणे। सुभोपात्तेन यत्किञ्चित् करोति लघुना नरः।
अनन्तं फलमाप्नोति मुद्गलोऽपि यथा पुरा ॥
'सुभोपात्तेन' न्यायोपार्ज्जितेन।

'लघुना' स्वल्पेन द्रव्येणेतिशेषः।

देवीपुराणे। न्यायतो यानि प्राप्तानि शाकान्यपि नृपोत्तम।
तानि देयानि देव्यास्तु कन्यका-योषितां सदा।
तद्भक्तेषु च विप्रेषु अपरेषु च नित्यशः॥

विष्णुपुराणे। यद्यदिष्टतमं लोके यच्चास्य दयितं गृहे।
तत्तद्गुणवते देयं तदेवाक्षयमिच्छता॥

महाभारते। विशेषतो महाराज तस्य न्यायार्ज्जितस्य च।
श्रद्धया विधिवत् पात्रे दत्तस्यान्तो न विद्यते॥

गौतमः। स्वामी ऋक्थ-क्रय-सम्बिभाग-परिग्रहा-धिगमेषु ब्राह्मणस्याधिकं लब्धं क्षत्रियस्य विजितं निर्व्विष्टं वैश्यशूद्रयोरिति। 'अप्रतिबन्धः' दायः तत्र ऋक्थं। 'सम्बिभागः, सप्रतिबन्धी दायः। 'परिग्रहः, जलतृणकाष्ठादेरनन्यपूर्व्वस्य स्वीकारः। 'अधिगमः' निध्यादेः प्राप्तिः। एषु निमित्तेषु स्वामी भवति। 'अधिकम्' असाधारणम्। 'निर्व्विष्टम्, कृष्यादिना द्विजशुश्रूषादिना च यल्लब्धम्। निर्व्वेशो भृतिभोगयोरिति स्मरणात्।

मनुः। सप्त वित्तागमा धर्म्म्या दायो लाभः क्रयो जयः।
प्रयोगःकर्म्मयोगश्च सत्प्रतिग्रह एव च॥

न्यायोपचयार्थं द्रव्यप्रयोगः।

'कर्म्मयोगः, आर्त्विज्यम्।

नारदः। धनमूलाः क्रियाः सर्व्वा यत्नस्तस्यार्ज्जने मतः।
रक्षणं वर्द्धनं भोग इति तस्य विधिः क्रमात्॥
तत्पुनस्त्रिविधं ज्ञेयं शुक्लं शवलमेव च।
कृष्णञ्च तस्य विज्ञेयो विभागः सप्तधा पुनः॥

'एकैकस्य शुक्लादेः सप्त सप्तभेदा भवन्तीत्यर्थः।

श्रुत-शौर्य्य-तपः-कन्या-याज्य-शिष्या-न्वयागतम्।

धनं सप्तविधं शुक्लमुदयोप्यस्य तद्विधः॥

'आगतशब्दः' श्रुतादिभिः प्रत्येकं सम्बध्यते। 'कन्यागतम्' आर्षविवाहे वराद्गृहीतं गोमिथुनादि। 'याज्यागतं' आर्त्विज्यादिलब्धम्। 'शिष्यागतम्' गुरुदक्षिणादि। अत्र च यथाधिकारं, शुक्लत्वमवधेयं। 'उदयः' फलं तदप्यस्य शुद्धमित्यर्थः।

कुशीद-कृषि-वाणिज्य-शिल्प-शुल्का-नुवृत्तितः।

कृतोपकारादाप्तञ्च शबलं समुदाहृतम्॥

'न्यायोपचयार्थं द्रव्यप्रयोगः, कुशीदं।' शिल्पं, कारुकादिकर्म्म। 'आकरादिभ्योद्रव्योदयः, शुल्क'। 'अनुवृत्तिः, सेवा।

पार्श्वक-द्यूत-चौर्य्या-र्त्ति-प्रतिरूपक-साहसैः।

व्याजेनोपार्जितं यत्तत् सर्व्वेषां कृष्णमुच्यते॥

पार्श्वकोपार्जितं, उत्कोचादिलब्धं। 'आर्त्युपार्ज्जितं, परपीड़या लब्धं। प्रतिरूपकं, मणिसुवर्णादेः प्रतिरूपकरणं। 'साहसं, स्वप्राणात्ययाङ्गीकारेण पश्यतोहरत्वादिकं। 'व्याजः' दम्भेन तपःप्रभृति।

तेन क्रयो विक्रयश्च दानं ग्रहणमेव च।

विविधाश्च प्रवर्त्तन्ते क्रियाः सम्भोग एव च॥

यथाविधेन द्रव्येण यत् किञ्चित् कुरुते नरः।

तथाविधमवाप्नोति सफलं प्रेत्य चेह च॥

'यथाविधेन' शुक्लेन कृष्णेण शबलेन वा दानादि कुरुते तथाविधं फलमाप्नोतीति, शुक्लेन, शुद्धं, दुःखरहितम्।

'शबलेन, मिश्रं। कृष्णेन, असुखोदयम्।

पद्मपुराणे। शुक्लेन वित्तेन कृतं पुण्यं बहुफलं भवेत्।

शबलं मध्यमफलं कृष्णं हीनधनं फलम्॥

ब्रह्मप्रोक्ते। शुक्लवित्तेन यो धर्म्मं प्रकुर्य्यात् श्रद्धयान्वितः।

तीर्थं पात्रं समासाद्य देवत्वे तत् समश्नुते॥

राजसेन च भावेन वित्तेन शबलेन च।

दद्याद्दानमतिथिभ्योमानुषत्वे तदश्नुते॥

तमोवृत्तस्तु यो दद्यात् कृष्णवित्तेन मानवः।

तिर्य्यक्त्वे तत्फलं प्रेत्य समश्नाति नराधमः॥

नारदः। तत्पुनर्द्वादशविधं प्रतिवर्णाश्रयात् स्मृतम्।

साधारणं स्यात्त्रिविधं शेषं नवविधं स्मृतम्॥

धर्म्मशमितिशेषः। प्रतिवर्णाश्रयान्नवविधं साधारणं त्रिविध मित्येवं द्वादशविधमित्यर्थः।

क्रमागतं प्रीतिदायः प्राप्तञ्च सह भार्य्यया।

अविशेषेण सर्व्वेषां वर्णानां त्रिविधं धनम्॥

वैशेषिकं धनं ज्ञेयं ब्राह्मणस्य त्रिलक्षणम्।

प्रतिग्रहेण संलब्धं याज्यतः शिष्यतस्तथा॥

त्रिविधं क्षत्रियस्यापि प्राहुर्वैशेषिकं धनम्।

युद्धोपलब्धं काराच्च दण्डाच्च व्यवहारतः॥

'कारः', बल्यादिः।

वैशेषिकं धनं ज्ञेयं वैश्यस्यापि त्रिलक्षणम्।

कृषि-गोरक्ष-वाणिज्यैः शूद्रस्यैभ्यस्त्वनुग्रहात्॥

'एभ्यः' ब्राह्मणादिभ्यः।

सर्व्वेषामेव वर्णानां एवं धर्म्मोधनागमः।
विपर्य्ययादधर्म्मः स्यान्नचेदापन्नरीयसी॥

(एवंधर्म्मसाधनं द्रव्यं निरूप्य तच्च कियद्देयं किं देयमित्यपेक्षायां याज्ञवल्क्यः।

स्वं कुटुम्बाविरोधेन देयं दारसुतादृते।
नान्वये सति सर्व्वस्वं यच्चान्यस्मै प्रतिश्रुतम्॥

'अन्वये' सन्ताने। 'प्रतिश्रुतं' प्रतिज्ञातम्।

'कुटुम्बाविरोधस्तु, व्याख्यातो बृहस्पतिना।
कुटुम्बभक्त-वसनाद्देयं यदतिरिच्यते।
मध्वास्वादो विषं पश्चाद्दातुर्द्धर्म्मोऽन्यथा भवेत्॥

'भक्तं', अन्नं। 'वसनं' वस्त्रं। (यावता द्रव्येण कुटुम्बस्य वस्त्रमन्नं संपद्यते तदतिरिक्तं देयं, इतरत्तु न देयमित्यर्थः)।

मनुः। शक्तः परजने दाता स्वजने दुःखजीविनि।
मध्वापातो विषास्वादः स धर्म्मप्रतिरूपकः॥

कात्यायनः। सर्व्वस्वं गृहवर्ज्जन्तु कुटुम्बभरणाधिकम्।
यच्च द्रव्यं स्वकं देयमदेयं स्यादतोन्यथा॥

तथा। समरात्रान्नृहत्क्षेत्रात् यद्यत् चेत्रं प्रचीयते।
पित्रा वाथ स्वयं प्राप्तं तद्दातव्यं विवक्षितम्॥

(समरात्रादिभ्यो यत्प्रचीयते, अधिकं भवति, तद्दातव्यमिति विवक्षितमित्यर्थः)।

शिवधर्म्मात्। तस्मात्त्रिभागं वित्तस्य जीवनाय प्रकल्पयेत्।
भागद्वयन्तु धर्म्मार्थमनित्यं जीवितं यतः॥

(अशेषवित्तस्य भागपञ्चकं परिकल्प्य भागत्रयं जीवनाय संरक्ष्य भागद्वयं धर्म्माय कल्पयेदित्यर्थः) ।

महाभारते । एकां गां दशगुर्द्दद्याद्दश दद्याच्च गोशती ।

शतं सहस्रगुर्द्दद्यात् * सर्व्वे तुल्यफलाः स्मृताः ॥

(नन्वेतद्वचनद्वयोपात्तयोर्व्वित्तगोशब्दयोरुपलक्षणार्थत्वेन देय-मात्रपरत्वाद्विषमभागपरिकल्पनं विरुद्धं यथाश्रुत-गो-वित्त-परत्वे-नाविरोधे दशगुरेकां गांदद्यादितिवचनाद्दशावरगोर्द्धनिनोऽपि गोदानानधिकारः स्यात् दशधेनुग्रहणयोग्यधनिपरत्वे तु उपलक्ष-णपक्षाङ्गीकाराद्विरोधतादवस्थ्यं तस्मान्न्यूनाधिकक्लृप्तयोः कृपणो-दाराधिकारिविषयतयैव व्यवस्थेति सुस्थम् ॥

(कुटम्बाविरोधेन देयमितुयक्तं ।) तस्यापवादमाह ।

व्यासः । कुटुम्बं पीड़यित्वापि ब्राह्मणाय महात्मने ।

दातव्यं भिक्षवे चान्नमात्मनो भूतिमिच्छता ॥

(यत्यतिथ्यादिर्विषयमेतत्) ।

कात्यायनः । स्वेच्छादेयं स्वयंप्राप्तं बन्धाचारेण बन्धकम् ।

वैवाहिकक्रमायाते सर्व्वदानं न विद्यते ॥

'बन्धक' आधिः तद्बन्धाचारेणाधिरूपेणैव देयं । 'यद्विवाहलब्धं तत्तस्यां भार्य्यायां सत्यां सर्व्वमदेयं' । 'यच्च' पितामहादिक्रमायातं तत्र पुत्रे सति न देयम् ।

सौदायिकं क्रमायातं शौर्य्यप्राप्तञ्च यद्भवेत् ।

स्त्री-ज्ञाति-स्वाम्यनुज्ञातं दत्तं सिद्धिमवाप्नुयात् ॥

'सौदायिकं' विवाहलब्धं तद्भार्य्ययानुज्ञातम् ।

---

* सहस्र बहुगोधन इति क्वचित्पाठः ।

'क्रमायातम्' अविभक्तधनैर्ज्ञातिभिरनुज्ञातम्। भृतेन, सता युद्धेन लब्धं स्वामिनानुज्ञातमित्यर्थः।

याज्ञवल्क्यः। देयं प्रतिश्रुतश्चैव दत्त्वा नापहरेत् पुनः।

यमः। यच्च वाचा प्रतिज्ञातं कर्म्मणा नोपपादितम्।

तद्धनमृणसंयुक्तमिह लोके परत्र च॥

'ऋणसंयुक्तं' ऋणासमर्पणजन्यदोषसंयुक्तमित्यर्थः।

सप्ताजातान्नरो हन्याद्वर्त्तमानांस्तु सप्त च।

अतिक्रान्तान् सप्त हन्यादप्रयच्छन् प्रतिश्रुतम्॥

प्रतिश्रुताप्रदानेन* दत्तस्य हरणेन च।

जन्मप्रभृति यत्पुण्यं तत्सर्व्वं संप्रणश्यति॥

महाभारते। ब्राह्मणं स्वयमाहूय भिक्षार्थे क्षमवर्त्तिनम्।

पश्चान्नास्तीति यो ब्रूयात्तं विद्याद्ब्रह्मघातकम्॥

तथा। संश्रुत्य यो न दित्सेत याचित्वा यस्य नेच्छति।

उभावन्तिकावेतौ मृषा पापमवाप्नुतः॥

तथा। यो न दद्यात् प्रतिश्रुत्य स्वल्पं वा यदि वा बहु।

आशास्तस्य हताः सर्व्वाः क्लीवस्येव प्रजाफलम्॥

यं निरीक्षेत संक्रुद्ध आशया पूर्व्वजातया।

प्रदहेत हितं राजन् कक्षमक्षयभुग्यथा॥

तस्माद्दातव्यमेवेह प्रतिश्रुत्य युधिष्ठिर।

नारदः। ब्राह्मणस्य च यद्देयं सान्वयस्य † च नास्ति कः।

सकुल्ये तस्य निनयेत्तदभावेऽस्य बन्धुषु॥

---

* दत्तस्योच्छेदनेन चेतिक्वचित्पाठः।

† न चास्ति स इति क्वचित्पाठः।

यदा तु न सकुल्यः स्यान्नच सम्बन्धि-बान्धवाः।
दद्यात् सजाति-शिष्येभ्यस्तदभावेऽप्सु निक्षिपेत्॥

गौतमः। प्रतिश्रुत्याप्यधर्म्मसंयुक्ताय न दद्यात्॥

कात्यायनः। प्राणसंशयमापन्नं यो मामुत्तारयेदितः।
सर्वं स्वन्ते प्रदास्यामीत्युक्तेऽपि न तथा भवेत्॥

अथ फलातिशयप्रतिपादनार्थं पात्रविशेषेण देयविशेषाः।

भविष्यपुराणे। गो-भू-तिल-हिरण्यादि दद्यान्नित्यमतन्द्रितः।
तथा द्रव्यविशेषांश्च दद्यात् पात्रविशेषतः॥
आर्त्तानामन्नदानञ्च गोदानञ्च कुटुम्बिनाम्।
तथा प्रतिष्ठाहीनानां क्षेत्रदानं प्रशस्यते॥
सुवर्णं याज्ञिकानाञ्च विद्याञ्चैवोर्द्ध्वरेतसाम्।
कन्याञ्चैवानपत्यानां ददतां गतिरुत्तमा॥

विष्णुधर्म्मोत्तरात्। युद्धोपकरणं द्रव्यं क्षत्रिये द्विजपुङ्गवाः।
पण्योपयोगि तद्वैश्ये शूद्रे शिल्पोपयोगि च॥
यस्योपयोगि यद्द्रव्यं देयं तस्यैव तद्भवेत्।
येन येन च भाण्डेन यस्य वृत्तिरुदाहृता॥
तत्तत्तस्यैव दातव्यं पुण्यकामेन धीमता।
दण्डं कृष्णाजिनञ्चैव तथा विप्राः कमण्डलुम्॥
धीरं पुण्यमवाप्नोति दत्त्वैतान् ब्रह्मचारिणः।
वस्त्रं शय्यासनं धान्यं वेश्म वेश्मपरिच्छदम्॥
गृहस्थाय तु तद्दत्तं ज्ञेयं बहुफलं सदा।
नीवारं वल्कलं शाकं फलं मूलञ्च गोरसम्॥

वानप्रस्थाय यद्दत्तमनन्तं परिकीर्त्तितम् ।
भिक्षाप्रदानं यतये पात्रदानं तथाहितम् ॥
गन्ध-मङ्गल्य-ताम्बूल-रक्तवस्त्रादिकं स्त्रियः ।
स्त्रीणां प्रदानं दातव्यं भर्त्तृहस्ते तु नान्यथा ॥
प्रोक्तं संग्रहणं ह्येतद्ग्रसं भर्त्तुः प्रयच्छतः ।
अन्नं प्रतिश्रयञ्चैव पान्थे दत्तं महाफलम् ॥
विवाहादिक्रियाकाले तत्क्रियासिद्धिकारणम् ।
यः प्रयच्छति धर्म्मज्ञः सोऽश्वमेधमवाप्नुयात् ॥
आतुरेभ्यो धनं दत्त्वा दानं बहुफलं भवेत् ।
बालक्रीड़नकं दत्त्वा मृष्टमन्नं तथैव च ॥
फलं मनोहरं वापि अग्निष्टोमफलं लभेत् ।
मृष्टान्नं मानवो दत्त्वा मृष्टान्नानि तु काङ्क्षताम् ॥
अक्षयं फलमाप्नोति स्वर्गलोकञ्च गच्छति ।
श्रीविहीने तथा दत्त्वा भोजनं द्विजसत्तम ॥
वस्त्रं शुभ्रञ्च धर्म्मज्ञः पुण्यं महदुपाश्नुते ।
कृपास्थानं परं विप्रा विच्युताः पुरुषाः श्रिया ॥
तस्यानुकम्पा कर्त्तव्या सतां वर्त्मनि तिष्ठता ।
कार्य्यंश्च सत्यद्यमं कृत्वा परेषां समुपस्थिते ॥
अक्षयं फलमाप्नोति नात्र कार्य्या विचारणा ।
यवसानां प्रदानेन धेनुमत्सु द्विजातिषु ॥
लवणानाञ्च धर्म्मज्ञाः फलमक्षयमश्नुते ।
प्रसवेषु तु यद्दत्तं व्यसनार्त्तिभयेषु च ॥
तद्दानमक्षयं प्रोक्तं पुरुषस्य विपश्चितः ॥

दत्त्वा ब्राह्मणशार्दूल जलपात्रमथार्थिने ।
फलमक्षयमाप्नोति नात्र कार्य्या विचारणा ॥

अङ्गिराः । देवतानां गुरूणाञ्च मातापित्रोस्तथैव च ।
पुण्यं देयं प्रयत्नेन नापुण्यं चोदितं क्वचित् ॥

नन्दिपुराणे । पापदः पापमाप्नोति नरो लक्षगुणं सदा ।
पुण्यदः पुण्यमाप्नोति शतशोऽथ सहस्रशः ॥
तथा पात्रविशेषेण दानं स्यादुत्तरोत्तरम् ।
पितृ-मातृ-गुरु-ब्रह्मवादिनां दीयते तु यत् ॥
तल्लक्षगुणितं विद्यात् पुण्यस्वा पापमेववा ॥

वह्निपुराणे । द्वाविमौ पुरुषौ लोके सूर्य्यमण्डलभेदिनौ ।
दाताम्नस्य च दुर्भिक्षे सुभिक्षे हेम-वस्त्रदा ॥

अथ अदेय निरूपणम् ॥

देवलः । अन्यायाधिगतां दत्त्वा सकलां पृथिवीमपि ।
श्रद्धावर्ज्जमपात्राय न काञ्चिद्भूतिमाप्नुयात् ॥

वह्निपुराणात् । अन्यायोपगतं द्रव्यं गृहीत्वा यो ह्यपण्डितः ।
धर्म्माभिकाङ्क्षी यजते न धर्म्मफलमश्नुते ॥
धर्म्मवैतंसिको यस्तु पापात्मा पुरुषस्तथा ।
ददाति दानं विप्रेभ्यो लोकविश्वासकारणम् ॥
पापेन कर्म्मणा विप्रो धनं लब्ध्वा निरंशकः ।
राग-मोहा-न्वित स्वान्तः कलुषां योनिमाप्नुयात् ॥
अर्थसञ्चयबुद्धिर्हि लोभ-मोह-वशंगतः ।
उद्वेजयति भूतानि हिंसया पापचेतनः ॥
एवं लब्ध्वा धनं लोभात् यजते यो ददाति च ।

स पापकर्म्मणा तेन न सिध्यति पुरागमात्॥

तथा। एतैरन्यैश्च बहुभिरन्यायोपार्जितैर्धनैः।

आरभ्यन्ते क्रिया यास्तु पिशाचास्तत्र दैवतम्॥

वृद्धशातातपः। द्रव्येणान्यायलब्धेन यः करोत्यौर्द्धदेहिकम्।

न स तत्फलमाप्नोति तस्यार्थस्य दुरागमात्॥

स्कन्दपुराणे। देवद्रव्यं गुरुद्रव्यं द्रव्यं चण्डेश्वरस्य च।

त्रिविधं पतनं दृष्टं दान-लङ्घन-भक्षणात्॥

यमः। अपहृत्य परस्यार्थं दानं यस्तु प्रयच्छति।

स दाता नरकं याति यस्यार्थस्तस्य तत्फलम्॥

तथा। परिभुक्तमवज्ञातमपर्य्याप्तमसंस्कृतम्।

यः प्रयच्छति विप्रेभ्यस्तद्भस्मन्यवतिष्ठते॥

'परिभुक्तं' गृहीतोपयोगं वस्त्रादि।

'अपर्य्याप्तं' स्वकार्य्याक्षमं जरद्गवादि।

शातातपः। वेद-विक्रयनिर्द्दिष्टं स्त्रीषु यच्चार्जितं धनम्।

अदेयं पितृदेवेभ्यो यच्च क्लीवादुपागतम्॥

(वेदविक्रयो निर्द्दिश्यते व्यपदिश्यते यत्तत्तथा)।

(निर्व्विष्टमितिपाठे वेदविक्रयाल्लब्धमित्यर्थः)।

'स्त्रीषु यच्चार्जितमिति' स्त्रीव्यापारोपजीवनेन-

यल्लब्धम्। स्त्रीषु विक्रीतास्विति केचित्।

दक्षः। सामान्यं याचितं न्यास आधिर्दाराश्च तद्धनम्।

अन्वाहितञ्च निक्षेपः सर्व्वस्वञ्चान्वये सति॥

आपत्स्वपि न देयानि नव वस्तूनि पण्डितैः।

यो ददाति स मूढात्मा प्रायश्चित्तीयते नरः॥

'सामान्यं' अनेकस्वामिकम्। 'याचितं' संव्यवहारार्थं याचित्वानीतं वस्त्रालङ्कारादि। 'गृहस्वामिने अदर्शयित्वा तत्परोक्षमेव गृहस्वामिने अर्पणीयमिति गृहजनहस्ते स्थापितं द्रव्यं 'न्यासः'। 'आधिः' प्रसिद्धा,। 'दाराः' कलत्रं। 'तद्धनं' दारधनम्। तच्च व्याख्यातं मनुना।

अध्यग्न्यध्यावाहनिकं दत्तञ्च प्रीतिकर्म्मणि।
भ्रातृ-मातृ-पितृ-प्राप्तं षड्विधं स्त्रीधनं स्मृतम्॥

'अध्यग्नि' अग्निसमक्षं यत् स्त्रियै दत्तम्।
'अध्यावाहनिकं' विवाहकाले पित्रादिदत्तम्।
'प्रीतिकर्म्मणि' स्त्रीपुंसम्बन्धेन भर्त्रार्पितम्
विवाहोत्तरकालेपि भ्रात्रादिभ्यः 'प्राप्तम्'।

याज्ञवल्क्योप्याह। भ्रातृ-मातृपितृ-पतिप्राप्तमध्यग्न्युपागतम्।
आधिवेदनिकञ्चैव स्त्रीधनं परिकीर्त्तितम्॥

'दारान्तरमिच्छता भर्त्रा यद्दत्तं' 'तदाधिवेदनिकं' एवं प्रकारं स्त्रीधनं न देयमिति। 'अन्वाहितं' यदेकस्य हस्ते निहितं द्रव्यं तेनाप्यनु पश्चादन्यस्य हस्ते स्वामिने देहीति निहितम्। गृहस्वामि समक्षं स्थापितं द्रव्यं 'निक्षेपः'।

कात्यायनः। विक्रयश्चैव दानञ्च न नेयाः स्युरनिच्छवः।
दाराः पुत्राश्च सर्व्वस्वमात्मनैव तु योजयेत्॥
आपत्काले तु कर्त्तव्यं दानं विक्रय एव वा।
अन्यथा न प्रवर्त्तन्त इति शास्त्रस्य निश्चयः॥

(आपत्काले तु कर्त्तव्यं दानं विक्रय एववेति स्वकीयदानविक्रयेच्छुदारादिविषयम्)।

यत्तु दाराणां, आपत्स्वपि न देयानीतिदक्षेणादेयत्वमुक्तं तत् स्वदान-विक्रयानिच्छुदारादिविषयम्।

वशिष्ठः। शुक्र-शोणितसम्भवः पुरुषो मातापितृनिमित्तक स्तस्य प्रदान-विक्रय-परित्यागेषु मातापितरौ प्रभवतः नत्वेकं पुत्रं दद्यात् प्रतिगृह्णीयाद्वा स हि सन्तानाय पूर्व्वेषां न तु स्त्री पुत्रं दद्यात् प्रतिगृह्णीयाद्वा अन्यत्रानुज्ञानाद्भर्त्तुः।

बृहस्पतिः। कस्मैचिद्याचमानाय दत्तं धर्म्माय यद्भवेत्।
पश्चाच्च न तथा तत्स्यान्न देयं तस्य तद्भवेत्॥

(धर्म्मं कर्त्तुं याचमानाय यद्दत्तं तेन चेदसौ धर्म्मं न कुर्य्यात्तदा तत्तस्मै न देयमित्यर्थः)।

अङ्गिराः। बहुभ्यो न प्रदेयानि गौर्गृहं शयनं स्त्रियः।
विभक्तदक्षिणा ह्येता दातारं तारयन्ति हि॥
एका एकस्य दातव्या न बहुभ्यः कथञ्चन।
दातुर्व्विक्रयमापन्ना दहत्यासप्तमं कुलम्॥

(विक्रेतुरेवैतद्दोषप्रदर्शनं न प्रकृतस्य दातुरिति)।

औपकायनः। कन्या-शय्या-गृहञ्चैव देयं यच्चोस्त्रियादिकम्।
तदेकस्मै प्रदातव्यं न बहुभ्यः कथञ्चन।

व्यासः। न व्यङ्गां रोहिणीं वन्ध्यां न कृशां मृतवत्सकाम्।
न वामनां वेहतञ्च दद्याद्विप्राय गां नरः॥
'वेहत्' गर्भोपघातिनी।

देवलः। विवत्सां रोगिणीं रूक्षां स्थविरां शृङ्गभीषणीम्।
क्षीण-क्षीरशरीराङ्गां दत्त्वा दोषमवाप्नुयात्॥

कात्यायनः। न चोषरां न निर्द्दग्धां महीं दद्यात् कथञ्चन।

न श्मशानपरीताञ्च न च पापानिषेविताम् ॥
'पापाः' हिंस्रप्राणिनो व्याघ्रादयः।
विष्णुधर्म्मोत्तरे। सोग्रीरां तस्कराकीर्णां तथा व्यालवतीं भुवम्।
न दद्यात्तु द्विजश्रेष्ठो या च सन्धिषु संस्थिता ॥
स्कन्दपुराणे। पापदः पापमाप्नोति नरो लक्षगुणं सदा।
तस्मान्न दद्यान्मेधावी पातकं जातु कस्यचित् ॥
महाभारते। दुःखितेभ्यो हि भूतेभ्यो मृत्यु-रोग-जरादिभिः।
भूयः को दुःखमपरं सघृणो दातुमर्हति ॥
दुःखं ददाति योऽन्यस्य ध्रुवं दुःखं स विन्दति।
तस्मान्न कस्यचिद्दुःखं दातव्यं दुःखभीरुणा ॥
अथ पात्रविशेषेण देयमुच्यते।
यमः। सुवर्णं रजतं ताम्रं यतिभ्यो यः प्रयच्छति।
न तत्फलमवाप्नोति तत्रैव परिवर्त्तते ॥
'परिवर्त्तः' विपर्य्ययः 'एवशब्दः' अप्यर्थः तेन 'तत्र' तस्मिन् दातर्य्यपि परिवर्त्तते, धर्म्मविपरीतं धर्म्मं जनयतीत्यर्थः।
तथाचोक्तं। यतये काञ्चनं दत्त्वा दातापि नरकं व्रजेदिति ॥
देवलः। पक्वमन्नं गृहस्थस्य वानप्रस्थस्य गोरसः।
वृत्तिश्च भिक्षुवृत्तिभ्यो न देयं पुण्यमिच्छता ॥
'वृत्तिः' भिक्षातिरिक्तं वर्त्तनम्।
तथा। न शूद्राय हविर्द्दद्यात् स्वस्ति क्षीरं तिलान् मधु।
न शूद्रात् प्रतिगृह्णीयात्ते षामन्यन्निवेदयेत् ॥
गोरसं काञ्चनं चैव गास्तिला मधु-सर्पिषी।
तथा सर्व्वान्‌रसांश्चापि चण्डालेभ्यो न दीयते ॥

'स्वस्ति न दद्यादिति' प्रणाममन्तरेण शूद्रस्य स्वस्तीति न ब्रूयादित्यर्थः। 'तेषामिति' चोरादीनां क्रयार्थं मन्यद्द्रव्यं निवेदयेदित्यर्थः।

शङ्खलिखितौ। कृशरं पायसं यावं दधि-मधु-कृष्णाजिनानि
शूद्रेभ्यो न दद्यान्नोपाकृतं किञ्चित्॥

विष्णुधर्म्मोत्तरात्। भुवं धेनुमथाश्वञ्च रत्नानि कनकन्तथा।
तिलांश्च कुञ्जरं दद्यान्नाविज्ञाय गुणागुणान्॥

अथ ग्राह्यमुच्यते। तत्र व्यासः।
कुटुम्बार्थं हि सच्छूद्रात् प्रतिग्राह्यमयाचितम्।
वृत्त्यर्थमात्मने चैव न हि याचेत कर्हिचित्॥

स्कान्दपुराणे। दुर्भिक्षे दारुणे प्राप्ते कुटुम्बे सीदति क्षुधा।
असाधोरपि गृह्णीयात् प्रतिग्रहमतन्द्रितः॥
ऋणापाकरणार्थञ्च प्रतिग्राह्यं द्विजोत्तमैः।
चिकीर्षया तु यज्ञस्य मातापित्रर्थमेव च॥
गृह्णीयाद्ब्राह्मणादेव नित्यमाचारवर्त्तिनः।
श्रद्धया विमलं दत्तं तथा धर्म्मो न हीयते॥
अब्राह्मणकृताद्दानाद्विशुद्धादपि सर्व्वतः।
ब्राह्मणेन कृतं ग्राह्यं निषिद्धमपि जानता॥
'निषिद्धमपि' अनापदि निषिद्धं कृष्णाजिनादि।

ब्रह्माण्डपुराणात्। अनापद्यतिधर्म्मेण याज्यतः शिष्यतस्तथा।
गृह्णन् प्रतिग्रहं विप्रो न धर्म्मात् परिहीयते॥
समा-षण्मास-मासैक-षड़ह-त्रिदिनत्र्यहम्।
एकाह्निकं वा धर्म्माय गृह्णीयादुत्तरोत्तरम्॥

गारुड़पुराणात् । यावता पञ्चयज्ञानां कर्त्तुं निर्व्वहणं क्षमः ।
तावदेव हि गृह्णीयात् कुटुम्बस्यात्मनस्तथा ॥
यद्गृहीतमनिन्द्येभ्यः श्रद्धापूतञ्च यद्भवेत् ।
दानं प्रतिग्रहीतारं तारयत्येव तद्ध्रुवम् ॥
द्रव्यराशिरपि श्रेयाननिन्द्यात् प्रतिगृह्णताम् ।
निन्द्यस्य द्रव्यलेशोपि निरयायैव जायते ॥
बृहस्पतिः । अपि पापकृतां राज्ञां प्रतिगृह्णन्ति साधवः ।
पृथिवीं नान्यदिच्छन्ति पावनं ह्येतदुत्तमम् ॥
ब्रह्मवैवर्त्तात् । पितृ-मातृ-गुरोरर्थे-विवाहार्थञ्च धर्म्मतः ।
अध्वरार्थञ्च विदुषा ग्रहीतव्यं धनं सदा ॥
गृह्णन् गो-भू-हिरण्यादि तथा नैव विचारयेत् ।
कृतान्नन्तु ग्रहीतव्यं बहुशः सुपरीक्षितम् ॥
सम्वर्त्तः । गृहस्थस्तु सदा युक्तो धर्म्ममेवानुचिन्तयेत् ।
पोष्यवर्गार्थसिद्ध्यर्थं धनमिच्छेत बुद्धिमान् ॥
तथा । अयाचिताहृतं ग्राह्यमपि दुष्कृतकर्म्मणः ।
अन्यत्र कुलटा-षण्ड-पतितेभ्यस्तथा द्विषः ॥
याज्ञवल्क्यः । राजा-न्तेवासि-याज्येभ्यः सीदन्निच्छेद्धनं क्षुधा ।
दम्भि-हैतुक-पाषण्डि-बकवृत्तींश्च वर्ज्जयेत् ॥
तथा । देवा-तिथ्य-र्च्चन-कृते गुरु-भृत्यादिवृत्तये ।
सर्व्वतः प्रतिगृह्णीयादात्मवृत्त्यर्थमेव च ॥
'सर्व्वतः' शूद्रादेरपि । 'आत्मवृत्तिः' शरीरधारणमात्रं न तु तृप्तिः ।
तथा विष्णुः । गुरून् भृत्यांश्चोज्जिहीर्षन्नर्च्चिष्यन् देवता-तिथीन् ।
सर्व्वतः प्रतिगृह्णीयात् न तु तृप्येत् स्वयन्ततः ॥

अङ्गिराः। गुर्व्वर्थमतिथीनाम्बा भृत्यानाञ्च विशेषतः।
शूद्रान्नं प्रतिगृह्णीयात् न तु भुञ्जीत स्वयन्ततः॥
मनुः।* आहृतामुद्यतां भिक्षां पुरस्तादप्रचोदिताम्।
मेने प्रजापतिर्ग्राह्यामपि दुष्कृतकर्म्मणः॥
नाश्नन्ति पितरस्तस्य दशवर्षाणि पञ्च च।
न च हव्यं वहत्यग्निर्यस्तामभ्यवमन्यते॥
याज्ञवल्क्यः। कुशाः शाकं पयो मत्स्या गन्धाः पुष्पं दधि क्षितिः।
मांसं शय्या-सनं धानाः प्रत्याख्येयं न वारि च॥
मनुः। शय्यां गृहान् कुशान् गन्धान् पयः पुष्पं महीं दधि।
मत्स्या धानाः पयो मांसं शाकञ्चैव † न निर्लुठेत्॥
तथा। एधो-दकं मूल-फलमन्नमभ्युद्यतञ्च यत्।
सर्व्वतः प्रतिगृह्णीयान्मधु चाभयदक्षिणाम्॥
'एधः' काष्ठं। 'अभ्युद्यतं' अयाचितागतम्।
अङ्गिराः। खल-क्षेत्रगतं धान्यं वापी-कूपगतं जलम्।
अदद्भ्योपि तद्ग्राह्यं यच्च गोष्ठगतं पयः॥
पक्वान्नवर्ज्जं विप्रेभ्यो गो-धान्यं क्षत्रियादपि।
वैश्यात्तु सर्व्वधान्यानि शूद्राद्ग्राह्यं न किञ्चन॥
(अभोज्यान्नविप्रादिविषयमेतत्)।
यत्तु क्षेत्रगतं धान्यं खले वाथगृहाद्वहिः।
सर्व्वकालं ग्रहीतव्यं शूद्रेभ्योऽप्यङ्गिरोमतम्॥

---

* आहृताभ्युद्यतामिति क्वचित् पाठः।

† न निर्मुदेदिति पाठान्तरम्।

संस्कारैः शुद्ध्यति ह्येतद्धान्यं तेन शुचि स्मृतम्।
तस्माद्धानं ग्रहीतव्यं मृतसूत्यन्तरेष्वपि॥
'मृतसूत्यन्तरेष्वपीति' तदापद्विषयम्।
आममांसमधु-घृतं धानाः-क्षीरमथोदितम्।
गुड़ं तक्रञ्च संग्राह्यं निवृत्तिर्नापि शूद्रतः॥
शाक-मत्स्या-रनालानि कन्तुकाः सक्तवस्तिलाः।
इक्षुः फलानि पिण्याकं प्रतिग्राह्याणि सर्व्वतः॥
'कन्तुकाः' कन्याः।

बृहस्पतिः। विवाहोत्सव-यज्ञेषु त्वन्तरामृत-सूतके।
सर्व्वं संकल्पितं ग्राह्यं न दोषः परिकीर्त्तितः॥

शङ्खः। कुमारप्रसवे नाड्यामच्छिन्नायां गुड़-तिल-हिरण्य
वस्त्र-गो-धान्य-प्रतिग्रहेष्वदोषः॥ तदह इत्येके।

आह प्रचेताः। सर्व्वेषां सकुल्यानां द्विपद-चतुष्पद-धान्य-वासो-
दक्षिणाप्रतिग्रहेष्वदोषः।

विष्णुधर्म्मोत्तरात्। ग्राह्यं प्राणप्रदानन्तु चण्डालात् पुक्कसादपि।
जीवन् सर्व्वमवाप्नोति जीवन् धर्म्मं करोति च।
शरीरं धर्म्मसर्व्वस्वं रक्षणीयं प्रयत्नतः॥

अथाग्राह्यमुच्यते।

ब्रह्मपुराणे। ब्राह्मणः प्रतिगृह्णीयात् वृत्त्यर्थं साधुतः सदा।
अव्य-श्व-मणि-मातङ्ग-तिल-लोहांश्च वर्जयेत्॥
कृष्णाजिन-तिलग्राही न भूयः पुरुषो भवेत्।
शय्या-लङ्कार-वस्त्राणि प्रतिगृह्य मृतस्य च॥

नरकान्न निवर्त्तेत धेनुं तिल-महीन्तथा ॥
बहुशो द्विजवित्तानामपि स्तेयं तरिष्यति ॥
आतुराद्यद्गृहीतन्तु तत् कथं निस्तरिष्यति ॥
'आतुरात्' मुमूर्षोः।

वह्निपुराणात्। हस्त्य-श्व-रथ-यानानि मृतशय्या-सनादि यत्।
कृष्णाजिनञ्च गृह्णाति अनापत्सु गतो द्विजः॥
तथोभयमुखीं घोरां सशैलां मेदिनीं द्विजः।
कुरुक्षेत्रे च यद्दानं चण्डालात् पतितात्तथा।
मासिकेपि नवश्राद्धे भुञ्जन् प्रेतत्वमाप्नुयात् ॥

स्कन्दपुराणे। अजिनं मृतशय्याञ्च शृङ्गीञ्चोभयतोमुखीम्।
कुरुक्षेत्रे च गृह्णानो न भूयः पुरुषोभवेत् ॥

पद्मपुराणे। ब्रह्माण्डं भूमिदानञ्च ग्राह्यं नैकेन तद्भवेत्।
गृह्णन् दोषमवाप्नोति ब्रह्महत्यां न संशयः ॥

'भूमिदानमिति' षोडशमहादानान्तर्गतकाञ्चनमेदिनीदान-विषयमेतत्।

वशिष्ठः। शस्त्रं विषं सुरा वा प्रतिग्राह्याणि ब्राह्मणस्य॥
भिक्षाग्रहणमधिकृत्य मनुः।
चिकित्सक-कृतघ्नानां शल्यकर्त्तुश्च वार्द्धुषेः।
षण्डस्य कुलटायाश्च उद्यतामपि वर्जयेत् ॥
(भिक्षामितिशेषः)। 'चिकित्सकोऽत्र' कुवैद्यः।
'षण्डः' क्लीवः। 'कुलटा' पुंश्चली।

यमः। चिकित्सकस्य मृगयोर्व्वेश्यायाः कितवस्य च।
षण्डनर्त्तकयोश्चैव उद्यतां परिवर्जयेत् ॥

'मृगयुः' मृगहन्ता ।

आह वसिष्ठः । चिकित्सकस्य मृगयोः शल्यकर्त्तुश्च पाशिनः ।

षण्डस्य कुलटायाश्च उद्यतापि न गृह्यते ॥

'चिकित्सकस्य शल्यकर्त्तुर्मृगयोः पाशिनइति' यथाक्रमं विशेषणद्वयं योजनीयमिति केचित् ।

विष्णुः । एतेष्वपि च कार्य्येषु समर्थः सन् प्रतिग्रहे ।

नादद्यात् कुलटा-षण्ड-पतितेभ्य स्तथा द्विषः ॥

'एतेष्विति' पूर्वोक्तेषु गुरु-देवता-तिथिपूजादिष्वित्यर्थः ।

मनुः । नेहेतार्थं प्रसङ्गेन न विरुद्धेन कर्म्मणा ।

* न विद्यमानेष्वर्थेषु नार्त्त्यामपि यतस्ततः ॥

याज्ञवल्क्यः । न स्वाध्यायविरोध्यर्थमीहेत न यतस्ततः ।

न विरुद्धप्रसङ्गेन सन्तोषी च भवेत् सदा ॥

तथा । प्रतिग्रहे सूनी-चक्री-ध्वजी-वेश्या-नराधिप ।

दुष्टा दशगुणं पूर्व्वंपूर्व्वादेको यथोत्तरम् ॥

'सूना' प्राणिहिंसा सा विद्यते यस्यासौ सूनी प्राणिहिंसापरः । 'चक्री' तैलिकः । 'ध्वजी' सुरायाः कर्त्ता ।

सम्वर्त्तः । राजप्रतिग्रहो घोरो मध्वास्वादो विषोपमः ।

पुत्रमांसं वरं भुक्तं न तु राजप्रतिग्रहः ॥

स्कन्दपुराणे । राजप्रतिग्रहप्लुष्टः पुनर्जन्म न विन्दति ।

ब्राह्मणं यः परित्यज्य द्रव्यलोभेन मोहितः ॥

विषयामिषलुब्धस्तु कुर्य्याद्राजप्रतिग्रहम् ।

नरके रौरवे घोरे तस्येह पतनं ध्रुवम् ॥

---

* नकल्पमानेष्वितिपाठान्तरम् ।

वृक्षा दावाग्निना दग्धाः प्ररोहन्ति घनागमे।
राजप्रतिग्रहैर्दग्धा न प्ररोहन्ति कर्हिचित्॥

तथा। राजप्रतिग्रहो घोरो रौद्रः पापो भयानकः।
नरके यातनां घोरां कः सोढुं शक्तिमान् भवेत्॥

तथा। ब्रह्मर्षि-गालवश्चाहं कुरुक्षेत्रे पुरा स्थितः।
अश्वप्रतिग्रहान्नूनमश्वयोनिं समाश्रितः॥
दावाग्निना च यो दग्ध उदकात् स प्ररोहति।
प्रतिग्रहेण यो दग्धः स दग्धो न प्ररोहति॥

मनुः। न यज्ञार्थं धनं शूद्राद्विप्रो भिक्षेत कर्हिचित्।
भिक्षित्वा यजमानो हि चण्डालः प्रेत्य जायते॥
ये शूद्रादधिगम्यार्थमग्निहोत्रमुपासते।
सर्वे ते ब्राह्मणा निन्द्या ब्रह्मवादिषु गर्हिताः॥

तथा। हिरण्यं भूमिमश्वं गामन्नं वासस्तिलान् घृतम्।
अविद्वान् प्रतिगृह्णानो भस्मी भवति दारुवत्॥
अतपास्त्वनधीयानः प्रतिग्रहरुचिर्द्विजः।
अम्भस्यश्मप्लवेनेव सह तेनैव मज्जति॥
तस्मादविद्वान् बिभियाद्यस्मात्* कस्मात् प्रतिग्रहात्।
स्वल्पकेनाप्यविद्वान् हि पङ्के गौरिव सीदति॥

याज्ञवल्क्यः। विद्या-तपोभ्यां हीनेन न तु ग्राह्यः प्रतिग्रहः।
गृह्णन् प्रदातारमधो नयत्यात्मानमेव च॥

(ततश्च विद्यातपोरहितेनावसीदतापि बहुहिरण्यादिव्यति-

---

* तस्मादितिक्वचित् पाठः।

रेकेण कुटुम्बभरणमात्रोपयिकाल्पद्रव्यप्रतिग्रहः कर्त्तव्यो न तु तत्रातिप्रशक्तिरिति गम्यते) ।

विष्णुधर्म्मोत्तरात् । प्रतिग्रहसमर्थोऽपि प्रसङ्गं तत्र वर्जयेत् ।

प्रतिग्रहेण विप्राणां ब्रह्मतेजो विनश्यति ॥

न द्रव्याणामविज्ञाय विधिं धर्म्मं प्रतिग्रहे ।

प्राज्ञः प्रतिग्रहं कुर्य्यादवसीदन्नपि क्षुधा ॥

'विधिः, मन्त्रेतिकर्त्तव्यताप्रकारलक्षणः ।

याज्ञवल्क्यः । प्रतिग्रहसमर्थोऽपि नादत्ते यः प्रतिग्रहम् ।

ये लोका दानशीलानां स तानाप्नोति शाश्वतान् ॥

इतिद्रव्यनिरूपणम् ॥

अथ कालाख्यं दानाङ्गमभिधीयते ।

तत्र पुण्यकालस्तावत् ।

देवीपुराणे । नित्यो विभुः स्थितः कालो ह्यवस्था तस्य हेतुजा ।

निमित्तादिविशेषैः स लोके पुण्यफलप्रदः ॥

श्रीमार्कण्डेय पुराणे ।

निमेषैर्दशभिः काष्ठाः साष्टाभिश्च कला पुनः ॥

त्रिंशत्काष्ठा कलाभिश्च त्रिंशद्भिः स्यान्मुहूर्त्तकम् ॥

अहोरात्रं मुहूर्त्तास्तु नृणां त्रिंशत्तु वै स्मृतम् ।

त्रिंशता तैरहोरात्रैः पक्षौ द्वौ मास उच्यते ।

तैः षड्भि तुरयनं वर्षं द्वे ते दक्षिणोत्तरे ।

तद्देवानामहोरात्रं दिनं तत्रोत्तरायणम् ॥

'साष्टाभिर्दशभिः' अष्टादशभिरित्यर्थः ।

शाहदत्तः । देवकार्य्याणि पूर्व्वाह्णे मनुष्याणाञ्च मध्यमे ।

पितॄणामपराह्णे च कार्य्याणीति विनिश्चयः॥

अत्र तिथिकालः प्रथममुच्यते।

भविष्य पुराणे। तिथीनां प्रवरा यस्माद्ब्रह्मणा समुदाहृता॥
प्रतिपादिता पदे पूर्व्वं प्रतिपत्तेन चोच्यते।
स्नानंदानं शतगुणं कार्त्तिके या तिथिर्भवेत्॥

स्कन्दपुराणे। आश्विने मासि संप्राप्ते द्वितीया शुक्लकृष्णजा।
दानं प्रदत्तं यत्तस्यामनन्तफलमुच्यते॥

पद्मपुराणे। वैशाखमासे या पुण्या तृतीया शुक्लपक्षजा।
अनन्तफलदा दातुः स्नान-दानादिकर्म्मसु॥

भविष्यपुराणे। शिवा शान्ता सुखा राजंश्चतुर्थी त्रिविधा स्मृता।
मासि भाद्रपदे शुक्ला शिवलोकेषु पूजिता॥
तस्यां स्नानं तथा दानं उपवासो जपस्तथा।
भवेत् सहस्रगुणितं प्रसादाद्दन्तिनो नृप॥
माघमासि तथा शुक्ला या चतुर्थी महीपते।
सा शान्ता शान्तिदा नित्यं शान्तिं कुर्य्यात्सदैव हि॥
स्नान-दानादिकं सर्व्वमस्यामक्षयमुच्यते।
यदा शुक्लचतुर्थ्यान्तु वारो भौमस्य वै भवेत्॥
तदा सा सुखदा ज्ञेया सुखानामिति कीर्त्तिता।
स्नान-दानादिकं सर्व्वमस्यामक्षयमुच्यते॥

स्कन्दपुराणे। शुक्ला मार्गशिरे मासि श्रावणे याच पञ्चमी।
स्नान-दाने बहुफला नागलोकप्रदायिनी॥

भविष्यपुराणे। येयं भाद्रपदे मासि षष्ठी च भरतर्षभ।
स्नान-दानादिकं सर्व्वमस्यामक्षय मुच्यते॥

तथा । शुक्लपक्षस्य सप्तम्यां सूर्य्यवारो भवेद्यदि ।
सप्तमी विजया नाम तत्र दत्तं महाफलम् ॥
शुक्लपक्षस्य सप्तम्यां नक्षत्रं पञ्चतारकम् ।
यदा च स्यात्तदा ज्ञेया जयानामेति सप्तमी ।
स्नान-दानादिकं तस्यां भवेत् शतगुणं विभो ॥
'पञ्च तारकमिति, रोहिण्य-श्लेषा-मघा-हस्तस्य ।
या मार्गशीर्षमासस्य शुक्लपक्षे तु सप्तमी ।
नन्दा सा कथिता वीर सर्व्वानन्दकरी स्मृता ।
स्नान-दानादिकं सर्व्वमस्यामक्षय मुच्यते ॥
आदिपुराणे । रेवती यत्र सप्तम्यामादित्यदिवसे भवेत् ।
तद्दानं शत-साहस्रमिति प्राह दिवाकरः ॥
भविष्यपुराणे । पौषे मासि यदा देवि शुक्लाष्टम्यां बुधो भवेत् ।
तदा तु सा महापुण्या महारुद्रेति कीर्त्तिता ॥
तस्यां स्नानं महादानं तर्पणं विप्रभोजनम् ।
मत्प्रीतये कृतं देवि शत-साहस्रिकं भवेत् ॥
महाभारते । अष्टकासु च यद्दत्तं तदनन्तमुदाहृतम् ॥

आश्वलायनः । हेमन्त-शिशिरयोश्चतुर्णामपरपक्षाणामष्टमीष्वष्टका इति ॥

तथा शातपथश्रुतिः । द्वादश पौर्णमास्यो द्वादशाष्टका द्वादशामावास्या इति ॥

'द्वादशापि' कृष्णाष्टम्य इत्यर्थं ॥
देवीपुराणे । आश्विनस्य तु मासस्य नवमी शुक्लपक्षजा ।
जायते कोटिगुणितं दानं तस्यां नराधिप ॥

गरुड़पुराणे। ज्यैष्ठस्य शुक्लदशमी सम्बत्सरमुखी स्मृता।
तस्यां स्नानं प्रकुर्व्वीत दानञ्चैव विशेषतः॥
एकादश्यां सिते पक्षे पुष्यर्क्षं यत्र सत्तम।
तिथौ भवति सा प्रोक्ता विष्णुना पापनाशिनी॥
दानं यद्दीयते किञ्चित् समुद्दिश्य जनार्द्दनम्।
होमो वा क्रियते तस्यां अक्षयं कथितं फलम्॥
मासि भाद्रपदे शुक्ला द्वादशी श्रवणान्विता।
महती द्वादशी ज्ञेया उपवासे महाफला॥
फलं दत्तहुतानाञ्च तस्यां लक्षगुणं भवेत्।
विष्णुधर्म्मोत्तरात्। भाग्यर्क्षसंयुता चैत्रे द्वादशी स्यान्महाफला॥

'भाग्यर्क्षं' पूर्व्वफल्गुनी।

हस्तयुक्ता तु वैशाखे ज्यैष्ठे तु स्वातिसंयुता।
ज्येष्ठायाञ्च तथाषाढ़े मूलोपेता च वैष्णवे॥

'वैष्णवे' श्रावणे मासि।

तथा भाद्रपदे मासि श्रवणेन तु संयुता।
आश्विने द्वादशी पुण्या भवत्याजर्क्षसंयुता॥

'आजर्क्षः' पूर्व्वभाद्रपदाः।

कार्त्तिके रेवतीयुक्ता सौम्ये कृत्तिकया तथा।

'सौम्यः' मार्गशीर्षः।

पौषे मृगशिरोपेता माघे चादित्यसंयुता।

'आदित्यः पुनर्व्वसुः।

फाल्गुने पुष्यसहिता द्वादशी पावनी परा।
नक्षत्रयुक्तास्वेतासु स्नानं दानमुपोषितम्॥

सकृत्कृतं मनुष्याणामक्षय्यफलदायकम् ॥
स्कान्दपुराणे। यस्तु चैत्रत्रयोदश्यां स्नानं दानं समाचरेत्।
फलं शतगुणं तस्य कर्म्मणो लभते नरः ॥
ज्योतिःशास्त्रे। कृष्णपक्षे त्रयोदश्यां मघास्विन्दुः करे रविः।
यदा तदा गजच्छाया श्राद्धे पुण्यैरवाप्यते ॥
चैत्रे चतुर्द्दशी शुक्ला श्रावणप्रोष्ठपादयोः।
माघस्य या कृष्णपक्षे दाने बहुफला हि सा ॥

विष्णुधर्म्मोत्तरात्।

वैशाखी कार्त्तिकी माघी पौर्णिमा तु महाफला।
पौर्णमासीषु सर्व्वासु मासर्क्षसहितासु च ॥
स्नानानामिह दानानां फलं दशगुणं भवेत्।
यस्यां पूर्णेन्दुना योगं याति जीवो महाबलः ॥
पौर्णमासी तु सा ज्ञेया महापूर्व्वा द्विजोत्तम।
स्नानं दानं तथा जाप्यमक्षय्यं तत्तदा स्मृतम् ॥
ब्रह्मपुराणे। आग्नेयन्तु यदा ऋक्षं कार्त्तिक्यां भवति क्वचित्।
महती सा तिथिर्ज्ञेया स्नान-दानेषु चोत्तमा ॥
'आग्नेयमृक्षं' कृत्तिका।
यदा याम्यन्तु भवति ऋक्षं तस्यां तिथौ क्वचित्।
तिथिः सापि महापुण्या ऋषिभिः परिकीर्त्तिता ॥
'याम्यं ऋक्षं' भरणी।
प्राजापत्यं यदा ऋक्षं तिथौ तस्यां नराधिप।
सा महाकार्त्तिकी प्रोक्ता देवानामपि दुर्लभा ॥
'प्राजापत्यं, ऋक्षं' रोहिणी।

व्यासः। अमा वै सोमवारेण रविवारेण सप्तमी।
चतुर्थी भौमवारेण विषुवत्सदृशं फलम्॥
शङ्खोपि। अमावास्या तु सोमे तु सप्तमी भानुना सह।
चतुर्थी भूमिपुत्रेण सोमपुत्रेण चाष्टमी॥
चतस्रस्तिथयस्त्वेतास्तुल्याः स्युर्ग्रहणादिभिः।
सर्व्वमक्षयमत्रोक्तं स्नान-दान-जपादिकम्॥
महाभारते। अमा सोमे तथा भौमे गुरुवारे यदा भवेत्।
तत् पर्व्वपुष्करं नाम सूर्य्यपर्व्वशताधिकम्॥
शातातपः। अमावस्या सोमवारे सूर्य्यवारे च सप्तमी।
अङ्गारकदिने प्राप्ते चतुर्थी वा चतुर्द्दशी॥
तत्र यः कुरुते कर्म्म शुभम्वा यदि वाशुभम्।
षष्टिवर्षसहस्राणि कर्त्ता तत्फलमश्नुते॥
विष्णुपुराणे। अमावस्या यदा मैत्र विशाखाऋक्षयोगिनी।
श्राद्धे पितृगणस्तृप्तिं तदाप्नोत्यष्टवार्षिकीम्॥
अमावस्या यदा पुष्ये रौद्रर्क्षे वा पुनर्व्वसौ।
द्वादशाब्दीन्तथा तृप्तिं प्रयान्ति पितरोर्च्चिताः॥
'रौद्रर्क्षं' आर्द्रा।
वासवा-जैकपादर्क्षे पितॄणां तृप्तिमिच्छता।
वारुणे वाप्यदैवत्ये देवानामपि दुर्लभा॥
'वासव' धनिष्ठा। 'अजैकपाद' पूर्व्वाभाद्रपदा। 'वारुणं' शततारका। 'आप्य' पूर्व्वाषाढ़ा।
माघासिते पञ्चदशी कदाचिदुपैति योगं यदि वारुणेन।
ऋक्षेण कालः स परः पितॄणां नह्यल्पपुण्यै र्नृप लभ्यतेऽसौ॥

'वारुणं' शततारा ।

अथ युगादिप्रभृतयः । तत्र स्कन्दपुराणे ।

नवम्यां शुक्लपक्षस्य कार्त्तिके निरगात् कृतम् ।

त्रेता सिततृतीयायां वैशाखे समपद्यत ॥

दर्शे तु माघमासस्य प्रवृत्तं द्वापरं युगम् ।

कलिः कृष्णत्रयोदश्यां नभस्ये मासि निर्गतः ।

युगादयः स्मृता ह्येते दत्तस्याक्षयकारकाः ॥

ब्रह्मपुराणे । युगारम्भास्तु तिथयो युगाद्यास्तेन कीर्त्तिताः ।

फलं दत्तहुतानाञ्च तास्वनन्तं प्रकीर्त्तितम् ॥

तथा । एताश्चतस्रस्तिथयो युगाद्या दत्तं हुतञ्चाक्षयमाशु विन्द्यात् ।

युगे युगे वर्षशतेन यत्तपो युगादिकाले दिवसेन तद्भवेत् ॥

तथा । सूर्य्यस्य सिंहसंक्रान्त्यामन्तः कृतयुगस्य च ।

तथा वृश्चिकसंक्रान्त्यामन्तस्त्रेतायुगस्य च ॥

ज्ञेयस्तु वृषसंक्रान्त्यां द्वापरान्तस्तु संख्यया ।

तथा च कुम्भसंक्रान्त्यामन्तः कलियुगस्य च ॥

पद्मपुराणे । युगादिषु युगान्तेषु स्नान-दान-जपादिकम् ।

यत्किञ्चित् क्रियते तस्य युगान्ताः फलसाक्षिणः ॥

आदित्यपुराणे । दिनर्क्षं रेवती यत्र गमनञ्चैव राशिषु ।

युगान्तदिवसं विद्धि तत्र दानमनन्तकम् ॥

ग्रहोपरागे विषुवे सौम्ये वा मिहिरोपदिः ।

सप्तमी शुक्ला-कृष्णा वा युगान्तदिवसं विदुः ॥

'मिहिरोपदिः' सूर्य्यग्रहः ।

मनुः । सहस्रगुणितं दानं भवेद्दत्तं युगादिषु ।

कर्म्म-श्राद्धादिकञ्चैतत्तथा मन्वन्तरादिषु ॥

मत्स्यपुराणे। अश्वयुक्शुक्लनवमी द्वादशी कार्त्तिकस्य तु।
चैत्रस्य तु तृतीया या तथा भाद्रपदस्य तु।
फाल्गुनस्य त्वमावास्या पौषस्यैकादशी तथा।
श्रावणस्याष्टमी कृष्णा तथाषाढ़स्य पौर्णिमा।
आषाढ़स्य तु दशमी माघमासस्य सप्तमी।
कार्त्तिकी फाल्गुनी चैत्री ज्यैष्ठे पञ्चदशी तथा।
मन्वन्तरादयश्चैता दत्तस्याक्षयकारकाः ॥
स्नानं दानं जपो होमः स्वाध्याय-पितृतर्पणम्।
सर्व्वमेवाक्षयं विन्द्यात् कृतं मन्वन्तरादिषु ॥

(अत्रामावस्याष्टमीव्यतिरेकेण सर्व्वाः शुक्ला एव)। (पुराणान्तरेण तु श्रावणस्यामावस्या भाद्रपदस्य कृष्णाष्टमी मन्वन्तरादिरिति प्रतिपादितम्)।

तद्यथा। आश्विने शुक्लनवमी द्वादशी कार्त्तिके तथा।
तृतीया चैत्रमासस्य तथा भाद्रपदस्य च।
श्रावणस्याप्यमावस्या पौषस्यैकादशी तथा।
आषाढ़स्यापि दशमी माघमासस्य सप्तमी।
नभस्यस्याष्टमी कृष्णा तथाषाढ़ी च पूर्णिमा।
कार्त्तिकी फाल्गुनी चैत्री* ज्यैष्ठी पञ्चदशी तथा।
मन्वन्तरादयश्चैता दत्तस्याक्षयकारकाः ॥

अथ व्यतीपातादिकालाः।

---

* ज्यैष्ठी पञ्चदशीसितेति क्वचित्पाठः।

याज्ञवल्क्यः। शतमिन्दुक्षये* दानं सहस्रन्तु दिनक्षये।
विषुवे शतसाहस्रं व्यतीपातेत्वनन्तकम्॥

वाराहपुराणे। दर्शे शतगुणं दानं तच्छतघ्नं दिनक्षये।
शतघ्नं तस्य संक्रान्तौ शतघ्नं विषुवे ततः।
युगादौ तच्छतगुणमयने तच्छताहतम्॥
सोमग्रहे तच्छतघ्नं तच्छतघ्नं रविग्रहे।
असंख्येयं व्यतीपाते दानं वेदविदो विदुः॥
'शतघ्नं' शतगुणमित्यर्थः।

तथा। उत्पत्तौ लक्षगुणं कोटिगुणं भ्रमणनाड़िकायान्तु।
अर्बुदगुणितं पतने जप-दानाद्यक्षयं पतिते।
उत्पत्त्यादिमानमुक्तं ज्योतिःशास्त्रे।
विंशतिर्द्वियुतोत्पत्तौ भ्रमणे चैकविंशतिः।
पतने दशनाड्यस्तु पतिते सप्त नाड़िकाः॥
(व्यतीपातोऽत्र विष्कुम्भादियोगेषु सप्तदशयोगः)।
(वृद्धमनुना तु प्रकारान्तरेण व्यतीपातो दर्शितः)।
श्रवणा-श्वि-धनिष्ठा-र्द्रा-नागदैवत-मस्तके।
यद्यमा रविवारेण व्यतीपातः स उच्यते॥
'नागदैवतम्' अश्लेषा। 'मस्तकं', प्रथमचरणाः।
(मस्तकइति श्रवणादिभिः प्रत्येकं सम्बध्यते)।
(शास्त्रान्तरेऽन्योपि व्यतीपात उक्तः)।
पञ्चाननस्थौ गुरु-भूमिपुत्रौ मेषे रविः स्याद्यदि शुक्लपक्षे।

---

* पुण्यमिति पाठान्तरम्।

पाशाभिधाना करभेण युक्ता तिथिर्व्यतीपात इतीह योगः॥
अस्मिन् हि गो-भूमि-हिरण्य-वस्त्र-दानेन सर्व्वं परिहाय पापम्।
सुरत्व मिन्द्रत्वमनामयत्वं मन्वाधिपत्यं लभते मनुष्यः॥

'पञ्चाननः' सिंहः। 'गुरु-भूमिपुत्रौ' बृहस्पत्यङ्गारकौ। 'पाशाभिधाना' द्वादशी। 'करभम्' हस्तनक्षत्रमिति। (ज्योतिःशास्त्रे तु रवि-चन्द्रयोः संक्रान्तिसाम्ये सूक्ष्मौ 'वैधृत-व्यतीपातौ' दर्शितौ)।

तदाह गालवः। चन्द्रार्कयोर्नयनवीक्षण जातमूर्त्तिः
कालानलद्युतिनिभः पुरुषोतिरौद्रः।
अस्तोद्यतो भुवि पतंश्च निरीक्षमाणः
कष्टातयेहमिति च व्यतिपातयोगः॥

आह भृगुः।

क्रान्तिसाम्यसमयः समीरितः सूर्य्य पर्व्वसदृशो मुनीश्वराः।
तत्र दत्त-हुत-जप्त-पूजनं कोटि-कोटि-गुणमाह भार्गवः॥

(अयमर्थः सूर्य्या-चन्द्रमसोः क्रान्तिसाम्ये पुण्यकालद्वयं सम्भवति)। 'एकः' व्यतीपाताख्यः। 'अपरः' वैधृताख्यः।

(तत्र संक्रान्तिसाम्यलक्षणस्य व्यतीपातस्य गण्डोत्तरार्द्धादारभ्य क्रमशः सार्द्धेषु पञ्चसु योगेषु सम्भवोस्ति वैधृत संज्ञस्य तु शुक्रयोगादारभ्य सार्द्धेषु संयोगेषु सम्भवोस्ति वैधृते व्यतीपाते दत्तमक्षयकृद्भवेत्)।

भरद्वाजः। व्यतीपाते वैधृते च दत्तस्यान्तो न विद्यते।
व्यतीपाते विशेषेण स हि सूक्ष्मः प्रकीर्त्तितः॥

(स्थूलप्रकारेण प्रसिद्धस्तु सप्तविंशतितमो योगो वैधृत इति)।

अथोपरागकालः ।

पद्मपुराणे । चन्द्रस्य यदि वा भानो राहुणा सह सङ्गमः ।
उपराग इति ख्यातस्तत्रानन्तफलं स्मृतम् ॥
इन्दोर्लक्षगुणं पुण्यं रवेर्दशगुणं भवेत् ।
गङ्गातीरे तु सम्प्राप्ते इन्दोः कोटी रवेर्दश ॥
'रवेर्दशगुणमिति' लक्षगुणाद्दशगुणमित्यर्थः ।
एवमुत्तरत्रापि ।

तथा । रविवारे रवेर्ग्रासः सोमे सोमग्रहस्तथा ।
चूड़ामणिरिति ख्यातस्तत्रानन्तं फलं स्मृतम् ॥

भरद्वाजः । चन्द्र-सूर्य्योपरागे च यत्कर्त्तव्यं तदुच्यते ।
सर्व्वं हेममयं दानं सर्व्वे ब्रह्मसमा द्विजाः ।
सर्व्वं गङ्गासमं तोयं राहुग्रस्ते दिवाकरे ॥

ऋष्यशृङ्गः । राहुग्रस्ते यदा सूर्य्ये यस्तु श्राद्धं समाचरेत् ।
तेनैव सकला पृथ्वी दत्ता विप्रस्य वै करे ॥

शातातपः । अयनेषु सदा देयं विशिष्टं स्वगृहेषु यत् ।
षड़शीतिमुखेचैव विमोक्षे चन्द्र-सूर्य्ययोः ॥
'विमोक्षे' वर्त्तमाने न तु विमुक्तयोरित्यर्थः ।
उपरागे तु तत्कालमिति स्मरणात् ।

तथाच वशिष्ठः । नाड्यः षोड़श पूर्व्वेण संक्रान्तेस्तु परेण च ।
राहोर्दर्शनमात्रेण पुण्यकालः प्रकीर्त्तितः ॥

जावालिरपि । संक्रान्तौ पुण्यकालस्तु षोड़शोभयतः कलाः ।
चन्द्र-सूर्य्योपरागे तु यावद्दर्शनगोचरः ॥

अथ संक्रान्तिकालाः ॥

आह शातातपः।

संक्रान्तौ यानि दत्तानि हव्य-कव्यानि दातृभिः।
तानि नित्यं ददात्यर्कः पुनर्जन्मनि जन्मनि॥
रविसंक्रमणे पुण्ये न स्नायाद्यो हि मानवः।
सप्तजन्मान्तरं रोगी दुःखभागी सदा भवेत्॥

वृद्धवशिष्ठः। अयने द्वे च विषुवे चतस्रः षड़शीतयः।
चतस्रो विष्णुपद्यश्च संक्रान्त्यो द्वादश स्मृताः॥
झषकर्कटसंक्रान्तौ द्वे तूदग्दक्षिणायने।
विषुवे च तुला-मेषे गोलमध्ये ततो पराः॥

'झष' मकरः। 'गोलः' राशिचक्रम्।

कन्यायां मिथुने मीने धनुष्यपि रवेर्गतिः।
षड़शीतिमुखा प्रोक्ता षड़शीतिगुणा फलैः॥
वृष-वृश्चिक-कुम्भेषु सिंहे चैव यदा रविः।
एतद्विष्णुपदं नाम विषुवादधिकं फले॥

गालवः। मध्ये विषुवति दानं विष्णुपदे दक्षिणायने चादौ।
षड़शीतिमुखेतीते तथोदगयनं भूरि फलम्॥

(एतच्च फलाधिक्यप्रतिपादनार्थमुक्तम्)।

पर्व्वकालस्तु संक्रान्तेः प्रागूर्द्धञ्च भवेदिति।

तदाह देवलः। संक्रान्तिसमयः सूक्ष्मो दुर्ज्ञेयः पिशितक्षणैः।
तद्योगश्चाप्यधश्चोर्द्धं त्रिंशन्नाड्यः पवित्रिताः॥
आसन्नसंक्रमं पुण्यं दिनार्द्धं स्नान-दानयोः।
रात्रौ संक्रमणे भानोर्विषुवत्ययने दिने॥
याः सन्निहिता नाड्यस्तास्ताः पुण्यतमाः स्मृताः।

(अयमर्थः सर्व्वास्वपि संक्रान्तिषु अतीतत्वमनागतत्वञ्चा-नादृत्य अत्र दिनार्द्धे अतीता-नागता वा संक्रान्तिः सन्निहिता भवति तत्र स्नान-दानादिकं कार्य्यमिति)।

वशिष्ठस्तु विशेषमाह।

त्रिंशत्कर्कटके नाड्यो मकरे विंशतिः स्मृताः।
वर्त्तमाने तुला-मेषे नाड्यस्तूभयतो दश॥

(अत्र वर्त्तमान उभयतइति च सर्व्वैरेव कर्कटकादिभिः सम्बध्यते)।

षड़शीत्यां व्यतीतायां अष्टिरुक्तास्तु नाड़िकाः।
पुण्याख्या विष्णुपद्याञ्च प्राक् पश्चादपि षोड़श॥

'अष्टिः' षोड़श। 'षड़शीत्यामतीतायामिति' पुण्यभूयस्त्वाभिप्रायेणैतत्। (षड़शीतिमुखेपि पूर्व्वमपि पुण्यकालस्य प्रतिपादितत्वात्)।

तदुक्तं स्मृत्यन्तरे। विष्णुपद्यां धनुर्म्मीन-नृयुक्कन्यासु वै यदा।
पूर्व्वोत्तरगतो रात्रौ भानोः संक्रमणं भवेत्॥
पूर्व्वाह्णे पञ्च नाड्यस्तु पुण्याः प्रोक्ता मनीषिभिः।
अपराह्णे तु पञ्चैव श्रौते स्मार्त्ते च कर्म्मणि॥

(अनेन रात्रौ षड़शीत्यामतीतायामुत्तरदिने पूर्व्वाह्णे पञ्चनाड्यः पुण्या भवन्ति)। भाविन्याञ्च पूर्व्वदिवसे अपराह्णे पञ्चनाड्यः पुण्या भवन्तीत्युच्यते।

'नृयुक्' मिथुनराशिः।

अह्नि संक्रमणे पुण्यमहः कृत्स्नं प्रकीर्त्तितम्।

रात्रौ संक्रमणे पुण्यं दिनार्द्धं स्नान-दानयोः॥
अर्द्धरात्रादधस्तस्मिन् मध्याह्नस्योपरि क्रिया।
ऊर्द्धं संक्रमणे चोर्द्धमुदयात् प्रहरद्वयम्॥
पूर्णे चेदर्द्धरात्रे तु यदा संक्रमते रविः।
प्राहुर्द्दिनद्वयं पुण्यं मुक्ता मकर-कर्कटौ॥

अयमर्थः पूर्व्वरात्रसंक्रमणे पूर्व्वस्याह्न-उत्तरार्द्धे दानादि-क्रिया। अपररात्रसंक्रमणे तु उत्तरदिवसस्य पूर्व्वाह्ले दानादि क्रिया। अयनरात्र-संक्रमे तु उत्तरदिवसस्य पूर्व्वाह्ले दानादि क्रिया। मध्यरात्रसंक्रमे तु दिनद्वयं पुण्यम्। रात्रौ स्नान-दानादि प्रतिषेधात्। यस्तु संश्रूयते। संक्रान्त्यादिषु रात्रावपि स्नानदाना-दिकं कुर्य्यादिति तद्दक्षिणोत्तरायणविषयम्। अतएवोक्तम् मुक्ता मकरकर्कटाविति। ततश्च मकर-कर्कटयो रात्रावपि स्नान-दानानुग्रहे या याः सन्निहिता नाड्य इत्यवधेयम्। रात्रौ स्नान-दानादिप्रतिषेधस्तु संक्रान्त्यन्तरे व्यतिष्ठत एवेति।

विषुवादिषु सूक्ष्मपुण्यकालमाह।

गालवः। विषुवे षण्मुहूर्त्तं स्यात् षडशीतिमुखे द्वयम्।
तथा विष्णुपदे त्रीणि पुण्यानि मुनयो विदुः॥

फलमाह भरद्वाजः।

षडशीत्यान्तु यद्दानं यद्दानं विषुवे द्वये।
दृश्यते सागरस्यान्तस्तस्यान्तो नैव विद्यते॥

विष्णुपदादिसूक्ष्मतमं पुण्यकालमाह।

गालवः। स्थिरभे विष्णुपदं षडशीतिमुखं द्वितनुभे तुलामेषे।
विषुवन्तुर्य्ये दक्षायनं मृगे सौम्यकं सूर्य्ये॥

पूर्व्वस्ते कैर्व्याख्यातमेतत् ।
अयनांशकतुल्येन कालेनैतत् स्फुटंभवेत् ।
सर्व्वविष्णुपदाद्युक्तमेदादि ह्ययनेऽन्यथा ॥
मृग-कर्कादिगे सूर्य्ये याम्योदगयने सति ।
तदा संक्रान्तिदाने स्युरुक्ता विष्णुपदादयः ॥

(अयमर्थः राशिं प्रति त्रिंशदंशका भवन्ति सूर्य्यश्च प्रतिदिनमेकैकमंशं भुङ्क्ते तत्र यावद्भिरंशैरयनच्युतिर्भवति तावता सूर्य्यस्य भोग्यकालेन भाविनां विष्णुपदादिकानां च्युतिर्भवतीति ततश्च यदा द्वादशभिरयनच्युतिर्भवति तदाभाविन्याः संक्रान्तेर्द्वादशभिर्दिनैरर्व्वाक् पुण्यकालो भवति तस्मिंश्च तच्छान्तिनिमित्तं दानादि कर्त्तव्यमिति एवं न्यूनातिरिक्तेष्वपि बोद्धव्यम् । न केवलमादित्यस्यैव संक्रमसमये पुण्यकालः किन्तु सर्व्वेषामपि ग्रहाणां नक्षत्र-राशिसंक्रमे पुण्यकालो भवतीति ॥

तदुक्तं ज्योतिःशास्त्रे ।

नक्षत्र-राश्योः रविसंक्रमे स्युरर्व्वाक्-परत्रापि रसेन्दुनाड्यः ।
पुण्यास्तथेन्दोस्त्रिधरापलैर्युगा एकैव नाडी मुनिभिः शुभोक्ता ॥
नाड्यश्चतस्रः सपला कुजस्य बुधस्य तिस्रः पलविश्वयुक्ताः ।
आद्यर्द्धनाड्यः पलसप्तयुक्ता गुरोस्तु शुक्रे सपलाश्चतस्रः ॥
द्विनागनाड्यः पलसप्तयुक्ता शनैश्चरस्याभिहिताः सुपुण्याः ।
आद्ये तु मध्ये जप-दान-होमं कुर्व्वन्नवाप्नोति सुरेन्द्रधाम ॥

अस्यार्थः ।

(आदित्यस्य राशि-नक्षत्रगमने अर्व्वाक् परतश्च षोड़श घटिकाः पुण्यकालः । तथा चन्द्रस्यापि राशि-नक्षत्रगमने घटिकैका पलानि-

त्रयोदश अर्व्वाक्परतश्च पुण्यकालः। एवं मङ्गलस्य घटिका-श्चतस्रः पलमेकञ्च पुण्यकालः। तथा बुधस्य तिस्रो घटिका श्चतुर्द्दशपलानि पुण्यकालः। बृहस्पतेरपि सार्द्धाश्चतस्रो घटिकाः सप्तपलानि पुण्यकालः। शुक्रस्य चतस्रो घटिकाः पलमेकञ्च पुण्यकालः। शनैश्चरस्यापि द्वाशीतिघटिकाः सप्तपलानि पुण्यकाल इति॥

अथ प्रकीर्णकालाः॥

आह विष्णुः। अमावस्या व्यतीपातो ग्रहणं चन्द्र-सूर्य्ययोः।
मन्वादयो युगादिश्च संक्रान्तिर्वैधृतिस्तथा।
दिनक्षयं दिनच्छिद्रमवमञ्च तथा परम्।
द्वेऽयने विषुवद्युग्मं षड़शीतिमुखन्तथा।
चतस्रो विष्णुपद्यश्च पुत्रजन्मादि चापरम्।
आदित्यादिग्रहाणाञ्च नक्षत्रैः सह सङ्गमे।
विज्ञेयः पुण्यकालोयं ज्योतिर्व्विद्भिर्विचार्य्य च।
तत्र दानादिकं कुर्य्यादात्मनः पुण्यवृद्धये॥

'अमावास्यादीनि' प्रसिद्धानि। दिनक्षयमुक्तम् पद्मपुराणे।
द्वौ तिथ्यन्तावेकवारे यस्मिन् स स्याद्दिनक्षयः।

वशिष्ठोप्याह। एकस्मिन् सावने त्वह्नि तिथीनां त्रितयं यदा।
तदा दिनक्षयः प्रोक्तस्तत्र साहस्रिकं फलम्॥

दिनछिद्रलक्षणमाह।

भृगुः। तिथ्यर्द्धतिथियोगर्क्षछेदादौ शशिपर्व्वणः।
सदृशौ दिवसच्छिद्रसमाख्यौ प्राह भार्गवः॥

(अयमर्थः तिथ्यर्द्धं करणं करण-तिथि-योग-नक्षत्राणा-

मन्ते आदौ च पर्व्वकालः सोमग्रहणतुल्यः स च दिनच्छिद्र संज्ञइति)।

कालमानमप्युक्तं तेनैव।

छेदादिकालः कथितस्तिथिकृत्योर्घटीद्वयम्।
नाग-वह्नि-पलोपेतं तद्भे तत्त्वपलैर्युतम्॥
पलैः षोड़शभिर्युक्तं नाडिकाद्वितयं युतेः।
छेदादिसमयः प्रोक्तो दानेऽनन्तफलप्रदः॥

'कृतिः' करणं। 'नागः' अष्टौ। 'वह्नयः' त्रयः। 'भं' नक्षत्रम्।
'तत्त्व' पञ्चविंशतिः। 'युतिः' योगः।
तदयमर्थः सिद्धो भवति।

(तिथिकरणयोराद्यन्ते घटिकाद्वयमष्टत्रिंशत्पलानि पुण्यकालः)।
(नक्षत्रस्य तु पञ्चविंशतिपलैर्युक्तं घटिकाद्वयम्)।
(योगस्यापि षोड़शभिः पलैर्युक्तं घटिकाद्वयमिति)।

अवमलक्षणमाह।

विष्णुः। तिथित्रयं स्पृशत्येको वारः स्यादवमं हि तत्।
त्रिवारस्पृक् तिथिर्यत्र दिनस्पृक् च तदुच्यते॥
(अत्र दिनक्षयावमयोरियान् भेदः)।
यत्र तिथिद्वयावसाने वारावसानं स दिनक्षयः।
यत्र तिथिद्वयावसानेपि वारानुवृत्तिः सोऽवम इति।

ब्रह्मप्रोक्ते। एकादश्यप्यमावस्या-पूर्णिमा-पुनर्जन्म च।
वैधृतिश्च व्यतीपातो भद्रा चावमवासरः॥
युगमन्वादयस्ते स्युरिन्द्रपर्व्वसमानकाः।
क्रान्तिसाम्यं दिनच्छिद्रं ग्रहाणां भगमस्तथा॥

'भगमः' राशिनक्षत्रेषु गमनम्।

देवी पुराणे। व्यतीपातो विष्णुपदं षड़शीतिमुखन्तथा।
क्रान्तिसाम्यममावास्या ग्रहणं वैधृतिश्च यः।
संक्रान्तिश्च दिनच्छिद्रं तिथिवृद्धिदिनक्षयः।
इत्यादि पुण्यकालस्तु होम-दानादिकर्म्मणः॥

स्कन्दपुराणे। ग्रहणं चन्द्रसूर्य्याभ्यामुत्तरायणमुत्तमम्।
विषुवं सव्यतीपातं षड़शीतिमुखन्तथा।
दिनच्छिद्राणि संक्रान्तिर्ज्ञेयं विष्णुपदं पुनः।
इति कालः समाख्यातः पुंसां पुण्यविवर्द्धनः।
अस्मिन् दत्तानि दानानि स्नान-होम-तपांसि च।
अनन्तफलदानि स्युः स्वर्ग-मोक्षप्रदान्यपि॥

आह च्यवनः।

अमावास्या--संक्रान्ति--व्यतीपातविषुवा--यन-षड़शीतिमुख--विष्णुपदादि-वैधृति-ग्रहणान्तं स एव पुण्यकालः॥

अयने षड़शीतौ च चन्द्र-सूर्य्यग्रहे तथा।
युगादौ वैधृतौ चैव दत्तं भवति चाक्षयम्॥

आह शातातपः।

अयनेषु तु यद्दत्तं षड़शीतिमुखेषु च।
चन्द्र-सूर्य्योपरागे च दत्तं भवति चाक्षयम्॥

नारदः। विशाखासु यदा भानुःकृत्तिकासु च चन्द्रमाः।
स योगः पद्मको नाम पुष्करेष्वति दुर्लभः॥

अथ निषिद्धकालाः। तत्र शङ्खलिखितौ।

आहारं मैथुनं निद्रां सन्ध्याकाले तु वर्ज्जयेत्।

कर्म्म चाध्ययनञ्चैव तथा दानप्रतिग्रहौ ॥

स्कन्दपुराणे । रात्रौ दानं न कर्त्तव्यं कदाचिदपि केनचित् ।

हरन्ति राक्षसा यस्मात् तस्माद्दातुर्भयावहम् ॥

विशेषतो निशीथे तु न शुभं कर्म्म शर्म्मणे ।

अतो विवर्ज्जयेत् प्राज्ञो दानादिषु महानिशाम् ॥

तथा स्नानञ्चैव महादानं स्वाध्यायन्तु न तर्पणम् ।

प्रथमेऽब्दे न कुर्व्वीत महागुरुनिपातने ॥

आह ज्योतिःपराशरः ।

अग्न्याधेयं प्रतिष्ठाञ्च यज्ञ-दानाद्यभिग्रहान् ।

माङ्गल्यमभिषेकञ्च मलमासे विवर्जयेत् ॥

वापी-कूप-तड़ागादि प्रतिष्ठोदङ्मुखे रवौ ।

दक्षिणाशामुखे कुर्व्वन् न तत्फलमवाप्नुयात् ॥

बाले वा यदि वा वृद्धे शुक्रे वास्तमुपागते ।

मलमासइवैतानि वर्जये * द्यत्नतः सदा ॥

'मलमासः' अधिकमासः । तल्लक्षणमाह ।

प्रचेताः । एकराशिस्थिते सूर्य्ये यदा दर्शद्वयं भवेत् ।

हव्य-कव्य-क्रियाहन्ता तदा ज्ञेयोऽधिमासकः ॥

पैठीनसिः । वत्सरान्तर्गतः पापो यज्ञानां फलनाशकृत् ।

नैरृत्य-यातुधानानामसंक्रान्तोऽधिमासकः ॥

मलिम्लुचमसंक्रान्तं सूर्य्यसंक्रान्तिवर्ज्जितम् ।

अधिमासं विजानीयात् सर्व्वकर्म्मसु गर्हितम् ॥

---

* देवदर्शनमिति क्वचित्पाठः ।

तथा। श्रौत-स्मार्त्तक्रियाः सर्व्वा द्वादशे मासि कीर्त्तिताः।
त्रयोदशे तु ताः सर्व्वा निष्फला इति संज्ञिताः॥
तस्मात् त्रयोदशे मासि न कुर्य्यात्ताः कथञ्चन।
कुर्व्वन्ननर्थमेवाशु कुर्य्याच्चात्मविनाशनम्॥

हारीतः। इन्द्राग्नी यत्र हूयेते मासादिः स प्रकीर्त्तितः।
अग्नीसोमौ स्थितौ मध्ये समाप्तौ पितृसोमकौ॥
तमतिक्रम्य तु यदा रविर्गच्छेत् कदाचन।
आद्यो मलिम्लुचो ज्ञेयो द्वितीयः प्राकृतः स्मृतः॥
तस्मिंस्तु प्राकृते मासि कुर्य्याच्छ्राद्धं यथाविधि।
तथैवाभ्युदयं कार्य्यं नित्यमेकं हि सर्व्वदा॥

व्यासः। भानुना लङ्घितो मासो ह्यनर्हः सर्व्वकर्म्मसु।
षष्टिभिर्द्दिवसैर्म्मासः कथितो वादरायणैः।
पूर्व्वार्द्धन्तु परित्यज्य उत्तरार्द्धं प्रशस्यते॥
उपाकर्म्म च हव्यञ्च कव्यं पर्व्वोत्सवस्तथा।
उत्तरे नियतिः कुर्य्यात् पूर्व्वे तन्निष्फलं भवेत्॥

पाराशरः। उपाकर्म्म-तथोत्सर्गः * प्रसवाहो-त्सवा-ष्टकाः।
मासवृद्धौ पराः कार्य्या वर्जयित्वा तु पैतृकम्॥

तथा ज्योतिः शास्त्रे।

घटकन्यागते सूर्य्ये वृश्चिके वाथ धन्विनि।
मकरे वाथवा कुम्भे नाधिमासो विधीयते॥

माण्डव्यः। गर्भे वार्द्धुषिके प्रेते भूते नित्ये तु मासिके।

---

* प्रसवाहोऽष्टकादय इति पाठान्तरम्।

प्रथमे चाब्दिके चैव नाधिमासो विधीयते ॥

अथ निषिद्धस्यापि धर्म्मविशेषेण पुण्यकालत्व मभिधीयते ।

देवलः ।　राहुदर्शन-संक्रान्ति-विवाहा-त्यय-वृद्धिषु ।

स्नान-दानादिकं कुर्य्युर्निशि काम्यव्रतेषु च ॥

वृद्धवसिष्ठः ।　ग्रहणो-द्वाह-संक्रान्ति * यात्रादिप्रसवेषु च ।

दानं नैमित्तिकं ज्ञेयं रात्रावपि तदिष्यते ॥

विष्णुधर्म्मोत्तरे ।　पूजनन्त्वतिथीनाञ्च पान्थानामपि पूजनम् ।

तच्च रात्रौ तथा ज्ञेयं गवामुक्तञ्च पूजनम् ॥

महाभारते ।　रात्रौ दानं प्रशंसन्ति विना त्वभयदक्षिणाम् ।

विद्यां कन्यां द्विजश्रेष्ठा दीपमन्नं प्रतिश्रयम् ॥

श्रीमार्कण्डेयपुराणे ।

महानिशा तु विज्ञेया मध्यस्थं प्रहरद्वयम् ।

स्नानं तत्र न कुर्व्वीत काम्य-नैमित्तिकादृते ॥

विश्वामित्रः ।　महानिशा द्वे घटिके रात्रौ मध्यमयामयोः ।

नैमित्तिकन्तथा कुर्य्यान्नित्यन्तु न मनागपि ॥

अथ निमित्तानुरोधेन सदा पुण्यकालाः ॥

विष्णुधर्म्मोत्तरे । कालः सर्व्वोऽपि निर्द्दिष्टः पात्रं सर्व्वमुदाहृतम् ।

अभयस्य प्रदाने तु नात्र कार्य्या विचारणा ।

तदैव दानकालस्तु यदा भयमुपस्थितम् ॥

तथा ।　न कालनियमो दृष्टो दीयमाने प्रतिश्रये ।

तदैव दानमस्योक्तं यदा पान्थसमागमः ॥

न हि कालं प्रतीक्षेत जलं दातुं तृषान्विते ।

---

* यात्रार्त्तेति क्वचित्पाठः ।

अन्नोदकं सदा देयमित्याह भगवान्मनुः॥

स्कान्दपुराणे। अर्द्धप्रसूतां गां दद्यात् कालादि न विचारयन्।

कालः स एव ग्रहणे यदा सा द्विमुखी तु गौः॥

व्यासः। आसन्नमृत्युना देया गौः सवत्सा तु पूर्व्ववत्।

तदभावे तु गौरेव नरकोद्धरणाय वै॥

तदा यदि न शक्नोति दातुं वैतरणीन्तु गाम्।

शक्तोऽन्योऽशक्तदा दत्त्वा श्रेयो दद्यान्मृतस्य च॥

वाराहपुराणे। व्यतीपातोऽथ संक्रान्तिस्तथैव ग्रहणं रवेः।

पुण्यकालास्तदा सर्व्वे यदा मृत्युरुपस्थितः।

तदा गो-भू-हिरण्यादि दत्तमक्षयतामियात्॥

तथा। यावत् कालं सुते जाते न नाड़ी छिद्यते नृप।

चन्द्र-सूर्य्योपरागेण तमाहुः समयं समम्॥

विष्णुधर्म्मोत्तरे। अच्छिन्ननाड्यां यद्दत्तं पुत्रे जाते द्विजोत्तमाः।

संस्कारेषु च पुत्रस्य तदक्षय्यं प्रकीर्त्तितम्॥

मत्स्यपुराणे। यदा वा जायते वित्तं चित्तं श्रद्धासमन्वितम्।

तदैव दानकालः स्याद्यतोऽनित्यं हि जीवितम्॥

इति कालनिरूपणम्॥

अथ देशाख्यं दानाङ्गमुपवर्ण्यते॥

तत्र देवीपुराणे। सर्व्वे शिवाश्रमाः पुण्याः सर्व्वा नद्यः शुभप्रदाः।

दान-स्नानो-पवासादिफलदाः सततं नृणाम्॥

आह विष्णुः। चातुर्व्वर्ण्यव्यवस्थानं यस्मिन् देशे न विद्यते।

* स म्लेच्छदेशो विज्ञेय आर्य्यदेशस्ततः परः॥

---

* तं म्लेच्छदेशं जानीयादिति क्वचित्पाठः।

भविष्यपुराणे। न हीयते यत्र धर्म्मश्चतुष्पात् सकलो द्विज।
स देशः परमो नित्यं सर्व्वपुण्यतमो मम॥
विद्वद्भिः सेवितो यश्च यस्मिन् देशे प्रवर्त्तते।
शास्त्रोक्तश्चापि विप्रेन्द्र स देशः परमोमतः॥
याज्ञवल्क्यः। यस्मिन् देशे मृगः कृष्णस्तस्मिन् धर्म्मान्निबोधत॥

श्रीमार्कण्डेयपुराणे।

सह्यस्य चोत्तरो यस्तु यत्र गोदावरी नदी।
पृथिव्यामपि कृत्स्नायां स प्रदेशोऽतिपावनः॥
व्यासः। गङ्गाद्वारे प्रयागे च अविमुक्ते च पुष्करे।
नगरे चाट्टहासे च गङ्गासागरसङ्गमे।
कुरुक्षेत्रे गयायाञ्च तीर्थे वामरकण्टके।
एवमादिषु तीर्थेषु दत्तमक्षयतामियात्।
सर्व्वतीर्थमयीगङ्गा तत्र दत्तं महाफलम्॥
स्कन्दपुराणे। वाराणसी कुरुक्षेत्रं प्रयागः पुष्कराणि च।
गङ्गा-समुद्रतीरञ्च नैमिषामरकण्टकम्।
श्रीपर्वत-महाकालं गोकर्णं वेदपर्वतम्।
इत्याद्याः कीर्त्तिता देशाः सुरसिद्धनिषेविताः॥
सर्व्वे शिलोच्चयाः पुण्याः सर्व्वा नद्यः ससागराः।
गो-सिद्धमुनि-वासाश्च देशाः पुण्याः प्रकीर्त्तिताः।
एषु तीर्थेषु यद्दत्तं फलस्यानन्त्यकृद्भवेत्॥
पद्मपुराणे। गङ्गा चोदङ्मुखी यत्र यत्र प्राची सरस्वती।
तत्र क्रतुशतं पुण्यं स्नान-दानेषु सुव्रत॥
लिङ्गं वा प्रतिमा वापि दृश्यते यत्र कुत्रचित्।

तत् सर्वं पुण्यतां याति दानेषु च महाफलम् ॥

ब्रह्मप्रोक्ते। नदीतीरे गवां गोष्ठे ब्राह्मणानाञ्च वेश्मनि।

दत्तं शतगुणं प्राहुर्लक्षमादित्यसन्निधौ ॥

शिवस्य विष्णोर्वह्नेश्च सन्निधौ दत्तमक्षयम्।

तथा। अग्निहोत्रे गवां गोष्ठे वेदघोषपवित्रिते ॥

शिवायतनसंस्थाने यदल्पमपि दीयते।

तदनन्तफलं ज्ञेयं शिवक्षेत्रानुभावतः ॥

मत्स्यपुराणे। शालग्रामसमुद्भूतः शैलश्चक्राङ्कमण्डितः।

यत्र तिष्ठति वसुधे तत्क्षेत्रं योजनत्रयम् ॥

द्वारवत्याः शिला देवि मुद्रिता मम मुद्रया।

यत्रापि नीयते तत्स्यात्तीर्थं द्वादशयोजनम् ॥

तथा। प्रयागादिषु तीर्थेषु पुण्येष्वायतनेषु च।

दत्त्वा चाक्षयमाप्नोति नदी-पुण्यवनेषु च ॥

'आयतने' शङ्करादिक्षेत्रे।

तदुक्तं भविष्यपुराणे।

क्रोशमात्रं भवेत् क्षेत्रं शिवस्य परमात्मनः।

प्राणिनान्तत्र पञ्चत्वं शिवसायुज्यकारणम्।

फलं दत्त-हुतानाञ्च अनन्तं परिकीर्त्तितम् ॥

मनुजैः स्थापिते लिङ्गे क्षेत्रे मानमिदं स्मृतम्।

स्वयम्भुवि सहस्रं स्यादार्षे चैव तदर्द्धकम् ॥

अथ श्रद्धाख्यं दानाङ्गमुच्यते।

स्कान्दपुराणे। दानं दद्यात् प्रयत्नेन श्रद्धा-पूतमतन्द्रितः।

श्रद्धाकृतं स्वल्पमपि दानमानन्त्यमश्नुते ॥

अश्रद्धयापि यद्दत्तं सर्वस्वमपि सत्तम।
न तत् फलाय भवति तस्माच्छ्रद्धां समाश्रयेत्॥
देवलः। प्रदाय शाकमुष्टिम्वा श्रद्धा-भक्ति-समुद्यतम्।
महते पात्रभूताय सर्व्वाभ्युदयमाप्नुयात्॥
महाभारते। श्रद्धया साध्यते धर्म्मो महद्भिर्नार्थराशिभिः।
निष्किञ्चनास्तु मुनयः श्रद्धावन्तो दिवं गताः॥
धर्म्मार्थ-काम-मोक्षाणां श्रद्धा परमकारणम्।
पुंसामश्रद्दधानानां न धर्म्मो नापि तत्फलम्॥
वह्निपुराणात्। श्रद्धापूर्व्वाः सर्वधर्म्माः श्रद्धामध्यान्तसंस्थिताः।
श्रद्धा-निष्ठाः-प्रतिष्ठाश्च धर्म्माः श्रद्धैव कीर्त्तिताः॥
श्रुतिमात्ररसाः सूक्ष्माः प्रधानपुरुषेश्वराः।
श्रद्धामात्रेण गृह्यन्ते न वाक्येन न चक्षुषा॥
कायक्लेशैर्नबहुभिर्न चैवार्थस्य राशिभिः।
धर्म्मः सम्प्राप्यते सूक्ष्मः श्रद्धाहीनैः सुरैरपि॥
श्रद्धा धर्म्मः परः सूक्ष्मः श्रद्धा ज्ञानं हुतन्तपः।
श्रद्धा-स्वर्गश्च मोक्षश्च श्रद्धा सर्व्वमिदं जगत्॥
सर्वस्वं जीवितञ्चापि दद्यादश्रद्धया यदि।
नाप्नुयात् सकलं किञ्चित् श्रद्दधानस्ततो भवेत्॥
वेदव्यासः। श्रद्धा वै सात्विकी देवी सूर्य्यस्य दुहिता नृप।
सवित्री प्रसवित्री च जीवविश्वासिनी तथा।
वाग्वृद्धं त्रायते श्रद्धा मनोवृद्धञ्च भारत॥
महाभारते। क्रियावान् श्रद्दधानश्च दाता प्राज्ञोऽनसूयकः
धर्म्मा-धर्म्म-विशेषज्ञः सर्वन्तरति दुस्तरम्॥

स्कान्द पुराणे। श्रद्धा मातेव जननी ज्ञानस्य सुकृतस्य च।
तस्माच्छ्रद्धां समुत्पाद्य ज्ञानं सुकृतमर्जयेत्॥
मनुः। श्रद्धयेष्टञ्च पूर्त्तञ्च नित्यं कुर्य्यात् प्रयत्नतः।
श्रद्धाकृते ह्यक्षये ते भवतः स्वागतैर्धनैः॥
याज्ञवल्क्यः। दातव्यं प्रत्यहं पात्रे निमित्तेषु विशेषतः।
याचितेनापि दातव्यं श्रद्धापूतन्तु शक्तितः॥
बृहस्पतिः। मन्त्राज्यदोषाद्धोमे तु तपसोन्द्रियदोषतः।
न्यूनता स्यान्नदाने तु श्रद्धायुक्ते भवेत् क्वचित्॥

(एतच्च देशनिरूपणञ्च पूर्वं व्रतखण्डादावेव प्रपञ्चितम् इहतु पात्रादिदानाङ्गनिरूपणप्रतिज्ञानिर्वहणार्थं दिङ्मात्रमेव प्रदर्शितम्। न चात्र भविष्यपुराणमतेन दानाङ्गपञ्चके निरूप्यमाणे दानाङ्गभूतस्यापि दातुः कथं पृथगनुपादनमिति शङ्कनीयं दानस्य दातृव्यतिरेकेणानुपपत्तेस्तेनैव तदाक्षेपात् एवं तर्हि देश-कालादेरप्यनुपादानंस्यात्

अथ सामान्येनैव तदाक्षेपेपि ब्रह्मावर्त्तादिविशेषलाभार्थं तन्निरूपणमिति दातापि तर्हि शुचित्वादिविशेषलाभार्थं निरूपणीयः स्यात् उच्यते तत्तद्विधायकवाक्यगताख्यातप्रत्ययोपात्तत्वादेव तदनिरूपणं नत्वाक्षेपात् शुचित्वादिविशेषलाभस्तु वाक्यान्तरादिति कर्त्तनभिधानपक्षे तु प्रत्ययोपात्तभावनयैवासाधारण्येन तदाक्षेपान्न देशादिसाम्यं। एवमादिक्लेशपर्य्यालोचनया षड़ङ्गदानमितिवदता देवलेन तु निरूप्यतएव)।

तथाहि। दाता प्रतिग्रहीता च श्रद्धा देयञ्च धर्म्मयुक्।
देश-कालौ च दानानामङ्गान्येतानि षड़् विदुरिति।

(तल्लक्षणन्तु प्रागभिहितमिति तु न पुनराद्रियामहे ।

न तु श्रद्धादिवदितिकर्त्तव्यतापि दानाङ्गमित्यतः प्रतिपादनीयैव) ।

यदाह याज्ञवल्क्यः । देश-काल-उपायेन द्रव्यं श्रद्धासमन्वितम् ।

पात्रे प्रदीयते यत्तत् सकलं धर्म्मलक्षणमिति ॥

'उपायः' इतिकर्त्तव्यता । अत्रोच्यते ।

(इतिकर्त्तव्यताविशेषास्तावत्तत्र दानविशेषेष्वेव प्रतिपादयिष्यन्ते तेषामिह प्रतिपादयितुमशक्यत्वात् सामान्येनेतिकर्त्तव्यता पुनरवश्यं वक्तव्येति तदर्थमिदं प्रकरणमारभ्यते । इति श्रद्धा निरूपणम्) ।

अथ दानसामान्यविधिरुच्यते । तत्र दातृधर्म्माः ।

भविष्य पुराणे । सम्यक् संसाधनं कर्म्म कर्त्तव्यमधिकारिणा ।

निष्कामेन महावीर काम्यं कामान्वितेन च ॥

आचारयुक्तः श्रद्धावान् प्राज्ञो योऽध्यात्मवित्तमः ।

कर्म्मणां फलमाप्नोति न्यायार्जितधनस्य यः ॥

'सम्यक्' प्रथमकल्पादिना । 'संसाधनं' यथाविहितसाधनम् । 'अधिकारिणा' अर्थिना समर्थेन विदुषा च । 'अध्यात्मवित्तमः' परलोकफलभागिन्यात्मनि दृढ़प्रत्ययवान् ।

'न्यायार्ज्जितधनः' स्ववृत्त्यर्जितधनः ।

आपस्तम्बः । प्रयोजयिता-नुमन्ता कर्त्तेति स्वर्गनरकफलेषु

भागिनः यो भूय आरभते तस्मिन् फलविशेषः ॥

याज्ञवल्क्यः । विधिदिष्टन्तु यत्कर्म्म करोत्यविधिना तु यः ।

फलं न किञ्चिदाप्नोति क्लेशमात्रंहि तस्य तत्

मनुः। प्रभुः प्रथमकल्पस्य योनुकल्पेन वर्त्तते।

न साम्परायिकं तस्य दुर्म्मतेर्विंद्यते फलम्॥

'साम्परायिकं' पारलौकिकम्।

योगियाज्ञवल्क्यः। श्रद्धा-विधि-समायुक्तं कर्म्म यत् क्रियते नृभिः

सुविशुद्धेन भावेन तदानन्त्याय कल्पते॥

विधिहीनं भावदुष्टं कृतमश्रद्धया च यत्।

तद्धरन्त्यसुरास्तस्य मूढ़स्य ह्यकृतात्मनः॥

भविष्योत्तरे। काम्यो दानविधिः पार्थ क्रियमाणो यथातथम्।

फलाय मुनिभिः प्रोक्तो विपरीतो भयावहः॥

गारुड़पुराणे। प्रशस्तदेश-काले च पात्रे दत्तं तदक्षयम्।

कोटिजन्मार्जितं पापं ददतस्तस्य नश्यति॥

सकलाङ्गोपि सम्भारो यस्य दानक्रियाविधौ।

सम्भवेदपि पापीयान् स सद्यो मुक्तिमेष्यति॥

देवीपुराणे। शुचिना भावपूतेन क्षान्ति-सत्य-व्रतादिना।

अपि सर्षपमात्रोपि दातारं तारयेदिह॥

दक्षः। दानञ्च विधिवद्देयं काले पात्रे गुणान्विते॥

यमः। सर्वत्र गुणवद्दानं श्वपाकादिष्वपि स्मृतम्।

देशे-काले विधानेन पात्रे दत्तं विशेषतः॥

'गुणवत्' उत्तमफलम्।

तथा। दानं हि बहुमानाद्यो गुणवद्भ्यः प्रयच्छति।

स तु प्रेत्य धनं लब्ध्वा पुत्रपौत्रैः सहाश्नुते॥

परश्चानुपहत्येह दानं दत्त्वा विचक्षणः।

सुखोदयं सुखोदर्कं प्रेत्य वै लभते धनम्॥

'अनुपहत्य, पीड़ामनुत्पाद्य, "सुखोदर्कं" सुखोत्तरफलम्।

रामायणे। नावज्ञया प्रदातव्यं किञ्चिद्वा केनचित् क्वचित्।

अवज्ञया हि यद्दत्तं दातुस्तद्दोषमावहेत्॥

शातातपः। अभिगम्य तु यद्दानं यच्च दानमयाचितम्।

विद्यते सागरस्यान्तस्तस्यान्तो नैव विद्यते॥

प्रच्छन्नानि च दानानि ज्ञानञ्च निरहंकृतम्।

तपांसि च सुतप्तानि तेषां फलमनन्तकम्॥

ब्रह्मप्रोक्ते। गुप्ताध्यायी गुप्तदाता गुप्तपूजाग्निसत्क्रियः।

पूज्यते सर्व्वलोकेषु सर्व्वदेवैः शतक्रतुः॥

व्यासः। स्वयं नीत्वा तु यद्दानं भक्त्या पात्राय दीयते।

तत्सहस्रगुणं भूत्वा दातारमुपतिष्ठति॥

बृहस्पतिः। कृते प्रदीयते गत्वा त्रेतायां दीयते गृहे।

द्वापरे च प्रार्थयति कलौ चानुगमान्विते॥

(प्रतिग्रहीतृगृहं गत्वा यद्दीयते तत्कृते युगे

दत्तं भवति)। प्रतिग्रहीतारं स्वगृहमाहूय यद्दीयते

तत्त्रेतायुगे दत्तं भवतीत्यर्थः। एव मुत्तरत्रापि॥

वह्निपुराणे। तमोवृतस्तु योदद्याद्भयात् क्रोधात्तथैव च।

नृप दानन्तु तत्सर्व्वं भुङ्क्ते गर्भस्थ एव च॥

ईर्षा-मन्युमनाश्चैव दम्भार्थं चार्थ-कारणात्।

योददाति द्विजातिभ्यः स बालत्वे तदश्नुते॥

देशे काले च पात्रे च योददाति द्विजातिषु।

परितुष्टेन मनसा यौवने तु तदश्नुते॥

वैश्वदेवविहीनं च सन्ध्योपासनवर्जितम्।
यद्दानं दीयते तत्तु वृद्धकाले समश्नुते॥
आह मनुः। न विस्मयेत तपसा वदेदिष्ट्वा नचानृतम्।
नार्त्तोविप्रवदेद्विप्रान् न दत्त्वा परिकीर्त्तयेत्॥
यज्ञोऽनृतेन क्षरति तपः क्षरति विस्मयात्।
आयुर्व्विप्रापवादेन दानन्तु परिकीर्त्तनात्॥
यमः। आशां कृत्वा ह्यदातारं दानकाले निषेधकम्।
दत्त्वा सन्तप्यते यस्तु तमाहुर्ब्रह्मघातकम्॥
हारीतः। दानं स्नानं तपस्त्यागोमन्त्रकर्म्मविधिक्रियाः।
मङ्गलाचारनियमाः शौचभ्रष्टस्य निष्फलाः॥
आह प्रचेताः। स्नातोऽधिकारी भवति दैवे पित्र्ये च कर्म्मणि।
पवित्राणां तथा जाप्ये दाने च विधिचोदिते॥
वायुपुराणे। क्रियां यः कुरुते मोहादनाचम्येह नास्तिकः।
भवन्ति न तथा तस्य क्रियाः सर्व्वा न संशयः॥
शाट्यायनः। दानमाचमनं होमं भोजनं देवतार्च्चनम्।
प्रौढ़पादोन कुर्व्वीत स्वाध्यायं पितृतर्पणम्॥
आसनारूढ़पादस्तु जान्वोर्व्वा जङ्घयोस्तथा।
कृतावसक्थिकोयश्च प्रौढ़पादः स उच्यते॥
वशिष्ठः। यज्जले शुष्कवस्त्रेण स्थले चैवार्द्रवाससा।
जपो होमस्तथा दानं तत् सर्व्वं निष्फलं भवेत्॥
विष्णुपुराणे। होमदेवार्च्चनाद्यासु क्रियास्वाचमने तथा।
नैकवस्त्रः प्रवर्त्तेत द्विजवाचनके जपे॥
'द्विजवाचनके, द्विजस्वस्तिवाचनादौ।

शातातपः । सव्यादंसात्परिभ्रष्टकटिदेशधृताम्बरः ।
एकवस्त्रन्तु तं विद्यात् दैवे पित्र्ये च वर्ज्जयेत् ॥
श्लोकगौतमः । स्नाने दाने जपे होमे दैवे पित्र्ये च कर्म्मणि ।
बध्नीयान्नासुरीं कच्छां शेषकाले यथा रुचिः ॥
याज्ञवल्क्यः । परिधानाद्बहिः कच्छा निबद्धा ह्यासुरी भवेत् ।
धर्म्मकर्म्मणि विद्वद्भि र्व्वर्जनीया प्रयत्नतः ॥
'बहिः कच्छा, बहिर्निर्गता कच्छेत्यर्थः ।
मनुः । न कुर्य्यात् कस्यचित् पीड़ां कर्म्मणा मनसा गिरा ।
आचरन्नभिषेकन्तु कर्म्माण्यप्यन्यथा चरन् ॥
सन्ध्ययोरुभयोर्जप्ये भोजने दन्तधावने ।
पितृकार्य्ये च दैवे च तथा मूत्रपुरीषयोः ॥
गुरूणां सन्निधौ दाने यागेचैव विशेषतः ।
एषु मौनं समातिष्ठन् स्वर्गं प्राप्नोति मानवः ॥
पराशरः । स्नाने दाने जपे होमे, दैवे पित्र्ये च कर्म्मणि ।
सव्यापसव्यौ कर्त्तव्यौ सपवित्रौ करौ द्विजैः ॥
लघुहारीतः । जपे होमे तथा दाने स्वाध्याये पितृतर्पणे ।
अशून्यन्तु करं कुर्य्यात् सुवर्णरजतैः कुशैः ॥
दर्भहीना तु या सन्ध्या यच्च दानं विनोदकम् ।
असंख्यातञ्च यज्जप्तं तत्सर्व्वं निष्प्रयोजकम् ॥
हारीतः । देवाश्च पितरश्चैव तपोयज्ञदानानामीशतेमन्तारः सर्व्वकार्य्यसाधनानामार्त्तिभयोपसर्गेभ्योरक्षितारो भवन्ति, मन्त्रा देवता स्वदा एवं सिद्धमन्त्रवत्करोति, देववत्करोति, यद्ददाति देवताभिरेव तद्ददाति, यत्प्रतिगृह्णाति देवताभिरेव तत प्रति-

गृह्लाति, तस्मान्नामन्त्रवत्प्रतिगृह्लीयात् यत्त्वमन्त्रतः प्रतिपादिता हि देवतास्तूष्णीं प्रतिगृह्लीयुर्हि शठा भवन्ति तस्मान्मन्त्रवदद्भि-रवोक्ष्य दद्यादालभ्य वा॥

'अवोक्ष्य, प्रोक्षणं कृत्वा। 'आलभ्य, सोदकेन पाणिना स्पृष्ट्वा॥

आपस्तम्बः॥ सर्व्वाण्युदकपूर्व्वाणि दानानि, यथाश्रुति वीहारे।
वीहारे, यज्ञे अन्वाहार्य्यदानादौ यथाश्रुति यावदेव श्रुतं तावदेव कुर्य्यान्नोदकपूर्व्वतादिनियम इत्यर्थः॥

वाराहपुराणे। तोयं दद्यात् द्विजकरे दाने विधिरयं स्मृतः।
सकुशोदकहस्तश्च ददामीति तथावदेत्॥

गौतमः। अन्तर्जानुकरं कृत्वा सकुशन्तु तिलोदकम्।
फलान्यपिच संधाय प्रदद्यात् श्रद्धयान्वितः॥

(पात्रासन्निधानेतु नारदीयपुराणे विशेष उक्तः)॥
मनसा पात्रमुद्दिश्य जलं * भूमौ विनिक्षिपेत्।
विद्यते सागरस्यान्तो दानस्यान्तोन विद्यते॥

धौम्यः। दानकाले तु सम्प्राप्ते पात्रस्यासन्निधौ जलम्।
अन्यविप्रकरे दत्त्वा दानं पात्रे निधीयते॥

षट्‌त्रिंशन्मतात्। पात्रं मनसि सञ्चिन्त्य क्रियावन्तं गुणान्वितम्।
देशे काले च सम्प्राप्ते देयमप्सु विनिक्षिपेत्॥
(उभयासन्निधाने तु विशेषस्तत्रैवोक्तम्)
द्रव्य-पात्र-विकर्षश्चेत् परीक्षं दातुमुद्यतः।
तत्‌यायाद्दै भुवं पात्रं द्रव्यमादित्यदैवतम्॥

* भूमौ तोयमिति क्वचित् पाठः।

धौम्यः । परोक्षेपि तु यद्दत्तं तीर्थे स्नाने न सोदकम् ।
तद्दानं सोदकं प्राहुरनन्तफलदायकम् ॥
परोक्षे कल्पितं दानं पत्नाभावे कथं भवेत् ।
गोत्रजेभ्य स्तथा दद्यात् तदभावे स्वबन्धुषु ॥
परोक्षेऽपिच यद्दत्तं भावपूर्व्वेण चेतसा ।
गुरु-मित्र-द्विजातिभ्य स्तत्तु दानमनन्तकम् ॥
परोक्षे खलु यद्दत्तं स्वस्त्यक्षरविवर्जितम् ।
दृश्यते सागरस्यान्त स्तस्यान्तोनैव दृश्यते ॥

आपस्तम्बः । तस्मादोमित्युदाहृत्य यज्ञ-दान-तपः-क्रियाः ।
प्रवर्त्तन्ते विधानोक्ताः सततं ब्रह्मवादिनः ॥
त्रिमात्रस्तु प्रयोक्तव्यः कर्म्मारम्भेषु सर्व्वशः ।
तिस्रः सार्द्धास्तु कर्त्तव्या मात्रास्तत्त्वार्थचिन्तकैः ।
देवताध्यानकाले न प्लुतं कुर्य्यात् न संशयः ॥

वृद्धवशिष्ठः । नामगोत्रे समुच्चार्य्य सम्प्रदानस्याचात्मनः ।
सम्प्रदेयं प्रयच्छन्ति कन्यादाने तु पुंस्त्रयम् ।
('पुंस्त्रयमिति, प्रपितामहादिपुरुषत्रयमित्यर्थः) ।

तदुक्तं । नान्दीमुखे विवाहे च प्रपितामहपूर्व्वकम् ।
नाम सङ्कीर्त्तयन् विद्वानन्यत्र पितृपूर्व्वकम् ॥
तथा दानहोमजपान् कुर्व्वन्नासीनःकुशसंस्तरे ।
एषां फलमनन्तन्तु लभते प्राङ्मुखोनरः ॥

स्मृत्यन्तरात् । नामगोत्रे समुच्चार्य्य सम्यक्श्रद्धान्वितो ददेत् ।
सङ्कीर्त्य देशकालादि तुभ्यं सम्प्रददे इति ।
न ममेति स्वस्वत्वस्य निवृत्तिमपि कीर्त्तयेत् ॥

षट्त्रिंशन्मतात् । प्रणीते तु समिद्धेऽग्नौ जुहुयादग्राहुतित्रयम् ।
उदगग्रेषु दर्भेषु पात्रं तेषूपपादयेत् ॥

प्रागग्रेषु स्वयंस्थित्वा दाताच परमेश्वरम् ।
ध्यात्वा स्वपुण्यमुद्दिश्य दक्षिणां प्रतिपादयेत् ॥
समस्ता व्याहृतीर्हुत्वा तत्रोपरि समापयेत् ।
ब्राह्मणं प्रतिपत्याथ ततः पात्रं विसर्जयेत् ॥
अनेन विधिना दानं दातव्यं होमपूर्व्वकम् ।
तत्कर्म्मदक्षिणावर्ज्जं होमवर्जञ्च नार्हति ॥

एतच्च विहिताङ्गभूतहोमकेषु होमानुवादपुरःसरमुपदर्शितं तत्तद्गुणविधिपरम्, अन्यथा ह्यतथादृष्टशिष्टाचारेषु ताम्बूलादिदानेष्वपि प्रसङ्गः स्यात् । अथ प्रतिग्रहीतृधर्म्माः ।

ब्रह्माण्ड पुराणे ।

शुचिः पवित्रपाणिश्च गृह्णीयादुत्तरामुखः ।
अभीष्ट देवतां ध्यायन् मनसा विजितेन्द्रियः ॥
कृतोत्तरीयकोनित्यमन्तर्जानुकरस्तथा ।
दातुरिष्टमभिध्यायन् प्रगृह्णीयात् प्रयतः शुचिः ॥

आपस्तम्बः । आर्द्रवासास्तु यः कुर्य्यात् जपहोमं प्रतिग्रहम् ।
सर्व्वं तद्राक्षसं विन्देत् बहिर्जानुच यत्कृतम् ॥

बौधायनः । काषायवासा कुरुते जपहोमप्रतिग्रहान् ।
तद्देवगमं भवति हव्यकव्यं स्वधा हविः ॥

छागलेयः । हस्तमध्ये ब्रह्मतीर्थं दक्षिणाग्रहणे नतु ॥

आह प्रचेताः । दक्षिणमध्यहस्ते ब्राह्मणस्याग्नेयं तीर्थमाग्नेयेन प्रतिगृह्णीयादिति ।

गारुड़ पुराणे, ।

स्नातः सम्यगुपस्पृश्य दधानो धौतवाससी ।
सपवित्रकरश्चैव प्रतिगृह्णीत धर्म्मवित् ॥

विष्णुधर्म्मोत्तरे । मृतके सूतके विप्रा नतु ग्राह्यः प्रतिग्रहः ।
तत्रापिच तथा ग्राह्या नरैरभयदक्षिणा ॥
कालः स एव ग्रहणे यदा भयमुपस्थितम् ।
प्रतिग्रहास्तथान्ये तु ग्राह्या नाशुचिना द्विजाः ॥
अभ्यक्तेन च धर्म्मज्ञास्तथा मुक्तशिखेन च ।
स्नातः सम्यगुपस्पृश्य गृह्णीयात् प्रयतः शुचिः ॥
प्रतिग्रहीता सावित्रीं सर्व्वत्रैवानुकीर्त्तयेत् ।
ततस्तु कीर्त्तयेत् सार्द्धं द्रव्येण द्रव्यदेवताम् ॥
समापयेत्ततः पश्चात् कामस्तुत्या प्रतिग्रहम् ।
तदन्ते कीर्त्तयेत् स्वस्ति प्रतिग्रहविधिस्त्वयम् ॥

'सावित्री सवितृदेवत्या ऋक्, देवस्यत्वेत्यादिप्रसिद्धा ।

'द्रव्यदेवतां, अभयं सर्व्वदैवत्यमित्यादिवक्ष्यमाणाम्, कामस्तुत्या कोदात् कस्मा अदादितिमन्त्रेण, शाखान्तरे तु कामः कामायेत्यादिप्रसिद्धा ।

आदित्यपुराणे । ओङ्कारमुच्चरन् प्राज्ञो द्रविणं स कुशोदकम् ।
गृह्णीयाद्दक्षिणे हस्ते तदन्ते स्वस्ति कीर्त्तयेत् ॥

तथा । प्रतिग्रहं पठेदुच्चैः प्रतिगृह्य द्विजोत्तमान् ।
मन्त्रं पठेत्तु राजन्ये उपांशु च तथा विशि ॥
मनसा तु तथा शूद्रे स्वस्तिवाचनमेव च ।
सोंकारं ब्राह्मणे कुर्य्यान्निरोंकारं महीपतौ ॥

उपांशु च तथा वैश्ये मनसा स्वस्ति शूद्रजे।

'प्रतिग्रहम्' प्रतिग्रहमन्त्रः। 'मन्त्र' मध्यमस्वरम्।

ब्राह्मणे दातरि सोंकारं स्वस्तिवाचनं कुर्य्यात्। एवंचक्षत्रिया-दिषु"।

विष्णुधर्म्मोत्तरे। अभयं सर्वदैवत्यं भूमिर्वै विष्णुदेवता।

कन्या दासस्तथा दासी प्राजापत्याः प्रकीर्त्तिताः॥

तथा चैकशफं सर्व्वं कथितं यमदैवतम्।

महिषश्च तथा याम्य उष्ट्रो वै नैर्ऋतो भवेत्॥

रौद्री धेनुर्विनिर्द्दिष्टा छागमाग्नेयमादिशेत्।

मेषन्तु वारुणं विन्द्याद्वराहं वैष्णवं तथा।

आरण्याः पशवः सर्वे कथिता वायुदेवताः॥

जलाशयानि सर्व्वाणि वारिधानीं कमण्डलुम्।

कुम्भञ्च करकञ्चैव वारुणानि निबोधत॥

समुद्रजानि रत्नानि वारुणानि द्विजोत्तमाः।

आग्नेयं कनकं प्रोक्तं सर्व्वलोहानि चाप्यथ॥

प्राजापत्यानि सर्व्वाणि पक्वान्नमपि च द्विजाः।

ज्ञेयाश्च सर्वगन्धास्तु गान्धर्व्वा वै विचक्षणैः॥

बार्हस्पत्यं स्मृतं वासः सौम्या ज्ञेया रसास्तथा।

पक्षिणस्तु तथा सर्वे वायव्याः परिकीर्त्तिताः॥

विद्या ब्राह्मी विनिर्द्दिष्टा विद्योपकरणानि च।

सारस्वतानि ज्ञेयानि पुस्तकादीनि पण्डितैः॥

सर्वेषां शाल्यभाण्डानां विश्वकर्म्मानुदैवतः।

द्रुमाणामथपुष्पाणां शाकैर्हरितकैः सह॥

फलानामपि सर्व्वेषान्तथा ज्ञेयो वनस्पतिः ॥
मत्स्यमांसे विनिर्द्दिष्टे प्राजापत्ये तथैव च ।
छत्रं कृष्णाजिनं शय्यां रथ-मासनमेव च ॥
उपानहौ तथा यानं यच्चान्यत्प्राणिवर्जितम् ।
तत्तु चाङ्गिरसत्वेन प्रतिगृह्णीत मानवः ॥
शूरोपयोगि यत् सर्व्वं शास्त्र-धर्म्म-ध्वजादिकम् ।
रणोपकरणं सर्व्वं विज्ञेयं सर्व्वदैवतम् ॥
गृह्णन्तु शक्रदैवत्यं यदनुक्तं द्विजोत्तमाः ।
तज्ज्ञेयं विष्णुदैवत्यं सर्व्वं वा द्विजसत्तमाः ॥
द्रव्याणामथ सर्व्वेषां देवसंश्रयणान्नरः ।
वाचयेज्जलमादाय करेणाथ प्रतिग्रहम् ॥
दातुमत्र प्रयोगान्ते * ह्यमुकस्मै सुराय वै ।
इदमोंप्रतिगृह्णामि तदन्ते स्वस्ति कीर्त्तयेत् ॥

तद्यथा । अग्नये हिरण्यं प्रतिगृह्णामीति ।

द्रव्याण्यथाव्ययादाय स्पृष्ट्वा तान् ब्राह्मणः पठेत् ।
कन्यादाने तु न पठेद्द्रव्याणान्तु पृथक् पृथक् ॥
प्रतिग्रहे द्विजा श्रेष्ठा स्तथैवान्तर्भवन्ति ते ।
प्रतिग्रहस्य यो धर्म्मं न जानाति द्विजोविधिम् ।
द्रव्यस्तैन्यसमायुक्तो नरकं प्रतिपद्यते ॥
विधिन्तु धर्म्मं विज्ञाय ब्राह्मणस्तु प्रतिग्रहे ।
दात्रा सह तरत्येव महादुर्गाण्यसौ ध्रुवम् ॥

---

* दातुर्म्मन्त्रप्रयोगान्ते इति पाठान्तरम् ।

तस्मादुक्तं विधिं कृत्वा ब्राह्मणस्तु प्रतिग्रहे ।
आत्मनः श्रेयसोयोगं कुर्याद्दातुस्तथैवच ॥
तस्मात् सर्व्वप्रयत्नेन विधिर्ज्ञेयः प्रतिग्रहे ॥

तथा । भूमेः प्रतिग्रहं कुर्य्याद्भूमिं कुर्वन् प्रदक्षिणम् ।
करे गृहीत्वा कन्यान्तु दासदास्यौ द्विजोत्तमः ।
करन्तु हृदि विन्यस्य धर्म्मज्ञो ज्ञेयः प्रतिग्रहः ॥

'प्रतिग्रहं, स्वीकारम् ।

आरुह्य च गजस्योक्तः कर्णेचाश्वस्य कीर्त्तितः ।
तथाचैकशफानान्तु सर्व्वेषाञ्च विशेषतः ॥
प्रतिगृह्णीत तान् शृङ्गे पुच्छे कृष्णाजिनन्तथा ।

(सामान्येनैकशफानां कर्णे प्रतिग्रहः उक्तः, येत्वेकशफाः शृङ्गिणः, तान्विशेषतः शृङ्गे प्रतिगृह्णीतेत्यर्थः) ।

कर्णजाः पशवः सर्व्वे ग्राह्या पुच्छे विचक्षणैः ॥
गृह्णीयान्महिषं शृङ्गे खरं वै पृष्ठदेशतः ।
प्रतिग्रहमथोष्ट्रस्य यानानां चाधिरोहणात् ॥
बीजानां मुष्टिमादाय रत्नान्यादाय सर्व्वतः ।
वस्त्रं दशान्तादादद्या*त्परिधायाथवा पुनः ॥
आरुह्योपानहौ मञ्चमारुह्यैव च पादुके ।
धर्म्मध्वजौ च संस्पृश्य प्रविश्य च तथा गृहम् ॥
अवतीर्य्य च सर्व्वाणि जलस्थानानि वै द्विजाः ।
ईषायान्तु रथो ग्राह्यः छत्रं दण्डं तथैव च ॥
द्रुमांश्च प्रतिगृह्णीयान्मूलन्यस्तकरो द्विजः ।

* वस्त्रं दशान्तमादद्यादिति पाठान्तरम् ।

आयुधानि समादाय तथामुच्य विभूषणम् ॥

'ईषायां' दण्डाग्रे । 'आमुच्य' बध्वेत्यर्थः ।

परिशिष्टे । परिगृह्णीत गां पुच्छे कर्णे वा हस्तिनं करे ।

मूर्द्धि दासीमजाश्चैव पृष्ठेऽश्वतरगर्द्दभौ ॥

अश्वं कर्णे शटे वापि अन्तमुद्दिश्य धारयेत् ।

शय्या-सन-गृह-क्षेत्रं संस्पृश्यादाय काञ्चनम् ॥

उष्ट्रञ्च ककुदि स्पृष्ट्वा मृगांश्च महिषादिकान् ।

गोधामश्वविधानेन पुच्छे संस्पृश्य पक्षिणः ॥

दंष्ट्रिणो दंशितश्चैव तथा क्षुद्रमृगांश्च ये ।

अजादीनांतु सत्वानामेष एव विधिः स्मृतः ॥

छत्रं दण्डे तरून्मूले फलं संगृह्य गौरवात् ।

प्रगृह्योपानहौमन्त्रं वाचयेत् प्रतिमुच्य वै ॥

वासस्त्वथ समादाय कन्याशीर्षेऽथवा करे ।

ऋतौ भार्यां परपूर्व्वां प्रतिह्णीत चाक्षताम् ॥

पुत्रमुत्सङ्गमारोप्य प्रतिगृह्णीत दत्तकम् ।

रथं रथमुखे स्पृष्ट्वा प्रतिगृह्णीत कूवरे ॥

'कूवरः' युगाधारकाष्ठम् ।

युग्य-काञ्चन-वस्त्राणां नाङ्गयुक्ते प्रतिग्रहः ॥

अथोभयधर्माः ।

गरुड़पुराणे । दैवम्वा कर्म्म पित्र्यम्वा नाशुचिः कर्त्तुमर्हसि ।

स्नानमेव द्विजातीनां परं शुद्धिकरं स्मृतम् ॥

अतः स्नातोऽहंता मेति दानेचैव प्रतिग्रहे ।

कृतमस्नायिना कर्म्म राक्षसत्वाय कल्पते ॥

प्रजापतिः कर्म्मगुप्तेः पवित्रमसृजत्पुरा ।
रक्षोघ्नमेतत् परमं मुनिभिः कल्पितं सदा ॥
तस्मात्तत्करयो र्धार्य्यं ददता प्रतिगृह्णता ।
स्नान-होम-जपादीनि कुर्व्वता च विशेषतः ॥
संत्यज्य वैष्णवं मार्गं ब्रह्ममार्गविनिर्गतम् ।
सकृत् प्रदक्षिणीकृत्य पवित्रमभिधीयते ॥

वायुपुराणे । दानं प्रतिग्रहो होमो भोजनं बलिरेव च ।
साङ्गुष्ठेन सदा कार्य्यमसुरेभ्योऽन्यथा भवेत् ॥
'साङ्गुष्ठेन, अङ्गुलीसङ्गताङ्गुष्ठेन' ।
एतान्येव च कार्य्याणि दानादीनि विशेषतः ।
अन्तर्जानु विधेयानि तद्वदाचमनं नृप ॥

बौधायनः । भोजनं हवनं दानमुपहारः प्रतिग्रहः ।
बहिर्जानु न कार्य्याणि तद्वदाचमनं स्मृतम् ॥

ब्रह्माण्डपुराणे । नाधिकारी मुक्तकच्छो मुक्तचूड़स्तथैव च ।
दाने प्रतिग्रहे यज्ञे ब्रह्मयज्ञादिकर्म्मसु ॥
देवाः समेत्य वस्त्रं हि तच्च पुंसामकल्पयन् ।
ततश्च वाससा हीनमसम्पूर्णं प्रचक्षते ॥
सोत्तरीयस्ततः कुर्यात् सर्व्वकर्म्माणि भाविनः ।
अधौतं काकधौतञ्च परिदध्यान्न वाससी ।
ददानः प्रतिगृह्णंश्च दध्यादहतमेवच ॥

वाराहपुराणे । सुस्नातः सम्यगाचान्तः कृतसंध्यादिकक्रियः ।
काम-क्रोध-विहीनश्च पाषण्डस्पर्शवर्जितः ।
जितेन्द्रियः सत्यवादी पात्रं दाता च शस्यते ॥

तथा। प्रमीते गोत्रपुरुषे सूतके वा समागमे।
दशरात्रमनर्हः स्यात् कर्त्तुं दान-प्रतिग्रहौ॥
पिण्डोदकादि मृतके दातुं प्रेताय युज्यते।
आच्छिन्नायां तथा नाद्यां दानार्हौ मृतसूतके॥

विष्णुधर्मोत्तरे। शुचिर्वाप्यशुचिर्वापि दद्यादभयदक्षिणाम्।
शुचिनाऽशुचिना वापि ग्राह्योभयमुपस्थितम्॥

छन्दोगपरिशिष्टम्

तत्र कात्यायनः। कुशोपरि निविष्टेन तथा यज्ञोपवीतिना।
देयं प्रतिग्रहीतव्यमन्यथा विफलं हि तत्॥

आह जातूकर्ण्यः। ओङ्कारेण दद्यात् प्रतिगृह्णीयाच्च॥

स्कन्दपुराणे। प्रणवोजगतां बीजं वेदानामादिरेव च।
एष एव परं ब्रह्म पवित्रमयमुत्तमम्।
तस्मात् प्रणवमुच्चार्य्य कार्य्यौ दान-प्रतिग्रहौ॥

यमः। योर्च्चितं प्रतिगृह्णाति योऽर्चयित्वा प्रयच्छति।
तावुभौ गच्छतः स्वर्गं विपरीते विपर्य्ययः॥

लिङ्गपुराणे। दद्याद्दानं यथा शक्त्या सदाभ्यर्च्चनपूर्व्वकम्।
ब्राह्मणश्चापि गृह्णीयाद्भक्त्या दत्तं प्रतिग्रहम्॥

शातातपः। प्रश्नपूर्व्वन्तु यो दद्यात् ब्राह्मणाय प्रतिग्रहम्।
स पूर्व्वं नरकं याति ब्राह्मणस्तदनन्तरम्॥

'प्रश्नपूर्व्वमिति'। एतमध्यायं एतमनुवाकम्वा यदि त्वमस्खलितं पठसि तदा तएतावद्ददामीत्युक्त्वा तथा कृते यद्दीयते तत् 'प्रश्नपूर्व्वकम्'।

व्यासः। अवमानेन यो दद्याद्गृह्णीयाद्यः प्रतिग्रहम्।
तावुभौ नरके मग्नौ वसेतां शरदां शतम्॥

शातातपः। कार्य्यलोभेन योदद्याद्गृह्णीयाद्यः प्रतिग्रहम्।

दाताग्रे नरकं याति ब्राह्मणस्तदनन्तरम्॥

विष्णुधर्मोत्तरे। प्रतिग्रहोयोविधिना प्रदत्तः

प्रतिग्रहो योविधिना गृहीतः।

द्वयोः प्रयोगस्त्वरमन्तु कार्य्यः

श्रेयस्तथाप्नोति न संशयोऽत्र॥

अथ मिश्रधर्माः।

नन्दिपुराणे। दाने विधिमविज्ञाय नहि तद्दातुमर्हति।

प्रतिग्रहानभिज्ञस्य गृह्णन्निरयमश्नुते॥

सावज्ञं प्रतिगृह्णानो ग्रहीतापि पतत्यधः॥

किन्त्वं वेत्सीति वक्तव्यो न दाता ब्राह्मणः क्वचित्।

सोपि पृष्टः स्वयं तेन दानार्थं तं न कीर्त्तयेत्॥

"यदि त्वमेतत् पठसि तदा तुभ्यमेतद्ददामीति साक्षात् परीक्षणमत्र निषिध्यते, पात्रत्वबोधार्थमुपायान्तरेण परीक्षणत्वमनुमतमेव"।

तदुक्तं यमेन। शीलं संवसनाज्ज्ञेयं शौचं संव्यवहारतः।

प्रज्ञा संकथनात् ज्ञेया त्रिभिः पात्रं परीक्ष्यते॥

'संकथनं, शुद्धभावेन विद्याकथा।

वाराहपुराणे। अपि सर्षपमात्रं हि नदेयं विचिकित्सता।

मनसा ह्यननुज्ञातः प्रतिगृह्णीत नैव हि॥

ददानः प्रतिगृह्णंश्च यतो लोभभयादिना।

नाप्नोति श्रेयसा योगं निरयं चैव गच्छति॥

नारदीयपुराणे। देश-काल-विधानाद्यैर्हीनं दानं भयावहम्।

दातुः प्रतिग्रहीतुश्च गृहीतमसतः सदा ॥

षट्त्रिंशन्मतात् । नामगोत्रे समुच्चार्य्य प्राङ्मुखो देयकीर्त्तनात् ।

उदङ्मुखाय विप्राय दत्त्वान्ते स्वस्ति वाचयेत् ॥

(देयकीर्त्तनादिति, देयकीर्त्तनोत्तरकालं दत्त्वेत्यर्थः) ।

प्राक्प्रत्यगास्या वोद्वाहे दातृग्राहकयोः स्थितिः ।

दद्यात् पूर्व्वमुखो द्रव्यमेष एव विधिः सदा ॥

(यत्तु कीर्त्तयन्ति, "प्राङ्मुखस्तु गृह्णीयाद्विवाहे तु विपर्य्यय"

इति, तस्य समूलत्वे सिद्धे अनुष्ठानविकल्पः, तत्राप्यु-

दङ्मुखसंप्रदानवैशिष्ट्यस्मृतेस्तदेवानुष्ठेयम्)

तदुक्तं स्मृत्यन्तरे ।

दद्यात् पूर्व्वमुखो दानं गृह्णीयादुत्तरामुखः ।

आयुर्व्विवर्द्धते दातुर्ग्रहीतुः क्षीयते तु तत् ॥

इति श्रीमहाराजाधिराज-श्रीमहादेवस्य समस्तकरणाधीश्वर-सकलविद्याविशारद-श्रीहेमाद्रिविरचिते चतुर्व्वर्गचिन्तामणौ दानखण्डे दानाङ्गप्रकरणम् ।

अथ परिभाषाः ।

सिन्धौ दुर्धरकालकूटकुटिले * पीयूषशङ्केव का

कान्तानांमधुराधरासवरसस्पर्द्धा सुनिर्द्धारिता ।

इन्दुं निन्दितमाह राहुरसनायोगो वियोगोत्तर

स्तनिःसीमसुधा-निधानमधुना हेमाद्रिसूरेर्गिरः ॥

अनेन सामान्यतया प्रतीयते महीतलम् ।

---

* सिन्धौ बन्धुरकालकूटकुटिले इति क्वचित्पाठः ।

अनेन सामान्यतया परिभाषेह कथ्यते ॥

तत्राह याज्ञवल्क्यः। आर्षं छन्दश्च दैवत्यं विनियोगस्तथैव च।

वेदितव्यं प्रयत्नेन ब्राह्मणेन विशेषतः ॥

अविदित्वा तु यः कुर्याद्याजनाध्ययनं जपम्।

होममन्तर्जलादीनि तस्य चाल्पफलं भवेत् ॥

तथा। यश्च जानाति तत्त्वेन आर्षं छन्दश्च दैवतम्।

विनियोगं ब्राह्मणञ्च मन्त्रार्थं ज्ञानकर्म्म च।

एकैकस्य ऋषेः सोपि वन्द्यो ह्यतिथिवद्भवेत्।

देवतायाश्च सायुज्यं गच्छत्यत्र नसंशयः ॥

पूर्व्वोक्तेन प्रकारेण ऋष्यादीन् वेत्ति यो द्विजः।

अधिकारी भवेत्तस्य रहस्यादिषु कर्म्मसु ॥

तथा। येन यदृषिणा दृष्टं सिद्धिः प्राप्ता च येन वै।

मन्त्रेण तस्य तत् प्रोक्तमृषेर्भावस्तदार्षकम् ॥

छन्दसा छन्द उद्दिष्ट* वाससी इव चाच्छते।

आत्मा संच्छादितो देवै र्म्मृत्योर्भीतै स्तु वै पुरा ॥

आदित्यैर्व्वसुभीरुद्रैस्तेन छन्दांसि तानि वै।

यस्य यस्य तु मन्त्रस्य उद्दिष्टा देवता तु या।

तदाकारं भवेत्तस्य दैवत्वं देवतोच्यते ॥

पुराकल्पे समुत्पन्ना मन्त्राःकर्म्मार्थएव च।

अनेन चेदं कर्त्तव्यं विनियोगः स उच्यते ॥

नैरुक्तं यच्च मन्त्रस्य विनियोगप्रयोजनम्।

प्रतिष्ठानं स्तुतिश्चैव ब्राह्मणं तदिहोच्यते ॥

* छदनात् छन्दइति पाठान्तरम्।

एवं पञ्चविधं योगं जयार्थं गृह्यानुस्मरेत् ।
होमे चान्तर्जले योगे स्वाध्याये याजने तथा ॥

छन्दोगपरिशिष्टम् ।

तत्र कात्यायनः । अक्रिया त्रिविधा प्रोक्ता विद्वद्भिः कामकारिणाम् ।
अक्रिया च परोक्ता च तृतीया वायथाक्रिया ॥
स्वशाखाशेषमुत्सृज्य परशाखाश्रयश्च यः ।
कर्त्तुमिच्छति दुर्म्मेधा मोघन्तत्तस्य यत् फलम् ॥
यन्नाम्नातं स्वशाखायां पारक्यमविरोधि* यत् ।
विद्वद्भिस्तदनुष्ठेयमग्निहोत्रादिकर्म्मवत् ॥

'अग्निहोत्रं, यजुर्वेदशाखासु विहितं, यथा छन्दोगादिभिरनुष्ठीयते ।

गृह्यपरिशिष्टकारः ।

बह्वल्पं वा स्वगृह्योक्तं यस्य कर्म्म प्रकीर्त्तितम् ।
तस्य तावति शास्त्रार्थे कृते सर्व्वः कृतो भवेत् ॥
प्रवृत्तमन्यथा कुर्य्याद्यदि मोहात् कथञ्चन ।
यतस्तदन्यथाभूतं तत एव समापयेत् ॥

'प्रवृत्तम्, आरब्धम् । 'अन्यथाभूतं, क्रमाद्यन्यत्वेन यद्वैपरीत्यमापन्नम् ।

समाप्ते यद्विजानीयां† न्मयैतदयथाकृतम् ।
तावदेव पुनःकुर्य्यान्नावृत्तिः सर्व्वकर्म्मणः ॥

(एतत्तु कर्म्मसमाप्तावन्यथाकरणताविषयम्) ।

प्रधानस्याक्रिया यत्र साङ्गन्तत्क्रियते पुनः ।

* परोक्तमविरोधीति क्वचित्पाठः ।

† यदि जानीयादिति क्वचित्पाठः ।

तदङ्गस्याक्रियायान्तु नावृत्तिर्नच तत्क्रिया॥

"यत्र प्रधानकर्म्माकरणं तत्साङ्गमेव पुनःकर्त्तव्यं, तदङ्गाकरणे-पुनर्न साङ्गप्रधानावृत्तिर्नापि तावन्मात्रस्याङ्गस्य करणं किन्तु प्रायश्चित्तमेव कार्य्यम्।

गृह्यपरिशिष्टे। दर्भाः कृष्णाजिनं मन्त्रा ब्राह्मणा हविरग्नयः।
अयातयामान्येतानि नियोज्यानि पुनः पुनः॥

मरीचिः। मासि नभस्यमावास्या तस्यां दर्भचयो मतः।
अयातयामास्ते दर्भा विनियोज्याः पुनः पुनः॥

छन्दोगपरिशिष्टम्।

कात्यायनः। हरिता यज्ञिया दर्भा पीतकाः पञ्चयज्ञियाः।
समूलाः पितृदैवत्याः कल्माषा वैश्वदेविकाः।
ह्रस्वाः प्रवरणीयाःस्युः कुशा दीर्घाश्च बर्हिषः॥
पञ्चयज्ञियाः पञ्चयज्ञार्हाः।
"प्रवरणम, अनुष्ठानम्, तदर्हाः प्रवरणीयाः"।

लघुहारीतः। चितौ दर्भाः पथि दर्भा ये दर्भा यज्ञभूमिषु।
स्तरणासनपिण्डेषु षट्कुशान् परिवर्जयेत्॥
पिण्डार्थं ये कृता दर्भा यैः कृतं पितृतर्पणम्।
मूत्रोच्छिष्टधृता ये च तेषां त्यागो विधीयते॥
नीवीमध्येषु ये दर्भा ब्रह्मसूत्रे च ये कृताः।
पवित्रांस्तान्विजानीयाद्यथा काय*स्तथा कुशाः॥
अनन्तगर्भिणं साग्रं कौशं द्विदलमेवच।
प्रादेशमात्रं विज्ञेयं पवित्रं यत्र कुत्रचित्॥

---

* यथा कामा इति पाठान्तरम्।

तदेव दर्भपिञ्जल्या लक्षणं समुदाहृतम्।
आज्यस्योत्पवनार्थं यत् तदप्येतावदेव तु॥

आपस्तम्वः। देवागारे तथा श्राद्धे गवां गोष्ठे तथाध्वरे।
सन्ध्ययोश्च द्वयोः साधुसङ्गमे गुरुसन्निधौ॥
अग्न्यागारे विवाहेषु स्वाध्याये भोजने तथा।
उद्धरेद्दक्षिणं पाणिं ब्राह्मणानां क्रियापथे॥

(उद्धरेद्दक्षिणंपाणिमिति सव्यांसे वस्त्रं निधाय दक्षिणं बाहुमुत्तरीयाद्वहिः कुर्य्यादित्यर्थः।)

याज्ञवल्क्यः। रौद्रपित्र्यासुरान्मन्त्रांस्तथा दैवाभिचारिकान्।
व्याहृत्यालभ्यचात्मानमपः स्पृष्टान्यदाचरेत्॥

छन्दोगपरिशिष्टम्।

कात्यायनः। पित्र्यमन्त्रप्रवरणे आत्मालम्भे अवेक्षणे।
अधोवायुसमुत्सर्गे प्रहासेऽनृतभाषणे॥
मार्ज्जार-मूषिक-स्पर्शे आक्रुष्टे क्रोधसम्भवे।
निमित्तेष्वेषु सर्व्वत्र कर्म्म कुर्व्वन्नपः स्पृशेत्॥

"आत्मालम्भे, हृदयस्पर्शे, यज्ञादौ विहिते, अवेक्षणमपि यज्ञादिविहितमेव ग्राह्यम्"।

याज्ञवल्क्यः। यदि वाग्यमलोपः स्याज्जपादिषु कथञ्चन।
व्याहरेद्वैष्णवं मन्त्रं स्मरेद्वा विष्णुमव्ययम्॥
अज्ञानाद्यदि वा मोहात् प्रच्यवेताध्वरेषु यत्।
स्मरणादेव तद्विष्णोः सम्पूर्णं स्या दिति श्रुतिः।

तथा शतपथश्रुतिः।

अथ यद्वाचंयमो व्याहरति तस्मादुहैष विसृजो यज्ञ[illegible]राज-

वर्त्तते, तत्र वैष्णवीमृचमथ्वा यजुर्व्वा जपेदित्यादि।

छन्दोगपरिशिष्टम्।

कात्यायनः। यत्रोपदिश्यते कर्म्मकर्त्तुरङ्गं न सूच्यते।

दक्षिणस्तत्र विज्ञेयः कर्म्मणां पारगः करः॥

यत्र दिङ्नियमो नास्ति जपहोमादिकर्म्मसु।

तिस्रस्तत्र दिशः प्रोक्ता ऐन्द्री सौम्यापराजिता॥

'ऐन्द्री, प्राची। सौम्या, उत्तरा। 'अपराजिता, ईशानदिक्।

आसीन ऊर्द्ध्वः प्रह्वो वा नियमो यत्र नेदृशः।

तदासीनेन कर्त्तव्यं न प्रह्वेन न तिष्ठता॥

'प्रह्वः, प्रणतजानुकः। प्रह्वेण, नम्रेण। तिष्ठता, ऊर्द्ध्वेण।

वशिष्ठः। जपहोमोपवासेषु धौतवस्त्रधरो भवेत्।

अलङ्कृतः शुचिर्म्मौनी श्रद्धावान् विजितेन्द्रियः॥

कात्यायनः। सदोपवीतिना भाव्यं सदा बद्धशिखेन तु।

विशिखोऽनुपवीतश्च यत् करोति न तत् कृतम्॥

निगमपरिशिष्टे। वामस्कन्धे यज्ञोपवीतम्, दैवे प्राचीनावीत मितरथा पितृयज्ञे नाभ्यां हिकण्ठासक्तमुत्सर्गे निवीतं पृष्ठ-देशावलम्बि ग्राम्यधर्म्मेषु।

'ग्राम्यधर्म्मः, स्त्रीसंयोगः'।

बौधायनः। कर्म्मयुक्तो नाभेरधःस्पर्शं वर्जयेत्।

आह मनुः। चण्डालश्च वराहश्च कुक्कुटः श्वा तथैव च।

रजस्वला च षण्डश्च नेक्षेरन्नश्नतो द्विजान्॥

होमे प्रदाने भोज्ये च यदेभिरभिवीक्ष्यते।

दैवे हविषि पित्रे वा तद्गच्छत्ययथातथम्॥

स्कन्दपुराणे । पाषण्डिनश्च पतिता ये च वै नास्तिका जनाः ।
पुण्यकर्म्मणि तेषां वै सन्निधिर्नेष्यते क्वचित् ॥

अथ विज्ञानललितात् ॥

पृथिव्यप्तेजसां वायोर्म्मण्डलानि क्रमेण तु ।
पीतं वक्ति चतुष्कोणं पार्थिवं शक्रदैवतम् ॥
वृत्तार्धमाप्यं पद्माकं शुक्लं वरुणदैवतम् ।
अस्रं स्वस्तिकसंयुक्तं तैजसं वह्निदैवतम् ॥
वृत्तं विन्दुवृतं वायुदैवतम् कृष्णमानिलम् ॥

गरुड़पुराणे । कस्तूरिकाया द्वौ भागौ चत्वारश्चन्दनस्य तु ।
कुङ्कुमस्य त्रयश्चैका शशिनः स्याच्चतुःसमम् ॥
कर्पूरश्चन्दनं दर्पकुङ्कुमं च समांशकम् ।
सर्व्वगन्धमिति प्रोक्तं समस्तसुरवल्लभम् ॥

तथा । कर्पूरमगुरुश्चैव कस्तूरीचन्दनं तथा ।
कक्कोलञ्च भवेदेभिः पञ्चभिर्यक्षकर्द्दमः ॥

शिवधर्म्मे । पञ्चामृतं दधि क्षीरं सिता मधु घृतं नृप ॥

स्कन्दपुराणे । गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिः कुशोदकम् ।
पञ्चगव्यमिति प्रोक्तं सर्व्वपातकनाशनम् ॥

ब्रह्माण्डपुराणे । अश्वत्थोदुम्बरप्लक्षचूतन्यग्रोधपल्लवाः ।
पञ्चभङ्गा इतिप्रोक्ताः सर्व्वकर्म्मसु शोभनाः ॥

पञ्चरात्रे । रजांसि पञ्चवर्णानि मण्डलार्थं हि कारयेत् ।
शालितण्डुलचूर्णेन शुक्लं वा यवसम्भवम् ॥
रक्तं कुसुम्भसिन्दूरगैरिकादिसमुद्भवम् ।
हरितालोद्भवं पीतं रजनीसम्भवं क्वचित् ॥

कृष्णैर्द्रव्यैर्व्वा हरितं पीतकृष्णविमिश्रितम् ॥

रजनी, हरिद्रा।

आदित्यपुराणे। अभावे सर्व्वरत्नानां हेम सर्व्वत्र योजयेत्।

रुद्रबीजं परं पूतं यतस्तस्यैव सर्व्वदा ॥

भविष्यपुराणे। मधुरोऽम्लश्च लवणं कषायस्तिक्त एव च।

कटुकश्चेति राजेन्द्र रसषट्कमुदाहृतम् ॥

स्कन्दपुराणे। दधि क्षीरमथाज्यञ्च माक्षिकं लवणं गुडः।

तथैवेक्षुरसश्चेति रसाः प्रोक्तामनीषिभिः ॥

भविष्यपुराणे। अनुक्तद्रव्यतत्सङ्ख्यादेवताप्रतिमा नृप।

सौवर्णी राजती ताम्री वृक्षजा मार्त्तिकी तथा ॥

चित्रजा पिष्टलेपोत्था निजवित्तानुरूपतः।

आमाषात्पलपर्य्यन्तं कर्त्तव्या शाठ्यवर्जितैः ॥

सुवर्णं रजतं ताम्र-मारकूटं तथैव च।

लोहं त्रपु तथासीसं धातवः परिकीर्त्तिताः ॥

तथा। आपःक्षीरं कुशाग्राणि दध्यक्षततिलास्तथा।

यवाः सिद्धार्थकाश्चैवमर्घोऽष्टाङ्गः प्रकीर्त्तितः ॥

तथा। दूर्व्वा यवाङ्कुराश्चैव वालकं चूतपल्लवाः।

हरिद्राद्वयसिद्धार्थशिखिपत्रोरगत्वचः ॥

कङ्कणौषधयश्चैताः कौतुकाख्या नव स्मृताः ॥

छन्दोगपरिशिष्टे।

* कुष्ठं मांसी हरिद्रे द्वे मुरा शैलेयचन्दनम्।

---

* मुरामांसी वचा कुष्ठं शैलेयं रजनीद्वयम्।

शठी चम्पकमुस्तञ्च सर्वौषधिगणाः ...

वचा चम्पकमुस्तञ्च सर्व्वौषध्यो दश स्मृताः॥
आवाहनासनार्घं पाद्याचमनमधुपर्कस्नानापश्च॥

वासोभूषणगन्धसुमनोयुतधूपदीपभोज्यानि प्रादक्षिण्यं नतिरिति कथयन्त्युपचारषोड़शकम्।

विष्णुधर्म्मोत्तरे। हैमराजतताम्रा वा मृण्मया लक्षणान्विताः।
यात्रोद्वाहप्रतिष्ठादौ कुम्भाः स्युरभिषेचने॥
पञ्चाशाङ्गुलवैपुल्या उत्सेधे षोड़शाङ्गुला।
द्वादशाङ्गुलकं मूलं मुखमष्टाङ्गुलं भवेत्॥

पञ्चाशाङ्गुलेति, आशा दिशः, ताश्च, दशसंख्यावाचकत्वेन ज्योतिःशास्त्रादौ प्रतिद्धाः। "पञ्च च आशाश्च पञ्चाशाः।
तावन्ति अङ्गुलानि वैपुल्यं येषां ते तथाभूताः।
मध्यप्रदेशे तिर्य्यङ्मानेन पञ्चदशाङ्गुला इत्यर्थः। अथवा वाह्यप्रदेशे वलयाकृतिना सूत्रेण नीयमाना मध्यस्थाने पञ्चाशदङ्गुला इत्यर्थः। अस्मिन् पक्षे पञ्चाशाङ्गुलेति छान्दसः प्रयोगः, इति सङ्कीर्णविधिः।

अथ दक्षिणादिनिर्णयः।

तत्र शतपथश्रुतिः। स एष यज्ञोऽहतो नादक्षत देवा दक्षिणाभिरदक्षयं स्तयदेनं दक्षिणाभिरदक्षयं स्तस्माद्दक्षिणानामेति।

भविष्यपुराणे। अदत्तदक्षिणं दानं व्रतञ्चैव नृपोत्तम।
विफलं तद्विजानीयाद्भस्मनीव हुतं हविः॥

षट्त्रिंशन्मतात्।
श्रद्धायुतः शुचिर्दान्तो दानं दद्यात् सदक्षिणम्।

अदक्षिणन्तु यद्दानं तत्सर्व्वं निष्फलं भवेत्॥

मैत्रायणीयपरिशिष्टम्।

दक्षिणालाभे सूलानां भक्ष्याणां ददाति न त्वेवं यजेत्॥

तथाच शतपथश्रुतिः।

तस्मान्नादक्षिणं हविःस्यादिति॥

भविष्योत्तरे॥ काम्यं यद्दीयते किञ्चित्तत्समग्रं सुखावहम्।

असमग्रन्तु दोषाय भवतीह परत्रच॥

तस्मान्न दक्षिणाहीनं विधानविकलं न च।

देयं दानं महाराज समग्रफलकाङ्क्षया॥

अन्यथा दीयमानं तदपकाराय केवलम्।

प्रत्यक्षतस्त्वार्थहानिर्न च तत् फलदं भवेत्॥

आह भगवान् व्यासः॥ सुवर्णं परमं दानं सुवर्णं दक्षिणा परा।

सर्व्वेषामेवदानानां सुवर्णं दक्षिणेष्यते॥

एतच्च, विशेषविहितगोवस्त्रादिदक्षिणकदानवर्ज्जं सामान्यविहितदक्षिणेषु दानेषु व्यवतिष्ठते तत्रापि पराश्रेष्ठतमेति प्राशस्त्यं दर्शयति नत्वन्यां दक्षिणां निराचष्टे आनन्त्यार्थत्वाद्दक्षिणायाः सुवर्णस्य प्रकृष्टत्वात् सर्व्वदानेषु सुवर्णं दक्षिणेतिवचनार्थः, अन्यदपि पुरुषस्याहारोपयिकं तण्डुलादिकं दक्षिणार्थेन योज्यं। यत्तु श्रूयते। "अन्येषाञ्चैव दानानां सुवर्णं दक्षिणा स्मृता। सुवर्णे दीयमाने तु रजतं दक्षिणेष्यते" इति तदेतच्छ्रौतः स्वयं परिज्ञायश्रद्धातव्यम्।

सुवर्णं रजतं ताम्रं तण्डुला धान्यमेव च।

नित्यश्राद्धं देवपूजा सर्व्वमेव सदक्षिणम्॥

स्कन्दपुराणे । देयद्रव्यतृतीयांशं दक्षिणां परिकल्पयेत् ।

अनुक्तदक्षिणे दाने दशांशं वापि शक्तितः ॥

तुलापुरुषादिदान[illegible] अधिकृत्य ।

लिङ्गपुराणे । दक्षिणा च[illegible]चार्द्धं तदर्द्धं वा प्रदापयेत् ।

ऋत्विजाञ्चैव [illegible]षां दश निष्कान् प्रदापयेत् ॥

भविष्योत्तरे । [illegible]व निष्कशतं पार्थ दानेषु विधिरुत्तमः ।

मध्यमस्तु तदर्द्धेन तदर्द्धेनाधमः स्मृतः ॥

मेषाश्व कालपुरुषे तथान्येषु महत्स्वपि * ।

एवं वृक्षे तथेङ्गे च धेनोः कृष्णाजिनस्य च ॥

अशक्तस्यापि कृतोऽयं पञ्चसौवर्णिको विधिः ॥

अतोप्यल्पेन योदद्यान्महादानं नराधमः ।

प्रतिगृह्णाति वा तस्य दुःख-शोकावहं भवेत् ॥

जयाभिषेकमुदाहृत्य लिङ्गपुराणे ।

अष्टषष्टिपलोन्मानं दद्याद्वै दक्षिणां गुरोः ।

होतॄणाञ्चैव सर्व्वेषां त्रिंशत्पलमुदाहृतम् ॥

अध्येतॄणां तदर्द्धेन द्वारपानां तदर्द्धतः ॥

एतेनान्यत्रापि, गुरोर्व्वृद्धऋत्विजां तदर्द्धं जापकानां तदर्द्धं द्वारपालानामितिदक्षिणाविभागोऽवमन्तव्यः ।

ब्रह्मवैवर्त्ते सुबाहुरुवाच ।

देवानां प्रतिमां विप्र गृहीत्वा ब्राह्मणः स्वयम् ।

आत्मोपयोगं कुरुते विक्रीत्वा वा विभज्य वा ॥

---

* महत्सुचेति क्वचित्पाठः ।

तिलधेन्वादयश्चैव कथं भव्या विजानता।
धेनुत्वाल्लक्षणं शस्तं न शस्तंचेति संशयः।

विश्वामित्र उवाच।

धर्म्मस्य मूलं प्रथमं श्रुतिं वेदविदो जगुः।
श्रुतिर्म्मूलं स्मृतीनान्तु पुराणं सेतिहासकम्॥
श्रुतिमूलं समाख्यातं तदुक्तं नैव चालयेत्।
दानकाले तु देवत्वं प्रतिमानां प्रकीर्त्तितम्॥
धेनूनामपि धेनुत्वं श्रुत्युक्तं दानयोगतः।
दातुर्व्वै दानकाले तु धेनवः परिकीर्त्तिताः।
विप्रस्य व्ययकाले तु द्रव्यं तदिति निश्चयः॥
दानसम्बन्धिविप्रेण द्रव्यमागच्छता गृहम्।
तत्सर्वं विदुषा तेन विक्रेयं स्वेच्छया विभो॥
कुटुम्बभरणं कार्य्यं धर्म्मकार्य्यं च सर्व्वशः।
अन्यथा नरकं यातीत्येवमाह पितामहः॥
कथं तिलानां धेनुत्वं देवत्वं प्रतिमासु च।
उभयोः शास्त्रतो विद्याद्धेनुत्वं देवतां तथा॥
शास्त्रं प्रमाणं परमं प्रमाणानामिति स्थितिः।
आगमादेव लोकस्य प्रतीतिर्नान्यतः कुतः॥
पुराणं मानवो धर्म्मः साङ्गो वेदश्चिकित्सितम्।
आज्ञासिद्धानि चत्वारि न हन्तव्यानि हेतुभिः॥

अथ द्रव्यदानम्।

ब्रह्मपुराणे। धर्म्मशास्त्रेषु मानार्थं याः संज्ञा मुनिभिः स्मृताः।
ताः सर्व्वा व्यवहारार्थं बोद्धव्याः सम्प्रदायतः॥

मनुः । लोकसंव्यवहारार्थं याः संज्ञाः प्रथिता भुवि ।
ताम्र-रूप्य-सुवर्णानां ताः प्रवक्ष्याम्यशेषतः ॥
जालान्तरगते भानौ यत् सूक्ष्मं दृश्यते रजः ।
परमं तत्प्रमाणानां * त्रसरेणुः प्रचक्ष्यते ॥
त्रसरेण्वष्टकं† ज्ञेया लिक्षैका ‡ परमाणुतः ।
ता राजसर्षपस्तिस्रस्ते त्रयो गौरसर्षपः ॥
सर्षपाः षट् यवोमध्य स्त्रियवन्त्वेककृष्णलः ।
पञ्चकृष्णलको माषस्ते सुवर्णस्तु षोड़श ॥
पलं सुवर्णाश्चत्वारः पलानि धरणं दश ।
द्वे कृष्णले समधृते विज्ञेयो रौप्यमाषकः ॥
ते षोड़श स्याद्धरणं पुराणश्चैव राजतः ।
कार्षापणस्तु विज्ञेयस्ताम्रिकः कार्षिकः पणः ॥
धरणानि दश ज्ञेयः शतमानस्तु राजतः ।
चतुःसौवर्णिको निष्को विज्ञेयस्तु प्रमाणतः ॥

याज्ञवल्क्यः । जाल-सूर्य्य-मरीचिस्थं त्रसरेणुरजः स्मृतम् ।
तेऽष्टौ लिक्षातु तास्तिस्रो राजसर्षप उच्यते ॥
गौरस्तु ते त्रयः षट् ते यवो मध्यस्तु ते त्रयः ।
कृष्णलः पञ्च ते माषस्ते सुवर्णस्तु षोड़श ॥
पलं सुवर्णाश्चत्वारः पञ्च वापि प्रकीर्त्तितम् ।

---

* प्रथमं तत्प्रमाणानामिति क्वचित्पाठः ।

† त्रसरेणवोऽष्टाविति वा पाठः ।

‡ परिमानत इति क्वचित्पाठः ।

द्वे कृष्णले रूप्यमाषो धरणं षोड़शैव ते ॥
शतमानन्तु दशभिर्द्धरणैः पलमेव च।
निष्कः सुवर्णाश्चत्वारः कार्षिकस्ताम्रिकःपणः ॥

आह विष्णुः।

जालस्थानमरीचिगतं रजः त्रसरेणुसंज्ञं, तदष्टकं लिक्षा, तत्त्रयो राजसर्षपः, तत्त्रयं गौरसर्षपः, ते षट् यवः, तत्त्रयं कृष्णलं, तत्पञ्चकं माषः, तद्द्वादशकमक्षार्द्धं, सचतुर्म्माषकं सुवर्णः, तच्चतुःसौवर्णिकोनिष्कः, द्वे कृष्णले रूप्यमाषकः, ते षोड़श धरणम्। ताम्रिकः) कार्षापणः।

कात्यायनः। माषो विंशतिभागस्तु ज्ञेयः कार्षापणस्य तु।
काकिणी तु चतुर्भागो माषस्यच पणस्य च ॥
पञ्चनद्याः प्रदेशे तु संज्ञेयं व्यावहारिकी।
कार्षापणप्रमाणन्तु तन्निबद्धमिहैव या ॥
कार्षापणस्त्वैकाज्ञेया ताश्चतस्रस्तु धानकः।
ते द्वादश सुवर्णस्तु दीनारस्तु चिकः स्मृतः ॥

नारदः। कार्षापणो दक्षिणस्यां दिशि रौप्यः प्रवर्त्तते।
पणैर्निबद्धः पूर्व्वस्यां षोड़शैव पणस्य तु ॥

अगस्तिप्रोक्तेपि।

यवः स्यात् सर्षपैः षड्भिर्गुञ्जा च स्यात् त्रिभिर्यवैः।
गुञ्जाभिः पञ्चभिश्चैको माषकः परिकीर्त्तितः ॥
भवेत् षोड़शभिर्माषैः सुवर्णस्तैः पुनः स्मृतम्।
चतुर्भिः पलमेकस्य दशसो धरणं विदुः ॥
अष्टभिर्भवति व्यक्तैस्तण्डुलो गौरसर्षपैः।

स वैष्णवो यवः प्रोक्तो गोधूमं चापरे जगुः॥

विष्णुगुप्तः। पञ्च गुञ्जा भवेन्माषः शाणस्तैश्च चतुर्गुणैः।

कणजो धरणं प्राहुर्मणिमानविशारदाः॥

मञ्जाटिका कणजविशेषस्तौल्ये गुञ्जाद्वयं विदुः।

मञ्जाटिकाविंशतिस्तु धरणं तद्विदांमतम्॥

स्थूलमध्यातिसूक्ष्माणां सुसूक्ष्माणामपि स्मृतम्।

माषकैः पद्मरागः स्यादिन्द्रनीलादिषु स्मृतम्॥

कुहुस्तत्र प्रयोक्तव्यो न यस्मिन्मानमीरितम्।

दीनारो रौपकैरष्टाविंशत्या परिकीर्त्तितः॥

सुवर्णस्य सप्ततिमो भागो रौपक इष्यते॥

प्रकारान्तरेणाप्याह। सुक्षेत्रे यथावन्मध्यपाककाले निष्पन्ना धान्यमाषा दश सुवर्णमाषः, पञ्च वा गुञ्जाः सुवर्णमाषकः ते षोड़श सुवर्णः, एवं प्रमाणसिद्धस्य द्वितीया संज्ञा कर्ष इति। चतुष्कर्षं पलं, पलानां शतेन तुला, विंशतितौलिको भारः, अस्यैव भारस्य उद्तौलिक इति द्वितीया संज्ञा।

ब्रह्मप्रोक्ते। पलानां विंशतिर्वीशः पञ्चवीशास्तुला मता।

उद्तौलिकः स एव स्यात् भारो विंशतितौलिकः॥

विष्णुगुप्तः। रूप्यस्य सुवर्णाच्छिन्नमानमभिधीयते अष्टाशीति गौरसर्षपा रूप्यमाषकः ते षोड़श धरणं निष्पावा विंशतिर्वा रूप्यपलञ्च दशधरणकं तत्पलानां शतन्तुला तत्तुलाविंशति-र्भार इति विंशत्या व्रीहितण्डुलैस्तुलायां विधृतैर्व्वज्राख्यरत्नस्य धरणं भवति। अष्टभिर्गौरसर्षपैस्तण्डुलं कल्पयेदितिकेचित्।

तथा निघण्टौ। मानन्तुलाङ्गुलिप्रस्थैर्गुञ्जाः पञ्चाद्यमाषकः।

ते षोड़शाक्षः कर्षोऽस्त्री पलं कर्षचतुष्टयम् ॥
सुवर्णविस्तौ हेम्नोऽक्षे कुरुविस्तस्तु तत्पले।
तुला स्त्रियां पलशतं भारः स्याद्विंशतिस्तुलाः ॥
आचितं दश भाराः स्युः शाकटो भार आचितः।
कार्षापणः कार्षिकः स्यात् कार्षिकस्ताम्रिकः पणः ॥

आदित्यपुराणे। एकं दश शतञ्चैव सहस्रं चेति सत्तम।
यथोत्तरं दशगुणं सहस्राणि दशायुतम् ॥
शताहतं सहस्रन्तु प्रोच्यते नियुतं* बुधैः ॥
तथा शतसहस्राणि दश प्रयुतमुच्यते।
शतं शतसहस्राणि कोटिरित्यभिधीयते ॥
अर्बुदं दशकोटास्तु वृन्दं कोटिशतं विदुः ॥
सहस्रं कोटयश्चापि खर्व्वमाहुश्च तद्विदः।
दशकोटिसहस्राणि निखर्व्वमिति संज्ञितम् ॥
शतङ्कोटिसहस्राणां शङ्कुरित्यभिधीयते।
सहस्रं कोटयश्चापि पद्ममाचन्तु तद्विदुः ॥
सहस्रन्तु सहस्राणां कोटीनां दशधा पुनः।
गणितन्तु समुद्रं वै प्राहुः संख्याविदोजनाः ॥

अथ धान्यमानम्।

श्रीमार्कण्डेयपुराणे। यज्ञिरे तानि बीजानि ग्राम्यारण्याभिधानि च।
ओषध्यः फलपाकान्ताः शतं सप्तदश स्मृताः ॥
व्रीहयश्च यवाश्चैव गोधूमाः कङ्गुकास्तिलाः।
प्रियङ्गवः कोविदाराः कोरदूषाः सचीनकाः ॥

---

* नियुतमित्यत्र लक्षं प्रयुतमित्यत्रच नियुतमितिकेचिदाङ्करिति।

माषा मुद्गा मसूराश्च निष्पावाः सकुलोत्थकाः।
आटक्यश्चणकाश्चैव श्रणः सप्तदश स्मृताः॥
इत्येता ओषधीनान्तु ग्राम्याणां जातयः स्मृताः।
ओषध्यो यज्ञिया ज्ञेया ग्राम्यारण्याश्चतुर्दश॥
व्रीहयश्च यवाश्चैव गोधूमाः कङ्गुसर्षपाः।
माषा मुद्गाः सप्तमाश्च अष्टमाश्च कुलोत्थकाः॥
श्यामाकाश्चैव नीवारा जर्तिलाः स गवेधुकाः।
कोविदारसमायुक्तास्तथा वेणुयवाश्च ये।
ग्राम्यारण्याः स्मृता ह्येता ओषध्यश्च चतुर्दश॥

स्कन्दपुराणे। यवगोधूमधान्यानि तिलाः कङ्गुकुलोत्थकाः।
माषा मुद्गा मसूराश्च निष्पावाः श्यामसर्षपाः॥
गवेधुकाश्च नीवारा आढ़क्योथ सतीनकाः।
चणकाश्चीनकाश्चैव धान्यान्यष्टादशैव तु॥

'धान्यानि, व्रीहयः। 'गवेधुकाः, कसकाः। 'नीवाराः, आरण्यव्रीहयः। 'सतीनका, वर्त्तुलकलायाः। चीनकाः, षष्टिकविशेषाः।

षट्त्रिंशन्मतात्। यवा गोधूमधान्यानि तिलाःकङ्गुस्तथैव च।
श्यामाकञ्चीनकञ्चैव सप्तधान्यमुदाहृतम्॥

भविष्य पुराणे। पलद्वयंतु प्रसृतं द्विगुणं कुड़वं मतम्।
चतुर्भिःकुड़वैः प्रस्थः प्रस्थाश्चत्वार आढ़कः॥
आढ़कैस्तैश्चतुर्भिश्च द्रोणस्तु कथितोवुधैः।
कुम्भो द्रोणद्वयं सूर्पंखारी द्रोणास्तु षोड़श॥

विष्णुधर्म्मोत्तरे। पलञ्च कुड़वः प्रस्थ आढ़को द्रोण एव च।

धान्यमानेषु बोद्धव्याः क्रमशोऽमी चतुर्गुणाः॥
द्रोणैःषोड़शभिः खारी विंशत्या कुम्भ उच्यते।
कुम्भैस्तु दशभिर्बाधो धान्यसंख्याः प्रकीर्तिताः॥

वाराहपुराणे। पलद्वयन्तु प्रसृतम् मुष्टिरेकं पलं स्मृतम्।
अष्टमुष्टिर्भवेत्कुञ्चिः कुञ्चयोऽष्टौ तु पुष्कलम्॥
पुष्कलानि च चत्वारि आढ़कः परिकीर्तितः।
चतुराढ़को भवेत् द्रोण इत्येतन्मानलक्षणम्॥
चतुर्भिः सेतिकाभिस्तु प्रस्थ एकः प्रकीर्तितः।

(मुष्टिःयजमानस्येति केचित्। मुष्टिरेकं पलं स्मृतमिति प्रोक्तं सेतिकेति कुड़वः।

पाद्ये। चतुर्भिः कुड़वैः प्रस्थः प्रस्थैश्चतुर्भिराढ़कः।
चतुराढ़को भवेद्द्रोण इत्येतन्मानलक्षणम्।

अथ गोपथब्राह्मणे। पञ्चकृष्णलको माषस्तैश्चतुःषष्टिभिः पलम्॥
पलैर्द्वात्रिंशद्भिःप्रस्थो मागधेषु प्रकीर्तितः।
आढ़कस्तैःश्चतुर्भिश्च द्रोणःस्याच्चतुराढ़कः॥

द्रवद्रव्यविषये स्कन्दपुराणे।
पलद्वयेन प्रसृतम् द्विगुणं कुड़वं मतम्।
चतुर्भिः कुड़वैः प्रस्थ आढ़कस्तैश्चतुर्गुणैः॥
चतुर्गुणो भवेद्द्रोण इत्येतत्द्रवमानकम्।

अथ भूमानम्

आदित्यपुराणे। जालान्तरगते भानौ यत्सूक्ष्मं दृश्यते रजः।
प्रथमं तत्प्रमाणानां त्रसरेणुं प्रचक्षते॥
त्रसरेणुस्तु विज्ञेयो अष्टौ ये परमाणवः।

त्रसरेणवस्तु तेऽप्यष्टौ रथरेणुस्तु स स्मृतः ॥
रथरेणवस्तु ते ह्यष्टौ वालाग्रं तत्स्मृतं बुधैः ।
वालाग्राण्यष्ट लिक्षा तु यूका लिक्षाष्टकं बुधैः ॥
अष्टौ यूका यवं प्राहुरङ्गुलन्तु यवाष्टकम् ।
द्वादशाङ्गुलमात्रो वै वितस्तिस्तु प्रकीर्तितः ॥
अङ्गुष्ठस्य प्रदेशिन्या व्यासः प्रादेश उच्यते ।
तालः स्मृतो मध्यमया गोकर्णश्चाप्यनामया ।
कनिष्ठया वितस्तिस्तु द्वादशाङ्गुलिका स्मृता ॥
रत्निस्त्वङ्गुलपर्व्वाणि विज्ञेयस्त्वेकविंशतिः ।
चत्वारि विंशतिश्चैव हस्तः स्यादङ्गुलानि तु ॥
किष्कुःस्मृतो द्विरत्निस्तु द्विचत्वारिंशदङ्गुलः ।
षसवत्याङ्गुलैश्चैव धनुर्दण्डः प्रकीर्तितः ॥
धनुर्दण्डयुगं नालि ज्ञेयोह्यते यवाङ्गुलैः ।
धनुषा त्रिंशता नल्वमाहुः संख्याविदो जनाः ॥
धनुःसहस्रे द्वे चापि गव्यूतिरुपदिश्यते ।
अष्टौ धनुःसहस्राणि योजनन्तु प्रकीर्तितम् ॥
मार्कण्डेय पुराणे। परमाणुः परं सूक्ष्मं त्रसरेणुर्महीरजः ।
बालाग्रं चैव लिक्षा च यूका चाथ यवोऽङ्गुलम् ॥
क्रमादष्टगुणान्याहुर्यवानष्टततोऽङ्गुलम् ।
षड़ङ्गुलं पदं प्राहुर्वितस्तिर्द्विगुणं स्मृतम् ॥
द्वौ वितस्ती ततोहस्तो ब्रह्मतीर्थं द्विवेष्टनैः ।
चतुर्हस्तो धनुर्दण्डो नालिका तद्युगेन तु ॥
क्रोशोधनुःसहस्रे द्वे गव्यूतिश्च चतुर्गुणा ।

द्विगुणं योजनं तस्मात् प्रोक्तं संख्यानकोविदैः॥

बृहस्पतिः। दशहस्तेन दण्डेन त्रिंशद्दण्डा निवर्त्तनम्।

दश तान्येव गोचर्म्म ब्राह्मणेभ्योददाति यः॥

वसिष्ठः। दशहस्तेन वंशेन दशवंशान् समन्ततः।

पञ्चचाभ्यधिकान्दद्यादेतद्गोचर्म्म चोच्यते॥

विष्णुधर्म्मोत्तरे। यदुत्पन्नमथाश्नाति नरः संवत्सरं द्विजः।

एकं गोचर्म्ममात्रं तु भुवः प्रोक्तं विचक्षणैः॥

मत्स्यपुराणे। दण्डेन सप्तहस्तेन त्रिंशद्दण्डा निवर्त्तनम्।

त्रिभागहीनं गोचर्म्म मानमाह प्रजापतिः॥

वृद्धवसिष्ठः। गवांशतं वृषश्चैको यत्र तिष्ठेदयन्त्रितः।

एतद्गोचर्म्ममात्रं तु प्राहुर्वेदविदोजनाः॥

अथ मण्डपादि लक्षणम्।

बौधायनः। मध्याङ्गुलीकूर्परयोर्म्मध्ये प्रामाणिकः करः।

छन्दोगपरिशिष्टे। अङ्गुष्टाङ्गुलमानं तु यत्र यत्रोपदिश्यते।

तत्र तत्र बृहत्पर्व्वग्रन्थिभिर्मिनुयाद्बुधः॥

अथ पञ्चरात्रे। कुर्य्याद्वैष्णवयागेषु चतुर्द्वारांश्च मण्डपान्।

सारदारुभवांस्तंभान् दृढान् कुर्य्यादृजून् समान्।

मण्डपार्द्धोच्छ्रितान् वेदसंख्यांश्चूडान्वितांस्तथा।

वलिका-मूर्द्धतस्तेषां स्तम्भद्वादशकं पुनः॥

वाह्ये पीठप्रमाणेन तत्र सूत्रविभागतः।

मध्यमोत्तमयोर्वेदी मण्डपस्य त्रिभागतः॥

चतुर्थांशोच्छ्रितिस्तस्यास्त्रिसप्तपञ्चतोपि वा।

नवैकादशहारंवा इष्टकाभिः प्रकल्पयेत्॥

कनीयान् दशहस्तः स्यान्मध्यमोद्वादशोन्मितः।
तथा षोड़शभिर्हस्तैर्मण्डपः स्यादिहोत्तमः॥
वेदसंख्यान्, चतुःसंख्यानित्यर्थः।

चूडा, शिखा साच स्तम्भशिरसि उपरितनसरन्ध्रवलिकाप्रवेशनार्थं क्रियते॥

बाह्य, इति अन्तर्विन्यस्त स्तम्भचतुष्टयापेक्षया वाह्यत्वम्॥ अयमर्थः। पूर्वं मध्यस्तम्भचतुष्टयं विन्यस्य ततो बाह्यपरिधौ स्तम्भद्वादशकं विन्यसेत एवञ्च षोड़शस्तम्भो मण्डपः संप्रपद्यते। सूत्रविभागत इति, प्राक्पश्चिमायतस्य दक्षिणोत्तरायतस्य वा क्षेत्रसूत्रस्य तृतीयांशपरिमितं अन्तरालं बिहाय स्तम्भा निवेशनीया इत्यर्थः। कन्यसे द्विकरमिति, कन्यसे मण्डपे द्विहस्तविस्तारं द्वारं कार्य्यम्। मध्यमोत्तमयोस्तु चतुरङ्गुलाभिवृद्धिर्विधेयम्।

विश्वकर्म्मवास्तुशास्त्रे।

मण्डपान्तरमुत्सृज्य कर्त्तव्यं मण्डपद्वयं। धाम्नोधाम्नान्तरं त्यक्त्वा धामाग्रे यज्ञमण्डपः। दशद्वादशहस्तो वा कला हस्तोथवा पुनः। यदा मण्डपद्वयं क्रियते तदा प्रथममण्डप परिमितमन्तरंत्यक्त्वा द्वितीयमण्डपं कुर्य्यात्। यदातु धामाग्रे मण्डपः क्रियते तदा तद्धामपरिमाणमन्तरं त्यक्त्वा परतो मण्डपं कुर्य्यादित्यर्थः।

कलाहस्तः, षोड़शहस्तः।

करैः षड्भिस्तु संख्याता बिजयाद्यास्तु मण्डपाः।
अश्वत्थो-डुम्बर-प्लक्ष-वट-शाखाकृतानि तु॥

मण्डपस्य प्रतिदिशं द्वाराख्येतानि कारयेत्।
पञ्चहस्तप्रमाणास्ते विस्तारेण द्विहस्तकः॥
षड़ङ्गुलाभिवृद्धास्तु सप्तहस्ता यथोत्तमे।

पञ्चहस्तेति, कन्यसे मण्डपे पञ्चहस्ताः। मध्यमे षड़्हस्ताः। उत्तमे सप्तहस्ताः द्वारशाखा विधेयाः॥

तथाहि।

हस्तात्प्रभृति षड़ङ्गुलाभिवृद्धा विस्तारो विधेयः।
मस्तके द्वादशांशेन शङ्ख-चक्र-गदाम्बुजम्॥
प्रागादिक्रमयोगेन न्यसेत्तेषां सदारुजम्।
पञ्चमांशं न्यसेद्भूमौ सर्व्वसाधारणोविधिः॥

तत्र संग्रहे। प्रतिकुण्डं पताकास्तु प्रोक्ताः शास्त्रार्थकोविदैः।
सप्तहस्ताः पताकाःस्युः सप्तमांशेन विस्तृताः॥
लोकपालानुवर्णेन वड़भीतु* हिमप्रभा।
पीत-रक्तादिवर्णाश्च पञ्चहस्ता ध्वजाः स्मृताः।
द्विपञ्चहस्तैर्दण्डै स्तैर्व्वंशजैः संयुता मताः॥
द्विपञ्चहस्तैः, दशहस्तैः।

गरुड़पुराणे। पञ्चहस्ता ध्वजाः कार्य्या वैपुल्येन द्विहस्तकाः।
सप्तहस्ताः पताकाःस्युर्व्विंशत्यङ्गुलविस्तृताः।
दशहस्ताः पताकानां दण्डाः पञ्चाशवेशिताः।
सिन्दूराः कर्व्वुरा धूम्रा धूसरा मेघसन्निभाः॥
हरिताः पाण्डुवर्णाश्च शुभ्राः पूर्व्वादितःक्रमात्।
एवंवर्णाः सुभाःकार्य्याः पताकाः पाकशासनः॥

* नवमी तु क्वचित्पाठः।

भविष्यत्पुराणे। वेदिपादान्तरं त्यक्त्वा कुण्डानि नव पञ्च वा।

वेदास्त्राण्येव तानि स्युर्व्वर्त्तुलान्यथ वा क्वचित्॥

वेदास्त्राणि, चतुरस्त्राणि॥

आम्नायरहस्ये। कुण्डानि चतुरस्त्राणि वृत्तनालाकृतीनि वा।

नव पञ्चाथ चैकं वा कर्त्तव्यं लक्षणान्वितम्॥

नवकुण्डविधाने तु दिक्षु कुण्डाष्टके स्थिते।

नवमं कारयेत् कुण्डं पूर्व्व-ईशान-दिगन्तरे।

विधाने पञ्च कुण्डानामीशाने पञ्चमं भवेत्।

ज्ञानरत्नावल्यां। दिक्षु वेदास्त्रवृत्तानि पञ्चमं त्वीशगोचरे।

नारदीयेऽपि। यत्रोपदिश्यते कुण्डचतुष्कन्तत्र कर्म्मणि।

वेदास्त्रमर्द्धचन्द्रञ्च वृत्तं पद्मनिभं तथा॥

कुर्य्यात् कुण्डानि चत्वारि प्राच्यादिषु विचक्षणः।

कुण्डवेद्यन्तरञ्चैव सपादकरसम्मितम्।

पीठवद्यन्तु यत्कुण्डं सुप्रमाणं सुगर्त्तकम्॥

बह्वृचपरिशिष्टे। भूतौ मुक्तौ तथा पुष्टौ जीर्णोद्धारे विशेषतः।

सदाहोमे तथा शान्तौ वृत्तं वरुणदिग्गतम्॥

कामिके तु तत्तद्दिक्षु तत्तत्फलार्थं कुण्डोक्तिर्यथा।

ऐन्द्र्यां-स्तम्भे चतुष्कोणे आग्नौ भोगे भगाकृतिः।

चन्द्रार्द्धं मारणे याम्ये नैर्ऋते त्रिकोणकम्॥

वारुण्यां शान्तिके वृत्तं षट्सु उच्चाटनेऽनिले।

उदीच्यां पौष्टिके पद्मं रौद्र्यामष्टास्त्रमुक्तिदम्॥

सर्व्वेषु चैतेषु होमानुसारेण हस्तादिमानं तेनफलमुपकल्पनीयम्।

तदुक्तं भविष्यपुराणे। मुष्टिमानं शतार्द्धे तु शते चारत्निमात्रिकम्।
सहस्रेत्वथ होतव्ये कुर्यात्कुण्डं करात्मकम्॥
द्विहस्तमयुते तच्च लक्षहोमे चतुःकरम्।
अष्टहस्तात्मकं कुण्डं कोटिहोमेषु नाधिकम्॥

मुष्टिमानमिति, बद्धमुष्टिहस्तमात्रमित्यर्थः॥

इदानीं चतुरस्रादिकुण्डानामुद्धारक्रमोऽभिधीयते॥

चतुरस्रं तावदाह विश्वकर्म्मा।

कृत्वा प्राक् सूत्रमर्द्धाङ्कं दक्षिणोत्तरमत्स्ययोः।
न्यस्य सूत्रं ततः कोणैरङ्कितैश्चतुरस्रकम्॥

पूर्व्वोक्तेनाप्युपायेन प्राचीं निश्चित्य प्राक्पश्चिमायातां रेखामालिख्य तामर्द्धभागे लाञ्छयित्वा दक्षिणोत्तरदिशोर्मत्स्यद्वयं कुर्य्यात् सूत्रोपरि सूत्रान्तरनिपातनात् स्वस्तिकमध्याकृतिः शिल्पशास्त्रेषु मत्स्य इत्युच्यते। मत्स्यद्वयनिष्पत्तिश्चानैवं कार्य्या। पूर्व्वोक्तरेखापरिमितस्य सूत्रस्यादिं, तस्याएव रेखाया मूले निधाय तत्सूत्रान्तरं परिभ्रम्य वृत्तं रचयेत् तस्या एव-रेखाया अपरप्रान्ते तस्यैव सूत्रस्यादिं निधाय तत्सूत्रान्तं परिभ्रम्य द्वितीयन्तं कुर्य्यात एवं वृत्ते द्वये कृते दक्षिणोत्तरदिशोर्मत्स्यद्वयं निष्पद्यते अथ मत्स्यद्वये पूर्वोक्तरेखालाञ्छने चैकं सूत्रं निपात्य दक्षिणोत्तरायतां रेखां लिखेत्। एवं दिक्षु साधितासु विदिक्साधनार्थं कोणान् लाञ्छयेत्। तत्रायं प्रकारः। पूर्व्वनिष्पन्नरेखाप्रान्तचतुष्टयस्य प्रत्येकं पार्श्वद्वये चिकीर्षितपरिमाणस्यार्द्धमर्द्धं निधाय तत्सन्धौ कोणलाञ्छनानि कुर्य्यात् ततः कोणलाञ्छनेषु सूत्रचतुष्टयनिपातनात् पूर्व्वदिश्युदङ्मुखयो-

निकं चतुरस्रं कुण्डं कुर्य्यात्। योन्याकारादीनामुद्धारश्चतुरस्र-प्रकृतिकस्तु कामिकशास्त्रात्।

पञ्चमांशं पुरोन्यस्य मध्ये वेदांशमानतः।
भ्रमादश्वत्थपत्राभं कुण्डमाग्नेयमुच्यते॥

क्षेत्रस्य पञ्चमभागं पुरःप्राच्यां दिशि विन्यस्य मध्ये कोणसूत्रस्येति शेषः। वेदांशः तुरीयांशः। भ्रमात्, सूत्रान्तपरिभ्रमणेन अश्वत्थपत्राकारं कुण्डमाग्नेयदिशि कुर्य्यादिति। तत्रायं निर्म्माणप्रकारः। पूर्व्वोक्तन्यायेन समचतुरस्रीकृतस्य क्षेत्रस्य पश्चिमरेखामध्यात् पूर्व्वरेखामध्यभेदिनीं क्षेत्रसूत्र-पञ्चमांशाधिकां गर्भरेखामालिख्य नैर्ऋत्यदेशे कोणसूत्रान्तरीयांशे लाञ्छयित्वा तल्लाञ्छनोपरि विन्यस्तादेः सूत्रस्य पूर्व्वोक्तगर्भरेखामूलावन्यस्तं प्रान्तं परिभ्रम्य बहिर्व्वृत्तार्द्धं निष्पाद्य वायव्यकोणेऽप्येवमेव वृत्तार्द्धं रचयेत्। ततो गर्भरेखाप्रान्तात् वृत्तद्वयप्रान्तस्पर्शि सूत्रद्वयं निपात्य पिप्पलपत्राकारमाग्नेयदिश्युदङ्मुखयोनिकं योनिकुण्डं विदध्यात्। चतुरस्रे ग्रहैर्भक्ते त्यक्त्वाद्यन्तौ तदंशकौ मध्यसप्तांशमाने तु कुण्डं खण्डेन्दुवत् क्रमात्। चतुरस्रे क्षेत्रे ग्रहैर्नवभिर्विभक्ते आद्यन्तौ त्यक्त्वा अवशिष्टसप्तमांशमानेन सूत्रभ्रमणात् खण्डेन्दुसदृशं कुण्डं कुर्य्यात्। अत्रैवं कृतिः। चतुरस्रं क्षेत्रं नवधा विभज्य तत्र प्रथमोन्तिमश्चेति भागद्वयं परिमृज्य अवशिष्टसप्तभागादिमरेखागर्भदेशे सूत्रादिं निधाय तस्यैव भाग-सप्तकस्यान्तिमरेखागर्भदेशे सूत्रान्तं निवेश्य तत्सूत्रपरिभ्रमणेन प्रथमरेखातुल्यं विश्रान्तप्रान्तवृत्तार्द्धं विरचयेत्। अथ प्रथमरेखा-प्रान्तद्वयमपिवृत्तार्द्धं संयोज्य दक्षिणदिगवस्थितमुत्तराशाभिमुखयो-

निकं खण्डं चन्द्रखण्डं विदध्यात्। त्रिभागवृद्धितो मत्स्यैस्त्रिभिर्नैशाचरं भवेत्। स्थानत्रये तृतीयांशत्रयं वृद्ध्या मत्स्यत्रयेण नैशाचरं नैर्ऋत्यदिक्सम्बन्धि कुण्डं कुर्य्यात्। इहायं सम्प्रदायः॥ पूर्व्ववत्समचतुरस्रं क्षेत्रं निर्म्माय तत्तिरश्चीनपश्चिमरेखामध्यात् तिर्य्यगवस्थितपूर्व्वरेखामध्यभेदिनीं क्षेत्रसूत्रतृतीयभागाधिकां गर्भरेखामालिख्य पूर्व्वोक्तपश्चिमरेखाप्रान्तद्वयमपि क्षेत्रसूत्र तृतीयभागाधिकं कुर्य्यात् ततो गर्भरेखाप्रान्तात् पूर्वोक्तपश्चिमरेखाप्रान्तद्वयमपि क्षेत्रसूत्रतृतीयभागाधिकं कुर्य्यात्। ततो गर्भरेखाप्रान्तात् पूर्व्वोक्तपश्चिमरेखाप्रान्तद्वयस्पर्शिसूत्रद्वयं निपात्य नैर्ऋत्यदिशि पूर्व्वाभिमुखयोनिकं त्रिकोणं कुण्डमुत्पादयेत्। एवञ्च विधीयमाने स्थानत्रये तृतीयांशत्रय वृद्धिस्तत्रैवमत्स्यत्रयमपि निष्पद्यत इति। कर्म्मार्द्धाष्टांशसंन्यासाद्वृत्तं कुण्डमिहोदितम्। कर्म्मसूत्रार्द्धस्य योऽष्टमांशस्तस्य संन्यासात् सम्यक् न्यासात् वृत्तं कुण्डं स्यादिति। अत्रैवं रचनाप्रकारः। चतुरस्रे क्षेत्रे कोणात् कोणान्तरगामिनः सूत्रस्यार्द्धं कोणार्द्धशब्दवाच्यमष्टधा विभज्य यावानष्टमो भागस्तावन्तं भागं चतुर्द्दिक्षु बहिर्विन्यसेत्। ततः क्षेत्रगर्भदेशे सूत्रादिं निधाय बहिःस्थिताष्टमभागविन्यस्तं तस्यैव सूत्रस्य प्रान्तं सर्व्वतः परिभ्रम्य पश्चिमदिशि पूर्व्वाभिमुखयोनिकं वृत्तकुण्डं कुर्य्यात्। षड्भागवृद्धितो मत्स्यैश्चतुर्भिः स्यात् षडस्रकं। क्षेत्रपार्श्वयोः प्रत्येकं षष्ठभागवृद्धं कृत्वा अवशिष्टदिशोर्मत्स्यचतुष्टयमुत्पाद्य सूत्रषट्कपातात् षडस्रकुण्डनिष्पत्तिरिति। अत्रैवं सम्प्रदायः। समचतुरस्रं क्षेत्रं षोढा विभज्य यावान् षष्ठोभागस्तावता मानेन क्षेत्रस्य दक्षिणोत्तरपार्श्वे समन्ताद्वर्द्धयित्वा तदेवक्षेत्रमायत

चतुरस्रं सम्पादयेत्। अथानन्तरोक्तपार्श्वद्वयरेखास्पर्शिनीं दक्षिणोत्तरायतां गर्भरेखां रचयेत्। ततः क्षेत्रमध्यादुत्तरपार्श्वरेखामध्याच्च पूर्व्वोक्तगर्भरेखार्द्धपरिमितमेकैकं सूत्रं निपात्य पूर्व्वेशानदिशोरन्तराले मत्स्य मुत्पाद्य तेनैवप्रकारेण पश्चिमवायव्ययोरन्तराले मत्स्यं कुर्य्यात्। अथ भूयोपि क्षेत्रमध्याद्दक्षिणपार्श्वरेखामध्याच्च प्रागुक्तगर्भरेखाप्रान्तद्वयात् लाञ्छनचतुष्टयस्पर्शिसूत्रचतुष्टयं निपातयेत्। एवं लाञ्छानानन्तरालस्थितसूत्रद्वयेन सह सूत्रषट्क प्रयोगाद्वायव्यदिशि प्राङ्मुखयोनिकं षट्कोणकुण्डं कुर्य्यात्।

चतुरस्राष्टभागेन कर्णिकास्याद्विभागशः।
तद्वहिस्त्वेकभागेन केसराणि प्रकल्पयेत्॥
तृतीये दलमध्यानि तुरीये दलकोटयः।
भ्रमणात् पद्मदलं स्याद्दलाग्रं दर्शयेद्वहिः॥

चतुरस्रस्य अष्टधा विभक्तस्य मध्ये अष्टमभागेन कर्णिका स्यात् कर्णिकाया वहिः परिधिस्थे द्वितीये अष्टमभागविन्यासे केसराणि स्युः केसराद्वहिःपरिधिस्थिते तृतीये अष्टमभागे विन्यासे दलमध्यानि कल्पयित्वा चतुर्थे दलकोटीं विधाय चतुरस्राद्वहिर्द्दलाग्राणि स्पर्शयेत्। अत्राप्यष्टमभागेनेति सम्बध्यते। विभागशः, विभागे विभागे सर्व्वदिग्भागेष्वित्यर्थः। भ्रमणात्, सूत्रस्येति शेषः। एतच्च पद्मद्वयं सर्व्वत्र योजनीयम्।

अयमर्थः। चतुरस्रं क्षेत्रं प्रागग्राभिरुदगग्राभिश्च रेखाभिरष्टधा विभज्य मध्यदेशे लाञ्छयित्वा क्षेत्राद्वहिश्चतुर्द्दिक्षु समन्तादपरमष्टभागं विन्यसेत् सत्येवं लाञ्छनात् परितः प्रतिदिशं

पञ्चपञ्चाष्टमभागावधिरेखा भवन्ति। ततः पूर्व्वोक्तलाञ्छनोपरि विन्यस्तादेस्तत्तद्रेखाविन्यस्तप्रान्तस्य च सूत्रस्य परिभ्रमणात् पञ्चवृत्तानि सम्पाद्य वृत्तातिरिक्तरेखाः परिमार्ज्जयेत् ततः प्रथमे वृत्ते कर्णिका। द्वितीये केसराणि। तृतीये दलमध्यानि। चतुर्थे दलकोटयः। पञ्चमे दलाग्रानीति कृत्वा अष्टदलं पूर्व्वाभिमुखयोनिकं पद्मकुण्डमुत्तरदिशि कुर्य्यात्।

इदानीमेतदेव कुण्डं प्रकारान्तरेणोच्यते॥

वृत्तकुण्डं समं चान्यदथवान्यप्रकारतः।

वृत्तकुण्डं पुरा कृत्वा चतुर्द्धा मेखलां भजेत्॥

उत्सेधञ्च तथा कृत्वा कर्णिका सार्द्धका भवेत्।

अवशिष्टं दलं वेददलमष्टदलन्तु वा॥

यथा प्रतीच्यां दिशि वृत्तकुण्डमभिहितमिहापि तथैव कृत्वा तन्मध्ये यथाविभागं पद्मकुण्डं कुर्य्यादिति। अथवेत्यादिना तृतीयः प्रकार उच्यते। पूर्व्वं वृत्तकुण्डमेव आमेखलं मेखलामवधीकृत्य अन्तश्चतुर्द्धा भजेत्। वृत्तकुण्डमध्ये अन्यस्यापि समभागस्य वृत्तत्रयस्य करणाच्चतुर्थत्वेनविभागः कार्य्यइत्यर्थः। ततः क्षेत्रमध्ये सार्द्धभागेन विस्तृता कर्णिका विधेया। उत्सेधञ्च तथा कृत्वेति, कर्णिकाया उच्छ्रयमपि सार्द्धभागेन कृत्वेत्यर्थः। अवशिष्टेन सार्द्धभागद्वयेन केसरव्यतिरिक्तानि दलान्येव कुर्य्यात्। एवञ्चतुर्द्दलमष्टदलम्वा पद्मकुण्डं कुर्य्यात्।

क्षेत्रात् द्वादशमं भागं चतुर्द्दिक्षु तदन्तरे।

विन्यस्य तत्प्रमाणेन तुर्य्यांशमपरं नयेत्॥

तस्य कर्णप्रमाणेन तद्भुजास्वपि लाञ्छयेत्।

तत्राष्टसूत्रसंयोगादष्टास्रं कुण्डमुच्यते ॥

द्वादशधा विभक्तस्य क्षेत्रस्य यावान् द्वादशो भागस्तावन्तं भागं चतुर्द्दिक्षु विन्यस्य, तदन्तरे, तस्य क्षेत्रस्य अन्तरे बहिःप्रदेशे अन्तरं बहिर्योगोपसंव्यानयोरितिज्ञापकादन्तरशब्दोऽत्रबहिर्व्वचनः। तत्प्रमाणेनेति तस्य वहिर्विन्यस्तद्वादशभागस्य परिमाणेन अपरं द्वितीयं तुर्य्यास्रं चतुरस्रं नयेत् प्रणयेत् कुर्य्यात् इति यावत्। तुर्य्यास्रमिति, स्वार्थिकोऽत्र पूरणप्रत्ययः। तस्य कर्ण-प्रमाणेनेति। कोणात् कोणान्तरस्पर्शिसूत्रं शिल्पशास्त्रेषु कर्ण इति प्रसिद्धम्। इह तु क्षेत्रगर्भादारभ्य चतुष्कोणगामिनः पृथगेव चत्वारः कर्णा इत्यभिप्रायेण कर्णार्द्धमपि कर्णशब्देनोक्तम्। तेनायमर्थः।

बाह्यस्थितचतुरस्रस्य गर्भदेशावधिर्यावान् कर्णस्तावता मानेन तद्भुजासु तस्य कर्णस्य भुजासु लाञ्छयेत्। अत्र वाह्यचतुरस्र सूत्राण्येव कर्णोभयपार्श्ववर्त्तीनि निजभुजाकारतया भुजाशब्देनोच्यन्ते। अयमाशयः। बाह्यचतुरस्रसम्बन्धिन्येकस्मिन् कोणे कर्णार्द्धपरिमितस्य सूत्रस्यादिं निधाय तत्सूत्रं चतुरस्ररेखोपरि प्रसार्य्य सूत्रप्रान्ते लाञ्छयेत्। एवं प्रतिकोणं सूत्रादिं निधाय प्रातिलोम्यानुलोम्येन सूत्रप्रसारणात् तत्तत्प्रान्ते लाञ्छयन् प्रदिदिशं लाञ्छनद्वयकरणाद्दिक्चतुष्टयेन लाञ्छनेषु सूत्राष्टकनिपातनादष्टास्रकुण्डं कुर्य्यादिति।

अयमिह निर्म्माणप्रकारः।

पूर्व्ववच्चतुरस्रीकृतस्य क्षेत्रस्य बहिश्चतुर्द्दिक्षु द्वादशमं भागं विन्यस्य तत्परिमाणेन अपरं चतुरस्रं कुर्य्यात्। अथ तदीय-

कर्णार्द्धपरिमितस्य सूत्रस्य प्रतिकोणमादिं निधाय चतुरस्रेखोपरि प्रसारणात् तत्तत्प्रान्तेषु लाञ्छयन् दिक्चतुष्टयेन लाञ्छनाष्टकं कृत्वा तल्लाञ्छनोपरि सूत्राष्टकनिपातनादैशानदिशि पूर्व्वाभिमुखयोनिकमष्टास्रकुण्डं कुर्य्यात्। इदानीं दिग्नियममन्तरेणैव तत्तत्कर्म्मोपयोगितया विज्ञानललितोपदिष्टं कुण्डद्वयमुच्यते।

सप्तमांशं वहिर्न्यस्य कृत्वा वृत्तमिह भ्रमात्।
चतुर्थभागान्न्यूनेन पूर्व्वक्षेत्रे च सम्मितैः॥
धनुर्ज्याकृतिभिः पञ्चसूत्रैः पञ्चास्रकुण्डकम्।
होमे प्रशस्यते भूतशाकिनीग्रहनिग्रहे॥

चतुरस्रस्य क्षेत्रस्य बहिःप्रदेशे चतुर्दिक्षु क्षेत्रसप्तमांशं विन्यसेत्। ततः क्षेत्रगर्भविन्यस्तादेः बाह्यस्थितसप्तमांशोपरि विन्यस्तप्रान्तस्य सूत्रस्य सर्व्वतः परिभ्रमणात् वृत्तं निष्पादयेत्। पूर्व्वक्षेत्रेणेति, बहिःस्थितवृत्तापेक्षया पूर्व्वक्षेत्रशब्देन आन्तरचतुरस्रक्षेत्रमेवोच्यते।

ततश्चायमर्थः। आन्तरचतुरस्रस्य यद्दैर्घ्यं तत्स्वकीयचतुर्थभागन्यूनं कृत्वा यन्मानं भवति तावता मानेन परिमितं सूत्रं विधाय तादृशानि पञ्चसूत्राणि बाह्यवृत्तस्यान्तर्विन्यस्य सूत्रसन्धौ कोणं कुर्य्यात्। तानि च पञ्च सूत्राणि प्रत्येकं प्रान्तद्वयसंस्पृष्टवृत्तत्वात् धनुर्ज्याकृतीनि धनुरारूढमौर्व्वीसदृशानि स्युः। ततः पञ्चसूत्रातिरिक्तं सर्व्वं परिमृज्य पञ्चास्रकुण्डं रचयेत्।

तच्च ग्रहनिग्रहादिहोमे प्रयोज्यम्।

दशमांशं वहिर्न्यस्य कृत्वा वृत्तमिह क्रमात्।
भक्ताच्चेत्रं चतुःषष्ट्या तद्भागैः त्रिंशता त्रिभिः॥
समायसूत्रं तादृक्षात् सप्तास्त्रं सूत्रसप्तकात्।
अभिचारोपशान्त्यर्थं होमकुण्डमिति स्मृतम्॥

इहापि चतुरस्रस्य क्षेत्रस्य दशमभागं चतुर्दिक्षु बहिर्विन्यस्य पूर्व्ववत् वृत्तं कुर्य्यात्। अथ पूर्व्वक्षेत्रं चतुःषष्ट्या विभज्य तेषां चतुःषष्टिसंख्यानां भागानां मध्ये त्रयस्त्रिंशत्संख्यैर्भागैः परिमितं सूत्रं कृत्वा तादृशानि सप्तसूत्राणि वृत्तस्यान्ते विन्यस्य सप्तास्रं कुण्डं कुर्य्यात्। अत्रापि सूत्राणां धनुर्ज्याकारत्वं सूत्रसन्धौ कोणनिर्म्माणं सप्तसूत्रातिरिक्तपरिमार्ज्जनंचेति पूर्व्ववदेव वेदितव्यम्।

एतच्च कुण्डमभिचारदोषोपशमनहोमेषु प्रयोज्यम्।

आह विश्वकर्म्मा।

यावन्मात्रः कुण्डविस्तार उक्तस्तावत्खातस्यापि मानं प्रदिष्टम्।
यादृक् कुण्डस्याकृतिः संप्रदिष्टा तादृग्रूपं मेखलाया विदध्यात्॥
स्थापने सर्व्वकुण्डानां ध्वजायः सर्व्वसिद्धिदः॥

सर्वेषु चैतेषु प्रोक्तमानादङ्गाङ्गुलयवादि न्यूनमतिरिक्तं वा विधाय ध्वजायः साधनीयः।

विस्तारे दैर्घ्यगुणिते अष्टभिर्विभक्ते यद्येकः परिशिष्यते तदा ध्वजाय इति।

खातेऽधिके भवेद्रोगो हीने धेनुधनक्षयः।
वक्रकुण्डे तु सन्तापो मरणं भिन्नमेखले॥
मेखलारहिते शोकोऽभ्यधिके वित्तसंक्षयः।

भार्य्याविनाशनं प्रोक्तं कुण्डे योन्या विना कृते।
अपत्यध्वंसनं प्रोक्तं कुण्डं यत् कण्ठवर्ज्जितम्॥

खातहीने भवेद्रोग इत्यादिना खातादिलक्षणरहितस्य कुण्डस्या-निष्टफलत्वदर्शनादिदानीं खातादीनामेव लक्षणमभिधीयते।

तद्यथा मोहचूडोत्तरशास्त्रे।
चतुर्व्विंशतिमं भागमङ्गुलं परिकल्प्य तु।
चतुर्व्विंशाङ्गुलं हस्तं कुण्डानां परिकल्पयेत्।
हस्तमात्रं खनेत्तिर्य्यगूर्द्ध्वं मेखलया सह॥

मुष्टिमानं शतार्द्धमित्यादिना प्रसिद्धेनैव हस्ताङ्गुलव्यवहारेण होमानुसारात् कुण्डमानमुक्तम्। इयन्तु खातादिमान कथनार्थं परिभाषा क्रियते। चिकीर्षितकुण्डक्षेत्रं चतुर्व्विंशतिधा विभज्य यावान् चतुर्व्विंशतिमो भागस्तावत्परिमाणमङ्गुलं परिकल्प्य चतुर्व्विंशत्या अङ्गुलैर्हस्तं परिकल्पयेत्। ततस्तेन हस्तेन परिमितं सर्व्वकुण्डानां तिर्य्यक्खातमानं विधायमेखलासहितस्य खातस्य तेनैव हस्तेन परिमितमूर्द्ध्वमानं विदध्यात्। प्रथमेषु उक्तम्। कुण्डं जिनाङ्गुलं तिर्य्यगूर्द्ध्वं मेखलया सह।

जिनाङ्गुलं, चतुर्व्विंशत्यङ्गुलम्॥

प्रतिष्ठासारसंग्रहेपि।

पञ्च-त्रिमेखलोच्छ्रायां ज्ञात्वा शेषमधः खनेत्॥

विश्वकर्म्मणाप्युक्तम्।

व्यासात् खातः करः प्रोक्तो निम्नस्तिर्य्यङ्गुलेन तु।

तिर्य्यङ्गुलानि, पञ्चदशाङ्गुलानि खातस्य निम्नत्वम्।

उन्नता सा नवाङ्गुलैरिति, वक्ष्यमाणत्वान्मेखलात्रयपक्षे नवा-ङ्गुलं प्रथममेखलयोत्सेध इत्युभयोश्चतुर्व्विंशत्यङ्गुलत्वम्।

कण्ठमानमुक्तं कालोत्तरे ।

खाताद्वाह्येऽङ्गुलः कण्ठः सर्व्वकुण्डेष्वयं विधिः ॥

खात-मेखलयोरन्तराले अङ्गुलमानेन कण्ठमोष्ठापरपर्य्यायं कुर्य्यात् ।

सारसमुच्चये । खाताद्वाह्याङ्गुलः कण्ठस्तद्वाह्ये मेखला क्रमात् ।

मेखलालक्षणमुक्तं कामिके ।

क्षेत्रार्कांशेन तस्योष्ठः स्यात्तद्वेदर्त्तुभागतः ।

मेखला पृथुतोच्छ्रायः कुण्डाकारा तु मेखलाः ।

सर्व्वेषान्तु प्रकर्त्तव्या मेखलैकात्र लाघवात् ॥

क्षेत्रस्य, अर्कांशेन, द्वादशांशेन कुण्डस्योष्ठः कण्ठशब्दवाच्यः स्यात् तद्वेदभागतः कुण्डचतुर्थांशतो मेखलायाः पृथुता विस्तारः ।

तथा ऋतुभागतः षष्ठभागेन मेखलोच्छ्रायः कार्य्यः ॥

पिङ्गलामतेपि । खातादेकाङ्गुलं त्यज्य मेखलानां स्थितिर्भवेत् ।

मेखलैकाथवा तिस्रो भूतसंख्याथवा प्रिये ॥

भूतसंख्याः, पञ्चसंख्याः ।

उक्तञ्च प्रथमे । कण्ठाङ्गुलाद्बहिः कार्य्या मेखलैका षड़ङ्गुला ।

चतुस्त्रिद्व्यङ्गुला यद्वा तिस्रः सर्व्वत्र शोभनाः ॥

यदा एका मेखका तदा सा विस्तारोत्सेधाभ्यां षड़ङ्गुला विधेया । "एका षड़ङ्गुलोत्सेधविस्तारा मेखला मतेति" पिङ्गलोक्तेः । यदा तु मेखलात्रय पक्षस्तदा क्रमेण चतुस्त्रि-द्व्यङ्गुलमानाः कर्त्तव्याः । मोहचूड़ोत्तरे । मेखलात्रितयं कार्य्यं कोणरामयमाङ्गुलैः । कोणाः, चत्वारः । रामाः,

त्रयः। 'यमौ' द्वौ। तत्र सर्व्वान्तिमा, द्व्यङ्गुला। मध्य स्था: त्र्यङ्गुलाः। कुण्डकण्ठसन्निहिता चतुरङ्गुला इति। सत्येवं प्रथममेखलायाः कुण्डकण्ठादारभ्य नवाङ्गुल उत्सेधः स्यात्॥

लक्षण संग्रहेऽपि।

प्रथमाष्टाङ्गुला व्यासादुन्नता सा नवाङ्गुलैः।
मध्यात्तु त्र्यङ्गुला बाह्ये तृतीया तु यमाङ्गुला।
मेखलाः पञ्चवा कार्य्याः षट्-पञ्चा-ब्धि-त्रि-पक्षकैः॥

प्रथमकुण्डसन्निहिता आन्तरोत्सेधनवाङ्गुला बाह्ये तु चतुरङ्गुलैव। अष्टाङ्गुला, चतुरङ्गुला। अब्दयः, चत्वारः। पक्षौ द्वौ॥

योनि लक्षणमुक्तं स्वायम्भुवे।

मेखला मध्यतो योनिः कुण्डार्द्धा त्र्यंशविस्तृता।
अङ्गुष्ठमानोष्ठकण्ठा कार्य्याश्वत्थदलाकृतिः॥
प्राग-ग्नि-याम्यकुण्डानां प्रोक्ता योनिरुदङ्मुखा।
पूर्व्वामुखाः स्मृताः शेषा यथा शोभं समन्विताः॥

मेखलाया गर्भदेशे कुण्डार्द्धदीर्घा कुण्डतृतीयांशविस्तृता योनिःकार्य्या। अत्रोष्टशब्देन, योन्यग्रमुच्यते। कण्ठशब्देन, च योनिमेखला। अङ्गुष्ठशब्दः, अङ्गुलपर्य्यायः। एकाङ्गुलपरिमाणेन योनिरग्रंमेखलाञ्च कुर्य्यादित्यर्थः। विस्तारोऽष्टाङ्गुलो योनिरग्रमङ्गुलसंमितमितिपिङ्गलोक्तेः।

नारदीये। कुण्डत्र्यंशप्रविस्तारा योनिरुच्छ्रयताङ्गुलम्।
कुण्डार्द्धेन तु दीर्घा स्यात् कुण्डोष्ठी बोधिपत्रवत्॥

कुण्डोष्ठीति, यथा कुण्डे द्वादशांशेन ओष्ठो विहित एवं

योनेरपि द्वादशभागेन ओष्ठः कार्य्य इत्यर्थः। यथा कुण्डे प्रविष्ट-ओष्ठो यस्या इति। 'बोधिपत्रम्, अश्वत्थपत्रम्।

त्रैलोक्यसारे।

दीर्घात् सूर्य्याङ्गुलानाभिस्त्र्यंशोना विस्तरेण तु।
एकाङ्गुलोच्छ्रिता सा तु प्रविष्टाभ्यन्तरे तथा॥
कुम्भद्वयसमायुक्ता चाश्वत्थदलवन्मता।
अङ्गुलमेखला युक्ता मध्ये* त्वाज्यधृतिस्तथा॥
दक्षस्था पूर्व्वयाम्ये तु जलस्था पश्चिमोत्तरे।
नवमस्यापि कुण्डस्य योनिर्हृद्दलस्थिता॥

'सूर्य्याङ्गुलाः, द्वादशाङ्गुलाः। 'त्र्यंशोनेति, दैर्घ्यत्तृतीयांशन्यूनविस्तारा। 'एकेनाङ्गुलेनोच्छ्रिता तथा, एकेनाङ्गुलेन कुण्डमध्ये प्रविष्टा। 'कुम्भद्वयसमायुक्तेति, पूर्व्वोक्ताग्नेयकुण्डस्य तुल्याकृतेर्योनेर्बुध्नदेशस्थितं वृत्तद्वयमेव गजकुम्भाकृतित्वात् कुम्भशब्देनोक्तम्। तेनात्र कुम्भस्थलाकृतिर्घटद्वयं मृत्पिण्डद्वयं वा स्थाप्यमिति तद्‌ग्राह्यं। अङ्गुष्ठमेखलेनेति, एकाङ्गुलमानया मेखलया परिवेष्टितेत्यर्थः। मध्ये त्विति, यथा स्रुचि घृतधारणाय बिलं क्रियते तथा योनिमध्येपि बिलं कर्त्तव्यमित्यभिप्रायः। दक्षस्थेति, पूर्व्वाग्नेययाम्य कुण्डेषु दक्षिणभागे उत्तराभिमुखा योनिः कार्य्या नैरृत्यादिकुण्डेषु तु पश्चिमभागे प्राङ्-मुखा विधेयाः। 'नवम इति, अष्टदिक्षु कुण्डेष्वेवं विधाय पूर्व्वेशानदिशोरन्तराले यन्नवमं कुण्डं चतुर्दिक्षु वा कुण्डचतुष्टयं

* त्वाज्यस्थितिरिति क्वचित् पाठः।

कृत्वा ईशानदिशि यत्पञ्चमं कुण्डं तयोरपि दक्षिणभागेऽपि योनिः कार्य्येत्यर्थः ॥

बह्वृचपरिशिष्टे। अथाबुधः स धूमे तु जुहुयाद्यो हुताशने।
यजमानो भवेदन्धः सपुत्र इति च श्रुतिः ॥

छन्दोगपरिशिष्टे कात्यायनः।

पाण्याहुतिर्द्वादश पर्व्व पूर्व्विका रम्भादिना चेत्*स्रुचि पर्व्वपूरिका।
दैवेन तीर्थेन च हूयते हविः स्वङ्गारिणि स्वर्व्विषि तच्च पावके ॥
योनर्च्चिषि जुहोत्यग्नौ व्यङ्गारिणि च मानवः ॥
मन्दाग्निरामयावी च दरिद्रश्चैव जायते।
तस्मात् समिद्धे होतव्यं नासमिद्धे कथञ्चन ॥
आरोग्यमिच्छतायुश्च श्रियमात्यन्तिकीं तथा।
जुहुयुश्च हुते चैव पाणिसूर्पस्रुचादिभिः ॥
न कुर्य्यादग्निधमनं कुर्य्यात्तु व्यजनादिना।
मुखेनैव धमेदग्निं मुखाद्ध्येषोऽभ्यजायत ॥
नाग्निं मुखेनेति तु यल्लौकिके योजयन्ति तत्।

भविष्यत्पुराणे। भूमौ स्थितेन पात्रेण विष्टब्धेन च पाणिना।
वामेन यदुर्ध्वाङ्गुल नान्तरीक्षे तु हूयते ॥
धनायुर्हारेरेखासु सोमतीर्थं तु मध्यमं।
लाजादिहवनं तेन कर्त्तव्यं वपनं तथा ॥
'वपनम्' व्रीह्यादिनिर्व्वापः।

वायुपुराणे। कण्डनं पेषणञ्चैव तथैवोल्लेखनं सदा।

---

* कंसादिना चेदिति पाठान्तरम्।

सकृदेव पितृणां स्याद्देवानां तन्निरुच्यते ॥

मरीचिः । प्रागग्राः समिधो ग्राह्या अखर्व्वानौष्ठपाटिताः ।
काम्येषु वशकर्म्मादौ विपरीता जिघांसति ॥
विशीर्णा विदलाह्रस्वा वक्रा बहुशिराः कृशाः ।
दीर्घास्थूला घुणैर्जुष्टाः कर्म्मसिद्धिविनाशकाः ॥

समिदित्यनुवृत्तौ ब्रह्मपुराणे ।

शमी-पलाश-न्यग्रोध-प्लक्ष-वैकङ्कतोद्भवा ।
अश्वत्थोडुम्बरौ विल्वश्चन्दनः सरलास्तथा ।
शालश्च देवदारुश्च खदिरश्चेति याज्ञिकाः ॥

छन्दोग परिशिष्टे कात्यायनः ।

नाङ्गुष्ठादधिका कार्य्या समित् स्थूलतया क्वचित् ।
न वियुक्ताजंवा चैव न सकीटा न पाटिता ॥
प्रादेशान्नाधिकान्यूना न तथा स्याद्विशाखिका ।
न सपर्णा समित् कार्य्या होमकर्म्मसु जानता ॥

तथा । यथोक्तवस्त्वसम्पन्ने * ग्राह्यं तदनुकारि यत् ।
यवानामिव गोधूमा व्रीहीणामिव शालयः ॥
आज्यं द्रव्यमनादेशे जुहोतिषु विधीयते ।
मन्त्रस्य देवतायाश्च, प्रजापतिरितिस्थितिः ॥
'अनादेशे' अविधाने ।

मन्त्रस्य देवतायाश्च अनादेशे प्रजापतिः दैवता प्राजापत्यो-मन्त्रः समस्ता व्याहृतयश्च ।

यत्र तु देवतोक्ता मन्त्रश्च नास्ति तत्र मूलमन्त्रोवेदितव्यः ।

* यथोक्तवस्त्वसंप्राप्ताविति क्वचित्पाठः ।

सचोक्तो गरुड़पुराणे।

प्रणवादिनमोऽन्तञ्च चतुर्थ्यन्तञ्च सत्तम।
देवतायाः स्वकं नाम मूलमन्त्रः प्रकीर्त्तितः॥

विष्णुधर्म्मोत्तरे। दध्यलाभे पयः कार्य्यं मध्वलाभे तथा गुड़ः।
घृतप्रतिनिधिं कुर्य्यात् पयो वा दधि वा नृप॥

पैठीनसिः। काण्ड-मूल-पर्ण-पुष्प-फल-प्ररोह-रस-गन्धादीनां सादृश्येन प्रतिनिधिं कुर्य्यात् सर्व्वालाभे यवः प्रतिनिधिर्भवति॥

मैत्रायणीयपरिशिष्टे।

दर्भाभावे काशः प्रतिनिधिः अद्येध्माः पलाशा-श्वत्थ-खदिर-रोहितको-दुम्बराणां, तदलाभे सर्व्ववनस्पतीनां तिलक-नीप-निम्ब-राजवृक्ष-शाल्मल्य--रलूक-कपित्थ-कोविदार-विभीतक-श्लेष्मान्तक-सर्व्व-कण्टकिवर्ज्जं। घृतमन्यार्थं प्रतिनिधिस्तदलाभे दधि-पयो वा।

इति मण्डपादिलक्षणम्॥

अथ वृद्धिश्राद्धम्॥

आह शातातपः। नानिष्ट्वा पितृयज्ञेन वैदिकं किञ्चिदाचरेत्।
तत्रापि मातरः पूर्व्वं पूजनीयाः प्रयत्नतः॥
अकृत्वा मातृयागन्तु वैदिकं यः समाचरेत्।
तस्य क्रोधसमाविष्टा हिंसामिच्छन्ति मातरः॥

मातृगणास्तु भविष्यपुराणे निरूपिताः।

गौरी-पद्मा-शची-मेधा-सावित्री-विजया-जया।
देवसेना-स्वधा-स्वाहा-मातान्या लोकमातृकाः॥
हृष्टिः पुष्टिस्तथा तुष्टिरात्मदेवतयासह।

पूज्या चित्रे ऽथवार्च्चायां वरदाभयपाणयः ॥

विष्णुपुराणे । कन्या-पुत्रविवाहेषु प्रवेशे नववेश्मनः ।

शुभकर्म्माणि बालानां चूड़ाकर्म्मादिके तथा ॥

सीमन्तोन्नयने चैव पुत्रादिमुखदर्शने ।

नान्दीमुखान् पितॄनादौ तर्पयेत् प्रयतो गृही ॥

जावालः । यज्ञोद्वाह-प्रतिष्ठासु मेखलाबन्ध-मोक्षयोः ।

पुत्रजन्मवृषोत्सर्गे वृद्धिश्राद्धं समाचरेत् ॥

तेन वैदिकहोमाङ्गकेषु दर्शपूर्णमासादिषु अन्येषु च वचन-विशेषितेषु कर्म्मसु वृद्धिश्राद्धमाचरणीयम् ॥

तथा तुलापुरुषादीनामपि यागसंशब्दनात् लोकपाला-वाहनमन्त्रेषु च सर्व्वेषु ममाध्वरम्याहियज्ञं रक्षेत्यादिशब्द प्रयोगात् सत्यपि दानरूपत्वे यागधर्म्मैराभवितव्यमिति तत्रापि वृद्धिश्राद्धं कर्त्तव्यम् । एवमेव सहोमकेषु धान्यपर्व्वतादिष्वपि-अनुसन्धेयाः ।

तस्य विधिमाह कात्यायनः ।

आभ्युदयिके प्रदक्षिणमुपचारः पूर्व्वाह्णेपि अमन्त्रवर्ज्जं जपं ऋजवो दर्भा यवैस्तिलार्थः सम्पन्नमिति तृप्तिप्रश्नः, सुसम्पन्न मित्यनुज्ञातो दधिवदराक्षतमिश्राः पिण्डा नान्दीमुखान् पितॄन् वाचयिष्ये इति पृच्छति, वाच्यतामित्यनुज्ञातो नान्दी-मुखान् पितॄनावाहयिष्ये, इति पृच्छत्यावाहयेत्यनुज्ञातो नान्दी-मुखाः पितरः प्रीयन्तामित्यन्तक्षय्यस्थाने नान्दीमुखाः पितरः पितामहाः प्रपितामहा मातरो मातामहाश्च प्रीयन्तामिति, न स्वधां प्रयुञ्जीत युग्मानाशयेदिति ।

निगदव्याख्यातमेतत्।

श्रीमार्कण्डेय पुराणे।

नान्दीमुखानां कुर्व्वीत प्राज्ञः पिण्डोदकक्रियां।
प्राजापत्येन तीर्थेन यच्च किञ्चित् प्रजायते॥

अथ मधुपर्कः।

आह जावालः। वैवाह्यमृत्विजञ्चैव श्रोत्रियं गृहमागतम्।
अर्हयेन्मधुपर्केण स्नातकं गृहमेववा॥

विश्वामित्रः। संपूज्य मधुपर्केण ऋत्विजः कर्म्म कारयेत्।
अपूज्यकारयेत् कर्म्म किल्विषेणैव युज्यते॥

तद्विधिस्तु कात्यायनसूत्रे।

षड़र्घ्या भवन्त्याचार्य्या ऋत्विग्वैवाह्या राजा प्रियः स्नातक इति प्रतिसंवत्सरानर्हयेयुर्य्यक्ष्यमाना ऋत्विजः॥

आसनमाहार्य्याह। साधुभावानास्तां अर्च्चयिष्यामोभवन्त मित्याहरन्ति विष्टरं पाद्यं पादार्घ्यमुदकमर्घमाचमनीयं मधुपर्कं दधि-मधु-घृतमपिहितं कांस्ये कांस्येनान्यस्त्रिस्त्रिः प्राह विष्टरादीनि विष्टरं प्रतिगृह्णाति वर्ष्मोस्मि समानामुद्यतामसूर्य्य: ॥

इमन्तमभितिष्ठामि यो माकश्चाभिदा सतीत्येनमभ्युपविशति पादयोरन्यं विष्टर आसीनाय सव्यं पादं प्रक्षाल्य दक्षिणं प्रक्षालयति ब्राह्मणश्चेद्दक्षिणं प्रथमं विराजो दोहसि विराजो दोहमशीयमयि पाद्यायै विराजो दोह इत्यर्घ्यं प्रतिगृह्णात्यापस्थ युष्माभिः सर्व्वान् कामानवाप्नवानीति निनयन्नभिमन्त्रयते समुद्रंवः प्रहिणोमि स्वां योनिमभिगच्छत।

अरिष्टा अस्माकं वीराणामापरा सेचि मत्पय इत्याचामत्यामागन्य-

सासमीयसा सृजवर्चसा तं मां कुरुप्रियं प्रजानामधिपतिं पशूनामरिष्टिं तनूनामितिमित्रस्यत्वेति मधुपर्कं प्रतीक्षते देवस्यत्वेति प्रतिगृह्णातितम्। सव्ये पाणौ कृत्वा दक्षिणस्यानामिकया त्रिः प्रयौति नमः स्यावास्यावान्यशनेया विद्ध तत्ते निष्क्रान्तामीत्यनामिकाङ्गुष्टेन च त्रिर्निरुक्षयति तस्य त्रिः प्राश्नाति यन्मधुनो मधव्यं परमं श्रीं रूपमन्नाद्यन्तेनाहं मधुनो मधव्येन परमेण रूपेणान्नाद्येन परमो मधव्योन्नादोऽसानीति मधुमतीभिर्वा प्रत्यृचं पुत्रायान्ते वासिनोवान्तरत आसीनायोच्छिष्टं दद्यात् सर्व्वं वा प्राश्नीयात् प्राग्वा सञ्चरेति नयेदाचम्य प्राणान् संस्पृशति वाङ्म आस्येनसोः प्राणोक्ष्योश्चक्षुः कर्णयोः श्रोत्रं वाह्वोर्बलमूर्व्वो रोजो रिष्टानि मेङ्गानि तनुस्तत्वामे सहेत्याचान्तोदकाय शसैमा दायगौरिति त्रिः प्राह प्रत्याह माता रुद्राणां दुहितावसूनाम्। स्वसापानाममृतस्य नाभिः प्रनुवोचं चिकितुषे जनाय मागामनागामदितिं वधिष्ठेति मम चामुष्य पाप्मानम्। हतोमीति यद्यालभेताव्ययद्युत्सिसृक्षेन्ममचामुष्य च पाप्माहत मुत्सृजत तृणान्यत्त्विति ब्रूयान्नत्वेवामाम्। सोर्घः स्यादधियज्ञमधिविवाहं कुरुतेत्येव ब्रूयाद्यद्यप्यसकृत्संवत्सरस्य सोमे न यजेत कृतार्घ्या एवैनं याजयेयुर्नाकृतार्घ्या इति श्रुतेः। अस्यार्थः। आसनमाहार्य्येत्यन्तं सुबोधाः। साधुभवानित्यादिमर्घ्यं प्रत्यध्येषणं। आहरन्त्यर्घ्यं पितृसम्बन्धि पुरुषाभिप्रायेण बहुवचनं। विष्टरोच्छिन्नाग्रपञ्चविंशतिकुशपत्रकृतः।

तथा च परिशिष्टे। कतिभिस्तु भवेद्ब्रह्मा कतिभिर्विष्टरोमतः।

पञ्चाशद्भिर्भवेद्ब्रह्मा तदर्द्धेन तु विष्टरः॥

ऊर्द्धकेशो भवेद्ब्रह्मा लम्बकेशस्तु विष्टरः।
दक्षिणावर्त्तको ब्रह्मा वामावर्त्तस्तु विष्टरः॥
प्रथमो विष्टर उपवेशनार्थम्।
पाद्यमिति, पादार्घ्यं द्वितीयं विष्टरम्।
पादार्घमुदकं सुखोष्णं। अर्घो व्याख्यातः।

आचमनीयं उदकमेव 'मधुपर्कं', दधि-मधु-घृतं कांस्य भाजने तेनैवा पिहितम्। अर्घार्घपितृव्यतिरिक्तोन्यएव विष्टरादीनि त्रिस्त्रिः प्राह, विष्टरो विष्टरो विष्टरः प्रतिगृह्यतामित्येवं॥ अर्घस्तु तुष्णीमेव विष्टरं प्रतिगृह्य वर्ष्मोस्मीति मन्त्रेण तत्रोपविशति॥

'पादयोरन्यमिति, पादार्घेण बाध्यते।

ततश्च पादप्रक्षालनानन्तरं द्वितीयविष्टरदानं। तथाचोत्तरसूत्रे विष्टर आसीनाय सव्यं पादं प्रक्षाल्य दक्षिणं प्रक्षालयतीति, एकस्मिन् विष्टर आसीनस्य पादप्रक्षालनमुपदिश्यते। ब्राह्मणश्चेदर्घो भवति तदा दक्षिणपादं प्रथमं प्रक्षालयेत्। विराजो दोहोसीति मन्त्रेण जलं गृहीत्वा प्रक्षालयत्यर्घ्यं एव, आपस्थइतिमन्त्रेण अर्घं प्रतिगृह्णाति, अर्घ्योदकं निनयत् समुद्रं व इति जपति, आचामयन्निति मन्त्रेणाचमति मित्रस्यत्वेतिमन्त्रेण, मधुपर्कमीक्षते देवस्यत्वेतिमन्त्रेणमधुपर्कं प्रतिगृह्णाति। सर्व्वेषु वैतेषु त्रिस्त्रिरेतानि द्रव्याण्यभिधाय प्रतिगृह्यतामित्यर्थमाहान्यः।

अथार्घ्यो मधुपर्कपात्रं सव्ये पाणौ कृत्वा दक्षिणस्यानामिकया नमःश्यावेतिमन्त्रेण मधुपर्कं त्रिः प्रयौति, मिश्रयतीत्यर्थः।

अनामिकाङ्गुष्ठेन च तूष्णीं त्रिर्निरूक्षति निषिञ्चतीत्यर्थः। च शब्दात् प्रयौति च। अतश्च प्रतियुवनं, निरूक्षणं एवञ्च निरूक्षणव्यवधानात् समन्त्रकं त्रिः प्रयुवनं विधेयमिति सिद्ध्यति।

यन्मधुन इति मधुमतीभिर्व्वा मधुपर्कं त्रिः प्राश्नीयात्॥

मधुपर्के च सोमे च नोच्छिष्टो भवतीति स्मरणात्, उच्छिष्टस्यैव मन्त्रपाठः। अथाचम्य वाङ्म आस्य इत्यादिभिर्म्मन्त्रैः प्राणायतनानि संस्पृशन् अत्र साकाङ्क्षत्वादस्तीत्यध्याहारः।

स इति च सर्व्वत्रानुषङ्गः।

अरिष्टानि मेऽङ्गानि तनुरित्यत्र, सन्त्वित्यध्याहारः। आचान्तोदकाय शासमादाय गौरिति त्रिः प्राहेति, आचान्तोदकग्रहणात् पुनराचमनमितिकेचित्। अपरेत्वाहुः। आचान्तमुदकं येन स आचान्तोदकः तदर्थं शस्त्रादानमिति तादर्थ्यं च पश्चालंभस्य तदर्थत्वात् एतच्चार्घ्यकर्त्तृवाच्यम्।

ततो माता रुद्राणामिति मन्त्रं अर्घ्यः प्रतिब्रूयात्।

अमुष्येति चार्घ्ययितुर्नाम ग्रहणं, यद्यालभेत पाप्मानं घातयामीतिप्रयोगः। अथ यद्युत्सिसृक्षेन्ममचामुष्य च पाप्माहतमुत्सृजत तृणान्यत्त्विति ब्रूयात्।

अत्राप्यर्घयितुर्नामादेशः।

ओमुत्सृजत तृणान्यत्तीति ब्रूयादिति, निगदोयं।

नत्वेवामाꣳ सोर्घस्यादधियज्ञमधिविवाहङ्कुरुत इत्येवं ब्रूयात् शेषं सुगमम्।

अथ पुण्याहवाचनं। आह वेदव्यासः।

सम्पूज्य गन्धमाल्याद्यैर्ब्राह्मणान् स्वस्ति वाचयेत्।

धर्म्मकर्म्मणि माङ्गल्ये संग्रामाद्भुतदर्शने ॥

यमः। पुण्याहवाचनं दैवे ब्राह्मणस्य विधीयते।

एतदेव निरोङ्कारं कुर्य्यात् क्षत्रियवैश्ययोः ॥

कश्यपः। लोके भूतिकर्म्मसु वै तदादीन्येव वाक्यानि स्युर्यथा पुण्याहं सुसम्बृद्धमिति।

'भूतिकर्म्मसु, सम्पत्करकर्मसु, स्वस्तिवाचनादिष्विति यावत्।

'एतदादीनि, प्रणवादीनि।

पुण्याहवाचनमुक्तं बह्वृचपरिशिष्टे।

अवनिकृतजानुमण्डलंकमलमुकुलसदृशमञ्जलिं शिरस्याधाय, दक्षिणेन पाणिना सुवर्णपूर्णकलशं धारयित्वा, दीर्घा*-नागानद्योगिरयस्त्रीणि विष्णुपदानि च तेन आयुःप्रमाणेन पुण्याहं दीर्घमायुरस्तु, शिवा आपः सन्तु, सौमनस्यमस्तु, अक्षतञ्चारिष्टंचास्तु, गन्धाः पान्तु, माङ्गल्यञ्चास्तु, पुष्पाणि पान्तु, सश्रियमस्तु, अक्षतानि पान्तु, आयुष्यमस्तु, तांबूलानि,पान्तु, ऐश्वर्य्यमस्तुदक्षिणाः पान्तु, आरोग्यमस्तु, दीर्घमायुः शान्तिःपुष्टिस्तुष्टिः श्रीर्यशो विद्या विनयो वित्तं वहुपुत्रञ्चायुष्यञ्चास्तु, यं कृत्वा सर्व्ववेदीयज्ञक्रिया करणकर्म्मारम्भाः शुभाः शोभनाः प्रवर्त्तन्ते,तमहमोङ्कारमादिं कृत्वा ऋग्यजुःसामाशीर्वचनं बहुऋषिमतं समनुज्ञातभवद्भिरनुज्ञातः पुण्यं, पुण्याहं वाचयिष्ये, वाच्यतां द्रविणोदा द्रविणमस्तु, अस्य सवितापश्वातान्नवोनवो भवति, जायमानोग्रा दिवि दक्षिणावन्तो अस्युरित्येता ऋचः पुण्याहे ब्रूयात्, व्रतनियमतपःस्वाध्यायशन्तुदमदानविशिष्टानां सर्व्वेषां ब्राह्मणानां मनः समाधीयतां,

* नद्यानद्यो इति पाठान्तरम्।

समाहितमनसःस्मः। प्रसीदन्तु भवन्तः प्रसन्नाःस्मः शान्तिरस्तु पुष्टिरस्तु, तुष्टिरस्तु, वृद्धिरस्तु, अविघ्नमस्तु, आयुष्यमस्तु, आरोग्यमस्तु, शिवङ्कर्म्मास्तु, कर्म्मसिद्धिरस्तु, पुत्रसमृद्धिरस्तु, धनधान्यसमृद्धिरस्तु, इष्टसम्पदस्तु, अनिष्टनिरसनमस्तु, यत्पापं तत् प्रतिहतमस्तु, यच्छ्रेयस्तदस्तु, उत्तरे कर्म्मण्यविघ्नमस्तु, उत्तरोत्तरमहरहरभिवृद्धिरस्तु, उत्तरोत्तरक्रियाः शुभाः सम्पद्यन्तां, तिथिकरण-मुहूर्त्त-नक्षत्रसम्पदस्तु, तिथिकरणमुहूर्त्तनक्षत्रग्रहलग्नाधिदेवताः प्रीयन्तां, तिथिकरणे मुहूर्त्ते नक्षत्रे सग्रहे दैवते प्रीयेतां, दुर्गापाञ्चाल्यौ प्रीयेतां, अग्निपुरोगाविश्वेदेवाः प्रीयन्तां, इन्द्रपुरोगा मरुद्गणाः प्रीयन्तां, वसिष्ठपुरोगा ऋषिगणाः प्रीयन्तां, महेश्वरपुरोगा उमा मातरः प्रीयन्तां, अरुन्धतीपुरोगा एकपत्न्यः प्रीयन्तां, विष्णुपुरोगाः सर्व्वे देवाः प्रीयन्तां, ब्रह्मपुरोगाः सर्व्वे वेदाः प्रीयन्तां।

ब्रह्म च ब्राह्मणाश्च प्रीयन्तां, सरस्वत्यः प्रीयन्तां, श्रद्धा-मेधे प्रीयेतां, भगवती कात्यायनी प्रीयतां, भगवती माहेश्वरी प्रीयतां, भगवती ऋद्धिकरी प्रीयतां, भगवती वृद्धिकरी प्रीयतां, भगवती पुष्टिकरी प्रीयतां, भगवती तुष्टिकरी प्रीयतां, भगवन्तौ विघ्नविनायकौ प्रीयेतां सर्वाः कुलदेवताः प्रीयन्तां सर्व्वाः ग्रामदेवाताः प्रीयन्तां, हताश्च ब्रह्मद्विषः,

हता विद्विषः, हताः परिपन्थिनः, हताश्च विघ्नकर्त्तारः, हताश्च विघ्नकराः, शत्रवः पराभवं यान्तु, शाम्यन्तु घोराणि, शाम्यन्तु पापानि, शाम्यन्तु ईतयः शुभानि वर्द्धन्तां, शिवा आपः सन्तु शिवा ऋतवः सन्तु, शिवा अग्नयः सन्तु, शिवा आहुतयः सन्तु, शिवा घन-

स्तयः सन्तु, शिवा आपः सन्तु, अहोरात्रे शिवे स्यातां निकामे, निकामे, नः पर्य्यन्यो वर्षतु। फलवत्योन ओषधयः पच्यतां योगक्षेमो नः कल्पतां, शुक्रा-ङ्गारक-वुध-वृहस्पति-शनैश्वर-राहुकेतु-सोमसहिता आदित्यपुरोगाः सर्व्वे ग्रहाः प्रीयन्तां, भगवान् नारायणः प्रीयतां, भगवान् पर्ज्जन्यः प्रीयतां, भगवान् स्वामी महासेनः, प्रीयतां पुण्याहकालं वाचयिष्ये, वाच्यतां उद्गातेव शकुने सामगायसि याज्यया यजति यत्पुण्यं नक्षत्रं तद्बद्कुर्वीतोपव्यूषं यदा वै सूर्य्य उदेति अथ नक्षत्रं नैति यावति तत्र सूर्य्योगच्छेत् यत्र जघन्यं पश्येत्तावत् कुर्व्वीत यत्कारीस्यात्पुण्याह एवं कुरुते तानि यानि एतानि यमनक्षत्राणि यान्येव देवनक्षत्राणि तेषु कुर्व्वीतयत्कारीस्यात् पुण्याह एवं कुरुते पुण्याहं भवन्तो ब्रूवन्तु ओम् पुण्याहं स्वस्तये वायुमुपब्रुवामहे आदितय उदितीय, स्वस्तिन इन्द्रो वृद्धश्रवाः स्वस्तिनः पूषा विश्ववेदाः स्वस्तिनस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः स्वस्ति नो बृहस्पति र्दधातु।

अष्टौ देवा वसवः सोम्यासः चतस्रो देव्योरजसा श्रविष्ठाः ते यज्ञं पान्तु रजसः पुरस्तात् संवत्सरीणममृतꣳस्वस्ति।

स्वस्ति भवन्तो ब्रुवन्तु।

आयुष्मते स्वस्ति ऋद्ध्यामस्तोमं सर्व्वामृद्धिमृद्ध्यास्म हव्यैर्नमसोपसद्यमित्रं देवं मित्रधेयन्नोऽस्तु अनुराधान हविषा वर्द्धयन्तः शतं जीवेम शरदः सवीलास्त्रीणि त्रीणि वैदेवानामृद्ध्यानि त्रीणि छन्दांसि त्रीणि सवनानि त्रय इमे लोकास्तद्ध्यामेव तद्वीर्य्य एषु लोकेषु प्रतितिष्ठति ऋद्धिं भवन्तो ब्रुवन्तु ऋद्ध्यतां श्रिये जातः श्रिय एत्विनं यस्मिन् ब्रह्माध्यजयत् सर्व्वमेतदमुञ्च लोकमिदमूचसर्व्वन्तन्नोन-

च्चत्रमभिजिद्दिजित्यश्रियं दधात्वहृणीयमान अदब्धोयमन्त्वं मे गोपाय यमृषयस्त्रयीविदो विदुः यजुः ऋचः सामानि यजूंषि सा हि श्रीरमृतायतां श्रीरस्त्विति भवन्तो ब्रुवन्तु अस्तु श्रीः पुण्याह समृद्धिरस्तु भगवान् प्रजापतिः प्रीयताम् ।

इति श्रीमहाराजाधिराज श्रीमहादेवस्य समस्तकर-
णाधीश्वरसकलविद्याविशारदश्रीहेमाद्रिविरचिते
चतुर्वर्गचिन्तामणौ दानखण्डे
परिभाषा प्रकरणम् ।

चतुर्थोऽध्यायः।

अथ दानफलानि।

आचारैः स्पृहणीयतां गमयता जन्म द्विजन्मान्वये
कीर्त्तिः सर्व्वपथीनतां रचयता तैस्तैर्गुणानां गणैः।
तत् किञ्चित् परमं महः कलयता मीमांसया छन्दसां
येनोच्चैःफलदायिदानमहिमन्यात्मेव दृष्टान्यते॥
यो हेमाद्रिः शिवं स्तौति सर्व्वदानागमोदितम्।
सोद्य दानफलं प्राह सर्व्वदानागमोदितम्॥

तत्र सामवेदोपनिषदि।

दानेन सर्व्वान् कामानवाप्नोति, चिरजीवित्वं ब्रह्मचारी रूपवानहिंस्र उपपद्यते, स्वर्गं पर्णाशनात्* द्विविचरः पद्यो भक्त-स्थान-वीरासनाद्धित्तवान् पितृ-मातृ-गुरु-शुश्रूषाध्यानवान् स्वर्गीयः काञ्चनदानेनेति।

आह भगवान् ऋग्वेदः।

उच्चा दिवि दक्षिणावन्तो अस्थुर्ये अश्वदाः सह ते सूर्य्येण, हिरण्यदा अमृतत्वं भजन्ते, वासोदाः सोम प्रतिरन्त आयुरिति। हारीतः। आपोदद्त् तृषमभिजयत्यात्मानं च निष्क्रीणाति।

* पर्णारातादिति क्वचित् पाठः।

अन्नदानादसून् निष्क्रीणाति अन्नवानन्नादोऽन्नपतिश्च भवति ।

वस्त्रदानाद्वचोनिष्क्रीणाति सुरूपोऽनग्नो वस्त्रभाक् भवति, हिरण्यप्रदानात्तेजो निःक्रीणाति सुतेजाः श्रीमान् हिरण्यभाग्भवति, गोप्रदानाद्वाचो निष्क्रीणाति, सुवाग्विपाप्मा गोभाक् च भवति, अनडुत्प्रदानात् प्राणान्निष्क्रीणात्यरोगो बलवान् धुर्य्यभाक् च भवति, रथप्रदानाच्छरीरन्निष्क्रीणाति भृत्यविविधविमानभाग्भवति, शय्याप्रदानात् सुखं निष्क्रीणाति यानशयनासनविविधसुखश्रीभाग्भवति अपरिमितप्रदानादपरिमितयोषंपुष्णाति अपरिमितान् कामानवाप्नोति ।

तद्विविधं भवति अविज्ञातदानं च विज्ञातदानञ्च,

यदविज्ञातविदुषे तदविज्ञातं दानम्, अथ यद्विज्ञातविदुषे सब्रह्मचारिणे वैश्वानरमाददानाय, यद्ददाति प्रतिगृह्णाति च, तद्विज्ञातदानं, तदप्येतद्यजुष्युक्तं, (इदं कस्मा अदादिति) ।

आत्मानं निष्क्रीणाति, आत्मानमेव ददातीत्यर्थः ।

अनेन प्रकारेण जलादिदानमेव स्तूयते ।

विष्णुः । तैजसानां पात्राणां प्रदानेन पात्री भवति कामानां ।

मधु-घृत-तैलदानेनारोग्यं औषधप्रदानेन च, लवणप्रदानेन लावण्यं, धान्यप्रदानेन तुष्टिः, सस्यदानेन च तथा, इन्धनप्रदानेन दीप्ताग्निर्भवति, संग्रामे सज्जयमाप्नोति, आसनदानेन स्थानं, शय्यादानेन भार्य्यां, उपानत्प्रदानेनाश्वतरीयुतं रथं, छत्रप्रदानेन स्वर्गं, तालवृन्त-चामरप्रदानेनादुःखित्वं, पुष्पप्रदानेन ज्यायान् भवति, अनुलेपनप्रदानेन कीर्त्तिमान् भवति ।

आह मनुः। वारिदस्तृप्तिमाप्नोति सुखमक्षय्यमन्नदः।
तिलप्रदः प्रजामिष्टां दीपदश्चक्षुरुत्तमम्॥
भूमिदः सर्व्वमाप्नोति दीर्घमायुर्हिरण्यदः।
गृहदोऽग्र्याणि वेश्मानि रूप्यदो रूपमुत्तमम्॥
वासोदश्चन्द्रसालोक्य-मश्विसालोक्य-मश्वदः।
अनडुहः श्रियं पुष्टां गोदो ब्रध्नस्य विष्टपम्॥
यानशय्याप्रदो भार्य्या-मैश्वर्य्यमभयप्रदः।
धान्यदः शाश्वतं सौख्यं ब्रह्मदो ब्रह्मसार्ष्टिताम्॥
'ब्रह्मसार्ष्टितां' ब्रह्मसमानगतित्वम्।

याज्ञवल्क्यः। भूदीपाश्वान्नवस्त्राम्भस्तिल-सर्प्पिः-प्रतिश्रयान्।
नैवेशिकस्वर्णधुर्य्यान् दत्त्वा स्वर्गे महीयते॥
गृहधान्याभयोपानच्छत्रमाल्यानुलेपनम्।
यानं वृक्षं श्रियं शय्यां दत्त्वात्यन्तं सुखी भवेत्॥
'प्रतिश्रयः' प्रवासिनामाश्रयः।
'नैवेशिकं, विवाहप्रयोजनकं द्रव्यम्

तथा। श्रान्तसम्वाहनं रोगि परिचर्य्या सुरार्चनम्।
पादशौचं द्विजोच्छिष्टमार्जनं गोप्रदासमम्॥

यमः। दत्त्वा प्रतिश्रयं लोके तथादत्त्वैवचाभयम्।
तथा दत्त्वा क्षितिं विप्रे ब्रह्मलोके महीयते॥
छत्रदो गृहमाप्नोति गृहदो नगरन्तथा।
तथोपानत्प्रदानेन रथमाप्नोत्यनुत्तमम्॥
इन्धनानां प्रदानेन दीप्ताग्निर्भुवि जायते।
गवां ग्रास-प्रदानेन सर्व्वपापैः प्रमुच्यते॥

रुक्मदः सर्व्वमाप्नोति रूप्यदो रूपमुत्तमम् ।
वासोदश्चन्द्रसालोक्यं सूर्य्यसालोक्यमश्वदः ॥
राजोपकरणं दत्त्वा रत्नानि विविधानि च ।
नगरञ्च तथा दत्त्वा राजा भवति भूतले ॥
तथा । देवमाल्यापनयनं देवागारसमूहनम् ।
अर्च्चनञ्चैव विप्राणां द्विजोच्छिष्टापकर्षणम् ॥
पादशौचप्रदानञ्च प्रकल्प्य परिचारणम् ।
पादाभ्यङ्गप्रदानञ्च श्रान्तसम्वाहनन्तथा ॥
गवां कण्डूयनञ्चैव ग्रासदानाभिवन्दने ।
भिक्षादीपप्रदानञ्च तथैवातिथिपूजनम् ॥
एकैकस्य फलं प्राह गोप्रदानसमं यमः ।
यस्तु सम्भृत्य सम्भारं ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छति ॥
तस्य पुण्यकृतान् लोकान् न वक्तुं प्रभवाम्यहम् ॥
'सम्भारो' यज्ञ-विवाहाद्युपकरणद्रव्यम् ।
फलमूलानि पानानि शाकानि विविधानि च ।
यानानि दत्त्वा विप्रेभ्यो मुदायुक्तः सदा भवेत् ॥
तथा । धान्योदकप्रदायी च सर्व्विर्दः सुखमश्नुते ।
विप्रेभ्यः पादुके दत्वा-श्यनान्यासनानि च ॥
विविधानि च दानानि दत्त्वा च नृपतिर्भवेत् ।
तथा । अन्नदस्तु भवेच्छ्रीमान् सुरूपः कीर्त्तिमानपि ॥
तैलमामलकं यच्छन् पादाभ्यङ्गन्तथैव च ।
नरः सुरूपस्तेजस्वी सुखवांश्चैव जायते ॥

तथा। मृत्तिकां गोमयं दर्भानुपवीतं तथोत्तरम्।
दत्त्वा गुणवते विप्रे कुले जायेत चोत्तमे॥
मुखवासन्तु योदद्याद्दन्तधावनमेवच।
शुचिःस्यात्सुभगोवाग्मी सुखीचैव सदा भवेत्॥
पादशौचन्तथा यानं शौचञ्च गुदलिङ्गयोः।
यःप्रयच्छति विप्राय शुचिःशुद्धः सदा भवेत्॥
गन्धौषधमथाभ्यङ्गं माक्षिकं लवणं तथा।
यः प्रयच्छति विप्राय सौभाग्यं सतु विन्दति॥
अत्रिः। दुर्भिक्षे अन्नदाता च सुभिक्षे च हिरण्यदः।
पानीयदस्त्वरण्ये च ब्रह्मलोके महीयते॥
देवलः। श्रान्तायान्नप्रदः स्वर्गं विमानेनाधिरोहति।
प्राप्नोति दशगोदानफलं* रोगिप्रतिक्रियः॥
प्रक्षाल्य पादौ विप्राय लभेत् गोदानजं फलम्।
चन्दनं तालवृन्तञ्च फलानि कुसुमानि च।
ताम्बूल-मासनं शय्यां दत्त्वात्यन्तं सुखी भवेत्॥
कात्यायनः। पादाभ्यङ्गैः शिरोभ्यङ्गैर्दानमानार्च्चनादिभिः।
मृष्टवाक्यैर्विशेषेण पूजनीया द्विजोत्तमैः॥
वायुपुराणे। चन्दनानां प्रदातारः शङ्खानां मौक्तिकस्य च।
पापकर्तृनपि पितॄंस्तारयन्ति यथाश्रुतिः॥
महाभारते। दासीं दासमलङ्कारं क्षेत्राणि च गृहाणि च।
ब्रह्मदेयां सुतां दत्त्वा स्वर्गमाप्नोत्यसंशयं॥
लभते च शिवस्थानं बलिपुष्पप्रदो नरः।

---

* भोगिप्रतिक्रिय इति पाठान्तरम्।

तथा। धुर्य्यप्रदानेन गवां तथाश्वैर्लोकानवाप्नोति नरोवसूनाम्।
छत्रप्रदानेन गृहं वरिष्ठं यानं तथोपानहसम्प्रदानात्॥
वस्त्रप्रदानेन फलं सुरूपं गन्धप्रदानात् सुरभिर्नरःस्यात्।
भिक्षान्नपानीयरसप्रदाता प्राप्नोति सर्व्वांश्च रसान् प्रकामान्॥
प्रतिश्रयाच्छादन सम्प्रदाता प्राप्नोति तान्येव न संशयोऽत्र।
स्रग्धूपगन्धानुविलेपनानि स्नानानि माल्यानि च मानवोयः।
दद्याद्विजेभ्यः सभवेदरोगस्तथाभिरूपश्च नरेन्द्रलोके॥
तथा। चन्दनागुरुधूपांश्च विप्रेभ्यो यःप्रयच्छति।
ताम्बूलञ्च स्रजञ्चैव स स्वर्गं प्रव्रजेन्नरः॥
तिलान्ददच्च पानीयं दीपमन्नप्रतिश्रयम्।
सतां स्वर्गेष्वुनामेतत्सूनृतानि वचांसि च।
सान्त्वदः सर्व्वमाप्नोति सर्वशोकैर्विमुच्यते॥
प्रेक्षणीयप्रदानेन स्मृतिं मेधाञ्च विन्दति॥
आदित्यपुराणे। धर्म्मशास्त्रप्रदातारः सत्रदानरताश्च ये।
तीर्थ-तड़ाग-कूपादि-नौका-सेतु-प्रदाश्च-ये॥
स्कन्धेन तारयेद्यस्तु तृषार्त्तानां जलप्रदः।
पक्कान् ददाति केदारान् सफलांश्चैव पादपान्॥
षष्टिकोटि सहस्राणि अर्बुदानां च वै त्रयम्।
क्रीड़न्ति ते स्वर्गपुरे एतदुक्तं द्विजोत्तम॥
तथा। अश्वम्बा यदि वा युग्यं शोभने वाथ पादुके।
ददाति यः प्रदानं वै ब्राह्मणेभ्यः सुसंयतः॥
तस्य दिव्यानि यानानि रथा ध्वजपताकिनः।
दुष्टः पन्था नचैवेह भविष्यति कथञ्चन॥

अन्न-पाना-श्व-गो-वस्त्र-छत्र-शय्या-सनानि च।
प्रेतलोके प्रशस्तानि दानान्यष्टौ विशेषतः॥

लिङ्गपुराणे। वस्त्रं जलं पवित्रं च दत्त्वाथ शिवयोगिने।
स महाभोगमाप्नोति अन्ते योगञ्च शाश्वतम्॥
आसनं शयनं यानं योददाति यशस्विने।
समं सर्वेषु भूतेषु तस्य दुःखं न विद्यते॥

कालिकापुराणे। अभ्यङ्गमिन्धनंनीरंशयनासनमेव च।
दद्यान्नवाह्निकं चैव तमुद्दिश्य दिने दिने॥
कायिनामन्नदानन्तु तदुद्दिश्य निवेदयेत्।
अथवा किं प्रलापेन यत् किञ्चित् सुकृतं भुवि॥
कुर्वंस्तत्पदमाप्नोति शिवमुद्दिश्य लीलया।

देवीपुराणे। द्रव्यं भू-हेम-गो-धान्यन्तिलवस्त्रघृतादिकम्॥
विधिना चोपवासेन एकान्ननक्तभोजनात्।
शुचिना भावपूतेन क्षान्त्या सत्यव्रतादिना॥
अपि सर्षपमात्रस्य दातारन्तारयेद्ददत्।

आदित्यपुराणे॥ अथान्नदानाद्भूदानात् प्रीतो भवति केशवः॥
गुड़-क्षीर-घृतैर्वस्त्रैः प्रीतो भवति चन्द्रमाः।
जलदानाच्च वरुणः सुप्रसन्नो भवेत् सदा।
रजतेन च दत्तेन प्रीतः स्याच्च महेश्वरः॥
सुवर्णेन तु दत्तेन वह्निर्नित्यं प्रसीदति।
हस्त्यश्वरथयानैश्च मघवानासनैस्तथा॥
शयनैर्व्वैश्मभिधर्म्मशून्नेणोष्णांशुरेव च।
उपानद्भ्यां यमोगोभिः सौरभेयः कपर्द्दिनः॥

पादुकाभ्यां प्रदत्ताभ्यां पद्मयोनिः प्रतुष्यति।
अलङ्कारैस्तथामान्यैर्जगन्माता च पार्व्वती॥

स्कन्दपुराणे। यो गाञ्च महिषीं दद्यात् सालङ्कारां पयस्विनीं।
कांस्यवस्त्रादिभिर्युक्तां स कामान् लभतेऽखिलान्॥

सौरपुराणे। कृष्णाजिनञ्च महिषी मेषी च दशधेनवः।
ब्रह्मलोकप्रदायिन्यस्तुलापुरुष एव च॥

वह्निपुराणे। यानमश्वमनड्वाहं हेमरूप्यमणींस्तिलान्।
ये प्रच्छन्ति(?)न्यपापेषु निरताः सर्व्वदा मुने।
न तेषां भैरवः पन्था कदाचिदपि जायते॥

विष्णुधर्म्मोत्तरे हंसउवाच।

नरस्त्वासनदानेन स्थानं सर्व्वत्र विन्दति।
श॰ शय्यादानेन चाप्नोति भार्य्यां ब्राह्मणसत्तमाः॥
दत्त्वा द्विजाय शयनं स्वास्तीर्णं चोत्तरच्छदम्।
कुले महति संभूतिं रूपद्रविणसंयुताम्॥
तथापत्यवतीं भार्य्यां प्राप्नोति वशगां तथा।
अनेनैव प्रदानेन भार्य्या पतिमवाप्नुयात्॥
वितानकप्रदानेन सर्व्वपापैः प्रमुच्यते।
छन्दस्य तथा विप्रा नात्रकार्य्या विचारणा॥
छत्रं शतशलाकञ्च वृष्टेरातपवारणम्।
सर्व्वपापविनिर्म्मुक्तः स्वर्गे लोके महीयते॥
याम्यं मार्गं तथा याति सुखेन द्विजसत्तम।
उपानहौ तथा दत्त्वा स्वच्छस्नेहसमन्विते॥
रथमश्वतरीयुक्तं त्रिदिवं प्रतिपद्यते।

सर्व्वपापविनिर्मुक्तोयाम्यं मार्गं सुखं ब्रजेत्॥
तालवृन्तप्रदानेन सर्व्वपापैः प्रमुच्यते।
तथा चामर दानेन सर्व्वदुःखैर्व्विमुच्यते।
पादुकानां प्रदानेन गतिमाप्नोति शोभनाम्॥
पादपीठप्रदानेन स्थानं सर्व्वत्र विन्दति।
स्थानमेव तथाप्नोति दण्डं दत्त्वा द्विजातये॥
यज्ञोपवीतदानेन वस्त्रदानफलं लभेत्।
उष्णीषदानस्य तथा फलमेतदुदाहृतम्॥
दन्तकाष्ठप्रदानेन सौभाग्यं महदाप्नुयात्।
मृत्तिकायाः प्रदानेन शुचिः सर्व्वत्र जायते॥
शौचस्नानोदकं दत्त्वा विरोगस्त्वभिजायते।
रोगनाशमवाप्नोति तथाभ्यङ्गप्रदःसदा॥
तथैवौषधदानेन रोगनाशमथाश्नुते।
स्नानीयानि सुगन्धीनि दत्त्वा सौभाग्यमश्नुते॥
अनुलेपनदानेन रूपवानभिजायते।
कायाग्नि-दीप्ति-प्राकाश्याकृतिं चैव तथोत्तमाम्॥
यस्तु संसाधनार्थाय ब्राह्मणाय प्रयच्छति।
स याति वह्निसालोक्यं शत्रुनाशं च विन्दति॥
तैजसानि तु पात्राणि दत्त्वा सलवणानि च।
तैजसानि तु पात्राणि सतैलानि प्रयच्छतः॥
आरोग्यमुत्तमं प्रोक्तं लावण्यमपि चोत्तमम्।
तथा। समुद्रजानां भाण्डानां शङ्खादीनां प्रदायकः।
पात्री भवति कामानां यशसश्च न संशयः॥

कङ्कतस्य प्रदानेन परां बाधां प्रमुञ्चति ॥
शय्याप्रदानं लोकेषु तथा स्थानकरं परम्।
दत्त्वानुलेपनं माल्यं परां लक्ष्मीमुपाश्नुते॥
तथा। नृवाह्यं पुरुषो यस्तु द्विजे सम्यक् प्रयच्छति।
अश्वमेधफलं तस्य कथितं द्विजसत्तमाः॥
शिविकायाः प्रदानेन वह्निष्टोमफलं भवेत्।
स याति शक्रसालोक्यं यस्तु योधं प्रयच्छति॥
यस्तु कर्म्मकरीं दासीं ब्राह्मणाय प्रयच्छति।
लोकास्तु सुलभास्तस्य वसूनां समुदाहृताः॥
तरुणीं रूपसम्पन्नां दासीं यस्तु प्रयच्छति।
सोऽप्सरोभिर्म्मुदायुक्तः क्रीड़ते नन्दने वने॥
उष्ट्रञ्चा गर्द्दभञ्चापि यः प्रयच्छति तु द्विजाः।
अलकाञ्च समासाद्य यक्षेन्द्रैः सह मोदते॥
दानानामुत्तमं प्रोक्तं प्रदानं तुरगस्य च।
वड़वायाः प्रदानन्तु तथा बहुफलं स्मृतम्।
तुरगान् यः प्रयच्छन्ति सूर्य्यलोकं व्रजन्ति ते॥
यावन्ति तस्य रोमाणि तावद्वर्षशतानि च।
शुक्लन्तुरङ्गमन्दत्त्वा फलं दशगुणं भवेत्॥
गौर्यथा कपिला श्रेष्ठा तथैव तुरगःसितः।
तुरङ्गमं सुपर्वाणं सालङ्कारं प्रयच्छतः॥
पुण्डरीकफलं प्रोक्तं नात्रकार्य्या विचारणा।
चतुर्भिस्तुरगैर्युक्तं सर्वोपकरणैर्युतम्॥
रथं द्विजातये दत्त्वा राजसूयफलं लभेत्॥

प्रदाय करिणीं सम्यगेतदेव फलं लभेत्।
कुञ्जरस्य प्रदानेन मनुष्यः स्वर्गविच्युतः॥
राजा भवति लोकेऽस्मिन् यशोविक्रमसंयुतः।
सुवर्णकक्षं मातङ्गं दत्त्वा विप्राय वै द्विजाः॥
राजसूयाश्वमेधाभ्यां फलं विन्दत्यसंशयम्।
चतुर्भिः कुञ्जरैर्युक्तं रथं दत्त्वा द्विजातये।
समग्रभूमिदानस्य फलं प्राप्नोत्यसंशयम्॥

तथा। यथोक्तविधिना दद्यात् क्रीत्वा तु कपिलां नरः।
सर्वकामसमृद्धस्य स यज्ञफलमश्नुते॥
गवां लोकमवाप्नोति कुलमुद्धरति स्वकम्।
वारुणं लोकमाप्नोति दत्त्वा च महिषीं ततः॥
अलंकृतान्तु तां दत्वा गोदानफलमाप्नुयात्।
अजामलं कृतां दत्त्वा वह्निलोके महीयते॥
तमेव लोकमाप्नोति दत्त्वाजं विधिवन्नरः।
महिषस्य प्रदानेन याम्ये लोके महीयते॥
वारुणं लोकमाप्नोति दत्त्वा रलं नृपोत्तम।
ष्टष्टिप्रदानाच्च तथा तदेव फलमश्नुते॥
आरण्यपशुदानेन वायुलोके महीयते।
एतदेवफलं प्रोक्तं प्रदानेन च पक्षिणाम्॥

ब्रह्माण्डपुराणे। लोके श्रेष्ठतमं सर्वमात्मनश्चापि यत्प्रियं।
सर्वं पितॄणां दातव्यं तेषा मेवाक्षयार्थिना॥
जाम्बूनदमयन्दिव्यं विमानं सूर्यसन्निभं।
दिव्याप्सरोभिः सम्पूर्णमन्नदो लभते क्षयम्॥

आच्छादनन्तु योदद्यादहतं श्राद्धकर्म्मणि।
आयुःप्रकाशमैश्वर्य्यं रूपञ्च लभते शुभम्॥
यज्ञोपवीतं योदद्यात् पादुके श्राद्धकर्म्मणि।
शोभनं लभते यानं पादयोः सुखमेवच॥
व्यजनन्तालवृन्तञ्च दत्त्वा विप्राय सत्कृतम्।
प्राप्नुयात्तल्पसंयुक्तं शयनीयं सुखावहम्॥
श्राद्धेषूपानहौ दत्त्वा ब्राह्मणेषु सदा भुवि।
दिव्यं स लभते चक्षुर्व्वाजियुक्तं रथं तथा॥
श्रेष्ठच्छत्रञ्च विमलं पुष्पमालाविभूषितम्।
प्रासादस्तूत्तमो भूत्वा गच्छन्तमनुगच्छति॥
शरणं रत्नसम्पूर्णं सशय्यासनभाजनम्।
श्राद्धे दत्त्वा पितृभ्यस्तु नाकपृष्ठे महीयते॥
मुक्ता-वैदूर्य्यवासांसि रत्नानि विविधानि च।
लवणानां सुपूर्णानि श्राद्धे पात्राणि यो ददेत्।
रसास्तमनुतिष्ठन्ति आयुः सौभाग्य मेव च॥
पात्रं वै तैजसं दत्त्वा मनोज्ञं श्राद्धकर्म्मणि।
पात्रं भवति कामानां विद्यानाञ्च धनस्य च॥
राजतं काञ्चनञ्चैव दद्याच्छ्राद्धे तु कर्म्मणि।
प्रभूतं लभते दाता प्राकाम्यां धनमेव च॥
धेनुं श्राद्धेषु योदद्याद्गृष्टिं कुम्भोपदोहनाम्।
गावस्तमनुतिष्ठन्ति गवां पुष्टिस्तथैव च॥
गन्धवन्ति विचित्राणि स्नानानि सुरभीणि च।
पूजयित्वा तु पात्राणि श्राद्धे सत्कृत्य दापयेत्॥

गन्धवहा महानद्यः सुखानि विविधानि च।
दातारमुपतिष्ठन्ति पुनन्त्यश्च पतिव्रताः॥
शयना-सन-यानानि भूमयो वाहनानि च।
दातारमुपतिष्ठन्ति तथा स्वर्गे महीयते।
श्राद्धेष्वेतानि यो दद्यात् सोऽश्वमेधफलं लभेत्॥
सर्पिःपूर्णानि पात्राणि श्राद्धे सत्कृत्य दापयेत्।
कुम्भदोहनक्षीराणां सहस्रं लभते गवाम्।
रम्यानावसथान् दत्त्वा राजसूयफलार्द्धभाक्॥
तथाभरणसम्पूर्णां सोपधानां स्वलङ्कृताम्।
शय्याञ्च विविधां दत्त्वा द्विजोऽग्निष्टोमभाग्भवेत्॥
दासीं दासञ्च विविधं तथैवोष्ट्रमजाविकम्।
हस्त्य-श्व-रथ-यानञ्च श्राद्धकर्म्मणि नित्यशः।
तिलांश्च विविधान् दत्त्वा लभते फलमक्षयम्॥
पितृकर्म्मणि युक्तस्तु शालिशोभनपुण्यकृत्।
घनपुष्पं फलोपेतं दत्त्वा शोभनमश्नुते॥
कूपा-राम-तडागानि क्षेत्र-घोष-गृहाणि च।
दत्त्वा तु मोदते स्वर्गे नित्यमाचन्द्रतारकम्॥
स्वास्तीर्णं शयनं दत्त्वा श्राद्धे रत्नविभूषितम्।
पितरस्तस्य तुष्यन्ति स्वर्गे चानन्त्यमश्नुते॥
पट्टकौशेयपत्रोर्णं तथा प्रच्छादकम्बलम्।
अजिनं रौरवपट्टं पावनं मृगरोमजम्॥
दत्त्वा चैतानि विप्रेभ्यो भोजयित्वा यथाविधि।
प्राप्नोति श्रद्दधानस्तु हयमेधस्य यत् फलम्॥

कौशेय-क्षौममार्गञ्च दुकूलमहतं तथा ।
श्राद्धेष्वेतानि यो दद्यात् कामान् प्राप्नोत्यनुत्तमान् ॥
पक्वान्नानि करम्भञ्च मिष्टान्न-घृतशर्क्कराः ।
कृशरा मधुपर्कञ्च पयः पायसमेव च ।
स्निग्धमुष्णञ्च यो दद्याज्ज्योतिष्टोम फलं लभेत् ॥

महाभारते । वस्त्राभरणदातारो भक्तपानान्नदास्तथा ।
कुटुम्बान्नप्रदातारः पुरुषाः स्वर्गगामिनः ॥
सहस्रपरिवेष्टारः तथैव च सहस्रदाः ।
त्रातारश्च सहस्राणां ते नराः स्वर्गगामिनः ॥
सुवर्णस्य च दातारो गवाञ्च भरतर्षभ ।
यानानाञ्च प्रदातारस्ते नराः स्वर्गगामिनः ॥
वैवाहिकानां प्रेक्षाणां प्रेष्याणाञ्च युधिष्ठिर ।
दातारो वाससाञ्चैव पुरुषाः स्वर्गगामिनः ॥
विहारा-वसथो-द्यान-कूपा-राम-सद-प्रदाः ।
प्रपाणाञ्चैव कर्त्तारस्ते नराः स्वर्गगामिनः ॥
नयेत् पातात्तथा वाधाद्दारिद्र्याद्वराभिधर्षणात् ।
यत्कृते प्रतिमुच्यन्ते ते नराः स्वर्गगामिनः ॥
शुश्रूषाभिस्तपोभिश्च कृतमादाय भारत ।
ये प्रतिग्रहनिस्नेहास्ते नराः स्वर्गगामिनः ॥
सर्व्वहिंसानिवृत्ताश्च नराः सर्व्वसहाश्च ये ।
सर्व्वस्याश्रयभूताश्च ते नराः स्वर्गगामिनः ॥
आढ्याश्च बलवन्तश्च यौवनस्थाश्च भारत ।
ये वै जितेन्द्रिया धीरा स्ते नराः स्वर्गगामिनः ॥

नारसिंहपुराणे। एकविंशत्यमी स्वर्गा निविष्टा मेरुमूर्द्धनि।

अहिंसादानकर्त्तारो यज्ञानां तपसां तथा।

एतेषु निवसन्ति स्म जनाः क्रोधविवर्ज्जिताः॥

एकविंशतिस्वर्गा अनन्तरमेव वक्ष्यमाणा आनन्दप्रभृतयः।

जलप्रवेशी चानन्दं प्रमोदं वह्निसाहसे*।

भृगुप्रपाते सौख्यं रणे चैवातिनिर्म्मलम्॥

अनशने चाथ सन्यासे मृतो गच्छेत्त्रिपिष्टपम्।

क्रतुयाजी नाकपृष्ठमग्निहोत्री च निर्वृतिम्॥

'क्रतुयाजी, सोमयागकर्त्ता।

तडाग-कूपकर्त्ता च लभते पौष्टिकं द्विज।

सुवर्णदायी सौभाग्यं लभते स्वर्म्महातपाः॥

शीतकाले महावह्निं प्रज्वालयति योनरः।

सर्व्वसत्वहितार्थाय स स्वर्गञ्चाप्सरं लभेत्॥

हिरण्य-गो-भूदानेन निरहङ्कारमाप्नुयात्।

भूदानेन तु शुद्धेन लभते शान्तिकं पदम्॥

गोप्रदानेन स्वर्गन्तु निर्म्मलं लभते नरः।

अश्वदानेन पुण्याहं कन्यादानेन मङ्गलम्॥

द्विजेभ्यस्तर्पणं कृत्वा दत्त्वा वस्त्राणि भक्तितः।

श्वेतन्तु लभते स्वर्गं यत्र गत्वा न शोचति॥

कपिला गो प्रदानेन परमार्थे महीयते॥

एकान्नभोजी यो मर्त्यो नक्तभोजी च नित्यशः।

उपवासी त्रिरात्राद्यैरन्ते स्वर्गसुखं लभेत्॥

---

* वह्निसाहसीति क्वचित्पाठः।

'एकान्नभोजी, एकभक्तव्रतः ।

सरित्स्नायी जितक्रोधो ब्रह्मचारी दृढव्रतः ।
निर्म्मलं सुखमाप्नोति तथा भूतहिते रतः ॥
विद्यादानेन मेधावी निरहंकारमाप्नुयात् ॥

ब्रह्मपुराणे । कर्पूरा-गुरु-कस्तूरी-चन्दनानि द्विजातये ।
दत्त्वा सम्यगवाप्नोति भोगमप्सरसां शुभम् ॥
रत्नालङ्कार-वासांसि शयनासनभाजनम् ।
वहुभाग्यः सुखी चैव प्रदत्त्वा जायते नरः ॥
यो ददाति महासत्वतुरङ्ग-रथ-दन्तिनः ।
स विमानवरारूढः प्रजापतिपुरं व्रजेत् ॥
उष्ट्री-रभ्रा-ज-महिषीं यो ददाति महायशाः ।
स नैव नरके वासमासादयति जातुचित् ॥

नारसिंहपुराणे ।

यस्तु सर्व्वाणि दानानि ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छति ।
स प्राप्य न निवर्त्तेत देवं शान्तमनामयम् ॥

विष्णुधर्म्मोत्तरे ।

किंस्वित्स्वकैः पूजनैर्ब्राह्मणानां लोकङ्गत्वा ब्राह्मणं ब्राह्मणेन्द्राः ।
देवैर्व्विप्रैः पूज्यमानः सुखी स्यात्तस्माद्देयं प्रार्थितं ब्राह्मणेभ्यः ॥

इति श्रीमहाराजाधिराज-श्रीमहादेवस्य समस्तकरणा-
धीश्वरसकलविद्याविशारद-श्रीहेमाद्रिविरचिते
चतुर्वर्गचिन्तामणौ दानखण्डे
दानफलप्रकरणम् ॥

पञ्चमोऽध्यायः।

अथ दानानि प्रतिपाद्यन्ते।

तत्र प्रथमं विशिष्टतया तुलापुरुषादिषोड़शमहादानानि।
जाताः सन्ति पुरा भवन्ति बहवो ये दानशौण्डा नरा।
स्तान् कल्पद्रुमकामधेनुतुलया स्तोतुं समर्थां जनाः।
तां धेनुमपि तद्रुमञ्चविमहादानच्छलाद्यच्छतः।
हेमाद्रेरुपमानवस्तूनि पुनः पुष्णाति तूष्णीं न कः॥
तुला पुरुषमुख्यनामपि येन सहासहा।
तुलापुरुषमुख्यानां दानानां विधिमाह सः॥
तत्र तुलापुरुषदानं तावदभिधीयते।
मत्स्यपुराणे सूतउवाच।
अथातः संप्रवक्ष्यामि महादानानुकीर्त्तनम्।
दानधर्म्मेपि यत् प्रोक्तं विष्णुना प्रभविष्णुना॥
सर्व्वपापक्षयकरं नृणान्दुःखविनाशनम्।
यत्तत्षोड़शधा प्रोक्तं वासुदेवेन भूतले॥
पुण्यं पवित्रमायुष्यं सर्व्वपापहरं शुभम्।
पूजितं देवताभिश्च ब्रह्म-विष्णु-शिवादिभिः॥
आद्यन्तु सर्व्वदानानां तुलापुरुषसंज्ञितम्।

हिरण्यगर्भदानञ्च ब्रह्माण्डं तदनन्तरम् ॥
कल्पपादपदानञ्च गोसहस्रञ्च पञ्चमम्।
हिरण्यकामधेनुश्च हिरण्याश्वस्तथैव च ॥
हिरण्याश्वरथस्तद्वद्धेमहस्ति-रथस्तथा।
पञ्चनाङ्गलकं तद्वद्धरादानं तथैव च ॥
द्वादशं विश्वचक्रञ्च ततः कल्पलतात्मकम्।
सप्तसागरदानञ्च रत्नधेनुस्तथैव च ॥
महाभूतघटस्तद्वत्षोड़शः परिकीर्त्तितः।
सर्व्वाण्येतानि कृतवान् पुरा शम्बरसूदनः ॥
वासुदेवश्च भगवान् अम्बरीषोऽथ पार्थिवः।
कार्त्तवीर्य्यार्जुनो नाम प्रह्लादः पृथुरेव च ॥
चक्रुरन्ये महीपालाः केचिच्च भरतादयः।
यस्माद्विघ्नसहस्रेभ्यो महादानानि सर्व्वदा ॥
रक्षन्ति देवताः सर्व्वा एकैकमपि भूतले।
एषामन्यतमं कुर्य्याद्वासुदेवप्रसादतः ॥
न शक्यमन्यथा कर्त्तुमपि शक्रेण भूतले।
तस्मादाराध्य गोविन्दमुमापति-विनायकौ ॥
महादानमखं कुर्य्यात् विप्रैश्चैवानुमोदितः।
एतदेवाह मनवे परितुष्टो जनार्द्दनः।
यथा तदनुवक्ष्यामि शृणुध्वमृषिसत्तमाः ॥

मनुरुवाच।

महादानानि यानीह पवित्राणि शुभानि च।
रहस्यानि प्रदेयानि तानि मे कथयाच्युत ॥

मत्स्य उवाच ।

नोक्तानि यानि गुह्यानि महादानानि षोड़श ।
तानि ते सम्प्रवक्ष्यामि यथावदनुपूर्व्वशः ।
तुलापुरुषयागोयं येषामाद्योभिधीयते ॥

'आद्यः' प्रकृतिभूतः ।

अयने विषुवे पुण्ये व्यतीपाते दिनक्षये ।
युगादिषूपरागेषु तथा मन्वन्तरादिषु ॥
संक्रान्तौ वैधृतिदिने चतुर्द्दश्यष्टमीषु च ।
सितपञ्चदशीपर्व्वद्वादशीष्वष्टकासु च ॥
यज्ञो-त्सव-विवाहेषु दुःस्वप्नाद्भुतदर्शने ।
द्रव्यब्राह्मणलाभे च श्रद्धा वा यत्र जायते ॥
तीर्थे वायतने गोष्ठे कूपा-राम-सरित्सु च ।
गृहे वाथ वने वापि तडागे रुचिरे तथा ॥
महादानानि देयानि संसारभयभीरुणा ।
अनित्यं जीवितं यस्मादसु चातीवचञ्चलम् ॥
केशेष्विव गृहीतस्तु मृत्युना धर्म्ममाचरेत् ।
पुण्यान्तिथिमथासाद्य कृत्वा ब्राह्मणवाचनम् ॥

वक्ष्यमाणं मण्डपादिं कारयेदित्यन्वयः ।

तिथिमित्युपलक्षणम् ।

पूर्व्वाह्णे पुण्यमुहूर्त्तादौ चेति वेदितव्यं, 'ब्राह्मणवाचनं' ब्राह्मणैः पुण्याहादिशब्दवाचनम्, तद्विधानन्तु परिभाषायां प्रागभिहितम्।

इह चायं प्रयोगक्रमः ।

उक्तकालान्यतमदानप्रतिपादनदिनात्पूर्व्वेद्युः प्रातः सुस्नातः

ख्वोभूतेऽहममुकदानं प्रतिपादयिष्ये, इति यजमानः सङ्कल्पं विधाय, प्रत्यूहसमूहविघाताय शिव-विष्णु-विनायकान् सम्पूज्य, ब्राह्मणानुज्ञातः कर्म्म समारभेत्, अथ वृद्धिश्राद्धं कृत्वा तदनन्तरमृत्विग्वरणं विधाय, तांश्च मधुपर्कविधिना सम्पूज्य, पश्चिमद्वारमण्डपं प्रविश्यापराह्णेऽधिवासनं विदध्यात्, मधुपर्कविधि-कुण्डमण्डपादिलक्षणानि परिभाषायां द्रष्टव्यानि ।

विशेषस्तु वक्ष्यते ।

षोडशारत्निमानञ्च दश द्वादश वा करान् ।
मण्डपं कारयेद्विद्वांश्चतुर्भद्राननम्बुधः ॥

यजमानस्यैकविंशत्यङ्गुलः, अरत्निः चतुर्विंशत्यङ्गुलः, करः ।

एतच्च मानत्रयमुत्तम-मध्यमा-धमभेदेन विज्ञेयम् ।

'चतुर्भद्राननमिति, चत्वारि भद्रयुक्तानि आननानि द्वाराणि यस्य स तथा ।

यदाह दानसभामधिकृत्य विश्वकर्म्मा ।

द्वारैश्चतुर्भिः परिनिर्गतैर्या विभूषिता सुन्दरमूर्त्तिरूपा ।
रत्नोद्भवा सा कथिता सभेयं भद्रं ह्यनिन्द्यं करणीयमस्या इति ।

मत्स्यपुराणे । सप्तहस्ता भवेद्वेदी मध्ये पञ्चकराथ वा ।
तन्मध्ये तोरणं कुर्य्यात् सारदारुमयं शुभम् ।

उत्तममण्डपे सप्तकरा वेदी, इतरयोस्तु पञ्चकरेति व्यवस्थितो विकल्पः, सा चेष्टकामयी चतुर्थांशोच्छ्रिता विधेया ।

तन्मध्ये तुलावलम्बानार्थं तोरणाकृतित्वात्तोरणम्, सारदारूणि, शाकेङ्गुदीत्यादि, वक्ष्यमाणानि ।

कुर्य्यात् कुण्डानि चत्वारि चतुर्दिक्षु विचक्षणः ।

सुमेखलायोनियुतानि तद्वत्सम्पूर्णकुम्भानि महासनानि ॥

सताम्रपात्रद्वयसंयुतानि सयज्ञपात्राणि सविष्टराणि।

हस्तप्रमाणानि तिला-ज्य-धूप-पुष्पो-पहाराणि सुशोभनानि ॥

'चतुर्दिक्षु, वेद्या इति शेषः। सपादहस्तसम्मितच्च कुण्डवेद्योरन्तरं विधेयम्। 'पूर्णकुम्भः' जलपूर्णकलशः, 'ताम्रपात्रद्वयं', हवनीयहव्याधारभूतम्। 'यज्ञपात्राणि, स्रुक्स्रुवादीनि। 'विष्टरः, छिन्नाग्रपञ्चविंशतिकुशपत्रनिर्म्मितः। 'धूपः, गुग्गुलप्रभृतिः' 'उपहारः, फलान्नादिः।

पूर्व्वोत्तरे हस्तमिताथ वेदी ग्रहादिदेवेश्वरपूजनाय।

अर्च्चिनं ब्रह्म-शिवा-च्युतानां तथैव कार्य्यं फल-माल्य--वस्त्रैः ॥

'पूर्व्वोत्तरे' ईशानभागे।

आयामतो विस्तारतश्च हस्तसंमिता वितस्तिमात्रोच्छ्रया च वेदी कार्य्या। तत्र मध्ये सूर्य्यं स्थापयेत्।

आग्नेये सोमं, दक्षिणतो भौमं, ईशाने बुधं, उत्तरे गुरुं, पूर्व्वे भार्गवं, पश्चिमतः शनिं, नैर्ऋत्यभागे राहुं, वायव्यतः केतूनिति।

आदिशब्दोपात्ताश्चैते, ईश्वर-गौरी-स्कन्द-विष्णु-ब्रह्म-शक्र-यम-काल-चित्रगुप्ताइत्यधिदेवताः।

अग्नि-जल-भूमि-विष्णु-शक्र-शची-प्रजापति-सर्प-ब्रह्माण इति प्रत्यधिदेवता एते स्व स्व ग्रहसंनिधौ स्थाप्याः।

तथा। विनायको दुर्गा वायुराकाश-मश्विनौचेति शनि-सूर्य्ययोरुत्तरभागे राहु-केत्वोश्च दक्षिणे दुर्गाप्रभृतीनां स्थापनम्। तथा लोकपालादीनामप्यत्र स्थापनम्। तेषामुत्तरत्र देवतात्वेनाभिधानात्।

तदुक्तं स्मृत्यन्तरे । इन्द्रःपूर्व्वे तु संस्थाप्यः प्रेतेशं दक्षिणे तथा ।
वरुणं पश्चिमे भागे कुवेरं चोत्तरे न्यसेत् ॥
इन्द्रः पीतो यमः श्यामो वरुणः स्फटिकप्रभः ।
कुवेरस्तु सुवर्णाभो अग्निश्चापि सुवर्णभः ॥
तथैव निर्ऋतिः श्यामो वायुर्धूम्रः प्रशस्यते ।
ईशानस्तु भवेद्रक्त एवं ध्यायेत्क्रमादिमान् ॥
इन्द्रस्य दक्षिणे पार्श्वे वसूनावाहयेद्बुधः ।
भुवो-ध्वरस्तथा सोम आपश्चैवा*निलोऽनलः ॥
प्रत्यूषश्च प्रभासश्च† वसवोष्टौ प्रकीर्त्तिताः ।
देवेशे-शानयोर्म्मध्ये आदित्यानां तथायनम् ॥
धाता-र्य्यमा च मित्रश्च वरुणोंशोभगस्तथा ।
इन्द्रोविवस्वान् पूषा च पर्जन्यो दशमः स्मृतः ॥
ततस्त्वष्टा ततोविष्णुरजघन्योजघन्यजः‡ ।
इत्येते द्वादशादित्या नामभिः परिकीर्त्तिताः ॥
अग्नेः पश्चिमतोभागे रुद्राणामयनं विदुः ।
वीरभद्रश्च शम्भुश्च गिरीशश्च महायशाः ॥
अजैकपादहिर्ब्रध्नः§ पिनाकी चापराजितः ।
भुवनाधीश्वरश्चैव कपाली च विशाम्पतिः ।
स्थाणुर्भगश्च भगवान् रुद्रास्त्वेकादश स्मृताः ॥

---

* चापस्त्वेति क्वचित् पाठः ।

† प्रभातश्चेति क्वचित् पाठः ।

‡ सस्मृत इति क्वचित् पाठः ।

§ बुध्न इति पाठान्तरम् ।

प्रेतेश-रक्षसोर्मध्ये मातृस्थानं प्रकल्पयेत् ॥

मातृनामानि परिभाषाप्रकरणे दर्शितानि गौरी-पद्मादीनि ।

निर्ऋतेरुत्तरभागे गणेशायतनं विदुः ।

कुबेर-मरुतोर्मध्ये मरुतां स्थानमुच्यते ॥

मरुतो नाम ते देवा गणा वै सप्तसप्तकाः ।

आवहः प्रवहश्चैव उद्वहः सम्वहस्तथा ॥

विवहः प्रवहश्चैव तथा परिवहोऽनिल ॥ इति ।

एते सूर्य्यादयो ग्रहयज्ञोक्तविधिना पूजनीयाः, अनुक्तमन्त्रकाणान्तु, प्रणवादिभिश्चतुर्थ्यन्तैर्नामभिर्नमोन्तैः स्थापनादि विधेयम् ।

अथ तत्रैव ब्रह्म-शिवा-च्युतानामर्चनं प्रतिमापूजनञ्च कर्त्तव्यम् । तल्लक्षणं ब्रह्माण्डदाने वक्ष्यते ।

मत्स्यपुराणे ।

लोकेशवर्णाः परितः पताका मध्ये ध्वजः किङ्किणिकायुतः स्यात् ।
द्वारेषु कार्य्याणि च तोरणानि चत्वार्य्यपि क्षीरवनस्पतीनाम् ।
द्वारेषु कुम्भद्वयमत्र कार्य्यं स्रग्गन्ध-धूपा-म्बर-रत्नयुक्तम् ॥

लोकेशवर्णाः, इन्द्रः पीतोयमः श्यामइत्यादिनिरन्तरोक्तलोकपालसमानवर्णाः ।

'परितः', मण्डपस्य पूर्व्वादिसर्व्वदिक्षु । 'किङ्किणिकाः', क्षुद्रघण्टिकाः । 'क्षीरवनस्पतीनां, अश्वत्थो-दुम्बर-प्लक्ष-न्यग्रोधानां पूर्व्वदक्षिण-पश्चिमोत्तरद्वारेषु यथाक्रमं मस्तके दारुमयशंख-चक्र-गदा-पद्मचिह्नितानि तोरणानि कुर्य्यात् ।

'रत्नानि' कनकप्रभृतीनि परिभाषायामुक्तानि ।

शाके-ङ्गुदी-चन्दन-देवदारु-श्रीपर्णि-बिल्व-प्रियकाञ्जनोत्थम् ।
स्तम्भद्वयं हस्तयुगावखातं कृत्वा दृढं पञ्चकरोच्छ्रितञ्चा ।
तदन्तरं हस्त चतुष्टयं स्यात्तथोत्तराङ्गं चतुरस्रमेव ॥

'शाकः', वृक्षविशेषः । महाराष्ट्रे सावइति प्रसिद्धः ॥

'श्रीपर्णी', 'भद्रपर्णी तरुः । 'प्रियकः' बीजकः ।

स्तम्भद्वयं चतुरस्रीकृत्य वेदिमध्ये पूर्व्व-पश्चिम-भागयोर्निधेयम् ।

'उत्तराङ्गं' स्तम्भद्वयोरुपरिकाष्ठम् । तच्च पञ्चकरोच्छ्रितयोः स्तम्भयोर्हस्तचतुष्टयादुपरि निधेयम् । अथोत्तराङ्गञ्च तदङ्गमेवेति पाठे तदीयमिति स्तम्भसजातीय काष्ठत्यर्थः ।

समानजातिश्च तुलावलम्बा हैमेन मध्ये पुरुषेण युक्ता ।
दैर्घ्येण सा हस्तचतुष्टयं स्यात् पृथुत्वमस्यास्तु दशाङ्गुलानि ॥
सुवर्णभद्राभरणा तु कार्य्या सलोहपाशद्वयशृङ्खलाभिः ।
युता सुवर्णेन च रत्नमाला विभूषिता माल्यविलेखनाभाः ॥

'समानजातिः' तोरणसमानजातिः तुलोत्तराङ्गमध्ये द्वादशभिरङ्गुलैरधस्तादुदगग्रा अवलम्बा ।

'पुरुषेण' विष्णुना ।

'शृङ्खलावलम्बितया' सुवर्णनिर्मितया ।

तत्प्रतिमालक्षणमुक्तं पञ्चरात्रे ।

अधश्चक्रं गदामूर्द्धं वामयोः करयोः क्रमात् ।
ऊर्द्ध्वं शंखमधःपद्मं गोविन्दः कपिलाङ्गकः ॥

हस्तचतुष्टयदीर्घन्तु, प्रान्तद्वयन्यस्तयोर्लोहपाशयोर्वहिःस्थितमण्डलषट्कं विहाय विज्ञेयम् ।

समस्ततुलाया अष्टोत्तरशताङ्गुलमितत्वात् पृथुत्वञ्चास्या दशाङ्गुलपरिमितेन वलयाकृतिना सूत्रेण सम्मितं विधेयमित्यर्थः।

स च लोहपाशद्वयशृङ्खलाभिर्युतेति, सुवर्णधारणार्थं फलकधारिणीभिर्लोहपाशद्वयावलम्बितशृंखलाभिर्युक्ता कार्य्येत्यर्थः।

वह्निपुराणे।

आश्वत्थीं खादिरीं वापि पालाशीं वा सुवृक्षजाम्।
चतुर्हस्तप्रमाणेन सुश्लक्ष्णाः सुदृढां नवाम्॥
सुवर्त्तुलां समान्तरत् स्निग्धां छिद्रत्रयान्विताम्।
मौञ्जशिक्योभयोपेतां बद्धां स्तम्भे तु यज्ञिये॥

आह नारदः।

चतुरस्रा तुला कार्य्या पादौ चापि तथा विधौ।
चतुर्ष्वपि च पार्श्वेषु मानंस्याच्चतुरङ्गुलाम्॥
मुक्ता तावत्तु कटकानन्तयोर्विन्यसेद्बुधः।
चतुर्हस्ताधरतुला मध्ये च शृङ्खलान्विता।
शिक्यं हस्तत्रयं कुर्य्यात् कटकं चतुरङ्गुलमिति॥

यदाह विश्वकर्म्मा।

विशेषदानं कथितं तुलादि तस्मात्तुलालक्षणमुच्यते प्राक्।
तुलाप्रमाणं स्मृतमङ्गुलानि दैर्घ्यें खिलैषर्स्सवतिप्रमाणैः॥
प्रान्तद्वयेप्यङ्गुलषट्कमुक्तं शतन्तुलाष्टोत्तरमङ्गुलानां।
स्युर्विंशतिः पञ्च च धातुबन्धा बन्धेष्वधिष्ठातसुरां निवेश्याः॥
ईशः शशी मारुत-रुद्र-सूर्याः स्याद्विश्वकर्मा गुरु-रङ्गिरो-ग्नी।
प्रजापतिर्विश्वजगद्विधाता पर्जन्यशम्भू पितृदेवताश्च॥
सौम्यश्च धर्मा-मरराज-मश्वि-जलेश-मित्रा-वरुणौ-मरुद्गणाः।

धनेश-गन्धर्व-जलेश-विष्णुरेते चतुर्व्विंशतिरेव देवाः ॥
स्यात्पञ्चविंशः पुरुषः स एको यस्तोल्यमानस्तुलया महात्मा ।
एता विधेयास्तपनीयमध्ये रत्नाचिता दैवतमूर्त्तयस्ताः ॥
षड़ङ्गुलः स्याच्चतुरस्रपिण्डः प्रान्तद्वये विष्णुरनन्तनामा ।
तुलोर्द्धभागे कलशद्वयं स्यात्तथाङ्कुटद्वन्द्वमधस्तुलान्ते ॥
षड़ङ्गुलोत्थं कटकश्च पिण्डोप्येकाङ्गुलो विष्णुरनन्तनामा ।
पार्श्वद्वयन्तच्चतुरङ्गुलंस्यादेवं मया ते कथितं प्रमाणम् ॥
मध्याङ्कुटे सङ्कलिकाङ्गुलानि पञ्चाशताविंशतिरेवदैर्घ्यैः ।
एकाङ्गुलोऽस्या भवतीह पिण्डस्तत्राधिदेवः किल वासुकिः स्यात्॥
एकैकरज्जुर्लभतेङ्गुलानि त्रिःसप्ततिः पिण्डगताङ्गुला च ।
तच्चेलकद्वन्द्वमथाङ्गुलानि त्रिंशत्तथा पञ्चदशाधिका स्यात् ॥
तदानुबद्धं शुभकाष्टवाटं पिण्डेङ्गुलद्वन्द्वमथोविधेयम् ।
आंध्याद्ययैस्तूप्यधिदेवता स्यात् तुलान्तरे भूमिपतिर्निवेश्या ।

इति ॥

ईशः शशीत्यादि । अलेश्वर-चन्द्र-मारुत-सूर्य्य-देवराजजलेशानां ब्रह्माण्डदाने लक्षणं वक्ष्यते ।

रुद्रस्य विश्वचक्रे ।

विश्वकर्म्मरूपनिर्माणमुक्तं विष्णुधर्म्मोत्तरे ॥
विश्वकर्म्मा तु कर्त्तव्यः श्मश्रुलोरस्तनाधरः ।
सन्दंशपाणिर्द्विभुजस्तेजोमूर्त्तिधरो महान् ॥
गुरुसौम्ययोः स्वरूपं नवग्रहदाने वक्ष्यते ।
अङ्गिरोग्निमूर्त्तिमाह विश्वकर्मा ॥
कमण्डलुं स्रुवञ्चैव शक्तिं दर्भमपिक्रमात् ।

कलयन्त्यङ्गिरी नाम्ना कराग्राणि समन्ततः॥
पाणयश्चाग्निना सोपि कलयन्ति जपस्रजं।
शक्तिञ्च पुस्तकञ्चैव क्रमादेव कमण्डलुम्॥

एतयोश्च मिलितयोर्दैवतात्वम्।

प्रजापतिस्वरूपमुक्तं सिद्धार्थसंहितायाम्।

यज्ञोपवीती हंसस्थ एकवक्त्रश्चतुर्भुजः।
अक्षं श्रुचं स्रुवं धत्ते कुण्डिकाञ्च प्रजापतिः।

विश्वदेवलक्षणं, विश्वम्भरदाने वक्ष्यते।

विधातृरूपं प्रजापतितुल्यमेव, किन्त्वसौ चतुर्व्वक्त्रोविधेयः।

पर्जन्यलक्षणमुक्तं सिद्धार्थसंहितायां।

पर्जन्यनाम विज्ञेयो गजवक्त्रत्रयान्वितः।
यो धत्ते सर्वजीवात्मा वरं बीजञ्च शङ्ककम्॥
कुठारञ्च पयोजञ्च चिन्तारत्न महाशुचिः।
पाशञ्चक्रं किशलयं कुण्डी च दशभिः करैः॥

शम्भुः पूर्ववत्, एतयो रपि मिलितयोर्दैवतात्वम्। पितृलक्षणमुक्तं मयदीपिकायाम्।

कुशविष्टरपद्मस्थाः पितरः पिण्डपाणिनः।

धर्म्ममूर्त्तिर्विष्णुधर्म्मोत्तरे।

चतुर्वक्त्रश्चतुष्पादश्चतुर्बाहुः सिताम्बरः।
सर्व्वाभरणवान् श्वेतो धर्म्मः कार्यो विजानता।
दक्षिणे चाक्षमाला च तस्य वामे तु पुस्तकं॥

आश्विनोर्लक्षणं, हिरण्याश्वरथदाने वक्ष्यते।

मित्रमूर्त्तिमाह विश्वकर्म्मा॥

मितः कमलपाणिश्च कमलासनसंस्थितः।
द्विभुजः श्वेतमूर्त्तिश्च सर्व्वभूतहिते रतः॥

वरुणस्तु पूर्ववत्, अत्रापि मिलितयोर्दैवतात्वम्।

मरुद्गणरूपं, मरुद्गणदाने द्रष्टव्यम्।

धनेशलक्षणं, धान्याचलदाने।

गन्धर्वरूपमाह यमः।

वरदो भक्तलोकानां किरीटी कुण्डली गदी।
कार्यः सुरूपो गन्धर्वो वीणावाद्यरतस्तथा॥

विष्णुलक्षणमाह विश्वकर्मा।

प्रदक्षिणं दक्षिणाधःकरादारभ्य नित्यशः।
विष्णुः कौमोदकी-पद्म-शङ्ख-चक्रैरलङ्कृतः॥

पार्श्वद्वयं लोहमयञ्च चेलकद्वयञ्च भूमिः

प्रादेशमात्रादूर्द्धमवमलम्बरं।

प्रादेशश्वा चतुर्मितं भूमिं त्यक्तावलम्बयेदितिलिङ्गपुराणस्मरणात्।

अथ मत्स्यपुराणे।

चक्रं लिखेद्वारिजगर्भयुक्तं नानारजोभिर्भुवि पुष्पकीर्णं।
वितानकञ्चोपरि पञ्चवर्णं संस्थापयेत्पुष्प-फलोपशोभम्॥

चक्रं द्वादशारं वारिवारिजगर्भयुक्तं, मध्ये पद्मयुक्तम्।

'भुवि' वेदिमध्ये।

'नानारजोभिः' सित-पीतादिचूर्णैः।

अथर्त्विजो वेदविदश्च कार्य्याः सुरूपवेशान्वयशीलयुक्ताः।
विधानदक्षाः पटवोऽनुकूला येचार्य्यदेशप्रभवा द्विजेन्द्राः॥
गुरुश्च वेदार्थविदार्य्यदेशसमुद्भवः शीलकुलाभिरूपः।

कार्यः पुराणाभिरतोतिदक्षः प्रसन्नगम्भीरसरस्वतीकः।

सिताम्बरः कुण्डल-हेम-सूत्र-केयूर-कण्ठाभरणाभिरामः॥

पटवो-रागरहिताः, आर्यदेशोव्याख्यातः।

तत्राष्टौ ऋत्विजः, अष्टौ द्वारपालाः,

जापकाश्चाष्टौ, गुरुश्चेति वरणीयाः।

तथा मत्स्यपुराणे एवोक्तम्।

शुभास्तत्राष्टहोतारो द्वारपालास्तथाष्ट वै।

अष्टौ तु जापकाः कार्या ब्राह्मणा वेदपारगाः।

हेमालंकारिणः कार्या द्विजा वै पञ्चविंशतिः॥

तत्रायं प्रयोगः।

अद्य अमुकदानस्य यज्ञेनाहं यक्ष्ये तत्र तदङ्गभूतहोमादि कर्म्म कर्त्तुं अमुकसगोत्रं अमुकशर्म्माणं अमुकवेदाध्यायिनं ऋत्विजं त्वामहं वृणे।

तथा अद्य अमुकमहादानयज्ञेनाहं यक्ष्ये।

तत्र तदङ्गभूतसकलकर्म्म कर्त्तुं कारयितुञ्च अमुकसगोत्रं अमुकशर्माणं अमुकवेदाध्यायिनं आचार्यं त्वामहं वृणे इत्यादि ज्ञेयं, वृतोस्मीति सर्वत्र प्रतिवचनम्।

तद्विनियोगश्च तत्रैव दर्शितः।

गन्धपुष्पैः रलङ्कृत्य द्वारपालान् समन्ततः।

पठध्वमिति तान् ब्रूयात् आचार्यस्त्वभिपूजयन्॥

यजध्वमिति च ब्रूयात् होतृकान् पुरएव तु।

उत्कृष्टमन्त्रजाप्येन तिष्ठध्वमिति जापकानिति॥

पूर्वेण ऋग्वेदविदौ भवेतां यजुर्विदौ दक्षिणतश्च कार्य्यौ।

स्थाप्यौ द्विजौ सामविदौ च पश्चादाथर्व्वणावुत्तरतश्च कार्य्यौ ॥
विनायकादिग्रह-लोकपाल-वस्वष्टका-दित्य-मरुङ्गणानाम् ।
ब्रह्मा-च्युतेशा-र्क-वनस्पतीनां समन्वतो होमचतुष्टयंस्यात् ।
जप्यानि सूक्तानि तथैव चैषामनुक्रमेणैव यथास्वरूपम् ॥

अयञ्च पूर्वादिदिग्नियमो ऋगादिवेदविदामृत्विजां द्वारपालानां च वेदितव्यः ।

विनायकादीत्यादिशब्देन, एकादशरूद्रा नवग्रहाधिदेवताः प्रत्यधिदेवता दुर्गा वायुराकाशाश्विनौचेति, समन्वतः, स्व स्ववेदमन्त्रै होमचतुष्ठयमिति, वेदचतुष्टयसम्बन्धात् होमानां चतुष्टयं । ततो गुरुणाग्निस्थापने कृते स्वेस्वे कुण्डे द्वौद्वावृत्विजौ स्वशाखोक्तमन्त्रैरेकैकस्य विनायकादेर्द्वादश द्वादश तिलाज्याहुतीर्जुहुयाताम् ।

इह तावद्द्वात्रिंशद्विनायकादयो देवाः दशलोकपालाः वस्वष्टकं एकादशरूद्राः द्वादशादित्याः सप्तसप्त मरुद्गणाः पञ्च ब्रह्मादय इत्येवं पञ्चाशीतिसंख्येभ्यो देवेभ्यः प्रतिकुण्डं विंशत्यधिकाहुतिनियमानुपपत्तेः । तच्चपरिभाषायां दर्शितम् ।

होमावसाने कृततूर्य्यनादो गुरुर्गृहीत्वा बलि-पुष्प-धूपम् ।
आवाहयेल्लोकपतीन् क्रमेण मन्त्रैरमीभिर्यजमानयुक्तः ॥
एह्येहि सर्व्वामर-सिद्धसाध्यै रभिष्टुतो वज्रधरा-मरेश ।
संवीज्यमानोऽप्सरसाङ्गणेन रक्षाध्वरं नो भगवन्नमस्ते ॥

ओं इन्द्रायनमः ॥

एह्येहि सर्व्वामरहव्यवाह मुनिप्रवीरैरभितोभिजुष्टः ।
तेजोवता लोकगणेन सार्द्धं ममाध्वरं रक्षतु ते नमस्ते ।

ओं अग्नये नमः।

एह्येहि वैवस्वत धर्म्मराज सर्व्वामरैरर्च्चितधर्म्ममूर्त्ते।

शुभा-शुभा-नन्द-शुचामधीश-शिवाय नः पाहि मखं नमस्ते॥

ओं यमाय नमः।

एह्येहि रक्षोगणनायकस्त्वं विशालवेताल-पिशाचसङ्घैः।

ममाध्वरं पाहि शुभाधिनाथ लोकेश्वरस्त्वं भगवन्नमस्ते॥

ओं निर्ऋताय नमः।

एह्येहि यादोगणवारिधीनां गणेन पर्जन्यसहाप्सरोभिः।

विद्याधरे-न्द्रा-मरगीयमानः पाहि त्वमस्मान् भगवन्नमस्ते॥

ओंवरुणाय नमः॥

एह्येहि यज्ञेश्वर रक्षणाय मृगाधिरूढ़ः सह सिद्धसङ्घैः।

प्राणाधिपः कालकवेः सहाय गृहाण पूजां भगवन्नमस्ते॥

ओं वायवे नमः।

एह्येहि यज्ञेश्वर यज्ञरक्षां विधत्स्व नक्षत्रगणेन सार्द्धम्।

सर्वौषधीभिः पितृभिः सहैव गृहाण पूजां भगवन्नमस्ते॥

ओं सोमाय नमः।

एह्येहि विश्वेश्वर नस्त्रिशूल-कपाल-खट्वाङ्गधरेण सार्द्धम्।

लोकेन भूतेश्वर यज्ञसिद्धै गृहाण पूजां भगवन्नमस्ते॥

ओं ईशानाय नमः।

एह्येहि पातालधरा-मरेन्द्र नागाङ्गना-किन्नरगीयमान।

यक्षो-रगेन्द्रा-मरलोकसार्द्धम् अनन्त रक्षाध्वरमस्मदीयम्॥

ओं अनन्ताय नमः।

एह्येहि विश्वाधिपते सुरेन्द्र लोकेन सार्द्धं पितृदेवताभिः।

सर्वस्य धातास्यमितप्रभावो विघ्नाध्वरन्नः सततं शिवाय ॥

ओं ब्रह्मणे नमः ।

त्रैलोक्ये यानि भूतानि स्थावराणि चराणि च ।
ब्रह्म-विष्णु-शिवैः सार्द्धं रक्षां कुर्व्वन्तु तानि मे ॥
देव-दानव-गन्धर्वा यक्ष-राक्षस-पन्नगाः ।
ऋषयो मुनयो गावो देवमातर एव च ॥
एते ममाध्वरे रक्षां प्रकुर्व्वन्तु मुदान्विताः ।
इत्यावाह्य सुरान् दद्यादृत्विग्भ्यो हेमभूषणम् ॥
कुण्डलानि च सूत्राणि हैमानि कटकानि च ।
अथाङ्गुलीयं चित्राणि वासांसि शयनानि च ॥
द्विगुणं गुरवे दद्याद्भूषणाच्छादनादिकम् ।
जपेयुः शान्तिकाध्यायं जापकाः सर्वतोदिशम् ॥
उपोषितास्ततः सर्वे कृत्वैवमधिवासनम् ।
आदावन्ते च मध्ये च कुर्याद्ब्राह्मणवाचनम् ॥

'शान्तिकाध्यायः' शन्नइन्द्राग्नी भवता मवोभिरित्यादिकः ।

उपवासाशक्तौ नक्तमुक्तम् ।

पद्मपुराणे । उपवासो भवेदेव अशक्तौ नक्तमिष्यत इति ।

एवं पूर्व्वेद्युरधिवासनं कृत्वा सर्व्वे तत्रैव वसेयुः ।

ततः अन्येद्युर्दानकालसमीपे ब्राह्मणवाचनं विधाय पूर्णाहुतिप्रभृतिकर्म्मसमाप्तिं कुर्य्यात् ।

आत्ययिककार्यापत्तौ सद्योवाधिवासनाविधिः ।

तदुक्तं । सद्योऽधिवासनं वाथ कुर्याद्यो विकलो नर इति ।

अथाथर्वणगोपथब्राह्मणे।

ऋत्विग्यजमानौ केश-श्मश्रु-नखानि वापयित्वा संभारानुकल्प-द्रव्यन्तत्तदाज्यभागान्तं कृत्वा अयं नो अग्निरिति महाव्याहृतयो ब्रह्मयज्ञानमग्ने गोभिरग्नेभ्यावर्त्तिनग्नेः प्रजातं यदाबध्नन्निति शांत्युदकेन सम्पातमानीय स्नानकलशेषु निर्व्वपेदिदमाप आपोहिष्ठावाहुभ्यामभिषिचयेद्यथोक्तमञ्जनाभ्यञ्जनानुलेपनं कारयित्वा वासो गन्धान् स्रजश्चावध्याभिजिन्मुहूर्त्ते तुलां हिरण्यवर्णैः पवित्रैरभ्युच्य गन्ध-पुष्प-धूपैरर्चयित्वा उपहारांश्च दत्त्वा राजानमाहूयार्घं दत्त्वा तुलामारोपयेत्।

मत्स्यपुराणे। ततो मङ्गलशब्देन स्नापितो वेदपुङ्गवैः।

त्रिः प्रदक्षिणमावृत्य गृहीतकुसुमाञ्जलिः।
शुक्लमाल्याम्बरधरो तान्तुलामभिमन्त्रयेत्॥

स्नपनन्तु, कुण्डसमीपस्थितकलशोदकैः कर्त्तव्यम्। स्नपनमन्त्राश्च, सुरास्त्वामभिषिञ्चन्त्वित्यादयो ग्रहयज्ञोक्ता वेदितव्याः।

नमस्ते सर्व्वदेवानां शक्तिस्त्वं सर्व्वमाश्रिता।
साक्षिभूता जगद्धात्री निर्म्मिता विश्वयोनिना॥
एकतः सर्व्वसत्यानि तथानृतशतानि च।
धर्म्माधर्म्मकृतां मध्ये स्थापितासि जगत्प्रिये॥
त्वन्तुले सर्व्वभूतानां प्रमाणमिह कीर्त्तितम्।
मान्तोलयन्ती संसारादुद्धरस्व नमोस्तु ते॥
योसौ तत्वाधिपो देवः पुरुषः पञ्चविंशकः।
स एषोधिष्टितो देवि त्वयि तस्मान्नमो नमः॥
नमो नमस्ते गोविन्द तुलापुरुषसंज्ञक।

त्वं हरे तारयस्वास्मान् अस्मात् संसारसागरात् ॥
पुण्यकालं समासाद्य कृत्वैवमधिवासनम्।
पुनः प्रदक्षिणं कृत्वा तुलां तामारुहेद्बुधः ॥
सखड्ग-चर्मकवचः सर्वाभरणभूषितः।
धर्मराजमथादाय हैमसूर्येण संयुतः।
कराभ्यां बद्धमुष्टिभ्यामास्ते पश्यन् हरेर्मुखम् ॥

धर्मराजस्तु, महिषारूढश्चतुर्भुजोदण्ड-पाश-पाणिः कर्त्तव्यः।

सूर्योऽपि, सुवर्णमयः पद्मासनः पद्मधरः कार्यः।

तौच दक्षिणवाममुष्टिस्थौ विधाय हरेस्तुलामध्यस्थितस्य मुखं पश्येदित्यर्थः।

ततोपरि तुलाभागे न्यसेयुर्द्विजपुङ्गवाः।
समादभ्यधिकं यावत् काञ्चनञ्चातिनिर्मलम्।
पुष्टिकामस्तु कुर्व्वीत भूमिसंस्थं नराधिप ॥

पुष्टिकाम इति गुण फल सम्बन्धो गोदोहनेन प-

शुकामस्य प्रणयेदिति तदवगन्तव्यम्।

इह तावदादौ राज्ञस्तुलाधिरोहणं पश्चात् सुवर्णन्यासइत्युक्तम्।

गोपथब्राह्मणे तु सखड्गः सशिरस्त्राणः सर्व्वाभरणभूषणः ॥
तपनीयमग्रतः कृत्वा पश्चात्तोल्यो नराधिपः ॥
दक्षिणेन तु सुवर्णेन सुवर्णं स्यादुत्तरेच नराधिप इति।

ततश्चेतिहासपुराणं पञ्चमो वेद इति।

तुल्यबलत्वे अनुष्ठानविकल्पः। ये तु मन्यन्ते स्मृतिवत्पुराणानीति तन्मते पूर्व्वं सुवर्णारोपणम् ॥

पश्चाद्राजारोपणमिति।

क्षणमात्रं ततः स्थित्वा पुनरेवमुदीरयेत् ॥

नमस्ते सर्व्वभूतानां साक्षिभूते सनातनि।

पितामहेन देवि त्वं निर्म्मिता परमेष्ठिना ॥

त्वया धृतं जगत् सर्व्वं वहि-स्थावर-जङ्गमम्।

सर्व्वभूतात्मभूतस्थे नमस्ते विश्वधारिणि ॥

वह्निपुराणे। कृत्वा तु विधिवद्धोमं सुस्नातस्तीर्थवारिणा।

तुलां पूज्यविधानेन ब्राह्मैर्मन्त्रैश्च वैदिकैः ॥

ससुपोष्यार्च्चयेद्देवं पीताम्बरधरं हरिम्।

पश्चात्तदारुहेच्छिक्यं प्राङ्मुखोदङ्मुखोऽथवा ॥

जाम्बूनदेन शुद्धेन पूरयित्वा तुलां पृथक्।

सर्व्वाभरणपूर्णाङ्गः सवस्त्रासनसंयुतः ॥

तत्र स्थित्वा मुहूर्त्तं स द्रव्यात्तिष्ठेत् समुन्नतिम्।

जपेत् मन्त्रञ्च पौराणं पुनन्तुमिति वा तृचम् ॥

यथापवित्रमतुलमपत्यं जातवेदसः।

तथा स्वेन पवित्रेण सुवर्णं हि पुनातु मां ॥

रुद्रस्य सुमहत्तेजः कार्त्तिकेयस्य सम्भवः।

तथा स्वेन पवित्रेण सुवर्णं हि पुनातु मां ॥

यथाग्निर्देवताः सर्व्वाः सुवर्णञ्च तदात्मकम्।

तथा स्वेन पवित्रेण सुवर्णं हि पुनातु माम् ॥

यत्कृतं मे स्वकायेन मनसा वचसा तथा।

दुष्कृतं तत् सुवर्णस्थं पातु मुक्तिः परा शुभा ॥

इत्युक्त्वा तदृत्विजे च दद्याच्छिष्यः स्वमेव हि।

समुत्तीर्याङ्गदन्तञ्च दद्यादपरन्ततः ॥

मत्स्यपुराणे। ततोऽवतीर्य्य गुरवे पूर्व्वमर्द्धं निवेदयेत्।

ऋत्विग्भ्योऽपरमर्द्धन्तु दद्यादुदकपूर्व्वकम् ॥

गुरवे ग्राम-रत्नानि ऋत्विग्भ्यश्च निवेदयेत्।

तत्रायं प्रयोगः।

ओं अद्य अमुकस्मिन् देशे अमुकस्मिन् काले अमुकसगोत्राय अमुकशर्म्मणे ब्राह्मणाय अमुकसगोत्रः अमुकशर्म्मा इदं तुलापुरुष-सुवर्णार्द्धं अमुककामस्तुभ्यमहं संप्रददे नमः, एतद्दानप्रतिष्ठार्थमिमां दक्षिणां तुभ्यमहं सम्प्रददे नम, एतत उदकपूर्व्वकं पूर्व्वार्द्धं गुरवे दद्यात्, ऋत्विग्भ्योऽप्येवमपरं, अदक्षिणन्तु यद्दानं तत्सर्व्वं निष्फलं भवेदिति वचनादिह दक्षिणापेक्षायां गुरवे ग्राम-रत्नादीनि श्रुतं दक्षिणात्वेन सम्बध्यते।

अथ गोपथब्राह्मणे।

अच्युताद्योरितिचतसृभिरवरोहयेत् तांतुलामुपसंस्कृत्य महा-व्याहृतिसावित्रीशान्तिभिरंहोमुपर्य्येराज्यं हुत्वा सूर्य्यस्यावृतमिति प्रदक्षिणमावृत्यात्मालङ्कारं कर्त्रे दद्यात्सहस्रं दक्षिणां ग्रामवर-ञ्चेति।

'कर्त्रे' आचार्याय ऋत्विजे च।

तत्रार्द्धमाचार्य्यस्यार्द्धमृत्विजामिति, सहस्रं दक्षिणामिति, सह-स्रशब्दस्यानुपात्तसंख्येयविशेषतया, मत्स्यपुराणे च रत्नानीत्यत्र संख्याविशेषानुपादानात् शाखान्तरे च वररत्नानां दक्षिणात्वा-नश्रुतेः रत्नसहस्रमेव न्याय्यं। तत्तु यथाशक्ति यथालाभं मुक्तादीना-

मन्यतमस्य सहस्रमवगम्यते, दक्षिणाधिकरणन्यायेन गवामिव समानजातीयानामेव संख्यासम्बन्धात्।

'ग्रामवरं, ग्रामश्रेष्टम्।

केचित्तु गुरवे ग्रामरत्नानीत्यत्रापि श्रेष्टतावचनो रत्नशब्द इति व्याचक्षते।

तेषां मते सर्व्वेषामेव दानानां सुवर्णं दक्षिणा स्मृतेति वचनात्, सहस्रं दक्षिणामित्यत्र सुवर्णमेव दक्षिणेत्यवगन्तव्यम्।

सहस्रसंख्याव्यवच्छेदश्च तस्य कृष्णलात्प्रभृति यथाशक्ति सम्पादनीय इति।

प्राप्य तेषामनुज्ञाञ्च तथान्येभ्योपि दापयेत्।

दीना-नाथ-विशिष्टादीन् पूजयेत् ब्राह्मणैः सह॥

'अत्रान्यशब्देन जापका उच्यन्ते।'

विशिष्टा अब्राह्मणा अपि पितृशुश्रूषादिगुणयुक्ताः,

इह तावदर्द्धं गुरवे, अर्द्धमृत्विग्भ्यः, समस्ततुलापुरुषद्रव्यं देयमित्येकः पक्षः।

अस्मिन् पक्षे जापकेभ्यो अन्यैव दक्षिणा दातव्या, गुर्व्वादीनामनुज्ञया अन्येभ्योपि दद्यादिति अपरः पक्षः।

तत्र गुर्व्वादीनां प्रदेयद्रव्यपरिमाणानिर्द्देशे धरार्द्ध-

चतुर्भागं गुरवे विनिवेदयेदितिविकृतिभूतपृथिव्यादिदानप्रकरणश्रुतं देयद्रव्यसंख्यानियमो न्याय्यः।

येन वा तुष्यते गुरुरितिसामान्योपदिष्टमाचरणीयं तथा दीनानाथ-विशिष्टेभ्योऽपिदेयमिति तृतीयः पक्षः।

अत्र यद्यपि विकल्पवाची शब्दोनास्ति तथापि पद्यान्तरस्यय-
णेनार्थाद्विकल्पः सम्पद्यते ।

मत्स्यपुराणे ।

न चिरन्धारयेद्गेहे सुवर्णं प्रोक्षितं बुधः ।
तिष्ठद्भयावहं यस्माच्छोक-व्याधिकरं नृणाम् ।
शीघ्रं परस्वीकरणाच्छ्रेयः प्राप्नोति पुष्कलम् ॥

ततः प्राग्वत्पुण्याहवाचने कृते देवतावेदिसमीपं गत्वा पूर्व्वं च
देवतानां पूजादि यजमानः कुर्य्यात् ।

आचार्य्यस्तु यान्तु देवगणाः सर्व्वे पूजामादाय पार्थिवात् ।
इष्टकामप्रदानार्थं पुनरागमनाय च ॥

इत्यनेन मन्त्रेण देवतानां विसर्जनं कुर्य्यात् ।

अनेन विधिना यस्तु तुलापुरुषमाचरेत् ।
प्रतिलोकाधिपस्थाने प्रतिमन्वन्तरं वसेत् ॥
विमानेनार्कवर्णेन किङ्किणीजालमालिना ।
पूज्यमानोऽप्सरोभिश्च ततो विष्णुपुरं व्रजेत् ।
कल्पकोटिशतं यावत् तस्मिंल्लोके महीयते ॥
कर्म्मक्षयादिह पुनर्भुवि राजराजः
भूपालमौलिमणिरञ्जितपादपीठः ।
श्रद्धान्वितो भवति यज्ञसहस्रयाजी
दीप्तप्रतापजितसर्व्वमहीपलोकः ॥
योदीयमानमपि पश्यति भक्तियुक्तः
कालान्तरेस्मरति वाचयतीह लोके ।
योवा शृणोति पठतीन्द्रसमानरूपः ।

प्राप्नोति धाम स पुरन्दरदेवजुष्टम् ॥

वह्निपुराणे ।

एवं दत्त्वा सुवर्णञ्च ब्रह्महत्यादिकन्तु तत् ।
पापान्निहत्य पुरुषः स्वर्गलोकञ्च गच्छति ॥
तत्र स्थित्वा चिरं राजन् यदायाति महीतले ।
राजराजेश्वरः श्रीमान् वीतशोको निरामयः ॥
रूप-सौभाग्यसम्पन्नो नित्यं धर्म्मपरायणः ।
पुनर्विष्णुपदंयाति यत्र गत्वा न शोचति ॥

इति तुलापुरुषदानविधिः ।

सनत्कुमार उवाच ।

राज्ञां षोड़शदानानि नन्दिना कथितानि च ।
धर्म्मकामार्थमुक्त्यर्थं कर्म्मणैव महात्मनाम् ।
तुलाधिरोहणाद्यानि शृणु तानि यथातथम् ॥
ग्रहणादिषु कालेषु शुभे देशे सुशोभने ।
विंशहस्तप्रमाणेन मण्डपं कूटमेव वा ॥
अथाष्टादशहस्तेन कलाहस्तेन वा पुनः ।
कृत्वा वेदिं तथा मध्ये नवहस्तप्रमाणतः ॥
अष्टहस्तेन वा कुर्य्यात् सप्तहस्तेन वा पुनः ।
द्विहस्ताध्यर्द्धहस्ता वा वेदिका चाति शोभना ॥
द्वादशस्तम्भसंयुक्ता साधुरम्याग्रमस्तका ।
परितोनव कुण्डानि चतुरस्राणि कारयेत् ॥
इन्द्र-ईशानयोर्मध्ये प्रधानं ब्रह्मणः सुतः ।
अथ वा चतुरस्रञ्च योन्याकारमतः परम् ॥

स्त्रीणां कुण्डानि विप्रेन्द्र योन्याकाराणि कारयेत् ॥
अर्द्धचन्द्रं त्रिकोणञ्च वर्त्तुलं कुण्डमुत्तमम् ।
षडस्रं सर्व्वतोवापि त्रिकोणं पद्मसन्निभम् ॥
अष्टास्रं सर्व्वमार्गेषु स्थण्डिलं केवलन्तु वा ।
चतुर्द्वारसमोपेतं चतुस्तोरणभूषितम् ॥
दिग्गजाष्टकसंयुक्तं दर्भमालासमाश्रितम् ।
अष्टमङ्गलसंयुक्तं वितानोपरि शोभितम् ॥
तुलायाश्च द्रुमाश्चाथ विल्वाद्याश्च विशेषतः ।
बिल्वा-श्वत्थ-पलाशा-द्याः केवलं खदिरन्तु वा ॥
एवं स्तम्भाः कृता येन तेन सर्व्वन्तु कारयेत् ।
अथ वा मिश्रमार्गेण वेणुना वा प्रकल्पयेत् ॥
अष्टहस्तप्रमाणन्तु हस्तद्वयसमायतम् ।
तुलास्तम्भस्य विष्कम्भो नाहस्त्त्रिगुणो मतः ॥
द्व्यङ्गुलेन विहीनन्तु सुवृत्तं निर्व्रणं तथा ।
उभयोरन्तरञ्चैव षड्हस्तं नृपतेः स्मृतम् ॥
द्वयोश्चतुर्हस्तकृतमन्तरं स्तम्भयोरपि ।
षड्हस्तमन्तरं ज्ञेयं तयोरुपरिसंस्थितम् ॥
वितस्तिमात्रविस्तारं विष्कम्भस्तावदङ्गुलः ।
स्तम्भयोस्तु प्रमाणेन उत्तरं द्वारसम्मितम् ॥
षट्त्रिंशमात्रसंयुक्तं व्यायामन्तु तुलात्मकम् ।
विष्कम्भमष्टमात्रन्तु यवपञ्चकसंयुतम् ॥
षट्त्रिंशमात्रनालं स्यान्निर्व्रणं वर्त्तुलं शुभम् ।

विंशहस्तेत्यादि । कूटः, मण्डपविशेषः ।

कलाहस्तेन षोडशहस्तैः, विंशतिहस्तादिमण्डलत्रये क्रमान्नवादिहस्तविस्तारस्य वेदित्रयस्य द्विहस्तोऽध्यर्द्धहस्तो हस्तश्चेत्युच्छ्रयो विधेयः।

विधाय मण्डपं तत्र तन्मध्ये वेदिकात्रयेत्।
नवा-ष्ट-सप्तहस्तेन द्विहस्ताध्यर्द्धहस्ततः॥

विस्तारेणोच्छ्रयेणापि द्वादशस्तम्भसंयुतामितिकामिकोक्तिः।

साधुरम्याग्रमस्तकेति, समचतुरस्रत्वं समतलत्वञ्चोपरिभागस्य विधेयमित्यर्थः।

अथवा चतुरस्रमिति पूर्व्वादिकुण्डानां क्रमाच्चतुरस्रादयो नव सन्निवेश्याः, स्त्रीणांतु यजमानत्वेन योन्याकाराण्येव, अथवा यथोक्ताकारत्वेन स्थण्डिलत्वेन सर्व्वत्र हस्तमात्रं चैतं चैतफलं सममेव साध्यं तच्च परिभाषायामुपपादितम्।

वटो-दुम्बरा-श्वत्थ-प्लक्षजानि चत्वारि तोरणानि दिग्गजाष्टकं तत्तद्दिक्कालवर्णपताकाः, अष्टमङ्गलानि विश्वचक्रदाने वक्ष्यन्ते।

अष्टहस्तप्रमाणं तुलास्तम्भयोरायतम्। आयामः, दैर्घ्यमित्यर्थः।

'हस्तद्वयसः, हस्तपरिमाणः तुलास्तम्भयोर्विष्कम्भ इत्यन्वयः।

तस्मात् त्रिगुणःपरिणाहः।

द्व्यङ्गुलेनहीन इति, स एव परिणाहः।

क्रमहान्या अग्रे अङ्गुलद्वयहीनःसम्पादनीयः।

कामिकेतु। सप्त-षट्-पञ्चहस्तैस्तुपार्श्वस्तम्भोच्छ्रयोमतः।

अष्टहस्तादितस्त्वाय द्विपञ्चत्रयसाङ्गुलः॥

तुलास्तम्भस्य विष्कम्भो नाहस्तत्त्रिगुणोमुने।

द्व्यङ्गुलविहीनन्तु सुवृत्तं निर्व्रणं तथा ॥

इति द्विपञ्चद्वयसाङ्गुलो दशाङ्गुलमानो विष्कम्भः।

त्रिंशदङ्गुलःपरिणाहः।

सच क्रमहान्या अग्रे अष्टाविंशत्यङ्गुलइत्यर्थः।

स्तम्भयोरन्तरंषड्हस्तं चतुर्हस्तम्वा दृश्यस्तम्भोच्छ्रयानुरूपं विधेयम्।

षड्हस्तस्तम्भयोरन्तरालं गुणदैर्घ्यस्योपलक्षणम्।

उत्तरञ्च विस्तारोत्सेधाभ्यां द्वादशाङ्गुलम् ॥

तत्प्रान्तरन्ध्रयोस्तम्भाग्रशिखरे प्रवेश्य तोरणं निष्पाद्यम्।

अथतुलादण्डस्य मानमाह।

षट्त्रिंशन्मानमित्यादि। व्यायामो नाम प्रसारितसबाहुहस्तद्वयस्य तिर्य्यगन्तरालवाह्वोः करसंयुतयोः, व्यायामस्तिर्य्यगन्तरन्तयोरित्यभिधानात्।

ततः षट्त्रिंशदङ्गुलान्वितव्यायाममात्रन्तुलादण्डे दैर्घ्यं, विष्कम्भमष्टमात्रमिति, अष्टाङ्गुलः सपञ्चयवस्तुलादण्डप्रान्तयोर्न्यासः।

तत्रार्थाद्यवोनषट्त्रिंशदङ्गुलः परिणाहः। षट्त्रिंशन्मानमात्रमिति, तुलादण्डमध्ये षट्त्रिंशदंगुलः परिणाहः। तत्रार्थात् द्वादशांगुलोन्यासः।

अष्टांगुलेन विस्तारस्त्वग्रे भूतयवान्वितः।

षट्त्रिंशन्मात्रनाहस्तु मध्यमे तु विधीयते,

इति कामिकोक्तेः।

अग्रे मूले च मध्ये च हेमपट्टेन बन्धयेत्।

पट्टमध्ये प्रकर्त्तव्यमवलम्बनकत्रयम् ॥

ताम्रेण वाप्यरूप्येण आयसेनैव कारयेत्।

मध्ये चोर्द्ध्वमुखं कार्य्यं अवलम्बं सुशोभनम्।
रश्मिभिस्तोरणाग्रे वा बन्धयेच्च विधानतः॥
जिह्वामेकां तुलामध्ये तोरणञ्च विधीयते।
उत्तरस्यतु मध्येऽथ शङ्कुद्वयमनुत्तमम्।
वितानेनोपरिच्छाद्य दृढ़ं सम्यक् प्रयोजयेत्॥
सुदृढ़ञ्च तुलामध्ये मानमङ्गुलमानतः।
पट्टस्यैवतु विस्तारः पञ्चमात्रप्रमाणतः॥
वध्नीयाच्चक्रपाशञ्च अवलम्बेन सुस्थितम्।
शुल्वजौ च दृढ़ौ विद्वान् बन्धनेन तु कारयेत्॥
शिक्योऽधस्तात्प्रकर्त्तव्यौ पञ्चप्रादेशविस्तरौ॥
सहस्रेण तु कर्त्तव्यौ पञ्चप्रादेशविस्तरौ॥
सहस्रेण तु कर्त्तव्यौ पलेनाधारकावुभौ।
शताष्टकेनवा कुर्यात्पलानां षट्शतेनवा॥
चतुस्तालप्रविस्तारं मध्यमं परिकीर्त्तितम्।
सार्द्धत्रितालविस्तारो नियमश्च विधीयते॥
पञ्चमात्रं चतुर्मात्रं त्रिमात्रं फलमुच्यते।
चतुर्द्वारसमोपेतं द्वारमङ्गुलिनाथ वा॥
कुण्डलैश्च समोपेतं श्लक्ष्णस्वच्छसमन्वितैः।
कुण्डले कुण्डले कार्य्यं शृङ्खलापरिमण्डलम्॥
शृङ्खलाधारवलयमवलम्बेन योजयेत्।
प्रादेशं वा चतुर्मात्रं भूमिंत्यक्त्वा वलम्बयेत्॥
घटौ पुरुषमात्रौ तु कर्त्तव्यौ शोभनावुभौ।
द्विहस्तवालुकापूर्णौ शिले तत्र विनिक्षिपेत्॥

द्विहस्तमात्रमवटौ स्थापनीयौ प्रयत्नतः।
शेषं सम्पूरयेत् विद्वान् वालुकाभिः समन्ततः।
येन निश्चलतां गच्छेत्तेन मार्गेण कारयेत्॥

'अग्रे मूलइत्यादि, अवलम्बनकीलकप्रवेशार्थवेधनिघातादिना यथा तुला न शीर्य्येत तथा हेमादिना पट्टबन्धस्तुलायाः कार्य्यः।

अवलम्बनं, समशृङ्खलादिसंश्लिष्टवलयाधारोच्छ्रकतुण्डाकारोभयाग्रलम्बनं कार्य्यं, अथवा तुलामध्यावलम्बनस्थाने ऊर्द्धमुखं ताम्रादिकीलकं निधाय तन्मूलच्छिद्रप्रोततिर्य्यक्कीलकस्थितं मध्यकीलकोभयपार्श्वस्थायि ताम्रादिमयं तोरणं कृत्वा तदग्रवलयबन्धरश्मिभिरुत्तराधोऽवलम्बितं वलयं संयोजयेत्। जिह्विकामिति, पूर्व्वोक्त एव तुलामध्यवर्त्ती ऊर्द्धमुखः कटकाख्यः कीलकः, जिह्वातोरणमपि प्रागुक्तमिव, एतच्च सुवर्णकारादिलघुतुलासु दृश्यते। उत्तरस्यत्विति, उत्तरमध्यावलम्बितकुण्डलाग्रोऽयःशङ्कूर्द्धमुखस्तस्य मूले उत्तरोपरिचितानवद्दिततं लोहपट्टं निधाय तदुपरि तन्मूलं द्विधाभूतं तिर्य्यग्वितत्य घटयेत्।

शङ्कुः सुषिरसम्पन्न इति, कुण्डलिताग्रे उत्तममध्यावलम्बितेऽधोमुखशङ्कौ तुलामध्योर्द्धमुखालम्बनशङ्कौ चैकं वलयमङ्गुष्ठस्थूलं नियोजयेत् * शङ्कुः सुषिरसम्पन्नो वलयेनसमन्वित इति कामिकोक्तिः। पट्टस्येति, पूर्व्वोक्तपट्टस्येयं मानोक्तिः, पञ्चमात्रं यवाङ्गुलं, वध्नीयादिति, तुलाप्रान्तावलम्बाभ्यां तत्तच्छिक्यशृङ्खलाधारं चक्रपाशाख्यं वलयं योजयेत्। शुल्वं 'ताम्रं'। आधारा-

* योनयेदिति पाठान्तरम्।

विति, ताम्रपलानां दशाष्टषट्शतैः क्रमात् पञ्चादिप्रादेश विस्तारौ पञ्चचतुस्त्र्यङ्गुलोच्छ्रितप्रान्तावङ्गुलनाहचतुश्छिद्रप्रोत चतुर्व्वलयान्वितौ यजमानद्रव्यधाराधारकौ कार्य्यौ। तद्-लयचतुष्काश्लिष्टशृङ्खलाचतुष्कं शिक्याख्यमुपरिविरचितवलयद्वयं तुलाग्राधोवलम्बकौ योजयेत्। घटाख्याधाररन्ध्रचतुष्कं मधू-च्छिष्टेन संश्लिष्टं कार्य्यं, आधारौ च भूमेरुपरि, चतुरङ्गुल-मिति, प्रादेशमात्रे चान्तरिक्षेऽवलम्बयौ, अवटौ तु दक्षिणो-त्तरस्तम्भनिखनार्थौ, अनस्तम्भयोः दक्षिणोत्तरत्वं तुलायाश्च प्राक्पश्चिमायतत्वमवधेयं। स्वमेयं चैन्द्रदिग्भागे सुवर्णं तत्र निक्षिपेदिति वक्ष्यमाणत्वात्। द्विहस्तवालुका पूर्णं तत्र शिले पट्टशिलाख्ये निधाय वालुकाभिः प्रपूर्य्य दृढयेत्।

शृयतां परमं गुह्यं वेदिकोपरि मण्डलम्।
अष्टमङ्गल संयुक्तमङ्गुलाङ्कुश शोभितम्॥
फलपुष्प समाकीर्णे धूपदीपसमन्विते।
वेदीमध्ये प्रकर्त्तव्यं दर्पणोदरसन्निभे॥
आलिखेन्मण्डलं पूर्व्वं चतुर्द्वारसमन्वितम्।
शोभोपशोभासंयुक्तं कर्णिकाकेसरान्वितम्॥
चुल्लिजातिसमोपेतं पञ्चवर्णञ्च कारयेत्।
वज्रं भागुत्तरे भागे आग्नेय्यां शक्तिमुज्वलाम्॥
आलिखेद्दक्षिणे दण्डं नैरृत्यां खड्गमालिखेत्।
पाशञ्च वारुणे लेख्यं ध्वजञ्च वायुगोचरे॥
कौवेर्य्याञ्च गदां लेख्य ईशान्यां शूलमालिखेत्।
शूलस्य वामदेशे तु चक्रं पद्मञ्च दक्षिणे॥

एवं लिखित्वा पश्चाच्च होमकर्म्म समारभेत् ।
प्रधानहोमं गायत्र्या स्वाहा-शक्राय वह्नये ॥
यमाय देवराजाय वरुणाय च वायवे ।
कुवेराय तथेशाय विष्णवे ब्रह्मणे पुनः ॥
स्वाहान्तं प्रणवेनैव होतव्यं विधिपूर्व्वकम् ।
स्वशाखाग्निमुखेनाथ जयादिप्रति संयुतम् ॥
स्विष्टान्तं सर्व्वकार्य्याणि कारयेद्वेदवित्तमः ।
सर्व्वहोमाग्रहोमे च समित्पालाश्यथोच्यते ।
एकविंशतिसंख्याकं मन्त्रेणानेन होमयेत् ॥

अयं न इध्म आत्माजातवेदस्तेनद्धास्व वर्द्धस्व चेदुवर्द्धय चास्मान् प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्च्चसेनान्नाद्येन समेधयः स्वाहा, भूः स्वाहा, भुवः स्वाहा, स्वःस्वाहा, भूर्भुवः स्वःस्वाहा। समिद्धोमस्वरूपाच्च घृतस्य च यथा क्रमम् ।

शुक्लान्नं पायसञ्चैव मुद्गानां चरवः स्मृताः ।
सहस्रं स्यातदर्द्धं स्या शतमष्टोत्तरन्तु वा ।

अग्न आयूंषि पवस आशुवोर्जमिषञ्च नः आरेवाधस्व दुत्सुनां अग्निर्ऋषिः पवमानः पाञ्चजन्यः पुरोहितः तमीमहे महा-नयं अग्नेपवस्वस्वपा अस्मे वर्च्चः सुवीर्य्यं दधद्रायं मयि पोषं। प्रजापते नत्वदेतान्यन्यो विश्वाजातानि परिता बभूव यत्का-मास्ते, जुहुमस्तन्नो अस्त्वयममुष्य पितासावस्य पिता वयंस्यामः पतयो रैणां ९ स्वाहा ।

ततसर्व्वं सर्व्वहोमे तु सामान्यं विधिपूर्व्वकम् ।
गायत्र्या च प्रधानस्य समिद्धोमस्तथैव च ॥

चरूणाञ्च तथाज्यस्य शक्रादीनाञ्च होमयेत्।
वज्रादीनाञ्च होतव्यं सहस्राद्यं ततः क्रमात्॥
ब्रह्मयज्ञानमन्त्रेण ब्रह्मणे विष्णवे नमः॥
नारायणाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि तन्नो विष्णुः, प्रचोदयात्।
अयं विशेषः कथितो होममार्गः सुशोभनः।
दूर्व्वयाक्षीरसिक्तेन पञ्चविंशत् पृथक् पृथक्॥
त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिं पुष्टिवर्द्धनं
उर्व्वारुकमिवबन्धनान्मृत्यो मुक्षीयमामृतात् स्वाहा।
दूर्व्वाहोमः प्रशस्तोयं वास्तुहोमश्च सर्व्वथा।
प्रायश्चित्तमघोरेण सर्पिषाच शतं शतं॥

श्रूयतामित्यादि, पूर्व्वोक्तवेदिमध्ये सर्व्वतोभद्राख्यं मण्डलं लेख्यं तच्च शोभोपशोभाशब्दात् पञ्चसारोक्तं दीक्षामण्डलं ग्राह्यं, एतयोर्लक्षणमुपवर्णितं परिभाषायां। वज्रमिति। मण्डलाद्बहिर्दिक्षु दिक्पालायुधानि लेख्यानि, गायत्र्या रौद्र्या प्रधानकुण्डे होमः, तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि तन्नो-रूद्रः प्रचोदयादिति, रूद्रगायत्री।

स्वाहा शक्रायेत्यादि, प्रणवादिभिश्चतर्थीयुतैः स्वाहान्तैः शक्रादि लोकपालनामभिः प्राच्यादिकुण्डाष्टके होमः ब्रह्मविष्णो रपीशानकुण्डे होमः, कार्य्यः, स्वशाखाग्निमुखेन समिद्धेऽग्नौ प्रधानहोमानन्तरमाज्येन जयाद्युपहोमाः कार्य्याः, उक्तं ह्यापस्त-म्बेन यथा प्रदेशं प्रधानाहुतोर्हुत्वा जयाभ्यातान् राष्ट्रभृतः प्राजापत्यान्ता व्याहृतिर्व्विहिता सौविष्टकृतिमित्युपजुहोति। इयञ्च जयाद्युक्तिः स्वस्वगृह्योक्तोपरिष्टात् तन्त्रोपलक्षणार्था॥

सर्व्वहोमः, प्रधानहोमः। तत्रापि, पालाशी, समित्। अन्न-होमः अन्वाधानेध्मानादिरूपः। सर्व्वहोमाद्यहोमेच समित् पालाश्यथोच्यते, एकविंशतिसंख्याकमित्येतत् पृथक् वाक्यं। तत्र व्याहृतिभिरन्वाधाने चतस्र समिधोहोतव्याः, अयंते इति-मन्त्रेण, परिधाद्यारानुयाजादिविनियुक्तावशिष्टेध्माधानं कार्य्यं, इदञ्च स्वगृह्योक्त पूर्व्वं तन्त्रोपलक्षणं अथ समिदादिहोमः कर्त्तव्यः तत्र चरवः शुद्धान्नाद्या इत्थं समिदादिपञ्चद्रव्याणि होम्यानि, अग्न आयू षीत्यादिमन्त्रचतुष्केणाज्यहोमः प्रधानहोमात् पूर्व्वं-कार्य्यः, रुद्रगायत्र्यैव प्रधानकुण्डे समिदाज्यचरुहोमः इन्द्रादि दिक्पालानां स्वस्वमन्त्रे ण तत्र कुण्डेषु सहस्रसंख्यः पञ्चशत-संख्योवाज्यहोमः प्रतिकुण्डं त्र्यम्बकेन पञ्चविंशतिसंख्यो दूर्व्वाहोमो वास्तोष्पते इतिमन्त्रे ण वास्तुहोमश्च विधेयः। शिखिपर्जन्यादि-तत्तद्देवतानामभिर्वास्तुहोमः तानि, च गृहदानप्रकरणे वक्ष्यन्ते, आज्ये न शतसंख्यःप्रायश्चित्तहोमः, अयमिह सर्व्वोपिहोमः सपरि-वारेश्वरपूजनानन्तरं कार्य्यः, मध्यमे देवदेवेशं वामे गौरीसमायुत मित्यादिना देव पूजामुक्त्वाततो होमः प्रकर्त्तव्य इतिकामिकोक्तेः।

ब्रह्माणं दक्षिणे वामे विष्णुं विश्वगुरुं शिवं।
मध्ये वेद्या महादेवं इन्द्रादिगणसंवृतम्॥
आदित्यं भास्करं भानुं रविं-देवं दिवाकरं।
ऊषां प्रभां तथा प्रज्ञां सन्ध्यां सावित्रिकामपि॥
छायां पुष्टिं धृतिं तुष्टिं शाखोक्ताय* महात्मने।
विस्तरां शुभगाञ्चैव वोधनीञ्च प्रदक्षिणं॥

*खखोल्काय महात्मने इति क्वचित् पाठः।

आप्यायिनीञ्च संपूज्य देवं पद्मासने रविं।
प्रभूतं प्राक् प्रकर्त्तव्यं विमलं दक्षिणे तथा॥
सारं पश्चिमभागे च आराध्यं चोत्तरे यजेत्।
मध्ये सुखं विजानीयात् केसरेषु यथाक्रमं॥
दीप्तां सूक्ष्मां जयां भद्रां विभूतिं विमलां क्रमात्।
अमोघां विद्युताञ्चैव मध्यतः सर्व्वतो मुखीम्॥
सोममङ्गारकञ्चैव बुधं जीवमनुक्रमात्।
भार्गवञ्च तथा मन्दं राहुं केतुं समन्ततः।
पूजयेद्धोमयेदर्घ्यं दापयेच्च विशेषतः॥
ब्राह्मणान् भोजयेत्तत्र वेदवेदाङ्गपारगान्।
विद्याध्ययनसम्पन्नान् कृत्वैवं विधिविस्तरं॥
होमे प्रवर्त्तमाने च पूर्व्वदिक स्थानमध्यमे।
आरोहयेद्विधानेन रुद्राध्यायेन वै नृपं॥
धारयेत्तत्र यज्वानं घटिकैकाविधानतः॥
यजमानो जपेन्मन्त्रं रुद्रगायत्रिसंज्ञकं।
घटिकार्द्धं तदर्द्धं वा तत्रैवासनमारभेत्॥
आलोक्य वसनं धीमान् कूर्चहस्तः समाहितः।
नृपश्च भूषणयुतः खड्गखेटकधारकः॥
स्वस्तिकध्वजादिभिश्चादावन्ते चैव विशेषतः।
पुण्याहं ब्राह्मणैः कार्य्यं वेद-वेदाङ्गपारगैः॥
जय-मङ्गलशब्दादिब्रह्मघोषैः सुशोभनैः।
नृत्य-वाद्यादिभि र्गीतैः सर्व्वशोभासमन्वितैः॥
स्वमेयं चैन्द्रदिग्भागे सुवर्णं तत्र निक्षिपेत्।

तुलाधारौ समौ वृत्तौ तुलाभारस्तदाभवेत्॥

ब्रह्माणमित्यादि, मध्ये ब्रह्मादिदेवतापरिवृतमीश्वरं संपूज्य ततः सूर्य्यं पूजयेत्।

मण्डलात् प्राक् कल्पितकर्णिकामध्ये ऽषादित्यौ पूज्यौ ततः प्रभाभास्करौ प्रज्ञाभानूदेवहुत्यादिमिथुनचतुष्कमाग्नेयादिकोणेषु पूज्यं, छायादिशक्तिचतुष्टयन्तु प्राच्यादिदिक्षु पूजनीयं विस्ताराद्यास्त्वाग्नेयादिष्वासनपादेषु, प्रभूतादयस्तु पूर्व्वादिष्वासनगात्रेषु परमसुखा तु मध्ये रवेरास्तरणं स्थापनीयं तदुपरि पूर्व्वोक्तं रविमादित्याख्यं पद्मोपरि पूजयेत्, दीप्ताद्यास्तु केसरस्थाः शक्तयः तत्रापि सर्व्वतोमुखी कर्णिकायां पूज्या, ततोवहिर्दलाग्रेषु सोमाद्याः पूज्याः एवं शिवसूर्य्यौ समाराध्य शिवाग्नौ शैवोक्तमग्निकार्य्यञ्च कृत्वा सूर्य्यायार्घं दत्त्वा होममुपक्रम्य ब्राह्मणान् भोजयित्वा पूर्णाहुत्याः पूर्व्वं पुण्याहं तुलारोहणाङ्गं वाचयित्वा तुलारोहणं कारयेत्।

शतनिष्काधिकं श्रेष्ठं तदर्द्धं मध्यमंस्मृतम्।
तस्याप्यर्द्धं कनिष्ठं स्यात् त्रिविधिं तत्र कल्पितम्॥
वस्त्रयुग्मं तयोष्णीषं कुण्डलं कण्ठभूषणम्।
अङ्गुलीभूषणञ्चैव मणिबन्धस्य भूषणम्॥
एतानि चैव सर्व्वाणि प्रारम्भे धर्म्मकर्म्मणि।
पुरोहिताय दत्त्वाथ ऋत्विग्भ्यः संप्रदापयेत्॥
पूर्व्वोक्तभूषणं सर्व्वं सोष्णीषं वस्त्रसंयुतं।
दद्यादेतत् प्रयोक्तृभ्यः कुण्डलाच्छादनं * बुधः॥

*आच्छादनपटमितिक्वचित् पाठः।

दक्षिणाञ्च शतं चार्द्धं * विप्राय प्रतिपादयेत्।
ऋत्विजाञ्चैव सर्व्वेषां दशनिष्कान् प्रदापयेत्॥
यागोपकरणं द्रव्यमाचार्य्याय प्रदापयेत्।
इतरेषां द्विजानान्तु पृथगिष्टं प्रदापयेत्॥
दक्षिणाञ्च पुरोहितद्विजेभ्यो दापयेत् स्वयम्।
आचार्य्येषु प्रदातव्यं श्रोत्रियेभ्यो विशेषतः॥
वन्दीकृतांश्च विसृजेत् कारागृहनिवेशितान्।
सहस्रकलसेनैव स्नापयेत् परमेश्वरम्॥
घृतेन केवलेनापि देवदेवमुमापतिं।
पयसा वाथ दध्ना वा सर्व्वद्रव्यैरथापि वा॥
ब्रह्मकूर्च्चेण वा देयं पञ्चगव्येन वा पुनः।
गायत्र्याचैव गोमूत्रं गोमयं प्रणवेन च॥
आप्यायस्वेति वै क्षीरं दधिक्राव्णेति वै दधि।
तेजोसीत्याज्यमीशानं मन्त्रेणैवाधिषिञ्चयेत्॥
देवस्यत्वेति देवेश कुशाम्बु कलसैर्नवैः।
रुद्राध्यायेन सर्व्वेशं स्नापयेत् परमेश्वरम्॥
सहस्रकलसैः शम्भोर्नाम्नाञ्चैव सहस्रकैः।
विष्णुना कथितैर्व्वाथ नन्दिना कथितैस्तु वा॥
दक्षेण मुनिमुख्येन कीर्त्तितेनापि वा बुधः।
महापूजा च कर्त्तव्या महादेवस्य भक्तितः॥
शिवार्च्चकाय दातव्या दक्षिणार्द्धा गुरोः शुभा।
देवार्च्चकानां सर्व्वेषां दक्षिणा च यथा क्रमं॥

---

*तदर्द्धन्या प्रदापयेदितिवा पाठः।

दीनान्धकृपणानाथबाल-वृद्ध-कृशातुरान्।
भोजयेच्च विधानेन दक्षिणामपि दापयेत्॥

वस्त्रयुग्ममित्यादि, वस्त्रयुग्मोष्णीषकुण्डलादीनि तु प्रारम्भ एव वरणान्तरं कृतमधुपर्केभ्यः पुरोहितब्रह्मर्त्विक्सदस्येभ्यो-दद्यात् आचार्य्याय द्विगुणं। द्विगुणं गुरवे दद्यात् भूषणाच्छा-दनादिकमितिमत्स्योक्तेः। एतत् प्रयोक्तृभ्यः शतादिनिष्कनिर्म्मितं प्रागुक्तभूषणञ्च दद्यात्। दक्षिणाञ्चेति, शतादिदक्षिणामाचार्य्या य दत्त्वा ऋत्विग्भ्योस्तु दशनिष्कानि, इतरेषां परिचारकाणां तु निष्कमात्रं। यत्र कर्म्मकरास्तेभ्यः पृथक्निष्कं प्रदापयेदितिका मिकोक्तेः। तुलाधिरूढं द्रव्यमन्येभ्य एव दातव्यमिति कामिक-मतम्, तुलाधिरोहितं वित्तं ब्राह्मणेभ्यः प्रदापयेत्। मद्भक्तेभ्यो-विशेषेण मदर्थं वापि कल्पयेत्। दैशिकेभ्योविशेषेण दद्यात् श्रद्धासमन्वित इति।

अथ महाभिषेकपूजातत्कर्त्तृदक्षिणा च कार्य्येत्याह, सहस्र-कलशेत्यादिना, सर्व्वद्रव्यैः सुवर्णफलरत्नोदकपञ्चामृताद्यैः, अर्द्धा दक्षिणेति, तुलारोहणाचार्य्यदक्षिणाप्रमाणार्द्धं, शिवार्च्चकादिभ्यो दक्षिणादानमिति, कामिकेतु महाभिषेकपूजानन्तरं तुलारो-हणमुक्तं, यत् मण्डले पूजितान् सर्व्वान् देवानभ्यर्च्च होमयेत्।

पूर्णाहुत्यादिचैवैनां क्रियामत्र समापयेत्।
सहस्रकलशाद्यैश्च संस्नाप्य परमेश्वरम्।
महापूजा च कर्त्तव्या प्रभूतहविषान्विता।
पञ्चामृतैः पञ्चगव्यैः क्षीराद्यैः स्नपनन्तु वा।
ब्राह्मणान् भोजयेत् पश्चात्तुलारोहणमाचरेत्॥

अथ दक्षिणादानान्तरं पूर्णाहुत्याद्युत्तरतन्त्रसमापनं पुण्याह वाचनञ्च कार्य्यमितिसिद्धिः सहस्रकलशैः सहस्रनामभिरीशानं स्नापयेदित्यभिहितं तदुक्तं लिङ्गपुराणोक्तमेव, नामसहस्रमालिख्यते,

ऋषय ऊचुः। नाम्नां सहस्रं रुद्रस्य नन्दिना ब्रह्मयोगिना।
कथितं ब्रह्मवेदार्थं सकलं सूत सुव्रत।
नाम्नां सहस्रं विप्राणां वक्तुमर्हसि शोभनम्॥
सूतउवाच। सर्व्वभूतात्मभूतस्य हरस्यामिततेजसः।
अष्टोत्तरसहस्रन्तु नाम्नां सर्व्वस्य सुव्रत॥
यज्जप्वाच मुनिश्रेष्ठोगाणापत्यमवाप्नुयात्।
तदहं संप्रवक्ष्यामि सर्व्वपापप्रणाशनम्॥
ओं स्थिरः स्थाणुः प्रभुःर्भानुः प्रभवो वरदोवरः।
सर्व्वात्मा सर्व्वविख्यातः सर्व्वकर्म्मकरो भवः॥
जटी चर्म्मी शिखण्डीच सर्व्वगः सर्व्वभावनः।
हरिश्च दक्षिणाख्यश्च सर्व्वभूतहरप्रभुः॥
प्रवृत्तिश्च निवृत्तिश्च नियन्ताचामनोद्भवः।
श्मशानचारी भगवान् खचरोगोवरोदनः॥
अभिवाद्योमहाकर्म्मा तपस्वी भूतधारणः।
उन्मत्तवेषः प्रच्छन्नः सर्व्वलोकप्रजापतिः॥
महारूपोमहाकायः सर्व्वरूपो महायशाः।
महात्मा सर्व्वभूतश्च विरूपो वामनोनतः॥
लोकपालोऽन्तर्हितात्मा प्राभासोभवनोरुचिः।
पवित्रश्च महाश्चैव नियमोनियमाश्रितः॥

सर्व्वकर्मादिकर्माणा * मादिरादिकरोनिधिः।
सहस्राक्षो विशालाक्षः सोमोदक्षः सुधाकरः॥
चन्द्रसूर्य्यासनः केतुर्ग्रहोग्रहपतिर्मतिः।
आदिराज्यो भयंकर्त्ता मृगवाणार्पणोनघः॥
महातपोघोरतपा आदर्शोनैकसाधकः।
संवत्सराकृतोमन्त्रः प्रमाणं परमन्तपः॥
योगाचार्य्यो महाविद्या महारेता महाबलः।
सुवर्णरेताः सर्व्वज्ञः सुवीजो वृषवाहनः॥
दशबाहुस्त्वनिमिषोनीलकण्ठ उमापतिः।
विश्वरूपस्तपश्श्रेष्ठो बलवीरो बलाग्रणीः॥
गणकर्त्ता गणपतिर्दिग्वासा काम्यएव च।
मन्त्रवित् परमोमन्त्रः सर्वभावकरोहरः† ॥
कमण्डलुधरो धन्वी वहुहस्तः कपालवान्।
अशनीशः शतघ्नीशः खड्गवाणायुधीमहान्॥
अजश्च मृगरूपश्च तेजस्तेजःकरोविधिः।
उष्णीषी वस्त्रवल्कश्च उद्दक्षो विनतस्तथा॥
दीर्घश्च हरिकेशश्च सुतीर्थः कृष्णएव च।
शृगालरूपः सर्व्वार्थोमुण्डः सर्व्वशुभङ्करः॥
सिंहशार्दूलरूपश्च गान्धारी च कपर्य्यपि।
ऊर्द्धरेता ऊर्द्धलिङ्गी उर्द्धशायी नभस्तलः॥
त्रिजटी चीरवासाश्च रुद्रः सेनापतिर्भुवः।

* सर्व्वकर्म्मादिधर्म्माणामिति क्वचित्पाठः।

† मन्त्रः सर्व्वकरोहर इति पाठान्तरम्।

अहोरात्रश्चरत्नश्च त्रिहन्मन्युः सुवर्चसः॥
गन्धर्वहा दैत्यहाच कालधानो* गुणाकरः।
सिंहशार्दूलरूपाणामर्द्धचन्द्रधरोहरः॥
निशाचरः प्रेतचारी भूतचारी महेश्वरः।
बहुरूपोबहुधनः सर्वसारो मृतोहरः॥
नित्यप्रियोनित्यनृत्युर्नर्त्तनः सर्वलोलुपः।
सकार्मुकोमहाबाहुर्महावीरोमहातपाः॥
महासारोमहापाशो नित्योगिरिकरोनतः।
सहस्रहस्तोविजयोव्यवसायोर्थ्यनन्दितः॥
अमर्षणोथ धर्मात्मा वज्रहा कामनाशनः।
दक्षहा परिचारीच प्रसहोमध्यमस्तथा॥
तेजोपहारी बलवान् विदितोभ्युतक्षितो वहः।
गम्भीरघोषगम्भीरो गभीरबलवाहनः॥
न्यग्रोधरूपो† न्यग्रोधो विश्वकर्मा विभुर्वहुः।
तीक्ष्णोपायश्च हर्य्यश्व रूद्रोयःकर्म्मकायवित्॥
विष्णुप्रसादितो यज्ञः सुमुखोवड़वामुखः।
हुताशनसहायश्च प्रशान्तात्मा हुताशनः॥
उग्रतेजा महातेजा विजयोजयकालवित्।
ज्योतिषोनयनः सिद्धिः सिद्धविग्रहएव च॥
खड्गी दण्डी जटी लाली वर्द्धनोव्यधनोवली।
वीणी विपणचोनालोवली कलकदुस्तथा॥

---

* कालोधातेति पाठान्तरम्।

† न्यधारक इति वा पाठः।

शवरूपोनिनादीच सर्व्वथाह्यपरिग्रहः।
व्यालरूपोविलावासी इहा पालस्तरंगवित्॥
देशश्रीमालवत्चर्म्मा सर्व्वबलविमोचनः।
बन्धनश्चासुरेन्द्राणां युधि शत्रुविनाशनः॥
सद्यः प्रमोदोदुर्व्वापः सर्व्वायुधनिषेवितः।
प्रस्कन्दोथ विभागश्च अतुल्योयज्ञमानवित्॥
सर्व्ववासः सर्व्वधारोदुर्व्वासा वासवोनरः।
हैमो हैमकरोयज्ञः सर्व्वधारीधरोधमः॥
आकारोह्यध्वनिवहोमरुत्सङ्गः प्रतापवान्।
भिक्षुश्च भिक्षारूपोच रौद्ररूपः सुरासवी॥
वसुयशोवसुवर्च्चावसुवे॰ावसुप्रदः।
सर्व्ववासोत्वयोवासोस्वपदेशकरोवरः॥
मुनिरात्मा मुनेर्लोकसभाज्यश्च सहस्रभुक्।
पक्षी च पक्षिरूपश्च आदिदीपो विशांपतिः॥
समीरोदमनोङ्कारोह्यर्थोह्यर्थकरोवरः।
वासुदेवश्च वामश्च वामदेवश्च वामनः॥
सिद्धयोगोपहारी च सिद्धः सर्व्वार्थसाधकः।
अक्षुसः क्षुसरूपश्च वृषणोम्दुरव्ययः॥
महासेनो विशाखश्च षष्टिभागोगवांपतिः।
शूलहस्तस्तु विष्टम्भोवकस्तम्भनएव च॥
ऋताहृतत्कलस्नातोह्यकर्म्मा सुकरोभवः।
वानस्पत्योवाजसनोनित्यमाश्रमपूजितः॥
ब्रह्मचारी लोकचारी सर्व्वचारः सचारवित्।

ईशान ईश्वरकरोनिशाचारोह्यनेकधृत् ॥
निमित्तस्थोनिमित्तं च नन्दोनन्दिकरोहती।
नन्दीश्वरश्च नंदीच नन्दनेमिप्रवर्द्धनः॥
भगहारीनिहन्ताच लोकालोकपितामहः।
चतुर्मुखो महालिङ्गश्चारुलिङ्गस्तथैव च॥
लिङ्गाध्यक्षोवराध्यक्षः कालाध्यक्षो युगावहः।
वीजाध्यक्षो बीजकर्त्ता बुद्ध्यात्मानुगतोबलः॥
अतिहासश्च कल्पश्च दमनोजगदीश्वरः।
दम्भोदम्भकरालम्भो वंशोवंशकरः कली॥
लोककर्त्ता पशुपतिः महाकर्त्ताह्यधोक्षजः।
अक्षरं परमं ब्रह्म बलवान् शुक्र एव च॥
नित्योह्यमीशः शुद्धात्मा सिद्धोमानो गतिर्हविः।
प्रसादस्तवनोदीर्घोदर्प्पणोहव्यमिन्द्रजित्॥
वेदाकारः सूत्रकारो विद्वांश्च परमर्द्दनः।
महामेघनिवासीच महाघोरो वशीकरः॥
अग्निज्वालोमहाज्वालो अभिधूम्राहृतोरविः।
ब्राह्मणः शङ्करोनित्योवर्चस्वीधूम्रकेतनः॥
नीलस्तथाङ्गलुप्तश्च शोभनो निरवग्रहः।
स्वस्त्यस्वस्तिविभावश्च भाषीभागकरोलघुः॥
उत्सङ्गश्च महागर्भः परायणपरायवान्।
कृष्णः कर्णः सुवर्णश्च इन्द्रियः सहवाणिकः॥
महापादो महाहस्तो* मायाकायोमहायशाः।

* महाकाय इति वा पाठः।

महास्पर्शो महामात्रो महानेत्रो विशालयः॥
महास्कन्धो महाकर्णो महोष्ठश्च महाहनुः।
महानासो महाकम्बुर्महाग्रीवः श्मशानवान्॥
महावक्षा महातेजाः कन्दरात्मा मृगालयः।
लवनो लवनोद्यश्च मामयश्च पयोनिधिः॥
महादन्तो महादंष्ट्री महाजिह्वोमहामुखः।
महानलोमहारोमा महाकेशोमहारजाः॥
अग्रपलप्रसादश्च प्रत्ययोगी च साधकः।
प्रसेवनो अपानश्च आदिकर्मा महामुनिः॥
वृषकोवृषकेतुश्च अनलोवायुवाहनः।
मण्डली मेरुवासश्च देववाहनएव च॥
अथर्वशीर्षोसोमोर्द्धभुक् सहस्रोजिनौकसः।
यज्ञपादभुजोगुह्यः प्रकाशोजास्तथैवच॥
अमोघार्थप्रमादश्च अन्तर्भाव्यः सुदर्शनः।
उपहारप्रियः सर्वः कनकः काञ्चनस्थिरः॥
नाभितुण्डकरोहिण्यः पुष्करःऽस्थावरःस्थिरः।
द्वादशास्त्रोधनं वाह्वोयज्ञोयज्ञसमाहितः॥
नक्तोनीलः कविःकालो मकरःकालपूजितः।
शुक्लः स्त्रीरूपकुतपः शुचिभूतनिषेवितः॥
आश्रमस्थः कपोतस्थो विश्वकर्मा पवित्रराट्।
विशालः शालस्ताम्रोष्ठोह्यंबुजातः सुनिश्चयः॥
कपिलः कलशः शूलश्चायुधश्चैवरोमसः।
गन्धर्वोह्यदितिस्तार्क्ष्योह्यविज्ञेयः सुसारदः॥

परश्वधायुधो देवोह्यर्थकारी सुवान्धवः।
जतुवीणो महाकोप ऊर्द्धरेता जलेशयः॥
उग्रवंशकरो वंशोवंशवन्द्योह्यनिन्दितः।
सर्व्वाङ्गरूपी मायावी सुहृदोह्यनिलोनलः॥
बन्धनोबन्धकर्त्ता च सबन्धनविमोचनः।
राक्षसादिश्च कामारिर्महादंष्ट्रसमायुधः॥
बहुत्वनिन्दितः सर्वशङ्करःस्थाय्यकोपनः।
अमरेशोमहाघोरो विश्वदेवः सुरारिहा॥
अहिर्बुध्नोतिरन्तिश्च चेकितानोहली तथा।
अजैकपाच्च कामाक्षो शङ्करोजो महाधरः॥
धन्वन्तरिर्धूमकेतुः शून्यो वैश्रवणस्तथा।
धाता विष्णुश्च शक्नुश्च त्वयी त्वष्टा धरो ध्रुवः॥
प्रभासः सर्वतोवायुरर्य्यमा सविता रविः।
धृतिश्चैव विधाताच मान्धाता भूतवाहनः॥
तीरस्तीव्रश्च भीमश्च सर्व्वकर्मा गुणोद्वहः।
पद्मगर्भोमहागर्भश्चन्द्रवक्त्रो ानभोनयः॥
फलपाशोपशान्तश्च पुराणः पुण्यकृत्तमः।
क्रूरकर्त्ता क्रूरवासी धनुरात्मामहौषधं॥
सर्व्वाशयः सर्वचारी प्राणेशः प्राणिनांपतिः।
देवदेवसुरोत्सिक्तः सदसत्सर्वरत्नवित्॥
कैलासादिगुहावासी हिमवद्गिरसंश्रियः।
कुलहारी कुलंकर्त्ता वहुभिन्नो बहुप्रजः॥
प्राणेशोवर्द्धकी वृक्षा वकुलश्चादकिस्तथा।

सारग्रीवो महाजत्रुर्व्विलोलश्च महौषधी।
सिद्धान्तकारी सिद्धान्तश्छन्दोव्याकरणोत्तरः॥
सिंहनादः सिंहदंष्ट्रः सिंहकः सिंहवाहनः।
प्रभावात्मा जगत्कालः कालकम्पी तनूतनुः॥
सारङ्गो भूतचक्राङ्कः केतुमाली भवेन्धनं*।
भूतालयो भूतपतिरहोरात्रो मलो मलः†॥
अस्त्रहृत् सर्व्वभूतानां निश्चलश्चलविद्बुधः।
अमोघः संयमो हृष्टो भोजनः प्राणधारणः॥
धृतिमान्मतिमांस्त्र्यक्षः सत्कृतस्तु युगाधिपः।
गोपालो गोपुराग्रामोगो चर्म्मवसनो हरः॥
हिरण्यबाहुश्च तथा गुहावासः प्रवेशनः।
महामन्ता महाकालो जितकामो जितेन्द्रियः॥
गान्धारश्च सुरापश्च तापकर्म्मरतो हितः।
महाभूतो भूतवृतो ह्यप्सर्षो गणसेवितः‡॥
महाकेतुधरो धाता नैकतानरतश्च सः।
अवेदनीय आवेद्यः सर्व्वगश्च सुखावहः॥
तोरणस्तरणो धातुः परिधापत्तिवर्जितः।
संयोगवर्द्धनो वृद्धो गुणिकोथ गुणाधिपः॥
नित्यो धाता सहायश्च देवासुरपतिः पतिः।
अविमुक्तश्च वाहश्च सुदेवोपि सुपर्व्वणः॥

---

* भवेधनमिति वा पाठः,।

† मह इति क्वचित् पाठः।

‡ सेविन इति क्वचित् पाठः।

आषाढ़श्च सुषाढ़श्च स्कन्ददो हरिदो हरः।
वपुरावर्त्तमानान्यो वपुःश्रेष्ठो महावपुः॥
शिरोहरोपि मर्षश्यः सर्वलक्षणलक्षितः।
अक्षयो रथगीतश्च सर्वभोगी महाबलः॥
समायोऽप्यमहामायस्तीर्थदेवो महापथः।
निर्जीवो जीवनो मन्त्रः सुभगो बहुकर्कशः॥
रत्नभूतोथ रत्नाङ्गो महार्णवनिनादभृत्।
मूली विशाखो ह्यमृतो व्यक्ताव्यक्तस्तपोनिधिः॥
आरोहणोतिरोहश्च शीलधारी महातपाः।
महाकण्ठो महायोगी युगी युगकरो हरिः॥
युगरूपो महारूपोवनतो गहनाञ्जनः।
न्यायनिर्वापणः पादः पण्डितो ह्यचलो यमः॥
बहुमालो महामालःशिपिविष्टः सुलोचनः।
विस्तारो लवणं रूपं कुसुमांशः फलोदयः॥
वृषभो वृषभाङ्गाङ्गो मणिबिम्बो जटाधरः।
इन्दुर्व्विसर्गः सुमुखः शरसर्वायुधैः सह॥
निवेदनःसुधाताच* स्वर्गद्वारोमहाधनः।
गन्धमाली च भगवाननन्तः सर्व्वलक्षणः॥
सन्तानबाहुः सकलः सर्व्वमङ्गलवाचनः।
चलस्तालो करस्तालो उद्दंशः संयमी युवा॥
यन्त्रतन्त्रसुविख्यातो लोकसर्व्वाश्रयो मृदुः।

---

* सुधाजात इति क्वचित् पाठः।

मुण्डी विरूपो विकृतो दीप्ततेजाः सहस्रपात् ॥
सर्वमूर्द्धा सर्व्वदेवः सर्व्वदेवमयो गुरुः ।
सहस्रबाहुः सर्व्वाङ्गः शरण्यः सर्वलोकधृक् ॥
काष्ठा काला मुहूर्त्तं वा मात्रा वा पक्षपक्षकः ।
विश्वक्षेत्रप्रदो वीजं लिङ्गमध्यस्तु निर्मलः ॥
सदसद्व्यक्तधीनामा माता भ्राता पितामहः ।
स्वर्गद्वारं मोक्षद्वारं सुखद्वारं त्रिविष्टपम् ॥
निर्वाणहृदयश्चैव ब्रह्मलोकः परा मतिः* ।
देवासुरविनिर्माता देवासुरगणाधिपः ॥
देवासुरगणाध्यक्षो देवासुरगणाग्रणीः ।
देवाधिदेवो देवर्षिर्देवासुरसुधाप्रदः ॥
देवासुरेश्वरोविष्णुर्देवासुरमहेश्वरः ।
सर्वदेवमयोचिन्त्यो देवतात्मात्मसम्भवः ॥
उद्गतस्त्रिक्रमो वैद्यो विराजो वीरजो वरः ।
ईड्यो हस्तिपुरव्याघ्रो देवसिंहो नरप्रभुः† ॥
विबुधश्च‡ सुरश्रेष्ठः स्वर्गदेवतपोधनः ।
संयुक्तोशोभनो वक्ता आम्नायां प्रभवोव्ययः ॥
गुरुः कान्तो निजः सर्गः पवित्रं सर्वंवाहनः ।
शृङ्गी शृङ्गप्रियो बभ्रूराजराजो निराश्रयः ॥
अविरामः संस्मरणोनिरामः सर्वसाधनः ।

* परागतिरि रिति वा पाठः ।

† परि प्रभुरिति वा पाठः ।

‡ विवुधाग्र इति वा पाठः ।

ललाटाचो विश्वदेहो हरिणो ब्रह्मवर्चसः ॥
स्थावराणां पतिश्चैव नियमेन्द्रियवर्द्धनः ।
सिद्धार्थः सर्वभूतार्थो चिन्त्यसत्यव्रतः शुचिः ॥
व्रताधिपः परं ब्रह्म मुक्तानां परमा गतिः ।
विमुक्तो मुक्ततेजश्च श्रीमान् श्रीवर्द्धनो जगत् ॥
यथाप्रधानं भगवानितिभक्त्या स्तुतो मया ।
भक्तिमेवं पुरस्कृत्य मह्वायज्ञपतिर्विभुः ॥
ततोभ्यनुज्ञां प्राप्यैवं सूतो गतिमतांगतिः ।
तस्माल्लब्धस्तवः शम्भोर्नृपस्त्रैलोक्यविश्रुतः ॥
अश्वमेधसहस्रस्य फलं प्राप्य महायशाः ।
गाणपत्यं परं प्राप्य प्रसादात्तस्य यत् प्रभोः ।
यःपठेच्छृणुयाद्वापि श्रावयेद्ब्राह्मणानपि ।
अश्वमेधसहस्रस्य फलं प्राप्नोति वै द्विजः ॥
ब्रह्मघ्नश्च सुरापश्च स्तेयी च गुरुतल्पगः ।
शरणागतघाती च मित्रविश्रम्भघातकः ॥
मातृहा पितृहा चैव वीरहा भ्रूणहा तथा ।
संवत्सरं क्रमाज्जप्त्वा त्रिसन्ध्यं शङ्कराश्रमे ।
देवमिष्ट्वा त्रिसन्ध्यञ्च सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥
इति लिङ्गपुराणोक्तस्तुलापुरुषदानविधिः ।
श्रीशङ्करउवाच । तुलादानं प्रवक्ष्यामि सर्वपापविनाशनम् ।
यज्ञौर्या चरितं पूर्वं लक्ष्म्या नारायणेन च ॥
पुण्यं दिनमथासाद्य तृतीयायां विशेषतः ।
गोमयेनानुलिप्तायां भूमौ कुर्याद्घटं शुभम् ।

दारवं शुभवृक्षस्य चतुर्हस्तप्रमाणतः॥
सुवर्णं तत्र बध्नीयात् स्वशक्त्या घटितं घटे।
सौवर्णं स्थापयेत्तत्र वासुदेवं चतुर्भुजं॥
शक्त्या द्वयंतु बध्नीयात् स्थापयेत् पिटके ततः।
तत्रारुहेत्सवस्त्रास्त्रः पुष्पा-लङ्कारभूषितः॥
अभीष्टां देवतां ध्यात्वा स्नापयित्वा घृतादिभिः।
तुलादानस्य सर्वस्य विधिरेषः प्रकीर्त्तितः॥
प्रथमा तु घृतस्योक्ता तेजोवृद्धिकरी तुला।
माक्षिकेन तु सौभाग्यं तैलेन बहुलाः प्रजाः॥
वस्त्रस्य दिव्यवस्त्राणि प्राप्नोति तुलया ध्रुवं।
लवणस्य तु लावण्यमरोगित्वं गुड़स्य तु॥
असपत्नी शर्करया सुरूपा चंदनेन च।
अवियुक्ताभवेद्भर्त्रा तुलायाः कुङ्कुमस्य च॥
नसंतापो हृदि भवेत्क्षीरस्य तुलया सदा।
सर्वकामप्रदाः सर्वाः सर्वपापक्षयंकराः॥
यो ददाति तुलाः सर्वाः स गौर्यालयमाप्नुयात।
मन्त्रेण दद्यादभिमन्त्रितां तु सक्तत्तुला मेकतमां द्विजेभ्यः।
स याति गौर्याः सदनं सुपुख्यै र्नशोक-दौर्गत्यमुपाश्नुते पुमान्॥
त्वं तुले सर्वभूतानां प्रमाणं परिकीर्त्तिता।
मां तोलयन्ती संसारादुद्धरस्व नमोस्तु ते।
इत्यारुह्य क्षणं स्थित्वा चिन्तयित्वा हरिप्रियां॥
अवरुह्य ततो दद्यादर्द्धं पादमथापि वा।
गुरुं संपूज्य विधिवत् सर्वालङ्कारभूषणैः॥

विसर्जयेन्नमस्कृत्य भोजयित्वा विधानतः।
शेषं द्विजेभ्यो दातव्यं स्त्रीभ्योन्येभ्यस्तथैव च॥
इष्टबन्धुविशिष्टानामाश्रितानां कुटुम्बिनां।
कदलीदलसंस्थान्तु पञ्चपिण्डां हिमाद्रिजां।
कर्पूरस्य तुलापूज्या कुङ्कुमेनालभेत्तु तां॥
अवरुह्य तुलायास्तु गुरवे तां निवेदयेत्।
विधिनानेन योदद्यात् तूलादानं विमत्सरः॥
सलोकमेति पार्वत्याः सेव्यमानोऽप्सरोगणैः।
ततोऽथ कालं सुचिरमिहलोके नृपो भवेत्॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तो घृतादितुलापुरुषदानविधिः।

कृष्णउवाच। अनेनैव विधानेन केचिद्भूम्यभयं पुनः।
कर्पूरेण तथेच्छन्ति किञ्चिद्ब्राह्मणपुङ्गवाः॥

अनेनेति, मुख्यतुलापुरुषदानकथितेनेत्यर्थः।

तथा सिततृतीयायां नार्य्यः सौभाग्यदर्पिताः।
कुङ्कुमेन प्रयच्छंति लवणेन गुडेन वा।
तत्र मन्त्रा न होमा वा एवमेव प्रदापयेत्॥

आह विश्वामित्रः।

आदित्ये राहुणा ग्रस्ते सुवर्णैस्तोलयेत्तनुं।
सोमग्रहेतु रूप्येण यथादानं तथा शृणु॥
प्रवर्ग्यस्य मुखेयुक्त उत्पन्नपत्रदेहतः।
सर्वपापहरायैतद्ददामि प्रीयतां विधुः॥
इत्युच्चार्य जलं त्यस्य निक्षिपेत् द्विजसत्तमः।
प्रीयन्ते पितरः कांस्ये ताम्रे चैव पितामहाः।

लवणे सिन्धुजे लक्ष्मीः प्रीयते पार्वती गुडे।
गन्धैर्गुडो वा वासोभिः सौभाग्यं लवणे परं॥
प्रीयतां विश्वधाप्रीतिर्दानमन्त्रोभिधीयते।
तुलापुरुषतो राजन् याहि तत् परमं पदं॥
सर्वपापविशुद्धात्मा मुक्तिं यान्त्यपुनर्भवां।
हत्वा तु ब्राह्मणं भूयस्तोलयेदात्मनस्तनुं।
सुवर्णेनात्मतुल्येन ब्रह्महत्यां व्यपोहति॥

इति रूप्यादि तुलापुरुषः।

अथ गारुड़पुराणे। सनत्कुमार उवाच।

तुलापुरुषदानन्तु शृणु मृत्युञ्जयोद्भवम्।
अष्टलोहं प्रदातव्यं सर्व्वरोगोपशान्तये॥
कांस्यञ्च यक्ष्मणे देयन्त्रपु चार्शोविकारके।
अपस्मारे च सीसं स्यात् ताम्रं कुष्ठे सुदारुणे॥
पैत्तलं रक्तपित्ते च रूप्यं प्रदरमेहयोः।
सौवर्णं सर्वरोगेषु प्रदद्यान्मृत्फलोदनम्॥
फलोद्भवं तथा दद्याद्ग्रहणे दीर्घदारुणे*।
गौडं भस्मकरोगेषु योगन्तु गण्डमालके॥
जाङ्गलञ्चाग्निनां मान्द्ये रोमोत्पाते तु पौष्पकम्।

जाङ्गलं काष्ठजमिति।

मधूद्भवं तथा देयं काश-श्वास-जलोदरे।
घृतोद्भवं तथा देयं छर्दिरोगोपशान्तये॥
चीरं पित्तविनाशाय दाधिकं भगदारणे।

* दीर्घ वारुणे क्वचित् पाठः।

लावणं बलनाशाय पैष्टं दद्रुविनाशने ॥
अन्नञ्च सर्व्वरोगस्य नाशने स्मृतमेव च।
अधिदैवतं लोहे च महाभैरव उच्यते ॥
कांस्ये तु पूषाश्विनौ च वायुश्च सैसके स्मृतः।
ताम्रे सूर्य्यस्तथा प्रोक्तः पैत्तले च कुजस्तथा ॥
रूप्ये च पितरो ज्ञेयाः सुवर्णे सर्वदेवताः।
फले सोमो गुडे चापस्ताम्बूले तु विनायकः ॥
गन्धर्वाः कुसुमे चैव जाङ्गलेग्निस्तथा स्मृतः।
मधौ यक्षाः प्रयत्नेन घृते मृत्युञ्जयः स्मृतः ॥
क्षीरे तारागणाः सर्वे दध्नः सर्पाः प्रकीर्त्तिताः।
पिष्टे प्रजापतिर्देवो अन्ने सर्व्वाश्च देवताः ॥
आर्त्तो यदा स्यात्पात्रं वा प्राप्नुयात्पुण्यदेशतः।
मृत्यु मृत्युञ्जयप्राशविधिना यत्प्रदीयते।
तदेव सर्वशान्त्यर्थं भवतीह न संशयः ॥
मृत्युञ्जयप्राशविधिना, मृत्युञ्जय पूजयेदित्यर्थः ॥

मृत्युञ्जयपूजाविधिश्च देवीपुराणे।

ओं जुंस, इति मन्त्रेण देवीयश्चतुर्भुजस्त्रिनेत्रकः।
अक्षमालाधरो देवो दक्षिणेन तु पाणिना ॥
वामेनामृतकुण्डी च धारयन्नमृतान्वितां।
वरदाभयपाणिश्च दिव्याभरणभूषितः ॥
शुक्लः सनीलवासाश्चपद्मस्योपरिसंस्थितः।
जाती तस्य शिराज्ज्ञेयं जवंवाश्च शिखा स्मृता॥
यो वौषड़िति कवचं जैनेत्रेच प्रकीर्त्तिताः।

जःफडस्त्वं भवेत्सदा । ओङ्कारः, आवाहनमन्त्रः ।
ओंङ्कारो वै विसर्जने, अष्टशक्तयः पञ्चाक्षरसंमिताः ।
जया च विजया चैव अजिता चापराजिता ।
भद्रकाली कपाली च चेम्यामृतपराजिता ॥
ओं जुंसमन्त्रप्रयोगेन पूज्योमृत्युञ्जयः शिवः ।
गन्धादिभिर्यथान्यायं यथा ब्राह्मणपूजनम् ।
मृत्युञ्जयोक्तदानेषु सर्वेष्वेवं विधिःस्मृतः ॥

'जप्तव्यः' ।

ओं जूंस इति वै दातुं कामोघं साधयेत्सदा ।
लोहे तदा मन्त्रममुं गृहीतुर्हृदि रोपयेत् ॥
शिरो-ललाटदेशे च जिह्वामूले च गण्डयोः ।
नाभौ च ब्रह्मगुह्ये च एतदङ्गाष्टकं न्यसेत् ॥
अरत्निहस्तमात्रञ्च सारं तस्य प्रकीर्त्तितम् ।
यथेच्छया प्रयोगेण यथावत् कर्त्तुरिच्छया ॥
षष्टिपलैः सङ्घटितमज्ञातपलिकं भवेत् ।
लोहञ्च निष्पन्नमेव तत्र अन्नेन मिश्रितम् ॥
पञ्चाशत्पलसंयुक्तं दण्डं वायससंज्ञकम् ।
वस्त्रैराच्छाद्य दानेन यमदण्डो न विद्यते ॥

इति नानारोगघ्नतुलापुरुषदानविधिः ।

आत्मानं तोलयित्वा तु दद्याल्लोहञ्च तत्समम् ।
द्विजाय शिवभक्ताय यद्वान्यस्मै द्विजातये ॥
पादुकोपानह-छत्र-चामरासनसंयुतम् ।
अयने विषुवे पुण्ये व्यतीपातादिपर्वसु ॥

श्रद्धायुक्तः शुचौ देशे विशेषादुत्तरायणे।
पञ्चामृतेन संस्नाप्य देवदेवमुमापतिम्॥
केवलेन घृतेनाथ प्रस्थमानेन धूर्जटिम्।
सुगन्धिचंदनजलैस्ततः संस्नापयेद्विभुम्॥
चन्दना-गुरु-कर्पूर-कक्कोल-मृगनाभिभिः।
विलिप्य परमेशानं सुमनोभिरथार्च्चयेत्॥
भक्त्या निवेद्य नैवेद्यमनवद्येन चेतसा।
ततः प्रणम्य जगतामीश्वरं प्रार्थयेदिति॥
देवदेव जगन्नाथ कपाली परमेश्वर।
मामुद्धरस्व संसारपङ्कसङ्कोचदुःखितम्॥
इति संप्रार्थ्य योदद्याल्लोहमात्मसमन्नरः।
स याति शिवसालोक्यं यावदिन्द्राश्चतुर्दश।
ततः पुनरिहायातः पृथिव्यामेकराड्भवेत्॥

सर्वेषु चैतेषु सुवर्णं दक्षिणा, अनुक्तदक्षिणेषु दानेषु तस्य यथाशक्ति विहितत्वात्॥

इति स्कान्दपुराणोक्तो लोहतुलापुरुषदानविधिः।

अथ हिरण्यगर्भाख्यं द्वितीयं महादानमुच्यते।

मत्स्यपुराणे मत्स्य उवाच।

अथातः संप्रवक्ष्यामि महादानमनुत्तमम्।
हेम्ना हिरण्यगर्भाख्यं महापातकनाशनम्॥
पुण्यन्दिनमथासाद्य तुलापुरुषदानवत्।
ऋत्विग्मण्डपसम्भारभूषणाच्छादनादिकम्॥
कुर्य्यादुपोषितस्तद्वल्लोकेशावाहनं ध॰ ७]

पुण्याहवाचनं कृत्वा तद्वत् कृत्वाधिवासनम्॥

अत्र देश-काल-वृद्धिश्राद्ध-शिवादिपूजा-ब्राह्मणवाचन-गुरु-ऋत्विग्वरण-मधुपर्कदान-कुण्ड-मण्डप-वेदिसम्भार-होमाधिवासनादि सर्व्वं हिरण्यगर्भादिपञ्चदशमहादानप्रकृतिभूतं मत्स्यपुराणोक्ततुलापुरुषदानविहितं वेदितव्यम्।

ब्राह्मणैरानयेत् कुण्डन्तपनीयमयं शुभम्।
द्वासप्तत्यङ्गुलोच्छ्रायं हेमपङ्कजगर्भवत्।
त्रिभागहीनविस्तारं प्रशस्तं मुरजाकृति॥

कुण्डमिति, हिरण्यगर्भाख्यं पात्रं, तपनीयमयं, स्वर्णमयं हेमपङ्कजं अष्टदलं तदेव नाभिशब्दवाच्यं, त्रिभागहीनविस्तारमिति, अष्टाचत्वारिंशदङ्गुलविस्तारमित्यर्थः। मुरजाकृति, मृदङ्गाकृति। आज्यक्षीराभिपूरितमिति क्वचित्पाठः। तत्र घृतक्षीरे तुल्यपरिमाणे, यद्यपि चातिपूरितमित्युच्यते तथापि यजमानप्रवेशेन यथा तन्न वहिरुच्छलति तथा पूरणीयम्।

दशास्त्राणि सरत्नानि दात्रं सूचीं तथैव च।
हेमनालं सपिटकं वहिरादित्यसंयुतम्॥
तथैवावरणं नाभेरुपवीतञ्च काञ्चनम्।
पार्श्वतः स्थापयेत्तद्वद्धेमदण्डं कमण्डलुम्॥

दशास्त्राणि, दशखण्डानि, अभ्राणीति क्वचित्पाठः। तानि काञ्चनानि अभ्राकारतया, अभ्राणीति। अभ्रं खनित्रमिति केचित्, रत्नानि पञ्च प्रसिद्धानि, सपिटकं, मञ्जूषान्वितं, वहिरिति, हेमकुण्डाद्वाह्यप्रदेशे पार्श्वतः स्थापयेदित्यनेन सम्बन्धः।

वह्निरादित्यसंयुतमिति च पाठान्तरम्।

वह्निभास्करयोर्लक्षणं ब्रह्माण्डदाने वक्ष्यते ।

वह्निमप्ययसंयुतमिति, तदा अप्ययः, वरुणः ।

तल्लक्षणमपि तत्रैव, नाभेरावरणमिति, नाभ्यावरणार्थं सौवर्णं वस्त्रं दात्रादीन्यपि सुवर्णमयान्येव कार्य्याणि ।

पद्माकारं विधानं स्यात् समन्तादङ्गुलाधिकम् ।

मुक्तावलीसमोपेतं पद्मरागदलान्वितम् ।

तिलद्रोणोपरि गतं वेदीमध्ये ततोऽर्चयेत् ॥

द्रोणः परिभाषायां व्याख्यातः ।

इह खलु हिरण्यगर्भनिर्माणसुवर्णपरिमाणस्यानाम्नानात् यावता यजमानस्य प्रवेशधारणोपायिकं कुण्डं भवति तावता घटनीयं, तच्च वेदिकामध्ये लिखितचक्रस्योपरि तिलद्रोणं निधाय तदुपरि संस्थाप्य पूजयेत्। अथ तुलापुरुषदानतदधिवासनदिनादन्येद्युर्ब्राह्मणवाचनं विधाय पूर्णाहुतिप्रभृतिकर्म्मशेषसमाप्तिं कुर्य्यात्। ततश्च कुण्डसमीपवर्त्तिकलशजलैः पूर्व्ववदभिषेकः, तदुच्यते ।

ततो मङ्गलशब्देन ब्रह्मघोषरवेण च ।

सर्व्वौषध्योदकस्नानं स्नापितो वेदपुङ्गवैः ।

सर्व्वौषध्यः, व्याख्याताः,

शुक्लमाल्याम्बरधरः सर्व्वाभरणभूषितः ।

इममुच्चारयेन्मन्त्रं गृहीतकुसुमाञ्जलिः ॥

नमो हिरण्यगर्भाय हिरण्यकवचाय च ।

सप्तलोकसुराध्यक्ष जगद्धात्रे नमो नमः ॥

ब्रह्मादयस्तथा देवा नमस्ते विश्वधारिणे ॥
नमस्ते भुवनाधार नमस्ते भुवनाश्रय ।
नमोहिरण्यगर्भाय गर्भे यस्य पितामहः ॥
यतस्त्वमेव भूतात्मा भूतमूर्ते व्यवस्थिताः ।
तस्मात् मामुद्धराशेषदुःखसंसारसागरात् ॥
एवमामन्त्र्य तन्मध्यमाविश्यास्तउदङ्मुखः ।
मुष्टिभ्यां परिसंगृह्य धर्मराजचतुर्मुखौ ।
जानुमध्ये शिरः कृत्वा तिष्ठेदुच्छ्वासपञ्चकं ॥

धर्मराजोऽत्र सुवर्णमयः, तल्लक्षणञ्च तुलापुरुषेऽभिहितं चतुर्मुखोपि सौवर्णः, तल्लक्षणं ब्रह्माण्डदाने वक्ष्यते, तत्र दक्षिण-मुष्टौ धर्मराजः, वाममुष्टौ चतुर्मुख इति।

गर्भाधानं पुंसवनं सीमन्तोन्नयनं तथा ।
कुर्य्युर्हिरण्यगर्भस्य ततस्ते द्विजपुङ्गवाः ॥

अनवलोभनमप्यत्र विज्ञेयं, एतेषु, गर्भादानादिषु वक्ष्यमाणेषु जातकर्मादिषु, मन्त्रयुक्तमनुध्यानमात्रमत्राचरणीयं ।

गीतमङ्गलघोषेण गुरुं सन्तोषयेत्ततः ।
जातकर्मादिकाः कुर्य्यात् क्रियाः षोड़श चापराः ॥

ताश्चाभिधीयन्ते। जातकर्म्म १ नामकरणं २ निष्क्रमणं ३ अन्नप्राशणं ४ चूडाकरणं ५ उपनयनं ६ प्राजापत्यं ७ ऐन्द्रं ८ आग्नेयं ९ सौम्यं १० इति, चत्वारि वेदव्रतानि गोदानं केशान्त-श्चेति द्वादश, पूर्वाश्चतस्रइत्युभयेषु षोड़शत्वं ।

सूच्यादिकञ्च गुरवे दत्त्वा मन्त्रमिमं जपेत् ।
नमो हिरण्यगर्भाय विश्वगर्भाय ते नमः ।

चराचरस्य जगतो गृहभूताय वै नमः ॥
मन्त्रोऽहं जनितः पूर्व्वं मर्त्त्यधर्मा द्विजोत्तमः ।
त्वद्गर्भसंभवादेष दिव्यदेहो भवाम्यहं ।
चतुर्भिः कलशैर्भूयस्ततस्ते द्विजपुङ्गवाः ।
स्नानं कुर्य्युः प्रसन्नाश्च सर्व्वाभरणभूषिताः ।

कलशैः कुण्डसमीपस्थितैरेव, स्नानं कुर्युर्यजमानस्येतिशेषः देवस्यत्वेतिमन्त्रेण स्थितस्य कनकासने ।

अद्यजातस्य तेङ्गानि अभिषेच्यामहे वयम् ॥
दिव्येनानेन वपुषा चिरञ्जीव सुखीभव ।
ततो हिरण्यगर्भं तं तेभ्यो दद्याद्विचक्षणः ॥

अत्र दानवाक्यादिप्रयोगो द्रव्यविभागश्च ऋत्विगाचार्य्याणां-तुलापुरुषवद्वेदितव्यः ।

ते पूज्याः सर्व्वभावेन बहवो वा तदाज्ञया ।
तत्रोपकरणं सर्व्वं गुरवे विनिवेदयेत् ॥
पादुको-पानह-छत्र-चामरा-सनभाजनम् ।
ग्रामंवा विषयं वापि यच्चान्यदपि संभवेत् ॥

विषयः, ग्रामसमूहः ।

अन्यत्, रत्नादि ।

अत्राप्यात्मालंकारं गुरवे दद्यात् ग्रामादयश्च दक्षिणात्वेनैव संबध्यते, प्रकृतौ तथा दर्शनात्, ततः पूर्ववत् पुण्याह वाचने-कृते देवतापूजाविसर्जनादि विधेयं ।

अथ हिरण्यगर्भविधि व्याख्यामः ।

ऋत्विग्यजमानौ कृप्तश्मश्रुरोमनखौ स्यातां अथ कुलिक्-
प्रागस्तं गमनादाश्वत्थावरण्या वादाय जायस्वाग्नेऽश्वत्थादिति
द्वाभ्यां मथ्यमानमनुमन्त्रयते तृतीयया जातं चतुर्थ्योपसमादधाति
शुचि दूरिशं परिधाप्य यथोक्तमाञ्जनाभ्यञ्जनानुलेपनं कारयित्वा
वासोगन्धान् हिरण्यस्रजश्च आवध्याग्निमुपसमाधायालभ्याज्यं
जुहुयात्, हिरण्यगर्भाय स्वाहा, ब्रह्मणे स्वाहा विष्णवे स्वाहा प्रजा-
पतये स्वाहा परमेष्ठिने स्वाहा कस्मै स्वाहेति च आवयित्वा तैरे
वापश्चाय अग्नेः प्रजातं परियद्धिरण्यं यदा बध्नन्नितिहिरण्य
स्रजमाग्रथ्य रुचन्तुत्वा अग्नय इति चतसृभीरचां कृत्वा दर्भान्
संस्तीर्याधःशय्यासनौ स्यातां श्वोभूतेभिजिन्मुहूर्त्ते हिरण्मयं
मण्डलाकृतिनाभिमात्रं पात्रमाधाय सापिधानं शुचाज्यस्या-
त्युदकपात्राण्यामालङ्कारश्चेति हिरण्यमयानि राजानं हिरण्य-
वतीभिः स्नापयित्वा हिरण्यकलसैस्तस्मिन्पात्रे पयोगणेन पयस्वा-
सीभ्यां होमुचेन शान्तो तोयेन हिरण्यगर्भसूक्तेण पञ्चभिश्च नामभिः
संपातानानीय सदस्याहृत्विजापयेद्राजा हिरण्यगर्भत्वमीप्सति
तस्मै भगवन्तो मनुजानीध्वेति तैरनुज्ञातात्तु देहिवाजिन्निति
द्वाभ्यां प्रवेशयेत् त्वयस्मिं शहेवाइत्यपिधाय तमनुपिधाय त
मनुशास्ति वाचं नियम्य प्रति संहृतेन्द्रियाणि विशेषेभ्यो मनसा
च भगवन्तं हिरण्यगर्भं परमेष्टिनं ध्यायन्नास्तेति तथेति
तत् प्रतिपद्यते सप्तदशमात्रान्तरमास्ते सप्तदशोवै प्रजापतिः
प्रजापतेराहृतमित्युद्धरेद्वनेनमिति च तैरनुज्ञाप्य तमुद्धरेत्
तथैव सदस्याननुज्ञाप्योद्धरेज्जिरण्येन चक्षेणत्यपावृत्य माले प्राण-
इत्युद्धरेद्वतं हिरण्यनाम्ना प्रतिमुच्चयस्वामृत्युरित्युपस्थेत्संप-

श्यमानाइत्यवेक्षिताविक्षितो ब्राह्मणान् स्वस्तिवाच्य नमस्कुर्यात् हिरण्यगर्भायेत्येवमादिभिरेते वै हिरण्यगर्भस्य प्रीतमानास्त ब्राह्मणाब्रूयुरुत्तिष्ठ हिरण्यगर्भानुगृहीतोऽसीत्यप्रतिरथेनेति हुत्वा-संस्थाप्य अप्सु ते राजावरुणइति वरुणमभिष्टयावभृथमुपेत्य स्नात्वा पवित्रैरभ्युच्यालंकृत्यादित्यमुपतिष्ठेत।

हिरण्यं तव यद्गर्भो हिरण्यस्याग्निगर्भजः।
हिरण्यगर्भस्तस्मात्त्वं माम्पाहि महतो भयादिति॥

सूर्य्यस्यावृतमिति, प्रदक्षिणमावृत्य ग्रहा नाप्नोति ग्रहान् प्रतिपद्य त्वमग्ने प्रमिनिरित्यग्निमुपस्थाप्य ...गीत्सृजेद्विजेभ्यः शत-सहस्रं दक्षिणा-ग्रामवरञ्च स्रुक्-स्रुवा-ज्यस्था...यु-दकपात्रा-लाल-ङ्कारं चेद्दद्यात्सदस्येभ्यो यावद्वा तुष्येरंस्तावद्वा ...देयं यथा काम-मन्नेन ब्राह्मणान् परिचरेत्।

तत्रश्लोकाः।

वेदानां पारगा यत्र चतुर्णां ब्रह्मवित्तमाः।
तुष्टा यस्याशिषो ब्रूयुस्तस्येज्या सकला भवेत्॥
ब्राह्मणानां प्रसादेन सूर्य्यो दिवि विराजते।
इन्द्रोप्येषां प्रसादेन देवानतिविराजति॥
हिरण्यदानस्य फलममृतत्वमिति श्रुतिः।
श्रूयते ह्यस्य दाता यः सोऽमृतत्वं समश्नुते॥
य इक्ष्वाकुप्रभृतयः पुरा राजर्षयोऽमलाः।
दत्त्वा हिरण्यं विप्रेभ्यो ज्योतिर्भूत्वा दिवि स्थिताः॥
य एवं संस्कृतो राजा विधिना ब्रह्मवादिना।
प्रजानामिह साम्राज्यं ज्यैष्ठ्यं श्रैष्ठ्यं स गच्छति॥

अमुष्मिन् ब्रह्मणा सार्द्धमानन्दमनुभूय वै।
ज्योतिर्मयात् सत्यलोकान्नेहावर्त्तते पुनः॥
इति ब्राह्मणम्।

मत्स्यपुराणे। अनेन विधिना यस्तु पुण्येह्नि विनिवेदयेत्।
हिरण्यगर्भदानं स ब्रह्मलोके बिधीयते॥
पुरेषु लोकपालानां प्रतिमन्वन्तरे वसेत्।
कल्पकोटिशतं यावद्ब्रह्मलोके महीयते॥
कलिकलुषविमुक्तः पूजितः सिध्यसाध्यै*
रमरचरममालावीज्यमानोऽप्सरोभिः।
पितृशतमथबन्धून् पुत्र-पौत्र-प्रपौत्रान्
अपि नरकनिमग्नांस्तारयेदेक एव॥
इति पठति य इत्थं यः शृणोतीह सम्यक्
मधुपुररिपुलोके पूज्यते सोऽपि सिद्धैः
मतिमपि च जनानां यो ददाति प्रियार्थं
विबुधपतिजनानां नायकः स्यादमोघम्॥
इति हिरण्यगर्भदानविधिः॥

श्रीभगवान् उवाच।

दानधर्मेषु यद्दानं दानधर्मोत्तरं शृणु।
यत् कृत्वा पातकैः सर्वैर्मुच्यन्ते जन्तवः सदा॥
योददाति च विप्रेभ्यस्तस्य स्वर्गोप्यदूरतः।
हिरण्यगर्भं तं कुर्याद्धिरण्याष्टतुलाकृतं॥
सप्तषट्पञ्चचत्वारि तुलाया द्विरेकतः।

* संघैरिति पाठान्तरं।

शातकुम्भमयं कुण्डं कृत्वारत्नित्रयोन्नतम् ॥
द्व्यङ्गुलं वर्त्तुलं भद्रं नानारत्नैरलंकृतम् ।
शुचिदेशे समे देशे सौवर्णं पङ्कजं लिखेत् ॥
चतुरस्रं चतुर्हस्तं चतुर्द्वारञ्च मण्डलम् ।
मध्ये पद्मं समालिख्य रत्नकीर्णन्तु कारयेत् ॥
पद्मे संस्थापितं* कुण्डं हेमगर्भन्तु संज्ञितम् ।
प्रादेशद्वयविस्तीर्णं चतुःप्रादेशमायतम् ॥
चारु कृत्वा तु सौवर्णं नाभिं कनकसूत्रितम् ।
कृत्वा हस्तप्रमाणन्तु कुण्डस्याभ्यन्तरे यदि ॥
तत् कुण्डं पूरयेत् क्षीरैर्गन्ध-पुष्पैः समर्च्चयेत् ॥
कुण्डस्योपरिपार्श्वे† च ब्रह्म-विष्णु-महेश्वरान् ।
सूर्यं ग्रहांश्च सौवर्णान् लोकपालांश्च कारयेत् ॥
शुचिः स्नात्वा नरः सम्यक् पूजयेत् सर्व्वदेवताः ।
स्थण्डिलं तत्र कुर्व्वीत होमयेयुर्द्विजातयः ॥
ऋतुसंवेशनं कृत्वा तत् कुण्डं परिवेष्टयेत् ।
वासोभिः परितः सर्व्वं यावत्कर्म्म समाप्यते ॥
गर्भाधानं पुंसवनं सीमन्तोन्नयनादि च ।
कृत्वा पश्चाद्विनिष्क्रम्य तत्कुण्डान्तरसंवृतम् ॥
नाभिं नाभिप्रदेशे च कण्ठे कनकसूत्रिकाम् ।
गृहीत्वा कर्षयेद्विप्रान् दाता स्वर्गान्महीं व्रजेत् ॥
शङ्खतूर्य्यनिनादोच्चैरुच्छ्रित्यार्कमुदीरयेत् ।

---

* संस्थाप्येति क्वचित् पाठः ।

† ... पार्श्वे क्वचित् पाठः ।

नमो हिरण्यगर्भाय मन्त्रमेतमुदाहरेत् ॥
यावत् षोडशसंस्कारान् जातकर्मादि कारयेत् ।
यथोक्तं वैदिकं कर्म्म मन्त्रवित् कारयेद्द्विजान् ॥
तत्क्षीरपायसं सिद्धं भोजयेद्दत्विजस्तदा ।
तदेवात्मनि युञ्जीयात् भुक्तशेषं द्विजोत्तमैः ॥
हिरण्यगर्भचारूढ़ नाभिं सौवर्णिकान्वितम् ।
तत् सर्वं ब्राह्मणे दद्यादिष्टापूर्त्तानि ऋत्विजे ।
नरो वा यदि वा नारी एवं ब्रह्मात्मसंभवम् ॥
यःकारोति महापुण्यं तस्यापि शृणु यत्फलम् ।
मृतो ब्रह्मत्वमाप्नोति हंसयानं रविप्रभम् ।
ब्रह्मकन्याभिः संसेव्यो ब्रह्मलोकं स गच्छति ॥
ब्रह्म वत् क्रीडते तत्र ब्रह्मसंवत्सरत्रयम् ।
ब्रह्मलोकावतीर्णश्च इन्द्रलोके महीयते ॥
इन्द्रलोके रमित्वा तु वर्षकोटिशतत्रयम् ।
ब्रह्मणस्तु पुरे रम्ये क्रीड़ित्वाथ तदोपमम् ॥
विद्याधरोथ गन्धर्वो वर्षकोटिं पृथक् पृथक् ।
इह लोके तु संप्राप्ते राजराजोत्तमः प्रभुः ॥
शतयोजनविस्तीर्णे त्रिगुणे वाथ मण्डले ।
रूप-सौभाग्यवान् वीरो जायते हि न संशयः ॥
यावद्वर्षशतं राज्यं सुसम्पन्नमकण्टकम् ।
तेजस्वी सुखभाग्नित्यं धर्मवान् विजितेन्द्रियः ॥
इति विष्णुधर्मोक्तोहिरण्यगर्भदानविधिः ।

सनत्कुमार उवाच । तुलैका कथिताह्येषामाद्यामासाद्य रूपिणीं ।

हिरण्यगर्भं वक्ष्यामि द्वितीयं सर्वसिद्धिदम् ॥
अधःपात्रं सहस्रेण हिरण्येन विधीयते।
ऊर्द्धपात्रं तदर्द्धेन मुखसंवेशमात्रकम् ॥
फलामेवं शुभां कुर्यात् सर्वालङ्कार संयुतां।
अधः पात्रे स्मरेद्दिव्यां गुणत्रयसमन्विताम् ॥
चतुर्व्विंशतिकान्देवीं ब्रह्म-विष्णु-शिवरूपिणीम् ॥
ऊर्द्धपात्रे गुणातीते षट्त्रिंशकमुमापतिम्।
आत्मानं पुरुषं ध्यायेत् पञ्चविंशकमज्ञकम् ॥
पूर्वोक्तस्थानमध्ये तु वेदिकोपरिमण्डले।
शालिमध्ये क्षिपेन्नीत्वा नववस्त्रैश्च वेष्टितम् ॥
माषकल्केन चालिप्य पञ्चगव्येन पूरयेत्।
ईशानाद्यैर्यथान्यायं पञ्चभिः परिपूजयेत्।
पूर्व्ववच्चैव पूजा च होमश्चैव यथाक्रमम् ॥

आद्या, हिरण्यगर्भादिदानानां प्रकृतिभूता-तुला पुरुषोक्त क्रिया, अतः सामान्यरूपिणी, हिरण्यगर्भादौ प्रातिस्विकविशेषैः सह तुलापुरुषोक्त मण्डपादिऋत्विग्दक्षिणान्तं सामान्यं समुच्चयमित्यर्थः, सहस्रेणा कर्षणमित्यवधेयं।

कुर्यात् सहस्रकर्षेण अधः पात्रं हिरण्यतः।
तदर्द्धेनोर्द्ध पात्रन्तु सहस्रेण द्वयन्तु वा ॥
द्विपादं वा त्रिपादं वा सपादं सार्द्धमेव वा।
द्विगुणं वा प्रकर्त्तव्यं यथा लाभन्तु वा भवेत्।
सद्वृत्तजं वा तं कृत्वा स्वर्णपट्टैस्तु वेष्टयेत्
इतिकामिकोक्तिः।

एतच्च स्वल्पदानाधिकारिविषयम्।

आढ्यविषये तु तुलातन्त्रोक्तं यथा।

चत्वारिंशत् षड़धिकैः सहस्रैर्गर्भमुत्तमम्।

पञ्चविंशसहस्रैस्तु मध्यमं समुदाहृतम्।

तद्वादशसहस्रैस्तु सुवर्णैरधमं भवेदिति॥

देवीमुमापतिञ्च स्मरेदिति, तयोः प्रतिमां कृत्वेत्यवधेयं।

वातुलेपि।

अधः पात्रे तु कर्त्तव्यमुमारूपं प्रसन्नकम्।

ऊर्द्ध्वपात्रे तु कर्त्तव्यो महेशस्य तु विग्रहः॥

अथवा शक्तिभागे तु लक्ष्मीं वै तत्र कारयेत्।

ऊर्द्ध्वपात्रे तु कर्त्तव्यं विष्णुरूपं परं शुभम्।

एतेषां लक्षणं, ब्रह्माण्डदाने वक्ष्यते। आत्मानमिति, यजमानमौश्वरेण निषिक्तं गर्भस्थं पुरुषत्वेन स्मरेत् ततोमण्डलान्तस्थपद्मं कर्णिकामध्ये धान्यराशौ हिरण्यगर्भसंज्ञां फलाञ्चनिक्षिपेत्।

माषकल्कः अयःफलकसम्बन्धीनीरन्ध्रतार्थः।

पञ्चगव्य पूरणमुक्तं वातुले।

गोमूत्रं द्विगुणं क्षीरात् क्षीरार्द्धं दधि कथ्यते।

तदर्द्धं गोमयं ज्ञेयं गोमयार्द्धं घृतं भवेत्॥

हिंकृण्वतीत्यृचा तत्र गोमूत्रन्तु विनिक्षिपेत्।

शकमयमित्यृचा तत्र गोमयं परिकल्पयेत्॥

आप्यायस्वेति मन्त्रेण क्षीरं तत्र प्रकल्पयेत्।

दधिक्राव्णेति मन्त्रेण दधि तत्र प्रयोजयेत्।

घृतंमिमिक्षे मन्त्रेण घृतं तत्र विलोड़येत्॥

एवमापूरयेत् यत्नात् जानुदघ्नन्तु देशिकः।
सम्यगापूरयेद्विद्वान् ब्रह्मजज्ञानकेन वै।
प्रविशेत् प्राङ्मुखो विद्वानाविश्यास्त उदङ्मुख इति॥
ईशानादिमन्त्रास्तु तैत्तिरीयकश्रुतौ॥

ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणोधिपतिः ब्रह्माशिवो मेऽस्तु सदाशिवों सद्योजातं प्रपद्यामि सद्योजाताय वै नमः, भवेभवे नाति भवे भजस्व मां भवोद्भवाय नमः, वामदेवाय नमः, ज्येष्ठाय नमः, श्रेष्ठाय नमः, रुद्राय नमः, कालाय नमः, कलविकरणाय नमः, बलाय नमः, बलविकरणाय नमः, बलप्रमथनाय नमः, सर्वभूतदमनाय नमः, मनोन्मनाय नमः अघोरेभ्योथ घोरेभ्यो घोरघोरतरेभ्यश्च सर्वतः सर्व्वसर्व्वदेवेभ्यो नमस्तेस्तु रुद्ररूपेभ्यः, तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि तन्नोरुद्रः प्रचोदयादिति, पूर्व्ववदिति लिङ्गपुराणोक्ततुलापुरुषदानवदित्यर्थः

गौरीगायत्रिकां जप्त्वा प्रविशेत् प्राङ्मुखः स्वयं।
सुभगायै विद्महे यशोमालिन्यै धीमहि-
तन्नो गौरी प्रचोदयादिति गौरीगायत्री।
विधिनैवततः पश्चाद्गर्भाधानादिकाः क्रियाः।
कृत्वा षोड़शमार्गेण विधिना ब्राह्मणोत्तमः॥
दूर्व्वारसेन कर्त्तव्यं सेचनं दक्षिणे पुटे।
उदुम्बरफलैः सार्द्धमेकविंशत्कुशांस्तदा॥
प्रत्यहं तावदेवात्र कुर्य्यात् सीमन्तकर्म्मणि।
उद्वाहे कन्यकां कृत्वा त्रिंशन्निष्केन शोभनम्॥
अलंकृत्य तथा हुत्वा शिवाय विनिवेदयेत्।

अन्नप्राशनके विद्वान् भोजयेत् पायसादिभिः।
एवं विश्वजिदन्तास्तु गर्भाधानादिकाः क्रियाः॥
शक्तिवीजेन कर्त्तव्या ब्राह्मणैर्वेदपारगैः।
शेषं सर्व्वञ्च विधिना तुलादानवदाचरेत्॥

विधिनेत्यादि, गर्भाधान-पुंसवन-सीमन्तोन्नयन-जातकर्म्म-नामकरणोप-निष्क्रमणा-न्नप्राशन-चौडोपनयन-वेदव्रतचतुष्क-गो-दान-समावर्त्तन-विवाहाख्याः षोड़शक्रियाः, तत्र निषेकपुंसवने यजमानस्य मातापितृस्थानीयमिथुनमानीय तत्र पुंसा स्त्रिया वा च उपरिपावनासारन्ध्रस्थापनीये छिद्रद्वये, दक्षिणपुटे दूर्व्वारसं सेचयेदाचार्य्यः।

कर्त्तारं भार्य्यया युक्तं सर्व्वालङ्कारशोभितम्।
आनीय कुर्य्यात् तत्स्वस्य गर्भाधानादिकाः क्रियाः।
भार्य्यादक्षपुटे दूर्वारससेचनमाचरेदिति कामिकोक्तिः॥
प्रजावज्जीवपुत्राभ्यां सेचनं तत आचरेत्।
दूर्वारसेन कर्त्तव्यं व्याहृत्या च घृताहुतिः॥
इति वातुलोक्तिश्च।

उदुम्बरफलैः सह एकविंशत् कुशान् हृदाहुल्लेखाख्येन शक्ति-वीजेन सीमन्तकर्म्म कुर्य्यात्।

एकविंशति संख्यातानुदुम्बरफलान्वितान्।
कुशानानीय शक्त्याथ कुर्य्यात् सीमन्त कर्म्म चेति कामिकोक्तिः॥

निषेकादित्रयञ्च, गर्भान्तःस्थे कार्य्यं, निष्क्रान्ते त्वितराणीति, एवमेताः षोड़शक्रियाः, तदुपरि पञ्चमहायज्ञधर्म्मा अर्य्यमान्ता-स्तुर्विंशतिः, एवं चत्वारिंशत्संस्कारकर्म्माणि गौतमादिस्मृतानि

विश्वजिद्यागसहितानि कार्य्याणि इत्यर्थः, शेषमिति, ऋत्विगाचार्य्यदक्षिणादिकं सर्व्वेभ्यो हिरण्यगर्भद्रव्यदानं तदनुमत्याचान्येभ्योपि श्रोत्रियादिभ्योदानमिति लिङ्गपुराणोक्ततुलापुरुषदानवदनुविधेयम्॥

इति श्रीलिङ्गपुराणोक्तो हिरण्य गर्भदानविधिः।

अथ ब्रह्माण्डाभिधानं तृतीयं महादानं लिख्यते।

मत्स्यपुराणे। अथातः संप्रवक्ष्यामि ब्रह्माण्डं विधिपूर्व्वकम्।

यच्छ्रेष्टं सर्व्वभूतानां महापातकनाशनम्॥

पुण्यं दिनमथासाद्य तुलापुरुषदानवत्।

ऋत्विग्मण्डपसम्भारभूषणाच्छादनादिकम्॥

लोकेशावाहनं तद्वदधिवासनकं तथा॥

तुलापुरुषदानवदिति, काल-देश-वृद्धिश्राद्ध-शिवादिपूजा-ब्राह्मणवाचन गुरु-ऋत्विग्वरण-मधुपर्कदान-कुण्ड-मण्डप-वेदिकासम्भार-लोकेशावाहनाधिवासनादिसर्व्वं मत्स्यपुराणोक्ततुलापुरुषदानविहितं वेदितव्यमित्यर्थः॥

कुर्य्याद्विंशत्पलादूर्द्ध्वमासहस्राच्च शक्तितः।

शकलद्वयसंयुक्तं ब्रह्माण्डं काञ्चनं बुधः॥

शकलद्वयं, खण्डद्वयं।

तल्लक्षणन्तु ब्रह्माण्डपुराणे

कुम्भच्छाया भवेद्यादृक् प्रतीच्यां दिशि चन्द्रमाः।

उदितःशुक्लपक्षादौ वपुरण्डस्य तादृशमिति॥

कुम्भछायाइति, कुम्भच्छाया ग्रीवाहीनकुम्भादित्यवधेयम्।

दिग्गजाष्टकसंयुक्तं षडङ्गसमन्वितम्।

लोकपालाष्टकोपेतं मध्यस्थितचतुर्मुखम् ॥
शिवा-च्युतार्क-शिखर-सुमालक्ष्मीसमन्वितम्।
वस्वा-दित्य-मरुद्गर्भं महारत्नसमन्वितम्॥

अथैतेषां दिग्गजप्रभृतीनां क्रमेण लक्षणान्युच्यन्ते।

आदित्यपुराणे। शुभ्राभ्रश्च चतुर्द्दंष्ट्रः श्रीमानैरावतो गजः।
पुष्पदन्तो बृहत्साङ्गः षड्दन्तः पुष्पदन्तवान्।
सामान्यगजरूपेण शेषा दिक्करिणः स्मृताः॥

तन्नामानि शास्त्रान्तरे।

ऐरावतः पुण्डरीको वामनः कुमुदोऽञ्जनः।
पुष्पदन्तः सार्व्वभौमः सुप्रतीकश्च दिग्गजाः।

वेदाङ्गानि स्कन्दपुराणे।

शिक्षा-कल्पो व्याकरणं निरुक्तं ज्योतिषाञ्चितिः*।
छन्दश्चेति षडेतानि वेदाङ्गानि प्रचक्षते॥
मूर्त्तानि ब्रह्मणो लोके साक्षसूत्राणि तानि तु।
द्विजातिषु शुभास्यानि वामे दधति कुण्डिकाम्॥

तानि च पश्चिमदिशि वेदसन्निधौ निवेशनीयानि। दिग्विशेषानाम्नानात् प्रधानं नीयमानं हि तत्राङ्गान्यपकर्षतीति-न्यायात्, वक्ष्यते च, पश्चिमे चतुरोवेदानिति।

लोकपालरूपाण्याह विश्वकर्मा।

चतुर्दन्तो गजारूढो वज्रपाणिः पुरन्दरः।
प्राचीपतिः प्रकर्त्तव्यो नानाभरणभूषितः॥

---

* गतिरिति पाठान्तरम्।

पिङ्गभ्रू-श्मश्रु-केशा-क्षः पीनाङ्गजठरोरुणः।
छागस्थः साक्षसूत्रस्य सप्तार्चिः शक्तिधारकः॥
ईषत्पीनो यमः कार्यो दण्डहस्तो विजानना।
रक्तादृक् पाशधृक् क्रुद्धो निर्ऋतिर्विकृताननः।
पुंस्थितः खड्गहस्तश्च शूलवान् राक्षसावृतः॥
वरुणः पाशभृत् सौम्यः प्रतीच्यां मकराश्रयः।
धावन् हरिणपृष्ठस्थो ध्वजधारी समीरणः।
दशाश्वरथगः सोमो गदापाणिर्वरप्रदः॥

शशकवाह इत्यागमान्तरं।

पूर्व्वोत्तरे त्रिनेत्रश्च वृषभस्थः त्रिशूलभृत्।
कपालपाणिश्चन्द्रार्द्धभूषणः परमेश्वरः॥

चतुर्मुखरूपन्तु विष्णुधर्मोत्तरात्।

पद्मपत्रासनस्थश्च ब्रह्मा कार्य्यश्चतुर्मुखः।
अक्षमालास्रजं विभ्रत् पुस्तकञ्च कमण्डलुम्।
वासः कृष्णाजिनं तस्य पार्श्वे हंसस्तथैव च।

शिवलक्षणमुक्तं वायुपुराणे।

पञ्चवक्त्रो वृषारूढः प्रतिवक्त्रं त्रिलोचनः।
कपाल-शूल-खट्वाङ्गी चन्द्रमौलिः सदाशिवः॥
विष्णुलक्षणमुक्तं तुलापुरुषदाने।
सूर्य्यलक्षणमुक्तं विष्णुधर्मोत्तरे।
रविःकार्य्यः शुभश्मश्रुः सिन्दूरारुणसुप्रभः।
पद्मासनः पद्मकरो भूषितो रशनाधरः॥
उमालक्ष्मीसमन्वितमित्यत्र, शिवाच्युतयोः

सन्निहिते उमालक्ष्म्यौ विधेयौ ।
उमालक्षणमुक्तं देवीपुराणे ।
गौरीं शङ्खेन्दुवर्णाभां शर्वरीशनिषेविताम् ।
वृत्तपद्मासनासीनां साक्षसूत्रकमण्डलुम् ॥
वरदोद्यतरूपाढ्यां सर्व्वसौख्यफलप्रियाम् ।
वरदोद्यतरूपाढ्यां, वरदाभयपाणिकामित्यर्थः ॥

लक्ष्मीलक्षणमुक्तं पञ्चरात्रे ।

पद्मासनस्थां कुर्व्वीत श्रियं त्रैलोक्यमातरम् ।
गौरवर्णां सुरूपाञ्च सर्व्वालङ्कारभूषिताम् ॥
रौक्मपद्मकरव्यग्रा*म्वरदां दक्षिणेन तु ।

वस्वादिरूपाणि, नारदीये,

प्रसन्नवदनाः सौम्या वरदाः शक्तिपाणयः ।
पद्मासनस्था द्विभुजाः कर्त्तव्या वसवः सदा ॥
पद्मासनस्था द्विभुजाः पद्मगर्भान्तकान्तयः ।
करादिस्कन्धपर्य्यन्तनालपङ्कजधारिणः ॥
अधःसंस्थितमेषादिराशयः प्रावृताङ्घ्रिकाः ।
इन्द्राद्या द्वादशादित्यास्तेजोमण्डलमध्यगाः ॥

तथा । वायुतुल्येन रूपेण मरुतोनाम देवताः ।

कर्त्तव्या इति शेषः, वस्वादिनामानि, तुलापुरुषोक्तानि वेदितव्यानि, महारत्नसमन्वितमिति, महारत्नानि परिभाषाया-मुक्तानि, अनन्तमिथुनान्वितमितिक्वचित्पाठः ।

---

* रौक्म पद्म व्यग्रकरामिति वा पाठः ।

फणासमान्वितोनन्तः पृथ्वी स्त्रीरूपधारिणीत्यनन्तमिथुनम्।

अथ प्रकृतमुच्यते।

वितस्तेरङ्गुलशतं यावदायामविस्तरम्।
कौशेयवस्त्रसम्वीतं तिलद्रोणोपरि न्यसेत्।
तथाष्टादशधान्यानि समन्तात्परिकल्पयेत्॥

वितस्तेरङ्गुलशतमिति, द्वादशाङ्गुलमारभ्याङ्गुलशतं यावच्छक्त्यनुसारेण कार्य्यमित्यर्थः। द्रोणमानमष्टादशधान्यानि च परिभाषायां द्रष्टव्यानि, सच तिलद्रोणो वेदिकायां लिखितचक्रस्योपरि स्थापनीयः।

पूर्व्वेणानन्तशयनं प्रद्युम्नं पूर्वदक्षिणे।
प्रकृतिर्दक्षिणे देशे संकर्षणमतः परम्॥
पश्चिमे चतुरोवेदाननिरुद्धमतः परम्।
अग्निमुत्तरतो हैमं वासुदेवमतः परम्॥
समन्ताद्गुणपीठस्थानर्चयेत् काञ्चनान् बुधः।
स्थापयेद्वस्त्रसंवीतान् पूर्णकुम्भान् दशैव तु॥

पूर्वेणेत्यादि, ब्रह्माण्डात् पूर्व्वदेशे अनन्तशयनं शेष शायिनं गुणपीठे स्थापयेत्, तन्मूर्त्तिलक्षणं

विष्णुधर्म्मोत्तरात्।

देवदेवस्य कर्त्तव्यः शेषसुप्तश्चतुर्भुजः।
एकपादोस्य कर्त्तव्यो लक्ष्युत्सङ्गगतः प्रभुः॥
तथापरस्य कर्त्तव्यः शेषभोगाङ्कसंस्थितः।
एकोभुजोऽस्य कर्त्तव्यस्तत्र जानौ प्रसारितः॥
कर्त्तव्यो नाभिदेशस्थस्तथा तस्यापरः करः।

तथैवान्यःकरः कार्यो देवस्य तु शिरोधरः ॥
सन्तानमञ्जरीधारी तथावास्य करः परः ।
नाभिसम्भूतकमले सुखासीनः पितामहः ॥
नाललग्नौ तु कर्त्तव्यौ पद्मस्थौ मधुकैटभौ ।
शंख-चक्र-गदादीनि मूर्त्तानि परितो न्यसेदिति ।

प्रद्युम्नलक्षणं पञ्चरात्रादिषु ।

दक्षिणोर्द्ध्वकरे पद्मं दद्याच्छंखमधः करे ।
चक्रमूर्द्ध्वे ततो वामे गदां दद्यात् तथा द्विज ।
चापेषुधृग्वा प्रद्युम्नो रूपवान् विश्वमोहक इति ॥

अत्र यद्यपि प्रकृतेरव्यक्तरूपतया विधानमशक्यं तथापि लक्ष्म्यादिशब्दव्यपदेश्यं सुकरमस्ति तद्रूपमित्यतस्तदन्यतमरूपनिर्माणमेव न्याय्यं ।

तदुक्तं मार्क्कण्डेयपुराणे ।

सर्वस्याद्या महालक्ष्मीस्त्रिगुणा परमेश्वरी ।
मातुलिङ्ग-गदा-खेटं पानपात्रञ्च बिभ्रती ।
नागयोनिञ्च लिङ्गञ्च बिभ्रती नृप मूर्द्धनीति ॥

संकर्षणरूपम्-

विष्णुधर्मोत्तरे । वासुदेवस्य रूपेण कार्य्यः संकर्षणः प्रभुः
स तु शुक्लवपुः कार्य्यो नीलवासा यदूत्तमः ।
गदास्थाने च मुशलञ्चक्रस्थाने च लाङ्गलमिति ॥

वेदमूर्त्तयो भूतघटे वक्ष्यन्ते। अनिरुद्धरूपं नारदीये।
कृष्णं चतुर्भुजं दक्षे शरं खड्गं तदुत्तरे।
धनुः खेटधरं वीरमनिरुद्धं प्रचक्षते ॥

अग्निलक्षणमुक्तं।

वासुदेवरूपमपि नारदीये।

वासुदेवः शिवः शान्तः सिताब्जश्च चतुर्भुजः।
योगमूर्द्धीर्द्धशङ्खश्च हृद्देशार्पितहस्तकः।
धारयेदुत्तरे चक्रं करे वै दक्षिणे गदामिति॥

एते च देवताविशेषा, ब्रह्माण्डनिर्माणवत्कृत्स्नसुवर्णात् पृथक् सुवर्णेनैव घटनीया ब्रह्माण्डस्य किल विंशतिपलात्प्रभृति पलसहस्रावधिरिह नियमः, पुराणेषु दृश्यते ततोवक्ष्यमाणकाञ्चने तस्मिन् न्यूनसंख्यत्वाद्यथावद्विहितत्वमापद्यते नच दिग्गजाष्टकसंयुक्तं लोकपालोपेतमित्यादिना एक एव तावद्भिरंगैरङ्गी निष्पाद्यत इति ब्रह्माण्डवत् कृत्स्नसुवर्णेनैव दिग्गजादिप्रतिमानिर्मितौ न कश्चिद्बाधइति वाच्यं, काञ्चनान् कारयेदिति पुनः काञ्चनोपदेशानार्थक्यापत्तेः अश्रूयमाण परिमाणानां प्रतिमानामङ्गुष्ठपर्वप्रभृतिवितस्तिपर्यन्तं यथाशक्ति परिमाणं कल्पनीयं।

पूर्णकुम्भान् स्थापयेदित्यत्र समतादिति योज्यं।

दशैव धेनवो देया सहेमाम्बरदोहनाः।
पादुकोपानहच्छत्रचामरासनदर्पणैः॥
भक्ष-भोज्या-न्नदीपेक्षु-फल-माल्यानुलेपनैः।
होमाधिवासनान्ते च स्नापितो वेदपुङ्गवैः॥
इत्यमुच्चारयेन्मन्त्रं त्रिःकृत्वाथ प्रदक्षिणम्।

सहेमाम्बरदोहनाइति, हेमशृंग्यः ताम्रदोहनाः सवस्त्राः पार्श्वतो दक्षिणार्थमुपकल्पनीयाः तत्राचार्याय द्वे ऋत्विग्भ्योऽन्याः

संप्रदेया, जापकादीनां अन्यैव यथाशक्ति दक्षिणेति, भविष्योत्तरे तु ज्ञेयं निष्कशतं पार्थेत्यादिना सुवर्णमेव दक्षिणार्थमुपकल्पनीयमित्युक्तं, आद्याधिवासनदिनादन्येद्युरग्निकुण्डेषु ऋत्विगुपवेशनादिकर्मशेषसमाप्तौ तुलापुरुषदानवद्विहितायां पूर्ववदेवस्नापितः शुक्लमाल्यां बरधरो गृहीतकुसुमाञ्जलिर्यजमानो ब्रह्माण्डं त्रिःप्रदक्षिणीकृत्यमंत्रमुच्चारयेत् ।

मन्त्रः । नमोस्तु विश्वेश्वरविश्वधामजगत्सवित्रे भगवन्नमस्ते ।
सप्ताधिलोकामरभूतलेश गर्भेण साद्धं वितराभिरक्षां ॥
ये दुःखितास्ते सुखिनो भवन्तु प्रयान्तु पापानि चराचराणां ।
त्वद्दानशस्त्राहतपातकानां ब्रह्माण्डदोषाः प्रलयं व्रजन्तु ॥
एवं प्रणम्यामरविश्वगर्भं दद्याद्द्विजेभ्योदशधा विभज्य ।
भागद्वयं तत्र गुरोः प्रकल्प्य समभ्भजेच्छेषमतः क्रमेण ॥

दानवाक्यं तुलापुरुषवद्देदितव्यं तच्च दशधा विभज्य गुरोर्भागद्वयं प्रकल्प्य अवशिष्टाष्टभागानामेकैकं भागं त्रिधा विभज्य चतुर्विंशतिसंख्येभ्य ऋत्विगादिभ्यः समन्दद्यात्, तदनुज्ञयान्येभ्योपि ब्राह्मणेभ्योदद्यात् ।

स्वल्पहोमं गुरुरेक एव कुर्यादथैकाग्निविधानयुक्त्या
स एव संपूज्यतमोऽल्पवित्तैर्यथोक्तवस्त्राभरणादिकेन ॥

विंशतिपलादारभ्यपलसहस्रावधिद्रव्ये

ब्रह्माण्डे सहस्रतदर्द्धादित्युत्तममध्यमादित्रैविध्यकल्पनायां कनीयोभागस्याल्पत्वमवधेयं, विंशतिपलनिर्मितस्यैवाल्पत्वमित्येके, उक्तं विंशतिपलादर्वाक् यथाशक्ति विधाने स्वल्पत्वमवगन्तव्यमिति केचित्, एकाग्निविधानं एकस्मिन्नेव कुण्डे होमकरणम्,

कुण्डमपि वरुणदिग्भागस्थितं वृत्ताकारञ्च कार्य्यं, तदेतत्परिभाषायामुपपादितं, अथ पुण्याहवाचने कृते देवतावेदीसमीपं गत्वा पूर्व्ववद्यजमानेन देवतापूजायां विहितायामाचार्य्यो विसर्जनं विदध्यात् ।

इत्थं य एतदखिलं पुरुषोत्र कुर्य्या-
द्ब्रह्माण्डदानमधिगम्य महद्विमानं ।
निर्द्धूतकल्मषविशुद्धतनुर्मुरारे-
रानन्दकृत् पदमुपैति सहाप्सरोभिः ॥
सन्तारयेत् पितृपितामहपुत्रपौत्र
बन्धु-प्रिया-तिथि-कलत्र-शताष्टकं यः ।
ब्रह्माण्डदानशकलीकृतपातकौघ-
मानन्दयेच्च जननीकुलमप्यशेषं ॥
इति पठति शृणोति वा य एत-
त्सुरभवनेषु गृहेषु धार्मिकाणां ।
मतिमपि च ददाति मोदते सा
मरपति भवने सहाप्सरोभिः ॥

इति मत्स्यपुराणोक्तो ब्रह्माण्डदानविधिः ।

राजोवाच ।

विधिं ब्रह्माण्डदानस्य कृत्वायं मोक्षभाग्भवेत् ।
कालं देशं द्विजन्तीर्थं सर्व्वमेतद्वदस्व मे ॥
कृतेन येन सर्व्वस्य फलभागी भवाम्यहं ।
कुत्सितस्यास्य भावस्य मोक्षःस्यादचिराच्च मे ॥

वशिष्ठ उवाच ।

एवं श्रुत्वा ततो राजन् पुरोधास्तस्य तं द्विजः ।
ब्रह्माण्डं कारयामास सौवर्णं सर्व्वधातुभिः ॥
पीठं निष्कसहस्रेण पद्मन्तत्र प्रकल्पयेत् ।
तत्र ब्रह्मा तस्य मध्ये पद्मरागैरलङ्कृतः ॥
सावित्र्या चैव गायत्र्या ऋषिभिर्मुनिभिः सह ।
नारदाद्यैःसुतैः सर्वैरिन्द्राद्यैश्च सुरैस्तथा ॥
सौवर्णविग्रहाः सर्वे ब्रह्मणस्तु पुरःसराः ।
वाराहरूपो भगवान् लक्ष्म्या सह सनातनः ॥
नीलाम्बरकृतांश्चैव भूषायान्तस्य कारयेत् ।
रजतस्य विशुद्धस्य देहं रुद्रस्य कारयेत् ॥
यो मौक्तिकैः*स्तस्य शोभाङ्कारयेदत्र बुद्धिमान् ।
मौक्तिकैश्चापि सोमस्य शोभां वज्रैर्द्दिवाकरैः ॥

सावित्रीगायत्र्यौ तु, ब्रह्मणः पार्श्वभागे स्थापनीयौ ।

तदाह नारदः ।

सावित्री दक्षिणे पार्श्वे गायत्री नाम वामतः ।
विलोकयन्त्यौ ब्रह्माणं साक्षसूत्रकमण्डलुम ॥

ऋषयः सप्त, गौतमाद्याः ।

तदुक्तमादित्यपुराणे ।

गौतमश्च भरद्वाजो विश्वामित्रश्च काश्यपः ।
जमदग्निर्वशिष्ठोऽत्रिः सप्त वैवस्वतेऽन्तरे ॥

---

* गोमेदकैरिति पाठान्तरं ।

सप्तर्षिलक्षणमाह ।

यमः । सप्तर्षयस्तु जटिलाः कमण्डल्वक्षसूत्रिणः ।
ध्याननिष्ठा वशिष्ठस्तु कार्य्योभार्य्यासमन्वितः ॥
'मुनयो' वानप्रस्थाः, नारदाद्यैरिति तेषां विशेषणं ।

तानाह मनुः ।

अहं प्रजाः सिसृक्षुस्तु तपस्तप्त्वा सुदुस्तरम् ।
पतीन् प्रजानामसृजं महर्षीनादितोदश ॥
मरीचिमत्र्यङ्गिरसं पुलस्त्यं पुलहं क्रतुं ।
प्रचेतसं वशिष्ठञ्च भृगुन्नारदमेव च ॥

तल्लक्षणमाह विश्वकर्म्मा ।

जटिलाः श्मश्रुलाः शान्ता दृशाधमनिसन्तताः ।
कुसुम्भाक्षधराः कार्य्या मुनयो द्विभुजाः सदा ।
तेषु सव्यभुजामूलश्लिष्टधीरस्तु नारदः ॥
कर्पूरगौरदेहश्च साक्षसूत्रकमण्डलुः ।
इन्द्रादिरूपाण्यपि प्रागभिहितानि ।

वाराहरूपं विष्णुधर्मोत्तरे ।

वाराहरूपः कार्य्यस्तु शेषोपरिगतः प्रभुः ।
शेषश्चतुर्भुजः कार्य्यश्चारुरत्नफणान्वितः ॥
कर्त्तव्यौ शीरमुशलौ करयोस्तस्य यादव ।
सर्परूपश्च कर्त्तव्यस्तथैव रचिताञ्जलिः ॥
आलीटस्थानसंस्थानस्तत्पृष्ठे भगवान् भवेत् ।
वामारत्निगता तस्य योषिद्रूपा वसुन्धरा ॥
नमस्कारपरा तस्य कर्त्तव्या द्विभुजा शुभा ।

यस्मिन् भुजे धरा देवी तत्र शङ्खः करे भवेत् ॥
अन्ये तस्य कराः कार्य्याः पद्म-चक्र-गदा-धराः।
पद्मासनस्थां कुर्व्वीत श्रियं त्रैलोक्य मातरम् ॥
गौरवर्णां सुरूपाञ्च सर्व्वालङ्कारभूषिताम्।
रौक्मपद्मकरव्यग्रां वरदां दक्षिणेन तु ॥

रुद्ररूपं प्रागभितं, ग्रहलक्षणानि तद्वर्णाश्च नवग्रहदाने वक्ष्यन्ते, 'सर्व्ववर्णानि, ग्रहसमानवर्णानि, रत्नानि भूषणार्थं दापयेदित्यर्थः। सर्व्वधातुभिः ब्रह्माण्डं कर्त्तव्यमित्युक्तं, तत्र सुवर्णस्य पीठनिर्माणादिविनियोगमभिधायेदानीं धात्वन्तरैः कर्त्तव्यं, तदुच्यते।

पीठात्सप्तगुणं रौप्यं रौप्यात्ताम्रं तथा विधम्।
ताम्रात्सप्तगुणं कार्य्यं कांस्यमत्र नराधिप ॥
त्रपुणः परतःसीसं तावल्लोहं च कारयेत्।
सप्तद्वीपाः समुद्राश्च सप्तैव कुलपर्व्वताः ॥
अनया संख्यया ज्ञात्वा निपुणैः शिल्पिभिः कृता।

तथाविधं सप्तगुणमित्यर्थः सप्तद्वीपा इत्यादि एतेषामेकैकधातुना एकैकं द्वीपं समुद्रं कुलाचलञ्च रचयेदित्यर्थः।

यादृशानि च भूतानि राजतान्येव कारयेत्।
अरण्यानि च सत्वानि सौवर्णानि च कारयेत् ॥
वृक्षान् वनस्पतींश्चात्र तृणवल्लीः सवीरुधः।
'यादृशानि, जलसम्भवानि, पुष्पफलवन्तो वृक्षाः,
'अपुष्पाः, फलिनोवनस्पतयः, वीरुधोगुच्छगुल्मादयः।
सर्व्वं प्रकल्प्य विधिवत्तीर्थे देयं विचक्षणैः।
कुरुक्षेत्रे गयायां च प्रयागेऽमरकण्टके ॥

द्वारवत्यां प्रभासे च गङ्गाद्वारे च पुष्करे।
तीर्थेष्वेतेषु वै देयं ग्रहणे सोमसूर्य्ययोः॥
दिनच्छिद्रेषु सर्व्वेषु अयने दक्षिणोत्तरे॥
व्यतीपाते वहुगुणं विषुवे च विशेषतः।
दातव्यमेतद्राजेन्द्र विचारं नैव कारयेत्॥
वालाग्निहोत्रिणं विप्रं सुरूपञ्च गुणान्वितम्।
सपत्नीकं च संपूज्य भूषयित्वा विभूषणैः॥
पुरोहितं मुख्यतमं कृत्वान्यांश्च तथर्त्विजः।
चतुर्व्विंशद्गुणोपेतान् सपत्नीकान्निमन्त्रितान्॥
अहताम्बरसुच्छन्नान् स्रग्विनः सुविभूषितान्।
अङ्गुलीयकरत्नानि कर्णवेष्टांश्च दापयेत्॥
एवं विधांश्च संपूज्य तेषामग्रे स्वयंस्थितः।
अष्टाङ्गप्रणिपातेन प्रणम्य च पुनः पुनः॥
पुरोहिताय पुरतः कृत्वा वै करसंपुटम्।
यूयं वै ब्राह्मणा धात्रा मैत्रत्वेनानुगृह्यते॥
सौमुख्येनेह भवताम्भवेत् पूतोनरः स्वयम्।
भवतां प्रीतियोगेन स्वयं प्रीतः पितामहः॥
ब्रह्माण्डेन तु दत्तेन तेषां मतिजनार्द्दनः।
पिनाकपाणिर्भगवान् शक्रश्च त्रिदशेश्वरः॥
एते वै तोषमायान्ति अनुध्याता द्विजोत्तमैः।
एवं* स्तुत्वा ततो राजा ब्राह्मणान् वेदपारगान्॥

---

* नुत्वेति क्वचित् पाठः।

ब्रह्माण्डं गुरवे प्रादात् सविधानं पुनः पुनः।
सर्व्वकामैस्ततस्तस्मो सययौ स्वर्गं नराधिप॥
तेनापि गुरुणा तच्च विभक्तं ब्राह्मणैः सह।
दत्तस्तैरपि चान्येभ्यो ब्रह्माण्डांशोनराधिपः॥
ब्रह्माण्डं भूमिदानं च ग्राह्यं नैकेन तद्भवेत्।
स्टह्लन्दोषमवाप्नोति ब्रह्महत्यां न संशयः॥
सर्व्वेषाञ्चैव प्रत्यक्षदातव्यं तं नराधिपः।
दीयमानञ्च पश्यन्ति तेपिपूताभवन्तिहि॥
दर्शनादेवतेपूता भवेयुनात्नसंशयः॥
भीमद्वादशी वाप्नोक्ता स्वर्णनाभिमृगाजिनम्।
एतानि गत्वा पश्ये त्तु दृष्टैरेतैः क्रियाफलम्।
अयत्नादेव लभ्येत कर्तुश्चैव सलोकताम्॥

इति पद्मपुराणोक्तो ब्राह्माण्डदानविधिः।

अथ कल्पपादपसंज्ञं चतुर्थं महादानमारभ्यते॥

मत्स्य उवाच।

कल्पपादपदानाख्यमतः परमनुत्तमम्।
महादानं प्रवक्ष्यामि सर्व्वपातकनाशनम्॥
पुण्यं दिनमथासाद्य तुलापुरुषदानवत्।
पुण्याहवाचनं कुर्य्याल्लोकेशावाहनं तथा।
ऋत्विग्मण्डपसम्भारभूषणाच्छादनादिकम्॥

आदिशब्देन कालदेशद्रव्यब्राह्मणशिवादिपूजागुरुऋत्विग्चतुष्टयवरण--मधुपर्क--दान--होम--वेदिकोपरिचक्र--लेखनपञ्च-वर्ण

वितानपताकातोरणादि, मत्स्यपुराणोक्ततुलापुरुषदानव, द्देदि-
तव्यम्।

काञ्चनान् कारयेद्वृक्षान् नानाफलसमन्वितान्।
नानाविहारवस्त्राणि भूषणानि च कारयेत्॥

नानाफलानि, स्त्री-पुरुष-गो-गज-वाजि-मणि-वज्र कनक-रजत-
भक्ष्यफलादीनि।

शक्तितस्त्रिपलादूर्द्धमासहस्रात् प्रकल्पयेत्।
अर्द्धात् क्लृप्तसुवर्णस्य कारयेत् कल्पपादपम्॥
गुड़प्रस्थोपरिष्टाच्च सितवस्त्रयुगावृतम्।
ब्रह्मविष्णुशिवोपेतं पञ्चशङ्खं सभास्करम्।
कामदेवमधस्ताच्च सकलत्रं प्रकल्पयेत्॥

अर्द्धात्क्लृप्तसुवर्णस्येति, यथाशक्तिदानवक्लृप्तसुवर्णस्यार्द्धेन ब्रह्मा-
दिप्रतिमासहितं कल्पपादपं कुर्य्यात्, द्वितीयमप्यर्द्धं चतुर्द्धाविभज्य
एकैकांशेन वक्ष्यमाणस्वस्वदेवतासहितान् सन्तानादीन् विदध्यात्,
गुड़प्रस्थोत्र द्वात्रिंशत्पलपरिमितः, तथाचोक्तं, द्वात्रिंशत्पलकः
प्रस्थः पुराणे परिकीर्त्तित इति, ब्रह्मादिलक्षणमुक्तं ब्रह्माण्डदाने,
कामदेवरूपन्तु विष्णुधर्मोत्तरात्।

कामदेवस्तु कर्त्तव्यो रूपेणाप्रतिमो भुवि।
अष्टबाहुः प्रकर्त्तव्यः शङ्खपद्मविभूषणः॥
चापबाणकरश्चैव मदादञ्चितलोचनः।
रतिःप्रीतिस्तथाशक्तिर्भार्य्याश्चैतास्तथोज्ज्वलाः॥
चतस्रस्तस्य कर्त्तव्याःपत्न्योरूपमनोहराः।
चत्वारश्च करास्तस्य कार्य्याभार्य्या स्तनोपगाः॥

केतुश्च मकरः कार्य्यः पञ्चवाणमुखोमहानिति ।

अधस्तादिति ब्रह्मादिभिरपि सम्बध्यते । अथ प्रकृतौ परिमाणाभावात् पुरुषेच्छया प्रतिमादिपरिमाणनियमः । सन्तानं पूर्ववत्तद्वत्तुरीयांशेन कल्पयेत्,

'तुरीयांशेन' द्वितीयाद्धचतुर्थांशेनेत्यर्थः ।

तद्वत्कल्पवृक्षवत्, पञ्चशाखं गुड़प्रस्थोपरिगतं ब्रह्मादिप्रतिमान्वितं कुर्य्यादित्यर्थः; केचित्तु कामदेवमधस्तात् प्रकल्पयेदितिसन्तानवृक्षे योजयन्ति, तन्मते तत्प्रतिमैव कर्त्तव्या ।

मन्दारं दक्षिणे पार्श्वे श्रिया सार्द्धं घृतोपरि ।
पश्चिमे पारिभद्रन्तु सावित्र्या सह जीरके ॥
सुरभिसंयुतं तद्वद्विलिप्य हरिचन्दनम् ।
तुरीयांशेन कुर्व्वीत सौम्येन फलसंयुतम् ॥

श्रीलक्षणमुक्तं ब्रह्माण्डे, सावित्रीलक्षणमाह नारदः ।

पद्मासना च सावित्री साक्षसूत्रकमण्डलुः ॥

सुरभिलक्षणं ब्रह्माण्डपुराणे ।

सवत्सा सुरभी, धेनुरागता प्रस्नुतस्तनीति,

'सौम्येन', उत्तरेण ।

घृतादीनामपि परिमाणापेक्षायां तद्वदिति वचनात्-सन्निधानाच्च प्रस्थपरिमाणत्वमवधेयम् ॥

कौशेयवस्त्रसंयुक्तानिक्षुमाल्यफलान्वितान् ।
तथाष्टौ पूर्णकलशान् पादुकासनभाजनम् ।
दीपकोपानहच्छत्रचामरासनसंयुतम् ।
फलमाल्ययुतं तद्वदुपरिष्टाद्वितानकम् ।

तथाष्टादशधान्यानि समन्तात् परिकल्पयेत्॥

अशनभाजनं, भोज्यान्वितभाजनं वितानं पञ्चवर्णं।

अथ पूर्व्ववत् पूर्व्वेद्युरधिवासनं विधाय श्वोभूते ब्राह्मणवाचनादिपूर्णाहुतिपर्य्यन्तं कर्म्मशेषं समापयेत्।

होमाधिवासनान्ते च स्नापितो वेदिपुङ्गवैः* ।
त्रिःप्रदक्षिणमावृत्य मन्त्रमेतमुदीरयेत्॥
नमस्ते कल्पवृक्षाय चिन्तितार्थप्रदायिने।
विश्वम्भराय देवाय नमस्ते विश्वमूर्त्तये॥
यस्मात् त्वमेव विश्वात्मा ब्रह्मा स्थाणुर्दिवाकरः।
मूर्त्तामूर्त्तपरं वीजमतः पाहि सनातनः॥
त्वमेवामृतसर्व्वस्वमनन्तः पुरुषोऽव्ययः।
सन्तानाद्यैरुपेतः सन् पाहि संसारसागरात्।

अमृता, देवाः तेषां सर्वस्वं, अमृतसर्वस्वम्॥

एवमामन्त्र्य तं दद्यात् गुरवे कल्पपादपम्।
चतुर्भ्यश्चापि ऋत्विग्भ्यः सन्तानादीन् प्रकल्पयेत्॥

दानवाक्यमत्र, तुलापुरुषोक्तमूहनीयं, चतुर्भ्यः प्रकल्पयेदित्येकैकस्मै दद्यादित्यर्थः, चतुर्भ्यइतिवचनादत्र चतुर्णामेवर्त्तिजां वरणमिति गम्यते, ऋत्विगष्टकपक्षेतु ऋत्विग्भ्य इति ऋत्विक्युग्मेभ्य इत्यर्थः, एतस्मिंश्च पक्षे जापकादिभ्यो अन्यैव दक्षिणा दातव्या, वेदचतुष्टयापेक्षयायां चतुःसंख्यत्वमिदमृत्विजामितिकेचित् इहापि। प्राप्य तेषामनुज्ञाञ्च तथान्येभ्योपि दापयेदिति बोद्धव्यम्, दक्षिणानिर्णयश्च पूर्व्ववत्, स्वल्पेष्वेकाग्निवत् कुर्य्याद्गुरवे वाभि

* वेदपुङ्गवैरिति क्वचित्पाठः।

पूजनं न वित्तशाठ्यं कुर्व्वीत न च विस्मयवान् भवेत्। स्वल्पत्वविवरणमुक्तं ब्रह्माण्डे, ततः पुण्याहवाचने कृते वेदि-समीपं गत्वा कृतदेवपूजोयजमानोगुरुः पूर्वदेव देवताविसर्जनं कुर्य्यात्।

अनेन विधिना यस्तु महादानं निवेदयेत्।
सर्व्वपापविनिर्मुक्तः सोऽश्वमेधफलं लभेत्॥
अप्सरोभिः परिवृतः सिद्धचारणपन्नगैः।
भूतान् भव्यांश्च मनुजांस्तारयेद्रोमसंमितान्॥
स्तूयमानो दिवःपृष्ठे पितृपुत्रप्रपौत्रकान्।
विमानेनार्कवर्णेन विष्णुलोकं स गच्छति॥
दिवि कल्पशतं तिष्ठेद्राजराजो भवेत् ततः॥
नारायणबलोपेतो नारायणपरायणः।
नारायणकथासक्तो नारायणपुरं व्रजेत्॥
यो वा पठेत् सकलकल्पतरुप्रदानं
यो वा शृणोति पुरुषोऽल्पधनः स्मरेद्वा।
सोऽपीन्द्रलोकमधिगम्य सहाप्सरोभि
र्मन्वन्तरं वसति पापविमुक्तदेहः॥

इति मत्स्यपुराणोक्तकल्पतरुदानविधिः।

लिङ्गपुराणे, सनत्कुमार उवाच।

अथान्यत् संप्रवक्ष्यामि कल्पपादपमुत्तमम्।
शतनिष्केण कर्त्तव्यं सर्व्वशाखासमन्वितम्॥
'सर्व्वशाखाः, सर्व्वदिगन्तशाखाः।
शाखायां विधिना कृत्वा मुक्तादाम प्रलम्बितम्।

दिव्यैर्म्मरकतैश्चैव चाङ्कुराणि प्रविन्यसेत् ॥

दिव्यैः, उत्कृष्टैरित्यर्थः ।

प्रवालङ्कारयेद्धीमान् प्रवालेन द्रुमस्य च ।

प्रवालेन प्रवालङ्कारयेदिति, द्रुमैर्व्वालपल्लवान् कारयेत्यर्थः ।

फलानि पद्मरागैश्च पारिजातस्य शोभनम् ।

मूलदण्डञ्च नीलेन वज्रेण स्कन्धमुत्तमम् ॥

वैदूर्य्येण द्रुमाग्रञ्च पुष्परागेण मस्तकम् ।

स्कन्धादूर्द्धभागो मस्तकं, तदूर्द्धं, द्रुमाग्रम् ।

गोमेदकेन वै स्कन्धं सूर्य्यकान्तेन सुव्रतः ।

चन्द्रकान्तेन वा वेदिं द्रुमस्य स्फटिकेन वा ॥

वितस्तिमात्र आयामो वृक्षस्य परिकीर्त्तितः ।

शाखाष्टकसमानञ्च विस्तारश्चोर्द्धतस्तथा ॥

शाखाव्यतिरिक्तस्य वृक्षस्य वितस्तिमात्र, उच्छ्रायः कार्य्यः, उर्द्धतस्तथेति, स्कन्धादुर्द्धमुखी नवमी या मध्यमशाखा तस्या-अपि वितस्तिमात्र उच्छ्रायः, शाखाष्टकसमानं विस्तारमिति, अष्टदिग्मुखीनामष्टशाखानां विस्तारं तिर्य्यग्व्याप्तिवितस्ति-मात्रमेव कुर्य्यादित्यर्थः ।

तन्मूले स्थापयेल्लिङ्गं लोकपालसमावृतम् ।

त्वपूर्व्वोक्तवेदिमध्ये तु मण्डले स्थाप्य पादपम् ॥

पूजयेद्देवमीशानं लोकपालांश्च यत्नतः ।

पूर्व्ववज्जपहोमाद्यन्तुलाभारवदाचरेत् ॥

निवेदयेद्द्रुमं शम्भोर्ब्राह्मणायाथवा नृप ।

ब्राह्मणेभ्योऽथवा राजा सार्व्वभौमो भविष्यति ॥

तुलाभारवदाचरेदित्यत्र लिङ्गपुराणोक्ततुलापुरुषदानविहितं विधिमाचरेदित्यर्थः।

कालोत्तरे। पलानान्तु सहस्रेण कल्पयेत् कल्पपादपम्।

सम्मूलदण्डपत्रञ्च फलपुष्पसमन्वितम्॥

पञ्चस्कन्धन्तु संकल्प्य पञ्चानां स्थापयेत् सुधीः।

सद्योजातेन मन्त्रेण देयं ग्राह्यं शिवाग्रतः॥

दिव्यैर्विमानैः*र्देहान्ते शिवलोके महीयते।

पितरस्तस्य मोदन्ते सत्यलोके महीपते†॥

इति शैवकल्पतरुदानविधिः।

अथ गोसहस्राख्यं पञ्चमं महादानमुच्यते।

मत्स्य उवाच।

अथातः संप्रवक्ष्यामि महादानमनुत्तमम्।

गोसहस्रप्रदानाख्यं सर्वपापहरं परम्॥

पुण्यं तिथिमथासाद्य युगमन्वन्तरादिकम्।

पयोव्रतस्त्रिरात्रं स्यादेकरात्रमथापि वा॥

लोकेशावाहनं कुर्य्यात् तुलापुरुषदानवत्।

पुण्याहवाचनं कुर्य्याद्धोमः कार्य्यस्तथैव च॥

ऋत्विग्मण्डपसम्भारभूषणाच्छादनादिकम्।

वृषं लक्षणसंयुक्तं वेदिमध्येऽधिवासयेत्॥

गोसहस्राद्विनिष्क्रम्य गवां दशकमेव च।

---

* यानैरितिपुस्तकान्तरे पाठः।

† यथासुखमिति क्वचित्पाठः।

पयोव्रतस्त्रिरात्रमिति, दानदिनात् पूर्व्वं त्रिरात्रं पयोव्रतः-स्यादित्यर्थः, अत्रादिशब्देन देशकाल-वृद्धिश्राद्ध-शिवादिपूजा-गुरु-ऋत्विग्वरण-मधुपर्कदान-कुण्डवेदिकावितान-चक्रलेखन-पताकादीनि मत्स्यपुराणोक्ततुलापुरुषदानविहितानि गृह्यन्ते, वृषं लक्षणसंयुक्तं, वृषलक्षणानि, उन्नतस्कन्धककुदं उज्ज्वलायत कम्बलमित्यादीनि वृषोत्सर्गप्रकरणे मत्स्यपुराणोक्तान्येव वेदितव्यानि, गोसहस्राद्विनिष्क्रम्येति दशोत्तरगोसहस्रादिति वेदितव्यम्, अग्रे दशाधिकगोसहस्रविनियोगदर्शनात्, यद्यपि गवां दशकमित्यत्र गोमात्रप्रतीतिः तथापि उत्तरत्र ऋत्विग्भ्यो धेनुमेकैकां दशकाद्विनिवेदयेदिति, धेनुसंशब्दनात्, पुराणान्तरे गोसहस्राद्विनिष्क्रम्य सवत्सं दशकं गवामितिश्रवणाच्च धेनुदशकमेवाधिवासनीयम्।

इतरासु पुनर्नावश्यं धेनुरूपत्वादरः।

गोसहस्रं वहिः कुर्य्याद्वस्त्रमाल्यविभूषितम्।
सुवर्णशृङ्गाभरणं रौप्यपादसमन्वितं॥
अतः प्रवेश्य दशकं वस्त्रमाल्यैस्तु पूजयेत्।
सुवर्ण-घण्टिकायुक्तं ताम्रदोहनिकान्वितम्॥
सुवर्णतिलकोपेतं हेमपट्टैरलङ्कृतम्।
कौशेयवस्त्रसम्बीतं माल्यगन्धसमन्वितम्॥
हेमरत्नयुतैः शृङ्गैश्चामरैश्चापि शोभितं।
पादुकोपानहच्छत्रभाजनासन* संयुतम्॥

---

* चामरासनेति क्वचित्पाठः।

'दशसौवर्णिके शृङ्गे, खुराः, पञ्चपलाः ।

पञ्चाशत्पलदोहनकः अन्यत्र तथाभिधानात् घण्टिकादि-सुवर्णशब्दोऽत्र षोड़शमाषपरिमितहिरण्यवचनः, सकृदुच्चरित-सुवर्णशब्दावगतपरिमाणपरित्यागानुपपत्तेः । पादुके, काष्ठमय्यौ, चर्म्मकृते उपानहाविति भेदः ।

गवां दशकमध्ये स्यात् काञ्चनो नन्दिकेश्वरः ।
कौशेयवस्त्रसंवीतो नानाभरणभूषितः ॥
लवणद्रोणशिखरे-माल्येक्षुफलसंयुतः ।
कुर्य्यात् पलशतादूर्द्धं सर्व्वमेतदशेषतः ॥
भक्तितः पलसाहस्रत्रितयं यावदेव तु ।
गोशते वैं दशांशेन सर्व्वमेतत् प्रकल्पयेत् ॥

लवणद्रोणशिखरे, लवणद्रोणोपरीत्यर्थः ।

नन्दिकेश्वरलक्षणं ललितविजयात् ।

ऊर्द्धस्त्रिनेत्रो द्विभुजः सौम्यास्योनन्दिकेश्वरः ।
वामे तु शूलभृद्दक्षे चाक्षमालासमन्वित इति ॥

ऊर्द्ध इति, अशयानानुपविष्ट इत्यर्थः ।

पलशतादूर्द्धं पलसहस्रत्रितयं यावदिति, साभरणनन्दिकेश्वरविषयमेतत् आनन्तर्य्यात्, गोशते वै दशांशेनेति, गोशते देये गामेकामेकञ्च वृषभं वेदिमध्येऽधिवासयेत पलदशकादूर्द्धं पलशतत्रयं यावदितिसाभरणनन्दिकेश्वररचनादिकं कुर्य्यादित्यर्थः ।

पुण्यंकालमथासाद्य गीतमङ्गलनिःस्वनैः ।
सर्व्वौषध्युदकस्नानस्नापितो वेदिपुङ्गवैः ॥

इममुच्चारयेन्मन्त्रं गृहीतकुसुमाञ्जलिः।

अत्रापि पूर्व्ववत् पूर्व्वेद्युरधिवासनं विधाय द्वितीयदिवसे ब्राह्मणवाचनानन्तरमग्निकुण्डेषु ऋत्विगुपवेशनादिपूर्णाहुतिपर्य्यन्तं कर्म्मशेषं गुरुः समापयेत् ततः पुण्यकालं आत्मानुकूललग्नमुहूर्त्तादिलक्षणमासाद्य कुण्डसमीपस्थितकलशोदकेन ब्राह्मणैः स्नापितः शुक्लमाल्याम्बरधरो यजमानो वक्ष्यमाण मन्त्रानुदीरयेत्।

नमो वो विश्वमूर्त्तिभ्यो विश्वमातृभ्य एव च।
लोकाधिवासिनीभ्यश्च रोहिणीभ्यो नमो नमः॥
गवामङ्गेषु तिष्ठन्ति भुवनान्येकविंशतिः।
ब्रह्मादयस्तथा देवा रोहिण्यः पान्तु मातरः॥
गावो मे अग्रतः सन्तु गावो मे सन्तु पृष्ठतः।
गावः शिरसि मे नित्यं गवां मध्ये वसाम्यहम्॥
यस्मात् त्वं वृषरूपेण धर्म्म एव सनातनः।
अष्टमूर्त्तिरधिष्ठानमतः पाहि सनातनः॥
इत्यामन्त्र्य तु यो दद्याद्गुरवे नन्दिकेश्वरम्।
सर्व्वोपकरणोपेतं गोयुगञ्च विचक्षणः॥
ऋत्विग्भ्यो धेनुमेकैकां दशकाद्विनिवेदयेत्।
गवां शतमथैकैकं तदर्द्धं चाथ विंशतिः॥

दशपञ्चाशद्वाधिकस्तदनुज्ञया।

दानवाक्यमत्र तुलापुरुष वद्वेदितव्यं, एते च शतप्रभृति पञ्चपर्य्यन्ता विकल्पा ऋत्विग्विषयाः तद्दानन्तर्य्यात्, ततश्चायमर्थः सिद्धो भवति गोदशकमध्यान्नन्दिकेश्वरयुतं गोयुगं गुरवे प्रतिपाद्या-

शेषाणामष्टानाङ्गवामेकैकामेकैकस्मै ऋत्विजे दद्यात्, तथा गो-सहस्रमध्यात् शतद्वयं गुरवे प्रदाय एकैकं शतमृत्विग्भ्यो दद्यात्, अथवा शतं गुरवे पञ्चाशतं ऋत्विग्भ्यः अथ वा चत्वारिंशतं गुरवे विंशतिं विंशतिमृत्विग्भ्यः विंशतिं, वा गुरवे दश दश ऋत्विग्भ्यः, दशवा गुरवे पञ्च पञ्च ऋत्विग्भ्योदद्यात् शेषा गास्तदनुज्ञया अन्येभ्योपि दद्यात्। दक्षिणाञ्चान्न पूर्व्ववदेव दद्यात्। अनुक्तदक्षिणासु सुवर्ण दक्षिणेति वचनात् यथाशक्ति सुवर्णं वा, ततः पूर्व्ववदेव पुण्याहवाचन-देवतापूजन-विसर्जनादि कुर्य्यात्।

नैका बहुभ्यो दातव्या यतो दोषकरी भवेत्।
बह्वयश्चैकस्य दातव्या श्रीमदारोग्यवृद्धये॥
पयोव्रतः पुनस्तिष्ठेदेकाहं गोसहस्रदः।

इदञ्च पयोव्रतानुष्ठानं, शक्त्यापेक्ष्यम्।

अशक्तौ नक्तमिष्यत इति वचनात्।

श्रावयेत् शृणुयाद्वापि महादानानुकीर्त्तनम्।
तद्दिनं ब्रह्मचारी स्याद्यदीच्छेद्विपुलां श्रियम्।

आथर्व्वणगोपथब्राह्मणे। अथातो गोसहस्रविधिर्गोष्ठ उदकान्ते शुचौ देशे प्राञ्चमिध्ममुपसमाधाय अन्वालभ्याथ जुहुयात्, आगावस्तेनाद्यं जुहुयात्, महाब्रीहीणामैन्द्रञ्चरुं सौम्यञ्च सहस्रं तस्याः पयसि श्रपयित्वा गाव इति, एवमुभय इत्येतेन जुहुयात् पश्चादग्नेस्तीर्थोदकपूर्णकलशमवस्थाप्याहिसंयोग छेनेति दशगाः स्नापयेत् त्वरमाणोन्याः समभ्युक्ष्य सहस्रं तस्याः स्नानोदकेनेम मिन्द्रं वर्द्धय क्षत्रियं म इति, राजानमभिषिञ्चेमाआप इति, षड्भिर्य्यथोक्तमञ्जनाभ्यंजनानुलेपनं कृत्वा सहस्रतमीं प्रथमामलं-

कृत्य गावो मामुपतिष्ठत प्रजावती सूयवसादिति च सर्व्वासयेत् प्रियमश्नन्त्वा द्विहृणमग्नाइतिसहस्रतमीमालभ्य जपेत् मया गावोपतिना सवद्यमिति मन्त्रेणानेनार्धं दत्त्वा सहस्रतमीं पुनरुप संग्टह्य भूमिष्ठा प्रतिग्टह्णात्विति जपेत् सहस्रं तस्याः पृष्ठतो व्रजन् सर्व्वाः प्रदक्षिणीकृत्य नमस्कृत्य स्वस्ति वाच ब्राह्मणेभ्यो निवेद्य दशगा दक्षिणा कर्त्तं सहस्रतमां वस्त्रयुग्मञ्च तदपि।

श्लोकाः।

सप्तजन्मानुगं पापं पुरुषैः सप्तभिः कृतं।
तत्क्षणात् विधिनानेन नाशयेद्गोप्रदोनरः॥
सर्व्वेषामिह दानानां फलं यत् परिकीर्त्तितम्।
तदवाप्नोति विप्रेभ्यो गोसहस्रप्रदोनरः॥
अश्वमेधं वृषोत्सर्गं गोसहस्रनयन्तु यः।
दद्यान्मादायइत्याहुः परित*स्तर्पयन्ति हि॥
अस्मादनेन विधिना गोसहस्रन्तु योनरः।
प्रदद्यात् स विशुद्धात्मा याति तत् परमं पदमिति॥

मत्स्यपुराणे।

अनेन विधिना यस्तु गोसहस्रप्रदोभवेत्।
सर्व्वपापविनिर्मुक्तः सिद्धचारणसेवितः॥
विमानेनार्कवर्णेन किङ्किणीजालमालिना।
सर्व्वेषां लोकपालानां लोके संपूज्यते नरैः॥

---

* पितर इति क्वचित्पाठः।

प्रतिमन्वन्तरे तिष्ठेद्राजराजो भवेत् पुनः।
अश्वमेधशतं कुर्य्याच्छिवध्यानपरायणः॥
वैष्णवं लोकमास्थाय* ततो मुच्येत बन्धनात्।
पितरश्चाभिनन्दन्ति गोसहस्रप्रदं शुभम्॥
अपि स्यात्सकुलेऽस्माकं पुत्रोदौहित्र एव च।
गोसहस्रप्रदो भूत्वा नरकादुद्धरिष्यति॥
तत्कर्मकरो वा स्यादपि द्रष्टा तथैव च।
संसारसागरादस्माद्योऽस्मान् सन्तारयिष्यति॥
इति पठति य एतद्गो-सहस्र-प्रदानम्
सुरभुवनमुपेयात्संस्मरेद्वापि पश्येत्।
अनुभवति सुखं वा वाच्यमानोनिकामम्
प्रहतकलुषदेहः सोऽपि यातीन्द्रलोकम्॥

इति गोसहस्रदानविधिः।

सनत्कुमार उवाच।

गोसहस्रप्रदानञ्च वदामि शृणु सिद्धये।
गवां सहस्रमादाय सवत्सं सगुणं शुभम्॥
ताश्चाभ्यर्च्य यथाशास्त्रमष्टौ सम्यक् प्रयत्नतः।
तासां शृङ्गाणि हेम्नाथ प्रतिशृङ्गेण बन्धयेत्॥
खुरांश्च राजतेनैव बन्धयेत् कण्ठदेशतः।
प्रतिनिष्केण कर्त्तव्यं कथं वस्त्रेण शोभनम्॥
गवां सहस्रमादायेति, अष्टाधिकं गोसहस्रमितिज्ञेयम्।

* योगमास्थायेतिपुस्तकान्तरे।

तांश्चान्यांश्च महाभाग अष्टौ संगृह्य यत्नतः।

इति वातुलोक्तिः।

बन्धयेत् कण्ठदेशतइत्यत्र, वस्त्रमिति शेषः।

वस्त्रं बध्वा गले गाश्च विप्रेभ्यो दापयेत् क्रमात्।

निष्कं स्वर्णमयं कृत्वा पट्टं कण्ठे च बन्धयेत्॥

इति कामिकोक्तिः।

विप्रेभ्यो दापयेद्गावो दक्षिणाश्च पृथक् पृथक्।

दशनिष्कं तदर्द्धं वा तदर्द्धार्द्धमथापि वा॥

यथाविभवविस्तारं निष्कमानमथापि वा।

वस्त्रयुग्मञ्च दातव्यं पृथक् विप्रेषु शोभनम्॥

गावश्चाराध्य यत्नेन दातव्याः सुमनोरमाः।

एवं दत्त्वा विधानेन शिवमभ्यर्च्य शङ्करम्॥

जपेदग्रे यथान्यायं गवां स्तवमनुत्तमम्।

गावोममाग्रतो नित्यं गावो मे सन्तु पृष्ठतः॥

हृदये नः सदा गावो गवां मध्ये वसाम्यहम्।

एवं स्तुत्वा द्विजाग्रेभ्यो दत्त्वा गास्ताः सदक्षिणाः॥

तद्रोमसंख्यावर्षाणि स्वर्गलोके महीयते।

पूर्ववदधिवासनं शिवस्य सहस्रकलशाद्यभिषेचनं कृत्वा गोस्तवमुच्चार्य्यं प्रत्येकं गोदानं कार्य्यं, आचार्य्यादिदक्षिणा च प्राग्वत्।

इति लिङ्गपुराणोक्तो गोसहस्रदानविधिः।

अतःपरं स्मृतं दानं ये न रोहन्ति देहिनः।

दुर्लभं तत्परन्धाम लब्धा कामैरशेषतः॥

सहस्रन्तु सवत्सानां धेनूनां यः शिवाय वै ।
स्नानार्थं विधिवद्दद्यात्सोपि तत्पदमाप्नुयात् ॥
तद्गोसहस्रक्षीरेण तथा दध्ना च शङ्करम् ।
सर्पिषा च समग्रेण स्नाप्य वाद्यादिमङ्गलैः ।
दद्यात् सरसिजं रौक्मं लिङ्गं सम्पूज्य यत्नतः ।

रौक्मं, सौवर्णं ।

तदग्रे वाथ पुष्पैस्तु आपीठान्तं सुशोभनम् ।
वितानहेमघण्टादीन् युग्मं चैव निवेदयेत् ॥

आपीठान्तं पुष्पैः पूरयेदिति शेषः ।

दीपदर्पणनैवेद्यं हेमदण्डञ्च चामरम् ।
अग्निं सन्तर्प्य चाज्येन मन्त्रविच्छ्रोत्रियेण च ।
हेमवस्त्रयुगेनैव भूषितेन द्विजेन वै ॥

आज्येनेत्यादि, आज्येन द्रव्येण श्रोत्रियेण ऋत्विग्यूतेन सन्तर्पयेदित्यर्थः ।

हेमवस्त्रयुगेनेति हेम्ना शोभनवस्त्रयुग्मेनेत्यर्थः ।

ततो ब्रह्मरवेणैव शुक्ला गौस्तत्र या शुभा ।
वितानञ्चोच्छ्रयेत्तस्या गच्छेत् प्रागदक्षिणं पुनः ॥
हराय चापराः सर्व्वा गास्तास्तदनुचालयेत् ।
मण्डिता हेमवस्त्राद्यैर्महावादित्रनिःस्वनैः ॥
प्रदक्षिणं ततो देवं कृत्वा गावस्तदग्रतः ।
स्थापयित्वा तु ताः सर्व्वा यजमानः प्रदक्षिणम् ॥
सुरभीया च या मुख्या तस्यास्त्वग्रे च कारयेत् ।

सर्व्वं तत्गोसहस्रं तु महाब्रह्मरवेण वै ॥
ततस्तु पुच्छमादाय तिलहोमयवाक्षतैः।
सपुष्पोदकहस्ताभ्यां शङ्कराय निवेदयेत् ॥

यवाक्षतैः, अक्षतयवैः।

ततस्त्वेकादशभ्यस्तु ब्राह्मणेभ्यस्तथापराः।
गावोवसान्विता दद्यात्तेभ्यो देयं विचिन्त्यच ॥
अव्रतान् सुव्रतांस्तत्र ब्राह्मणांश्च विशेषतः।
दीनान् सुदुःखितांश्चैव भोजयेदनिवारितान् ॥
विधिनानेन ये भक्त्या स्वर्जिता गोसवेन तु।
उद्दिश्य शङ्करन्देवं मुच्यते भवबन्धनात् ॥

स्वर्जिद्गोसवौ दृष्टान्तः।

अथ वान्यत् प्रकारेण दद्याद्गोशतमुत्तममिति ॥
शतशब्दो बहुवाची स चात्र सहस्रपरः
अग्रे सहस्रविनियोगदर्शनात्।
एकादशाधिकं रुद्रे चिच्छक्तये मिताय च।
संपूर्णं पूर्ववत् कृत्वा विधिमादौ प्रयत्नतः ॥
होमपूजादिसंयुक्तं दद्यात्तच्चैव शम्भवे।
दीक्षितानां शतं ह्येकमाहूत्य शिवमन्दिरे ॥
ततः पूज्य यथा न्यायं दद्यात्तेभ्यो यथा शृणु ॥
दशकं दशकं चैव एकैकस्य पृथक् पृथक्।
हृदि शम्भुं गवां चैव ध्यात्वा तेषां निवेदयेत् ॥
अधिकं दशकं यत्र नीलकण्ठेन्दुशेखरे।

दद्यात् पूर्व्वविधानेन धेनूनाञ्च सवत्सकम्॥

दीक्षितानां शतमित्यादि शम्भुप्रीतये शम्भूं ध्यात्वा दीक्षितानां सम्प्रदानभूतानां दद्यादित्यर्थः।

पूर्व्वविधानेन, स्नपनप्रकारेण।

अथ वा श्रोत्रियान् विप्रान् वेदवेदाङ्गपारगान्।
आहूत्य द्विगुणंस्तेभ्यः पञ्च पञ्च ददेत् सुधीः॥
कृत्वा विधिमिमञ्जन्तुः न शोच्यःस्यात् कदाचन।
गर्भागारज्वरेभूयः परिक्रामति नैव सः॥

'गर्भगारज्वरे' गर्भवासक्लेशे।

इति कालिकापुराणोक्तत्रिःप्रकारगोसहस्रदानविधिः।

अगस्त्य उवाच।

दानमन्त्रं प्रवक्ष्यामि गोसहस्राख्यमुत्तमम्।
यत्कृत्वा नर्म्मदातीरे मुच्यते भवबन्धनात्॥
शैवानां वैष्णवानाञ्च सहस्रं भोजयेत्तथा।
ततः सहस्रं दोग्ध्रीणां शुक्लानाञ्च गवां तथा॥
गर्भिणीधेनुसंमिश्रं वृषभैर्दशभिर्युतम्।
अर्चितं गन्धपुष्पाद्यै र्हैमवस्त्रैरलंकृतम्॥
प्रदक्षिणमुपक्रम्य मन्त्रेणानेन भक्तितः।

ओं नमो भगवते वासुदेवायेति मन्त्रः।

वेदविद्भिः समाकीर्णे विष्णोरायतने शुभे।
नर्म्मदातोयमासाद्य दीपमालां * प्रवन्धयेत्॥
गावो ममाग्रतो नित्यंगावस्पृष्ठत एव च।

* प्रयोधयेदिति पुस्तकान्तरे।

गावो मे हृदये चापि गवां मध्ये वसाम्यहं ॥
गवां मन्त्रं समुच्चार्य्य जपेदासां पुरस्थितः।
गन्धतोयाक्षतैर्युक्तं गृहीत्वा ताम्रभाजनम् ॥
गवां पुच्छाम्भसा स्नातः शुक्लवस्त्रसमन्वितः।
सर्व्वकल्मषनिर्मुक्तः शुद्धः शुचिमनास्ततः ॥
स्नापयित्वा तु गास्तत्र ताविप्रानर्म्मदाजले।
पञ्चदश्यां पूर्णचन्द्रे राहुसोमसमागमे ॥
तैरेव सार्द्धं विप्रेन्द्रै रभिपूज्य हरिं स्मरेत्।
भृत्यपुत्रकलत्राद्यैर्युक्तः स्वजनबान्धवैः ॥
निवेदयेत्तु विप्रेभ्यो मन्त्रेण श्रद्धयान्वितः।
श्राद्धे दाने च होमे च विवाहे मङ्गले तथा ॥
गोमातरस्थिता नित्यं विष्णुलोके शिवप्रिया।
शिवायैता मया दत्ता विष्णवे च महात्मने ॥
एवं विप्राय यो दद्यात् यज्ञार्थं समलंकृताः।
विनिवेद्य च शर्व्वाय गोसहस्रमलङ्कृतम् ॥
प्राप्नोति परमं स्थानं यद्गत्वा न निवर्त्तते।
कुलानि त्रिंशदुत्तार्य्य नरकाद्भृत्यबान्धवान् ॥
स्थापयेद्वैष्णवे लोके शिवस्य च महात्मनः।
सर्व्वज्ञः परिपूर्णश्च शुद्धः सर्व्वगतः प्रभुः ॥
संसारसागरान्मुक्तो हरितुल्यः प्रजायते।
अनेनैव विधानेन गृहस्था मोक्षमाप्नुयुः ॥
विनापि ज्ञानयोगेन गोसहस्रप्रदानतः।
तस्मात्त्वमपि राजेन्द्र गोसहस्रप्रदो भव ॥

देववद्दिवि मोदन्ते येन ते पितरः सदा ।

इति स्कन्दपुराणोक्तो गोसहस्रदानविधिः ।

आदित्यपुराणे ।

अथ प्रयच्छे द्विप्रेषु गोसहस्रं महामुने ।
अर्च्चयेद्गन्धपुष्पैस्तु पट्टैः सर्व्वाः समर्च्चयेत् ॥

पट्टैः, वस्त्रैः,

सर्वाः कनकशृङ्गास्ताः सर्व्वा रौप्यखुरार्च्चिताः ।
हीनांगा न दद्देत् गावः कृशा व्याधातुरास्तथा ॥
एकाङ्गामर्च्चयेत्तासां शेषाणां च विधिं शृणु ।
तिलानां तु शतं, ह्येषां दद्याद्विप्रेषु दक्षिणाम् ॥
पाद्येन विधिना चैव तर्पयित्वा द्विजांस्तथा ॥

तिलानां शतं, तिलानान्द्रोणशतमित्यर्थः ।
'पाद्येन, पाद्यार्घादिना ।

शुचिः शुद्धमना भूत्वा योऽर्च्चयेच्च जनार्द्दनम् ।
प्रणम्य शिरसा देवं दत्त्वा गावश्च सत्वरम् ।
तेन ता अर्च्चिताः सर्व्वा भविष्यन्ति न संशयः ॥
वेदशास्त्रार्थतत्वज्ञाः संहिताध्यापका द्विजाः ।
अग्निहोत्ररता ये च स्वाध्यायनिरताश्च ये ॥
एतान् विप्रान् परीक्षेत गोप्रदाने महामुने ।
ईदृशानान्तु यद्दत्तं तच्चानन्तमिहोच्यते ॥
अनन्तस्य तदा दानमिति सत्यं महामुने ।
उपोष्य विधिवच्चैव प्रसन्नमनासेन्द्रियः ॥

उपेत्य ब्राह्मणेभ्यश्च दद्याद्गावश्च सत्वरः।
स्पर्शयित्वा तु तां गावः सुमनाः सुसमाहितः॥

'स्पर्शयित्वा दत्त्वा,

न चैतास्ताडयेद्दण्डै र्न हस्तेन न लेष्टुना।
यथोक्तं गोसहस्रन्तु यः प्रयच्छति वै द्विजः॥
सर्वक्लेशान् परित्यज्य विष्णुलोके महीयते।
तथा। तिलानान्तु शतं यस्तु विना गोभ्यः प्रयच्छति॥
पलमेकं सुवर्णस्य गोसहस्राद्विशिष्यते।
यथोक्तं गोसहस्रन्तु प्रयच्छेत्तु द्विजातिषु॥
तत्फलं लभते दाता सद्यः पापात् प्रमुच्यते।
यस्तु पश्यति पापात्मा सोपि पापात् प्रमुच्यते॥
एकविंशतिमुद्धृत्य ये च पूर्वं व्यवस्थिताः।
तारयन्ति नराः क्षिप्रं कुलान्येकोत्तरं शतम्।
अलाभे गोसहस्रस्य सुवर्णं दातुमर्हति॥
सहस्रार्द्धं शतं नूनं द्विजानां च तिलैः सह।
तथा च लभते नित्यं संपूर्णं द्विजसत्तम॥
अर्चितानां सहस्राणां फलं प्राप्नोति मानवः।
संपूर्णदक्षिणं विप्र गोसहस्रं प्रकीर्त्तितम्॥
तिलानान्तु शतं ह्येकं गवां दानेन तत्समम्।
सहस्रार्द्धं सुवर्णस्य, षोड़शमाषपरिमितस्येति शेषः।
महाभारते। गवां सहस्रदः प्रेत्य नरकं नैव पश्यति।
सर्वत्र विजयञ्चापि लभते मनुजाधिप।

दशगोसह स्वर्दोनित्यं शक्रेण सह मोदते।
अक्षयान् लभते लोकान् नरः शतसहस्रशः॥

सुवर्णशृङ्गैस्तु विराजितानां
गवां सहस्रस्य पुनः प्रदाता।
प्राप्नोति पुण्यं दिवि शक्रलोक-
मित्येव माहुर्मुनिवेदसङ्घाः॥

इति गोसहस्रदानविधिः।

अथ हिरण्यकामधेनुसंज्ञं षष्ठं महादानमुच्यते।

मत्स्य उवाच।

अथातः सम्प्रवक्ष्यामि कामधेनुविधिं परं।
सर्वकामप्रदं नृणां महापातकनाशनम्।
लोकेशावाहनं तद्वद्धोमः कार्य्योऽधिवासनम्॥
तुलापुरुषवत् कुर्य्यात् कुण्डमण्डपवेदिकाः।
स्वल्पेष्वेकाग्निवत्कुर्य्यात् गुरुरेव समाहितः॥
कुण्डमण्डपवेदिका इत्युपलक्षणम्।

इह हि देश-काल-ऋद्धिश्राद्ध-शिवादिपूजा-ब्राह्मणवाचन-गुरु ऋत्विग्वरण-मधुपर्कदान-वेदिकोपरिचक्रलेखन-पञ्चवर्णवितान-तोरण-पताकादि-सर्व्वमुक्तं मत्स्यपुराणोक्ततुलापुरुषदानविहितं वेदितव्यं। स्वल्पेऽप्वेएकाग्निवदिति, एकाग्निवत् करणं व्याख्यातं।

काञ्चनस्यातिशुद्धस्य धेनुं वत्सञ्च कारयेत्।
उत्तमा पलसहस्रैस्तदर्द्धेन तु मध्यमा॥
कनीयसी तदर्द्धेन कामधेनुः प्रकीर्त्तिता।
शक्तितस्त्रिपलादूर्द्धमशक्तोपीह कारयेत्॥

अत्र यद्यपि वत्सपरिमाणमनुक्तं तथापि कामधेनुविधानवत् तत्तत्काञ्चनचतुर्थांशेन वत्सः कल्पनीयः, समस्तधेनुपरिमितद्रव्यनिष्कृष्टवत्सनिर्माणव्याप्तिदर्शनादिहापि धेनुदानत्वाविशेषात् तथैव निश्चीयते। तथा च गुड़धेन्वादिषु तच्चतुर्थांशेन वत्सः स्यादिति तत्र तत्र वक्ष्यते।

वेद्यां कृष्णाजिनं तस्य गुड़प्रस्थसम-न्वितम्।
न्यसेदुपरि तां धेनुं महारत्नैरलंकृताम्।
कुम्भाष्टकसमोपेतां नानाफलसमन्विताम्॥

कल्पतरुदाने, प्रस्थो व्याख्यातः। 'महारत्नानि, पद्मरागप्रभृतीनि, वत्सन्दत्ते तु विन्यसेदिति क्वचित्पाठः; 'नानाफलानि, गोगजवाजिस्त्रीपुरुषप्रभृतीनि, सौवर्णानि, कल्पतरुदानोक्तानि।

तथाष्टादशधान्यानि समन्तात् परिकल्पयेत्।
इक्षुदण्डाष्टकं तद्वन्नानाफलसमन्वितम्।
भाजनं चासनं तद्वत् ताम्रदोहनकं तथा॥

अष्टादशधान्यानि परिभाषायां द्रष्टव्यानि 'नानाफलानि, मातुलिङ्गादीनि।

कौशेय वस्त्रद्वयसंप्रयुक्ताम्
दीपातपत्राभरणाभिरामां।
स चामरां कुण्डलिनीं सघण्टां
मणिन्त्रिकापादुकरौप्यपादाम्॥
रसैश्च सर्वैः परितोभिजुष्टां
हरिद्रया पुष्पफलैरनेकैः।
अजाजिकुस्तुम्बुरुशर्कराभिः

वितानकं चोपरि * पञ्चवर्णं ॥
स्नातस्ततो मङ्गलवेदघोषैः
प्रदक्षिणीकृत्य सपुष्पहस्तः ।
आवाहयेत्तां गुड़धेनुमन्त्रैः
द्विजाय दद्यादथ दर्भपाणिः ॥

सघण्टागणन्त्रिकेत्यादि घण्टागणन्त्रिकापादुकाभिः सह वर्त्तत इतिसघण्टागणन्त्रिकापादुका साचासौ रौप्यपादाचेति विग्रहः। गणनासाधनत्वाद्गणन्त्रिका, अक्षमालागणन्त्रिकेति क्वचित्पाठः। तत्र गणन्त्रिका कण्ठभूषणं केचित्, केचित्तु गलन्तिकेति पठित्वा जलपूर्णांकर्करीति व्याचक्षते। रसाः परिभाषायामुक्ताः अजा जीरकं, कुस्तुम्बुरुर्द्धान्यकं, एवमुपकल्पितसम्भारः पूर्व्ववदधिवासनं विधाय तदन्यदिवसे प्रातः कृतपुण्याहवाचनोऽग्निकुण्डेषु ऋत्विगुपवेशनादिपूर्णाहुतिपर्य्यन्तकर्म्मशेषसमाप्तिं कृत्वा सर्व्वौषधिजलस्नातः शुक्लमाल्यांबरो गृहीतकुसुमाञ्जलिर्यजमानस्त्रिःप्रदक्षिणमावृत्य गुड़धेनुमन्त्रैस्तामावाहयेत्। गुड़धेनुमन्त्राः। या लक्ष्मीः सर्व्वभूतानामित्यादयः, तत्प्रकरणे द्रष्टव्याः, आवाहनानन्तरं वक्ष्यमाणमन्त्रेणामन्त्रयेत्।

त्वं सर्व्वदेवगणमन्दिरसङ्गभूता
विश्वेश्वरत्रिपथगोदधिपर्व्वतानां।
त्वद्दानशस्त्रसकलीकृतपातकौघः
प्राप्तोस्मिनिर्वृतिमतीव परां नमामि ॥
लोके यथेप्सितफलार्द्धि विधायिनीं त्वा

* चामरपञ्चवर्णमितिपुस्तकान्तरे।

मासाद्य कोहि भवदुःखमुपैति मर्त्त्यः।
संसारदुःखशमनाय यतस्व कामं
त्वां कामधेनुरितिदेवगणा वदन्ति॥
आमन्त्र्य शीलकुलरूपगुणान्विताय
विप्राय यः कनकधेनुमिमां प्रदद्यात्।
प्राप्नोति धाम सपुरन्दरदेवजुष्टं
कन्यागणैः परिवृतं पदमिन्दुमौलेः॥

दानवाक्यमत्र तुलापुरुषोक्तमूहनीयं, विप्रायेत्येकवचनमेकाग्निविधानपक्षे, अनेकाग्निविधानपक्षे तु प्रकृतिभूततुलापुरुषदानवदाचार्य्यादीनां विभागव्यवस्था तदनन्तरं पुण्याहवाचनवेदिस्थितदेवतापूजनविसर्जनानि कुर्य्यात् दक्षिणाविचारश्च पूर्व्ववत्।

इति मत्स्यपुराणोक्तो हिरण्यकामधेनुदानविधिः।

व्यासउवाच।

राजन्निहैकामपि कामधेनुं
दद्यात् समुद्दिश्य तु केशवंत्वाम्।
विप्राय वै सर्व्वगुणोपपन्नां
कृत्वा व्रतं कृच्छ्रमनोहरैस्तु॥
सम्यक् प्रदत्तैस्तु गवां सहस्रैः
सवत्सवस्त्रैः सहितैश्च हेम्ना।
काले फलं यल्लभते मनुष्यो
न कामधेनोश्च समं द्विजेभ्यः॥
शतैः सहस्रैश्च तथा हयानां

सम्यक् प्रदत्तैश्च महाद्विपानां।
कन्यारथैर्वा करवाजियुक्तैः
शतैः सहस्रैः सततं द्विजेभ्यः॥
दत्तैः फलैर्यल्लभते मनुष्यः
समं तथा स्यान्नतु कामधेनोः।
यो जाह्नवीतीरगतो हिमाद्रौ
सन्तप्यतेऽतीवतपः सदा वै॥
ब्राह्मं पदं गन्तुमना द्विजेन्द्रो
नैतत् फलं तच्च हि कामधेनोः।
चान्द्रायणैः कृच्छ्रमहापराकैः
संशुद्ध्यते पापयुतो मनुष्यैः॥

कार्त्तिके कृष्णपक्षे तु नरः प्रयतमानसः।
एकादश्यामुपोष्याथ नरो दिनचतुष्टयम्॥
घृतेन स्नापयेद्विष्णुं गव्येन पयसापि वा।
नक्ताशी गोरसैर्हव्यैः पूजयेन्मधुसूदनम्।
गन्धपुष्पैः सुनैवेद्यैर्वस्त्राभरणकुण्डलैः॥

शङ्खासिचक्रोद्यतबाहुविष्णो
गदाब्जहस्तस्य तु शार्ङ्गपाणेः।
अर्घं प्रयच्छामि जनार्द्दनस्य
श्रिया युतस्यापि धराधरस्य॥
श्रियः पतिं श्रीधरमेककान्तं*

---

* श्रीनिवासकान्तमिति पुस्तकान्तरे पाठः।

श्रियः सखायं हि श्रियोनुकूलम्।
नमाम्यहं श्रीधरसन्निवासम्
समर्च्चितो मे प्रददातु कामान्॥

एवं पूज्य विधानेन श्रियायुक्तैस्तु नामभिः।
पृथक् जागरणं कुर्य्यात् श्रिया सार्द्धं जगत्पतेः॥
या देवी भार्गवं भेजे कुलं सर्व्वत्रपूजिता।
आयातु सा गृहे नन्दा सुप्रीता वरदा मम॥
याङ्गिरसं सदा देवी सुनन्दा प्रत्युपस्थिता।
आयातु मे गृहे सा तु सुप्रीता वरदा सती॥
सुरभी या भरद्वाजं कामधेनुः सुकामदा।
सदा भजेद्गृहं सा च ममायातु सुरार्च्चिता॥
सुशीला कश्यपं या तु भेजे सर्व्वं च कामदा।
सा मे भवतु सुप्रीता कामधेनु गृहे सदा॥
सुमना या वशिष्ठन्तु सम्प्राप्य मुमुदे शुभा।
सा मे गृहं सदायातु कामदा वरपूजिता*॥
एवं पूज्य विधानेन प्रभाते विमले शुभे।
शुक्लाम्बरधरःस्नातः शुक्लमाल्यानुलेपनः॥
कृतनित्यक्रियो हृष्टः कुण्डलाङ्गदभूषितः।
अनुलिप्ते महीपृष्ठे कृष्णाजिनसुसंस्तृते॥
तिलप्रस्थेनवाकीर्णे चतुःवर्णविभूषिते†।
क्षौमवस्त्रान्विते शुभ्रे मध्वाज्यपात्रसंयुते॥

---

* कामधेनुः प्रपूजिता इति पुस्तकान्तरे।

† चतुर्वर्ण प्रपूजिते इति क्वचित् पाठः।

शुभवस्त्रैः समावृत्य सर्व्वैरत्नैरलंकृताम्।
सुवर्णशृङ्गीं-सखुराञ्चतुष्कर्षां मनोरमाम्॥
क्षीराब्धिपयसोपेतां धेनुमन्त्रैस्तु पूजयेत्।
या धेनुः सर्व्वदेवानामृषीणां भावितात्मनाम्॥
क्षीराब्धिनिर्गता या च सा मे भवतु सुस्थिरा।
घृतक्षीराभिषेकं च कृत्वा विष्णोः प्रयत्नतः॥
समभ्यर्च्च्य यथा न्यायं गन्धपुष्पादिभिः क्रमात्।
गावो ममाग्रतः सन्तु गावः पार्श्वे तु पृष्ठतः॥
गावो मे हृदये नित्यं गवांमध्ये वसाम्यहम्।
प्राङ्मुखोदङ्मुखीं वापि सितयज्ञोपवासिनीं॥
इमान्त्वं प्रतिगृह्णीष्व देव देव जगत्पते।
सवत्सालंकृतां धेनुं गोविन्दः प्रीयतामिति॥
एवं विप्राय तान्दद्यात् कृत्वा चैव प्रदक्षिणम्।
अनुव्रजेच्च गच्छन्तं पदान्यष्टौ नराधिप॥
अनेन विधिना यस्तु कामधेनुं प्रयच्छति।
सर्व्वकामसमृद्धार्थः स्वर्गलोके स गच्छति॥
यद्दत्त्वा सकलां पृथ्वीं राहुग्रस्ते दिवाकरे।
तत्फलं प्राप्यते राजन् कामधेन्वा न संशयः॥
चिन्तामणिः कामधेनु स्तथा भद्रघटो नृप।
त्रीणि समफलान्याहुर्दानानि मुनिसत्तमाः॥
सप्तावरान् सप्तपरान् आत्मानं चैव मानवः।
शतजन्मकृतात्पापान्मोचयत्यवनीपते॥
पदे पदेऽश्वमेधस्य फलं प्राप्नोति मानवः।

दानानामेव सर्व्वेषामुत्तमं परिकीर्त्तितम्॥
सर्व्वकामप्रदन्ध्यन्यं पापघ्नं सर्व्वदं शुभम्।
सर्व्वेषामेव पापानां जातानां महतामपि॥
प्रायश्चित्तमिदं शस्तं कथितं ब्रह्मणा नृप।
ब्रह्मबिट्-चत्र-शूद्राणां कर्त्तव्या यत्नतो नृप॥
सर्व्वकामफलार्थाय कामधेनुरियं सतां
वृषाज्य-तिल-होमेन कामधेनुं-प्रयत्नतः।
संकल्प्य प्रतिपाद्येह सर्वपृथ्वीप्रदो भवेत्॥

इति वह्निपुराणोक्तकामधेनुदानविधिः।

अथ लिङ्गपुराणे।

सनत्कुमार उवाच।

अथातः संप्रवक्ष्यामि हेमधेनुविधिं क्रमात्*।
सर्व्वपाप-प्रशमनं देशदुर्भिक्षनाशनम्॥
उपसर्ग-विनाशञ्च सर्वव्याधिनिवारणम्।
निष्काणान्तु सहस्रेण सुवर्णेन तु कारयेत्॥
तदर्द्धेनापि वा सम्यक् तदर्द्धार्द्धेन वा पुनः।
शतेन वा प्रकर्त्तव्यं सर्व्वकार्येषु सुव्रतः॥

सर्वकार्य्येष्विति अव्यक्तेषु अनुक्तमानेषु सौवर्णसम्प्रदेयेषु सहस्रादिशतावरमानत्वमवधेयमिति इयं चोक्तिः प्रासङ्गिकी वा-तुलेमानान्तरमुक्तं। त्रिपलादिसहस्रान्तं हेम्ना धेनुं प्रकल्पये-दिति।

---

* नृपद्गति पुस्तकान्तरे।

शिवाय कामधेनुन्तु पलानां पञ्चभिःशतैः।
यो ददाति महासेन राहुग्रस्ते दिवाकरे।
तेन दत्तं भवेत्सर्व्वमाब्रह्मभुवनान्तिकम्।

इति कालोत्तरमतम्।

गोरूपं सखुरन्दिव्यं सर्व्वलक्षणसंयुतम्।
खुराग्रे विन्यसेद्वज्रं शृङ्गे वै पद्मरागकम्॥
भ्रुवोर्म्मध्ये न्यसेद्दिव्यं मौक्तिकं मुनिसत्तम।
वैदूर्य्येण स्तनान् कुर्य्याल्लाङ्गूलं नीलनिर्म्मितम्॥
दन्तस्थाने प्रकर्त्तव्यं सर्व्वरत्नविभूषितम्।
पशुवत् कारयित्वा तु वत्सं कुर्य्यात् सुशोभनम्॥
दशांशकेन कर्त्तव्यं सर्व्वरत्नविभूषितम्।

कामिकेतु, तुरीयांशेन वत्सकइत्युक्तम्।

पूर्व्वोक्तवेदिकामध्ये मण्डलञ्च प्रकल्पयेत्॥
तन्मध्ये सुरभिं स्थाप्य सर्व्वतः सर्व्वरत्नकाम्।
सवत्सां सुरभिं तत्र वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत्॥
संपूजयेत्तु गायत्र्या सवत्सां सुरभिं पुनः।
अथैकाग्निविधानेन होमं कुर्य्यात् यथा विधि॥
समिदन्वाज्यभागेन पूर्व्ववत्शेषमाचरेत्।
शिवपूजा प्रकर्त्तव्या लिङ्गं स्नाप्य घृतादिभिः॥
गामालभ्य च गायत्र्या विप्रेभ्यो दापयेच्च तां।
दक्षिणा च प्रदातव्या त्रिंशन्निष्कं महामते॥

'गायत्र्या'　गोसावित्र्याख्यस्तोत्रमन्त्रेणेत्यर्थः।

गोसावित्रीतिमन्त्रेण मन्त्रयीत विचक्षणः।

इति वातुलोक्तिः,

कामिकेतु।

घृताद्यैः पूजयद्देवं सहस्रकलशादिभिः।
गामाराध्य तु गायत्र्या विप्रेभ्यो दापयेच्च ताम्॥
आचार्य्यं पूजयेत् पूर्वं केयूरकटकादिभिः।
वस्त्रयुग्मञ्च दत्त्वातु विज्ञाप्य विधिपूर्व्वकम्।
दक्षिणातु प्रदातव्या त्रिंशन्निष्का महातपः॥

त्रिंशन्निष्कदक्षिणादानन्तु, एकाग्निपक्षविषयं, अनेकाग्नि पक्षे तुलापुरुषवद्दक्षिणा।

तदुक्तं शैवे।

अथैकाग्निविधानं वा समिदाज्यं हविष्ययुक्।
त्रिंशन्निष्कावरा देया गुरोरेकाग्निकल्पत इति॥

एकाग्निपक्षश्च स्वल्पवित्तविषयः।

पूर्व्ववत् शेषमिति, शेषमनुक्तं किञ्चित् तदखिलं लिङ्गपुराणोक्त तुलापुरुषविहितमाचरेदित्यर्थः।

कालोत्तरे। एतस्यास्तु प्रदाता यस्तेन दत्तं चराचरम्।
त्रिःसप्तकुलसंयुक्तो विमानैर्दिव्यवर्चसैः॥
शिवलोक मवाप्नोति यावदिन्द्राश्चतुर्द्दश।
तदन्ते चक्रवर्त्ती स्यात् ज्ञानवांस्तु शिवं व्रजेत्॥

इति नानाशास्त्रीयकामधेनुदानम्।

अथ हिरण्याश्वाभिधानं सप्तमं महादानमालिख्यते।

मत्स्य उवाच।

अथातः संप्रवक्ष्यामि हिरण्याश्वविधिम्परम्।

यस्य प्रसादाद्भुवन मनन्तफलमश्नुते ॥
पुण्यां तिथिमथासाद्य कृत्वा ब्राह्मणवाचनम्।
लोकेशावाहनं कुर्य्यात्तुलापुरुषदानवत् ॥
ऋत्विग्मण्डपसम्भारभूषणाच्छादनादिकम्।
स्वल्पेष्वेकाग्निवत् कुर्य्याद्धेमवाजिमखं बुधः ॥

आदिशब्देन देश-काल-वृद्धिश्राद्ध-शिवादिपूजा-गुरुऋत्विग्वरण-मधुपर्कदान-वेदिकोपरिचक्रलेखन-वितानतोरणपताका-धिवासनादि मत्स्यपुराणोक्ततुलापुरुषदानविहितं संगृह्यते, स्वल्पेष्वेकाग्नि वदिति, व्याख्यातं, स्थापयेद्वेदिमध्ये तु कृष्णाजिनतिलोपरि, कृष्णाजिनंनिहितद्रोणपरिमिततिलोपरीति विज्ञेयम्।

कौशेयवस्त्रसम्वीतं कारयेद्धेमवाजिनम्।
शक्तितस्त्रिपलादूर्द्धमासहस्रपलाद्बुधः ॥
पादुकोपानहच्छत्रचामरासनभाजनैः।
पूर्णकुम्भाष्टकोपेतं माल्येक्षुफलसंयुतम्।
शय्यां सोपस्करान्तद्वद्धेममार्त्तण्डसंयुताम् ॥

शय्योपस्करा विविधास्तरणोपधानवस्त्रफलपुष्पकुङ्कुमकर्पूरागुरुचन्दनतांबूलदर्पणकङ्कतिकाचामरव्यजनासन एतदग्रस्थित पात्रा*सि मुद्रिकोपानहयुगलताम्रघटिकादिजलपात्रदीपिका वितानादयः, मार्त्तण्डसंयुतमिति, उपर्य्यारूढ़सौवर्णं सूर्य्याश्वं कुर्य्यादित्यर्थः।

---

* पुत्रिकेति पुस्तकान्तरे।

सूर्य्यलक्षणमुक्तं ब्रह्माण्डे।

ततः सर्व्वौषधिस्नानस्नापितो वेदपुङ्गवैः।
इम मुच्चारयेन्मन्त्रं गृहीतकुसुमाञ्जलिः॥

इहापि पूर्व्वेद्युरधिवासनं विधाय द्वितीयदिवसे पूर्ववत् पुण्याहवाचनादि-पूर्णाहुतिपर्य्यन्तं कर्म्म, गुरुः समापयेत्।

अथ सर्व्वौषधिजलस्नातः शुक्लाम्बरो यजमानस्त्रिःप्रदक्षिणीकृत्य वक्ष्यमाणमन्त्रमुदीरयेत्।

नमस्ते सर्व्वदेवेश वेदाहरणलम्पट।
वाजिरूपेण मामस्मात् पाहि संसारसागरात्॥
त्वमेव सप्तधा भूत्वा छन्दोरूपेण भास्करम्।
यस्मात् भ्रामयसे लोकानतः पाहि सनातनः॥
एव मुच्चार्य्य गुरवे तमश्वं विनिवेदयेत्।
दत्त्वा पापक्षयाद्भानोर्लोकमभ्येति शाश्वतम्॥
गोभिर्विभवतः सर्व्वान् ऋत्विजश्चाभिपूजयेत्।
सर्व्वधान्योपकरणं गुरवे विनिवेदयेत्॥
सर्व्वं शय्यादिकं कृत्वा भुञ्जीतातैलमेव हि।
पुराणश्रवणं तद्वत् कारयेद्भोजनादनु॥

दानवाक्यमत्र पूर्व्ववदनुसन्धेयं, अनुक्तदक्षिणेषु सुवर्णं दक्षिणेति, यथा शक्तिसुवर्णदक्षिणा, विभवतां स्वविभवानुसारेण सर्व्वान् सदस्यादीनृत्विजश्च गोभिः पूजयेत्, सर्व्वधान्योपकरणमिति, विनियोगात् पूर्व्वं धान्यसादनं गम्यते, गुरवे निवेदयेदिति, स्वल्पद्रव्यदाने आचार्य्यायैव अश्वं प्रदाय ऋत्विग्भ्यो यथाशक्ति सुवर्णादि दद्यात् सहस्रपलादिद्रव्यदाने तु प्रकृतिवद्व्यवस्था,

स्वल्पतरेष्वेकाग्निपक्षेऽपि द्रष्टव्या ततश्च पूर्व्ववत् पुण्याहवाचन देवतापूजनविसर्जनानि कुर्य्यात् ।

इमं हिरण्याश्वविधिं करोति यः
संपूज्यमानो दिवि देवतेन्द्रैः ।
विमुक्तपापः स पुरं मुरारेः
प्राप्नोति सिद्धैरभिपूजितः सन् ॥
इति पठति य एतद्धेमवाजिप्रदानम्
सकलकलुषमुक्तः सोऽश्वमेधेन भूपः ।
कनकमयविमानेनार्कलोकं प्रयाति
त्रिदशपतिवधूभिः पूज्यते योऽथ पश्येत् ॥
यो वा शृणोति पुरुषोऽल्पधनः स्मरेद्वा
हेमाश्वदानमभिनन्दयतीह लोके ।
सोपि प्रयाति हतकल्मषशुद्धदेहः
स्थानं पुरन्दरमहेश्वरदेवजुष्टम् ॥

इति मत्स्यपुराणोक्तो हिरण्याश्वदानविधिः ।

सनत्कुमार उवाच ।

हिरण्याश्वप्रदानं च वदामि विजयावहम् ।
अश्वमेधायुतश्रेष्ठं रहस्यं शृणु सुव्रत ॥
अष्टोत्तरसहस्रेण अष्टोत्तरशतेन वा ।
कृत्वा श्वंलक्षणैर्युक्तं सर्व्वालङ्कारसंयुतम् ॥

शतसहस्रशब्दौ, विहितोपलक्षणपरौ ।
शक्तितस्त्रिपलादूर्द्धमासहस्रपलावधि ।

अल्पे त्वेकाग्निवत् कुर्य्यात् हेम वाजिमखं बुध ॥

इति वातुलोक्तेः।

पञ्चकल्याणकं सम्यक् रजतेन तु कारयेत्।

चतुर्षु पदेषु मुखे च श्वेतोहयः पञ्चकल्याणक उच्यते ॥

सर्व्वलक्षणसंयुक्तं सर्व्वाङ्गैश्च समन्वितम्।

सर्व्वायुधसमोपेतं इन्द्रवाहनमव्ययम् ॥

तं मध्यदेशे संस्थाप्य तुरङ्गं सद्गुणान्वितम्।

उच्चैःश्रवःसमं ज्ञात्वा आनीयैव समर्च्चयेत् ॥

मध्यदेशेसंस्थाप्येति, एतद्दानप्रकृतिभूतलिङ्गपुराणोक्ततुलापुरुषदानविहितवेदिकामण्डलमध्ये तिलोपरि तमश्वं संस्थाप्य उच्चैःश्रवसमनुध्यायन् पूजयेत्।

तस्य पूर्व्वदिशोभागे ब्राह्मणं वेदपारगम्।

सुरेन्द्रबुद्ध्या सम्पूज्य पञ्चनिष्कान् प्रदापयेत् ॥

तमश्वं ब्राह्मणे ह्यर्च्य प्रदद्याद्विधिनैव तु।

सुवर्णाश्वं प्रदद्यात्तु आचार्य्यमथपूजयेत् ॥

यथा विभवविस्तारं पञ्चनिष्कैरथापि वा।

दीनान्ध-कृपणा-नाथ-वाल-वृद्ध-कृशा-तुरान्।

तोषयेदन्नदानेन ब्राह्मणांश्च विशेषतः ॥

घृतेन स्नापयेद्देवं लिङ्गमूर्त्तिं महेश्वरम्।

सङ्ख्यापलशतं तस्य पयसात्वेवमेव हि ॥

ब्रह्मकूर्च्चेन संस्नाप्य विलिप्यागुरुचन्दनैः।

सम्पूज्य प्रणिपत्याथ देवदेवं क्षमापयेत् ॥

एतद्यः कुरुते भक्त्या दानमश्वस्य मानवः।

ऐन्द्राल्लोकांश्चिरं भुक्त्वा भुवि राजेश्वरो भवेत्॥

इन्द्रबुद्ध्या आराधित विप्राय पञ्चनिष्कान्

दत्त्वा श्रोत्रियादिभ्यो हिरण्याश्वं दत्त्वा आचार्यञ्चाभ्यर्च्यं तस्मै निष्कपञ्चकं दद्यात् शिवस्नपनादि पूर्वोक्तरतन्त्रं सर्वं पूर्ववत्।

मत्स्यपुराणादौ तु आचार्य्यायैवाश्वदानमुक्तं।

कामिकेतु,

गन्धादि भिस्तमभ्यर्च्य विप्रेभ्योविनिवेदयेत्।

सुरेन्द्रबुद्ध्या सम्पूज्य पञ्चनिष्कान् प्रदाय च॥

मण्डलाभ्यर्चनं होमं कलशस्थापनं तथा।

दक्षिणां देशिकादीनां तुलाभारवदाचरेत्॥

इति लिङ्गपुराणोक्तो हिरण्याश्वदानविधिः।

अथ हिरण्याश्वरथनामधेयमष्टमं महादानमुपक्रम्यते,

मत्स्यपुराणे।

मत्स्य उवाच।

अथातः सम्प्रवक्ष्यामि महादान मनुत्तमं।

पुण्यमश्वरथं नाम महापातकनाशनम्॥

पुण्यं दिनमथासाद्य कृत्वा ब्राह्मणवाचनम्।

लोकेशावाहनं कुर्य्यात्तुलापुरुषदानवत्।

ऋत्विङ्मण्डपसम्भारभूषणाच्छादनादिकम्॥

तुलापुरुषदानवदिति, मत्स्यपुराणोक्त तुलापुरुषवद्वेदितव्यं, आदिशब्दस्यापि पूर्ववदेव व्याख्या

कृष्णाजिने तिलान् कृत्वा काञ्चनं कारयेद्रथम्।

अष्टाश्वं चतुरश्वं वा चतुश्चक्रं सकूवरम्॥

इन्द्रनीलेन कुम्भेन * ध्वजरूपेण संयुतम्।
लोकपालाष्टकोपेतं पद्मरागदलान्वितं॥

अत्र तिलानां रथस्य च परिमाणापेक्षायां पुरुषेच्छया नियमः प्रकृतौ परिमाणाश्रवणात्, केचित्तु सन्निधानात् सुवर्णहस्तिरथादिदानस्थितं तिलानां द्रोणपरिमाणत्वमिह वदन्ति। 'कूवरो, युगाधारकाष्ठं। ध्वजो 'दण्डः, स च रथस्य सौवर्णत्वात्सौवर्णएव तथा चोपरिस्थितेन इन्द्रनीलमणिमयेन कलशेन युक्तः कर्त्तव्यः। लोकपाललक्षणमुक्तं ब्रह्माण्डे,

चत्वारः पूर्णकलशा धान्यान्यष्टौदशैव तु।
कौशेयवस्त्रसंयुक्तमुपरिष्टाद्वितानकम्॥
माल्येक्षुपलसंयुक्तं पुरुषेण समन्वितम्।
यो यद्भक्तःपुमान् कुर्य्यात् शतनाम्नाधिवासनम्।

वितानमत्र पञ्चवर्णं, पुरुष इष्टदेवताकारः सौवर्णरथे स्थापनीयः, वस्त्रोपानहपादुकाः।

गोभिर्विभवतः सार्द्धं दद्याच्च शयनासनम्।
आभारात्त्रिपलादूर्द्ध्वं शक्तितः कारयेद्बुधः॥

'भारः, पलसहस्रद्वयं, एतच्च सुवर्णमानं ध्वजपुरुषलोकपालाश्वचक्ररक्षकसहितस्य वेदितव्यं।

अष्टभीरथसयुक्तं चतुर्भीरथवाजिभिः।
द्वाभ्यामथयुतं दद्याद्धेमसिंहध्वजान्वितम्॥

हैमेन सिंहाङ्कितेनयुक्तमिति अष्टाश्वपक्षे, चतुरश्वपक्षे च इन्द्रनीलमयकुम्भो ध्वजे कार्य्यः, अश्वद्वयपक्षे हेमसिंहइति व्यवस्था।

---

* कुम्भेनेति पुस्तकान्तरे।

चक्ररक्षावुभौ तस्य तुरगस्यावथाश्विनौ।
पुण्यं कालं ततः प्राप्य पूर्व्ववत् स्नापितो द्विजैः।
शुक्लमाल्याम्बरो दद्यादिमं मन्त्रमुदीरयेत्॥

चक्ररक्षौ चक्रसमीपे अश्वारूढावश्विनीकुमारौ कार्य्यौ।

तल्लक्षणमाह गोभिलः।

द्विभुजौ देवभिषजौ कर्त्तव्यावश्ववाहनौ।
तयोरोषधयः कार्य्या दिव्या दक्षिणहस्तयोः।
वामयोः पुस्तकौ कार्य्यौ दर्शनीयौ तथा द्विजेति॥

'पुण्यकालं, यजमानानुकूलं लग्नमूहूर्त्तादिकम्।

अत्रापि पूर्व्ववदधिवासनदिनादन्यदिवसे पुण्याहवाचनादि सकलकर्म्मसमाप्तौ सर्व्वौषधिजलस्नातो गृहीतकुसुमाञ्जलिः यजमानस्त्रिःप्रदक्षिणीकृत्य वक्ष्यमाणं मन्त्रं मुदाहरेत्।

नमो नमः पापविनाशनाय
विश्वात्मने वेदतुरङ्गमाय।
धाम्नामधीशाय भवाभवाय
पापौघदावानल देहि शान्तिम्॥
वस्वष्टकादित्यमरुद्गणानाम्
त्वमेव धाता परमं निधानम्।
यतस्ततोमे हृदयं प्रयातु
धर्म्मैकतानत्वमघौघनाशात्॥

इहापि दानप्रयोगसुवर्णदक्षिणादानऋत्विगाचार्य्यद्रव्यविभागस्वल्पैकाग्निविधानादि पूर्व्ववदनुसन्धेयम्, ततः पुण्याहवाचनदेवतापूजन-विसर्जनादिकुर्य्यात्।

अथाथर्वणगोपथ ब्राह्मणे।

ओँ अथातो अश्वरथविधिमनुक्रमिष्यामः।

सर्व्वपापापनोदन उदगयन आपूर्य्यमाणपक्षेऽश्वःपुष्ये नक्षत्रे-ऽश्वमेरितोऽश्वयुक्तो ग्रहणकाले वा अथ ऋत्विक् प्रदानकालात् सुवर्णं रथमानीय सर्व्वं शान्त्युदकेनाभ्युक्ष्य यथोक्तमाञ्जनाभ्यञ्ज-नानुलेपनं कारयित्वा, वासोगन्धान् स्रजश्चावध्य अग्निमुपसमा-धाय अन्वालभ्याथ जुहुयादुदेहि वाजिन्निति द्वाभ्यां, सूर्य्यं चरुं अर्पयित्वा विषासहिं सहमानमित्यभिमन्त्र्यान्वालभ्याथ जुहुयात् रथं योक्तं युगमश्वौच सर्वं शान्त्युदकेनाप्लाव्य वा तुरङ्गम् वाजि-न्नित्यश्वयोर्मूर्द्ध्नि सम्पातान् स्थालीपाकाद्यजेत्। उदयते नम इति नवभिर्मन्त्रैः नमस्कृत्य द्विजानन्ते तर्पयेत्।

तत्र श्लोकौ।

सर्व्वेषामेव दानानां फलं यत्तत् प्रकीर्त्तितम्।

तत्तदाप्नोति विप्रेभ्यो विधिनाश्वरथन्ददत्॥

अनामयं स्थानमवाप्य देवैः

रलङ्घनीयं सुकृतं हिरण्मयम्।

सुवर्णतेजाः प्रविमुक्तपापो

रथैश्चरन् दिव्यति सूर्य्यलोके॥

मत्स्यपुराणे।

इति तुरगरथ प्रदानमेत

द्भवभय सूदन मत्र यः करोति।

सकलकलुषपटलैर्विमुक्तदेहः

परममुपैति पदं पिनाकपाणेः॥

देदीप्यमानवपुषा विजितप्रभाव-
माक्रम्य मण्डलमखण्डलचण्डभानोः ।
सिद्धाङ्गनानयनषट्पदपीयमानो
वक्त्राम्बुजाम्बुजभवेन चिरं सहास्ते ॥
इति पठति शृणोति वा य इत्थम् ।
कनकतुरङ्गमरथप्रदानमेव ।
न स नरकपुरं व्रजेत् कदाचि
न्नरकरिपोर्भवनं प्रयाति भूयः ॥
इति हिरण्याश्वरथदानविधिः ।

अथ हेमहस्तिरथाभिधानं नवमम् महादानमारभ्यते ।

मत्स्यपुराणे मत्स्य उवाच ।

अथातः संप्रवक्ष्यामि हेमहस्तिरथं शुभम् ।
यस्य प्रदानाद्भवनं वैष्णव्यं याति मानवः ॥
पुण्यां तिथिमथासाद्य तुलापुरुषदानवत् ।
विप्रवाचनकं कुर्य्याल्लोके शावाहनं बुधः ॥
ऋत्विग्मण्डपसम्भारभूषणाच्छादनादिकम् ।
अत्राप्युपोषितं तद्वद्ब्राह्मणैः सह भोजनम् ॥

इहाप्यादिशब्देन देश-काल-द्रविणश्राद्धादि-सर्व्वमनुक्तं मत्स्य-पुराणोक्ततुलापुरुषस्थितं वेदितव्यं । उपोषित इति, उपवासाशक्तौ नक्तमपि वेदितव्यम् ।

कुर्य्यात् पुष्परथाकारं काञ्चनं मणिमण्डितम् ।
वलभीभिर्विचित्राभिश्चतुश्चक्रसमन्वितम् ॥
लोकपालाष्टकोपेतं शिवार्कब्रह्मसंयुतम् ।

मध्ये नारायणोपेतं लक्ष्मीपुष्टिसमन्वितम् ॥

'पुष्परथः, क्रीड़ार्थो रथः, सचतुष्किकाकारेणोपर्य्याच्छादितो भवति वलयेभ्यो लोकपालास्त्रयः, लोकपालब्रह्मशिवार्कलक्षण-मुक्तं ब्रह्माण्डे, मध्यशब्दः पूर्व्वापराभ्यां सम्बध्यते, शिवादीनामपि स्थानापेक्षायास्तेनैव निवृत्तेः।

नारायणादिलक्षणं पञ्चरात्रात्।

नारायणो चतुर्बाहुः शङ्खं चक्रं तथोत्तरे।
दक्षिणे तु महापद्मं नीलजीमूतसन्निभे।
वामे श्रीवंसकोहस्ता पुष्टिः पद्मकरा परेति ॥
कृष्णाजिने तिलद्रोणं कृत्वा संस्थापयेद्रथम्।
तथाष्टादशधान्यानि भाजनासनचन्दनैः ॥
दीपिकोपानहच्छत्रपादुकादर्पणान्वितम्।
ध्वजेतु गरुड़ं कुर्य्यात् कूबराग्रे विनायकम् ॥
नानाफलसमायुक्तं उपरिष्टाद्वितानकम्।
कौशेयं पञ्चवर्णं च अम्लानकुसुमान्वितम् ॥
चतुर्भिः कलशैः सार्द्धं गोभिरष्टाभिरन्वितम्।
चतुर्भिर्हयमातङ्गैर्मुक्तादाम विभूषितैः ॥
स्वरूपतः करिभ्याञ्च युक्तं कृत्वा निवेदयेत्।
कुर्य्यात् पञ्चपलादूर्द्ध्वमाभारादपि शक्तितः ॥
ध्वजेतु गरुड़ं कुर्य्यादित्यादि, ध्वजोदण्डः।

गरुड़लक्षणमुक्तं नारदीये।

ओं ऐन्द्रस्यायतः पक्षी गुड़ाकेशः कृताञ्जलिः।
सव्यजानुगतो भूमौ मूर्द्धोच फणि मण्डितः ॥

पक्षिजङ्घो नरग्रीवस्तुङ्गनासो नराङ्गकः।
द्विबाहुः पक्षयुतश्च कर्त्तव्यो विनतासुतः॥

अथ विनायकस्य।

चतुर्भुजस्त्रिनेत्रश्च कर्त्तव्योऽत्र गजाननः।
नागयज्ञोपवीतश्च शशाङ्ककृतशेखरः॥
दन्तं दक्षकरे दद्याद्द्वितीये चाक्षसूत्रकम्।
तृतीये परशुं दद्याच्चतुर्थे मोदकं तथा॥

उपर्य्यधोहस्तयोर्दन्तादि, देयमिति, कूवरोव्याख्यातः।
'अम्लान कुसुमं, पुष्पविशेषः।
रूढ़िर्यौगिकमुपहरतीतिन्यायात्।
महासहेति प्रसिद्धमेव गृह्यते भारो व्याख्यातः।

ध्वजगतदेवताश्च पञ्चपलादिपरिमितेन रथवत् कृतसुवर्णेनैव निष्पादनीयाः एवं सम्भारानुपकल्प्य पूर्व्ववदधिवासनं विधाय दिवसेषु पुण्याहवाचनादिसकलं कर्म्मकाण्डं समाप्य सर्व्वौषधिजलैराचार्य्यो यजमानस्य स्नपनं कुर्य्यात्।

ततो मङ्गलशब्देन स्नापितो वेदपुङ्गवैः।
त्रिःप्रदक्षिणमावृत्य गृहीतकुसुमाञ्जलिः।
इममुच्चारयेन्मन्त्रं ब्राह्मणेभ्यो निवेदयेत्॥

नमो नमः शङ्करपद्मजार्कलोकेशविद्याधरवासुदेवैः।
त्वं सेव्यसे देव पुराण यज्ञतेजोमयस्यन्दन पाहि यस्मात्॥
यत्तत्पदं गुह्यतमं मुरारेरानन्दहेतुगुणरूपमनन्तः।
योगैकमानसदृशोमुनयः समाधौ पश्यन्ति तत्वमसि नाथ रथेऽधिरूढ़ः।

यस्मात्त्वमेव भवसागरसंश्रिताना
मानन्दभाण्डभृतमध्वरपानपात्रं।
तस्मादघौघशमनेन कुरु प्रसादं
चामीकरेभरथसाधवसम्प्रदानात्॥

मन्त्रेणानेन प्रणम्य यथा शक्ति सुवर्णदक्षिणा मुपकल्प्यपूर्व्ववत् प्रयोगमुच्चार्य्यं तं गजरथं प्रत्यक्षगजसंयुतं ब्राह्मणेभ्यः प्रतिपादयेत्, आचार्य्यादीनामर्द्धचतुर्भागादिव्यवस्था तदनुज्ञयाचान्येभ्योऽपि दानं, दीनानाथपूरणं चेति, प्रकृतिवदाचरणीयं, ततः पुण्याहवाचने कृते यजमानो वेदिसमीपं गत्वा देवतापूजां विदध्यात्। आचार्य्यस्तु विसर्य्ययेच्च, आथर्वणगोपथब्राह्मणे, अथातो हस्तिरथदानविधिं वक्ष्ये।

जातरूपमयं कृत्वा रथं चक्रसुशोभनम्।
हस्तिभिः सप्तभिर्य्युक्तमर्चयित्वा यथाविधि॥
अथवा चतुर्भिर्य्युक्तं हैमं राजतमेव वा।
अस्पृष्टं दारुजं वापि सर्व्वसम्भारपूरितम्॥
हस्तियुग्मेन सम्वीतं* सौरभेययुगेन वा।
भुङ्क्ते सप्तैव जन्मानि सप्तद्वीपां वसुन्धराम्॥

हस्तियुक्ते चन्द्रमसि पौर्णमास्यमावास्ययोरन्यस्मिन् पुण्येतिथौऽह्नि हस्ति वा शुचौ देशे तन्त्रमित्युक्तं प्राञ्चमिध्ममग्निमुपसमाधायान्वारभ्याथ जुहुयात्। सवित्रे स्वाहा, पतङ्गाय स्वाहा, पावकायस्वाहा, सहस्ररश्मये स्वाहा, मार्त्तण्डाय स्वाहा, विष्णवे स्वाहा, प्रजापतये स्वाहा परमेष्ठिने स्वाहेतिहुत्वा हस्तिवर्चसप्रयतां-

* संयुक्तमिति पुस्तकान्तरे।

इहग्रम इति कलशैः सम्पातानानीय युगं योक्त्रं रथमिति सर्वं सम्प्रोक्ष्य यज्ञस्य त्वा मनसा युनज्मीति योजयेत् ।

यज्ञस्य त्वा मनसा युनज्मि प्रथमस्य च उत्तमुद्वहो ।

भवोदुह्य धावतां युक्तायार्घं दद्यात् श्यावैर्युक्तः सितपाद्हिरण्मयो यस्य रथः पथिभिर्वर्त्तते शिवैः प्रत्नोऽग्ने वसुविदा हिरण्यहस्तो हिरण्यपाणिः सविता नोऽभिरक्षतु ।

इह हस्तिरथंयुक्तं हस्तेन तुदतन्नरः ।

सवितु स्थानमाप्नोति दिव्यां कामजवां शुभाम् ॥

मत्स्यपुराणे । इत्थं प्रणम्य कनकेन रथप्रदानं ।

यः कारयेत्सकलपापविमुक्तदेहः ।

विद्याधरामरमुनीन्द्रगणाभिजुष्टम् ॥

प्राप्नोत्यसौ पदमतीन्द्रियमिन्दुमौलेः ॥

कृतदुरितवितानप्रोज्झ्वं लद्वह्निजाल

व्यतिकरकृतदाहोद्वेगभाजोपि बन्धून् ।

नयति च पितृपौत्रान् रौरवादप्यशेषान्

कृत गजरथदानः शाश्वतं सद्म विष्णोः ॥

इति हेम हस्ति रथदानविधिः ।

अथ पञ्चलाङ्गलाख्यं दशमं महादानमुपपाद्यते ।

मत्स्य उवाच ।

अथातः सम्प्रवक्ष्यामि महादानमनुत्तमं ।

पञ्चलाङ्गलकं नाम महापातकनाशनम् ॥

पुण्यां तिथिमथासाद्य युगादिग्रहणादिकाम् ।

भूमिदानं नरोदद्यात् पञ्चलाङ्गलकान्वितम् ॥

कर्वटं खेटकं वापि ग्रामं वा सस्यशालिनम्।
निवर्त्तनं शतं वापि तदर्द्धं वापि शक्तितः॥
सारदारुमयान् कृत्वा हलान् पञ्च विचक्षणः।
सर्वोपकरणैर्युक्तांस्तथान्यान् पञ्च काञ्चनान्॥

कर्वटादिस्वरूपं मार्कण्डेयपुराणे।

सोत्सेधवप्राकार सर्वतः खातकावृतम्।
योजनार्द्धार्द्धविष्कम्भमष्टभागायतं पुरम्॥
तदर्द्धेन तथा खेटं तत्पादेनञ्च कर्वटम्।
तथा शूद्रजनप्रायाः सुसमृद्धकृषीवलाः॥
क्षेत्रोपभोगभूमध्ये वसति ग्रामसंज्ञितेति।
निवर्त्तमानन्तु सप्तहस्तेन दण्डेनेत्यादि वक्ष्यति॥

'सारदारूणि' शाकेङ्गुदीचन्दनप्रभृतीनि, 'उपकरणानि' युगयोक्त्रफालरज्जुप्राजनादीनि।

वृषान् लक्षणसंयुक्तान् दशैव च धुरन्धरान्।
सुवर्णशृङ्गाभरणान् मुक्तालाङ्गूलभूषणान्॥
रौप्यपादाग्रतिलकान् रक्तकौशेयभूषितान्।
स्रग्दामचन्दनयुतान् * शालायामधिवासयेत्॥

वृषलक्षणानि सुशीलत्वं त्वरुणत्वम् इन्द्रियत्वम् अरोगित्वम् क्लेशसहत्वमित्यादीनि।

'अग्रं' ललाटदेशः, ततश्च रौप्यपादान् रौप्यललाटतिलकाश्चेति।

पर्जन्यादित्यरुद्रेभ्यः पायसन्निर्वपेच्चरुम्।
एकस्मिन्नेव कुण्डे तु चरुमस्मै निवेदयेत्॥

---

* स्रग्गन्धचन्दनयुतानिति पुस्तकान्तरे पाठः।

पलाशसमिधस्तद्वदाज्यं कृष्णतिलांस्तथा ॥

इहापि पूर्व्ववदधिवासनादि विधाय तदन्यदिवसे पुण्याह-वाचनं कृत्वा अग्निकुण्डेषु ऋत्विगुपवेशनादिकर्म्मशेषं समापयेत्, किन्त्वपरीतायं विशेषः, तुलापुरुषोक्तहोमे विहितशेषाणामृत्विजामन्यतमं गुरुरादिशेत् स एक एव ऋत्विगेकस्मिन्नेव कुण्डे पर्जन्यादित्यरुद्रेभ्यस्तल्लिङ्गमन्त्रैः पायसचरुप्रभृतिद्रव्येणाष्टोत्तर-सहस्रं जुहुयात् ।

तुलापुरुषवत् कुर्य्याल्लोकेशावाहनं बुधः ।
ततो मङ्गलशब्देन शुक्लमाल्याम्बरो बुधः ॥
आहूय द्विजदम्पत्यं हेमसूत्राङ्गुलीयकैः ।
कौशेयवस्त्रकटकैर्म्मणिभिश्च विभूषयेत् ॥
शय्यां सोपस्करान्दद्याद्धेनुमेकां पयस्विनीम् ।
तथाष्टादशधान्यानि समन्तादधिवासयेत् ॥
ततः प्रदक्षिणीकृत्य गृहीतकुसुमाञ्जलिः ।
इममुच्चारयेन्मन्त्रमथ सर्व्वं निवेदत् ॥

लोकेशावाहनमित्युपलक्षणम् ।

अत हि देश-काल-वृद्धिश्राद्ध-शिवादिपूजा-ब्राह्मणवाचन-गुरु-ऋत्विग्वरण-मधुपर्कदान-कुण्डमण्डपवेदिकावितान-चक्रलेखन-तोरणपताकादि मत्स्यपुराणोक्ततुलापुरुषविहितं गृह्यते ।

तत इति, होमानन्तरं सर्व्वौषधिजलस्नातः शुक्लाम्बरधरो दद्यादित्यन्वयः, आहूय द्विजदम्पत्यमिति, सकलकर्म्मनियुक्तस्य गुरोर्दक्षिणान्तराप्रतीतेः सन्निहितपरित्यागे कारणाभावात् द्विजशब्दस्याविरोधाच्च सकलनस्य गुरोरेव दातव्यमिति गम्यते,

तदनुज्ञयाचान्येभ्योपि देयमिति, स्वल्पेष्वेकाग्निविधानमपि बोद्धव्यं, शय्योपस्करा हिरण्याश्वदाने व्याख्याताः।

अथ मन्त्रः।

यस्माद्देवगणाःसर्व्वे स्थावराणि चराणि च।
धुरन्धराङ्गे तिष्ठन्ति तस्मात् भक्तिः शिवेऽस्तु मे॥
यस्माच्च भूमिदानस्य कलान्नार्हन्ति षोड़शीम्।
दानान्यन्यानि मे भक्ति धर्म्मएव दृढ़ा भवेत्

इति मन्त्रमुच्चार्य्य यथाशक्ति दक्षिणामुपकल्प्य पूर्व्वप्रयोगेण प्रतिपादयेत्, ततश्च पुण्याहवाचन-देवतापूजन-विसर्जनानि।

दण्डेन सप्तहस्तेन त्रिंशद्दण्डा निवर्त्तनम्।
त्रिभागहीनं गोचर्म्ममानमाह प्रजापतिः॥
मानेनानेन योदद्यान्निवर्त्तनशतं बुधः।
विधिनानेन तस्याशु क्षीयते पापसंहतिः॥
तदर्द्धमपि वा दद्यादपि गोचर्म्ममात्रकम्।
भवनस्थानमात्रम्वा सोपि पापैः प्रमुच्यते॥
यावन्ति लाङ्गलकमार्गमुखानि भूमे-
र्भाषाम्पतेर्दुहितुरङ्गजरोमकाणि।
तावन्ति शङ्करपुरे स समा हि तिष्ठे
द्भूमिप्रदानमिह यः कुरुते मनुष्यः॥
गन्धर्व्व-किन्नर-सुरासुर-सिद्ध-सङ्घै
राधूतचामरमुपेत्य महद्विमानम्*।
संपूज्यते पितृ-पितामह-बन्धु-युक्तः

* महद्विमानैरिति क्वचित् पाठः।

शम्भोः पुरं व्रजति चामरनायकः सन् ॥
इन्द्रत्वमप्यधिगतं क्षयमभ्युपैति
गो-भूमि-लाङ्गल-धुरन्धरसम्प्रदानात् ।
तस्मादघौघपटलक्षयकारि भूमे
र्दानं विधेयमप्यतिभूतिभवोद्भवाय ॥

इति श्रीमत्स्यपुराणोक्तः पञ्चलाङ्गलकदानविधिः ।

श्रीभगवानुवाच ।

अतःपरं प्रवक्ष्यामि दानमप्यद्भुतं तव ।
येन दत्तेन राजेन्द्र सर्व्वदानप्रदोभवेत् ॥
सर्व्वपापप्रशमनं सर्व्वसौख्यप्रदायकम् ।
संयुक्तहलपंक्त्याख्यदानं सर्व्वफलप्रदम् ॥
पंक्तिर्दशहला प्रोक्ता हलस्य स्याच्चतुर्युगम्* ।
सारदारुमयान्याहुर्दलानि दश पण्डिताः ॥
सौवर्णपट्टनद्धानि रत्नवन्ति शुभानिच ।
युवानो बलिनोभव्यान्नाङ्गहीनान् स्वलंकृतान् ॥
"वस्त्रकाञ्चनपुष्पैस्तु चन्दनादिग्धमस्तकान् ।
भद्राङ्गान्योजयेत्तेषु लाङ्गलेषु वृषान्" पुमान् ॥
योक्त्राणि युगलग्नानि सवृषाणि च कारयेत् ।
प्रतोदकीलिकाबन्धसर्व्वोपकरणानि च ॥
एवंविधैर्हलैः कुर्य्यात्संयुक्तां दलपंक्तिकां ।
खेटकं कर्व्वटं वापि ग्रामं वा सस्यशालिनं ॥

---

* चतुर्गवमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

निवर्त्तनमतं वापि तदर्द्धं वापि कल्पयेत्।
एवं विधां पर्व्वकाले दद्यात् प्रयतमानसः॥
कार्त्तिक्यां वाथ वैशाख्यामुत्तरेऽयने तथा।
जन्मर्क्षे ग्रहणे वापि विषुवे चाथ दापयेत्॥
ब्राह्मणान् वेदसम्पन्नानव्यङ्गाङ्गान् स्वलङ्कृतान्।
श्रोत्रियांश्च विनीतांश्च दलसंख्यान्निमन्त्रयेत्॥
दशहस्तप्रमाणेन कारयेन्मण्डपं बुधः।
पूर्व्वेद्युः कुण्डमेकञ्च हस्तमात्रञ्च शोभनम्॥
तत्र व्याहृतिभिर्होमं कुर्युस्ते द्विजसत्तमाः।
पर्जन्यादित्यरुद्रेभ्यः पायसन्निर्व्वपेच्चरुम्॥
पलाशसमिधस्तद्वदाज्यं कृष्णतिलां-स्तथा।
आवास्य च ततः पंक्तिं धान्यमध्यगतां शुभाम्॥
ततः सर्व्वसमीपे तु स्नातः शुक्लाम्बरः शुचिः।
हलपंक्तिं योजयित्वा यजमानः समाहितः॥
शङ्खतूर्य्यनिनादैश्च ब्रह्मघोषैः सपुष्कलैः।
इममुच्चारयेन्मन्त्रं गृहीतकुसुमाञ्जलिः॥
यस्माद्देवगणाः सर्व्वे हले तिष्ठन्ति सर्व्वदा।
वृषस्कन्धे सन्निहितास्तस्माद्भक्तिः शिवेऽस्तु मे॥
यस्माच्च भूमिदानस्य कलां नार्हन्ति षोड़शीम्।
दानान्यन्यानि मे भक्तिर्धर्मे चास्तु सदा दृढा॥
एवमुक्ते ततः पंक्तिं प्रेरयेद्यो द्विजोत्तमः।
बीजानि सर्व्वरत्नानि सुवर्णं रजतं तथा॥
स्वयं पश्चाज्जले लग्नो विप्रहस्तेषु निर्वपेत्।

यायान्निवर्त्तनं यावत्ततस्तु विरमेद्बुधः ।
प्रदक्षिणं ततः कृत्वा विप्राणां प्रतिपाद्य च ॥
सदक्षिणविधानेन प्रणिपत्य विसर्जयेत् ॥
अनेन विधिना यस्तु दानमेतत् प्रयच्छति ।
एकविंशत्कुलोपेतः स्वर्गलोके महीयते ॥
सप्तजन्मानि दारिद्र्यं दौर्भाग्यं व्याधयस्तथा ।
न पश्यति च भूमेश्च तथैवाधिपतिर्भवेत् ॥
दृष्ट्वातु दीयमानन्तु दानमेव युधिष्ठिर ।
आजन्मनः कृतात् पापात् मुच्यते नात्र संशयः ॥
दानमेतत् पुरा दत्तं दिलीपेन ययातिना ।
शिबिना निमिनाचैव भरतेन च धीमता ।
तेऽद्यापि दिवि मोदन्ते दानस्यास्य प्रभावतः ॥
प्रयत्नेन महीपाल दानमेतन्नृपोत्तम* ।
दातव्यं भक्तियुक्तेन स्त्रिया वा पुरुषेण वा ॥
यदि पंक्तिर्नविद्येत पञ्चचत्वारि वा नृप ।
एकमप्युक्तविधिना हलं देयं विचक्षणैः ॥

यावन्ति लाङ्गलमुखोत्थमृदां रजांसि
यावन्ति चात्र सुधुरन्धररोमकाणि ।
तावन्ति शङ्करपुरे स युगानि तिष्ठेत्
पङ्क्तिप्रदानमिह यः कुरुते मनुष्यः ॥
कृत्वा वृषै-रतिबलै-र्हलपंक्तिमेनाम्
पुण्येऽह्नि भक्तिसहितां द्विजपुङ्गवानां ।

* दापयेत्तन्नृपोत्तम इति क्वचित् पाठः ।

इच्छन्ति ये सुकृतिनो वसुधासमेता
स्ते भूभुजां सुखमुपेत्य भवन्ति भव्याः ॥

इति भविष्योत्तरोक्तो हलपंक्तिदानविधिः।

अथैकादशधरादानसंज्ञं महादानमुपवर्ण्यते।

श्रीमत्स्यपुराणे मत्स्य उवाच।

अथातः सम्प्रवक्ष्यामि धरादानमनुत्तमम्।
पापक्षयकरं नृणाममङ्गल्यविनाशनम् ॥
कारयेत् पृथिवीं हैमीं जम्बुद्वीपानुकारिणीम्।
मर्यादापर्व्वतवतीं मध्ये मेरुसमन्विताम् ॥
लोकपालाष्टकोपेतां नववर्षसमन्विताम्।
नदीनदशतोपेतामन्ते सागरवेष्टिताम् ॥

'अनुकारिणीम्, सदृशीमित्यर्थः।

इह हि जम्बुद्वीपसदृशीं कुर्य्यादित्युक्ते निखिलनगनगरसरोवरवनाद्यन्वितमहीसादृश्यप्राप्तौ मर्यादापर्व्वतवतीमित्यादिना तावन्मात्रान्वितधरण्यनुकार इति गम्यते। इतरथा सामान्येनैव तदवगतेर्विशेषानर्थक्यप्रसङ्गात्, तदयमर्थः हैमीं पृथ्वीं कुर्य्यादित्युक्ते सप्तद्वीपवत्याः* प्रसङ्गे जम्बुद्वीपानुकारिणीमित्युच्यते तत्रापि नानापर्व्वतान्वितानुकारप्रसङ्गे मर्यादापर्व्वतवतीमिति" तथासति मेरोरनुकरणप्राप्तौ मध्ये मेरुसमन्वितामिति नानादेवगणानिवृत्त्यर्थं लोकपालाष्टकोपेतामिति, एवं च संख्येयपक्षाश्रयणे† पुराण-

---

* सप्तद्वीपवत्याः करणप्रसङ्गे इति क्वचित् पाठः।

† संक्षेपपक्षाश्रयणे इति वा पाठः।

न्तरोपदर्शितवर्षचतुष्टयादिपक्षपरिग्रहशङ्कानिवृत्त्यर्थं नववर्ष-समन्वितामित्युच्यते।

तत्र जम्बुद्वीप मुपवर्णितं विष्णुपुराणे।

नववर्षन्तु मैत्रेय जम्बुद्वीपमिदं मया।
लक्षयोजनविस्तारं संक्षेपात्कथितं तव॥
जम्बुद्वीपं समावृत्य लक्षयोजनविस्तरः।
मैत्रेय वलयाकारः स्थितः क्षीरोदधिर्बहिः॥
जम्बुद्वीपः समस्तानां द्वीपानां मध्यतः स्थितः।
तस्यापि मेरुर्मैत्रेय मध्ये कनकपर्व्वतः॥
चतुरशीतिसाहस्रयोजनैरस्यचोच्छ्रयः।
प्रतिष्ठा षोड़शाद्धस्ताद्द्वात्रिंशन्मूर्ध्नि विस्तृतः॥
मूले षोड़शसाहस्रो विस्तारस्तस्य सर्व्वतः*॥

पुराणान्तरे तु, अष्टषष्टियोजनोच्छ्रय इत्युक्तं॥

तथा। मेरोश्चतुर्द्दिशंतत्र नवसाहस्रविस्तृतम्।
इलावृतं महाभागश्चत्वारश्चानुपर्व्वताः।
विष्कम्भा रचिता मेरोर्योजनायुतमुच्छ्रिताः॥
पूर्व्वेण मन्दरोनाम दक्षिणे गन्धमादनः।
वैभ्राजः पश्चिमे पार्श्वे सुपार्श्वश्चोत्तरेस्मृतः॥

मर्य्यादापर्व्वतास्तु, ब्रह्माण्डे पुराणे दर्शिताः।

जाठरोदेवकूटश्च पूर्व्वस्यान्दिशि पर्वतौ।
तौ दक्षिणोत्तरायामावानीलनिषधायतौ॥

---

* मध्यत इति पुस्तकान्तरे।

कैलासोहिमवांश्चैव दक्षिणे वरपर्व्वतौ।
पूर्व्वपश्चायतावेतावर्णवान्तव्यवस्थितौ॥
त्रिशृङ्गोजारुधिश्चैव उत्तरौ वरपर्वतौ।
पूर्व्वपश्चायतावेतावर्णवान्तव्यवस्थितौ॥
निषधः पारिजातश्च पश्चिमौ वरपर्व्वतौ।
तौ दक्षिणोत्तरायामावानीलनिषधायतौ।

नीलनिषधपर्व्वतौ तु, अग्रे वक्ष्येते।

लोकपालाष्टकोपेतामिति, लोकपाला इन्द्रादयोऽष्टौ, तेषां लक्षणं पूर्व्वमुक्तं ब्रह्माण्डदाने, तत्सन्निवेशाश्च मेरोरुपरि प्रदक्षिणक्रमेण पूर्व्वादिदिक्षु कर्त्तव्याः,

नववर्षसमन्वितामिति।

वर्षोपवर्णनञ्च, ब्रह्माण्डपुराणे।

उत्तरं यत्समुद्रस्य हिमाद्रेश्चैव दक्षिणम्।
एतद्वै भारतं नाम भारती यत्र सन्ततिः॥
भारतं प्रथमं वर्षं ततः किंपुरुषं स्मृतम्।
हरिवर्षं तथैवान्यं मेरोर्द्दक्षिणतोद्विज॥
रम्यकं चोत्तरेवर्षं * तस्यैवानु हिरण्मयम्॥
उत्तराः कुरवश्चैव यथा वे भारतं तथा।
मेरोः पूर्वेण भद्राश्वं केतुमालं च पश्चिमे॥
वर्षेद्वे तु समाख्याते तयोर्मध्यमिलावृतम्।
नवसहस्रमेतेषामेकैकं द्विजसत्तमाः॥

---

* चोत्तरंवर्षमिति पुस्तकान्तरे।

तथा। हिमवान् हेमकूटश्च निषधश्चैव दक्षिणे।
नीलः श्वेतश्च शृङ्गी च उत्तरे वर्षपर्व्वताः॥
सहस्रद्वितयोच्छ्रायास्तावद्विस्तारिणश्च ते।
लक्षप्रमाणौ द्वौ मध्ये दशहीनास्तथापरे॥

लक्षप्रमाणावित्यादि, इलावृतस्योभयपार्श्ववर्त्तिनौ नीलनिषधौ द्वौ पर्वतौ दैर्घ्येण लक्षगुणौ* विज्ञेयौ, तद्वाह्यवर्त्तिनौ श्वेतहेमकूटौ नवतिसहस्रयोजनप्रमाणौ विज्ञेयौ, तथा तद्वाह्यस्थितौ शृङ्गीहिमवन्तौ अशीतिसहस्रयोजनप्रमाणावित्यर्थः। अत्र युक्तिरुक्ता मत्स्यपुराणे, द्वीपस्य मण्डलीभावात् ह्रासवृद्धिः प्रकीर्त्तितेति।

ब्रह्माण्डपुराणे।

मेरोस्तु पश्चिमे भागे नवसाहस्रसम्मिते।
चतुस्त्रिंशत्सहस्राणि गन्धमादनपर्वतः॥
चत्वारिंशत्सहस्राणि परिवृद्धो महीतलात्।
सहस्रमवगाह्य तु सति द्विगुणविस्तरः।
पूर्वेण माल्यवान् शैलस्तत्प्रमाणः प्रकीर्त्तितः॥

अत्र शतसहस्रादियोजनपरिमाणानां पृथिव्यादीनां कर्त्तुमशक्यत्वात् योजनसहस्रस्थाने अर्द्धाङ्गुलादिमानं परिकल्प्य यथोक्त संख्यातारतम्यमनुष्ठेयं। नदीनदशतापेतामिति, नद्यो भागीरथीप्रभृतिकाः, नदाः शोणादयः, तेषां साकल्येन विधातुमशक्यत्वात् यावच्छक्यमनुकारः कर्त्तव्यः। अन्ते सागरवेष्टितामिति, यद्यपि यावत्परिमाणा पृथ्वी तावानेव सागरः तथाप्यनुकारमात्रोपदेशात् शक्यानुकारमात्रमाचरणीयं।

---

* लक्षप्रमाणाविति पुस्तकान्तरे।

महारत्नसमाकीर्णां वसुरुद्रार्कसंयुतां।
हेम्नः पलसहस्रेण तदर्द्धं वाथ शक्तितः॥
शतत्रयेण वा कुर्याद्दिशतेन शतेन वा।
कुर्यात्पञ्चपलादूर्द्धमशक्तोपि विचक्षणः॥
तुलापुरुषवत् कुर्यात् लोकेशावाहनम्बुधः।
ऋत्विङ्मण्डपसम्भारभूषणाच्छादनादिकम्॥
वेद्यां कृष्णाजिनं कृत्वा तिलानामुपरि न्यसेत्।
तथाष्टादश धान्यानि रसांश्च लवणादिकान्॥
तथाष्टौ पूर्णकलशान् समन्तात्परिकल्पयेत्।
वितानकञ्च कौशेयं फलानि विविधानि च॥
तथांशुकानि रम्याणि श्रीखण्डशकलानि च।
इत्येवं रचयित्वा तामधिवासनपूर्वकम्॥
शुक्लमाल्याम्बरधरः शुक्लाभरणभूषितः।
प्रदक्षिणं ततः कृत्वा गृहीतकुसुमाञ्जलिः॥

महारत्नेत्यादि, महारत्नानि, माणिक्यप्रभृतीनि. परिभाषायां दर्शितानि, वसुरुद्रार्करूपमुक्तं ब्रह्माण्डदाने, आच्छादनादिकमित्यादिकशब्देन देश-कालव्वजिश्राद्ध-शिवादिपूजा-ब्राह्मणवाचनाधिवासनादिसर्वं तुलापुरुषोक्तमनुष्ठेयं, पूर्णकलशान् स्रग्गन्धपञ्चरत्नदूर्वांकुरचूतपल्लवान्वितानित्यवधेयं, वितानं पञ्चवर्णमिति, प्रदक्षिणं कृत्वेति, त्रिःप्रदक्षिणमावृत्येत्यर्थः, प्रदक्षिणादिकं च द्वितीयदिवसे पूर्णाहुत्यन्तकर्मशेषसमाप्तौ सर्वौषधिस्नानानन्तरमनुसन्धेयम्।

पुण्यकालमथासाद्य मन्त्रानेतानुदाहरेत्॥

नमस्ते सर्व्वदेवानां त्वमेकं भवनं यतः ।
धात्री च सर्व्वभूतानामतः पाहि वसुन्धरे ॥
वसून् धारयसे यस्मात् वसुचातीव निर्मलं ।
वसुन्धरा ततोजाता तस्मात्पाहि भयादलम् ॥
चतुर्मुखोपि नोगच्छेद्यस्मादन्तं तवाचले ।
अनन्तायै नमस्तस्मात् पाहि संसारकर्द्दमात् ॥
त्वमेव लक्ष्मीर्गोविन्दे शिवे गौरीति संस्थिता ।
गायत्री ब्रह्मणः पार्श्वे ज्योत्स्ना चन्द्रे रवौ प्रभा ॥
बुद्धिर्व्वृहस्पतौ ख्याता मेधा मुनिषु संस्थिता ।
विश्वं व्याप्य स्थिता यस्मात्ततोविश्वम्भरा मता ॥
धृजिः क्षितिः क्षमा क्षौणी पृथ्वी वसुमती रसा ।
एताभिर्म्मूर्त्तिभिः पाहि देवि संसारसागरात् ॥
एव मुच्चार्य्य तां देवीं ब्राह्मणेभ्यो निवेदयेत् ॥
धरार्द्धं वा चतुर्भागं गुरवे प्रतिपादयेत् ॥
शेषञ्चैवाथ ऋत्विग्भ्यः प्रणिपत्य विसर्जयेत् ॥

अत्रापि पूर्ववद्दानवाक्यमुच्चार्य्य जलपूर्व्वं दानमाचार्य्यानुज्ञया अन्येभ्योपि दानं दीनानाथपूरणं, स्वल्पेत्वेकाग्निविधानं, भूमिपतिकर्त्तव्ये* कर्म्मणि ग्रामादिदक्षिणादानं अशक्तकर्तृके यथाशक्ति सुवर्णदक्षिणादानमित्यनुसन्धेयं, अथ ब्राह्मणवाचनानन्तरं देवतापूजनविसर्जनानि कुर्य्यात्। आथर्वणगोपथब्राह्मणे, अथ रोहिण्यां स कल्यामुपोषितो ब्रह्म यथाबीजरसरत्नगन्धावकीर्ण-

* भूमिपतिकर्तृके इति पुस्तकान्तरे ।

तीर्थोदकपूर्णकलशमभिसृष्टाभिषेकमन्त्रैर्यथोक्तैर्दातारमभिषिञ्चति व्रतेन त्वं व्रतपत इति व्रतमुपैत्यायाचिताशनावधःशायिनौ भवतो व्रतोपचारं यथाशक्त्येकरात्रं पञ्चरात्रं वा द्वादशरात्रं व्रतञ्चरित्वा श्वोभूते तन्त्रमाज्यभागान्तं कृत्वान्वारभ्याथाज्यं जुहुयात् कामसूक्तं कालसूक्तं पुरुषसूक्तमित्यथ सुवर्णमयीं भूमिं भूमेः प्रतिकृतिं गोचर्म्ममात्रां कृत्वानीय वेद्युत्तरतोस्यां वेदिमित्युपस्थाप्य गिरयस्ते पर्वता इति पर्वतानवस्थाप्य हिरण्यरजतमणिमुक्ताप्रवालकादिभिरुपशोभयेद्यदहः संप्रयतीरिति सामन्दसानेति नदीः कल्पयित्वा रसैश्च परिपूरयेत् अपरमग्रमसि समुद्रन्त्वाभ्यवसृजामीति समुद्रान् वनस्पतिः सह देवै* र्नंआयगन्निति बृहस्पतिर्नेति वनस्पतीनन्यांश्च यच्च त्वा मनसा सङ्कल्पयेन्मनसा सङ्कल्पवतीह भवति निधी बिभ्रतीति नमस्कारयित्वा सत्यं बृहत्सत्यनुवाकोये देवासोदिव्येकादशस्थेति पुण्याहं वाचयेत् संस्थापयेन्न च दि वो देवकृतेनेत्यभिमन्त्र्य ब्राह्मणेभ्यो दद्याद्दातुरेषास्मैरोहिणीकामं निकामं वा दुःख इति ।

यथा रोहन्ति बीजानि हलाकृष्टे महीतले ।
एवं कामाः प्ररोहन्ति प्रेत्य हि मनसा सदा ॥
सर्व्वेषामेव दानानां यत्फलं समुदाहृतं ।
तत् प्राप्नोति च विप्रेभ्यो दत्त्वा भूमिं यथाविधि ॥

अथ मत्स्यपुराणे ।

अनेन विधिना यस्तु दद्याद्धेमधरां शुभाम् ।
पुण्यकालेतिसंप्राप्ते स पदं याति वैष्णवं ॥

---

* नप्रापगन्निति पाठान्तरं ।

विमानेनार्कवर्णेन किङ्किणीजालमालिना।
नारायणपुरङ्गत्वा कल्पत्रयमथो वसेत्॥
पुत्रपौत्रप्रपौत्रांश्च तारयेदेकविंशतिम्॥
इति पठति य इत्थं यः शृणोति प्रसङ्गा-
दपि कलुषविमानैर्मुक्तदेहः समन्तात्।
दिवममरवधूभि र्याति संप्रार्थ्यमानः।
पदममरसहस्रैः सेवितं चन्द्रमौलेः॥

इति धरादानविधिः।

लिङ्गपुराणे, सनत्कुमार उवाच।

सुवर्णमेदिनीदानं प्रवक्ष्यामि समासतः।
पूर्व्वोक्तदेशकालेतु कारयेन्मुनिभिःसह॥
लक्षणेन यथापूर्व्वं कूपे वा मण्डपेऽथवा।
मेदिनीं कारयेद्दिव्यां सहस्रेणापि वा पुनः॥
एकहस्तेन कर्त्तव्या चतुरस्रा सुशोभना।
सप्तद्वीपसमुद्राद्यैः पर्व्वतैरपि संयुता॥
सर्व्वतीर्थनगोपेता मध्ये मेरुसमन्विता।
अथवा मध्यतो द्वीपं नवखण्डं प्रकल्पयेत्॥
पूर्व्ववन्निखिलं कृत्वा मण्डले वेदिमध्यतः।
सप्तभागैकभागेन सहस्राद्विधिपूर्व्वकम्॥
ब्राह्मणेभ्यः प्रदातव्या दक्षिणा पूर्व्वचोदिता।
सहस्रकलशाद्यैश्च शङ्करं पूजयेच्छिवम्॥
सुवर्णमेदिनी प्रोक्ता लिङ्गेऽस्मिन् पर्व्वतं मतम्।

'मुनिभिः', नियतात्मभिर्विप्रैः सहेत्यर्थः।

सहस्रेण, पलानामितिज्ञेयं, हेम्नः पलसहस्रेणेत्यादि पञ्चपलादूर्द्ध कुर्य्यादिति मत्स्योक्तेः, साच एकहस्तमिता चतुरस्रा सप्तद्वीपवती कार्य्या, अथवेति पक्षान्तरं, स्वल्पद्रव्याभिप्रायं तदेवाह सप्तभागैकभागेन, सहस्रादिति सहस्रसप्तमांशेन, नवखण्डं जम्बुद्वीपमात्रां कल्पयेदित्यर्थः, ब्राह्मणेभ्य इति, बहुत्वमनेकाग्नि पक्षविषयं, पूर्व्ववदिति, लिङ्गपुराणोक्ततुलापुरुषदानवदित्यर्थः कालोत्तरे, पृथिवीदानमेवात्र शृणु लेशेन षण्मुख।

उत्तमा मध्यमा कन्या पृथिवी त्रिविधा मता॥
शतार्द्धकोटिविस्तारादुत्तमा परिकीर्त्तिता।
सप्तद्वीपावसानातु मध्यमा समुदाहृता॥
जम्बुद्वीपावधिः कन्या त्रिविधां परिकल्पयेत्।
उत्तमाः पञ्चभिर्भारैः काञ्चनेन प्रकल्पयेत्॥
सहस्रद्वितयेनैव कन्या द्वादशपर्वताः।
तदर्द्धात्तारजङ्कूर्मं तथा पद्मं समादिशेत्॥

द्वादशपर्व्वतास्तु कालोत्तरोक्तरत्नमेरुदाने द्रष्टव्याः, तारजं रूप्यकृतं, उत्तमा कथिता पृथ्वी त्र्यंशेन मध्यमा मता। कन्यकात्र त्रिभागेन त्रिहान्या कूर्म्मपङ्कजे॥ ऋग्यजुःसामगानान्तु शिवभक्तेषु* निक्षिपेत्।

चतुष्पादषट्पदार्थसंहितापाठकायच।
तस्य पादः प्रदातव्यः पृथ्वी कूर्म्मकजेषु च॥
शेषेषु च यथान्यायं ज्ञानं ज्ञात्वा निवेदयेत्।
सूर्य्यस्य ग्रहणे दत्तं शिवस्याग्रे निवेदयेत्॥

* निर्व्वपेदिति पाठः पुस्तकान्तरे।

मेरुवत् कल्पयेत्तत्र पर्व्वतांश्च त्रयोदश ।
सहस्रेण पलानान्तु तत्र मेरुं प्रकल्पयेत् ॥
सहस्रत्रितयेनैव कल्प्या द्वादशपर्वताः ।
चतुःशतसमायुक्ताः प्रत्येकन्तु ग्रहाः स्मृताः ॥
तथैव राशयः कल्प्या नक्षत्राणि तदर्द्धतः ।
द्वीपाश्च ग्रहवत्कल्प्या जम्बुसंज्ञादिकास्ततः ॥
च्छाराद्यस्तु तथा सप्त देवयोन्यष्टकं तथा ।
मृगाद्याश्च यथा यद्वद्भुवो ब्रह्मादयस्तथा ॥
पातालसप्तकं कल्प्यं भूर्लोका दिवसप्तकं ।
सहस्रखण्डं कूर्म्मञ्च नवखण्डं कजोद्भवं ।
एवं कल्प्य शिवस्याग्रे शिवविप्रेषु दापयेत् ॥
सुव्रतेष्वहताङ्गेषु वेदसिद्धान्तवेदिषु ।
दातव्या पृथिवी तेषां बहुरूपं स्मरंस्तथा ॥

बहूनि अघोरघोरतराणि रूपाणि यस्यासौ बहुरूपो अघोरमन्त्रः ।

अघोरेभ्योऽथघोरेभ्यो घोर घोरतरेभ्यः
सर्व्वतःशर्वसर्व्वेभ्योनमस्ते अस्तुरुद्ररूपेभ्यः

राहुणा गृह्यमाणेतु सूर्य्यविम्बेतु निर्वपेत् ।
एवं सङ्कल्प्य विधिवच्छिवस्याग्रे प्रदापयेत् ॥
परमाणवोयावन्तो ब्रह्माण्डस्य भवन्ति हि ।
तावत्कल्पसहस्राणि शिवलोके महीयते ॥
पितरस्तस्य नन्दन्ति वलन्ति च यथासुखम् ।
रुद्रायुर्यावदन्ते च रुद्रलोके वसन्ति च ॥

महीभुजस्तदन्ते तु शिवभक्त्या भवन्ति हि।
मोक्षः प्रजायते तेषां शिवभावानुदीक्षया॥

इति सुवर्णपृथिवीदानविधिः।

सूत उवाच।

अतः परं प्रवक्ष्यामि युष्माकं मुनिसत्तमाः।
जम्बुद्वीपप्रदानाख्यं दानानामुत्तमोत्तमं॥
यस्य प्रदानान्मनुजो वैष्णवं लोकमाप्नुयात्।
सर्व्वपापक्षयकरं सर्व्वमङ्गलकारकम्॥
आरोग्यश्रीकरञ्चैवमायुर्वर्द्धनमुत्तमम्।
भुक्तिदं मुक्तिदं नृणामभीष्टफलदं शुभं॥
यथाह भगवान् शम्भुः पृष्टः पर्वतकन्यया।
तथेदं संप्रवक्ष्यामि युष्माकं मुनिसत्तमाः॥
ईशमासीनमेकान्ते कैलासे हिमवत्सुता।
प्रणिपत्य जगन्नाथं पर्य्यपृच्छत सादरा॥
भगवन् किं नरैः कार्य्यं सर्वदुःखनिवारणम्।
अनायासेन देवेश सर्वमङ्गलकारकं॥
इत्येवमुक्तः पार्वत्या पिनाकी वृषभध्वजः।
यथाह भगवान् देव्यै तत्सर्वं कथयामि वः॥

ईश्वर उवाच।

शृणु देवि महादानं जम्बुद्वीपाह्वयन्तु तत्।
यथाह भगवानद्य पद्मयोनिर्जनार्द्दनः॥
पुण्येऽह्नि पुण्यनक्षत्रे पुण्यकाले तु सर्वतः।
विषुवत्ययनादौ च ग्रहणे चन्द्रसूर्य्ययोः॥

व्यतीपातेऽथ वा कुर्य्याज्जन्मर्क्षे वा विशेषतः।
अष्टम्यां पञ्चदश्यां वा नित्यं वा दानमाचरेत्॥
पुण्यदेशेषु सर्व्वेषु नदीदेवालयादिषु।
दानं गृहे वा दातव्यं श्रद्धा वा यत्र जायते॥
विप्रन्तु वेदविदुषं गुरुं सम्पूज्य यत्नतः।
भूलेपनादि यत्कार्य्यं सर्व्वं विप्रेण कारयेत्॥
विलेपयेत्सर्व्वभूमिं गोमयेन सवारिणा।
तत्र विंशतिहस्तन्तु लेपयेत्परिमण्डलम्॥
लवणेनोदधिं तत्र परितः परिकल्पयेत्।
प्रादेशमात्रं विस्तारादष्टद्रोणेन पार्व्वति॥
तत्राक्षतान्निर्विकिरेत् श्वेतपुष्पैः समन्ततः।
तन्मध्ये कारयेन्मेरुं धान्यभारत्रयेण वै॥

मेरुर्महाव्रीहिमयस्तु मध्ये
सुवर्णकल्पद्रुमसंयुतः स्यात्।
पूर्व्वेण मुक्ताफलवज्रयुक्तो
याम्येन गोमेदकपुष्परागैः॥
पश्चाच्च गारुत्मतनीलरत्नैः
सौम्येन वैदूर्य्यसरोजरागैः।
श्रीखण्डखण्डैरभितः प्रवाल-
लतान्वितः शुक्तिशिलातलः स्यात्॥
शुक्लाम्बराण्यम्बुधरावली स्यात्
पूर्व्वेण पीतानिच दक्षिणे तु।
वासांसि पश्चादथ कर्बुराणि

रत्नानि चैवोत्तरतोघनाली ॥
ब्रह्मातु मध्ये कमलासनस्थ-
श्चतुर्म्मुखः काञ्चननिर्मिताङ्गः।
चतुर्भुजश्चात्र निवेशनीयो
दधत् स्रुचं चात्र कमण्डलुञ्च ॥
तथाक्षसूत्रं जपसाधनञ्च
कृष्णाजिनं चोपरितश्च बिभ्रत्।
गङ्गां चतुर्द्धा पतितान्निधाय
चतुर्द्दिशं चोदकपूर्णकूपाम् ॥
रौप्यान्महेन्द्रप्रभृतीनथाष्टौ
संस्थाप्य लोकाधिपतीन् क्रमेण।
नानाद्विजौघानि च राजतानि
मृगाश्च सर्वत्र निवेशनीयाः ॥
पूर्वेण मन्दरगिरिर्यवतण्डुलाभ्याम्
शुक्लाम्बरेण परितः परिवेष्टितान्तः।
सूत्रेण काञ्चनमयेन वृषेण तद्व-
द्रौप्येण वृक्षमृगपक्षियुतो विधेयः ॥
याम्येन गन्धमदनोत्र गिरिस्तु कार्यो
मुद्गैश्च जम्बुतरुणा च हिरण्मयेन।
हैमेन यक्षपतिना च विराजमानः
पीताम्बरेण परितः परिवेष्टितश्च ॥
पश्चात्तिलाचलमथोपरि कर्बुराख्यम्
वासः सपिप्पलहिरण्मयहंसयुक्तम्।

आकारयेद्विपुलमन्द्रसुगन्धपुष्पम्
रौप्येण शक्तिघटितेन विराजमानम् ॥
संस्थाप्य तं विपुलशैलमथोत्तरेण
शैलं सुपार्श्वमपि माषमयं सुवस्त्रं ।
न्यग्रोधवृक्षमपि हेममयं सुधेनुम्
रौप्यैश्च शक्तिघटितैश्च शुभं विधाय ॥
मेरोश्च पुष्पाभरणञ्च कार्य्यम्
घृतोदकं प्रस्रवणञ्च दिक्षु ।
क्षीराज्यदध्ना मधुना सरांसि
प्रागादि तेषां च यथाक्रमेण ॥
हिम हेमकूटनिषधाःक्रमश्च याम्ये
सौम्ये च नीलसितशृङ्गयुताः क्रमेण ।
प्रादेशमात्रं परिनिष्ठितास्ते
प्रागायता ह्युपरि* वस्त्रयुताश्च सर्व्वे ॥
प्रत्येकमत्र वर्षच्छदपर्वतानाम्
भारेण धान्यपरिमाणमुशन्ति सन्तः ।
शक्त्याच रौप्यकृतपक्षियुताश्च सर्व्वे
सौगन्धिपुष्पफलवस्त्रयुगा विधेयाः ॥
अथ नीलनिषधायामौ माल्यवद्गन्धमादनौ ।
तेषां मध्यगतो मेरुस्तौ च धान्यविनिर्मितौ ॥
निषधः पारिजातश्च मर्य्यादापर्वताविमौ ।
मेरोः पञ्चमभागेन यथा तौ गन्धमादनौ ॥

---

* प्रागायमात्युपरीति क्वचित्पाठः ।

गन्धमादनशैलोऽसौ पूर्वपश्चाद्यथाविधौ।
श्वेततण्डुलनिर्माणौ दक्षिणोत्तरतः स्थितौ॥
सितान्तःप्रमुखाः सर्वे दक्षिणे ककुभादयः।
शंखकूटादयश्चैव उत्तरे परिकीर्त्तिताः॥
तांस्त्रीन् केशरशैलांश्च कृत्वा धान्यमयान् शुभान्।
वस्त्रैरावेष्ट्य शैलेन्द्रं मेरुमन्यांश्च वेष्टयेत्॥
दक्षिणं भारतं वर्षं तत् किंपुरुषसम्वृतम्।
हरिवर्षं ततः प्रोक्तं मेरोर्दक्षिणतस्ततः॥
इलावृतं वृतं मेरोश्चतुर्थं वृषभं तथा।
रम्यं हिरण्मयं तस्मात् कुरवश्चेति चोत्तराः॥
भद्राश्वः केतुमालश्च पूर्वपश्चिमतः स्थितौ।
प्रोक्तानि नववर्षाणि जम्बुद्वीपे तु नामतः॥
हिमाद्रिमध्ये देवेशं श्रियञ्च विनिवेशयेत्।
प्रासादाभिमुखावेतौ काञ्चनेन विनिर्म्मितौ॥
शङ्ख-चक्र-गदा-पाणिं पीतवाससमच्युतम्।
किरीट-केयूर-धरं श्रीवत्साङ्कितवक्षसं॥
पद्मासने समासीनां पद्महस्तां सुलोचनाम्।
प्रसन्नवदनां देवीं तस्य दक्षिणतोन्यसेत्॥
कैलासमध्यतो माञ्च त्वां चैव विनिवेशयेत्।
मां च शङ्करनामानं त्वां च गौरीं वरानने॥
चतुर्भुजं वृषस्थञ्च जटिलं चन्द्रमौलिनम्।
खट्वाङ्गशूल-वरदाभय-हस्तञ्च मां न्यसेत्॥
मदुत्सङ्गगतां त्वां च दर्पणे दीवरान्विताम्।

भद्रासने भगवन्तं हयरूपमुखं हरिम् ॥
सौवर्णं स्थापयेद्देवं भारते कूर्म्मरूपिणम् ।
वाराहं केतुमालं वै मत्स्यं कुरुषु चोत्तरे ॥
सौवर्णानथवा रौप्यान् स्थापयेत्तु यथाक्रमम् ।
एवं जम्वाह्वयं* द्वीपं कृत्वा चैव यथाविधि ॥
अर्घपाद्यासनं स्नानं यथावत् स्थापनं क्रमात् ।
ब्रह्मादयस्तथादेवाः शैलाः कल्पद्रुमास्तथा ॥
स्वनाममन्त्रैः पूजार्हा नमस्कारान्तदीपितैः ।
गन्ध-पुष्प-नमस्कार-धूप-दीप-फलै-स्तथा ॥
तथोपहरणाद्यैश्च पूजयित्वा प्रयत्नतः ।
भद्राश्ववर्षे होमन्तु सर्पिषा च समाचरेत् ॥
स्वनाममन्त्रै र्होतव्यं स्वाहाकारसमायुतैः ।
दशोत्तरशतं हुत्वा ब्रह्मणे मेरवे तथा ॥
इतरेषाञ्च सर्व्वेषामष्टोत्तरशताहुतीः ।
स्नानार्थं यजमानस्य पुरतः कलशन्न्यसेत् ॥
आढकोदरपूर्णन्तु स्वकूर्चं वस्त्रवेष्टितम् ।
गन्धाः सुमनसस्तस्य कुशाग्रान्विनिवेशयेत् ॥
याश्च श्रेयोविधास्सन्ति तास्तात्रावाहयेत्ततः ।
गङ्गाद्याः सरितः सर्वाः समुद्राश्च सरांसि च ॥
आयान्तु यजमानस्य दुरितक्षयकारकाः ।
इत्यावाह्य ततस्तस्य कलशं विमलोदकम् ॥

* एवं लक्ष्याह्वयमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

अभ्यर्च्य गन्धपुष्पाद्यैः स्थापयेत् प्रीतिपूर्वकम्।
स्नापयेत् प्राङ्मुखं तत्र दातारं कलशोदकैः॥
ऋग्भिर्व्वरुणदैवीभिः पावमानीभिरेव च।
दानकाले च सम्प्राप्ते दाता नारी नरोऽथवा॥
स्नापितो गुरुणा तेन सार्द्धं दानं समाचरेत्।
त्रिः प्रदक्षिणमावृत्य गृहीतकुसुमाञ्जलिः॥
प्रत्येकं पर्व्वतान् सर्व्वान् प्रणिपत्य पुरःसरम्।
मध्यमं गुरवे दद्यादिमं मन्त्रमुदीरयेत्।
अन्यस्मै वा प्रदातव्यं तस्यानुज्ञा मवाप्य च॥

यथा च भूरादिसमस्तलोका
त्वयि स्थिता भूधरराज नित्यम्।
अमी सुरा असुरा लोकनाथा
ब्रह्मादयो देवगणाश्च नित्यं॥
त्वत्संप्रदानादहमप्यशेषैः
पापैर्विमुक्तस्तु यथाभवेयम्॥
श्रेयस्तथापर्व्वतराजमह्यं
कुरु प्रभो देववरैश्च सार्द्धं॥
इती-दमुक्त्वा प्रददेत्तु मेरुं
सकाञ्चनं राजतवस्त्रयुग्मम्।
प्रत्येकमेकं द्विजपुङ्गवानाम्
प्रागादि दद्यादितरान् क्रमेण॥
सुरासुराणाममृतार्थकृत्यै
त्वया कृतं मन्दरशैल सत्य।

तथा च मां रक्ष च सर्वतस्त्वं
तव प्रसादाद्विरजा यथाहं ॥
गन्धाद्रिमादन इतीरितभूधरेन्द्र
वेदे तवापि गरुडाय नमोस्तु तुभ्यं ।
त्वत्सम्प्रदानहतपापसमस्तदोषं
च्छायाधिशैलवर रक्ष च मामजस्रम् ॥
देवालयाय विपुलाय नमोऽचलाय
हंसाय वेदपुरुषाय नमोऽच्युताय ।
युष्मत्प्रदाननिहताखिलपापराशिं
हंसेन सार्द्धममराचल पाहि मां त्वं ॥
वन्दे सुपार्श्वममराचलमप्रमेय-
न्धेनुञ्च देवसुरभिं प्रणतोऽस्मि नित्यम् ।
त्वद्दानभक्तियुतसत्क्रिययाहमद्य
त्वामेव यामि शरणार्थमवैहि मां त्वं ॥
श्रीवत्सवक्षस-मनादि-मजंसमस्त-
लोकाधिपं सकलकारणमच्युतञ्च ।
नारायणं शरणमेमि धराधरेन्द्रैः
सार्द्धं श्रिया हिमवतःस्थितिमादिमीडे ॥
देवाय देवगणपूजितपादपद्म-
युग्माय भक्तजनदुःखविनाशनाय ।
कैलाशशैलनिलयाय भवाय नित्यं
गौरीप्रियाय वरदाय नमः शिवाय ॥
चक्री त्वनादिनिधनः शरणागतं मां ।

भद्राश्वनामनिगतो हरिरच्युतोऽसौ ।
आस्ते ह नाथ न वपुःसनकादियोगि-
पूगैरभिष्टुतपुरातनकीर्त्तियुक्तः ॥
मध्ये महार्णवहिमाचलयो र्निषस-
कूर्म्माकृतिं शरणमेमि भवाभवाय ।
पारावरं मथितमत्र सदा दधाति
यस्त्वं नमामि सुरपूजितमप्रमेयम् ॥
वाराहरूपिणमनन्तमनन्तकेतुम्
लोकस्वरूपिणमनेकशिरोक्षिपादम् ।
वन्दे महीधरममेयमपारकीर्त्तिं
यज्ञेशमेमि शरणं हर मीशितारम् ॥
देवस्तथोत्तरकुरुष्वपि नित्यमास्ते
मत्स्यः सुरेन्द्रगणपूजितपादपद्म ।
रक्षत्वशेषजगतां पतिरच्युतोऽसौ
संसारदुःखचलितं शरणागतं मां ॥
उक्त्वैवमात्र मथनाशनदानमन्त्रं
प्रत्येक-मेकं द्विजपुङ्गवानाम् ।
भुक्त्वा शुभानि मनसेच्छति यानि वासौ
गच्छेत्त यत्र न निवर्त्तयतीह मर्त्त्यः ॥
गुरवे दक्षिणां दद्यात् सुवर्णञ्चैव वाससी ।
यागोपकरणं सर्व्वं गुरवे विनिवेदयेत् ॥
इत्याह भगवान् प्रीतः पार्व्वत्या परमेश्वरः ।
अहमप्यब्रुवै सर्व्वं युष्माकं मुनिसत्तमाः ॥

इति ब्रह्माण्डपुराणोक्तो जम्बुद्वीपदानविधिः ।

ब्रह्मा उवाच ।

शृणु देव मुने दानं सप्तद्वीपाह्वयञ्च तत् ।
तत् कृत्वा पृथिवीदानफलं सर्व्वमुपाश्नुते ॥
पुण्यकालेषु सर्व्वेषु चन्द्रसूर्य्यग्रहादिषु ।
देवागारादिदेशेषु पुण्येष्वायतनेषु च ॥

विप्रं गुरुं वेदविदञ्च दक्षं
विद्याप्रदं वृणुयात्तत्र पूर्व्वम् ।
स कारयेच्चैवतदङ्गकार्य्यम्
ऋते दानं गुरुणानेन सर्व्वं ॥
समाम्भूमिं लिम्पयेद्गोमयेन
सवारिणा शुचि तत्रापि मध्ये ।
कृत्वा द्वीपं जम्बुसंज्ञं यथावत्
तद्वाह्येच प्लक्षनामा निवद्धः ॥

जम्बुप्लक्षाह्वयो द्वीपौ शाल्मलश्च तथापरः ।
कुशः क्रौञ्चश्च शाकश्च पुष्करश्चैव सप्तमः ॥
एते द्वीपाः समुद्रैश्च सप्तसप्तभिरावृताः ।
लवणेक्षु सुरा-सर्पि-र्दधि-दुग्ध-जलैः समम् ॥
जम्बुद्वीपः समस्तानामेतेषां मध्यमः स्मृतः ।
तस्यापि मेरुर्द्देवर्षे मध्ये कनकपर्व्वतः ॥
प्लक्षद्वीपस्य विस्तारः षोड़शाङ्गुल इष्यते ।
पादाधिकास्तथान्येषामुत्तरोत्तरमुच्यते ॥
षोडशद्रोणधान्यैश्च प्लक्षद्वीपं प्रकल्पयेत् ।

ततः पादाधिकं प्रोक्तमन्येषामुत्तरोत्तरम् ।
विस्तार एष द्वीपानामुदधीनाञ्च सर्वशः ॥
प्लक्षादिपञ्चद्वीपेषु वर्षभूधरनिम्नगाः ।
प्रत्येकं सप्तसप्त स्युः श्वेततण्डुलनिर्म्मिताः ॥
पुष्करे भूधरं त्वेकं मध्यतो वलयाकृतिं ।
वर्षद्वयं तथाचान्यन्नामतः श्रूयतां मुने ॥
प्लक्षे शान्तमयं वर्षं शिशिरं सुखदं तथा ।
आनन्दञ्च शिवं चैव क्षेमकृत् सुखमेव च ॥
गोमेदपर्वतश्चान्द्रो नारदोदुन्दुभिस्तथा ।
सोमकः सुमनाश्चैव वैभ्राजः सप्त पर्वताः ॥
अनुतप्ता शिवाचापि अम्बिका त्रिदिवो क्रमात् ।
अमृता सुकृताचैव सप्तैतास्तत्र निम्नगाः ॥
प्लक्षन्तु प्रथमे वर्षे मध्यतो विनिवेशयेत् ।
पलेन वा यथाशक्ति तदर्द्धेन विनिर्मितं ॥
तत्पार्श्वे देवदेवेशं सर्व्वलोकगुरुं हरिं ।
सोमरूपधरन्देवं सौवर्णं विनिवेशयेत् ॥
श्वेतो हरितजीमूतो रोहितो वैद्युतस्तथा ।
नर्म्मतः सुप्रभः सप्त वर्षाख्येति च पर्वताः ॥
कुमुदश्चोदनश्चैव तृतीयश्च वलाहकः ।
कङ्कश्च महिषश्चैव ककुद्मान् सप्तमोगिरिः ॥
योनिस्तोया वितृष्णा च चन्द्रा शुक्ला च मोचनी ।
निवृत्तिः सप्त नद्यश्च शाल्मले परिकीर्त्तिताः ॥
उद्भिदो वेणुमांश्चैव सुरथो लवणो धृतिः ।

प्रभाकरश्च कपिलः पर्वतान् शृणु नारद ॥
मणिद्रुमो हैमशैलो द्युतिमान् पुष्पवांस्तथा ।
कुशेशयश्च हरितो मन्दरः सप्तमस्तथा ॥
धूतपापा शिवा चापि पवित्रा शमिता तथा ।
विद्युदम्भा महिषीचैव सर्वपापहरा तथा ॥
कुशस्तम्बं कुशद्वीपे क्रौञ्चे चैतान्निबोध मे ।
वर्षाणि भूधराश्चैव विष्णुश्च परएव च ॥
अन्धकारो मुनिश्चैव दुन्दुभिः सप्तमस्तथा ।
क्रौञ्चश्च वामनश्चैव अन्धकारोऽथ पञ्चमः ॥
पुण्डरीको दुन्दुभिश्च सप्तैते स्युरिहाचलाः ।
गौरी कुमारी सन्ध्याच रात्रिश्चैव मनोजवा ॥
ख्यात्यादिः पुण्डरीकश्च सप्तसप्त उदाहृताः ।
शाकमध्ये शाकवृक्षो वर्षप्लक्षेच निम्नगाः ॥
सप्तसप्त च देवर्षे श्रूयतां गदतो मम ।
जलदश्च कुमारश्च सुकुमारो मणीचकः ॥
कुसुमोत्तममोदश्च सप्तमश्च महाद्रुमः ।
उदयो जलधारश्च रैवतश्चानुपर्वताः ॥
पञ्चमोऽभ्रगिरिः शैलो अम्बिका केसरी तथा ।
सुकुमारी कुमारीच नलिनी वेणुका तथा ॥
इन्दुका रेणुकाचैव गभस्तिः सप्तमी तथा ।
पुष्करेतु महापद्मो धातकीति प्रकीर्त्तितौ ॥
मध्यतो वलयाकारो मानसोऽत्र च पर्वताः ।
न्यग्रोधवृक्षः पूर्वंतु ब्रह्मणः स्थानमुच्यते ॥

सप्तमः पुष्करद्वीपः तद्वदेव समावृतः।
एवं द्वीपाः समुद्रैश्च सप्तसप्तभिरावृताः॥
द्वीपैश्चैव समुद्रैश्च समाना द्विगुणाः परे।
द्वीपमानान् द्रुमान् सर्वान् राजतान्विनिवेशयेत्॥
तथापच्चिम्लगान्मत्स्यान् पर्वतोदधिषु च्चिपेत्।
जम्बुद्वीपाधिपं विष्णुं तत्र चैव निवेशयेत्॥
प्लक्षे सोमं शाल्मले वायुरूपं
कुशद्वीपे ब्रह्मरूपं पुराणं।
क्रौञ्चे रुद्रं शाकसंज्ञेऽथ सूर्यं
ब्राह्मं रूपं पुष्करे देव देवं॥
कृत्वाचैकं बहुधा चारुमूर्त्तिं
हिरण्मयं जगतामीशमाद्यं।
प्रक्षाल्य पूतेन जलेन मन्त्रैः
संप्रोक्ष्य दर्भैश्च निधाय देवान्॥
संवेष्ट्य वस्त्रैश्च धराधरेन्द्रान्
समन्ततो विकिरेत् पुष्पवृष्ट्या।
अर्घादिभिर्हव्ययुतैश्चहस्तैः
सम्पूज्य मेरुं प्रमथांश्च सर्वान्॥
स्वनाममन्त्रैश्च नमोयुतैश्च
स्वाहायुतैः पूर्ववद्धोममन्त्रः।
यथा पुरा तत्र तथैव कुर्य्या
देवाधिशैलेन्द्रवनस्पतीनां॥
पूर्वैर्युरेव विधिना समाप्य

गुरुश्च तत्राधिवसेन्निशायां।
निशासु वेदानुमतस्तथैव
वस्त्रादिदानञ्च ततः क्रमेण॥
ततः प्रभाते विमले तु दान्
काले तदा स्नापितोधौतवस्त्रः।
यथा पूर्वं जम्बुसंज्ञस्य चोक्तं
तथादानं सादर ङ्कारयित्वा॥
ततो विप्रान् पूज्य तेषां क्रमेण
तां दापयेन्मन्त्रपूर्वन्तथैव।
सोमं वायुं ब्रह्मरूपञ्च चन्द्रं
तथा सूर्यं ब्रह्मणोरूपमाद्यं॥
वीरुधौषधिवृक्षाणां मृगाणां जगतां प्रभोः।
आह्लादजननो यस्मात् तस्मात्त्वं पाहि मां सदा॥
अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य योजगति स्थितः।
सदागतिरमेयात्मा रक्ष त्वं व्याहृतस्तु मां॥
यः कर्त्ता जगतां पाता ब्रह्मलोकपितामहः।
त्वत्सम्प्रदानाद्देवेश श्रेयश्चास्तु सदा मम॥
रक्षार्थं देवदेवानां जगतामपि शङ्कर।
त्वया तु त्रिपुरन्दग्धं सदा मे संप्रसीद तत्॥
उदेत्यस्तमनं याति नित्यं पाति जगत्त्रयं।
प्रत्यक्षं सर्वलोकानां योऽसौ मे संप्रसीदतु॥
सृष्टिस्थितिविनाशानां कारणञ्जगतामसौ।
हिरण्यगर्भो भगवान् सदा मे संप्रसीदतु॥

इत्येवमेव विधिभिर्द्विज पुङ्गवानाम्
प्रत्येकमेकञ्च यथा क्रमेण।
दद्यात्तदा गुरवे दक्षिणां च
वासः सुवर्णादधिकं सुवर्णं॥
कृत्वा सप्तद्वीपपर्यन्तभूमिं
दत्त्वा देवान् जातरूपान् क्रमेण।
दद्यात्तस्मै गुरवे दानशेषं
साङ्गोपांगन्धान्यवस्त्रादि सर्व्वं॥
आदावन्ते पञ्चभिर्विप्रवर्य्यैः
पुण्याहञ्च स्वस्तिस्तद्विञ्च वाच्यं।
दद्यात्तेभ्यो दक्षिणां जातरूपं
वासोधान्यं भोजयेद्ब्राह्मणांश्च॥

सप्तद्वीपाह्वयं दानमेवं कृत्वाथ नारद।
नारी वा पुरुषोवाथ वैरिञ्चिं लोकमाप्नुयात्॥
उवाच नारदायैवं भगवान् लोकभावनः।
यथा मया पि तत्सर्वं प्रोक्तं वै मुनिसत्तमाः॥

इति ब्रह्माण्डपुराणोक्तः सप्तद्वीपदानविधिः।

पुलस्त्य उवाच।

तत्रासीना मुनयः शौनकाद्या-
स्तेचारण्ये नैमिषे सत्रयागे।
सुखासीनं सूतसूनुन्तदानीम्
गत्वापृच्छन् यज्ञकर्मावसाने॥
उग्रस्रवः परिपृच्छामहे त्वाम्

किं कृत्वासौ पुरुषोवाथ नारी ।
आयुश्च सर्व्वं लभतेऽथ रोगै
र्विमुच्यते भूतिमुपैति चाग्र्यां ॥
दुःखप्रनाशं* ग्रहभीतिनाशम्
दृष्टं तथा त्रिविधे चाद्भुते वा ।
अथान्यद्वा भयदोषप्रशान्ति-
मभीष्टसिद्धिं प्रददाति कर्त्तुः ॥
दानं व्रतं देवताभ्यर्च्चनं वा
किं तत् कृत्वा कृतकृत्योभवेत्ताः ।
शुश्रूषवस्तववाक्यञ्च यत्तु
वदास्माकं सूतदानातिविद्वन् ॥
इत्येवमुक्तो मुनिभिस्तदानी-
मुग्रश्रवाः प्रत्युवाचाथ तेषां ।
शृणुध्वं वः कथयिष्याम्यहन्त-
त्त्वेवं भूतं पृथिवीपद्मदानं ॥
देवागारे नद्नद्योस्तु तीरे
गृहेऽन्यस्मिन् पुण्यदेशे च कुर्य्यात् ।
तडागे वा नन्दने वाथ कुर्या-
दारामे वा रमते यत्र चेतः ॥
विप्रं गुरुं वेदपुराणदक्षं
सङ्गृह्य वैतानि क्रमादरेण ।
दद्यात्तु तस्मै गुरवेऽथ वासो

* दुःस्वप्ननाशमिति क्वचित् पाठः ।

युगं शुभं काञ्चनभूषणानि॥
अलङ्कृतोऽसौ प्रकरोति सर्व-
मृतेदानं किञ्चिदिहास्ति कार्यं।
गव्येन भूमिं शकृता जलेन
चालेपयेद्विंशतिहस्तमात्रां॥

कूटश्चर्षातपत्राणां समं प्राक्प्लवमेव वा।
षोडशारत्निमात्रन्तु चतुरस्रं प्रकल्पयेत्॥
यथेष्टं तत्र कुर्याद्वै स्तम्भांश्च परिकल्पयेत्।
चतुर्द्वारसमायुक्तं चतुस्तोरणभूषितं॥
दर्भमालापरिक्षिप्तं मङ्गलांकुरशोभितं।
वितानेनोपरिच्छन्नं शुभेन सितरूपिणा॥
परितो लोकपालानां ध्वजांश्च परिकल्पयेत्।
वस्त्रैरावेष्टयेत् स्तम्भान् चतुर्दिक्षु विचक्षणः॥
लम्बयेत् पुष्पमालाश्च सर्वतस्तम्भसन्धिषु।
प्रागुदक्प्रवणां भूमिं गोमयेनोपलेपयेत्॥
एवंकूटप्रपाञ्चाथ पटं वा परिकल्पयेत्।
मध्ये व्रीहिमयं शैलं महामेरुं प्रकल्पयेत्॥
मध्यमं दशभारेण* तुरीयांशेन चेतरान्।
मन्दरं पुरतः कृत्वा दक्षिणे गन्धमादनं॥
विपुलं पश्चिमे शैलं सुपार्श्वञ्चोत्तरेऽचलं।
विष्कम्भपर्वतौ होतु पूर्व्वपश्चिमभागयोः॥
परितश्चान्तरे वर्षपर्वताः समुदाहृताः।

* तृतीयांशेनेति क्वचित् पाठः।

विष्कम्भपर्व्वतौ, मन्दरगन्धमादनावेवाभिप्रेतौ, वर्षपर्व्वतास्तु धरादानोपदिष्टा द्रष्टव्याः।

जम्बुप्लक्षाह्वयौ द्वीपौ शाल्मलश्च तथापरः।
कुशं क्रौञ्चश्च शाकश्च पुष्करश्चैव सप्तमम्॥
लवणेक्षुसुरासर्पिर्दधिदुग्धजलैः समम्।
एवं द्वीपाः समुद्रैश्च सप्तसप्तभिरावृताः॥
एवं व्रीहिमयाञ्छैलान् पक्षिणः कारयेत्तथा।
भारार्द्धेनाथवा शैलानितरान् परिकल्पयेत्॥

इतरान्, वर्षपर्व्वतानित्यर्थः।

सम्बेष्ट्य शैलान् वासोभिः सर्व्वानेव महोदधीन्।
चतुरश्चतुरः पात्रान् तत्तद्द्रव्येण संविशेत्॥
मन्दारं पारिजातञ्च सन्तानं हरिचन्दनम्।
मेरोरुपरि सौवर्णान् चतुर्दिक्षु निवेशयेत्॥
तन्मध्ये कल्पवृक्षञ्च सौवर्णं कमलासनम्।
ब्रह्माणं द्विभुजं देवं प्राङ्मुखं विनिवेशयेत्॥
मेरुशृङ्गाणि चत्वारि राजतानि प्रकल्पयेत्।
सौवर्णं मादनं प्लक्षं मन्दरे विनिवेशयेत्॥
हिरण्यं गरुडं जम्बुगन्धमादनपर्व्वते।
सौवर्णञ्च पुरोहंसमश्वत्थं परिकल्पयेत्॥
सुपार्श्वे सुरभीं हैमीं न्यग्रोधञ्च निवेशयेत्।
राजतानपि सर्व्वेषु मृगपक्षिमहीरुहः॥
इक्षुचन्दनखण्डानि सर्व्वेषु विनिवेशयेत्।
द्वारेषु कुम्भौ जलवस्त्रयुक्तौ

फलैर्युतौ चन्दनखण्डयुक्तौ।
कोणेषु पूर्णं कलशन्तथैव
चतुर्दिशमिक्षुरसं निधाय॥
कृत्वैव मद्रिप्रवरांश्च देवा-
नाराधयन् चन्दनपुष्पधूपैः।
स्वनाममन्त्रैश्च नमोन्तरूपै-
रभ्यर्च्य सर्व्वानथ विप्रमुख्यान्॥
सार्द्धं तथा गुरुणा पञ्चभिस्तैः
पुण्याहकं स्वस्तिमृद्धिं च वाच्यं।
ततोऽग्निहोमं गुरुरेव कुर्य्यात्
पूर्वोत्तरस्यान्दिशि भूधराणाम्॥
अग्निं समाधाय घृतेन दध्ना
जुहोति देवाय च नामचोक्त्वा।
तथा गिरीणामपि नाममन्त्रै
र्दशाहुतीरधिकञ्चैवमेकम्॥
पूर्वेद्युरेवं गुरुरेव कृत्वा
निशां तथा जागरणं च कुर्य्यात्।
रक्षोघ्नमन्त्रांश्च जपन् स आस्ते
ततः प्रभाते विमले प्रकर्त्ता॥
प्राप्ते पुण्ये दानकाले प्रदाता
कुशोदकैस्तिलमिश्रैश्च विद्वान्।
स्नात्वा शुचिर्गुरुणा प्रोक्षितोऽसौ
तथा मन्त्रै र्व्वारुणैः पावमानैः॥

दद्यात् पुष्पाञ्जलिं तत्र मेरोः कृत्वा प्रदक्षिणम् ।
सम्पूज्य दद्याद्विप्राय गुरवे वाहिताग्नये ॥
यस्मात्त्वं लोकपालानां ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ।
आवासः सर्व्वदेवानां तस्मान्मां पाहि सर्व्वतः ॥
यस्मात्त्वं क्षितिपद्मस्य कर्णिकारं महीधर ।
तस्मात्त्वं सर्वदा ह्यस्मच्छ्रेयांसि प्रददस्व वै ॥
इति दद्यान्महामेरुं विप्राय विदुषे ततः ।
प्रागाद्युत्तरपर्यन्तान् विप्रेभ्यः प्रतिपादयेत् ॥
प्रत्येकमेकं विदुषां चतुर्णां प्रतिकल्पयेत् ।
दद्यात् पुष्पाञ्जलिञ्चैव कृत्वाचापि प्रदक्षिणम् ॥
यस्मात्त्वं मदनावासो देवानामपि पर्व्वत ।
सम्प्रीयतां मे भगवान् मन्दरः पर्वतोत्तमः ॥
यस्मात्त्वं गरुड़ावासः सदा देवालयाचलः ।
सम्प्रीयतां मे भगवान् गन्धमादनपर्व्वतः ॥
यस्मिन्नश्वत्थवृक्षस्थो हंसरूपी सदा वसेत् ।
तस्मात् सम्प्रीयतां मह्यं विपुलः पर्वतोत्तमः ॥
सुरभिस्तिष्ठते नित्यं न्यग्रोधोमस्तके तव ।
आरामो देवतानां त्वं सुपार्श्व प्रीतिमान् भव ॥
इत्येवं पृथिवीपद्मदानं दानोत्तमं तथा ।
दत्त्वा भुङ्क्तेऽधिकान् भोगान् ब्रह्मसालोक्यमाप्नुयात् ॥
पुण्याहं स्वस्तिमृद्धिञ्च वाचयेद्गुरुणा सह ।
विद्वद्भिः पञ्चभिर्विप्रै र्दद्यात्तेषान्तु दक्षिणाम् ॥
दानोपदेष्ट्रे गुरवे दक्षिणां प्रतिपादयेत् ।

उपदिष्टात्र षष्ठोभिप्रेतो वैतानिकस्य तु
गुरोस्तेषाञ्च दद्यात्तु दक्षिणामित्यनेन च
दक्षिणादानसिद्धेः।

दानमानसमं निष्कं जातरूपं विधानतः।
आसनं शयनं वस्त्रं पात्रं भोजनसाधनम्।
पानीयसाधनङ्कांस्यं गुरवे प्रतिपादयेत्॥

एतद्दानेऽप्युपयुक्तं समस्तम्
दद्यात्तस्मै गुरवे वस्त्रजातम्।
स्वयं भुंक्ते स घृतं पाणिनोक्तं
गुरून् विप्रान् भोजयेदिष्टवर्गान्॥
एवं पुरा ऋषये नारदाय
जगत्कर्त्ता वाब्रवीत्पद्मयोनिः।
मयाचोक्तं पृथिवीपद्मदानम्
ततः किञ्च प्रब्रवीमि द्विजेन्द्राः॥

इति ब्रह्माण्डपुराणोक्तः पृथिवीपद्मदानविधिः।

शौनक उवाच।

अन्त्यजागमने मर्त्यः पाण्डुरोगी प्रजायते।
वक्ष्यामि तत् प्रतीकारं दानहोमादिकर्म्मणा॥
पलत्रयेण कुर्वीत राजतेन वसुन्धराम्।
तदर्द्धेनाथवा कुर्य्याद्वित्तशाठ्यन्नकारयेत्॥
सपर्वतवनां कृत्स्नां समुद्रपरिवेष्टिताम्।
नवरत्नानि निक्षिप्य श्वेतवस्त्रेण वेष्टयेत्॥
कांस्यपात्रे विनिक्षिप्य पलाष्टकविनिर्मिते।

देवीमावाहयेत्तत्र सर्वाधारां हरिप्रियाम् ॥
एह्येहि देवि धात्री त्वं रूपेऽस्मिंस्त्वमथाविश ।
सहिता पर्व्वतैर्द्वीपैः समुद्रैः सुमना भव ।

आवाहनमन्त्रः ।

एवमावाह्यतां देवीं गन्धमाल्यैःसमर्चयेत् ।
उपचारैः षोड़शभिराचार्यः सर्वशास्त्रवित् ॥
होमञ्चापि प्रकुर्व्वीत समिदाज्यतिलैरथ ।
भूमिर्भूमीति मन्त्रेण समिद्धोमः प्रकीर्त्तितः ॥
तथा । भूमिर्भूमिमगात्माना मातामातरमित्यपि ।
मन्त्रः प्रकीर्त्तितश्चाग्नौ तिलाज्याहुतिभिर्हुनेत् ॥
अग्नेरुत्तरतश्चापि कुम्भं वस्त्रेण वेष्टितम् ।
स्थापयेदव्रणं शुभ्रमश्वस्थानादिमृत्तिकाः ॥
प्रक्षिपेच्च ततः शुद्धवारिणा परिपूरिते ।
पवमानादिभिर्मन्त्रैरभिषेकञ्च कारयेत् ॥
शन्नोदेव्यनुवाकेन शान्तिं चापि प्रकल्पयेत् ।
अभिषिक्तस्यचाङ्गानि वस्त्रेण परिमार्जयेत् ॥
अक्षोभ्यमनुवाकेन यथालिङ्गं सदर्भकम् ।
आचार्याय च तां पृथ्वीं दद्याद्रोगी समाहितः ॥
मन्त्रेणानेन विधिवत् प्राङ्मुखाय ह्युदङ्मुखः ।
धात्री धरित्री भूतानां वराहेणोद्धृता प्रिया ॥
रत्नगर्भसमुद्रैकवसना सर्व्वशोभना ।
दानेनानेन सुप्रीता पाण्डुरोगं व्यपोहतु ॥
दानमन्त्रः, । अनेन विधिना दत्त्वा पृथ्वीदानं प्रयत्नतः ।

यद्दानं वै कृतं मर्त्त्यैं अन्त्यजागमनेन तु ॥
तत्सर्वं नाशमायाति पाण्डुरोगादिकं महत्।
शान्त्यर्थं ब्राह्मणैः सार्द्धं कुर्य्यात् पुण्याहवाचनं ॥
इति पद्मपुराणोक्तः पाण्ड्रोगहरः पृथिवीदानविधिः।
अथ विश्वचक्रशब्दितं द्वादशं महादानमाख्यायते।
मत्स्यपुराणे मत्स्य उवाच।
अथातः सम्प्रवक्ष्यामि महादानमनुत्तमम्।
विश्वचक्रमितिख्यातं सर्व्वपापप्रनाशनम् ॥
तपनीयस्य शुद्धस्य विषुवादिषु कारयेत्।
ज्येष्ठं पलसहस्रेण तदर्द्धेन तु मध्यमम् ॥
तस्यार्द्धेन कनिष्ठं स्यात् विश्वचक्रमुदाहृतं।
अन्यद्विंशपलादूर्द्धमशक्तोपि निवेदयेत् ॥
षोड़शारन्ततश्चक्रं भ्रमन्नेम्यष्टकावृतम्।
नाभिमध्ये स्थितं विष्णुं योगारूढं चतुर्भुजम्।
शङ्खचक्रेऽस्य पार्श्वेतु देव्यष्टकसमावृतं।
'अरोनाम' नाभ्यन्तोपक्रमान्तगामिशलाकाकृतिरवयवविशेषः
'नेमयः' प्रधयः भ्रमन्त्योवलयाकारेणावस्थिताः
तासामष्टकेन तुल्यान्तरालेनावृतम्।
वेष्टितं, नाभिपद्मे स्थितमिति

अष्टदलपद्माकारा नाभिः तत्कर्णिकायां योगारूढमिति हृद्देशावस्थापितहस्तद्वयं पार्श्वस्थितशङ्खचक्रं विष्णुं विन्यस्य दलाष्टक पूर्वादिक्रमेण शक्त्यष्टकं प्रतिष्ठापयेत्। तल्लक्षणं तु नारदीये।

विमलोत्कर्षिणी ज्ञाना क्रिया योगा तथापरा ।
प्रह्वा सत्या तथेशाना नवमी चाप्यनुग्रहेति ॥
सर्व्वा दक्षिणहस्तेन वरदेन विराजिता ।
सव्येन चक्रे धारिण्यः स्त्रीरूपाश्चारुभूषणा इति ॥
अत्र देव्यष्टकसमावृतमितिवचनान्नवम्या अनुपयोगः ।
द्वितीयावरणे तद्वत् पूर्वतो जलशायिनः ।
अत्रिर्भृगुर्वशिष्ठश्च ब्रह्मा कश्यप एव च ॥
मत्स्यः कूर्मोवराहश्च नरसिंहोऽथ वामनः ।
रामोरामश्च कृष्णश्च बुद्धः कल्कीति च क्रमात् ॥
जलशायिप्रभृतीनां, लक्षणमुक्तं ब्रह्माण्डदानद्वये ।
मत्स्यादीनान्तु पञ्चराले ।
वामे शङ्खं गदां दक्षे द्विभुजोमत्स्यरूपधृक् ।
नराङ्घ्रिर्मत्स्यरूपी वा मत्स्यरूपी जनार्द्दनः ॥
एतदेव कूर्मलक्षणं मत्स्यपदस्थाने कूर्मपदप्रयोगे सति ।
मधुपिङ्गलवर्णञ्च चतुर्बाह्वायुधैर्युतम् ।
नराङ्गं शूकरास्यं च मनाक्पीनं सुभीषणम् ॥
श्रीर्वामकूर्परस्था तु धरानन्तौ पदानुगौ ।
एतद्रूपधरं देवं वराहं भुक्तिमुक्तिदम् ॥
ज्वलदग्निसमाकारं सिंहवक्त्रं नराङ्गकम् ।
दंष्ट्राकरालवदनं ललज्जिह्वं सुभीषणम् ॥
वृत्ताक्षं जटिलं क्रुद्धं आलीढं पीनवक्षसम् ।
अभेद्यतीव्रनखरं वामोरून्नतदानवं ॥
तद्वक्षोदारयन्तं च कराभ्यां नखरैर्भृशं ।

गदाचक्रधरं द्वाभ्यां नरसिंहं जगत्प्रभुम् ॥
कुण्डीच्छत्रधरोद्विदोर्व्वामनः परिकीर्त्तितः ।
चत्रान्तकरणं घोरमुद्वहन् परशुं करे ॥
जामदग्न्यः प्रकर्त्तव्यो रामो रोषारुणेक्षणः ।
युवा प्रसन्नवदनः सिंहस्कन्धो महाबलः ॥
आजानुबाहुः कर्त्तव्यो रामो बाणधनुर्द्धरः ।
शङ्खचक्रधरः कार्य्यो नीलोत्पलदलच्छविः ॥
कृष्णो दीर्घद्विबाहुश्च सर्वदैत्यक्षयङ्करः ।
काषायवस्त्रसंवीतः स्कन्धसंसक्तचीवरः ॥
पद्मासनस्थो द्विभुजो ध्यायी* बुद्धः प्रकीर्त्तितः ।
खड्गोद्यतकरः क्रुद्धो हयारूढो महाबलः ॥
म्लेच्छोच्छेदकरः कल्की द्विभुजः परिकीर्त्तित इति ।
तृतीयावरणे गौरी मातृभिर्वसुभिर्युता ॥

गौरीलक्षणमुक्तं, ब्रह्माण्डपुराणे ।

ब्रह्माण्याद्याः सप्तमातरः ।

तासाञ्च, लक्षणमुक्तं लक्षणसंग्रहे ।
गौरी चतुर्मुखी वीरा अक्षमाला स्रुचान्विता ।
कुण्डाज्यपात्रिणी वामे ब्रह्माणी हंससंस्थिता ॥
गौरी, गौरवर्णा ब्रह्माणीविशेषणमेतत् ।
त्रिनेत्रा शूलहस्ता च जटाखण्डेन्दुमण्डिता ।
कपालमालिनी शुक्ला रुद्राणी वृषसंस्थिता ॥
रक्ता शक्तिधरा देवी रक्तमाल्याम्बरान्विता ।

* धीर इति क्वचित्पाठः ।

शिखिपृष्ठसमारूढा कौमारी स्कन्दरूपिणी ॥
शङ्ख-चक्र-गदा-शार्ङ्ग-खड्गहस्ता च तार्क्ष्यगा ।
श्यामा चतुर्भुजा देवी वैष्णवी वनमालिनी ॥
कृष्णा पीनोदरा क्रूरा शूकरास्यानुकारिणी ।
सवस्त्रा यौवनोद्भिन्ना नार्य्याभरणभूषिता ॥
वाराही महिषस्था तु मदिरा दण्डधारिणी ।
खड्ग-खेटकसंयुक्ता अथवापि चतुर्भुजा ॥
सहस्राक्षा गजारूढा हेमाभा वज्रधारिणी ।
इन्द्राणी सर्व्वसिद्धार्था सर्वाभरणभूषिता ॥
गर्त्ताक्षी क्षीणदेहा तु क्षामकुक्षिभयङ्करी ।
विवृतास्या च दंष्ट्रोग्रा शिवे वा कौशिके स्थिता ॥
लेलिहाना विमुक्ताक्षी ज्वलत्केशाहिमण्डिता ।
द्वीपिचर्म्माम्बरा क्रुद्धा चामुण्डा मुण्डमालिनी ॥
जटिला वर्त्तुला नग्ना चतुर्बाहुषु बिभ्रती ।
कपालकर्त्तरी याम्ये पाशं शूलञ्च वामत इति ॥

वस्वष्टकलक्षणमुक्तं ब्रह्माण्डदाने* ।

चतुर्थे द्वादशादित्या वेदाश्चत्वार एव च ।
पञ्चमे पञ्चभूतानि रुद्राश्चैकादशैव तु ॥
लोकपालाष्टकं षष्ठे दिङ्मातङ्गास्तथैव च ।
सप्तमेऽस्त्राणि सर्वाणि मङ्गल्यानि च कारयेत् ।
अन्तरान्तरतो देवान् विन्यसेदष्टमे पुनः ॥

* पुराणे इति क्वचित् पाठः ।

आदित्य-लोकपालादि-गजानां, लक्षणमुक्तं, ब्रह्माण्डदाने।
वेदस्वरूपाणि, महाभूतघटदाने वक्ष्यन्ते।
पञ्चभूतानि, पृथिव्यादीनि।

तल्लक्षणमुक्तं विष्णुधर्मोत्तरे।

शुभवर्णा मही कार्य्या दिव्याभरणभूषिता।
चतुर्भुजा सौम्यवपुश्चन्द्रांशुसदृशाम्बरा॥
रत्नपात्रं सस्यपात्रं पात्रमौषधसंयुतम्।
पद्मं करे च कर्त्तव्यं भुवो यादवनन्दन॥
दिग्गजानां चतुर्णां सा कार्या पृष्ठगता तथा।
सर्वौषधियुता देवी शुक्लवर्णा ततः स्मृता॥

अपां रूपमुक्तं, स्कन्दपुराणे।

तस्य ध्यानवतः पूर्वमापः प्रत्यक्षतां ययुः।
स्त्रीरूपाः शुभ्रवर्णाश्च द्विभुजाः श्वेतवाससः।
दधानाः पाशकलशौ करयोर्मकरासना॥

तेजस्त्वग्निः, तस्य रूपमुक्तं ब्रह्माण्डदाने।
वायोश्च, आकाशरूपमुक्तं विष्णुधर्मोत्तरे।

नीलोत्पलाभं गगनन्तद्वर्णाम्बरधारि च।
चन्द्रार्कहस्तं कर्त्तव्यं द्विभुजं सौम्यदर्शनम्।
द्विरष्टवर्षाकारञ्च स्त्रीपुंसव्यञ्जनोज्झितम्॥

रुद्रलक्षणमुक्तं, विश्वकर्मणा।

रक्तवर्णा स्त्रिनयना द्विभुजा चन्द्रमौलयः।
जटिलाश्च प्रकर्त्तव्या रुद्रा बाणधनुर्द्धरा इति॥

सप्तमेऽस्त्राणि, सर्वाणीति, अत्र सत्यपि सर्वशब्दे षोड़शकोष्ठ-

सन्निवेशोपयोगित्वादष्टावस्त्राणि मङ्गल्यानि चाष्टावित्येतावतामेव परिग्रहो न्याय्यः ।

अस्त्राण्युक्तानि, गरुड़पुराणे,

खड्ग-शूल-गदा-शक्ति-कुन्ता-ङ्कुश-धनूंषि च ।
स्वधितिश्चेति शस्त्राणि तेषु चापं प्रशस्यत इति ॥

मङ्गल्यान्याह पराशरः ।

दक्षिणावर्त्तशङ्खश्च रोचना चन्दनन्तथा ।
मुक्ताफलं हिरण्यञ्च च्छत्रञ्चामरमेव च ।
आदर्शश्चेति विज्ञेयं मङ्गल्यं मङ्गलावहम् ॥

अन्तरान्तर इति पूर्वोक्तिः, सर्व्वैरेव सम्बध्यते अन्तराणामन्तरौ मध्यदेश इत्यर्थः अष्टमावरणे तु पूर्वोक्तान् ब्रह्मादीन् षोडशदेवान् विन्यसेदिति दानविवेककारः अभीष्ट देवान्विन्यस्येदिति केचित् एते च देवताविशेषा विश्वचक्रनिर्माणार्थमवक्लृप्तस्यैव सुवर्णस्य मध्यतश्चक्रारूढा निष्पादनीयाः न पृथक् सुवर्णेन तथाविध स्यैव चक्रस्य कार्य्यतयोपदेशात् ।

तुलापुरुषवच्छेषं समन्तात्परिकल्पयेत् ।
ऋत्विङ्मण्डपसम्भार-भूषणाच्छादनादिकम् ॥
विश्वचक्रं ततः कुर्य्यात् कृष्णाजिनतिलोपरि ।
तथाष्टादश धान्यानि रसांश्च लवणादिकान् ॥
पूर्णकुम्भाष्टकञ्चैव वस्त्राणि विविधानि च ।
माल्येक्षुफलरत्नानि वितानं वापि कारयेत् ॥

अत्रादिशब्देन, वृद्धि-श्राद्ध-शिवादिपूजा-

ब्राह्मणवाचनाधि-वासनादीनि संगृह्यन्ते।

भविष्योत्तरे।

अधिवास्य ततश्चक्रं पश्चाद्धोमं समाचरेत्।
चातुश्चरणिकाश्चत्र ब्राह्मणाश्चतुरोऽष्ट वा॥
होमं कुर्य्युर्यतात्मानो वस्त्राभरणभूषिताः।
होमद्रव्यसमोपेताः स्रुक्स्रुवैस्ताम्रभाजनैः॥
चक्रप्रतिष्ठितानान्तु सुराणां होम इष्यते।
तल्लिङ्गैर्जुहुयान्मन्त्रैः सर्व्वोपद्रवशान्तये॥

मत्स्यपुराणे।

ततोमङ्गलशब्देन स्नातः शुक्लाम्बरो गृही।
होमाधिवासनान्तेषु गृहीतकुसुमाञ्जलिः॥
इममुच्चारयेन्मन्त्रं त्रिः कृत्वा तु प्रदक्षिणम्।
नमो विश्वमयायेति विश्वचक्रात्मने नमः॥
परमानन्दरूपी त्वं पाहि संसारकर्दमात्।
तेजोमयमिदं यस्मात् सदा पश्यन्ति योगिनः॥
हृदि तत्त्वं गुणातीतं विश्वचक्रं नमाम्यहम्।
वासुदेवे स्थितं चक्रं चक्रमध्ये च माधवः॥
अन्योन्याधाररूपेण प्रणमामि स्थिताविह।
विश्वचक्रमिदं यस्मात् सर्व्वपापहरं परम्॥
आयुधञ्चाधिवासश्च भवादुद्धर मामतः।
इत्यामन्त्र्य च योदद्यात् विश्वचक्रं विमत्सरः॥
विमुक्तः सर्वपापेभ्यो विष्णुलोके महीयते।

वैकुण्ठलोकमासाद्य चतुर्बाहुः सनातनः ॥
सेव्यते ऽप्सरसां सङ्घैस्तिष्ठेत् कल्पशतत्रयं ।

अत्रापि पूर्ववद्दानवाक्यमभिधाय-
यथाशक्ति सुवर्णदक्षिणासहितं जल-
पूर्णमाचार्यादिभ्यः सम्प्रदान प्रतिपादनं तदनुज्ञयान्येभ्योपि दानम् दीनानाथतर्पणम् खल्पेत्वेकाग्निविधानमृत्विगाचार्य्याणां विभागव्यवस्था चेति सर्व्वं प्रकृतिवदनुष्ठेयं, ततः पुण्याहवाचन-देवतापूजनविसर्जनानि कुर्य्यात् ।

प्रणमेद्वा स्वयं कृत्वा विश्वचक्रं दिने दिने ॥
तस्यायुर्वर्द्धते नित्यं लक्ष्मीश्च विपुला भवेत् ।

इति सकल जगत्सुराधिवासम्
वितरति यस्तपनीयषोडशारम् ।
हरिभुवनमुपागतः ससिद्धै
श्चिरमधिगम्य नमस्यते शिरोभिः ॥
असुदर्शनतां प्रयाति शत्रो
र्मदनसुदर्शनताञ्च कामिनीनां ।
ससुदर्शनकेशवानुरूपः
कनकसुदर्शनदानदग्धपापः ॥
कृतगुरुदुरितानिषोडशार
प्रवरसुदर्शनदानता निरस्य ।
व्रजति च समुरारिधाम भित्वा
भवमतिल्य भुवने भवान भूयः ॥

इति मत्स्यपुराणोक्तो विश्वचक्रदानविधिः ।

अथ कल्पलताभिधानं त्रयोदशं महादानमुपवर्ण्यते।

मत्स्यउवाच।

अथातः सम्प्रवक्ष्यामि महादानमनुत्तमम्।
महाकल्पलता नाम महापातकनाशनम्।
पुण्यां तिथिमथासाद्य कृत्वा ब्राह्मणवाचनम्।
ऋत्विग्मण्डपसम्भारभूषणाच्छादनादिकम्।
तुलापुरुषवत् कुर्य्यात् लोकेशावाहनादिकं॥

आदिशब्दव्याख्यानं पूर्व्ववत्।

चामीकरमयीः कुर्य्यात् दशकल्पलताः शुभाः।
नानापुष्पफलोपेता नानांशुकविभूषिता॥
विद्याधरसुपर्णानां मिथुनैरुपशोभिताः।
हरीनादित्सुभिः* सिद्धैः फलानिच विहङ्गमैः॥

चामीकरं, सुवर्णं कल्पलतास्तुलाकारा विधेयाः, नानाफलानि, पुंस्त्रीगोगजवाजिप्रभृतीनि, स्वरूपशुष्फलानां तुलनार्थत्वेनैवोपपत्तेः।

'अंशुकानि, वस्त्राणि। सुपर्णाः, पक्षिणः।

एवं दशकल्पलतां विधाय वेदिकयाम् लिखितचक्रस्योपरि मध्ये द्वयं पूर्वादिदिक्षु चाष्टौ स्थापयेत्।

लोकपालानुसारिण्यः कर्त्तव्यास्तासु देवताः।
ब्राह्मीमनन्तशक्तिञ्च लवणस्योपरि न्यसेत्।
अधस्ताच्च तयोर्मध्ये पद्मशङ्करे शुभे॥

---

*हरनादिशुभिरिति क्वचित्पाठः।

लोकपालानुसारिण्यो देवता, लोकपालशक्तय इत्यर्थः।

अधस्ताच्च तयोरिति, मध्यस्थापितयोः कल्पलतयोरधस्तात् पद्माकारां ब्राह्मीं, शङ्खधरामनन्तशक्तिञ्च स्थापयेत्।

लवणादिपरिमाणञ्च, परिमाणविशेषा-

निर्देशात् पुरुषेच्छया नियम्यते। लवणं स्तूपयोर्न्यस्येदिति क्वचित्पाठः तत्र स्तूपो राशिः द्विवचनं राशिद्वयापेक्षयेति।

इभासनस्थातु गुडे पूर्वतः कुलिशायुधा।
रजन्यजस्थिताग्नेयोस्तुहोपाणिरथानले॥
याम्यामहिषमारूढ़ागदिनी तन्दुलोपरि।
घृतेन नैर्ऋती स्थाप्या सखड्गा दक्षिणापरे॥
वारुणे वारुणी क्षीरे झषस्था नागपाशिनी।
पताकिनी च वायव्ये मृगस्था शर्करोपरि॥
सौम्या तिलेषु संस्थाप्या शङ्खिनो निधिसंस्थिता।
माहेश्वरी वृषगता त्वीशपाणिः त्रिशूलिनी॥

इभो-गजः सच चतुर्दन्तोविधेयः, कुलिशं, वज्रं, रजन्यजस्थितेति, रजनी, हरिद्रा, अजः, छागः, हरिद्रोपरिस्थापिता छागवाहनेत्यर्थः अनले, आग्नेयदिग्भागे, दक्षिणापरे नैर्ऋतदिग्भागे नैर्ऋतीप्रेतवाहनेत्यवधेयं झषस्थामकरवाहनेत्यर्थः।

निधिसंस्थितेतिनिधिरूपं कलशानुकारि।

मौलिन्योवरदास्तद्वत् कर्त्तव्या वालिकान्विताः।
शक्त्या पञ्चपलादूर्द्धमासहस्रात् प्रकल्पयेत्॥
सर्व्वासामुपरिष्टाच्च पञ्चवर्णं वितानकम्।
धेनवो दशकुम्भाश्च वस्त्रयुग्मानि चैव हि॥

मौलिन्यो, मुकुटधराः, वरदा इति, यथोक्तायुधधारिणः करादितरेण करेण वरदमुद्रान्विताइत्यर्थः । 'बालिका, कर्णभूषणं बालकान्विता इति क्वचित्पाठः तदा वामोत्सङ्गस्थितबालकाइति व्याख्या एतच्च पञ्चपलादिपरिमितकल्पलताकरणोपक्रमसुवर्णेनैव विभज्य सर्वं कर्त्तव्यं, पृथक्द्रव्येण कर्त्तव्यानुउपदेशात् ।

मध्यमद्वे तु गुरवे ऋत्विग्भ्योन्यास्तथैव च ।
ततो मङ्गलशब्देन स्नातः शुक्लाम्बरो बुधः ।
त्रिःप्रदक्षिणमावृत्य मन्त्रानेतानुदीरयेत् ॥

तत इति होमाधिवासन पुण्याहवाचनादि पूर्वोक्त कर्मकलापानन्तर्यमुच्यते, स्नात इति कुण्डसमीपवर्त्तिकलशस्थितसर्वौषधिजलेन ऋत्विग्भिः स्नापितः, गृहीतकुसुमाञ्जलिरित्यपि ज्ञेयं ।

अथ मन्त्रः ।

नमोनमः पापविनाशिनीभ्यो
ब्रह्माण्डलोकेश्वरपालनीभ्यः ।
आशंसिताधिक्यफलप्रदाभ्यो
दिव्यस्तथाकल्पलतावधूभ्यः ॥

अथ पूर्ववत् प्रयोगमुच्चार्य्य मध्यमे द्वे देवतादिसहिते कल्पलते गुरवे प्रतिपाद्य शेषा ऋत्विग्भ्यः प्रतिपादयेत् ।

तदनुज्ञया अन्येभ्योपि दानं दीना नाथ पूरणं, स्वल्पेत्वेकाग्नि विधानं चेति पूर्वोक्तमनुसन्धेयं । ततःपुण्याहवाचनदेवतापूजनविसर्जनानि कुर्य्यात् ।

इति सकलदिगङ्गनाप्रदानं
भवभय सूदनकारि यः करोति ।

अभिमतफलदे स नाकलोके
वसति पितामहवत्सराणि त्रिंशत् ॥

अभिमतफलदे, इष्टफलदायिनि ।

पितृशतमवतारयेद्भवाब्धेः
सच दुरितौघविनाशशुद्धदेहः ।
सुरपतिवनितासहस्रसंख्यैः
परिवृतमम्बुजसंसदाभिवन्द्यः ॥
इति विधानमिदं सदिगङ्गना-
कनककल्पलताविनिवेदने ।
पठति यः स्मरतीह तदीक्षते
स पदमेति पुरन्दरसेवितम् ॥

इति मत्स्यपुराणोक्तः कल्पलतादानविधिः ।

अथ सप्तसागरसंज्ञं चतुर्दशं महादानमाख्यायते ।

मत्स्य उवाच ।

अथातः सम्प्रवक्ष्यामि महादानमनुत्तमं ।
सप्तसागरकं नाम महापातकनाशनं ।
पुण्यं दिनमथासाद्य कृत्वा ब्राह्मणवाचनम् ॥
तुलापुरुषवत् कुर्य्यात् लोकेशावाहनं बुधः ।
ऋत्विग्मण्डपसम्भारभूषणाच्छादनादिकं ॥

आदिशब्देन, वृद्धिश्राद्ध-पुण्याहवाचनादि ।

कारयेत् सप्तकुण्डानि काञ्चनानि विचक्षणः ।
प्रादेशमात्राणि तथारत्निमात्राणि वा पुनः ॥

कुर्य्यात्सप्तपलादूर्द्धमासहस्राच्च शक्तितः।

संस्थाप्यानिच सर्व्वाणि कृष्णाजिनतिलोपरि॥

कुण्डानि, भाण्डानि, प्रादेशादिपरिमाणं, तिर्य्यगूर्द्धपरिच्छेयम्। एकविंशत्यङ्गुष्ठपर्व्वपरिमितोरत्निः तदर्द्धं प्रादेशः, तिला, द्रोणपरिमाणाः सौवर्णसंप्रदेयाश्रयाणां कृष्णाजिनसम्बन्धिनां तेषां तथाव्याप्तिदर्शनात्।

प्रथमं पूरयेत् कुण्डं लवणेन विचक्षणः।

द्वितीयं पयसा तद्वत्तृतीयं सर्पिषा पुनः॥

चतुर्थं तु गुडेनैव दध्ना पञ्चममेव च।

षष्ठं शर्करया तद्वत्सप्तमं तीर्थवारिणा॥

स्थापयेल्लवणस्यान्ते ब्रह्माणं काञ्चनं शुभं।

केशवं क्षीरमध्ये तु घृतमध्ये महेश्वरं॥

भास्करं गुड़मध्ये तु दधिमध्ये सुराधिपं।

शर्क्करायां न्यसेल्लक्ष्मीं जलमध्ये तु पार्व्वतीं॥

सर्वेषु सर्वरत्नानि धान्यानि च समन्ततः।

ब्रह्मादिप्रतिमालक्षणमुक्तं, ब्रह्माण्डदाने सर्व्वरत्नानि सर्व्वधान्यानिच परिभाषायां।

तुलापुरुषवच्छेषमत्रापि परिकल्पयेत्।

ततो वारुणहोमान्ते स्नापितो वेदपुङ्गवैः।

त्रिः प्रदक्षिणमावृत्य मन्त्रानेतानुदाहरेत्॥

शेषशब्देन पुण्याहवाचनमाचार्य्यादिभ्यो जलपूर्व्वोक्तं दानं। तदनुज्ञयाचान्येभ्योऽपि दानं दीनानाथतर्पणं, स्वल्पेष्वेकाग्निविधानमित्याद्यनुसन्धेयं। अयं विशेषः, द्वितीयदिवसे तुलापुरु-

प्रोक्तकर्म्मशेषसमाप्तौ पूर्णाहुतेः पूर्वमाज्यतिलैस्तल्लिङ्गमन्त्रेण सहस्र संख्योवारुणहोमः कर्त्तव्यः ।

नमोवः सर्वसिन्धूनामाधारेभ्यः सनातनः ।
जन्तूनां प्राणदेभ्यश्च समुद्रेभ्योनमोनमः ॥
क्षीरोदकाज्यदधिमाधवलावणेक्षु-
सारामृतेन भुवनत्रयजीवसङ्घान् ।
आनन्दयन्ति वसुभिश्च यतो भवन्त-
स्तस्मान्ममाप्यघविनाशमलंविदध्वं ॥
यस्मात् समस्तभुवनेषु भवन्त एव
तीर्थामरासुरसुवद्धमणिप्रतानं ।
पापक्षयाम्बरविलेपनभूषणाय
लोकस्य बिभ्रति तदस्तु ममापि लक्ष्मीः ।

ततो, यथा शक्तिदक्षिणासहितसंप्रदानान्ते पूर्व्ववत् पुण्याहवाचन-देवतापूजनविसर्जनानि कुर्य्यात् ।

इति ददति रसामरसंयुतान्
सुचिरविस्मयवानिह सागरान् ।
अमलकाञ्चनवर्णमयानसौ
पदमुपैति हरेरमरावृतः ॥
सकलपापविघातविराजितः
पितृपितामहपुत्रकलत्रकं ।
नरकलोकसमाकुलमप्यलं
झटिगिति सोऽर्पयते शिवमन्दिरं ॥

इति मत्स्यपुराणोक्तः सप्तसागरदानविधिः ।

अथ रत्नधेनुसमाख्यं पञ्चदशमहादानं प्रतिपाद्यते।

मत्स्यपुराणे मत्स्य उवाच।

अथातः संप्रवक्ष्यामि महादानमनुत्तमम्।
रत्नधेनु इति ख्यातं गोलोकफलदन्नृणाम्॥
पुण्यां तिथिमथासाद्य तुलापुरुषदानवत्।
लोकेशावाहनं कृत्वा ततोधेनुं प्रकल्पयेत्॥
भूमौ कृष्णाजिनं कृत्वा लवणद्रोणसंयुतम्।
धेनुंरत्नमयीं कुर्य्यात् संकल्प्य विधिपूर्बकं॥

लोकेशावाहनमित्युपलक्षणं

अत्र हि देश-काल-वृद्धिश्राद्ध-शिवादिपूजा-ब्राह्मणवाचन-गुरुर्त्विग्वरण-मधुपर्कदान-कुण्डमण्डप-वेदिका-चक्रलेखन-वितान-तोरण-पताकादिकं मत्स्यपुराणोक्ततुलापुरुषविहितं संगृह्यते धेनुं प्रकल्पयेदिति लवणद्रोणोपरि प्राङ्मुखीमुदक्पादा-रेखाभिः सवत्साङ्गवाकृतिम् रचयेदित्यर्थः।

स्थापयेत्पद्मरागाणामेकाशीतिं मुखे बुधः।
पुष्परागशतन्तद्वद्घोणायां परिकल्पयेत्।
ललाटे हेमतिलकं मुक्ताफलशतं दृशोः॥

घोणायां, नासिकाग्रभागे, हेमतिलकादिषु, सारतः, परिमाणतस्य फलविशेषे इति न्यायात् ज्ञायते, यथाशक्त्यनुष्ठानं मुक्ताफलशतन्नेत्रद्वये विभज्य स्थापनीयम्।

भ्रूयुगे विद्रुमशतं शुक्ती कर्णद्वये स्थिते।
काञ्चनानि च शृङ्गाणि शिरो वज्रशतात्मकम्॥

शृङ्गाणीति, वत्सशृङ्गापेक्षया बहुवचनम्

ग्रीवायां नेत्रपट्टकं गोमेदकशतात्मकम्।
इन्द्रनीलशतं पृष्ठे वैदूर्य्यशतपार्श्वके॥
स्फटिकैरुदरन्तद्वत्सौगन्धिकशतात्कटिम्।
खुरा हेममयाः कार्य्याः पुच्छं मुक्तावलीमयम्॥

स्फटिकैरित्यत्र, साहचर्य्यात् तद्वदितिवचनाच्छतसंख्यैरित्यवधेयं, सौगन्धिकं माणिक्यविशेषः, मुक्ताफलानामपि शतसंख्यत्वमवधेयं।

सूर्य्यकान्तेन्दुकान्तौ च घ्राणे कर्पूरचन्दनम्।
कुङ्कुमानि च रोमाणि रौप्यां नाभिञ्च कारयेत्॥
गारुत्मतशतं तद्वदपाने परिकल्पयेत्।
तथान्यानि च रत्नानि स्थापयेत्सर्व्वसन्धिषु॥

अन्यानि, माणिक्यादीनि यथाशक्ति यथालाभं स्थापयेत्।

कुर्य्यात्शर्करया जिह्वां गोमयञ्च गुडात्मकम्।
गोमूत्रमाज्येन तथा दधिदुग्धं स्वरूपतः॥
पुच्छाग्रे चामरन्दद्यात् समीपे ताम्रदोहनम्।
कुण्डलानि च हैमानि भूषणानि च शक्तितः।
कारयेदेवमेवन्तु चतुर्थांशेन वत्सकं॥

एव मेवमिति, एतैरेव धेनूक्तैरत्नादिद्रव्यैरित्यर्थः।

तथासर्व्वाणि धान्यानि पादाश्चेक्षुमयाःस्मृताः।
नानाफलानि सर्व्वाणि पञ्चवर्णवितानकम्॥
एवं विरचनां कृत्वा तद्वद्धोमाधिवासनम्॥
ऋत्विग्भ्यो दक्षिणां दत्त्वा धेनुमामन्त्रयेद्बुधः।
गुडधेनुवदामन्त्र्य इदञ्चोदाहरेत्ततः॥

तद्वदिति, मत्स्यपुराणोक्ततुलापुरुषदानवदित्यर्थः ।

सर्वौषधिस्नानादिकमपि तद्वदेव ज्ञेयं दक्षिणां दत्त्वेति क्रमो-ऽत्राविवक्षितः, दक्षिणाचात्र यथाशक्ति सुवर्णं, नृपकर्त्तृके तु दाने ग्रामरत्नादय, इति गुडधेनुवत् यालक्ष्मीरित्यादिमन्त्रैः ।

त्वां सर्व्वदेवगणधाम यतः पठन्ति
रुद्रेन्द्रविष्णुकमलासनवासुदेवाः ।
तस्मात् समस्तभुवनत्रयदेवयुक्ता
माम्पाहि देवि भवसागरपीड्यमानम् ॥
आमन्त्र्य वेत्थ मभितः परिहृत्य भक्त्या
दद्यात् द्विजाय गुरवे जलपूर्व्वकन्तां ।
यः पुण्यमाप्य दिनमत्र कृतोपवासः
पापैर्व्विमुक्ततनुरेति पदं मुरारेः ॥

परिहृत्य, प्रदक्षिणीकृत्य गृहीतकुसुमाञ्जलिरित्यपि ज्ञेयं । कृतोपवासत्वमधिवासनदिने, अशक्तौ तु नक्तमित्युक्तं गुरवे द-द्यादित्येकाग्निपक्षविषयं । अनेकाग्निपक्षेतु तुलापुरुषवद्व्य-वस्था दानानन्तरं पूर्व्ववत्पुण्याहवाचन-देवतापूजन-विसर्जनानि कुर्य्यात् ।

इति सकलविधिज्ञो रत्नधेनुप्रदानम्
वितरति स विमानं, प्राप्य देदीप्यमानम् ।
सकलकलुषमुक्तो बन्धुभिः पुत्रपौत्रैः
सहमदनसुरूपः स्थानमभ्येति शम्भोः ॥

इति मत्स्यपुराणोक्तोरत्नधेनुदानविधिः ।

अथ महाभूतघटशब्दितं षोडशं महादानमिह निरूप्यते ।

मत्स्य उवाच ।

अथातः सम्प्रवक्ष्यामि महादानमनुत्तमम् ।
महाभूतघटं नाम महापातकनाशनम् ॥
पुण्यान्तिथिमथासाद्य कृत्वा ब्राह्मणवाचनम् ।
ऋत्विग्मण्डपसम्भारभूषणाच्छादनादिकम् ।
तुलापुरुषवत् कुर्य्यात् लोकेशावाहनादिकम् ॥

आदिशब्दस्तु, पूर्ववदेव व्याख्येयः ।

कारयेत् काञ्चनं कुम्भं महारत्नाचितं बुधः ।
प्रादेशादङ्गुलशतं यावत् कुर्य्यात् प्रमाणतः ॥
क्षीराज्यपूरितं तद्वत्कल्पवृक्षसमन्वितम् ।

क्षीरघृते गव्ये, समपरिमाणे च स्थापनीये कल्पवृक्षलक्षणं पञ्चशाखत्वादिकल्पतरुदाने द्रष्टव्यम् ।

पद्मासनगतांस्तद्व ब्रह्मविष्णुमहेश्वरान् ।
वराहेणोद्धृतां तद्वत् कुर्य्यात् पृथ्वीं सपङ्कजाम् ॥
वरुणञ्चासनगतं काञ्चनं मकरोपरि ।
हुताशनं मेषगतं वायुङ्कृतमृगासनम् ॥
तथाकाशाधिपं कुर्य्यात मूषकस्थं विनायकम् ।
विन्यसेद्घटमध्ये तान् वेदपञ्चकसंयुतान् ॥

ब्रह्मादिलक्षणं, वरुणादिलक्षणञ्च मत्स्यपुराणोक्तब्रह्माण्डदानविहितम् वेदितव्यं, वराहलक्षणं तु पद्मपुराणोक्तब्रह्माण्डे ।

विनायकस्वरूपं हस्तिरथ इति ।

ऋग्वेदस्याक्षसूत्रन्तु यजुर्वेदस्य पङ्कजं ।
सामवेदस्य वीणा स्याद्वीणां दक्षिणतोन्यसेत् ॥

अथर्व्ववेदस्य पुनः स्रुक् स्रुवौ कमलं करे ।
पुराणवेदोवरदः साक्षसूत्रकमण्डलुः ॥
परितः सर्वधान्यानि चामरासनदर्पणम् ।
पादुकोपानहच्छत्रदीपिकाभूषणानि च ॥
शय्या च जलकुम्भाश्च पञ्चवर्णवितानकम् ।
स्नात्वाधिवासनान्ते तु मन्त्रमेतमुदीरयेत् ॥

पादुका, काष्ठकृता, जलकुम्भाः,
षोडश, प्रकृतौ तथादर्शनात् ।

अधिवासनान्ते स्नात्वेति पूर्वस्मिन् दिने अधिवासनं विधाय द्वितीयदिवसे पुण्याहवाचनादिपूर्णाहुतिपर्य्यन्तं कर्म्मशेषं समाप्य सर्वौषधिजलैः पूर्ववदृत्विग्भिः स्नापितो यजमानस्त्रिः'प्रदक्षिणमावृत्य गृहीतकुसुमाञ्जलिः' वक्ष्यमाणं मन्त्रमुदाहरेत् ।

नमो वः सर्व्वदेवानामाधारेभ्यश्चराचरे ।
महाभूताधिदेवेभ्यः शान्तिरस्तु शिवं मम ॥
यस्मान्न किञ्चिदप्यस्ति महाभूतैर्विना कृतम् ।
ब्रह्माण्डे सर्व्वभूतेषु तस्मात् श्रीरक्षयास्तु मे ॥
इत्युच्चार्य्य महाभूतघटं यो विनिवेदयेत् ।
सर्व्वपापविनिर्मुक्तः प्रयाति परमां गतिं ॥
विमानेनार्कवर्णेन पितृबन्धुसमन्वितः ।
स्तूयमानोऽमरस्त्रीभिः पदमभ्येति वैष्णवम् ॥

अत्र च, जलपूर्व्वं ब्राह्मणेभ्यः प्रदेये

प्रतिपादिते तुलापुरुषवद्विभागव्यवस्था तदनुज्ञयाचान्येभ्योऽपि दानं दीनानाथपूरणं च कर्त्तव्यंअदक्षिणस्य कर्मणोनिष्फलत्वात् ।

यथाशक्ति गुर्व्वादिभ्यो भूमिसुवर्णादिकं दक्षिणेति स्वल्पैतिकाग्नि-विधानमप्यवगन्तव्यं तदनन्तरं पूर्व्ववत्पुण्याहवाचन-देवतापूजन-विसर्जनानि ।

षोडशैतानि यः कुर्य्यात् महादानानि मानवः ।
न तस्य पुनरावृत्तिरिह लोकेऽभिजायते ॥
इति पठति य इत्थं वासुदेवस्य पार्श्वे
ससुतपितृकलत्रः संशृणोतीह सम्यक् ।
पुररिपुभवने वा मन्दिरे वार्कलक्ष्मी-
श्चिरममरवधूभिर्मोदते सोऽपि कल्पम् ॥
इति मत्स्यपुराणोक्तो महाभूतघटदानविधिः ।

इति श्रीमहाराजाधिराजश्रीमहादेवस्य समस्तकरणाधी-
श्वरसकलविद्याविशारदश्रीहेमाद्रिविरचिते
चतुर्व्वर्गचिन्तामणौ दानखण्डे
षोड़शमहादानविधिः ।

अथ षष्ठाध्यायः ।

अथ पर्व्वतदानविधिः ।

अयं लोकालोकः परमहिमवान् शश्वदुदयः
सुपार्श्वस्थायिश्रीः कलितविपुलाभोगसुभगः ।
इतिप्रत्यक्षेऽपि स्फुरदखिलशैलेन्द्रविभवः
परं हेमाद्रित्वं प्रकटयति विश्रान्तविबुधः ॥
धान्यशैलादिदानानामिह हेमाद्रिसूरिणा ।
विचित्रविधिविस्तारः प्रस्तावः क्रियतेऽधुना ॥

तत्र धान्यपर्व्वतदानं तावदुच्यते तदेव पद्मपुराणे ।

भीष्मउवाच ।

भगवन्श्रोतुमिच्छामि दानमाहात्म्यमुत्तमम् ।
यदक्षयं परे लोके देवर्षिगणपूजितम् ॥

पुलस्त्य उवाच ।

मेरोः प्रदानं वक्ष्यामि दशधा मुनिसत्तम ।
यत् प्रसादान्नरो लोकानाप्नोति सुरपूजितान् ॥
पुराणेषु च वेदेषु यज्ञेष्वायतनेषु च ।

न तत् फलमधीतेषु क्रतेष्विह यदश्नुते ॥

पुराणेषु वेदेषु यज्ञेष्वायतनेषु च, क्रतेषु न तत् फलमिति सम्बन्धः ।

तस्माद्विधानं वक्ष्यामि पर्व्वतानामनुत्तमम् ।
प्रथमो धान्यशैलः स्यात् द्वितीयो लवणाचलः ॥
गुड़ाचलस्तृतीयस्तु चतुर्थो हेमपर्व्वतः ।
पञ्चमस्तिलशैलः स्यात् षष्ठः कार्पासपर्व्वतः ॥
सप्तमो घृतशैलश्च रत्नशैलस्तथाष्टमः ।
राजतो नवमस्तद्वद्दशमः शर्कराचलः ॥
वक्ष्ये विधानमेतेषां यथावदनुपूर्व्वशः ।
अयने विषुवे चैव व्यतीपाते दिनक्षये ॥
शुक्लपक्षे तृतीयायां उपरागे शशिक्षये ।
विवाहोत्सवयज्ञे वा द्वादश्यामथवा पुनः ॥
शुक्लायां पञ्चदश्यां वा पुण्यर्क्षे च विधानतः ।
धान्यशैलादयो देया यथाशक्तं विधानतः ॥
तीर्थे वायतने वापि गोष्ठे वापि भवाङ्गणे ।
मण्डपं कारयेद्भक्त्या चतुरस्रमुदङ्मुखम् ॥
प्रागुदक्प्रवणं तद्वत्प्राङ्मुखोवा विधानतः ।

मण्डपलक्षणन्तु, परिभाषायां प्रतिपादितं ।

अत्र चायं विधानक्रमः दानदिवसात् पूर्वेद्युः पूर्वाह्णे कृत स्नातादिक्रियो यजमानो अमुकपर्व्वतदानमहं श्वः करिष्ये इति-कृतसंकल्पो वृद्धिश्राद्धमाभ्युदयिकं विधाय पूर्व्ववत् पुण्याहवाचनं कुर्य्यात्, तदनन्तरं तु अद्य अमुकस्मिन् देशे अमुकस्मिन् काले

अमुकपर्व्वतदानेनाहं यक्ष्ये तत्र तदङ्गभूतहोमादिके अमुकशर्माणं अमुकवेदाध्यायिनं ऋत्विजं त्वामहं वृणे इति।

पुराणवेदविदाश्चतुर्णामृत्विजांवरणं, तथा ओम् अद्य अमुकस्मिन् देशे अमुकस्मिन् काले अमुकपर्व्वतदानेनाहं यक्ष्ये तत्र तदङ्गभूतानि कर्म्माणि कर्तुं कारयितुं च अमुकसगोत्रं अमुकशर्म्माणं अमुकवेदाध्यायिनं गुरुं त्वामहं वृणे इत्याचार्य्यं वृणुयात् वृतोस्मीति सर्वत्र प्रतिवचनं तत्र तावत् मधुपर्केणार्च्चये-दितिसर्व्वपर्व्वतदानसाधारणोऽयं विधिः।

गोमयेनोपलिप्तायां भूमावास्तीर्य्य वै कुशान्।
तन्मध्ये पर्व्वतं कुर्य्यात् विष्कम्भपर्वतान्वितम्॥
धान्यद्रोणसहस्रेण भवेद्गिरिरिहोत्तमः।
मध्यमः पञ्चशतिकः कनिष्ठः स्यात् त्रिभिः शतैः॥

द्रोणलक्षणमुक्तं, परिभाषायां।

प्रमाणस्थकरचरणस्य पुंसो द्वादशभिः प्रसृतिभिः कुडवो भवति अनेन कुडवेन चतुर्गुणोत्तरं प्रस्थाढकद्रोणा भवन्ति अतः चतुःद्रोषष्ठ्या कुडवैःणो भवतीति कल्पतरुणा व्याख्यातं।

मेरुर्महाव्रीहिमयस्तु मध्ये
सुवर्णवृक्षत्रयसंयुतः स्यात्।
पूर्वेण मुक्ताफलवज्रयुक्तो
याम्येन गोमेदकपुष्परागैः॥
पश्चाच्च गारुत्मतनीलरत्नैः
सौम्येन वैदूर्य्यसरोजरागैः।

श्रीखण्डखण्डैरभितः प्रवाल
लतान्वितः शुक्तिशिलातलःस्यात् ॥
ब्रह्माथ विष्णुर्भगवान् मुरारि
र्दिवाकरोऽप्यत्र हिरण्मयः स्यात् ।
मूर्द्धन्यवस्था गतमत्सरेण
कार्य्याः सुवर्णेन तथा द्विजौघाः ॥
चत्वारि शृङ्गाणि च राजतानि-
नितम्बभागेष्वपि राजतः स्यात् ।
आर्द्रेक्षुवंशावृतकन्दरस्तु
घृतोदकः प्रस्रवणश्च दिक्षु ॥
शुक्लाम्बराण्यम्बुधरावली स्यात्
पूर्वेण पीतानि च दक्षिणेन ।
वासांसि पश्चादथ कर्व्वुराणि
रक्तानि चैवोत्तरतोघनाली ॥
रौप्यान्महेन्द्रप्रमुखानथाष्टौ
संस्थाप्य लोकाधिपतीन् क्रमेण ।
नानाफलाली च समन्ततः स्यात्
मनोरमं माल्यविलेपनं च ॥
वितानकं चोपरि पञ्चवर्ण
मम्लानपुष्पाभरणं सितञ्च ॥

मेरुरित्यादि, महाव्रीहिमयो, राजान्नशालयः, वृक्षत्रयसंयुत, इति दक्षिणे मन्दारः उत्तरे पारिजातो, मध्ये कल्पतरुरितिवृक्षत्रयं, तथा पूर्व्वतो हरिचन्दनं, पश्चिमे सन्तान इति तरुद्वयं च

कुर्य्यात्, एते सर्व्वपर्व्वतेषु कर्त्तव्या इति शर्कराचले वक्ष्यमाणत्वात् सर्वेषाञ्च पञ्चशाखत्वमवधेयमिति।

वज्रं, हीरकं। गारुत्मतं, मरकतं। सरोजरागः, पद्मरागः। मुक्ताफलादीनि च यथादिशं वक्ष्यमाणराजतशृङ्गेषु निवेशनीयानि। पुरारिः, महेश्वरः।

ब्रह्मादिलक्षणमुक्तं ब्रह्माण्डदाने।

'मूर्द्धव्यवस्था' उपरिदिशिस्थिता।

गतमत्सरेण, वित्तशाठ्यरहितेन।

द्विजौघाः, पक्षिसमूहाः।

दिवौका इति क्वचित्पाठः।

तत्र आदित्यावसवोरुद्रादिवौकाः तेषु, वस्वादिलक्षणमुक्तं ब्रह्माण्डदाने, रुद्रलक्षणं विश्वचक्रे, इक्षुरेव वंशः, घृतमेवोदकं, वस्त्राण्येव मेघसमूहाः कर्व्वुराणि, चित्राणि।

लोकपाललक्षणमुक्तं ब्रह्माण्डदाने।

इत्थन्निवेश्यामरशैलमग्र्यं
मेरोश्च विष्कम्भगिरीन् क्रमेण।
तुरीयभागेन चतुर्द्दिशन्तु
संस्थापयेत् पुष्पविलेपनाढ्यान्॥
पूर्व्वेण मन्दरमनेकफलैश्च युक्तं
युक्तं गणैः कनकभद्रकदम्बचिह्नं।
कामेन काञ्चनमयेन विराजमान-
माकारयेत् कुसुमवस्त्रविलेपनाढ्यं॥
क्षीरारुणोदसरसाथ वनेनचैव

रौप्येण शक्तिघटितेन विराजमानं ।
याम्येन गन्धमदनश्च निवेशनीयो
गोधूमसञ्चयमयः कलधौतजम्वा ॥
हैमेन यक्षपतिना घृतमानसेन
वस्त्रैश्च राजतवनेन च संयुतः स्यात् ।
पश्चात्तिलाचलमनेकसुगन्धिपुष्प-
सौवर्ण-पिप्पल-हिरण्मय-हंसयुक्तम् ॥
आकारयेद्रजतपुष्पवनेन तद्व-
दस्त्रन्वितं दधिसितोदरसस्तथाग्रे ।
संस्थाप्य तं विपुलशैलमथोत्तरेण
शैलं सुपार्श्वमपि माषमयं सवस्त्रं ॥
पुष्पैश्च हेमवटपादपशेखरन्त-
माकारयेत्कनकधेनुविराजमानं ।
माक्षीकभद्रसरसाच वनेन तद्व-
द्रौप्येण भास्करवता च युतं विधाय ॥

इत्थन्निवेश्येत्यादि, एवं मेरुं निवेश्य तच्चतुर्थभागपरिमितेन पृथक्द्रव्येण एकैकं विष्कम्भगिरिं कुर्य्यात् न तु चतुर्थभागेन चतुरोपीति, तथाच लवणाचले वक्ष्यति चतुर्थांशेन विष्कम्भपर्व-तान् कारयेत्, पृथगिति, पूर्वेण मन्दरमिति, सन्निधानान्मन्दरोऽपि व्रीहिमय एव, गणैर्युक्तमिति, पुरुषाकृतिगणत्रयान्वित-मित्यर्थः ।

अनेकफलाली युक्तं यवैरिति क्वचित्पाठः ।
तस्य सम्भूलत्वे यवानुष्ठानमपि कार्य्यं ।

कनकघटितेन भद्रकदम्बाख्येन वृक्षेण लक्षितं।

कामलक्षणमाह विश्वकर्म्मा।

चाप-वाणधरः कामो रतिप्रियान् सुमध्यमः।

आलीढो नन्दनो राजी रूपवान् विश्वमोहक इति॥

क्षीरपूरितेन, अरुणोदसंज्ञिकेन रूप्यघटितेन सरसा वनेनापि रूप्यघटितेन विराजमानमिति सम्बन्धः।

याम्ये नेत्यादि, गन्धमदनी, गन्धमादनः,

कलधौतजम्बेति, सुवर्णजम्बुवृक्षेण।

यक्षपतिरूपमुक्तं श्रीप्रश्ने।

रुक्ष्मापिङ्गनेत्रञ्च गदिनं पीतविग्रहं।

पुष्पकस्थन्धनाध्यक्षं ध्यायेत् शिवसखं सदेति॥

घृतमानसेनेति घृतपूरितेन मानसाभिधानेन राजतेन सरसा। पश्चादिति, पश्चिमदेशे दधिपूरितसितोदंनाम रजतनिर्मितंसर इति, विपुलशैलं, विपुलं नाम पर्वतं माक्षीकभद्रसरसेति, माक्षिकं, मधु मधुपूरितेन रजतमयेन भद्राभिधानेन सरसा युत मित्यर्थः।

अत्र च कामदेवस्य प्रत्यङ्मुखत्वं हंसस्य प्राङ्मुखत्वं कनकधेनोर्द्दक्षिणामुखत्वं च शर्कराचलस्थितदिग्विशेषसापेक्ष्यं दैवतेषु सर्व्वशैलेषु वेदितव्यं, चरमव्यवस्था कुतोपि शास्त्राद्यवस्थितिरिति। एते च कामदेवादयः कदम्बादीनां निजपर्व्वीतवृक्षाणामधस्तात्कर्त्तव्याः।

होमैश्चतुर्भिरथवेदपुराणविद्भि-

र्दान्तैरनिन्द्यचरिताकृतिभिर्द्विजेन्द्रैः।

पूर्व्वेण हस्तमितमत्र विधाय कुण्डं
कार्य्यस्तिलैर्यवघृतेन समित्कुशैश्च ॥
रात्रौ च जागरमनुद्धतगीततूर्य्यै-
रावाहनञ्च कथयामि शिलोच्चयानां ॥

पूर्वेणेत्यादि मण्डपस्य पूर्व्वभागे हस्तमात्रं कुण्डं विधाय तस्य पूर्वोत्तरदिग्विभागे तुलापुरुषोक्तलक्षणां देवतावेदिं कृत्वा तत्र विनायकादिदेवताभ्यः पूर्व्ववत् पूजां विदध्यात् अनन्तरमृत्विजोऽग्निस्थापनान्ते ग्रहाणां लोकपालानामित्यादिवक्ष्यमाणदेवताभ्यस्तल्लिङ्गमन्त्रैस्तिलादिद्रव्येण होमं कुर्य्युः । सहस्रेत्वथ होतव्ये कुर्य्यात् कुण्डं करात्मकमित्युक्तेरत्र हस्तपरिमितकुण्डोपदेशादाहुतिसहस्रं होतव्यमिति दानविवेककारः ।

अत्र विनायकादयो द्वात्रिंशद्देवा, द्वादशादित्याः, एकादशरुद्राः, दशलोकपालाः, अष्टौ वसवः, ब्रह्म-विष्णु-शिव-सूर्य्याश्चत्वारः काम-धनद-हंस-कामधेनव-श्चत्वारः इत्येवमेकाशीतिसंख्येभ्यो देवेभ्यः ग्रहाणां प्रतिदैवतं त्रयोदशाहुतिहोमे त्रिपञ्चाशदधिकमाहुतिसहस्रं सम्पद्यते अष्टशतन्तु होतव्यमिति ब्रह्माण्डपुराणे वक्ष्यति तिलादीनिचत्वार्य्येव । हविर्द्रव्याणि घृतान्तानीत्यवगन्तव्यं समिधः, साधारण्यादुदुम्बरस्य होमानन्तरं पुष्पोपहारानादाय वक्ष्यमाणमन्त्रैर्यथाक्रमं पर्व्वतानावाहयेत्, तत्र मेरोरावाहनमन्त्रः ।

त्वं सर्व्वदेवगणधामनिधे विरुद्ध
मस्मद्गृहेष्वमरपर्व्वत नाशयाशु ।
क्षेमं विधत्स्व कुरु शान्तिमनुत्तमान्नः ।

सम्पूजितः परमभक्तिमता मया हि ॥
त्वमेव भगवानीशो ब्रह्मा विष्णुर्दिवाकरः ।
मूर्त्तामूर्त्तपरं बीजमतः पाहि सनातनः ॥
यस्मात्त्वं लोकपालानां विश्वमूर्त्तेश्च मन्दिरम् ।
रुद्रादित्यवसूनाञ्च तस्माच्छान्तिं प्रयच्छ मे ॥
यस्मादशून्यममरैर्नारीभिश्च समस्तथा ।
तस्मान्मामुद्धराशेषदुःखसंसारसागरात् ।
एवमभ्यर्च्य तं मेरुं मन्दरञ्चाभिपूजयेत् ॥

अथमन्दरस्य ।

यस्माच्चैत्ररथेन त्वं भद्राश्वेनवर्षेण च ।
शोभसे मन्दर क्षिप्रमलं पुष्टिकरो भव ॥

अथ गन्धमादनस्य ।

यस्माच्चूडामणिर्जम्बुद्वीपे त्वं गन्धमादन ।
गन्धर्व्ववनशोभावानतः कीर्त्तिर्दृढास्तु मे ॥

अथ विपुलपर्व्वतस्य ।

यस्मात्त्वं केतुमालेन वैभ्राजेन वनेन च ।
हिरण्मयाश्वत्थशिखस्तस्मात् पुष्टिर्ध्रुवास्तु मे ॥

अथ सुपार्श्वस्य ।

उत्तरैः कुरुभिर्यस्मात् सावित्रेण वनेन च ।
सुपार्श्व राजसे नित्यमतः श्रीरक्षयास्तु मे ॥
एवमामन्त्र्य तान् सर्व्वान् प्रभाते विमले पुनः ।
स्नात्वाथ गुरवे दद्यात् मध्यमं पर्व्वतोत्तमम् ॥

विष्कम्भपर्व्वतान् दद्यादृत्विग्भ्यः क्रमशो नृप।
गावोदद्याच्चतुर्विंशदथ वा दश पार्थिव॥
शक्तितः सप्त वाष्टौ वा पञ्च दद्यादशक्तिमान्।
एकां वा गुरवे दद्यात् कपिलाञ्च पयस्विनीम्॥

एवमामन्त्रयति, दानदिनात् पूर्व्वदिवसे सर्व्वमिदमामन्त्रणादि विधाय गीतवादित्रादिभिर्निशामतिवाह्य ततः प्रभाते गुरुप्रभृतयो विहितस्नानादिक्रियाः पूर्णाहुतिपर्य्यन्तं सकलकर्म्मशेषं समाप्य कुण्डसमीपस्थापितकलशजलेन पूर्व्ववद्यजमानं स्नापयेयुः।

यजमानोऽपि शुक्लाम्बरपरिधानः प्रदक्षिणीकृत्य वक्ष्यमाण-मन्त्रेण यथाक्रमं पर्व्वतान् प्रतिपादयेत्।

तत्र प्रयोगः।

ओम् अद्य अमुकस्मिन् काले अमुकसगोत्राय अमुकशर्म्मणे ब्राह्मणाय एतममुकपर्व्वतं सोपस्करं अमुकसगोत्रोऽहं अमुकशर्म्मा अमुककामस्तुभ्यमहं सम्प्रददे नमः, अमुकसगोत्राय अमुकशर्म्मणे ब्राह्मणाय एतत् पर्व्वतदानप्रतिष्ठार्थमिमां दक्षिणां तुभ्यमहं सम्प्र-ददे, अत्र च दक्षिणापेक्षायामश्रुतदक्षिणान्तरकल्पनानुपपत्तेर्गा-वोदद्यादितिश्रुतमेव दक्षिणात्वेन सम्बध्यते विनापिदक्षिणा संशब्दनमस्त्येव दक्षिणात्वमिति केचित्, सहस्रदक्षिणां कृत्वेत्यादि ब्रह्माण्डपुराणे वक्ष्यमाणदक्षिणाग्रहणन्तु युक्तमिति।

पर्व्वतानामशेषाणामेष एव विधिः स्मृतः।
त एव पूजने मन्त्रास्तएवोपस्कराः स्मृताः॥
ग्रहाणां लोकपालानां ब्रह्मादीनाञ्च सर्व्वशः।

स्वमन्त्रेणैव सर्वेषु होमः शैलेषु पठ्यते।
उपवासो भवेन्नित्यमशक्तौ नक्तमिष्यते॥

सर्वत्राक्षारलवणमश्नीयादिति वक्ष्यमाणत्वादक्षारलवणं नक्तं वेदितव्यम्।

विधानं सर्वशैलानां क्रमशः शृणु पार्थिव।
दानकालेषु ये मन्त्राः पर्वतेषु च यत्फलम्॥

अथ मन्त्रः।

अन्नं ब्रह्म यतः प्रोक्तमन्ने प्राणाः प्रतिष्ठिताः।
अन्नाद्भवन्ति भूतानि जगदन्नेन वर्त्तते॥
अन्नमेव यतोलक्ष्मीरन्नमेव जनार्द्दनः।
धान्यपर्व्वतरूपेण पाहि तस्मान्नमोनमः॥

एवमाचार्यादीन्, सम्पूज्य तदनुज्ञया अन्येभ्योपि दद्यात्

ततो यजमानो वेद्यां पूर्व्ववद्देवताः सम्पूज्य नमस्कुर्यात्। गुरुस्तान्विसर्जयेत्, ततो यथाशक्ति ब्राह्मणभोजनम् कृतोपवासस्य यजमानस्य दानदिने क्षारलणवर्जनं सर्वपर्वतोपस्करा-णाञ्च ब्राह्मणगृहप्रापणं शर्कराचलोक्तं सर्वत्र द्रष्टव्यम्।

अनेन विधिना यस्तु दद्याद्धान्यमयङ्गिरिम्।
मन्वन्तरशतं साग्रं देवलोके महीयते॥
अप्सरोगणगन्धर्वैराकीर्णेन विराजितः।
विमानेन दिवः पृष्ठमायाति सुरसेवितः॥
कर्म्मक्षयाद्राजराज्यं प्राप्नोतीह न संशयः॥

अथ ब्रह्माण्ड पुराणात्

श्रीभगवानुवाच।

अतः परं प्रवक्ष्यामि धान्यपर्व्वतमुत्तमम्।
यं दत्त्वा सर्व्वदानानां फलं प्राप्नोति मानवः॥
नद्यास्तीरे गृहे वापि देवतायतने तथा।
मण्डपं कारयित्वा च विधानं परिकल्पयेत्॥
कार्त्तिक्यामयने चैव ग्रहणे वापि कृत्स्नशः।
अन्येष्वपि च कालेषु यदा श्रद्धाभिजायते॥
महाप्रीतिकरङ्कुर्य्यात् पर्व्वतं शुभलक्षणम्।
साहस्रिको भवेच्छ्रेष्ठस्तदर्द्धेन तु मध्यमः॥
त्रिभिः शतैः कनिष्ठस्तु द्रोणानां नृपसत्तम।
अलाभे वा यथाशक्त्या कारयेच्छ्रद्धयान्वितः॥
मध्ये प्रकल्पयेन्मेरुं महाव्रीहिमयं शुभम्।
विष्कम्भपर्वतञ्चैव यवैः कुर्य्यात्तु पूर्व्वतः॥
दक्षिणेनाथ गोधूमैस्तिलैः पश्चिमतस्तथा।
माषैश्चैवोत्तरं कुर्य्यात्तुरीयांशेन पर्वतान्॥
सौवर्णशिखरोपेतांस्तान् सर्वान् कारयेद्बुधः।
सर्वरत्नविचित्राङ्गान् केतुवृन्दैरलङ्कृतान्॥
नानाद्रुमलतोपेतान् सुरभिस्राप्यलङ्कृतान्।
वस्त्रैः प्रच्छादितान् कृत्वा गन्धैर्माल्यैस्तु पूजयेत्॥
एवं विधं गिरिं कृत्वा नानाभक्ष्यैः समन्ततः।
पूजयेत् फलमूलैश्च रसैर्नानाविधैस्तथा॥
ग्राम्यारण्यैस्तथाधान्यैः पूरयेत् सर्व्वतस्तथा।
ब्रह्मविष्णुशिवांस्तत्र सौवर्णान्विनियोजयेत्॥

पूर्व्वतः कारयेत् कुण्डं हस्तमात्रं सुशोभनम् ।
ब्राह्मणास्तत्रहोतारो अष्टौ चत्वार एव च ॥
गृहस्थाः साधवो दान्ताः सम्पूर्णावयवास्तथा ।
आधौतवाससश्चैव कटकादिभिरन्विताः ॥
चन्दनादिग्धगात्राश्च तथापुष्पैरलङ्कृताः ।
एवं विधास्तथाविप्रा होमं कुर्य्युरतन्द्रिताः ॥
इन्द्राद्या लोकपालाश्च तेषां होमो विधीयते ।
तल्लिङ्गैश्चैव मन्त्रैश्च समिद्भिरथ वा तिलैः ॥
पौरुषेण तु सूक्तेन ब्रह्मादीनां विधीयते ।
तथा व्याहृतिभिर्होमं तिलैराज्येनचैव हि ॥
अष्टशतं तु होतव्यं सर्व्वकामसमृद्धये ।
पूजयेत् पर्व्वतं पश्चात् यजमानः प्रसन्नधीः ॥
स्नात्वा शुक्लाम्बरो भूत्वा कामक्रोधविवर्ज्जितः ।
अन्नं प्राणा हि भूतानां बलन्तेजस्तथैव च ॥
जङ्गमाजङ्गमं सर्व्वं जगदन्ने प्रतिष्ठितम् ।
अन्नाद्भवन्ति भूतानि अन्नाद्वर्द्धन्ति चैव हि ॥
तच्चधान्याधिकारेण अन्नं बहुविधं भवेत् ।
अतो धान्यगतो मेरुः करोत्वभिमतं मम ॥
नमस्ते सर्व्वलोकानामाधारः सुरपूजितः ।
वित्तहीनो मम कुले मा भवत्विह कश्च न ॥
अत्युच्छिन्नं तथैवान्नं मम जन्मनि जन्मनि ।
मा यातु संक्षयं चैव दीयमानमहर्निशम् ॥
एवं सम्पूज्य पूर्वेद्युरात्रौ कुर्य्यात् महोत्सवम् ।

शङ्खतूर्य्यनिनादैश्च गेयमङ्गलपाठकैः ॥
ततः सर्व्वसमीपे तु ब्राह्मणाय निवेदयेत् ।
सहस्रदक्षिणं कृत्वा शक्त्या च विभवस्य च ॥
दक्षिणारहितो यज्ञः शतृत्वायाभिजायते ।
तस्मात् स दक्षिणं देयं यत् किञ्चिद्दानसंज्ञितम् ॥
होतारस्तत्र ये तेषां दद्याद्विष्कम्भवान् बुधः ।
आचार्य्यं पूजयेत् पश्चाद्गोभिरश्वैर्गजैस्तथा ॥
अलङ्कारैस्तथा मुख्यैर्वस्त्रैः पुष्पानुलेपनैः ।
आचार्य्यं पूजयेत्तं च भोजयित्वा यथा विधि ॥
गावश्चालंकृता देया बहुक्षीरा गुणान्विताः ।
रूपवत्यस्तरुण्यश्च तुष्ट्यर्थं जुह्वतां नृप ॥
अनेन विधिना यस्तु दद्याद्धान्यमयं गिरिम् ।
उद्धृत्य चात्मना सार्द्धं स्वर्गमारोपयेत् परम् ॥
मन्वन्तराणि षड् विंशन्मोदते विबुधैः सह ।
दिव्यं विमानमारुह्य नारी वा पुरुषोऽपि वा ॥
पुण्यक्षयादिहाप्येत्य सप्तद्वीपपतिर्भवेत् ।
दशजन्मानि राजेन्द्र द्वापरे जायते युगे ॥
दशवर्षसहस्रायुः पुत्रपौत्रसमन्वितः ।
यश्चेदं शृणुयाद्दानं कीर्त्त्यमानं समाहितः ॥
दरिद्रः परया भक्त्या सोऽपि सद्गतिमाप्नुयात् ॥

भविष्योत्तरात् ।

अतःपरं प्रवक्ष्यामि धान्यपर्व्वतमुत्तमम् ।

व्रीहिभिः कारयेत्तन्तु गोधूमैरथ वा यवैः ॥
सहस्रेणोत्तमं कुर्य्यात्तदर्द्धेन तु मध्यमम् ।
तस्याप्यर्द्धात् कनिष्ठन्तु कुर्य्याद्विभवसारतः ॥
तेषां पर्वविधानेन सर्व्वं कुर्य्यात् यथाक्रमम् ।
फलं वापि तदा राजन् पूर्व्वमेव समश्नुते ॥

धान्याचलं कनकवृक्षविराजमानं
विष्कम्भपर्व्वतयुतं सुरसिद्धजुष्टं ।
यच्छन्ति ये सुमतयः प्रणिपत्य विप्र
ते प्राप्नुवन्ति परमेष्ठिपदाब्जयुग्मं ॥

इति धान्यपर्व्वतदानविधिः ।

अथ लवणाचलदानविधिः ।

पुलस्त्य उवाच ।

अथातः संप्रवक्ष्यामि लवणाचलमुत्तमम् ।
यत्प्रदानान्नरोलोके प्राप्नोति शिवसंयुतम् ॥
उत्तमः षोड़शद्रोणः कर्त्तव्यो लवणाचलः ।
मध्यमः स्यात्तदर्द्धेन चतुर्भिरधमः स्मृतः ॥
वित्तहीनो यथा शक्त्या द्रोणादर्द्धं तु कारयेत् ॥
चतुर्थांशेन विष्कम्भपर्वतान् कारयेत् पृथक् ॥

द्रोणलक्षणमुक्तं ।

चतुर्थांशेनेति मुख्यशैललवणात् पृथक् प्रत्येकं चतुर्थांशपरिमितेन लवणेनेत्यर्थः ।

विधानं पूर्व्ववत् कुर्य्यात् ब्रह्मादीनां च सर्व्वदा ।

तद्वद्धेमतरून् सर्व्वान् लोकपालनिवेशनम् ।
सरांसि कामदेवादीन् स्तद्वच्चात्र निवेशयेत् ॥

तद्वदितिधान्यपर्व्वतवदित्यर्थः ।

कुर्य्याज्जागरणञ्चापि दानमन्त्रान्निबोधत ।
सौभाग्यरससम्भूतो यतो यं लवणोरसः ।
तदात्मकत्वेनच मां पाहि पापान्नगोत्तम ॥
यस्मादन्नरसाः सर्व्वे नोत्कटा लवणं विना ।
प्रियश्च शिवयोर्नित्यं तस्माच्छान्तिं प्रयच्छ मे ॥
विष्णुदेहसमूद्भूतं यस्मादारोग्यवर्द्धनम् ।
तस्मात् पर्व्वतरूपेण पाहि संसारसागरात् ॥
अनेन विधिना यस्तु दद्याल्लवणपर्व्वतम् ।
उमालोके वसेत्कल्पं ततो याति पराङ्गतिम् ॥

इति पद्मपुराणोक्तो लवणाचलदानविधिः ।

अथ गुड़पर्व्वतदानविधिः ।

पुलस्त्य उवाच ।

अथातः सम्प्रवक्ष्यामि गुड़पर्व्वतमुत्तमम् ।
यत्प्रदानान्नरः स्वर्गमाप्नोति सुरपूजितम् ॥
उत्तमो दशभिर्भारैर्मध्यमः पञ्चभिर्मतः ।
त्रिभिर्भारैः कनिष्ठः स्यात्तदर्द्धेनाल्पवित्तवान् ॥

भारः, परिभाषायां व्याख्यातः ।

तद्वदामन्त्रणं पूजा होमद्वत्सुरार्च्चनम् ।
विष्कम्भपर्व्वतांस्तद्वत्सरांसि वनदेवताः ॥

होमं जागरणं तद्वल्लोकपालाधिवासनम्।
धान्यपर्व्वतवत् कुर्य्यादिमं मन्त्रमुदीरयेत्॥
यथा देवेषु विश्वात्मा प्रवरोऽयं जनार्द्दनः।
सामवेदस्तु वेदानां महादेवस्तु योगिनाम्॥
प्रणवः सर्व्वमन्त्राणां नारीणां पार्व्वती यथा।
तथा रसानां प्रवरः सदैवेक्षुरसोमतः॥
मम तस्मात् परां लक्ष्मीं ददस्व गुड़पर्व्वत।
यस्मात् सौभाग्यदायिन्या भ्राता त्वं गुडपर्वत।
निवासश्चापि पार्व्वत्यास्तस्मान्मां पाहि सर्व्वदा॥
अनेन विधिना यस्तु दद्यात् गुड़मयं गिरिम्।
पूज्यमानः स गन्धर्व्वैर्गौरीलोके महीयते॥
पुनः कल्पशतान्ते तु सप्तद्वीपाधिपो भवेत्।
आयुरारोग्यसम्पन्नः शत्रुभिश्चापराजितः॥
इति पद्मपुराणोक्तो गुड़पर्व्वत दानविधिः।

श्रीभगवानुवाच।

अतः परं प्रवक्ष्यामि गुड़पर्व्वतमुत्तमम्।
सर्व्वपापहरं पुण्यं सौभाग्यजननं परम्॥
पुष्टिदं शान्तिदञ्चैव सुखदं दिव्यभोगदम्।
भारैस्तं दशभिः कुर्य्याद्यथाशक्त्यापि वा भवेत्॥
पूर्व्ववत् मण्डपं कृत्वा सर्व्वोपकरणानि च।
पूर्व्ववदिति, ब्रह्माण्डदानोक्तधान्यपर्व्वतवदित्यर्थः।
लोकपालसमोपेतं तथाकाञ्चनशृङ्गिणम्।

मुक्ताफलविचित्राङ्गं वस्त्रालङ्कृतविग्रहम् ॥
प्रवालकलतोपेतं* इक्षुखण्डोपवेणुकम् ।
नितम्बं राजतन्तस्य मेखलाकारसंस्कृतम् ।
कुर्य्यात्ताम्रमयं स्कन्धं नानाधातुविभूषितम् ॥
कृत्वा तमीदृशं शैलं सर्व्वधान्यसमावृतम् ॥
सर्वौषधिसमोपेतं सशृङ्गं समहाद्रुमम् ।
कल्पयित्वा विधानेन सवितानं विचक्षणैः ॥
कुण्डमेकं ततः कृत्वा चतुःकोणं स्वलङ्कृतम् ।
नियोज्यास्तत्र विद्वांसो ब्राह्मणाःशंसितव्रताः ॥
पञ्चमो गुरुरत्रोक्तस्तान् सर्व्वान् पूजयेत्ततः ।
पूजितास्ते यथान्यायं होमं कुर्य्युरतन्द्रिताः ॥
लोकपालान् ग्रहांश्चैव ब्रह्मादींश्च विधानतः ।
स्वलिङ्गोक्तैश्च मन्त्रैश्च होमयेयुर्द्विजोत्तमाः ॥
महाव्याहृतिभिश्चैव अयुतं तत्र होमयेत् ।
आचार्य्यः सह विप्रैस्तैर्मौनेन सुसमाहितः ॥
ब्रह्मघोषरतस्तस्मिन् कारयित्वा महोत्सवम् ।
एवं विधिं तदा कृत्वा पूर्वद्युः श्रद्धयान्वितः ॥
दद्यात्तं माघमासस्य तृतीयायां विशेषतः ।
चैत्रस्य वा विधानेन तृतीयायां प्रदापयेत् ॥
अन्येष्वपि च कालेषु ग्रहणादिषु कारयेत् ।
त्वं रसानां वरोनित्यं देवानाञ्च सदा प्रियः ॥
सुखं प्रयच्छ मे नित्यं नमस्ते पर्व्वतोत्तम ।

---

* प्रवालकलसोपेतमिति क्वचित्पाठः ।

यावद्भूः सागरा नद्यो यावच्चन्द्रार्कतारकाः।
तावन्मे त्वं सुखं यच्छ सौभाग्यमतुलन्तथा॥
एवं सम्पूजयित्वा तं ब्राह्मणानां निवेदयेत्।
आचार्य्यं पूजयेत्पश्चाद्दीनान्धकृपणानपि॥
विसृज्य ब्राह्मणांस्तांस्तु कृत्वा चैव प्रदक्षिणम्।
तस्मिन्दिने च भोक्तव्यं मधुरं क्षारवर्जितम्॥
अनग्न्यालेपनञ्चैव कृतकृत्योभवेन्नरः।
तस्माद्देयमिदं दानं फलमुत्तममिच्छता॥
गतिञ्च शाश्वतीं लोके सौभाग्यं रूपमेव च।
अनेन विधिना चैव दातव्यो गुड़पर्व्वतः॥
विंशद्भारस्तु कर्त्तव्यः शेषं पूर्व्ववदाचरेत्।
दानमेतत् प्रशस्तं स्यात् स्त्रीणां राजन्विशेषतः॥
सौभाग्यराजकामस्य सर्व्वस्यापि विधीयते।
पूर्वोक्तञ्च फलं प्राप्य कृतकृत्योहि जायते॥
इति ब्राह्मण्डपुराणोक्तो गुडपर्व्वत दानविधिः।

अथ सुवर्णाचलदानविधिः।

पुलस्त्य उवाच।

अथ पापहरं वक्ष्ये सुवर्णाचलमुत्तमम्।
यस्य प्रदानाद्भवनं विरिञ्चेर्याति मानवः॥
उत्तमः पलसाहस्रो मध्यमः पञ्चभिः शतैः।
तदर्द्धेनाधमस्तद्वदल्पवित्तोऽपि शक्तितः॥
दद्यादेकपलादूर्द्ध्वं यथाशक्त्या विमत्सरः।

धान्यपर्वतवत्सर्वं विदध्याद्राजसत्तम।
विष्कम्भशैलास्तद्वच्च ऋत्विग्भ्यः प्रतिपादयेत्॥
नमस्ते ब्रह्मबीजाय ब्रह्मगर्भाय वै नमः।
यस्मादनन्त फलदस्तस्मात् पाहि शिलोच्चयः॥
यस्मादग्नेरपत्यं त्वं यस्मात् पुण्यं जगत्पतेः।
हैमपर्व्वतरूपेण तस्मात्पाहि नगोत्तमः॥
अनेन विधिना यस्तु दद्यात् कनकपर्व्वतम्।
स याति परमं ब्रह्मलोकमानन्दकारकम्॥
तत्र कल्पशतन्तिष्ठेत्ततो याति पराङ्गतिम्॥

अत्र यद्यपि गुरवे मध्यशैलं दद्यात् ऋत्विग्भ्यो विष्कम्भाचलानीत्युक्तं, नापि तुलापुरुषवदित्यादि श्रूयते, तथापि पलसहस्रादिपरिमितसुवर्णदानार्हस्य एकस्यासुलभत्वात् अन्येष्वपि च बहुसुवर्णकेषु बहुभ्यो दानदर्शनात् अत्रापि तुलापुरुषवदर्द्धचतुर्थभागादि गुरवे प्रदाय, तदनुज्ञया अन्येभ्योऽपि दद्यादिति गम्यते, प्रकृतावदर्शनान्नैवमितिचेत् माभूत् प्रकृतौ तुलापुरुषादिस्थितमेव गृह्यत इति कोविरोधः, एकत्र विध्यन्तो भवतीत्येकस्य प्रकृतिद्वयानुपपत्तिरिति चेत् अथ प्रकृतावप्येवमेव व्यवस्थेति ब्रूमः। लवणाचलादिसकलशैलदानप्रकृति भूतस्य धान्यपर्व्वतस्य कथमन्यधर्म्मसंग्रह इति चेत् न प्रकृतेरप्यङ्गाङ्गिसापेक्षतया धान्यपर्वतेऽपि कुण्डमण्डपाचार्यलक्षणादितुलापुरुषधर्म्मग्रहणदर्शनात्।

ततश्च द्रव्यबहुत्वे बहुभ्यो, द्रव्याल्पत्वे ब्राह्मणपञ्चकाय स्वल्पतमत्वे अचार्य्यायैव देयमितिसिद्धं।

इति पद्मपुराणोक्तः सुवर्णाचलदानविधिः।

अथ तिलशैलदानविधिः।

पद्मपुराणात्

पुलस्त्य उवाच।

अथातः सम्प्रवक्ष्यामि तिलशैलं विधानतः।
यत्प्रदानान्नरोयाति विष्णुलोकमनुत्तमम्॥
उत्तमोदशभिर्द्रोणैः पञ्चभिः मध्यमोमतः।
त्रिभिः कनिष्ठोविप्रेन्द्र तिलशैलः प्रकीर्त्तितः॥
पूर्वञ्चापरं सर्व्वं वृक्षविष्कम्भकादिकम्।
दानमन्त्रान् प्रवक्ष्यामि यथावद्राजसत्तम॥
यस्मात् मधुवने विष्णो र्देहस्वेदसमुद्भवाः।
तिलाः कुशाश्च माषाश्च तस्माच्छन्नो भवत्विह॥
हव्यकव्येषु यस्माच्च तिलैरेवाभिलक्षणम्।
भवादुद्धर शैलेन्द्र तिलाचल नमोस्तु ते॥
इत्यामन्त्र्य च यो दद्यात्तिलाचलमनुत्तमम्।
स वैष्णवं पदं याति पुनरावृत्तिदुर्लभम्॥
दीर्घायुष्यमवाप्नोति इह चामुत्र मानवः।
पितृभिर्देवगन्धर्वैः पूज्यमानो दिवं व्रजेत्॥
अथ ब्रह्माण्ड पुराणात् भगवानुवाच।
अतः परं प्रवक्ष्यामि तिलपर्व्वतमुत्तमम्।
यद्दानं सर्व्वदानानां परत्र फलदायि च॥

तिलाः पवित्रमतुलं पवित्राणाञ्च पावनाः।
विष्णोर्देहसमुद्भूतास्तस्मादुत्तमताङ्गताः॥
तिला भवन्ति रक्षार्थं जगतां तिसृणामपि।
शुक्लपक्षे तु देवानां प्रदद्याद्यस्तिलोदकम्॥
कृष्णपक्षे पितॄणान्तु स्नात्वा श्रद्धासमन्वितः।
तिलैः सप्ताष्टभिर्वापि समवेतं तिलाञ्जलिम्॥
तस्य देवाः सपितरः तृप्ता यच्छन्ति वाञ्छितम्।
श्वकाकोपहतं यत्तु पतितादिभिरेव च।
तिलैः रभ्युक्षितं सर्व्वं पवित्रं स्यान्नसंशयः॥
एवं विधैस्तिलैर्यस्तु कृत्वा पर्व्वतमुत्तमम्।
प्रदद्याद्द्विजमुख्याय पुण्यन्तस्याक्षयं भवेत्॥
विधानं तस्य वक्ष्यामि माहात्म्यमपि चोत्तमम्।
व्यतीपातेऽयने चैव ग्रहणे शशिसूर्य्ययोः।
जन्मर्क्षे विषुवे चैव देयं माघे विशेषतः॥
तिलैर्यत्क्रियतेमाघे दानहोमादिकं तथा।
तदक्षयंभवेल्लोके तर्पणादिकमेव च॥
तथा नद्यां गृहे वापि कृत्वा मण्डपमुत्तमम्।
पूर्वोक्तेन विधानेन कुर्यात्सर्व्वमशेषतः*॥
पूर्वोक्तेनेति, ब्रह्माण्डपुराणोक्तधान्यपर्वतस्थितेनेत्यर्थः,
शतत्रयेण द्रोणानां शक्त्या वापि प्रकल्पयेत्।
पर्व्वतस्य चतुर्थेन भागेन परिकल्पयेत्॥

---

* विशेषत इति पाठान्तरम्।

दिशाचलान्मन्दरादीन्स्तिलैरेव विचक्षणः।
ब्रह्मादिलोकपालांश्च सौदर्शान् कारयेत्तथा॥
इक्षुदण्डैः समन्तात्तु भूषयेद्यागमण्डपम्।
कुण्डमेकं चतुष्कोणं पूर्व्वतः कारयेद्बुधः॥
हस्तमात्रप्रमाणेन मेखलानाभिसंयुतम्।
संस्थापयेद्द्विजांस्तत्र चातुर्वर्णिकान् शुचीन्॥
पूर्व्वोक्तेन विधानेन तत्र होमो विधीयते।
पूजयेत् पर्व्वतञ्चैव माल्यवस्त्रविभूषणैः॥
मणिरत्नप्रवालैश्च प्रथमेऽहनियत्नतः।
विष्णुदेहसमुद्भूतै तिलैस्त्वं कारितो मया॥
देवालय महामेरो नमस्ते भूभृतां वर॥
सप्त जन्मानि यत्किञ्चिन्मया पापमनुष्ठितम्।
क्षयं प्रयातु तत्सर्व्वं त्वत्प्रसादान्नगोत्तम॥
एवं संपूजयित्वा तु प्राप्य चैवाशिषं शुभाम्।
रात्रौ महोत्सवं कृत्वा पर्व्वतस्यसमीपतः।
पूजयित्वा द्विजान् सम्यक् सोपाध्यायान् सहाहितः॥
सहस्रं दक्षिणां दद्याच्छक्त्या वापि प्रदापयेत्।
अत्रापि गावोदातव्या अष्टौ चत्वार एव च॥
प्रदक्षिणं ततः कृत्वा पर्व्वतं ब्राह्मणांस्तथा।
शिरसा प्रणिपत्याथ ह्याज्ञावांस्तु मनुव्रजेत्॥
अनेन विधिना यस्तु दानमेतत् प्रयच्छति।
स गच्छेत् पितृभिः सार्द्धं विष्णुलोकमलोपमम्॥
विमानवरमारुह्य किङ्किणीजालमण्डितम्।

अप्सरोगणसम्वीतं गन्धर्वैरतिशोभितम्॥
दशकोट्यस्तुवर्षाणां भुङ्क्ते भोगान् यथेप्सितान्।
पुण्यक्षयादिहागत्य राजा भवति धार्म्मिकः॥
नारी वा तस्य पत्नी वा सुभगा रूपसंयुता।
दक्षा कुलोद्वहा चैव पुत्रपौत्रसमन्विता॥
कृतेयुगेऽभिजायेत पश्चान्मोक्षमवाप्नुयात्।
सगरेण ककुत्स्थेन धुन्धुमारेण वै पुरा॥
मान्धात्रा यवनाश्वेन कार्त्तवीर्य्येण चैवहि।
दानमेतत् पुरा दत्तं तत्पत्नीभिस्तथैव च॥
प्राप्तमैश्वर्यमतुलं कीर्त्तिर्लोके च शाश्वती।
तस्माद्देयं सदा दानं एतद्राजवरोत्तमाः॥
विधानमिदमाकर्ण्य निर्द्धनः श्रद्धयान्वितः।
कपिलादानपुण्यस्य समं फलमवाप्नुयात्॥

इति तिलपर्व्वतदानविधिः।

सनत्कुमार उवाच।

अथातः सम्प्रवक्ष्यामि तिलपर्व्वतमुत्तमम्।
पूर्वोक्तस्थानकाले तु कृत्वा संपूजयेत्ततः॥
अत्र पूर्वशब्देन लिङ्गपुराणोक्ततुलापुरुषदानमत्रगन्तव्यम्।
सुसमे भूतले रम्ये वल्मीकादिविवर्जिते।
दशतालप्रमाणेन दण्डं संस्थाप्य वैमुने।
अद्भिः सम्प्रोच्य पश्चाद्धि तिलास्तस्मिन् विनिक्षिपेत्॥

तालः स्मृतौ मध्यमया गोकर्णश्चाप्यनामयेत्यादिना ताल-मानमुक्तं परिभाषायां।

प्रोक्षयेत्पञ्चगव्येन तद्देशं ब्राह्मणोत्तमः।
मण्डलं कल्पयेद्विद्वान् पूर्ववत्सुसमाहितः॥
नववस्त्रैश्च संस्थाप्य द्रोणपुष्पं विकीर्य्य च।
तस्मिंस्तु पर्व्वतं कुर्य्यात् तिलभारैर्व्विशेषतः॥
दण्डात् प्रादेशमुत्सेध उत्तमे परिकीर्त्तितः।
चतुरङ्गुलहीनस्तु मध्यमे परिकीर्त्तितः॥
दण्डतुल्यः कनिष्ठे स्याद्दण्डहीनेन कारयेत्।
वेष्टयित्वा नवैर्व्वस्त्रैः परितः पूजयेत् क्रमात्॥
सद्यादीनि प्रतिन्यस्य पूजयेद्विधिपूर्व्वकम्।
अष्टदिक्षु च कर्त्तव्या देवानां मूर्त्तयः क्रमात्॥
त्रिनिष्केण सुवर्णेन प्रत्येकं कारयेत्ततः॥

सद्यादीनि, सद्योजातप्रभृतीनि, देवानां, लोकपालानां।

दक्षिणा विधिना कार्य्या तुलापुरुषदानवत्।
होमश्च पूर्ववत्प्रोक्तो यथावन्मुनिसत्तमः॥

तुलापुरुषोऽत्र लिङ्गपुराणोक्त एवेति विज्ञेयम्।

अर्च्चयेद्देवदेवेशं लोकपालसमावृतम्।
तिलपर्व्वतमध्यस्थं तिलपर्व्वतरूपिणम्॥
शिवार्च्चना च कर्त्तव्या सहस्रकलशादिभिः।
दर्शयेत्तिलमध्यस्थं देवदेवमुमापतिम्॥
पूजयित्वा विधानेन क्रमेण च विसर्जयेत्।
श्रोत्रियाय दरिद्राय दापयेत्तिलपर्व्वतम्॥

एवं तिलमयं प्रोक्तं दानं सर्व्वाधिकं परम् ।
यत्कृत्वा मानवो नूनं स्वर्गं मोक्षञ्च विन्दति ॥

अत्रैवं कृतिः, प्रागुक्तमण्डपवेदीमण्डले गव्यैः प्रोक्ष्य दर्भान् द्रोणपुष्पादिचावकीर्य्य च वस्त्रैराच्छाद्य यजमानो दशतालमितं दण्डं निधाय यवाक्षतशुक्लतिलैर्दण्डमाच्छादयन् शैलाकृतिं कुर्य्यात् उत्तमे दण्डात् प्रादेशाधिक्यं, मध्यमे अष्टाङ्गुलाधिक्यं, कनिष्ठपक्षे तु दण्डसाम्यं तिलराशेरिति। ततो वस्त्रैराच्छाद्य तं मेरुरूपं ध्यात्वा तदुपरि शिवं पलत्रयावरस्वर्णनिर्म्मितं संस्थाप्य सद्यादीनि न्यसेत्, तत्र प्रथमावरणे पञ्च ब्रह्माणि, तद्वाह्ये सर्वादिमूर्त्तिं संस्थाप्य, तद्वाह्ये भूम्यादिमूर्त्तिः, तद्वाह्ये लोकपाला इति, एते च सर्वे निष्कत्रयपरिमितेन हिरण्येन विधाय तत्तन्मन्त्रैः पूज्याः, तत्र शिवलक्षणमुक्तं ब्रह्माण्डदाने ।

सद्योजातादिलक्षणमुक्तं मयदीपिकायाम् ।
सद्योजातं सितं कुर्य्याद्वरदाभयहस्तकम् ॥
सौम्यं मौलीन्दुसम्पन्नं बालाकारं त्रिलोचनम् ।
वामदेवं सुरक्ताङ्गं माल्यवस्त्रोपवीतकम् ॥
तुङ्गनासं च खट्टाङ्गं खड्गखेटकपाणिनम् ।
बभ्रुभ्रूश्मश्रुमौलीन्दु दंष्ट्रालम्बिकृताननम् ॥
पाशखेटेषुखट्वाङ्गकाययुक्तं चतुष्टये ।
शूल-दण्ड-कुठारा-सीन् दद्याद्दक्षेषु पाणिषु ॥
पीताम्बरं सुसौम्यञ्च नरं कुङ्कुमसन्निभम् ।
कुर्य्यान्मौलीन्दुसम्पन्नं पाशशूलधरं द्वयोः ॥
स्फटिकाभं जगद्धेतुं त्रिनेत्रं चन्द्रमौलिनम् ।

ईशानं पञ्चमं कुर्य्यात् त्रिशूलाभयपाणिनमिति ॥

सर्वादिलक्षणमाह विश्वकर्मा ।

सर्वो भीमो महादेवो रुद्रः पशुपतिर्भवः ।
उग्रेशानाविति ह्यष्टौ मूर्त्तिंशाः शिवसन्निभाः ॥
मृगाङ्कचूडामणयो जटामण्डलमण्डिताः ।
त्रिनेत्रा वरखट्वाङ्गत्रिशूलाभयपाणय इति ॥

मूर्त्त्यष्टकमध्ये तु पृथिव्यप्तेजोवाय्वाकाशानां रूपाणि पञ्च-महाभूतघटदाने निरूपितानि, चन्द्रार्कयोस्तु वरदानप्रकरणे वक्ष्यन्ते, यजमानमूर्त्तिस्तु विशेषानुक्तेरितरपुरुषतुल्यैव वेदितव्या, लोकपाललक्षणमुक्तं ब्रह्माण्डदाने, ततः पूजानन्तरतत्तन्मन्त्रैः समिदादि हुत्वा पृथक्स्थस्य शिवस्य सहस्रकलशाभिषेकं कृत्वा यजमानाय तिलपर्वताग्रस्थं शिवं प्रदर्शयेदाचार्य्यः ।

यजमानस्तु शिवादीनभ्यर्च्य तं शैलं श्रोत्रियाय प्रदापयेत् ।

आचार्यादिदक्षिणादि पूर्व्ववत् ।

अत्राद्ये यजमानमधिकृत्य कालोत्तरतन्त्रे षु ।
अथ वा परमेशानमष्टोत्तरशतैरपि ।
कलशैः स्नपयित्वा तु समभ्यर्च्य यथाविधि ॥
कुर्य्यात् प्रदानमन्त्रेण गुरुरष्टोत्तरं सुधीः ।
महादेवो महारुद्रः शङ्करो नीललोहितः ॥
ईशानो विजयो भीमो देवदेवो भवोद्भवः ।
कपालीशश्च विज्ञेयो रुद्रा एकादशस्त्विमे ॥
समन्तात्सकलेशस्य पूजनीया यथाक्रमम् ।

कृष्णाजिने संप्रपूज्य तिलानां षोड़शाधिकैः ॥
सुवर्णत्रयसंयुक्तं वस्त्रयुग्मेन वेष्टितं ।
शोभितं पुष्पमालाभिः फलैश्च समलङ्कृतम् ॥
रुद्रानेकादश ध्यात्वा क्रमेण परिदापयेत् ।
शिवभक्ताय शान्ताय श्रोत्रियाय द्विजन्मने ॥
एवं यः कुरुते भक्त्या विधिनानेन संयुतः ।
आयुःश्रियं जयङ्कीर्त्तिमनुभूय शिवं व्रजेत् ॥

इति लिङ्गपुराणोक्तस्तिलपर्व्वतदानविधिः ।

अथातः संप्रवक्ष्यामि तिलपर्व्वतमुत्तमम् ।
यस्य प्रदानात्सकलं क्षयमेष्यति पातकम् ॥
सप्तजन्मान्तरे यत्स्यात्पापं भ्रूणवधादिकम् ।
तत्सर्व्वं क्षयमभ्येति तिलपर्व्वतदानतः ॥
पुण्यकालेषु सर्व्वेषु उपरागे विशेषतः ।
पुण्यदेशे प्रयत्नेन दातव्यं तिलपर्व्वतम् ॥
देवालयस्य पुरतो मण्डपं कारयेद्बुधः ।
प्रविभक्तचतुर्द्वारं चतुस्तोरणसंयुतं ॥
दशद्वादशहस्तं वा चतुरस्रं सुसंस्थितम् ।
वितानोपरिसंछन्नं दिग्वितीर्णवितानकं ॥
द्वारेषु पूर्णकलशान् स्थापयित्वा द्वयं द्वयं ।
पूर्व्वस्मिन् दिवसे प्रातः कुर्य्यात् पुण्याहवाचनं ॥
ततःसङ्कल्पयित्वा तु गुरुं वेदाङ्गपारगं ।
वशिनं पुण्यचरितं युवानां कृतलक्षणम् ॥
ऋत्विजश्चाष्ट संग्राह्या वेदवेदाङ्गपारगाः ।

तेषां निवेदयेत् कार्य्यं स्व-प्रदास्ये तिलाचलम्॥
ततो गुरुं महादेवं पूजयित्वा विधानतः।
विनायकमुमां चैव ततः सूत्रं प्रपातयेत्॥
मण्डपे नवकोष्ठानि कल्पयित्वा समन्ततः।
अष्टौ कुण्डानि कार्य्याणि ईशाने नवमं भवेत्॥
मध्यकोष्ठं प्रविस्तीर्य्य सितवस्त्राणि सर्व्वतः।
तिलैः शुद्धैर्महामेरुं मध्ये कार्य्यं प्रयत्नतः॥
उत्तमस्त्रिपलैर्भारैर्द्व्याकाभ्यां मध्यमाधमौ।
षड्भागेन ततः कार्य्याः समन्ताद्वर्षपर्व्वताः॥
माल्यवान्निषधश्चैव हिमवान् हेमकूटकः।
गन्धमादनशैलश्च शृङ्गवान् श्वेतशैलकौ॥
ऐन्द्रादिषु निधातव्या वासोभिश्छादयेद्वहिः।
कल्पद्रुमस्तु सौवर्णः सर्व्वरत्नोपशोभितः॥
सर्व्वपुष्पफलोपेतो न्यस्तव्यो मेरुमूर्द्धनि।
हैमान् मृगान् खगांश्चापि द्रुमांश्चापि विनिर्द्दिशेत्॥
सर्व्वशैलेषु मन्दारमृगपक्ष्यादिकञ्च यत्।
निधातव्यं प्रयत्नेन तुरीयांशेन मेरुतः॥
सुमेरोर्द्वादशपलं दशाष्टौ वाप्यनुक्रमात्।
सुवर्णस्य प्रमाणंस्यादुत्तमाधममध्यमं॥
अधस्तात् कल्पवृक्षाणां सौवर्णंकमले हरम्।
सुखासीनं चतुर्व्वाहुं जटामुकुटमण्डितम्॥
त्रिनेत्रं सौम्यवदनं सौवर्णं न्यस्य पूजयेत्।
शिवनामा तु मध्ये स्याद्भवः शम्भुस्त्रिलोचनः॥

स्थाणुरीशो महादेवः शङ्करश्चन्द्रशेखरः ।
पूर्व्वादिषु महादेवमेभिर्नामभिरर्च्चयेत् ॥
दिवाहविष्यभोजीस्यात् सगुरुस्ते च ऋत्विजः ।
स्वेन स्वेन विधानेन स्वह्योक्तेन विशेषतः* ॥
हुत्वाज्यभागौ जुहुयाद्यथोक्तं सर्वमाचरेत् ।
वस्त्रैः प्रपूजयेत्सर्वानृत्विजो गुरुमेव च ॥
द्विगुणं गुरवेदद्यात् कुण्डलैरङ्गुलीयकैः ।
उपानच्छत्रशय्याभिरासनैः पादुकेन च ॥
ततो विमलआदित्ये पुण्यकाल उपस्थिते ।
अनुज्ञातस्तैर्विप्रैर्य्यजमानः प्रसन्नधीः ॥
सर्व्वौषधिजलस्नातः क्षौमवासाः स्वलङ्कृतः ।
प्रदक्षिणं गिरिं कृत्वा विप्रानाहूय यत्नतः ॥
ज्ञानिनो गुणसम्पन्नानात्मनिष्ठानलोलुपान् ।
वेदवेदाङ्गविदुषस्तच्च देवं प्रकल्प्य च ॥
तस्य तस्य गिरेः पार्श्वे तत्तन्नाम्ना प्रपूजयेत् ।
मेरुं तत्प्रथमं दद्याच्छिवः संप्रीयतामिति ॥
गुणोत्कृष्टाय विप्राय भावयित्वा तु तं शिवम् ।
एवं पूर्व्वादिशैलांस्तु तत्तन्नाम्ना प्रदापयेत् ॥
प्रीयतामिति तान् विप्रांस्तत्तद्देवं प्रकल्प्य च ।
सर्वं क्रियाकलापञ्च निवेद्य परमेष्ठिनम् ॥
पूजयित्वा द्विजानग्रे दीनान्यकृपणांस्ततः ।
आशीर्मङ्गलसंयुक्तस्ततो बन्धुसमन्वितः ॥

---

*विपश्चित इति वा पाठः ।

अनेन विधिना यस्तु दद्यात्तिलमयं गिरिम्।
न तस्य विद्यते किञ्चित्पापं सप्तजनोद्भवम्॥
विमानेन शिवं गच्छेन्निः कामो यः समाचरेत्।
सकामो लभते कामान् यं यमिच्छति चेतसा॥
इति प्रश्नोत्तरतन्त्रोक्ततिलशैलदानविधिः।

अथ कार्पासपर्व्वतदानविधिः।

पद्मपुराणात्।

कर्पासपर्व्वतस्तद्वविंशद्भारैरिहोत्तमः।
दशभिर्मध्यमः प्रोक्तः कनिष्ठः पञ्चभिः स्मृतः॥
भारेणाल्पधनो दद्याद्वित्तशाठ्यविवर्जितः।
धान्यपर्वतवत्सर्वमासाद्य राजसत्तम॥
प्रभातायान्तु शर्व्वर्य्यां दद्यादिदमुदीरयेत्।
त्वमेवावरणं यस्माल्लोकानामिह सर्वदा॥
कर्पासाचल तस्मात्त्वमघौघध्वंसनो भव।
एवं कर्पासशैलेन्द्रं यो दद्यात् पर्वसन्निधौ।
रुद्रलोके वसेत्कल्पं ततोराजा भवेदिह॥

ब्रह्माण्डपुराणात् भगवानुवाच।

अतः परं प्रवक्ष्यामि कर्पासाचलमुत्तमम्।
परमं सर्व्वदानानां प्रियं सर्वदिवौकसाम्॥
देशकालौ समासाद्य धनं श्रद्धाञ्च यत्नतः।
देयमेतन्महादानं तारणार्थं कुलस्य च॥

पर्व्वतं कल्पयेत्तत्र कार्पासेन विधानतः ।
पूर्व्वोक्तेन विधानेन कृत्वा सर्व्वं विधानतः ॥
विंशद्भारस्तु कर्त्तव्य उत्तमः पर्व्वतो बुधैः ।
मध्यमं दशभिः कुर्य्याज्जघन्यं पञ्चभिस्तथा ॥
सर्व्वधान्यसमूहस्य मध्ये ह्योषधिभिर्व्वृतम् ।
रसैरत्नैश्च संयुक्तं लोकपालावृतं तथा ।
ब्रह्मादयस्तथा शृङ्गे काञ्चनेन विनिर्म्मिताः ॥
कुलाकुलांश्च चत्वारश्चतुर्भागेन कल्पयेत् ।
सौवर्णशिखरान् सर्व्वान् सर्व्वरत्नप्रशोभितान् ॥
नानाधातुविचित्राङ्गान् भक्ष्यभोज्यसमावृतान् ।
कुण्डे वा स्थण्डिले वापि तत्र होमो विधीयते ॥
ऋत्विजश्च तथाचाष्टौ कारयेद्वेदवित्तमान् ।
होमोव्याहृतिभिश्चैव अग्नौ तद्दैवतैरपि ॥
गन्धेन सर्पिषा तत्र तथा कृष्णतिलैरपि ।
अयुतं होमसंख्या च पालाशसमिधस्तथा ॥
शङ्ख-तूर्य्यनिनादैश्च तथामङ्गलपाठकैः ।
उत्सवं कारयेत्तत्र दिनमेकमतन्द्रितः ॥
पर्व्वकाले ततो दद्यात् पूजयित्वा विधानतः ।
नमः सर्व्वामरावास भूतसङ्घैरभिष्टुतः ॥
ब्रह्मादयो मे वरदा भवन्तु विबुधाः सदा ।
इत्युच्चार्य्य नरो दद्यान्नारी वा विधिपूर्व्वकम् ॥
पूजयित्वा द्विजान् सम्यक् वासोभिर्भूषणैस्तथा ।
अनेन विधिना यस्तु दानमेतत् प्रयच्छति ॥

स गच्छेत्त्रिदशावासं विमानोपरि संस्थितः।
अप्सरोगणसंवीतो गन्धर्व्वैरभिसंस्थितः॥
तत्र मन्वन्तरं यावदुषित्वा विबुधालये।
पुण्यक्षयादिहाभ्येत्य महीम्भुङ्क्ते ससागराम्॥
रूपवान् सुभगोवाग्मी श्रीमानतुलविक्रमः।
पञ्चजन्मानि नावी वा जायते नात्रसंशयः॥
भूयश्च शृणु राजेन्द्र दिव्यं कार्पासपर्व्वतम्।
तच्च भारशतेनैव कुर्य्यादर्द्धेन वा पुनः॥
शेषं पूर्व्वविधानेन सर्व्वं कुर्याद्यथाक्रमम्।
फलं पूर्व्वोदितञ्चैव जायते नृपसत्तम॥

इति कार्पासपर्व्वतदानविधिः।

अथ घृताचलदानविधिः।

पुलस्त्य उवाच।

अथातः सम्प्रवक्ष्यामि घृतशैलमनुत्तमम्।
तेजोऽमृतमयन्दिव्यं महापातकनाशनम्॥
विंशत्या घृतकुम्भानामुत्तमः स्यात् घृताचलः।
दशभिर्मध्यमः प्रोक्तः पञ्चभिरधमः स्मृतः॥
अल्पवित्तः प्रकुर्व्वीत द्वाभ्यां मेरुविधानतः।
विष्कम्भपर्व्वतांस्तद्वच्चतुर्भागेन कल्पयेत्॥
शालितण्डुलपात्राणि कुम्भोपरि निवेशयेत्।
कारयेत् संहतान् सर्व्वान् यथाशोभं विधानतः॥
वेष्टयेत् शुक्लवासोभिरिक्षुदण्ड-फलादिकैः।
धान्यपर्व्वतवच्छेषविधानमिह पठ्यते॥

अधिवासञ्च कुर्व्वीत तद्वद्धोमं सुरार्च्चनम्।

अत्र पलसहस्रपरिमितञ्च तं घृतकुम्भः प्रसिद्धः कुम्भग्रहणे तस्यानियतपरिमाणत्वादनवस्थित शास्त्रार्थप्रसङ्गात् तच्च द्रवद्रव्यत्वादाधारमपेक्षत इति। शालितण्डुलपात्राणि कुम्भोपरि निवेशयेदित्यनेन तस्य कलशाधारत्वात् प्रतिपाद्यते 'तन्दुलपात्राणीति' पर्व्वतपञ्चकापेक्षया बहुवचनम्।

प्रभातायान्तु शर्व्वर्य्यां गुरवे विनिवेदयेत्।
विष्कम्भपर्वतांस्तद्वद्दत्विग्भ्यः शान्तमानसः॥
संयोगात् घृतमुत्पन्नं यस्मादमृततेजसः।
तस्माद्घृतार्च्चिर्व्विश्वात्मा प्रीयतामत्र शङ्करः॥
यस्तु तेजोमयं ब्रह्म घृते तच्च व्यवस्थितम्।
घृतपर्व्वतरूपेण तस्मान्नः पाहि भूधरः॥
अनेन विधिना दद्याद्घृताचलमनुत्तमम्।
महापातकयुक्तोऽपि लोकमायाति शाङ्करम्॥
हंससारसयुक्तेन किङ्किणीजालमालिना।
विमानेनाप्सरोभिश्च सिद्धविद्याधरैर्वृतः।
विहरेत् पितृभिः सार्द्धं यावदाहूतसंप्लवम्॥

इति पद्मपुराणोक्तो घृतपर्व्वतदानविधिः।

अथ रत्नाचलदानविधिः।

पुलस्त्य उवाच।

अतः परम्प्रवक्ष्यामि रत्नाचलमनुत्तमम्।
मुक्ताफलसहस्रेण पर्व्वतः स्यादिहोत्तमः॥

मध्यमः पञ्चशतिकस्त्रिशतेनाधमः स्मृतः।
चतुर्थांशेन विष्कम्भपर्व्वताः स्युःसमन्ततः॥
पूर्व्वेण वज्र-गोमेदैर्दक्षिणे इन्द्र-नीलकैः।
पुष्परागयुतैः कार्य्यो विद्वद्भिर्गन्धमादनः॥
वैदूर्यविद्रुमैः पश्चात् सम्मिश्रो विपुलाचलः।
पद्मरागैः ससौपर्णैरुत्तरेण तु विन्यसेत्॥

'वज्रगोमेदैः' समसंख्यैः, समं स्यादश्रुतत्वादितिन्यायात् एवमुत्तरत्रापि विज्ञेयं॥

सौपर्णः गरुड़ात्मजः।

सौवर्णैरिति क्वचित्पाठः।

धान्यपर्व्वतवत् सर्व्वमत्रापि परिकल्पयेत्।
तद्वदावाहनङ्कुर्य्याद्वृक्षान् देवांश्च काञ्चनान्॥
पूजयेत् पुष्पपानीयैः प्रभाते च विसर्जनम्।
पूर्व्ववद्गुरुऋत्विग्भ्य इमान्मन्त्रानुदीरयेत्॥
यथा देवगणाः सर्व्वे सर्व्वरत्नेष्वपि स्थिताः।
त्वञ्चरत्नमयो नित्यमतः पाहि महाचलः॥
यस्माद्रत्नप्रदानेन तुष्टिं प्रकुरुते हरिः।
महारत्नप्रदानेन तस्मान्नः पाहि पर्व्वत॥
अनेन विधिना यस्तु दद्याद्रत्नमयं गिरिम्।
स याति वैष्णवं लोकं अमरेश्वरपूजितः॥
यावत्कल्पशतं सार्द्धं वसेदिह नराधिप।
रूपारोग्यगुणोपेतः सप्तद्वीपाधिपो भवेत्॥

ब्रह्महत्यादिकं किञ्चिद्यदन्‍यदपि वा कृतम् ।
तत्सर्व्वं नाशमायाति गिरिर्व्वज्रहतो यथा ॥
इति पद्मपुराणोक्तो रत्नपर्व्वतदानविधिः ।

अथ रूप्याचलदानविधिः ।

पुलस्त्य उवाच ।

अतः परम्प्रवक्ष्यामि रूप्याचलमनुत्तमम् ।
यत्प्रदानान्नरोयाति सोमलोकं द्विजोत्तमः ॥
दशभिः पलसाहस्रैरुत्तमो राजताचलः ।
पञ्चभिर्म्मध्यमः प्रोक्तस्तदर्द्धेनाधरः स्मृतः ॥
अशक्तो विंशतेरूर्द्ध्वं कारयेच्छक्तितः सदा ।
विष्कम्भपर्व्वतांस्तद्वत्तुरीयांशेन कल्पयेत् ॥
पूर्व्ववद्राजतान् कुर्य्यात् मन्दरादीन् विधानतः ।
कलधौतमयांस्तत्र लोकेशानर्च्चयेद्बुधः ॥

'कलधौतं' काञ्चनम् ।

ब्रह्मविष्णर्कवान् कार्य्योनितम्बोत्र हिरण्मयः ।
राजतंस्याद्यदन्येषां सर्व्वं तदिह काञ्चनम् ॥
शेषञ्च पूर्व्ववत्कुर्यात् होमजागरणादिकम् ।
दद्यात्तद्वत् प्रभाते तु गुरवे रौप्यपर्व्वतम् ॥
विष्कम्भशैलान् ऋत्विग्भ्यः पूज्यवस्त्रविभूषणैः ।
इमं मन्त्रं पठन् दद्याद्दर्भपाणिर्विमत्सरः ॥
पितॄणां वल्लभं यस्माद्धरेरस्य शङ्करस्य च ।
रजतं पाहि तस्मान्नः शोकसंसारसागरात् ॥
इत्थं निवेश्य यो दद्याद्राजताचलमुत्तमम् ।

गवायुतसहस्रस्य फलमाप्नोति मानवः॥
सोमलोके स गन्धर्वैः किन्नरोऽप्सरसाङ्गणैः।
पूज्यमानो वसेद्विद्वान् यावदाहूतसंप्लवम्॥
इति पद्मपुराणोक्तो रूप्याचलदानविधिः।

अथ शर्कराचलदानविधिः।

पुलस्त्य उवाच।

अथातः सम्प्रवक्ष्यामि शर्कराचलमुत्तमम्।
यस्य प्रदानाद्विष्णुर्करुद्रास्तुष्यन्ति सर्व्वदा॥
अष्टभिः शर्कराभारैरुत्तमः स्यान्महाचलः।
चतुर्भिर्म्मध्यमःप्रोक्तो भाराभ्यामधरः स्मृतः॥
भारेण वार्द्धभारेण कुर्य्याद्यः स्वल्पवित्तवान्।
विष्कम्भपर्व्वतान् कुर्य्यात् तुरीयांशेन मानवः॥
धान्यपर्व्वतवत्सर्वमासाद्यामरसंयुतम्॥
मेरोरुपरि तद्वच्च स्थाप्य हेमतरुत्रयम्।
मन्दारः पारिजातश्च तृतीयः कल्पपादपः॥
एतद्वृक्षत्रयं मूर्द्ध्नि सर्व्वेष्वपि निवेशयेत्।
हरिचन्दनसन्तानौ पूर्व्व-पश्चिमभागयोः॥
निवेश्यौ सर्व्वशैलेषु विशेषाच्छर्कराचले।
मन्दारे कामदेवश्च प्रत्यग्वक्त्रः सदा भवेत्॥
गन्धमादनशृङ्गे च धनदःस्यादुदङ्मुखः।
प्राङ्मुखो वेदमूर्त्तिश्च हंसः स्याद्विपुलाचले॥
हैमी सुपार्श्वे सुरभी दक्षिणाभिमुखी भवेत्।
धान्यपर्व्वतवत् सर्व्वमावाहनमखादिकम्॥

कृत्वाथ गुरवेदद्यान्मध्यमं पर्व्वतोत्तमम् ।
ऋत्विग्भ्यश्चतुरःशैलानिमान्मन्त्रानुदीरयेत् ॥
सौभाग्यामृतसारोऽयं परमं शर्करा यतः ।
तन्ममानन्दकारी त्वं भव शैलेन्द्र सर्व्वदा ॥
अमृतं पिवतां ये तु निपेतुर्भुवि सीकराः ।
देवानां तत्समं सोमं पाहि नः शर्कराचलः ॥
मम भवतु मध्या यदुङ्कृताशर्क्करा यतः ।
तन्मयोसि महाशैल पाहि संसारसागरात् ॥
यो दद्याच्छर्करांशैलमनेन विधिना नरः ।
सर्व्वपापविनिर्मुक्तः प्रयाति शिवमन्दिरम् ॥
चन्द्रादित्यप्रतीकाशमधिरुह्यानुजीविभिः ।
सहैव यानमातिष्ठेत् स तु विष्णुप्रचोदितः ॥
ततः कल्पशतान्ते तु सप्तद्वीपाधिपो भवेत् ।
आयुरारोग्यसम्पन्नो यावज्जन्मायुतत्रयम् ॥
भोजनं शक्तितः कुर्य्यात् सर्वशैले विमत्सरः ।
सर्वत्राक्षारलवणमश्नीयात्तदनुज्ञया ॥

भोजनं कुर्य्यादिति, दानानन्तरं यथा शक्तिब्राह्मणेभ्यो भोजन-दानं कुर्य्यादित्यर्थः । स्वयमपि अक्षारलवणमश्नीयादिति ।

पर्वतोपस्करान् सर्वान् प्रापयेद्ब्राह्मणालयम् ।
पश्येदिमानप्यधनोऽपि भक्त्या
स्पृशेत् मनुष्यैरिह दीयमानान् ।
शृणोति भक्त्याथ मतिं ददाति
निःकल्मषः सोपि दिवं प्रयाति ॥

दुःस्वप्न प्रशमसुपैति पठ्यमानैः
शैलेन्द्रैर्भवभयभेदनैर्म्मनुष्यः।
यः कुर्य्यात्किमु मुनिपुङ्गवेह सम्यक्
सत्त्वात्मा सकलगिरीन्द्र सम्प्रदानम्॥

इति पद्मपुराणोक्तः शर्कराचलदानविधिः।

अथ शैवानि द्वादशमेरुदानानि निरूप्यन्ते।

तत्र कालोत्तरशैवशास्त्रात्।

अथातः सम्प्रवच्यामि मेरुदानंयथाक्रमम्।
आकार्त्तिकात्समारभ्य मेरुव्रतं समाचरेत्॥
कार्त्तिक्यां रत्नमेरुश्च दातव्यस्तु शिवाग्रतः।
सर्व्वेषाञ्चैव मेरूणां प्रमाणं क्रमशः शृणु॥
वज्र-पद्म-महानीलनील-स्फटिकसञ्ज्ञकः।
पुष्पं मरकतंमुक्ता ग्राह्याः स्वविभवेन तु॥
प्रस्थमात्रास्तु संग्राह्याः प्रस्थादर्द्धार्द्धमेव वा।
यथाशक्त्याथ वा देया वित्तशाठ्यं विना सुत॥
मेरोर्विभागं वच्यामि शिवस्याग्रे यथार्च्चयेत्।
कर्णिकायां न्यसेन्मेरुं ब्रह्मण्युशभूषितम्।
तत्सर्व्वं माल्यवान्नाम पर्व्वतं पूजयेत्तदा॥
तत् पूर्व्वं भद्रसंज्ञन्तु अश्वहृत्तास्ततः परम्।
मेरुतः पूर्व्व दिग्भागे पूर्व्वं पूर्व्वोत्तरत्नयम्॥
कथितं स विशेषेण दक्षिणस्यान्ततः परम्।
निषधो हेमकूटश्च हिमवांश्च तथा त्रयम्॥
एव मुत्तरभागे तु नीलःश्वेतश्च शृङ्गवान्।

पश्चिमे गन्धमादाख्यं केतुं वै केतुमाल्यकम्।
एवं द्वादशसंयुक्तं मेरुपर्वतनायकम्॥
सोपवासः शुचिर्भूत्वा विशेषात् पूजयेच्छिवम्।
महास्नानं प्रकर्त्तव्यं महापूजाथवा सुत* ॥
पूजान्ते देवदेवाग्रे रत्नमेरुं प्रकल्पयेत्।
प्रदद्याच्छिवविप्राय शिवमन्त्रमनुस्मरेत्॥

महास्नानं महापूजा च लिङ्गपुराणे।

महास्नानञ्च यः कुर्य्याद्घृतेन विधिनैव तु।
स याति मम सायुज्यं स्थानेष्वेतेषु सुव्रते॥
स्नानं पलशतं ज्ञेयमभ्यङ्गं पञ्चविंशतिः।
पलानान्दे सहस्रे तु महास्नानं प्रकीर्त्तितम्॥
स्नाप्य लिङ्गं मदीयञ्च गव्येनैव घृतेन च।
विशोध्य सर्व्वद्रव्यैस्तु यावद्भिरभिषिञ्चति॥
महास्नाने प्रसक्ते तु स्नानमष्टगुणं स्मृतम्।
जलेन केवलेनैव गन्धतोयेन शक्तितः॥
अनुलेपनञ्च तत्सर्व्वं पञ्चविंशत्पलेन वै।
शमीपत्रं च विधिना बिल्वपत्रं च पङ्कजम्॥
अथान्यानि च पत्राणि बिल्वपत्रं न सन्त्यजेत्।
दशद्रोणैस्तु नैवेद्यमष्टद्रोणैरथापि वा॥
दशद्रोणसमम्मूल्यमाढके तु विधीयते।
वित्तहीनस्य भक्तस्य नात्र कार्य्या विचारणा॥
भेरीमृदङ्गमुरजतिमिलापटहादिभिः।

---

* पुनरितिपाठान्तर।

वादित्रैर्व्विविधैश्चान्यै रान्दोलैर्विविधैरपि ॥
जागरङ्कारयेत्तत्र प्रार्थयेत्तु तथाक्रमम्।
स्वभृत्यपुत्रदारैश्च तथा सम्बन्धिबान्धवैः ॥
सार्द्धं प्रदक्षिणं कृत्वा प्रार्थयेल्लिङ्गमीश्वरम्।
द्रव्यहीनैः क्रियाहीनैः श्रद्धाहीनैः सुरेश्वर ॥
कृतं वाप्यकृतं वापि क्षन्तुमर्हसि शङ्कर।
इत्युक्त्वा चैव रुद्रञ्च त्वरितं शान्तिमेव च ॥
मं इत्येव महावीजं तथा पञ्चाक्षरस्य वै।

मेरोरनुमन्त्रणमन्त्रास्तु कालोत्तरएवोक्ताः।
नमः काञ्चनदेवाय धराधराय वै नमः।
ब्रह्मविष्णोशशृङ्गाय धरानाभिस्थिताय च ॥
जगद्वादशनाथाय सर्व्वपापापहारिणे।
शिवभक्ताय शुद्धाय त्राणं मे कुरु सर्व्वदा ॥
निष्पापःपितृभिः सार्द्धं शिवं गच्छामि हं नमः।
त्वं शिवस्तु शिवस्याग्रे शिवोहञ्च शिवाय च ॥
निवेदयामि भक्त्या तु पितॄणां तारणाय चेति।

'तथा वस्त्राश्वसहितो मेरुस्तत्पुण्यफलं शृणु।
लक्षयोजनमानस्य मेरोर्ये परमाणवः॥
तावत्कल्पसहस्राणि शिवलोके महीयते।
उद्धरेन्नरकात्सोपि त्रिसप्तकुलसन्ततिम् ॥
तदन्वयगता ये तु डिम्भाडिम्भहता नराः।
महापातकिनश्चान्ये तथा विश्वासघातकाः ॥
गुरुद्रोहकृता ये तु भ्रूणहाः पितृघातकाः।

प्रसवे तु मृता नारी कुमारी शीलदूषिता॥
तां वा रुद्रस्य सामीप्यं स नयेन्मेरुदानकृत्।
मेरुदानञ्च मनसा यः स्मरेत्तु शिवाग्रतः॥
यात्यसौ शिवलोकन्तु देहान्ते धौतकिल्बिषः।
हेममेरुप्रमाणन्तु फलञ्चैव शृणुष्व तत्॥
पलानान्तु सहस्रेण मध्ये मेरुं प्रकल्पयेत्।
शृङ्गत्रयसमायुक्तं ब्रह्मविष्णुहरान्वितम्॥
एकैकं पर्व्वतं तस्य शतैकैकेन कारयेत्।
मेरुणा सह पूर्व्वेण विख्यातास्तु त्रयोदश॥
एवं शिवाग्रतो मेरु र्दातव्यस्तु प्रयत्नतः।
अयनेषु च सर्व्वेषु ग्रहणेषु विशेषतः॥
आचार्य्याय प्रदातव्यः संहितापारगाय च।
पूर्व्वोक्तस्य महामेरोः सनगस्य महात्मनः॥
शिवलोके वसेत्सोपि यावत्तत्परमाणवः।
पितॄन् पितामहांश्चैव तथैव प्रपितामहान्॥
पुत्रान् पौत्रान् प्रपौत्रांश्च तारयेत्किमतः परम्।
भोगान् भुक्त्वा महीं कृत्स्नां भुङ्क्ते च शिवभाविनः॥
दरिद्रो रूप्यमेरुन्तु हेममानेन कारयेत्।
पर्व्वता द्वादश तथा सङ्ख्याः रचनान्विताः॥
उत्तरे ह्ययने देयं देयं वा ग्रहणद्वये।
प्रागुक्तन्तु फलन्तस्य भवत्यत्र न संशयः॥
भूमिमेरुप्रमाणन्तु कथ्यमानं शृणुष्व तत्।
विषयं मण्डलञ्चाथ ग्रामं वा पर्व्वतं स्मरेत्॥

शेषास्तदष्टमांशेन नगाः स्यूरविसंख्यया।
भूमिपर्व्वतपुण्यन्तु कोवा वर्णयितुं क्षमः॥
परमाणुरजोयावत् क्षितौशे भवति ध्रुवम्।
तावत्कोटिसहस्राणि शिवलोके महीयते॥
भोगान् भुक्ता ततोराजा जायते योगिनां कुले।
ज्ञानं प्राप्य तदा तस्य पुनर्जन्म न विद्यते॥
हस्तिमेरुं ततोवक्ष्ये संक्षेपात् पार्व्वतीसुत।
न वृद्धं न तथा वालं रत्नपुच्छसुशोभितं॥
शूरं सर्व्वगुणोपेतं घण्टाचामरभूषितं।
नक्षत्रमालासंयुक्तं शस्त्रध्वजविभूषितं॥
दिव्यवस्त्रसमायुक्तं सुवर्णरचनायुतं।
सूर्य्यस्य ग्रहणे देयं गुरवे तं शिवाग्रतः॥
तेन दत्तेन दत्तं तु लक्षयोजनपर्व्वतं।
पुरुषत्रयसमायुक्तं पर्व्वतद्वादशान्वितं॥
मुच्यते सर्वपापेभ्यः शिवसायुज्यतां व्रजेत्॥
पितरस्तस्य मोदन्ते रुद्रलोके समन्ततः।
एतत्तव समाख्यातं हस्तिदानं समासतः॥
अथाश्वमेरुर्व्वा देयो योदत्तो रविणा पुरा।
श्वेतैर्व्विनीतैः सुवर्णैः प्रत्यग्रैः पञ्चसंख्यया॥
मध्ये मेरुः कल्पितव्योरविसंख्यास्तु पर्व्वताः।
सवस्त्रहेमदारैश्च सप्त वा ध्वजभूषिताः॥
वैशाख्यां वाथ कार्त्तिक्यां दातव्यस्तु शिवाग्रतः।
विप्राय शिवभक्ताय संहितापारगाय च॥

तस्मै देयो यथोक्तस्तु हयमेरुर्व्विधानतः ।
संपूज्य परया भक्त्या हेमकङ्कण-कुण्डलैः ॥
रसनामुकुटेनैव अङ्गुलीयद्वयेन च ।
सर्व्वेषां चैव दाने तु भूषणैर्भूषयेत्तदा ॥
अकृत्रिमैर्भूषणैस्तु राजा मेरुं विभूषयेत् ।
अश्वमेरुप्रदानेन रुद्रलोके महीयते ॥
यावन्त्यश्वेषु रोमाणि तावद्वर्षायुतानि च ।
महाकल्पसहस्राणि रुद्रलोके महीयते ॥
अश्वालाभे दरिद्रस्तु गोमेरुस्वा प्रकल्पयेत् ।
अश्वसंख्याप्रमाणेन फलं चैतत् समं भवेत् ॥
अथ वा वस्त्रमेरुश्च दातव्यस्तु शिवाग्रतः ।
भारमात्रेण पट्टैस्तु नानावर्णैःसुपर्व्वतः ॥
मध्ये मेरुः कल्पनीयो वस्त्रैः शेषांस्तु कल्पयेत् ।
मेरुवस्त्रस्य मानेन नानावर्णैः सुशोभितैः ॥
प्रत्येकं पर्व्वताः कल्प्या हेमशृङ्गाः सुवर्णकाः ।
शिवभक्ताय विप्राय दातव्यास्तु शिवाग्रतः ॥
दिव्यैश्वर्य्यपदं याति सहस्रक्रतुसम्भवं ।
दिव्यं वर्षशतं सम्यक् कुर्य्याद्भोगं यथेप्सया ॥
चक्रवर्त्तित्वमभ्येति ज्ञानवान् जायते तदा ।
शिवालयं ततो याति न भूयो जन्म चाप्नुयात् ॥
अथ वा घृतमेरुस्तु दातव्यः कथ्यते मया ।
मेरुः पलानां मध्येतु सहस्रैः पञ्चभि र्हितः ॥
शतैः पञ्चभिरेकैकं पर्वतं तत्र कल्पयेत ।

त्रिशृङ्गं त्रिपलं मेरोः काञ्चनं देवतार्चनं॥
एकैकपलिकं शेषपर्व्वते वस्त्रभूषिते।
कृत्वा पूजां विशेषेण शिवस्याग्रे प्रकल्पयेत्॥
शिवभक्ताय विप्राय दातव्यः शिवमिच्छता।
कुलमुद्धरते सोऽपि पैतृकं मातृकं तथा॥
दिव्यं वर्षशतं सार्द्धं* रुद्रलोके महीयते।
भारते पृथिवीखण्डे पतिर्भवति नान्यथा॥
एवं वै खण्डमेरुन्तु सितखण्डेन कल्पयेत्।
रुद्रलोकपदं याति पितृभिः सह मोदते॥
अथ वा धान्यमेरुन्तु शिवस्याग्रे प्रकल्पयेत्।
पञ्चखारीमितं मध्ये मेरुन्धान्येन कल्पयेत्॥
एकैकं खारिमात्रेण पर्व्वतं शेषमादिशेत्।
पूर्व्ववद्धेमशृङ्गन्तु सवस्त्रं परिकल्पयेत्॥
शिवपूजावसाने तु शिवविप्राय दापयेत्।
कल्पकोटिसहस्राणि शिवलोके महीयते॥
पितरस्तस्य मोदन्ते ब्रह्मलोके तथा चिरं।
एतदष्टांशमानेन तिलमेरुं प्रकल्पयेत्॥
शृङ्गाणि पूर्व्ववत्तस्य तथाचान्यनगेषु च।
तिलमेरुः प्रदातव्यः शिवस्याग्रे गुरोः सदा॥
प्रयाति शिवसायुज्यं बन्धुभिः सहितोनरः।
दशकोटिसहस्राणि भुक्त्वा भोगान् यथेच्छया॥
समस्तमेदिनीं भुङ्क्ते शिवे पश्चात् प्रलीयते।

---

* साग्रमिति क्वचित् पाठः।

इति द्वादशसंख्याताः पर्वताः कथितास्तव ॥
अथ मन्त्रं तथाकालं ज्ञात्वा मेरुं प्रदापयेत्।
अयनेषु च सर्व्वेषु ग्रहणेषु विशेषतः ॥
मेरुप्रदानं कर्त्तव्यमुपोष्य सुचिरं सदा।

इति शैवद्वादशमेरुदानानि।

हंस उवाच।

भूय एव महाबाहो शृणु दानं महाफलं।
यद्दत्त्वा पुरुषोराजन् नेह संजायते पुनः ॥
मेरुर्हेममयश्चैव त्रिश्टङ्गोराजतोऽपि वा।
पलत्रयेण सौवर्णो व्विंशत्या राजतैः पलैः ॥
ताम्रैः पञ्चाशता प्रोक्ता पलानां कांस्यकस्तथा।
लोहश्च भारमात्रस्तु सीसकस्य तथा स्मृतः ॥
लवणस्याप्येव मेव व्रीहीणामेव मेवच।
भारद्वयेन खातस्तु गौडःस्यात्पञ्चभारकः ॥
कास्तूरिकः पञ्चपलः कार्पूरः पलविंशतेः।
कौङ्कमः स्याच्छतपलः कार्पासः षड्त्रिंशभारकः ॥
एवं द्रव्यविशेषैस्तु मेरुः कार्य्योविजानता।
यथा गमं तथा कार्य्यं नात्र कार्य्या विचारणा ॥
विचारे क्रियमाणे च हेतुकत्वं प्रसज्यते।
हेतुप्रतिष्ठो विज्ञेयः पुरुषोरागदूषितः ॥
रागादिदोषदुष्टस्तु पुरुषो नात्र संशयः।
तस्मान्मेरोः प्रमाणन्तु भाषितं ब्रह्मणा स्वयं ॥

* स्यादत्र इति वा पाठः।

आस्तिकाय विनीताय प्रोच्यते कृपया विभो ।
नास्तिकाय न वक्तव्यं वाक्यं धर्मं विजानता ॥
कृत्वा मेरुं त्रिशृङ्गन्तु सौवर्णं राजतादिकं ।
अर्च्चयेत्* पीतकुसुमैर्जागरं कल्पयेत्ततः ॥
ब्राह्मणं पात्रभूतन्तु काले तु ग्रहणादिके ।
आहूय प्रक्षाल्य पादौ आसने तूपवेशयेत् ॥
मेरुं पर्वतराजन्तु गृहाण त्वं द्विजोत्तम ।
ममानुकम्पया ब्रह्मन् वराहः प्रीयतामिति ॥
कोदादिति तु मन्त्रेण ग्रहःकार्य्यो विजानता ।
मेरुं समर्प्य विप्राय द्रव्येण स्वेच्छया कृतं ॥
तावद्वर्षसहस्राणि कोटिं वापि महीयते ।
वसन्ति स्वर्गलोकेषु यावदिन्द्राश्चतुर्द्दश ॥
इति विष्णुधर्म्मोक्तो मेरुदानविधिः ।

अथ पञ्चपर्व्वतदानविधिः ।

तिलपर्वतदानञ्च तथा लवणपर्व्वतः ।
कार्पासगुड़योश्चैव तथा सर्षपपर्वतः ॥
धान्यपर्वतदानस्य विधिरत्रापि कीर्त्तितः ।
फलं पुण्यं प्रमाणं च तत् प्रवक्ष्याम्यशेषतः ॥
आषाढे कार्त्तिके चैव माघ-वैशाखयोरपि ।
पूर्णिमास्यां तु दातव्यं दानमेतद्युधिष्ठिर ॥
भूप्रदेशे तु लिप्तेतु पुष्पकीर्णे सुशोभिते ।
तिलानां बहुवर्णानां कुम्भं कुम्भार्द्धमेववा ॥

* दीपकुसुमैरिति पुस्तकान्तरे ।

तस्माच्छिवः प्रीयतां मे तव दानात्सदानघ॥
अर्द्धभागं चतुर्थं वा पञ्चमं वा ततो गुरोः।
दत्त्वा शेषन्तु बन्धूनां शिष्टानां स्वजनस्य च॥
अनुजीविस्वभृत्यानां दुर्गतानां च कामतः।
एवं दत्त्वा तु शिखरं गौर्य्यां भुञ्जीत वाग्यतः॥
स मुक्तकेशः सम्प्राश्य चीरं घृतमथापि वा।
विधिनानेन योदद्यात् गौर्य्याः शिखरमुत्तमम्॥
स वसेद्भवने देव्याः कल्पकोटिशतत्रयम्।
पुण्यक्षयादिहागत्य जायते पृथिवीपतिः॥
अनेन विधिना देयं विधिहीनं न कारयेत्।
विधिहीनं कृतं सर्व्वं न दातुः फलदम्भवेत्॥

इति विष्णुधर्मोत्तरे शिखरदानविधिः।

इति श्रीमहाराजाधिराजश्रीमहादेवस्य समस्तकरणाधीश्वर सकलविद्याविशारदश्रीहेमाद्रिविरचिते चतुर्व्वर्गचिन्तामणौ दानखण्डे पर्व्वतदानप्रकरणम्।

———

फलैर्मनोहरैः रम्यैः शिखराणि प्रदापयेत्॥
एषामन्यतमं दद्याद्यथाश्रद्धं विधानतः।
आत्मप्रमाणं कुर्वीत प्रादेशाभ्यधिकं शुभं॥
भुवि गोमयलिप्तायामिक्षुपत्राणि संस्तरेत्।
ततः कुर्वीत शिखरं गौरीस्थानमनुत्तमम्॥
द्विहस्तं मूलं कर्त्तव्यं हस्तमात्रं शिरस्तथा।
भित्तिरिक्षुदलैः कार्य्या वेष्टयेद्रक्तवाससा॥
दानद्रव्येण तन्मध्यं पूरयेद्भृगुनन्दन।
इक्षुपत्रकटे गौरीं तस्योपरि निवेदयेत्॥
चतुर्भुजां हेममयीं पूजयेत् कुङ्कुमेन तु।
गौरीरूपमुक्तं ब्रह्माण्डदाने।
वेष्टयेत् सूक्ष्मवस्त्रेण देवीं-शिखरमेव च।
अष्टाङ्गं पूजयेद्गौरीं मन्त्रैरेतैस्तु भक्तितः॥
नमो भवान्यै पादौ तु कामिन्यै जानुनी ततः।
वामदेव्यै तथाचोरू नाभिञ्चैव जगत्प्रिये॥
आनन्दायै तु हृदयं नन्दायै पूजयेत् स्तनौ।
सुभद्रायै मुखं पूज्यं ललितायै नमः शिरः॥
एवं पूज्य महादेवीं शिखरानभिमन्त्रयेत्।
यस्मान्निवासः पार्व्वत्याः शिखर त्वं सुरैर्वृतः॥
तस्मान्माम्पाहि भगवंस्त्वं गौरीशिखरः सदा।
एवमामन्त्र्य शिखरं तृतीयायां यतव्रतः॥
ततः स्नात्वा प्रभाते तु दद्यान्मन्त्रेण भक्तितः।
यस्मात्त्वं सर्व्वभूतानामुपरिष्टादवस्थितः॥

तोरणैश्च पताकाभिः शोभयित्वा चतुर्द्दिशम्।
अग्निकार्य्यञ्च कुर्व्वीत तिलाद्यैः पञ्चवारुणैः॥
एवं यः कुरुते भक्त्या शैलदानमनुत्तमम्।
क्रीडाशैले महारम्ये क्रीडित्वा कालमीप्सितत्॥
धर्मेण पूज्यमानोऽथ शक्रलोकं स गच्छति।
शक्रलोकं नयेदन्ते कुलकोटिशतत्रयम्॥
पश्चान्महोदये रम्ये सोमराजपुरोत्तमे।
रमित्वा वर्षकोटिन्तु द्विगुणं परिसंख्यया॥
भूयो जन्मत्रयं राज्यं भुङ्क्ते निहतकण्टकम्।

इति विष्णुधर्म्मोक्तः पञ्चपर्व्वतदानविधिः।

अथ शिखरदानविधिः।

राम उवाच।

शिखराणां ममाचक्ष्व दानन्त्रिपुरनाशनम्।
यानि दत्त्वा तु दौर्भाग्यं दौर्गत्यं न प्रजायते॥

शङ्कर उवाच।

शृणु राम प्रवक्ष्यामि शिखराणां यथाक्रमम्।
दानं देयं यथा येन तत् शृणुष्व सनातनम्॥
माघशुक्लतृतीयायां मार्गशीर्षस्य वा पुनः।
तृतीया वाथ वैशाखे शुक्ला या रोहिणीयुता॥
प्रौष्ठपद्यां तृतीयायां विशेषेण तु भार्गव।
गुडे-क्षु वस्त्र-लवण-धान्यका-जाजि-शर्करा:॥
खर्जूरतन्दुलद्राक्षाक्षौद्रैर्मलयजेन च।

विंशतिद्रोणमथवा षोडशद्रोणमेव वा ।
तिलद्रोणाष्टकैर्व्वापि चतुर्भिरथ वा पुनः ॥
त्रिभिर्द्रोणैरलाभे तु कुर्व्वीत तिलपर्व्वतम् ।

कुम्भोऽत्र विंशतिद्रोणपरिमाणः तच्च द्रोणैः षोडशभिः खारी विंशत्या कुम्भ उच्यते इत्यादिना परिभाषायामुपदर्शितं, कुम्भो द्रोणद्वयमितिग्टह्यमाणे विंशतिद्रोणादिकम् प्रथमकल्पा*दनुकल्पमनुकल्प्य न समञ्जसं स्यात् इतरत्र तु सार्द्धकुम्भेन प्रथमकल्पः विंशतिद्रोणादिरनुकल्प इति युक्तं स्यात् ।

सुवर्णैरजतैस्ताम्रैः कांस्यैः शौक्तैश्च मौक्तिकैः ।
इक्षुदण्डसमाकीर्णान्वनखण्डांश्च कारयेत् ॥
गुडेन विविधान् कुर्य्यात् पाषाणशिखरांस्तथा ।
ताम्बूलफलपुष्पाद्यैरलङ्काराद्यनेकधाः ॥
कुर्य्यात् मृगपशुपक्षिणस्ताम्रसौवर्णराजतान् ।
द्वादश पूर्णकुम्भांश्च फलशाखादिशोभितान् ॥
स्थापयित्वा तु सर्व्वत्र पूजां कृत्वा विधानतः ।
कृत्वा प्रदक्षिणञ्चैव जानुभ्यां धरणीं व्रजेत् ॥
लवणस्य सर्षपाणां तत्प्रमाणं तथैव च ।
कार्पासपर्व्वतञ्चापि तुल्यसंख्यं तथैव च ॥
पुण्यकालेषु लभते नात्र कार्य्या विचारणा ।
पर्व्वतस्योत्तरे पार्श्वे ब्रह्म-विष्णु-महेश्वरान् ॥
स्थापयेत् लोकपालांश्च दिशासु विदिशासु च ।
अर्च्चयेदर्घपाद्यैश्च गन्धपुष्पादिभिः क्रमात् ॥

* दनकल्प मनुकल्प्य इति पुस्तकान्तरे ।

Rs. As.

The Maitrí Upanishad with a commentary and a translation. By E. B. Cowell, M, A., 3 Fasciculi, ... 1 14

The Gopála Tápaní. Edited by Paṇḍita Harachandra Vidyábhushana 0 10

The Grihya Sutra of A'svaláyana, with the commentary of Gárgyanáráyaṇa. Edited by A'nandachandra Vedántavágis'a 4 Fasciculi, 2 8

The Nrisinha Tápani with the commentary of Saukara A'chárya, edited by Paṇḍita Rámmaya Tarkálankárá. 3 Fasciculus, .. 1 14

Gopatha Brahmaṇa by Babu Rájendralála Mitra. 2 fasc., ... 1 10

SANSKRIT WORKS IN PROGRESS.

Old Series Nos. 1 to 230, demi 8vo.

The Lalita-Vistara, or Memoirs of the Life and Doctrines of S'ákya Sinha. Edited by Babu Rájendralála Mitra. Published 5 Fasciculi, ... 3 2

The Taittiríya Bráhmaṇa of the Black Yajur Veda, with the commetary of Sáyaṇa. Edited by Bábu Rájendralála Mitra. Published 24 Fasciculi, ... 15 0

Taittiriya, Sanhitá. Edited by Dr. E. Röer, E. B. Cowell, M. A. and Mahesachandra Nyáyaratna. Published 26 Fasciculi, ... 16 4

New Series, Nos. 1 to 257, demi 8vo.

The Taittiriya A'raṇyaka of the Black Yajur Veda. Edited by Bábu Rájendralála Mitra. Published 10 Fasciculi, ... 6 4

The Mímáñsá Darśana, with the Commentary of S'avara Svámí. Edited by Paṇḍita Maheśa-chandra Nyáyaratna. Published, 12 Fasciculi, ... 4 6

The Táṇḍya Mahábráhmaṇa with the Commentary of Sáyaṇácharya. Edited by A'nandachandra Vedántavágísa, 18 Fasciculi, .. 11 4

The Látyáyana Sutra. Edited by Paṇḍita A'nandachandra Vedántavágiśa. 8 Fasciculi, ... 5 0

The Agni Purána. Edited by Paṇḍita Harachandra Vidyábhushaṇa, 3 Fasciculi, ... 1 14

Chhandah Sutra of Pingala Achárya. No. 230, ... 0 10

The Taittiriya-Prátisákhya. Edited by Bábu Rájendrálála Mitra. 2 fasc., ... 1 4

Gobhiliya Grihya Sutra with a commentary by the Editor, Pandit Chandrakánta Tarkalankar. 2 fasc., ... 1 4

Sáma Veda Sañhita with the commentary of Sayaṇa Achárya. Edited by Paṇḍit Satyavrata Sámasrami, 5 fasc., ... 3 2

Chaturvarga Chintámani by Hemádri. Edited by Paṇḍit Bharata Chandra Siromani, 5 fasc., ... 3 2

English Translations complete, demi 8vo.

An English Translation of the Brihad A'ranyaka Upanishad, and Commentary. By Dr. E. Röer, 3 Fasciculi, ... 1 14

An English Translation of Chhándogya Upanished, by Babu Rájendrálála Mitra. 2 Fasciculi, ... 1 4

An English Translation of the Taittiríya, Aittaréya, Svetáśvatara. Kéna, Iśa, Katha, Muṇḍka and Máṇḍukya Upanishads, by Dr. E. Röer. 2 Fasciculi, ... 1 4

The Súrya-Sidhánta, translated by Paṇḍita Bápú Deva Sástri. 1 Fasciculus, ... 0 10

Rs. As.

English Translation in progress, demi 8vo.

Sáhitya Darpaṇa or Mirror of Composition, a treatise on Literary criticism by Visvanátha Kavirája. Translated into English by Babu Pramadádása Mitra. 3 Fasciculi, — —	1	14
The Brahma Sutra with the commentary of Sankar Achárya. Translated into Englishby Rev. K. M. Banerjea, No. 214, —	1	0
Aini Akbari English 6 fasc., — — —	10	8

B. Miscellaneous.

One complete set of the Journal of the Asiatic Society of Bengal, —	750	0
Journal of the Asiatic Society, from Vol. XII. for 1842, to Vol. XXXVI. for the 1867, except Vols. XXIII, XXIV. and XXIX. prices as per title page.		
Asiatic Researches, from Vols. VI to XII. and Vols. XVII. to XX., each at., — — — — —	10	0
Ditto ditto Index, — — — —	5	0
Catalogue of the Books and Maps in the Library of the Asiatic Society, By Rájendralála Mitra, 1856, — — —	3	0
——— of the Sanskrit Books and MSS. of the Asiatic Society, —	1	0
——— of Persian, Arabic, and Urdu, ditto, — —	1	0
——— of the Fossil Remains of Vertebrata from the Sewalik Hills, the Nerbudda, Perim Island, &c. in the Meseum of the Asiatic Society of Bengal. By H. Falconer, Esq., M.D., F. R. S andH. S.,	2	0
——— of the Recent Shells in the Museum of the Asiatic Society, by W. Theobald, Esq., Jnr., — — —	3	0
——— of the Reptiles in the Asiatic Society's Museum by W. Theobald, Esq., Jr., — — — —	3	0
Harivansa, 563 pages, royal 4to., — — —	3	0
Mahábhárata. Vols. 3rd and 4th, royal, 4to., and Index, —	40	0
Rájatarangini, 440 pages, 4to., — — —	4	0
Csoma's Tibetan Grammar, — — —	8	0
——— ——— Dictionary, — — —	10	0
Vedánta Sára, translated by Dr. E. Roer., — —	0	8
Puraná Sangraha, edited by the Rev. K. M. Banerjea, No. I., —	1	0

1 —PRIVATE PUBLICATIONS.

Wise's Hindu System of Medicine, — — —	9	0
The pilgrimage of Fa Hian, — — —	5	0
Lassen's Bactrian Coins, by Dr. Edward Roer, — —	5	0
Meng Tseu, in Latin, by Stanislaus Julien. Two parts in one vol.,	6	0
Aborigines of India, by B. H. Hodgson, — —	3	0
History of the Afghans, Pt. I., by Dorn, — —	5	0
Examination and Analysis of Mackenzie Manuscripts, by the Rev. W. Taylor, — — — —	2	0
Low's Siamese Grammar, — — — —	2	0
Han Koong Tsew, or the Sorrows of Han, by J. Francis Davis, F.R.S.,	1	8
Dictionarium Anamittico-Latinum, by A. J. L. Tabard, —	14	0
Blank Vocabulary for Ethnographical purposes, — —	1	0
Collection of Oriental Proverbs, by Thomas Roebuck, — —	2	0
Mataparikhá, — — — — —	0	8
Travels of Macarius, Pt. I., by F. C. Balfour, — —	4	0
Contributions towards an Index to Indian Bibliography, F. Hall, —	2	0
Outlines of Indian Philology, by J. Beames, — —	[illegible]	[illegible]

